

දීපනිකාය සිලක්කන්ධවග්ගවිකා

පටුන

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා	1
නිදානකථාවණ්ණනා	16
පයමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා	16
1. බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා	29
පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා	29
වුළුසීලවණ්ණනා	52
මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා	104
මහාසීලවණ්ණනා	107
පුබ්බන්තකප්පිකසස්සතවාදවණ්ණනා	109
එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා	126
අන්තානන්තවාදවණ්ණනා	133
අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා	135
අධිච්චසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා	137
අපරන්තකප්පිකවාදවණ්ණනා	141
සඤ්ඤීවාදවණ්ණනා	141
අසඤ්ඤී නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා	143
උච්ඡේදවාදවණ්ණනා	143
දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවණ්ණනා	146
පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවණ්ණනා	149
එස්සපච්චයවාරවණ්ණනා	150
නෙතංයානංවිජ්ජනිවාරවණ්ණනා	150
දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ටකථාවණ්ණනා	151
විවට්ටකථාදිවණ්ණනා	154
පකරණනයවණ්ණනා	156
සොළසහාරවණ්ණනා	158
දෙසනාහාරවණ්ණනා	158
විචයහාරවණ්ණනා	158
යුත්තිහාරවණ්ණනා	159
පද්ධිතාහාරවණ්ණනා	160
ලක්ඛණහාරවණ්ණනා	160
චතුක්ඛ්‍යහාරවණ්ණනා	161

ආවත්තභාරවණ්ණනා	163
විහත්තිභාරවණ්ණනා	164
පරිවත්තභාරවණ්ණනා	165
වෙවචනභාරවණ්ණනා	165
පඤ්ඤත්තිභාරවණ්ණනා	166
ඕතරණභාරවණ්ණනා	167
සොධනභාරවණ්ණනා	167
අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා	168
පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා	168
සමාරොපනභාරවණ්ණනා	168
පඤ්චවිධනයවණ්ණනා	169
නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා	169
තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා	169
සීහවික්කීලිතනයවණ්ණනා	170
දිසාලොචනඅභිකුසනයද්වයවණ්ණනා	171
සාසනපට්ඨානවණ්ණනා	171
2. සාමඤ්ඤඵලපුත්තවණ්ණනා	172
රාජාමච්චකථාවණ්ණනා	172
කොමාරහච්චජීවකකථාවණ්ණනා	177
සාමඤ්ඤඵලපුච්ඡාවණ්ණනා	179
පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා	182
මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා	184
අජිතකෙසකම්ඛලවාදවණ්ණනා	186
පකුධකච්චායනවාදවණ්ණනා	189
නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවණ්ණනා	190
සඤ්චයබෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා	190
පඨමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා	190
දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා	192
පණිතතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා	192
චූළමජ්ඣිමමහාසීලවණ්ණනා	200
ඉන්ද්‍රියසංවරකථාවණ්ණනා	200
සතිසම්පජඤ්ඤකථාවණ්ණනා	200

සන්තොසකථාවණ්ණනා.....	210
නීවරණප්පහානකථාවණ්ණනා.....	211
පයමජ්ඣානකථාවණ්ණනා.....	216
දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා.....	218
තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා.....	218
චතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා.....	218
විපස්සනාඤාණකථාවණ්ණනා.....	219
මනොමයිද්ධිඤාණකථාවණ්ණනා.....	221
ඉද්ධිවිධඤාණාදිකකථාවණ්ණනා.....	221
ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා.....	222
අජාතසත්තුඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා.....	225
සරණගමනකථාවණ්ණනා.....	229
3. අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා.....	237
අද්ධානගමනවණ්ණනා.....	237
පොක්ඛරසාතිවත්ථුවණ්ණනා.....	238
අම්බට්ඨමාණවකථාවණ්ණනා.....	241
පයමඉඛ්භවාදවණ්ණනා.....	246
දුතියඉඛ්භවාදවණ්ණනා.....	247
තතියඉඛ්භවාදවණ්ණනා.....	247
දාසිසුත්තවාදවණ්ණනා.....	248
අම්බට්ඨවංසකථාවණ්ණනා.....	251
ඛත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා.....	252
විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා.....	252
චතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා.....	253
පුඛ්ඛකඉසිභවානුයොගවණ්ණනා.....	254
ද්වේලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා.....	255
පොක්ඛරසාතිබුද්ධුපසඨකමනවණ්ණනා.....	256
පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා.....	257
4. සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා.....	259
සොණදණ්ඩගුණකථාවණ්ණනා.....	259
බුද්ධගුණකථාවණ්ණනා.....	261
සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා.....	263

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා.....	263
සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා.....	264
සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා	265
5. කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා.....	266
මහාවිජිතරාජපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා	266
චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා.....	268
අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා.....	268
චතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා.....	269
නිව්වදානඅනුකුලයඤ්ඤවණ්ණනා	272
කුටදන්තඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා	277
6. මහාලිසුත්තවණ්ණනා	278
බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා	278
ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවීවත්ථුවණ්ණනා	278
එකංසභාවිතසමාධිවණ්ණනා	279
චතුඅරියඵලවණ්ණනා	280
අරියඅට්ඨචිහිකමග්ගවණ්ණනා.....	280
ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා.....	283
7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා	284
ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා.....	284
8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා	286
අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා.....	286
සමනුයුඤ්ජාපනකථාවණ්ණනා	288
අරියඅට්ඨචිහිකමග්ගවණ්ණනා.....	290
තපොපක්කමකථාවණ්ණනා	290
තපොපක්කමනිරත්ථකථාවණ්ණනා	292
සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා	293
සීහනාදකථාවණ්ණනා	293
තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා.....	295
9. පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා.....	297
පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා	297
අභිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා	299
අභෙතුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා	300

සඤ්ඤාඅත්තකථාවණ්ණනා	306
චිත්තභත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුවණ්ණනා	310
එකංසිකධම්මවණ්ණනා	310
තයොඅත්තපටිලාභවණ්ණනා	311
10. සුභසුත්තවණ්ණනා	316
සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා	316
සීලක්ඛන්ධවණ්ණනා	318
සමාධික්ඛන්ධවණ්ණනා	318
11. කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා	320
කෙවට්ටගහපතිපුත්තවත්ථුවණ්ණනා	320
ඉද්ධිපාටිභාරියවණ්ණනා	320
ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා	321
අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා	321
භූතනිරොධෙසකවත්ථුවණ්ණනා	322
12. ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා	326
ලොභිච්චබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා	326
ලොභිච්චබ්‍රාහ්මණානුයොගවණ්ණනා	326
තයොවොදනාරහවණ්ණනා	327
නවොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා	328
13. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා	328
මග්ගාමග්ගකථාවණ්ණනා	328
අචිරවතීනදීඋපමාකථාවණ්ණනා	330
සංසන්දනකථාවණ්ණනා	332
බ්‍රහ්මලොකමග්ගදෙසනාවණ්ණනා	333

“ධම්මා සුතා ධාතා වච්ඡා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී

(මට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස පහවනිස්සයවිසුද්ධිපට්ඨෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බහිතසුඛනිප්පාදනත්ථං. අථ චා මඬගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සම්මාවර්තභාවතො, ආයතිං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා. අථ චා රතනත්තයපණාමකරණං පූජනීයපූජාපුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බත්තනත්ථං, තං අත්තතො යථාලද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස කම්මස්ස බලානුප්පාදනත්ථං, අන්තරා ච තස්ස අසඬකොචනත්ථං, තද්වහයං අනන්තරායෙන අට්ඨකථාය පරිසමාපනත්ථං. ඉදමෙව ච පයොජනං ආචරියෙන ඉධාධිජ්ජෙතං. තථා හි වක්ඛති – “ඉති මෙ පසන්නමතිනො...පෙ.... තස්සානුභාවෙනා”ති. වත්ථුත්තයපූජා හි නිරතිසයපුඤ්ඤක්ඛේතසම්බුද්ධියා අපරිමේයාප්පභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්නිවාසෙ අන්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. යථාහ –

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදි ව සාවකෙ”තිආදි (ධ. ප. 1.195; අප. 1.10.1), තථා –

“යෙ හික්ඛෙව බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා. අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො භොති”තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.
ධම්මොති...පෙ.... සඬ්ඝොති...පෙ.... දීපස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.6);

තථා –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති,
නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරිශුච්ඡිතං චිත්තං භොති, න

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොතී”තිආදි (අ. නි.
6.10; 11.11),

“අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ වා...පෙ....
භයං වා ඡම්භිතත්තං වා,
ලොමහංසො න හෙස්සතී”ති. (සං. නි. 1.249) ව

තත්ථ යස්ස චත්ථුත්තයස්ස චන්දනං කත්තුකාමො, තස්ස
ගුණාතිසයයොගසන්දස්සනත්ථං. “කරුණාසීතලහදය”න්තිආදිනා
ගාථත්තයමාහ. ගුණාතිසයයොගෙන හි චන්දනාරහභාවො, චන්දනාරහෙ ව
කතා චන්දනා යථාධිප්පෙතප්පයොජනං සාධෙතීති. තත්ථ යස්සා දෙසනාය
සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා න චිත්තයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි
අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, අථ ඛො කරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති
තදුභයප්පධානමෙව තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං තංමුලකත්තා
සෙසරතනානං “කරුණාසීතලහදය”න්තිආදි චුත්තං.

තත්ථ කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං වික්ඛිපතී, අපනෙතීති අත්ථො. අථ වා
කිණාරීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං හිංසති, විබාධතීති අත්ථො,
පරදුක්ඛෙ සති සාධුතං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අථ වා
කමිති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි
පරදුක්ඛාපනයනකාමතාලක්ඛණා, අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතාය කාරුණිකානං
සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති. කරුණාය සීතලං කරුණාසීතලං, කරුණාසීතලං
හදයං අස්සාති කරුණාසීතලහදයො, තං කරුණාසීතලහදයං. තත්ථ
කිඤ්චාපි පරෙසං හිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිච්ඡනසභාවතාය,
ඛ්‍යාපාදාරතීනං උජුචිපච්චනිකතාය ව
සත්තසන්තානගතසන්තාපච්චිඡේදනාකාරප්පවත්තියා මෙත්තාමුදිතානම්පි
චිත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි දුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තියා
පරුපතාපාසහනරසා අවිහිංසාභූතා කරුණා විසෙසෙන භගවතො චිත්තස්ස
චිත්තපස්සද්ධි විය සිතීභාවනිමිත්තන්ති චුත්තං. “කරුණාසීතලහදය”න්ති.
කරුණාමුඛෙන වා මෙත්තාමුදිතානම්පි හදයසීතලභාවකාරණතා චුත්තාති
දට්ඨබ්බං.

අථ වා අසාධාරණඤ්ඤාචිසෙසනිබන්ධනභූතා සාතිසයං නිරවසෙසඤ්ච
සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං විය සවිසයඛ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවං උපගතා
කරුණාව භගවතො අතිසයෙන හදයසීතලභාවහෙතුති ආහ
“කරුණාසීතලහදය”න්ති. අථ වා සතිපි මෙත්තාමුදිතානං සාතිසයෙ
හදයසීතීභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි
කාරණන්ති කරුණාව භගවතො හදයසීතලභාවකාරණං චුත්තා.
කරුණානිදානා හි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා.
කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්තාපස්ස හි භගවතො
පරදුක්ඛාපනයනකාමතාය අනෙකානිපි අසඬ්ඛෙය්‍යාති කප්පානං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
 අකිලන්තරූපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනියතස්ස
 සමධිගතධම්මාධිපතෙයාස්ස ච සන්තිහිතෙසුපි
 සත්තසඬ්ඛාරසමුපනීතහදයුපතාපනිමිත්තෙසු න ඊසකම්පි
 චිත්තසීතීභාවස්සඤ්ඤථත්තමභොසීති. එතස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ තීසුපි
 අවත්ථාසු භගවතො කරුණා සඬිගහිතාති දට්ඨබ්බං.

පජානාතීති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡේදකීති අත්ථො.
 පඤ්ඤාව ඤෙය්‍යාවරණප්පහානතො පකාරෙහි
 ධම්මසභාවාවජොතනට්ඨෙත පජ්ජොතොති පඤ්ඤාපජ්ජොතො,
 සවාසනප්පහානතො විසෙසෙන හතං සමුග්ගොති. විහතං,
 පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන විහතං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතං. මුය්හන්ති තෙන, සයං
 වා මුය්හති, මොහනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො, අවිජ්ජා, ස්වෙව
 විසයසභාවපටිච්ඡාදනතො අන්ධකාරසරික්ඛතාය තමො වියාති තමො,
 පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතො මොහනමො එතස්සාති
 පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහනමො, තං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහනමං.
 සබ්බෙසම්පි හි බීණාසවානං සතිපි පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන අවිජ්ජාන්ධකාරස්ස
 විහතභාවෙ සද්ධාධිමුත්තෙහි විය දිට්ඨිප්පත්තානං සාවකෙහි,
 පච්චෙකසම්බුද්ධෙහි ච සවාසනප්පහානෙන සම්මාසම්බුද්ධානං
 කිලෙසප්පහානස්ස විසෙසො විජ්ජතීති සාතිසයෙන අවිජ්ජාප්පහානෙන
 භගවන්තං ථොමෙත්තො ආහ “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහනම”න්ති.

අථ වා අන්තරෙන පරොපදෙසං අත්තනො සන්තානෙ අවිචන්තං
 අවිජ්ජාන්ධකාරවිගමස්ස නිබ්බන්තිත්තත්තා, තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤාය, බලෙසු
 ච වසීභාවස්ස සමධිගතත්තා, පරසන්තතියඤ්ච
 ධම්මදෙසනාතිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස පවත්තිත්තා භගවා
 විසෙසතො මොහනමවිගමෙන ථොමෙතබ්බොති ආහ
 “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහනම”න්ති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ
 “පඤ්ඤාපජ්ජොතො”ති පදෙන භගවතො පටිච්චෙධපඤ්ඤා විය
 දෙසනාපඤ්ඤාපි සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන එකසෙසනායෙන වා සඬිගහිතාති
 දට්ඨබ්බං.

අථ වා භගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යපරියන්තිකත්තා
 සකලඤ්ඤාධම්මසභාවාබ්බාධනසමත්ථෙන අනාවරණඤාණසඬ්ඛාතෙන
 පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන සබ්බඤ්ඤාධම්මසභාවච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස
 විධිමිත්තා අනඤ්ඤාසාධාරණො භගවතො මොහනමවිනාසොති කත්වා
 චුත්තං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහනම”න්ති. එත්ථ ච
 මොහනමවිධිමනන්තෙ අධිගතත්තා අනාවරණඤාණං කාරණුපවාරෙන
 සකසන්තානෙ මොහනමවිධිමනං දට්ඨබ්බං. අහිනීභාරසම්පත්තියා
 සවාසනප්පහානමෙව හි කිලෙසානං “ඤෙය්‍යාවරණප්පහාන”න්ති,
 පරසන්තානෙ පන මොහනමවිධිමනස්ස කාරණභාවතො අනාවරණඤාණං
 “මොහනමවිධිමන”න්ති චුච්චතීති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
 කිං පන කාරණං අවිජ්ජාවග්ගිසාතො යෙවෙකො පහානසම්පත්තිවසෙන
 භගවතො ථොමනානිමිත්තං ගය්හති, න පන
 සාතිසයනිරවසෙසකිලෙසජ්ජහානන්ති? තජ්ජහානවචනෙනෙව
 තදෙකට්ඨතාය සකලසංකිලෙසගණසමුග්ගිසාතජොතිතභාවතො. න හි සො
 තාදිසො කිලෙසො අත්ථි, යො නිරවසෙසඅවිජ්ජාජ්ජහානෙන න පභීයතීති.
 අථ චා විජ්ජා විය සකලකුසලධම්මසමුප්පත්තියා
 නිරවසෙසාකුසලධම්මනිබ්බත්තියා, සංසාරජ්ජවත්තියා ච අවිජ්ජා
 පධානකාරණන්ති තබ්බිග්ගිසාතවචනෙන සකලසංකිලෙසගණසමුග්ගිසාතො
 චුත්තොයෙව භොතීති චුත්තං “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති.

නරා ච අමරා ච නරාමරා, සහ නරාමරෙහීති සනරාමරො, සනරාමරො ච
 සො ලොකො චාති සනරාමරලොකො, තස්ස ගරුති සනරාමරලොකගරු,
 තං සනරාමරලොකගරුං. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය
 තදවසිට්ඨසත්තානම්පි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහතො භගවතො උපකාරිතං
 දස්සෙති. න චෙත්ථ පධානාපධානභාවො චොදෙනබ්බො. අඤ්ඤො හි
 සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමො. එදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානම්පි
 අජ්ජපධානං විය නිද්දිසියති යථා – “සරාජ්ජාය පරිසායා”ති (අප. අට්ඨ.
 1.82). කාමඤ්ඤෙත්ථ සත්තසංඛාරභාජනවසෙන තිවිධො ලොකො,
 ගරුභාවස්ස පන අධිජ්ජෙතත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො
 සත්තලොකස්සවසෙන අත්ථො ගහෙනබ්බො. සො හි ලොකියන්ති එත්ථ
 පුඤ්ඤපාපානි තබ්බිපාකො චාති “ලොකො”ති චුච්චති. අමරග්ගහණෙන
 චෙත්ථ උපපත්තිදෙවා අධිජ්ජෙතා.

අථ චා සමුහත්ථො ලොක-සද්දො සමුදායවසෙන ලොකීයති
 පඤ්ඤාපීයතීති. සහ නරෙහීති සනරා, සනරා ච තෙ අමරා චෙති සනරාමරා,
 තෙසං ලොකොති සනරාමරලොකොති පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.
 අමර-සද්දෙන චෙත්ථ විසුද්ධිදෙවාපි සංඛගය්හන්ති. තෙ හි මරණාභාවතො
 පරමත්ථතො අමරා. නරාමරානංයෙව ච ගහණං උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන,
 යථා – “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157). තථා හි
 සබ්බානත්ථපරිහරණපුබ්බඤ්ඤාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතජ්ජරාය
 නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය
 අවචන්තුපකාරිතාය, අපරිමිතනිරුපමජ්ජහාවගුණවිසෙසසමඤ්ඤිතාය ච
 සබ්බසත්තුත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතූසු අපරිමාණානං
 සත්තානං උත්තමං ගාරවට්ඨානං, තෙන චුත්තං –
 “සනරාමරලොකගරු”න්ති.

සොභනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි
 චෙනෙයාජනුපසංඝමනං එකන්තෙන තෙසං හිතසුඛනිජ්ජාදනතො
 සොභනං, තථා ලක්ඛණානුබ්බාසද්දෙන (දී. නි. 2.33; 3.198-200; ම. නි.
 2.385, 386) පටිමණ්ඩිතරූපකායායදුතවිලම්බිත-
 බලිතානුකඨ්ඨනනිජ්ජිලනුක්කුට්ඨකුට්ඨාකුලතාදිදොසරහිතං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා විලාසිතරාජහංසවසභවාරණමිගරාජගමනං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ච විපුලනිම්මලකරුණාසතිවීරියාදිගුණවිසෙසසහිතමහිනීභාරතො යාව මහාබෝධි අනවජ්ජනාය සොභනමෙවාති.

අථ වා සයම්භුඤ්ඤාණෙන සකලමිපි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො ඤාණෙන සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං නිබ්බානං සවිජ්ඣිතියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො. ලොකනිරොධගාමිනිපටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්නොති සුගතො. සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති, න පච්චෙති, න පච්චාගච්ඡතීති සුගතොතිආදීනා නයෙන අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. අථ වා සුන්දරං යානං සම්මාසම්බෝධිං නිබ්බානමෙව වා ගතො අධිගතොති සුගතො. යස්මා වා භූතං තච්ඡං අත්ථසඤ්ඡිතං විනෙය්‍යානං යථාරහං කාලයුත්තමෙව ච ධම්මං භාසති, තස්මා සම්මා ගදතීති සුගතො, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. ඉති සොභනගමනතාදීහි සුගතො, තං සුගතං.

පුඤ්ඤපාපකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බතො ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරයාදිවසෙන පඤ්චවිධා, තාහි සකලස්සාපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභභාවකරණෙන නිවත්තිතත්තා භගවා පඤ්චහිපි ගතීහි සුට්ඨු මුත්තො විසංයුත්තොති ආහ – “ගතිවිමුත්ත”න්ති. එතෙන භගවතො කත්ථවිපි ගතියා අපරියාපන්නතං දස්සෙති, යතො භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති වුව්චති, තෙනෙවාහ –

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපේ;
තෙ මය්‍හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සතා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංවත්තනකානඤ්ඡි කම්මකිලෙසානං අග්ගමග්ගෙන බෝධිමුලෙයෙව සුප්පහීනත්තා නත්ථි භගවතො ගතිපරියාපන්නතාති අවිචන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තවාසසත්තනිකායෙහි සුපරිමුත්තො, තං ගතිවිමුත්තං. චන්දෙති නමාමි, ථොමෙමීති වා අත්ථො.

අථ වා ගතිවිමුත්තන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුප්පත්තියා භගවන්තං ථොමෙති. එත්ථ හි ද්විභාකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා – අත්තහිතසම්පත්තිතො, පරහිතපටිපත්තිතො ච. තෙසු අත්තහිතසම්පත්ති අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමතො, සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං අවිචන්තප්පහානතො, අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිතො ච වෙදිතබ්බා. පරහිතපටිපත්ති ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා සබ්බදුක්ඛනියායානිකධම්මදෙසනාතො, විරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතජ්ඣාසයතො, ඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ව. සා පනෙත්ථ ආසයතො පයොගතො ව දුට්ඨා පරහිතපටිපත්ති, තිව්ඨා ව අත්තහිතසම්පත්ති පකාසිතා හොති. කථං? “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති, සම්මා ගදනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන පයොගතො පරහිතපටිපත්ති, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං ගතිවිමුත්ත”න්ති එතෙහි චතුසච්චපටිවෙධත්ථෙත ව සුගත-සද්දෙන තිව්ඨාපි අත්තහිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨෙන, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන ව සබ්බාපි අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්ති පකාසිතා හොතිති.

අථ වා තීහාකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා – හෙතුතො, ඵලතො, උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු මහාකරුණා, සා පයමපදෙන නිදස්සිතා. ඵලං චතුබ්බිධං – ඤාණසම්පදා, පහානසම්පදා, ආනුභාවසම්පදා, රූපකායසම්පදා වාති. තාසු ඤාණජ්ජහානසම්පදා දුතියපදෙන සච්චජ්ජපටිවෙධත්ථෙත ව සුගත-සද්දෙන පකාසිතා හොත්ති. ආනුභාවසම්පදා තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා යථාචුත්තකායගමනසොහනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන, ලක්ඛණානුබ්බාසද්දනපාරිසුරියා (දී. නි. 2.33; 3.198-200; ම. නි. 2.385-386) විනා තදභාවතො. උපකාරො අත්තරං අබාහිරං කරිත්වා තිව්ඨයානමුඛෙන විමුත්තිධම්මදෙසනා, සො සම්මා ගදනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන පකාසිතො හොතිති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “කරුණාසීතලහදය”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං දස්සෙති. මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඬ්ඨකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනීහාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති. අනාවරණඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපදට්ඨානඤ්ච අනාවරණඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති වුවවතීති. සම්මා ගදනත්ථෙත සුගත-සද්දෙන සම්මාසම්බොධියා පටිපත්තිං දස්සෙති, ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමථානුයොග-සස්සතුවිෂ්ඨාහිනිවෙසාදිඅත්තද්වයරහිතාය කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො සුගත-සද්දස්ස. ඉතරෙහි සම්මාසම්බොධියා පධානාජ්ජපධානහෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසන්තාරණඤ්චෙත්ථ පධානං පයොජනං, තදඤ්ඤමජ්ජපධානං. තෙසු පධානෙන පරහිතජ්ජපටිපත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං, තදුභයෙන අත්තහිතාය පටිපත්තාදීසු (පු. ප. 24, 173) චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං දස්සෙති. තෙන ව අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං උත්තමචන්දනීයභාවං, අත්තතො ව චන්දනකිරියාය ඛෙත්තඬ්ඨගතභාවං දස්සෙති.

දීඝනිකායෙ ච සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
එත්ථ ච කරුණාග්ගහණෙන ලොකියෙසු
මහග්ගතභාවජ්ජත්තාසාධාරණගුණදීපනතො භගවතො
සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා හොති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපදට්ඨානමග්ගඤ්ඤාණදීපනතො
සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තදුභයග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො
“සනරාමරලොකගරු” ත්තිආදිනා විපඤ්චියතීති. කරුණාග්ගහණෙන ච
උපගමනං නිරුපක්කිලෙසං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අපගමනං. තථා
කරුණාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පවත්තිං දස්සෙති,
ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
සමඤ්ඤායානවිධාවනං. සභාවානවබ්බොධෙන හි ධම්මානං සමඤ්ඤං
අතිධාවිත්වා සත්තාදිපරාමසනං හොතීති. තථා කරුණාග්ගහණෙන
මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන තීඝු කාලෙසු
අජ්ජපිහතඤ්ඤාණං, චතුසච්චඤ්ඤාණං, චතුජ්ජපිසම්භිදාඤ්ඤාණං,
චතුචෙස්සාරජ්ජඤ්ඤාණං. කරුණාග්ගහණෙන
මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස ගහිතත්තා සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, ඡ
අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු (ම. නි. 1.151) අකම්පනඤ්ඤාණානි, දස බලානි,
චුද්දස චුද්ධඤ්ඤාණානි, සොළස ඤ්ඤාණවරියා, අට්ඨාරස චුද්ධධම්මා, (දී. නි.
අට්ඨ. 3.305; විභ. මූල. ටී. ගන්ථාරම්භවණ්ණනාය) චතුචත්තාරීස
ඤ්ඤාණවත්ථුනි, (සං. නි. 2.34) සත්තසත්තති ඤ්ඤාණවත්ථුනීති (සං. නි. 2.34)
එවමාදීනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාජ්ජහෙදානං වසෙන ඤ්ඤාණචාරං දස්සෙති.

තථා කරුණාග්ගහණෙන චරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාග්ගහණෙන සත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
ධම්මාධිපතිතා. කරුණාග්ගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාග්ගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො,
පඤ්ඤාග්ගහණෙන කතඤ්ඤාතා. තථා කරුණාග්ගහණෙන අපරන්තපතා,
පඤ්ඤාග්ගහණෙන අනත්තන්තපතා. කරුණාග්ගහණෙන චා
චුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාග්ගහණෙන චුද්ධභාවසිද්ධි. තථා
කරුණාග්ගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සයං තාරණං.
තථා කරුණාග්ගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා,
පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තතා දස්සිතා හොති.
සබ්බෙසඤ්ච චුද්ධගුණානං කරුණා ආදි, තන්තිදානභාවතො. පඤ්ඤා
පරියොසානං, තතො උත්තරිකරණියාභාවතො. ඉති
ආදිපරියොසානදස්සෙන සබ්බෙ චුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති. තථා
කරුණාග්ගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බධිගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො
හොති. කරුණානිදානඤ්චි සීලං, තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිජ්ජවත්තිතො,
සා ච ඤානත්තයසම්පයොගීතීති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො.
සීලඤ්ච සබ්බචුද්ධගුණානමාදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති.
එවමිච ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සබ්බෙ චුද්ධගුණා දස්සිතා හොත්ති,
නායතො දස්සිතත්තා. එසො එව හි නිරවසෙසතො චුද්ධගුණානං.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
 දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගාහණං. අඤ්ඤා කො නාම සමත්ථො
 භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
 කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤාමහාසමානො;
 බීයෙථ කප්පො විරදීසමන්තරො,
 වණ්ණො න බීයෙථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; දී. නි.
 අට්ඨ. 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 3.425, උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.4;
 වරියා. අට්ඨ. නිදානකථායං, පකිණ්ණකකථායං; අප. අට්ඨ.
 2.6.20);

තෙනෙව ව ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි බුද්ධගුණපරිච්ඡේදනං
 පති අනුයුත්තෙන “නො භෙතං හන්තෙ”ති (දී. නි. 2.145) පටික්ඛිපිත්වා,
 “අපි ව මෙ හන්තෙ ධම්මන්වයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) වුත්තං.

එවං සඬ්ඛෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවන්තං අභිත්ථවිත්වා
 ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “බුද්ධොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ බුද්ධොති
 කත්තුනිද්දෙසො. බුද්ධභාවන්ති කම්මනිද්දෙසො. භාවෙත්වා, සච්ඡිකත්වාති
 ව පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො. යන්ති අනියමතො කම්මනිද්දෙසො.
 උපගතොති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. වන්දෙති කිරියානිද්දෙසො, තන්ති
 නියමනං. ධම්මන්ති වන්දනකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. ගතමලං,
 අනුත්තරන්ති ව තබ්බිසෙසනං.

තත්ථ බුද්ධ-සද්දස්ස තාව “බුජ්ඣිතා සච්චානීති බුද්ධො, බොධෙනා
 පජායාති බුද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192; වුළුනි. 95-97; පටි. ම. 1.162)
 නිද්දෙසනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සවාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය
 අච්චන්තවිගමතො, බුද්ධියා වා විකසිතභාවතො බුද්ධවාති බුද්ධො,
 ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සචිපි ඤෙය්‍යධම්මස්ස
 අනවබුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙය්‍යවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගහණතො
 කම්මවචනිච්ඡාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො
 ලබ්භතීති බුද්ධවාති බුද්ධො, යථා “දික්ඛිතො න දදාතී”ති, අත්ථතො පන
 පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය
 විහතවිද්ධස්සනිරවසෙසකිලෙසො
 මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරිමෙය්‍ය ගුණගුණාධාරො
 ඛන්ධසන්තානො බුද්ධො. යථාහ –

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියතො පුබ්බෙ
 අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්බුජ්ඣි, තත්ථ ව
 සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (මහානි. 192; වුළුනි.
 95-97; පටි. ම. 1.162).

අපි-සද්දො සම්භාවනෙ, තෙන “එවං ගුණවිසෙසස්සුත්තො සොපි නාම භගවා”ති වක්ඛමානගුණෙ ධම්මෙ සම්භාවනං දීපෙති. බුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. භාවෙන්වාති උප්පාදෙන්වා, වඩ්ඪෙත්වා ව. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො, එතස්ස “බුද්ධභාව”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ගතමලන්ති විගතමලං, නිද්දොසන්ති අත්ථො. වන්දෙති පණමාමි, ථොමෙමි වා. අනුත්තරන්ති උත්තරරහිතං, ලොකුත්තරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො ව, සංසාරතො ව අපතමානෙ කත්වා ධාරයතීති ධම්මො.

අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – එවං විවිධගුණසමන්තාගතො බුද්ධොපි භගවා යං අරියසඬ්ඛානං ධම්මං භාවෙන්වා, එලනිබ්බානසඬ්ඛානං පන සච්ඡිකත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතො, තමෙතං බුද්ධානම්පි බුද්ධභාවහෙතුභූතං සබ්බදොසමලරහිතං අත්තතො උත්තරිතරාභාවෙන අනුත්තරං පටිවෙධසද්ධම්මං නමාමිති. පරියත්තිසද්ධම්මස්සාපි තප්පකාසනත්තා ඉධ සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. අථ වා “අභිධම්මනයසමුද්දං භාවෙන්වා අධිගච්ඡි, තිණි පිටකානි සම්මසි”ති ව අට්ඨකථායං චුත්තත්තා පරියත්තිධම්මස්සාපි සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායො ලබ්භතීති සොපි ඉධ චුත්තො යෙවාති දට්ඨබ්බො. තථා “යං ධම්මං භාවෙන්වා, සච්ඡිකත්වා”ති ව චුත්තත්තා බුද්ධකරධම්මභූතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගෙ අධිසීලසික්ඛාදයොපි ඉධ ධම්ම-සද්දෙන සඬ්ඛගිතාති වෙදිතබ්බා. තාපි හි විගතපටිපක්ඛනය විගතමලා, අනඤ්ඤසාධාරණනය අනුත්තරා වාති. තථා හි සත්තානං සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාය කතමභාහිනිභාරො මහාකරුණාධිවාසපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාචිසෙසපරියොදානනිම්මලානං දානදමසඤ්ඤමාදීනං උත්තමධම්මානං සතසහස්සාධිකානි කප්පානං චත්තාරි අසඬ්ඛෙය්‍යානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසං භාවනාපච්චක්ඛකරණෙහි කම්මාදීසු අධිගතවසිභාවො, අච්ඡරියාවිත්තෙය්‍යමහානුභාවො, අධිසීලඅධිවිත්තානං පරමුක්ඛං සපාරමිප්පත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ චතුච්ඡිකාටිසතසහස්සමුඛෙන මහාවජිරඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති.

එත්ථ ව “භාවෙන්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ධම්මං ථොමෙති, ‘සච්ඡිකත්වා’ති එතෙන විමුත්තිසම්පදාය. තථා පඨමෙන ඤානසම්පදාය, දූතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පඨමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දූතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අථ වා පඨමෙන බ්‍යඤ්ඤාණභාවෙන, දූතියෙන අනුප්පාදඤ්ඤාණභාවෙන. පුරිමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දූතියෙන වජිරුපමතාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දූතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පඨමෙන නිය්‍යානභාවෙන, දූතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පඨමෙන වා හෙතුභාවෙන, දූතියෙන අසඬ්ඛභාවෙන. පඨමෙන වා දස්සනභාවෙන, දූතියෙන විවෙකභාවෙන. පඨමෙන වා අධිපතිභාවෙන, දූතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අථ වා “යං ධම්මං භාවෙන්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා ස්වාක්ඛාතනය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙය්යිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති.

“ගතමල”න්ති ඉමිනා සංකිලෙසාභාවදීපනෙන ධම්මස්ස පරිසුද්ධතං දස්සෙති, “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤාස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන විපුලපරිපුණ්ණතං. පටිමෙන වා පහානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන පභාවසම්පදං. භාවෙනබ්බතාය වා ධම්මස්ස ගතමලභාවො යොජෙතබ්බො. භාවනාගුණෙන හි සො දොසානං සමුග්ගාතකො භොතීති. සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන අනුත්තරභාවො යොජෙතබ්බො. සච්ඡිකිරියානිබ්බත්තිතො හි තදුත්තරිකරණියාභාවතො අනඤ්ඤාසාධාරණතාය අනුත්තරොති. තථා “භාවෙන්වා”ති එතෙන සහ පුබ්බභාගසීලාදීහි සෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොතීති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සහ අසඬිතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොතීති.

එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං අභිත්ථවිත්වා, ඉදානි අරියසඬ්ඝං ථොමෙතුං “සුගතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති සම්බන්ධනිද්දෙසො, තස්ස “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ඔරසානන්ති පුත්තවිසෙසනං. මාරසෙනමට්ඨානන්ති ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණනිද්දෙසො, තෙන කිලෙසජ්ජහානමෙව භගවතො ඔරසපුත්තභාවකාරණං අනුජානාතීති දස්සෙති. අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො, තෙන ච සතිපි තෙසං සත්තවිසෙසභාවෙන අනෙකසතසහස්සසඬ්ඛාභාවෙ ඉමං ගණනපරිච්ඡේදං නාතිවත්තන්තීති දස්සෙති, මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවානතිවත්තනතො. සමුහන්ති සමුදායනිද්දෙසො. අරියසඬ්ඝන්ති ගුණවිසිට්ඨසඬ්ඝාතභාවනිද්දෙසො, තෙන අසතිපි අරියපුග්ගලානං කායසාමග්ගියං අරියසඬ්ඝභාවං දස්සෙති, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවතො. තත්ථ උරසි භවා ජාතා, සංවද්ධා ච ඔරසා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා අත්තජාතතාය පිතුසන්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසෙන භාගිතො භොතීති, එවමෙනෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය භගවතො සන්තකස්ස විමුත්තිපුබ්බස්ස, අරියධම්මරතනස්ස ච එකන්තභාගිතොති ඔරසා විය ඔරසා. අථ වා භගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කමමානා, ඔක්කන්තා ච අරියසාවකා භගවතො උරොවායාමජනිතාභිජාතතාය නිජපරියායෙන “ඔරසපුත්තා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති. සාවකෙහි පවත්තියමානාපි හි ධම්මදෙසනා භගවතො “ධම්මදෙසනා” ඉව්චෙව වුව්චති, තංමූලකත්තා, ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ච.

යදිපි අරියසාවකානං අරියමග්ගාධිගමසමයෙ භගවතො විය තදන්තරායකරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො, මාරවාහිනී වා න එකන්තෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා අපසාදෙති, තෙනි පන අපසාදෙනබ්බතාය කාරණෙ විමටීතෙ තෙපි විමටීතා එව නාම භොන්තීති ආහ - “මාරසෙනමථනාන”න්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ ‘මාරමාරසෙනමථනාන’න්ති වත්තබ්බෙ “මාරසෙනමථනාන”න්ති එකදෙසසරුපෙකසෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා බන්ධානිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සාපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො “සෙනා”ති වුච්චති. යථාහ - “කාමා තෙ පයමා සෙනා”තිආදි (සු. නි. 438; මහානි. 28, 68; චූළනි. 47). සා ව තෙනි දියඬ්ඬසහස්සහෙදා, අනන්තහෙදා වා කිලෙසවාහිතී සතිධම්මවිචයවීරියසමථාදිගුණපහරණෙහි ඔධිසො විමටීතා, විහතා, විද්ධස්තා වාති මාරසෙනමථනා, අරියසාවකා. එතෙන තෙසං භගවතො අනුජාතපුත්තනං දස්සෙති.

ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ව ඉරියනතො අරියා, නිරුත්තිනායෙන. අථ වා සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො, උපගතානඤ්ච තදත්ථසිද්ධිතො අරියා, අරියානං සඬ්ඛොති අරියසඬ්ඛො, අරියො ව සො, සඬ්ඛො වාති වා අරියසඬ්ඛො, තං අරියසඬ්ඛං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරතනානම්පි සමධිගමො සඬ්ඛරතනාධිනොති අස්ස අරියසඬ්ඛස්ස බහුපකාරනං දස්සෙතං ඉධෙව “සිරසා වත්ථෙ”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඬ්ඛස්ස පභවසම්පදං දස්සෙති, “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන පභානසම්පදං, සකලසංකිලෙසප්පභානදීපනතො. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං, මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසඬ්ඛ”න්ති එතෙන පභවසම්පදං දස්සෙති, සබ්බසඬ්ඛානං අග්ගභාවදීපනතො. අථ වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසඬ්ඛස්ස විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං, “මාරසෙනමථනාන”න්ති සම්මාඋජුඤ්ඤායසාමිච්ඡපට්ඨපන්නභාවදීපනං, “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං, “අරියසඬ්ඛ”න්ති අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛන්තභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඬ්ඛස්ස ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දීපෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමථනාන”න්ති එතෙන අභිනීභාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගෙ සම්මාපට්ඨත්තිං දස්සෙති. කතාහිනීභාරා හි සම්මා පට්ඨන්නා මාරං, මාරපරිසං වා අභිවිජ්ජන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන විද්ධස්තවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති, පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං පකාසිතත්තා. “අරියසඬ්ඛ”න්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති. සරණගමනඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානමාදි, සපුබ්බභාගප්පට්ඨපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො මජ්ඣෙ, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සඬ්ඛෙපතො සබ්බෙ අරියසඬ්ඛගුණා පකාසිතා භොන්ති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
 එවං ගාථාත්තයෙන සඨබ්බෙපතො සකලගුණසඨකිත්තනමුඛෙන
 රතනත්තයස්ස පණාමං කත්වා, ඉදානි තං නිපච්චිකාරං යථාධිජ්ජෙතෙ
 පයොජනෙ පරිණාමෙත්තො “ඉති මෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ රතිජනනට්ඨෙන
 රතනං, බුද්ධධම්මසඨසා. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා
 යථාභූතගුණ ආවජ්ජන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුභූතං අනජ්ජකං
 පිතිපාමොජ්ජං උජ්ජජ්ජති. යථාහ –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති,
 නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න
 දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති,
 උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති තථාගතං ආරබ්භ.
 උජුගතචිත්තො ඛො පන, මහානාම, අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං,
 ලහති ධම්මවෙදං, ලහති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති
 ජායති”තිආදි (අ. නි. 6.10; අ. නි. 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රතනට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤං, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
 අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන වුච්චති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50);

චිත්තිකතභාවාදයො ච අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාදීසු එව ලබ්භන්තීති.
 චන්දනාව චන්දනාමයං, යථා “දානමයං, සීලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 34). චන්දනා වෙත්ථ කායවාචාවිත්තෙහි තිණ්ණං රතනානං
 ගුණනින්නතා, ථොමනා වා. පුජ්ජනවච්චනිබ්බත්තනතො පුඤ්ඤං,
 අත්තතො සන්තානං පුණාතීති වා. සුවිභතන්තරායොති සුට්ඨු
 විභතන්තරායො, එතෙන අත්තතො පසාදසම්පත්තියා, රත්තනත්තයස්ස ච
 බ්බත්තභාවසම්පත්තියා තං පුඤ්ඤං අත්ථජ්ජකාසනස්ස
 උපසාතකඋපද්දවානං විභනතෙ සමත්ථන්ති දස්සෙති. හුත්වාති
 පුබ්බකාලකිරියා, තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො.
 තස්සාති යං රතනත්තයචන්දනාමයං පුඤ්ඤං, තස්ස. ආනුභාවෙනාති
 බලෙන.

එවං රතනත්තයස්ස නිපච්චිකාරකරණෙ පයොජනං දස්සෙත්වා, ඉදානි
 යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්සා තාව
 ගුණාහිත්ථවනවසෙන උපඤ්ඤාපනත්ථං “දීඝස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ
 දීඝසුත්තඨකිත්තස්සාති දීඝජ්ජමාණසුත්තලක්ඛිතස්ස, එතෙන “දීඝො”ති අයං
 ඉමස්ස ආගමස්ස අත්ථානුගතා සමඤ්ඤාති දස්සෙති. නනු ච සුත්තානියෙව
 ආගමො, කස්ස පන සුත්තෙහි අඬකනන්ති? සච්චමෙනං පරමත්ථතො,
 සුත්තානි පන උපාදායපඤ්ඤත්තො ආගමො. යථා හි
 අත්ථබ්‍යඤ්ජනසමුදායෙ “සුත්ත”න්ති වොහාරො, එවං සුත්තසමුදායෙ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා “ආගමො”ති වොහාරො. පටිච්චසමුප්පාදාදිනිපුණත්ථසබ්භාවතො නිපුණස්ස. ආගමිස්සන්ති එත්ථ, එතෙන, එතස්මා වා අත්තත්ථපරත්ථාදයොති ආගමො, ආගමො ව සො වරො වාති ආගමවරො, ආගමසම්මතෙහි වා වරොති ආගමවරො, තස්ස. බුද්ධානං අනුබුද්ධා බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ඨෙධං අනුගම්ම පටිච්චද්ධසච්චා අග්ගසාවකාදයො අරියා. තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන, ගුණසංවණ්ණනාවසෙන ව සංවණ්ණිතස්ස. අථ වා බුද්ධා ව අනුබුද්ධා ව බුද්ධානුබුද්ධාති යොජෙතබ්බං. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව හි තිණ්ණමපි පිටකානං අත්ථවණ්ණනාක්කමො භාසිතො, යා “පකිණ්ණකදෙසනා”ති වුච්චති, තතො සඬගායනාදිවසෙන සාවකෙහිති ආවරියා වදන්ති.

සද්ධාවහගුණස්සාති බුද්ධාදීසු පසාදාවහසම්පත්තිකස්ස. අයඤ්චි ආගමො බ්‍රහ්මජාලාදීසු (දී. නි. 1.5-7, 26-28) සීලදිට්ඨාදීනං අනවසෙසනිද්දෙසාදිවසෙන, මහාපදානාදීසු (දී. නි. 2.3-5) පුරිමබුද්ධානමපි ගුණනිද්දෙසාදිවසෙන, පාලීකසුත්තාදීසු (දී. නි. 3.3,4) තිත්ථියෙ නිමද්දිත්ථා අප්පට්චත්තියසිහනාද නදනාදිවසෙන, අනුත්තරියසුත්තාදීසු (අ. නි. 6.8) ව විසෙසතො බුද්ධගුණවිභාවනෙන රතනත්තයෙ සාතිසයප්පසාදං ආවහති. සංවණ්ණනාසු වායං ආවරියස්ස පකති, යා තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙතබ්බස්ස ධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි පපඤ්චසුද්ධිසාරත්ථප්පකාසිනීමනොරථපුරණීසු අට්ඨසාලිනීආදීසු ව යථාක්කමං “පරවාදමථනස්ස ඤාණප්පහෙදජනනස්ස ධම්මකථිකපුඬගවානං විචිත්තප්පටිභානජනනස්ස තස්ස ගම්භීරඤාණෙහි ඔගාල්භස්ස අභිණ්භසො නානානායවිචිත්තස්ස අභිධම්මස්සා”තිආදිනා ථොමනා කතා.

අත්ථො කථියති එතායාති අත්ථකථා, සා එව අට්ඨකථා, ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා, යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති (පටි. ම. 2.8). ආදිතො තිආදිමහි පට්ඨමසඬගිතියං. ඡළහිඤ්ඤතාය පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන සමන්තාගතත්තා, ඤානාදීසු පඤ්චවිධවසිතාසබ්භාවතො ව වසිතො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො. තෙසං සතෙහි පඤ්චහි. යාති යා අට්ඨකථා. සඬගිතාති අත්ථං පකාසෙතුං යුත්තට්ඨානෙන “අයං එතස්ස අත්ථො, අයං එතස්ස අත්ථො”ති සඬගහෙත්වා වුත්තා. අනුසඬගිතා ව යසත්ථෙරාදිහි පච්ඡාපි දුතියතතියසඬගිතීසු, ඉමිනා අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති.

සීහස්ස ලානතො ගහණතො සීහළො, සීහකුමාරො. තංවංසජාතතාය තම්බපණ්ණිදීපෙ ඛත්තියානං, තෙසං නිවාසතාය තම්බපණ්ණිදීපස්ස ව සීහළභාවො වෙදිතබ්බො. ආහතාති ජම්බුදීපතො ආනීතා. අථාති පච්ඡා. අපරභාගෙ හි අසඬකරත්ථං සීහළභාසාය අට්ඨකථා යපිතාති. තෙනස්ස මූලට්ඨකථා සබ්බසාධාරණා න හොතිති ඉදං අත්ථප්පකාසනං එකන්තෙන කරණීයන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ – “දීපවාසිනමත්ථායා”ති. තත්ථ

දීපවාසීනන්ති ජම්බුදීපවාසීනං. දීපවාසීනන්ති වා සීහලදීපවාසීනං අත්ථාය සීහලභාසාය යපිතාති යොජනා.

අපනෙත්වානාති කඤ්චුකසදිසං සීහලභාසං අපනෙත්වා. තතොති අට්ඨකථානො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. මනොරමං භාසන්ති මාගධභාසං. සා හි සභාවනිරුත්තිභූතා පණ්ඩිතානං මනං රමයතීති. තෙනෙවාහ – “තන්තිනසානුවච්ඡික”න්ති, පාළිගතියා අනුලොමිකං පාළිභාසායානුවිධායිනින්ති අත්ථො. විගතදොසන්ති අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරරහිතං.

සමයං අවිලොමෙත්තොති සිද්ධන්තං අවිරොධෙත්තො, එතෙන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධන්තා එව හි ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසිසිස්සන්ති. ථෙරවංසපදීපානන්ති ථීරෙහි සීලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතන්තා ථෙරා, මහාකස්සපාදයො. තෙහි ආගතා ආවරියපරම්පරා ථෙරවංසො, තප්පරියාපන්තා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නන්තා පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන තස්ස සමුප්පලනතො ථෙරවංසපදීපා, මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා, තෙසං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිව්ඡියතීති විනිව්ඡයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බීලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිවිෂෙදකථා. සුට්ඨු නිපුණො සණ්ඨො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිව්ඡයා. අථ වා විනිව්ඡන්තොති විනිව්ඡයො, යථාචුත්තවිසයං ඤාණං. සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිව්ඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිව්ඡයා, එතෙන මහාකස්සපාදිථෙරපරම්පරාහතො, තතොයෙව ච අවිපරිතො සණ්ඨසුබ්බමො මහාවිහාරවාසීනං විනිව්ඡයොති තස්ස පමාණභූතතං දස්සෙති.

සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන න කෙවලං ජම්බුදීපවාසීනමෙව අත්ථාය, අථ ඛො සාධුජනතොසනත්ථඤ්චාති දස්සෙති, තෙන ච තම්බපණ්ණදීපවාසීනම්පි අත්ථායාති අයමත්ථො සිද්ධො හොති, උග්ගහණාදිසුකරතාය තෙසම්පි බහුපකාරන්තා. විරට්ඨිතත්ථන්ති විරට්ඨිතිඅත්ථං, විරකාලට්ඨිතියාති අත්ථො. ඉදඤ්චි අත්ථජ්ජකාසනං අවිපරිතබ්බාසද්දනසුනික්ඛෙපස්ස අත්ථසුනායස්ස ච උපායභාවතො සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතියා සංවත්තති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස යිතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුනික්ඛත්තඤ්ච පදබ්බාසද්දනං, අත්ථො ච සුනිතො”ති (අ. නි. 2.21).

යං අත්ථවණ්ණනං කත්තුකාමො, තස්සා මහත්තං පරිහරිතුං “සීලකථා”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාහ – “න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති. අථ වා යං අට්ඨකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ච ගහෙනබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොන්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙති “සීලකථා” තිආදිනා. තත්ථ සීලකථාති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා
 වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන සීලවිත්ථාරකථා. ධූතධම්මානි
 පිණ්ඩපාතිකඛිගාදයො (විසුද්ධි. 1.22; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.845, 849) තෙරස
 කිලෙසධුනනකධම්මා. කම්මට්ඨානානි සබ්බානීති පාළියං ආගතානි
 අට්ඨතිංස, අට්ඨකථායං ද්වෙති නිරවසෙසානි යොගකම්මස්ස භාවනාය
 පවත්තිට්ඨානානි. චරියාවිධානසහිතොති රාගචරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන
 සහිතො. ඤානානි චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානි, සමාපත්තියො චතස්සො
 අරූපසමාපත්තියො. අට්ඨපි වා පටිලද්ධමත්තානි ඤානානි,
 සමාපජ්ජනවසිභාවජ්ජත්තියා සමාපත්තියො. ඤානානි වා
 රූපාරූපාවචරජ්ඣානානි, සමාපත්තියො
 ඵලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තියො.

ලොකියලොකුත්තරහෙදා ඡ අභිඤ්ඤායො සබ්බා අභිඤ්ඤායො.
 ඤාණවිභඛිගාදිසු ආගතනයෙන ඵකවිධාදිනා පඤ්ඤාය සඛකලෙන්වා
 සම්පිණ්ඩෙන්වා නිව්ඡයො පඤ්ඤාසඛකලනනිව්ඡයො.

පච්චයධම්මානං හෙතාදීනං පච්චයුජ්ජන්තධම්මානං
 හෙතුපච්චයාදිභාවො පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා පච්චයාකාරදෙසනා,
 පටිච්චසමුප්පාදකථානි අත්ථො. සා පන සනවිනිබ්බොගස්ස සුදුක්කරතාය
 සණ්භසුබ්බා, නිකායන්තරලද්ධිසඛකරරහිතා, ඵකත්තනාදිසහිතා ච තත්ථ
 විචාරිතානි ආහ - “සුපරිසුද්ධනිපුණතාය”ති. පටිසම්භිදාදිසු ආගතනයං
 අවිස්සජ්ජෙන්වා විචාරිතත්තා අවිමුත්තතත්ති මග්ගා.

ඉති පන සබ්බන්ති ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ, පන-සද්දො
 වචනාලඛිකාරෙ, ඵතං සබ්බන්ති අත්ථො. ඉධාති ඉමිස්සා අට්ඨකථායං. න
 විචාරයිස්සාමි, පුනරුත්තිභාවතොති අධිජ්ජායො.

ඉදානි තස්සෙව අවිචාරණස්ස ඵකත්තකාරණං නිද්ධාරෙන්තො
 “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”තිආදිමාහ. තත්ථ “මජ්ඣෙ යත්වා”ති ඵතෙන
 මජ්ඣෙභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුත්තං ආගමානං සාධාරණට්ඨකථා
 විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඛිගලවිලාසිනීආදයො විය අසාධාරණට්ඨකථානි
 දස්සෙති. “විසෙසතො”ති ඉදං විනයාහිධම්මානම්පි විසුද්ධිමග්ගො යථාරහං
 අත්ථවණ්ණනා හොති යෙවාති කත්වා චුත්තං.

ඉච්චෙවාති ඉති ඵච. තම්පිති විසුද්ධිමග්ගම්පි. ඵතායාති
 සුමඛිගලවිලාසිනියා. ඵත්ථ ච “සිහළදීපං ආහතා”තිආදිනා
 අත්ථජ්ජකාසනස්ස නිමිත්තං දස්සෙති, “දීපවාසිනමත්ථාය, සුජනස්ස ච
 තුට්ඨත්ථං, චිරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්සා”ති ඵතෙන පයොජනං, අවසිට්ඨෙන
 කරණජ්ජකාරං. සීලකථාදීනං අවිචාරණම්පි හි ඉධ කරණජ්ජකාරො ඵවාති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකථාවණ්ණනා

විභාගවන්තානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනවසෙනෙව හොතීති පයමං තාව වග්ගසුත්තවසෙන විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ දීඝාගමො නාමා”ති ආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති “දීඝස්ස ආගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමී”ති යදිදං චුත්තං, තස්මිං වචනෙ. යස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමීති පටිඤ්ඤානං, සො දීඝාගමො නාම වග්ගසුත්තවසෙන එවං විභාගොති අත්ථො. අථ වා තත්ථාති “දීඝාගමනිස්සිතමත්ථ”න්ති එතස්මිං වචනෙ. යො දීඝාගමො චුත්තො, සො වග්ගාදිවසෙන එදිසොති අත්ථො. අත්තතො සංවණ්ණනාය පයමමභාසඤ්ඤායං නික්ඛිත්තානුක්කමෙනෙව පවත්තභාවදස්සනත්ථං “තස්ස වග්ගෙසු...පෙ.... චුත්තං නිදානමාදී”ති ආහ. කස්මා පන චතුසු ආගමෙසු දීඝාගමො පයමං සඤ්ඤානො, තත්ථ ච සීලක්ඛන්ධවග්ගො ආදිතො නික්ඛිත්තො, තස්මිඤ්ච බ්‍රහ්මජාලන්ති? නායමනුයොගො කත්ථවිපි න පවත්තති, අපි ච සද්ධාවහගුණතො දීඝනිකායො පයමං සඤ්ඤානො. සද්ධා හි කුසලධම්මානං බීජං. යථාහ – “සද්ධා බීජං තපො චුට්ඨී”ති, (සං. නි. 1.197; සු. නි. 77) සද්ධාවහගුණතා වස්ස දස්සිතායෙව. කිඤ්ච කතිපයසුත්තසඤ්ඤානො, අප්පපරිමාණතො ච ගහණධාරණාදිසුඛතො. තථාහෙස වතුත්තිංසසුත්තසඤ්ඤානො වතුසට්ඨිභාණුවාරපරිමාණො ච. සීලකථාබාහුල්ලතො පන සීලක්ඛන්ධවග්ගො පයමං නික්ඛිත්තො. සීලඤ්ඤි සාසනස්ස ආදි, සීලපතිට්ඨානත්තා සබ්බගුණානං. තෙනෙවාහ – “තස්මා තිහ, ත්වං හික්ඛු, ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච සුවිසුද්ධ”න්ති ආදි (සං. නි. 5.395). එතෙන වස්ස වග්ගස්ස අන්වත්ථසඤ්ඤානා චුත්තා හොති. දිට්ඨිවිනිවේදනකථාභාවතො පන සුත්තන්තපිටකස්ස නිරවසෙසදිට්ඨිවිහජනං බ්‍රහ්මජාලං පයමං නික්ඛිත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙපිටකෙ හි බුද්ධවචනෙ බ්‍රහ්මජාලසදිසං දිට්ඨිගතානි නිග්ගුමං නිජ්ජටං කත්වා විහත්තසුත්තං නත්ථීති.

පයමමභාසඤ්ඤානිකථාවණ්ණනා

යස්සා පයමමභාසඤ්ඤානිකථාවණ්ණනා නික්ඛිත්තානුක්කමෙන සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, තං, තස්සා ච තන්තිආරුළුභාය ඉධ වචනෙ කාරණං දස්සෙන්නො “පයමමභාසඤ්ඤානි...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති ආහ. තත්ථ යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා, පඤ්ඤත්තත්තා ච විජ්ජකිණ්ණානං ධම්මවිනයානං සඤ්ඤානොවා ගායනං කථනං සඤ්ඤානි, එතෙන තංතංසික්ඛාපදානං සුත්තානඤ්ච ආදිපරියොසානෙසු, අන්තරන්තරා ච සම්ඛන්ධවසෙන යපිතං සඤ්ඤානිකාරවචනං සඤ්ඤානිකං හොති. මහාවිසයත්තා, පූජනීයත්තා ච මහතී සඤ්ඤානි මහාසඤ්ඤානි, පයමා මහාසඤ්ඤානි පයමමභාසඤ්ඤානි, තස්සා පවත්තිකාලො පයමමභාසඤ්ඤානිකාලො, තස්මිං පයමමභාසඤ්ඤානිකාලෙ. නිදානන්ති ච දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්වා නිදස්සෙතීති නිදානං. සත්තානං දස්සනානුත්තරියසරණාදිපටිලාභහෙතුභූතාසු විජ්ජමානාසුපි අඤ්ඤාසු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා නිදානකථාවණ්ණනා
 හගවතො කිරියාසු “බුද්ධො බොධෙය්‍ය”න්ති (බු. වං. අට්ඨ.
 රත්තවඩ්ඛමනකණ්ඩවණ්ණනා; වරියා. උද්ධානගාථාවණ්ණනා)
 පටිඤ්ඤාය අනුලොමතො වෙනෙය්‍යානං මග්ගඵලජපත්තීනං හෙතුභූතා
 කිරියා නිජපරියායෙන බුද්ධකිව්චන්ති ආහ – “ධම්මවක්කප්පවත්තනඤ්ඡි
 ආදිං කත්වා”ති. තත්ථ සද්ධිත්තියාදිධම්මොයෙව පවත්තනට්ඨෙන
 වක්කන්ති ධම්මවක්කං. අථ වා වක්කන්ති ආණා, ධම්මතො අනපෙතත්තා
 ධම්මඤ්ච තං වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන ඤායෙන වක්කන්තිපි
 ධම්මවක්කං. යථාහ –

“ධම්මඤ්ච පවත්තෙති වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, වක්කඤ්ච
 පවත්තෙති ධම්මඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන පවත්තෙතිති
 ධම්මවක්කං, ධම්මවරියාය පවත්තෙතිති ධම්මවක්ක”න්තිආදි (පටි.
 ම. 2, 39, 41).

“කතබුද්ධකිව්චෙ”ති එතෙන බුද්ධකත්තබ්බස්ස කස්සවිපි
 අසෙසිතභාවං දස්සෙති. නනු ව සාවකෙහි විනීතාපි විනෙය්‍යා හගවතායෙව
 විනීතා භොන්ති, යතො සාවකභාසිතං සුත්තං “බුද්ධවචන”න්ති වුවචති,
 සාවකවිනෙය්‍යා ව න තාව විනීතාති? නායං දොසො තෙසං විනයනුපායස්ස
 සාවකෙසු යපිතත්තා. තෙනෙවාහ –

“න තාවාහං, පාපිම, පරිනිබ්බායිස්සාමි, යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා
 භවිස්සන්ති වියත්තා විනීතා විසාරදා බහුස්සුතා ධම්මධරා...පෙ....
 උජ්ජන්තං පරජ්ජවාදං සහ ධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා
 සජ්ජාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්ස”න්තිආදි (දී. නි. 2.168; සං. නි.
 5.822; උදා. 51).

“කුසිනාරාය”න්තිආදි හගවතො පරිනිබ්බතදෙසකාලවිසෙසදස්සනං
 “අපරිනිබ්බතො හගවා”ති ගාහස්ස මිච්ඡාභාවදස්සනත්ථං, ලොකෙ
 ජාතසංවද්ධභාවදස්සනත්ථඤ්ච. තථා හි මනුස්සභාවස්ස සුපාකට්ඨකරණත්ථං
 මහාබොධිසත්තා වරිමහවෙ දාරපරිග්ගහාදීනිපි කරොන්තිති. උපාදියතෙ
 කම්මකිලෙසෙහීති උපාදි, විපාකක්ඛන්ධා කටත්තා ව රූපං. සො පන උපාදි
 කිලෙසාහිසඬ්ඛාරමාරනිම්මට්ඨෙන නිබ්බානජ්ජත්තියං අනොස්සට්ඨො, ඉධ
 ඛන්ධමච්චුමාරනිම්මට්ඨෙන ඔස්සට්ඨො නිස්සෙසිතොති අයං
 අනුපාදිසෙසා, නිබ්බානධාතු. නිබ්බානධාතූති චෙත්ථ නිබ්බුතිමත්තං
 අධිජ්ජෙතං, ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ වායං කරණනිද්දෙසො.
 “ධාතුභාජනදිවසෙ”ති ඉදං න “සන්තිපතිතාන”න්ති එතස්ස විසෙසනං,
 උස්සාහජනනස්ස පන විසෙසනං, “ධාතුභාජනදිවසෙ භික්ඛුනං උස්සාහං
 ජනෙසී”ති. ධාතුභාජනදිවසතො හි පුරිමපුරිමතරදිවසෙසු භික්ඛු සමාගතාති.
 අථ වා ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතානං කායසාමග්ගිවසෙන සහිතානන්ති
 අත්ථො. සඬ්ඝස්ස ථෙරො සඬ්ඝත්ථෙරො, සො පන සඬ්ඝො කිං
 පරිමාණානන්ති ආහ – “සත්තන්තං භික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති.

නිව්වසාපෙක්ඛතාය හි එදිසෙසු සමාසො හොතියෙව, යථා – “දෙවදත්තස්ස ගරුකුල” නීති.

ආයස්මා මහාකස්සපො පුන දුල්ලභභාවං මඤ්ඤමානො භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසීති සම්බන්ධො. “ධාතුභාජනදිවසෙ සන්නිපතිතාන” නීති ඉදං “භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසී” ති එත්ථ “භික්ඛුන” නීති ඉමිනාපි පදෙන සම්බන්ධනීයං. සුභද්දෙන වුඩ්ඨපබ්බජිතෙන වුත්තවචනමනුස්සරන්තොති සම්බන්ධො. තත්ථ අනුස්සරන්තො ධම්මසංවෙගවසෙනාති අධිප්පායො. “සද්ධම්මං අන්තරධාපෙය්‍යං සඬගායෙය්‍යං...පෙ.... චිරට්ඨිතිකං තස්ස කිමඤ්ඤං ආණ්ණාං භවිස්සති” ති එතෙසං පදානං “ඉති වින්තයන්තො” ති එතෙන සම්බන්ධො. තථා “යඤ්චාහ” නීති එතස්ස “අනුග්ගහිතො පසංසිතො” ති එතෙන සම්බන්ධො. යං පාපභික්ඛුති එත්ථ යන්නි නිපාතමත්තං, කාරණනිද්දෙසො වා, යෙන කාරණෙන අන්තරධාපෙය්‍යං, තදෙනං කාරණං විජ්ජතීති අත්ථො, අද්ධනියන්ති අද්ධානමග්ගගාමි, අද්ධානක්ඛමන්ති අත්ථො.

යඤ්චාහන්ති එත්ථ යන්නි යස්මා, යෙන කාරණෙනාති වුත්තං හොති, කිරියාපරාමසනං වා එතං, තෙන “අනුග්ගහිතො පසංසිතො” ති එත්ථ අනුග්ගණ්ණනං පසංසනඤ්ච පරාමසති. “චීවරෙ සාධාරණපරිභොගෙනා” ති එත්ථ “අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා” ති ඉධ අත්තනා-සද්දං ආනෙත්වා චීවරෙ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනාති යොජෙතබ්බං. යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො දුරට්ඨමිපි ව තස්ස තන්ති අථ වා භගවතා චීවරෙ සාධාරණපරිභොගෙන භගවතා අනුග්ගහිතොති යොජනීයං, එතස්සාපි හි කරණනිද්දෙසස්ස සහයොගකත්තුත්ථජොතකත්තසම්භවතො. යාවදෙති යාවදෙව, යත්තකං කාලං, යත්තකෙ වා සමාපත්තිවිහාරෙ, අභිඤ්ඤාවිහාරෙ වා ආකඬ්ඛන්තො විහරාමී වෙව වොහරාමී ව, තථා කස්සපොපිති අත්ථො. ඉදඤ්ච නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාභාවසාමඤ්ඤෙන ථුතිමත්තං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි ආයස්මා මහාකස්සපො භගවා විය දෙවසිකං චතුච්ඡිතිකොට්ඨසතසහස්සසඬබ්‍යා සමාපත්තියො සමාපජ්ජති, යමකපාටිහාරියාදිවසෙන වා අභිඤ්ඤායො චලඤ්ඤෙතීති. තෙනෙවාහ – “නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාප්පහෙදෙ” ති. තස්ස කිමඤ්ඤං ආණ්ණාං භවිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර ධම්මවිනයසඬගායනාති අධිප්පායො. “නනු මං භගවා” තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං උපමාවසෙන විභාවෙති.

තතො පරන්ති තතො භික්ඛුනං උස්සාහජනනතො පරතො. පුරෙ අධම්මො දිප්පතීති අපිනාම දිබ්බති, යාව අධම්මො ධම්මං පටිබාහිතුං සමත්ථො හොති, තතො පුරෙතරමෙවාති අත්ථො. ආසන්නෙ අනිච්ඡිතෙ හි අයං පුරෙ-සද්දො. දිප්පතීති ව දිප්පිස්සති. පුරෙසද්දසන්නියොගෙන හි අනාගතත්ථෙ අයං චත්තමානප්පයොගො, යථා – “පුරා වස්සති දෙවො” ති.

“සකලනවභිගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරෙ...පෙ.... එකුනපඤ්චසතෙ පරිග්ගහෙසී”ති එතෙන සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවපරියන්තානං යථාචුත්තපුග්ගලානං සතිපි ආගමාධිගමසබ්භාවෙ සහ පටිසම්භිදාහි පන තෙවිජ්ජාදිගුණයුත්තානං ආගමාධිගමසම්පත්තියා උක්කංසගතත්තා සඬගීතියා බහුපකාරතං දස්සෙති. ඉදං චුත්තං සඬගීතික්ඛන්ධකෙ, (පාරා. 437) අපච්චක්ඛං නාම නත්ථි පගුණජ්ජවත්තිභාවතො, සමන්තපාසාදිකායං පන “අසම්මුඛා පටිග්ගහිතං නාම නත්ථි”ති (පාරා. අට්ඨ. පඨමමභාසඬගීතිකථා) චුත්තං, තං “ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො”ති චුත්තම්පි හගවතො සන්තිකෙ පටිග්ගහිතමෙවාති කත්වා චුත්තං. චතුරාසීතිසහස්සානීති ධම්මක්ඛන්ධෙ සන්ධායාහ. පවත්තිනොති පගුණානි. ආනන්දත්ථෙරපස්ස නවජ්ජායාය පරිසාය විබ්භමනෙන මහාකස්සපත්ථෙරො එවමාහ – “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”ති. තත්ථ මත්තන්ති පමාණං. ඡන්දා ආගමනං වියාති පදවිභාගො. “කිඤ්චාපි සෙක්ඛො”ති ඉදං න සෙක්ඛානං අගතිගමනසබ්භාවෙන චුත්තං, අසෙක්ඛානමෙව පන උච්චිතිතත්තාති දට්ඨබ්බං. පඨමමග්ගෙනෙව හි චත්තාරි අගතිගමනානි පහියන්තිති. “අභබ්බො ඡන්දා...පෙ.... අගතිං ගන්තු”න්ති ච ධම්මසඬගීතියා තස්ස යොග්‍යභාවදස්සනෙන විජ්ජමානගුණකථනං. පරියත්තොති අධිකො.

ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගොවරො විය ගොවරො, හික්ඛාවරණට්ඨානං. විසභාගපුග්ගලො සුභද්දසදිසො. සත්තිපඤ්ජරන්ති සත්තිඛග්ගාදිහත්ථෙහි පුරිසෙහි මල්ලරාජුනං හගවතො ධාතුආරක්ඛකරණං සන්ධායාහ. තං පලිබොධං ඡන්දිත්වා තං කරණීයං කරොතුති සඬගාහකෙන ඡන්දිත්ඛං ඡන්දිත්වා එකන්තකරණීයං කරොතුති අත්ථො. මහාජනන්ති බහුජනං. ගන්ධකුට්ඨං චන්දිත්වා පරිභොගවෙතියභාවතොති අධිජ්ජායො. යථා තන්ති යථා අඤ්ඤොපි යථාචුත්තසභාවො, එවන්ති අත්ථො. සංවෙපෙසීති “නනු හගවතා පටිකච්චෙව අක්ඛානං – ‘සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො’”තිආදිනා (දී. නි. 2.183; සං. නි. 5.379; අ. නි. 10.48; චූළව. 437) සංවෙගං ජනෙසී. උස්සන්තධාතුකන්ති උපචිතදොසං. හෙසජ්ජමත්තාති අජ්ජකං හෙසජ්ජං. අජ්ජත්ථො හි අයං මත්තා-සද්දො, “මත්තාසුඛපරිච්චාගො”තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය. දුතියදිවසෙති දෙවතාය සංවෙජ්ජිතදිවසතො, ජෙතවනවිහාරං පටිට්ඨදිවසතො වා දුතියදිවසෙ. ආණාව චක්කං ආණාවක්කං.

එතදග්ගන්ති එසො අග්ගො. ලිඬගවිපල්ලාසෙන හි අයං නිද්දෙසො. යදිදන්ති ච යො අයං, යදිදං ඛන්ධපඤ්චකන්ති වා යොජෙතබ්බං. “පඨමං ආචුසො උපාලි පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු තස්ස සඬගීතියා පුරිමකාලෙ පඨමභාවො න යුත්තොති? නො න යුත්තො, හගවතා පඤ්ඤත්තානුක්කමෙන පාතිමොක්ඛද්දෙසානුක්කමෙන ච පඨමභාවස්ස සිද්ධත්තා. යෙහුයොන හි තීණි පිටකානි හගවතො ධරමානකාලෙ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා නිදානකථාවණ්ණනා
 ධීතානුක්කමෙනෙව සඬගීතානි, විසෙසනො විනයාහිධම්මපිටකානීති
 දට්ඨබ්බං. “චත්ථම්මපි පුච්ඡි”තිආදි ‘කත්ථ පඤ්ඤත්ත’න්තිආදිනා දස්සිතෙන
 සහ තදවසිට්ඨම්පි සඬගහෙත්වා දස්සනවසෙන වුත්තං. පට්ඨපාරාජිකෙති
 පට්ඨපාරාජිකපාළියං (පාරා. 24), තෙනෙවාහ – “න හි තථාගතා
 එකඛ්‍යඤ්ජනම්පි නිරත්ථකං වදන්ති”ති.

ජාතකාදිකෙ බුද්දකනිකායපරියාපන්නෙ, යෙභුයොන ච
 ධම්මනිද්දෙසභූතෙ තාදිසෙ අහිධම්මපිටකෙ සඬගණ්හිතුං යුත්තං, න පන
 දීඝනිකායාදිප්පකාරෙ සුත්තන්තපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසභූතෙ
 විනයපිටකෙති දීඝභාණකා “ජාතකාදීනං අහිධම්මපිටකෙ සඬගහො”ති
 වදන්ති. වරියාපිටකබුද්ධවංසානඤ්චෙත්ථ අග්ගහණං, ජාතකගතිකත්තා.
 මජ්ඣිමභාණකා පන “අට්ඨුප්පත්තිවසෙන දෙසිතානං ජාතකාදීනං
 යථානුලොමදෙසනාභාවතො තාදිසෙ සුත්තන්තපිටකෙ සඬගහො යුත්තො,
 න පන සභාවධම්මනිද්දෙසභූතෙ යථාධම්මසාසනෙ අහිධම්මපිටකෙ”ති
 ජාතකාදීනං සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නතං කථයන්ති. තත්ථ ච යුත්තං
 විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

එවං නිමිත්තපයොජනකාලදෙසකාරකකරණප්පකාරෙහි පට්ඨං සඬගීතිං
 දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ වචන්ථාපිතසිද්ධෙසු ධම්මවිනයෙසු
 නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං එකවිධාදිහෙදෙ දස්සෙතුං
 “එවමෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ විමුත්තිරසන්නි විමුත්තිගුණං,
 විමුත්තිසම්පත්තිකං වා, අග්ගඵලනිප්පාදනතො, විමුත්තිකිච්චං වා,
 කිලෙසානං අච්චන්තං විමුත්තිසම්පාදනතො. කෙච්චි පන
 “විමුත්තිඅස්සාද”න්ති වදන්ති.

කිඤ්චාපි අවිසෙසෙන සබ්බම්පි බුද්ධවචනං කිලෙසවිනයනෙන
 විනයො, යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායපතනාදිතො ධාරණෙන
 ධම්මො, ඉධාධිප්පෙනෙ පන ධම්මවිනයෙ නිද්ධාරෙතුං. “තත්ථ
 විනයපිටක”න්තිආදිමාහ. අවසෙසං බුද්ධවචනං ධම්මො, ඛන්ධාදිවසෙන
 සභාවධම්මදෙසනාබාහුල්ලතො. අථ වා යදිපි ධම්මොයෙව විනයොපි,
 පරියත්තියාදිභාවතො, විනයසද්දසන්නිධානෙ පන හින්තාධිකරණභාවෙන
 පයුත්තො ධම්ම-සද්දො විනයතන්නිවිධුරං තන්නිං දීපෙති යථා
 “පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා, ගොබලිබද්ධ”න්ති ව.

“අනෙකජාතිසංසාර”න්ති අයං ගාථා හගවතා අත්තනො
 සබ්බඤ්ඤාඤාණපදට්ඨානං අරහත්තප්පත්තිං පච්චචෙක්ඛන්තෙන
 එකුතවිසතිමස්ස පච්චචෙක්ඛණඤාණස්ස අනන්තරං භාසිතා. තෙනාහ
 “ඉදං පට්ඨබුද්ධවචන”න්ති. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතං උදානං.
 අයමස්ස සඬබ්බෙපත්ථො – අහං ඉමස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කාරකං
 තණ්හාවඬ්ඨකිං ගවෙසන්තො යෙන ඤාණෙන තං දට්ඨුං සක්කා, තස්ස
 බොධිඤාණස්සත්ථාය දීපඬ්ඨකරපාදමූලෙ කතාහිනිභාරො එත්තකං කාලං

අනෙකඡාතිසංසාරං අනෙකඡාතිසත්තසහස්සසඬ්ඛාං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං
තං ඤාණං අවින්දන්තො අලහන්තොයෙව සන්ධාවිස්සං සංසරිං. යස්මා
ජරාව්‍යාධිමරණමිස්සතාය ඡාති නාමෙසා පුනප්පුනං උපගන්තුං දුක්ඛා, න ච
සා තස්මිං අදිට්ඨො නිවත්තති, තස්මා තං ගවෙසන්තො සන්ධාවිස්සන්ති
අත්ථො. දිට්ඨොසීති ඉදානි මයා සබ්බඤ්ඤානඤාණං පටිච්ඡ්ඤානන්තො
දිට්ඨො අසි. පුන ගෙහන්ති පුන ඉමං අත්තභාවසඬ්ඛාතං මම ගෙහං. න
කාහසි න කරිස්සසි. තච සබ්බා අවසෙසාකිලෙසථාසුකා මයා භග්ගා. ඉමස්ස
තයා කතස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කුටං අවිජ්ජාසඬ්ඛාතං කණ්ණිකමණ්ඩලං
විසඬ්ඛතං විද්ධංසිතං. විසඬ්ඛාරං නිබ්බාතං ආරම්මණකරණවසෙන ගතං
අනුපවිට්ඨං ඉදානි මම චිත්තං, අභඤ්ච තණ්හාතං බ්‍යසඬ්ඛාතං
අරහත්තමග්ගං අප්ඤ්ඤා අධිගතො පත්තොස්මිති. අයං මනසා
පවත්තිතධම්මානමාදි. “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”ති (උදා. 1, 2, 3) අයං
පන වාචාය පවත්තිතධම්මානං ආදීති වදන්ති. අත්තොජ්ජපනවසෙන කිර
භගවා “අනෙකඡාතිසංසාර”න්තිආදිමාහ (ධ. ප. 153). “පාටිපදදිවසෙ”ති
ඉදං “සබ්බඤ්ඤාභාවජ්ජපත්තස්සා”ති න එතෙන සම්බන්ධිතබ්බං,
“පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උජ්ජන්තා”ති එතෙන පන සම්බන්ධිතබ්බං.
විසාඛපුණ්ණමායමෙව හි භගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤාතං පත්තොති.

වයධම්මාති අනිච්චලක්ඛණමුඛෙන දුක්ඛානත්තලක්ඛණමිපි සඬ්ඛාරානං
විභාවෙති “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15; පටි.
ම. 2.10) වචනතො. ලක්ඛණත්තයවිභාවනනායෙනෙව ච තදාරම්මණං
විපස්සනං දස්සෙන්නො සබ්බතිත්ථියානං අවිසයභූතං බුද්ධාවෙණිකං
චතුසච්චකම්මට්ඨානාධිට්ඨානං අවිපරිතං නිබ්බානගාමිනිජ්ජපටිපදං
පකාසෙතිති දට්ඨබ්බං. ඉදානි තත්ථ සම්මාපටිපත්තියං නියොජෙති
“අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථා”ති. අථ වා “වයධම්මා සඬ්ඛාරා”ති එතෙන
සඬ්ඛෙපෙන සංචෙජෙත්වා “අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථා”ති සඬ්ඛෙපෙනෙව
නිරවසෙසං සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙති. අජ්ජමාදපදඤ්ඤි
සික්ඛාත්තයසඬ්ගහිතං කෙවලපරිපුණ්ණං සාසනං පරියාදිශිත්වා තිට්ඨතිති.

පයමසඬ්ඝිතියං අසඬ්ඝිතං සඬ්ඝිතික්ඛන්ධකකථාවත්ථුජ්ජපකරණාදි.
කෙච්චි පන “සුභසුත්තමිපි (දී. නි. 1.444) පයමසඬ්ඝිතියං අසඬ්ඝිත”න්ති
වදන්ති, තං පන න යුජ්ජති. පයමසඬ්ඝිතියො පුරෙතරමෙව හි ආයස්මතා
ආනන්දෙන ජෙතවනෙ විහරන්තෙන සුභස්ස මාණවස්ස භාසිතන්ති.

දළ්ඝිකම්මසිටීලීකරණජ්ජයොජනා යථාක්කමං
පකතිසාවජ්ජපණ්ණත්තිසාවජ්ජෙසු සික්ඛාපදෙසු. තෙනාති
විවිධනායත්තාදිනා. එතන්ති විවිධවිසෙසනායත්තාති ගාථාවචනං. එතස්සාති
විනයස්ස.

අත්තත්ථපරත්ථාදිභෙදෙති යො තං සුත්තං සජ්ඣායති, සුභානි, වාචෙති,
චිත්තෙති, දෙසෙති ච, සුත්තෙන සඬ්ගහිතො සීලාදිඅත්ථො තස්සාපි භොති,

තෙන පරස්ස සාධෙතබ්බතො පරස්සාපි හොතීති, තදුභයං තං සුත්තං සුවෙති දීපෙති. තථා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං ලොකියලොකුත්තරඤ්චාති එවමාදිහෙදෙ අත්ථෙ ආදි-සද්දෙන සඬගණ්හාති. අත්ථ-සද්දො වායං හිතපරියායවචනං, න භාසිතත්ථවචනං, යදි සියා, සුත්තං අත්තනොපි භාසිතත්ථං සුවෙති, පරස්සාපිති අයමත්ථො චුත්තො සියා. සුත්තෙන ව යො අත්ථො පකාසිතො සො තස්සෙව හොතීති, න තෙන පරත්ථො සුවිතො හොති, තෙන සුවෙතබ්බස්ස පරත්ථස්ස නිවත්තෙතබ්බස්ස අභාවා අත්ථගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. අත්තත්ථපරත්ථවිනිමිමුත්තස්ස භාසිතත්ථස්ස අභාවා ආදිග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. තස්මා යථාචුත්තස්ස හිතපරියායස්ස අත්ථස්ස සුත්තෙ අසම්භවතො සුත්තධාරස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන අත්තත්ථපරත්ථා චුත්තා.

අථ වා සුත්තං අනපෙක්ඛිත්වා යෙ අත්තත්ථාදයො අත්ථප්පහෙදා චුත්තා “න භඤ්ඤදත්ථත්ථිපසංසලාභා”ති එතස්ස පදස්ස නිද්දෙසෙ (මහානි. 63; චූළනි. 85) “අත්තත්ථො, පරත්ථො, උභයත්ථො, දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො, සම්පරායිකො අත්ථො, උත්තානො අත්ථො, ගම්භිරො අත්ථො, ගුල්හො අත්ථො, පටිච්ඡන්තො අත්ථො, නෙය්‍යො අත්ථො, නීතො අත්ථො, අනවජ්ජො අත්ථො, නික්කිලෙසො අත්ථො, වොදානො අත්ථො, පරමත්ථො”ති තෙ සුත්තං සුවෙතීති අත්ථො. ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ අත්ථ-සද්දො භාසිතත්ථපරියායොපි හොති. එත්ථ හි පුරිමකා පඤ්ච අත්ථප්පහෙදා හිතපරියායා, තතො පරෙ ඡ භාසිතත්ථහෙදා, පච්ඡිමකා පන උභයසභාවා. තත්ථ දුරධිගමතාය විභාවතෙ අලද්ධගාධො ගම්භිරො. න විචටො ගුල්හො. මූලදකාදයො විය පංසුනා අක්ඛරසන්තිවෙසාදිනා තිරොහිතො පටිච්ඡන්තො. නිද්ධාරෙත්වා ඤාපෙතබ්බො නෙය්‍යො. යථාරුතවසෙන වෙදිතබ්බො නීතො. අනවජ්ජනික්කිලෙසවොදානා පරියායවසෙන චුත්තා, කුසලවිපාකකිරියාධම්මවසෙන වා. පරමත්ථො නිබ්බානං, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො එව වා. අථ වා “අත්තනා ව අප්පිච්ඡො හොතී”ති අත්තත්ථං, “අප්පිච්ඡාකථඤ්ච පරෙසං කත්තා හොතී”ති පරත්ථං සුවෙති. එවං “අත්තනා ව පාණාතිපානා පටිවිරතො හොතී”ති ආදි (අ. නි. 4.99, 265) සුත්තානි යොජෙතබ්බානි. විනයාහිධම්මෙහි ව විසෙසෙත්වා සුත්ත-සද්දස්ස අත්ථො වත්තබ්බො. තස්මා වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයවසප්පවත්තාය දෙසනාය අත්තහිතපරහිතතාදීනි සාතිසයං පකාසිතානි හොති තප්පරභාවතො, න ආණාධම්මසභාවවසප්පවත්තායාති ඉදමෙව ව “අත්ථානං සුවනතො සුත්ත”න්ති චුත්තං.

සුත්තෙ ව ආණාධම්මසභාවා ව වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයං අනුවත්තන්ති, න විනයාහිධම්මෙසු විය වෙනෙය්‍යාජ්ඣාසයො ආණාධම්මසභාවෙ. තස්මා වෙනෙය්‍යානං එකත්තහිතපටිලාභසංවත්තනිකා සුත්තත්තදෙසනා හොතීති “සුවුත්තා වෙත්ථා”ති ආදි චුත්තං. පසවතීති ඵලති. “සුත්තාණා”ති එතස්ස අත්ථං පකාසෙතුං “සුට්ඨු ව නෙ තායතී”ති චුත්තං. අත්තත්ථාදිවිධානෙසු ව සුත්තස්ස පමාණභාවො, අත්තත්ථාදීනඤ්ච සඬගහකත්තං යොජෙතබ්බං.

තදත්ථජ්ජකාසනපධානත්තා සුත්තස්ස. විනයාහිධම්මෙහි විසෙසනඤ්ච යොජෙතබ්බං. එතත්ති “අත්ථානං සුවනතො”තිආදිකං අත්ථවචනං. එතස්සාති සුත්තස්ස.

අභික්කමන්තීති එත්ථ අභි-සද්දො කමනකිරියාය වුද්ධිභාවං අතිරෙකතං දීපෙති, අභිඤ්ඤාතා අභිලක්ඛිතාති එත්ථ ඤාණලක්ඛණකිරියානං සුපාකටතාවිසෙසං, අභික්කන්තෙනාති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං විසිට්ඨත්තීති යුත්තං කිරියාවිසෙසකත්තා උපසග්ගස්ස. අභිරාජා අභිවිනයෙති පන පුජිතපරිච්ඡින්නෙසු රාජවිනයෙසු අභි-සද්දො පවත්තතීති කථමෙතං යුජ්ජෙය්‍යාති? පුජනපරිච්ඡෙදනකිරියාදීපනතො, තාහි ච කිරියාහි රාජවිනයානං යුත්තත්තා. එත්ථ හි අතිමාලාදීසු අති-සද්දො විය, අභි-සද්දො යථා සහ සාධනෙන කිරියං වදන්ති අභිරාජඅභිවිනය-සද්දො සිද්ධා, එවං අහිධම්මසද්දො අභි-සද්දො සහ සාධනෙන වුඩ්ඪියාදිකිරියං දීපෙතීති අයමත්ථො දස්සිතොති දට්ඨබ්බො.

භාවනාඵරණවුඩ්ඪිහි වුඩ්ඪිමන්තොපි ධම්මා වුත්තා. ආරම්මණාදිහිති ආරම්මණසම්පයුත්තකම්මද්වාරපටිපදාදිහි. අවිසිට්ඨත්ති අඤ්ඤාමඤ්ඤවිසිට්ඨෙසු විනයසුත්තාහිධම්මෙසු අවිසිට්ඨං සමානං. තං පිටකසද්දන්ති අත්ථො. යථාවුත්තෙනාති “එවං දුට්ඨත්ථොනා”තිආදිනා වුත්තජ්ජකාරෙන.

කථෙතබ්බානං අත්ථානං දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබ්බාධනං දෙසනා. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං විනයනං සාසනං. කථෙතබ්බස්ස සංවරාසංවරාදිනො අත්ථස්ස කථනං වචනපටිබද්ධතාකරණං කථා. කථීයති චා එත්ථාති කථා. සංවරාසංවරස්ස කථා සංවරාසංවරකථා. එස නයො ඉතරෙසුපි. හෙද-සද්දො විසුං විසුං යොජෙතබ්බො “දෙසනාහෙදං සාසනහෙදං කථාහෙදඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ”ති. හෙදන්ති ච නානත්තන්ති අත්ථො. සික්ඛා ච පහානාති ච ගම්භීරභාවො ච සික්ඛාජ්ජහානගම්භීරභාවං, තඤ්ච පරිදීපයෙ. එත්ථ යථාති උපාරම්භනිස්සරණධම්මකොසරක්ඛණහෙතුපරියාපුණනං සුජ්ජපටිපත්ති දුජ්ජපටිපත්තීති එතෙහි පකාරෙහි. ආණං පණෙතූං අරහතීති ආණාරහො සම්මාසම්බුද්ධත්තා. වොහාරපරමත්ථානම්පි සබ්භාවතො ආහ ආණාබාහුල්ලතොති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. පවුරාපරාධා සෙය්‍යාසකාදයො. අජ්ඣාසයො ආසයොව අත්ථොති දිට්ඨි, ඤාණඤ්ච. වුත්තඤ්චෙතං -

“සස්සතුව්ඡෙදදිට්ඨි ච, ඛන්ති වෙවානුලොමිකෙ;
යථාභූතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති. (විසුද්ධි. ටී.
1.136);

අනුසයා කාමරාගභවරාගදිට්ඨිපටිසවිච්ඡිකිච්ඡාමානාවිජ්ජාවසෙන සත්ත අනාගතා කිලෙසා, අතීතා පච්චුප්පන්තා ච තථෙව වුච්චන්ති. න හි කාලභෙදෙන ධම්මානං සභාවභෙදො අත්ථීති. වරියාති ඡ මූලවරියා, අන්තරභෙදෙන අනෙකවිධා, සංසග්ගවසෙන තෙසට්ඨි භොන්ති. තෙ පන අම්භෙහි අසම්මොහන්තරධානසුත්තට්ඨකායං විභාගතො දස්සිතා, අත්ථිකෙහි තතො ගභෙතබ්බා. අථ වා වරියාති වරිතං, තං සුවරිතදුවරිතවසෙන දුවිධං. අධිමුත්ති නාම සත්තානං පුබ්බපරිවයවසෙන අභිරුචි, සා දුවිධා භීතපණ්ණිතභෙදෙන. සනවිනිබ්භොගාභාවතො දිට්ඨිමානතණ්ණාවසෙන “අභං මමා”ති සඤ්ඤිතො. මහන්තො සංවරො අසංවරො. බුද්ධිඅත්ථො හි අය’මකාරො යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. 11).

තීසුපි වෙනෙසු එතෙ ධම්මත්ථදෙසනා පටිච්චෙධාති එත්ථ තන්තිඅත්ථො තන්තිදෙසනා තන්තිඅත්ථපටිච්චෙධො ච තන්තිවිසයා භොන්තිති විනයපිටකාදීනං අත්ථදෙසනාපටිච්චෙධාධාරණාවො යුත්තො, පිටකානි පන තන්ති යෙවාති තෙසං ධම්මාධාරණාවො කථං යුජ්ජෙය්‍යාති? තන්තිසමුදායස්ස අවයවතන්තියා ආධාරණාවතො. අවයවස්ස හි සමුදායො ආධාරණාවෙන වුච්චති, යථා – “රුක්ඛෙ සාඛා”ති. ධම්මාදීනඤ්ච දුක්ඛොගාභණාවතො තෙහි විනයාදයො ගම්භීරාති විනයාදීනඤ්ච චතුබ්බිධො ගම්භීරණාවො වුත්තො. තස්මා ධම්මාදයො එව දුක්ඛොගාභත්තා ගම්භීරා, න විනයාදයොති න වොදෙතබ්බමෙතං සමුඛෙන, විසයවිසයිමුඛෙන ච විනයාදීනංයෙව ගම්භීරණාවස්ස වුත්තත්තා. ධම්මො හි විනයාදයො, තෙසං විසයො අත්ථො, ධම්මත්ථවිසයා ච දෙසනාපටිච්චෙධොති. තත්ථ පටිච්චෙධස්ස දුක්කරණාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤ්ඤාණස්ස දුක්කරණාවතො දෙසනාය ච දුක්ඛොගාභණාවො වෙදිතබ්බො, පටිච්චෙධස්ස පන උප්පාදෙතං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, තබ්බිසයඤ්ඤාණුප්පත්තියා ච දුක්කරණාවතො දුක්ඛොගාභතා වෙදිතබ්බා.

“හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන ධම්මස්ස හෙතුභාවො කථං ඤාතබ්බොති? “ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතස්ස සමාසපදස්ස අවයවපදත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්හි ඤාණං”න්ති වුත්තත්තා. “ධම්මෙ පටිසම්භිදා”ති එත්ථ හි “ධම්මෙ”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්හි”ති වුත්තං, “පටිසම්භිදා”ති එතස්ස ච අත්ථං දස්සෙන්නෙන “ඤාණං”න්ති. තස්මා හෙතුධම්ම-සද්දා එකත්ථා, ඤාණපටිසම්භිදා-සද්දා වාති ඉමමත්ථං වදන්තෙන සාධිතො ධම්මස්ස හෙතුභාවො, අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවො ච එවමෙව දට්ඨබ්බො.

යථාධම්මන්ති චෙත්ථ ධම්ම-සද්දො හෙතුං හෙතුඵලඤ්ච සබ්බං සඬගණ්ණාති. සභාවචාවකො භෙස, න පරියත්තිහෙතුභාවචාවකො, තස්මා යථාධම්මන්ති යො යො අවිජ්ජාසඬබාරාදිධම්මො, තස්මිං තස්මිත්ති අත්ථො. ධම්මානුරූපං වා යථාධම්මං. දෙසනාපි හි පටිච්චෙධො විස අවිපරිතසවිසයවිභාවනතො ධම්මානුරූපං පවත්ති, යතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා නිදානකථාවණ්ණනා
 ‘අවිපරිතාහිලාපො’ති වුච්චති. ධම්මාහිලාපොති අත්ථබ්බාඤ්ජනකො
 අවිපරිතාහිලාපො, එතෙන “තනු ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං
 නිරුත්තිපට්ඨමිහිදා”ති (විහ. 718) එත්ථ වුත්තං සභාවධම්මනිරුත්තිං
 දස්සෙති, සද්දසභාවත්තා දෙසනාය. තථා හි නිරුත්තිපට්ඨමිහිදාය
 පරිත්තාරමම්මොදිභාවො පට්ඨමිහිදාවිහඪගපාළියං (විහ. 749) වුත්තො.
 අට්ඨකථායඤ්ච “තං සභාවනිරුත්තිං සද්දං ආරම්මණං කත්වා”තිආදිනා
 (විහ. අට්ඨ. 642) සද්දාරම්මණනා දස්සිතා. “ඉමස්ස අත්ථස්ස අයං සද්දො
 වාවකො”ති වචනවචනීයෙ වචත්ථපෙත්වා තංතංවචනීය විභාවනවසෙන
 පවත්තිතො හි සද්දො දෙසනාති. “අනුලොමාදිවසෙන වා කථන”න්ති
 එතෙන තස්සා ධම්මනිරුත්තියා අහිලාපං කථනං තස්ස වචනස්ස පවත්තනං
 දස්සෙති. “අධිප්පායො”ති එතෙන “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති එතං වචනං
 ධම්මනිරුත්තාහිලාපං සන්ධාය වුත්තං, න තබ්බිතිමුත්තං පඤ්ඤත්තිං
 සන්ධායාති දස්සෙති.

තනු ව “ධම්මො තත්ති”ති ඉමස්මිං පක්ඛෙ ධම්මස්ස සද්දසභාවත්තා
 ධම්මදෙසනානං විසෙසො න සියාති? න, තෙසං තෙසං අත්ථානං
 බොධකභාවෙන ඤාතො, උග්ගහණාදිවසෙන ව පුබ්බෙ වචත්ථාපිතො
 සද්දජ්ජබන්ධො ධම්මො, පච්ඡා පරෙසං අවබොධනත්ථං පවත්තිතො
 තදත්ථජ්ජකාසකො සද්දො දෙසනාති. අථ වා යථාවුත්තසද්දසමුට්ඨාපකො
 චිත්තුජ්ජපාදො දෙසනා, මුසාවාදාදයො විය. “වචනස්ස පවත්තන”න්ති ව
 යථාවුත්තචිත්තුජ්ජපාදවසෙන යුජ්ජති. සො හි වචනං පවත්තෙති, තඤ්ච තෙන
 පවත්තීයති දෙසීයති. “සො ව ලොකීයලොකුත්තරො”ති එවං වුත්තං
 අභිසමයං යෙන පකාරෙන අභිසමෙති, යං අභිසමෙති, යො ව තස්ස
 සභාවො, තෙහි පාකටං කාතුං “විසයතො අසම්මොහතො ව අත්ථානුරූපං
 ධම්මෙසු”තිආදිමාහ. තත්ථ හි විසයතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදීසු
 අවබොධො අවිජ්ජාදිධම්මසඬ්ඛාරාදිඅත්ථතදුහයපඤ්ඤාපනාරම්මණො
 ලොකීයො අභිසමයො, අසම්මොහතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදීසු
 අවබොධො නිබ්බානාරම්මණො මග්ගසම්පයුත්තො
 යථාවුත්තධම්මත්ථපඤ්ඤත්තීසු සම්මොහවිද්ධංසතො ලොකුත්තරො
 අභිසමයොති. අභිසමයතො අඤ්ඤමිපි පටිවෙධත්ථං දස්සෙතුං “තෙසං
 තෙසං වා”තිආදිමාහ. ‘පටිවෙධනං පටිවෙධො’ති ඉමිනා හි වචනත්ථෙත
 අභිසමයො, ‘පටිවිජ්ඣීයතීති පටිවෙධො’ති ඉමිනා තංතංරූපාදිධම්මානං
 අවිපරිතසභාවො ව “පටිවෙධො”ති වුච්චති.

යථාවුත්තෙහි ධම්මාදීහි පිටකානං ගම්භීරභාවං දස්සෙතුං “ඉදානි යස්මා
 එතෙසු පිටකෙසු”තිආදිමාහ. යො චෙත්ථාති එතෙසු තංතංපිටකගතෙසු
 ධම්මාදීසු යො පටිවෙධො, එතෙසු ව පිටකෙසු තෙසං තෙසං ධම්මානං යො
 අවිපරිතසභාවොති යොපෙතබ්බං. දුක්ඛොගාහනා ව අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදීනං
 ධම්මත්ථානං දුජ්ජපටිවිජ්ඣකාය, තෙසං පඤ්ඤාපනස්ස දුක්කරභාවතො
 තංදෙසනාය, පටිවෙධනසඬ්ඛාතස්ස පටිවෙධස්ස උජ්ජාදනවිසයිකරණානං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා නිදානකථාවණ්ණනා
 අසක්කුණෙය්‍යත්තා, අවිපරිතසභාවසඬ්ඛාතස්ස පටිච්චෙධස්ස
 දුට්ඨිකද්‍රව්‍යයාය ඵල වෙදිතඛිබ්බා.

යන්ති යං පරියන්තිදුග්ගහණං සන්ධාය චුත්තං. අත්ථන්ති භාසිතත්ථං,
 පයොජනත්ථස්ථව. න උපපරික්ඛන්තිති න විචාරෙන්නි. න නිජ්ඣානං
 ඛමන්තිති නිජ්ඣානපඤ්ඤං නක්ඛමන්ති, නිජ්ඣායිත්වා පඤ්ඤාය දිස්වා
 රොචෙත්වා ගහෙනඛිබ්බා න භොන්තිති අධිජ්ජායො. ඉතීති ඵලං ඵතාය
 පරියන්තියා. වාදජ්ජමොක්ඛානිසංසා අත්තනො උපරි පරෙහි
 ආරොපිතවාදස්ස නිග්ගහස්ස පමොක්ඛජ්ජපයොජනා භුත්වා ධම්මං
 පරියාපුණන්ති, වාදජ්ජමොක්ඛා වා නින්දාපමොක්ඛා. යස්ස චත්ථායාති
 යස්ස ච සීලාදිපුරණස්ස අනුපාදාවිමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය ධම්මං
 පරියාපුණන්ති ඤායෙන පරියාපුණන්තිති අධිජ්ජායො. අස්සාති අස්ස
 ධම්මස්ස. නානුභොන්තිති න වින්දන්ති. තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතත්තා
 උපාරම්භමානදඛිබ්බමක්ඛපලාසාදිහෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය
 සංවත්තන්ති. භණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො භණ්ඩාගාරිකො, භණ්ඩාගාරිකො විය
 භණ්ඩාගාරිකො, ධම්මරතනානුපාලකො. අඤ්ඤත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා
 භණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියන්ති භණ්ඩාගාරිකපරියන්ති.

“තාසංයෙවා”ති අවධාරණං පාපුණිතඛිබ්බානං
 ඡළහිඤ්ඤාවතුජ්ජපටිසම්භිදාදීනං විනයෙ පහෙදවචනාභාවං සන්ධාය චුත්තං.
 වෙරඤ්ජකණ්ඨෙව (පාරා. 12) හි තිස්සො විජ්ජාව විහත්තා. දුතියෙ පන
 “තාසංයෙවා”ති අවධාරණං චතස්සො පටිසම්භිදා අපෙක්ඛිත්වා කතං, න
 තිස්සො විජ්ජා. තා හි ඡසු අහිඤ්ඤාසු අන්තොගධාති සුත්තෙ විහත්තා
 යෙවාති.

දුග්ගහිතං ගණ්හාති, “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා
 තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්තිආදීනා (ම. නි.
 1.396). ධම්මවිත්තන්ති ධම්මසභාවවිචාරණං, “චිත්තුජ්ජාදමත්තෙනෙව
 දානං භොති, සයමෙව චිත්තං අත්තනො ආරම්මණං භොති, සඛිබ්බං චිත්තං
 අසභාවධම්මාරම්මණං”න්ති ච ඵලමාදි. තෙසන්ති තෙසං පිටකානං.

ඵතන්ති ඵතං බුද්ධවචනං. අත්ථානුලොමතො අනුලොමිකො.
 අනුලොමිකතංයෙව විභාවෙතුං “කස්මා පනා”තිආදි චුත්තං.
 ඵකනිකායම්පිති ඵකසමුහම්පි. පොණිකා වික්ඛල්ලිකා ච ඛත්තියා, තෙසං
 නිවාසො පොණිකනිකායො වික්ඛල්ලිකනිකායො ච.

නවජ්ජහෙදන්ති ඵත්ථ කථං නවජ්ජහෙදං? සගාථකඤ්ඤි සුත්තං ගෙය්‍යං,
 නිග්ගාථකඤ්ඤි සුත්තං වෙය්‍යාකරණං, තදුභයවිනිමුත්තඤ්ඤි සුත්තං
 උදානාදිවිසෙසසඤ්ඤාරහිතං නත්ථි, යං සුත්තඬ්ඛං සීයා,
 මඬ්ඛලසුත්තාදීනඤ්ඤි (බු. පා. 5.2; සු. නි. 225) සුත්තඬ්ඛසඬ්ඛගහො න සීයා,
 ගාථාභාවතො, ධම්මපදාදීනං විය, ගෙය්‍යඬ්ඛසඬ්ඛගහො වා සීයා,

සගාථකත්තා, සගාථවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිහඬිගාදීසු සගාථකප්පදෙසානන්ති? වුවුවතෙ -

“සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධයො පරෙ;
සනිමිත්තා නිරුල්භත්තා සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො”. (සාරත්ථ.
ටී. 1.පයමමහාසඬිගිතිකථාවණ්ණනා);

සබ්බස්සාපි හි බුද්ධවචනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තෙනෙවාහ ආයස්මා මහාකච්චානො තෙත්තියං - “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨි”ති (තෙත්ති. සඬිගහවාර). “එත්තකං තස්ස හගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං (පාවි. 255, 1242), සකවාදෙ පඤ්චසුත්තසතානී”ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) එවමාදි ව එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

විසෙසවිධයො පරෙ සනිමිත්තා තදෙකදෙසෙසු ගෙය්‍යාදයො විසෙසවිධයො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙය්‍යස්ස සගාථකත්තං තබ්බාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසිලොකං සගාථකං (තෙත්ති. අට්ඨ. 13) වුණ්ණියගන්ථං ‘ගෙය්‍ය’න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්බාවනිමිත්තං. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනඤ්ඤි ‘බ්‍යාකරණ’න්ති වුවුවති, බ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණං. එවං සන්නෙ සගාථකාදීනම්පි පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, ගෙය්‍යාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො, ‘ගාථාවිරහෙ සති’ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදීසු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු, සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤාණමයිකගාථායුත්තෙසු,

‘වුත්තඤ්ඤෙත්තිආදිවචනසම්බන්ධෙසු, අබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉතිවුත්තකඅබ්භුතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ හගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවප්පකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා, සතිපි පඤ්භාවිස්සජ්ජනභාවෙ, සගාථකත්තෙ ව කෙසුපි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදීනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙය්‍යාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධයො සුත්තඬිගතො පරෙ ගෙය්‍යාදයො. යං පනෙත්ථ ගෙය්‍යඬිගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තඬිගං විසෙසසඤ්ඤාපරිභාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතොති. නනු ව සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණන්ති සුත්තඬිගං න සම්භවතීති වොදනා තදවත්ථා වාති? න තදවත්ථා, සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාවිස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්බාවනිමිත්තන්ති.

යඤ්ච වුත්තං - “ගාථාභාවතො මඬිගලසුත්තාදීනං (බු. පා. 5.1, 2, 3) සුත්තඬිගසඬිගහො න සියා”ති, තං න, නිරුල්භත්තා. නිරුල්භො හි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා නිදානකථාවණ්ණනා මඬිගලසුත්තාදීනං සුත්තභාවො. න හි තානි ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤාතානි, අථ ඛො සුත්තභාවෙන. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගහණං කතං. යඤ්ච පන චුත්තං – “සගාථකත්තා ගෙය්‍යඬිගසඬිගහො සියා”ති, තදපි නත්ථී, යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහ ගාථාහීති හි සගාථකං. සහභාවො නාම අත්ථතො අඤ්ඤෙන හොති, න ච මඬිගලසුත්තාදීසු කථාචිතිමුත්තො කොචි සුත්තපදෙසො අත්ථී, යො ‘සහ ගාථාහී’ති චුච්චෙය්‍ය, න ච සමුදායො නාම කොචි අත්ථී, යදපි චුත්තං – “උභතොවිභඩ්ගාදීසු සගාථකප්පදෙසානං ගෙය්‍යඬිගසඬිගහො සියා”ති තදපි න, අඤ්ඤතො. අඤ්ඤා එව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා. අතො න තාහි උභතොවිභඩ්ගාදීනං ගෙය්‍යඬිගභාවොති. එවං සුත්තාදීනං අඩ්ඨානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඨකරාභාවො වෙදිතබ්බො.

“අයං ධම්මො...පෙ.... අයං විනයො, ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානී”ති බුද්ධවචනං. ධම්මවිනයාදිහෙදෙන වචන්ථපෙත්වා සඬ්ඨායන්තෙන මහාකස්සපස්පමුඛෙන වසිගණෙන අනෙකච්ඡරියපාතුභාවපට්මණ්ඩිකාය සඬ්ඨිතියා ඉමස්ස දීඝාගමස්ස පඨමමජ්ඣිමබුද්ධවචනාදිභාවො වචන්ථාපිතොති දස්සෙති, “එවමෙතං අහෙදතො”තිආදිනා.

නිදානකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා

පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා

එවං පටමමහාසඬ්ඨිතිං දස්සෙත්වා යදන්ථං සා ඉධ දස්සිතා, ඉදානි තං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “ඉමිස්සා”තිආදිමාහ.

1. එත්තාවතා ව බ්‍රහ්මජාලස්ස සාධාරණතො බාහිරනිදානං දස්සෙත්වා ඉදානි අබ්භන්තරනිදානං සංවණ්ණෙතුං “තත්ථ එව”න්තිආදි චුත්තං. අථ වා ඡහි ආකාරෙහි සංවණ්ණනා කාතබ්බා සම්බන්ධතො පදතො පදවිභාගතො පදන්ථතො අනුයොගතො පරිහාරතො වාති. තත්ථ සම්බන්ධො නාම දෙසනාසම්බන්ධො. යං ලොකියා “උම්මුග්ඝාතො”ති වදන්ති. සො පන පාළියා නිදානපාළිවසෙන, නිදානපාළියා පන සඬ්ඨිතිවසෙන වෙදිතබ්බොති පටමමහාසඬ්ඨිතිං දස්සෙත්තෙන නිදානපාළියා සම්බන්ධස්ස දස්සිතත්තා පදාදිවසෙන සංවණ්ණනං කරොන්තො “එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිමාහ. “මෙතිආදීනි”ති එත්ථ අන්තරා-සද්ද-ව-සද්දානං නිපාතපදභාවො, වත්තබ්බො, න වා වත්තබ්බො තෙසං නයග්ගහණෙන ගහිතත්තා, තදවසිට්ඨානං ආපටි-සද්දානං ආදි-සද්දෙන සඬ්ඨිගණිතතො. “පදවිභාගො”ති පදානං විසෙසො, න පන පදවිග්ගහො. අථ වා පදානි ව පදවිභාගො ව පදවිභාගො, පදවිග්ගහො ව පදවිභාගො ව පදවිභාගොති වා එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහාපි පදවිභාග සද්දෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බො. තත්ථ පදවිග්ගහො “හික්ඛුනං සඬ්ඨිසො”තිආදිහෙදෙසු පදෙසු දට්ඨබ්බො.

අත්ථතොති පදන්ථතො. තං පන පදන්ථං අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පටමං එවං-සද්දස්ස දස්සෙත්තො “එවංසද්දො තාවා”තිආදිමාහ. අවධාරණාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සඬ්ඨිගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතානි, එවංවිධො, එවමාකාරො”තිආදීසු ඉදං-සද්දස්ස අත්ථෙ එවං-සද්දො. ගත-සද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාර-සද්දා ව. තථා හි විධයුත්තගත-සද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කිං නු ඛො, කථං නු ඛො”ති, “එවං සු තෙ සුන්හාතා සුචිත්තා කප්පිතකෙසමස්සු, ආමුත්තමාලාහරණා ඔදාතවත්ථවසනා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬ්ඨිභූතා පරිවාරෙත්ති, සෙය්‍යථාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති? නො හිදං හො ගොතමා”ති ව ආදීසු පුච්ඡායං. “එවං ලහුපරිවත්තං, එවං ආයුපරියත්තො”ති ව ආදීසු පරිමාණො. නනු ව “එවං නු ඛො, එවං සු තෙ, එවං ආයුපරියත්තො”ති එත්ථ එවං-සද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං චුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවං-සද්දො ති? න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවාචකො හෙත්ථ ආකාරත්ථොති අධිජ්ජෙතො, යථා “එවං බ්‍යාබොතිආදීසු පන න ආකාරවිසෙසවාචකො එවඤ්ච කත්වා “එවං ඡාතෙන මච්චෙනා”තිආදීනි උපමාදීසු උදාහරණානි උපපන්නානි හොත්ති. තථා හි “යථාපි...පෙ.... බහු”න්ති? එත්ථ පුප්ඵරාසිට්ඨානියතො

මනුස්සපපත්තිසප්පුරිසුපනිස්සයසද්ධම්මසවනයොනිසොමනසිකාරහොගස

මිපත්තිආදිදානාදිපුඤ්ඤකිරියාහෙතුසමුදායතො

සොභාසුගන්ධනාදිගුණයොගතො මාලාගුණසදිසියො පහුතා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති ජොදිතත්තා පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා, තෙසං උපමාකාරො යථා-සද්දෙන අනියමතො වුත්තොති එවං-සද්දො උපමාකාරනිගමනත්ථොති වත්තුං යුත්තං. සො පන උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමාව හොතිති ආහ “උපමායං ආගතො”ති.

තථා එවං ඉමිනා ආකාරෙන “අභික්කමිතබ්බ”න්තිආදිනා උපදිසියමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදිසනාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසොයෙවාති වුත්තං “එවං තෙ...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. තථා එවමෙතං භගවා, එවමෙතං සුගතාති එත්ථ ච භගවතා යථාවුත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං, යො තත්ථ සම්පහංසනාකාරොති යොජෙතබ්බං. එවමෙවං පනායන්ති එත්ථ ගරහණාකාරොති යොජෙතබ්බං. සො ච ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදි බුංසනසද්දසන්තිධානතො ඉධ එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති. යථා චෙත්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන වුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්තිධානතොති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ච වදෙහීති “යථාභං වදාමි, එවං සමණං ආනන්දං වදෙහී”ති වදනාකාරො ඉදාහි වත්තබ්බො එවං-සද්දෙන නිදස්සියතීති නිදස්සනත්ථො වුත්තො. එවං නොති එත්ථාපි තෙසං යථාවුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙ සන්තිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිග්ගහණවසෙන “සංවත්තන්ති, නො වා, කථං වා එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති වුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතන්ති විඤ්ඤායති, සො පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අවධාරණත්ථො හොතිති ආහ “එවං නො එත්ථ හොතිති ආදීසු අවධාරණෙ”ති. එවං භන්තෙති පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්තියොජිතෙහි භික්ඛුහි අත්තතො තත්ථ ධීතභාවස්ස පටිජානනවසෙන වුත්තත්තා එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පටිච්ඡනත්ථො වුත්තො, තෙන එවං භන්තෙ, සාධු භන්තෙ, සුට්ඨ භන්තෙති වුත්තං හොති.

නානානයනිපුණන්ති එකත්තනානත්තඅඛ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඛාතා, නන්දියාවට්ට නිපුක්ඛලසිහවික්කීලිතඅඬ්ඛකුසදිසාලොචනසඬ්ඛාතා වා ආධාරාදිහෙදවසෙන නානාවිධා නායා නානානයා, නායා වා පාලිගතියො, තා ව පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ස්සතාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන සඬ්ගහාදිවසෙන සමයවිමුත්තාදිවසෙන යථාදිවසෙන කුසලමූලාදිවසෙන තිකපට්ඨානාදිවසෙන ච නානප්පකාරාති නානානයා, තෙහි නිපුණං සණ්ඨපුබ්බමන්ති නානානයනිපුණං. ආසයොව අප්ඣාසයො, තෙ ව සස්සතාදිහෙදෙන, තත්ථ ච අප්පරජක්ඛනාදිවසෙන අනෙකා,

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අත්තජ්ඣාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති
 අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං. අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නන්ති
 අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණං උපනෙතබ්බාභාවතො,
 සඬකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි
 අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි
 බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතන්ති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

විවිධපාටිභාරියන්ති එත්ථ පාටිභාරියපදස්ස වචනත්ථං
 “පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති.
 භගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති, යෙ හරිතබ්බා.
 පුටුඡ්ජනානම්පි විගතුපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ
 භතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්ති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරෙන ව න
 සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං. සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස
 භගවතො වෙනෙයාගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො
 “පාටිභාරිය”න්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙන. අථ වා භගවතො ව
 සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි
 දිට්ඨිහරණවසෙන, දිට්ඨිජ්ජකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව
 ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා භොන්තිති. “පටි”ති වා අයං
 සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨමිති,
 අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ,
 විගතුපක්කිලෙසෙ ව කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති
 පටිභාරියං, අත්තතො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු
 පච්ඡා හරණං පටිභාරියං. ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො ව
 විගතුපක්කිලෙසෙන, කතකිච්චෙන ව සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බා,
 හරිතෙසු ව අත්තතො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි
 භොන්තිති පටිභාරියානි භවන්ති. පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං. පටිභාරියෙ වා
 ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ භවං එකෙකං “පාටිභාරිය”න්ති චුච්චති.
 පටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජාතං,
 තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. තස්ස පන
 ඉද්ධිආදිහෙදෙන විසයහෙදෙන ව බහුවිධස්ස භගවතො දෙසනාය
 ලබ්භමානත්තා ආහ “විවිධපාටිභාරිය”න්ති.

න අඤ්ඤථාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤථාති අත්ථො,
 න පන භගවතො දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙයානුභාවා හි භගවතො
 දෙසනා. එවඤ්ච කත්වා “සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු”න්ති
 ඉදං වචනං සමත්ථිතං භොති. ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුජ්ඣති
 සුතාකාරාවිරජ්ඣනස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. න භෙත්ථ අත්ථන්තරතාපරිහාරො
 ද්විත්තම්පි අත්ථානං එකවිසයත්තා, ඉතරථා ථෙරො භගවතො දෙසනාය
 සබ්බථා පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථො වාති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

දිසනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා

බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා

“යො පරො න භොති, සො අත්තා”ති එවං. චුත්තාය නියකප්ඤ්ඤාත්තසංඛාරාය සසන්තතියං. චත්තනතො තිව්ධොපි මෙ-සද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානසාමිනිද්දෙසවසෙන පන විජ්ජමානහෙදං සන්ධායාහ “මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුත-සද්දො එව තං තමත්ථං අනුවදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුත-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣන්ති දස්සෙත්තො “සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො වා”ති ආහ. අස්සාති සුත-සද්දස්ස. කම්මභාවසාධනාති ඉධ සුත-සද්දෙ සම්භවන්තිති චුත්තං. “උපධාරණන්ති වා උපධාරණන්ති වා අත්ථො”ති. මයාති අත්ථෙ සතීති යදා මෙසද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සතීති යදා සම්ඛන්ධවසෙන සාමිනිද්දෙසො, තදා.

සුතසද්දසන්තිධානෙ පයුත්තෙන එවං-සද්දෙන සවනකිරියාජොතකෙන හවිතඛිඛන්ති චුත්තං. “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිච්චනිදස්සන්”න්ති. ආදි-සද්දෙන සම්පට්ඨිජනාදීනං පඤ්චද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං තදහිනිහටානඤ්ච මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතඛිඛං. සබ්බෙසම්පි වාක්‍යානං එවකාරත්ථසහිතත්තා “සුත”න්ති එතස්ස සුතං එවාති අයමත්ථො ලඛිහතීති ආහ “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති, එතෙන අවධාරණෙන නිරාකතං දස්සෙති. යථා ව සුතං සුතං එවාති නියමෙතඛිඛං, තං සම්මා සුතං භොතීති ආහ “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන්”න්ති. අථ වා “සද්දන්තරත්ථාපොහනවසෙන සද්දො අත්ථං වදති”ති සුතන්ති අසුතං න භොතීති අයමෙතස්ස අත්ථොති චුත්තං. “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති, ඉමිනා දිට්ඨාදිවිනිවත්තනං කරොති. ඉදං චුත්තං භොති. න ඉදං මයා දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සච්ඡිකතං, අථ ඛො සුතං, තඤ්ච ඛො සම්මදෙවාති. තෙනෙවාහ “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන්”න්ති. අවධාරණත්ථෙ වා එවං-සද්දෙ අයං අත්ථයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස අයමත්ථො චුත්තො “අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. තෙනෙව ආහ “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සන්”න්ති. සවනසද්දො චෙත්ථ කම්මත්ථො වෙදිතඛිඛො සුය්‍යතීති.

එවං සවනහෙතුසුණන්තපුග්ගලසවනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්ථයොජනං දස්සෙත්වා ඉදාති පකාරන්තරෙහිපි තං දස්සෙතුං “තථා එව”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්සාති යා සා හගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සවනාකාරෙන පවත්තා මනොද්වාරවිඤ්ඤාණවිටී, තස්සා. සා හි නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිතුං සමත්ථා. තථා ව චුත්තං “සොතද්වාරානුසාරෙනා”ති. නානප්පකාරෙනාති වක්ඛමානානං අනෙකවිහිතානං ඛ්‍යඤ්ජනත්ථග්ගහණානානාකාරෙන, එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්ථො එවං-සද්දො ගහිතොති දීපෙති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පවත්තිභාවජ්ජකාසනන්ති පවත්තියා අත්ථිභාවජ්ජකාසනං. “සුතන්ති ධම්මජ්ජකාසන”න්ති යස්මිං ආරම්මණෙ චුත්තජ්ජකාරා විඤ්ඤාණවිථි නානජ්ජකාරොන පවත්තා, තස්ස ධම්මත්තා චුත්තං, න සුතසද්දස්ස ධම්මත්ථත්තා. චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං “අයඤ්ඤාණත්ථා”තිආදි. තත්ථ විඤ්ඤාණවිථියාති කරණත්ථෙ කරණවචනං. මයාති කත්ථුඅත්ථෙ.

“ඵවන්ති නිද්දිසිතබ්බජ්ජකාසන”න්ති නිදස්සනත්ථං ඵවං-සද්දං ගහෙත්වා චුත්තං නිදස්සෙතබ්බස්ස නිද්දිසිතබ්බත්තාභාවාභාවතො, තෙන ඵවං-සද්දෙන සකලමිපි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති. සුත-සද්දස්ස කිරියාසද්දත්තා, සවනකිරියාය ව සාධාරණවිඤ්ඤාණජ්ජනන්ධපට්ඨන්ධත්තා තත්ථ ව පුග්ගලවොභාරොති චුත්තං “සුතන්ති පුග්ගලකිව්චජ්ජකාසන”න්ති. න හි පුග්ගලවොභාරරහිතෙ ධම්මජ්ජනන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්හතිති.

“යස්ස චිත්තසන්තානස්සා”තිආදිපි ආකාරත්ථමෙව ඵවං-සද්දං ගහෙත්වා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤටා අත්ථයොජනං දස්සෙතුං චුත්තං. තත්ථ ආකාරපඤ්ඤත්තිති උපාදාපඤ්ඤත්ති ඵව, ධම්මානං පවත්තිආකාරුපාදානවසෙන තථා චුත්තා. “සුතන්ති විසයනිද්දෙසො”ති සොතබ්බභූතො ධම්මො සවනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානන්ති කත්වා චුත්තං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස පරමත්ථතො කස්සපි කත්තු අභාවෙපි සද්දවොභාරොන බුද්ධිපරිකප්පිතහෙදවචනිච්ඡාය චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤං විස තංසමඬ්ඨිං කත්වා චුත්තං “චිත්තසන්තානෙන තංසමඬ්ඨිනො”ති. සවනකිරියාවිසයොපි සොතබ්බධම්මො සවනකිරියාවසෙන පවත්තිචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො, සවනවසෙන චිත්තජ්ජවත්තියා ඵව වා සවනකිරියාභාවතො තංකිරියාකත්තු ව විසයො භොතිති කත්වා චුත්තං “තංසමඬ්ඨිනො කත්තු විසයෙ”ති. සුතාකාරස්ස ව ථෙරස්ස සම්මානිච්ඡිතභාවතො ආහ “ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති, එතෙන වා අවධාරණත්ථං ඵවං-සද්දං ගහෙත්වා අයං අත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

පුබ්බෙ සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසඬ්ඛාතානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවො ඵවං-සද්දොති තදාකාරාදිඋපධාරණස්ස පුග්ගලපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතධම්මජ්ජනන්ධබ්‍යාපාරතාය චුත්තං “ඵවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො”ති. සවනකිරියා පන පුග්ගලවාදිනොපි විඤ්ඤාණනිරූපෙක්ඛා නත්ථිති විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොති ආහ “සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො”ති. මෙති සද්දජ්ජවත්තියා එකත්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා, විඤ්ඤාණකිව්චස්ස ව තත්ථෙව සමොදහිතබ්බතො “මෙති උභයකිව්චසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො”ති චුත්තං. අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිසභාවා යථාක්කමං ඵවං-සද්ද සුත-සද්දානං අත්ථාති තෙ තථාරූපපඤ්ඤත්තිඋපාදානබ්‍යාපාරභාවෙන දස්සෙන්නො ආහ “ඵවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො”ති. එත්ථ ච
 කරණකිරියාකත්තුකම්මවිසෙසප්පකාසනවසෙන
 පුග්ගලබ්‍යාපාවිසයපුග්ගලබ්‍යාපාරනිදස්සනවසෙන
 ගහණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිද්දෙසවසෙන කත්තුකරණ
 බ්‍යාපාරකත්තුනිද්දෙසවසෙන ච දුතියාදයො චතස්සො අත්ථයොජනා
 දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බස්සාපි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව
 පටිපජ්ජිතබ්බත්තා, සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු
 පඤ්ඤත්තිහෙදෙසු අත්තොගධත්තා තෙසු “එව”න්තිආදීනං පඤ්ඤත්තිනං
 සරූපං නිද්ධාරෙන්තො ආහ “එවන්ති ච මෙති වා”තිආදි. තත්ථ එවන්ති ච
 මෙති ච වුව්වමානස්ස අත්ථස්ස ආකාරාදිනො, ධම්මානඤ්ච
 අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්තිභාවොති ආහ
 “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. තත්ථ
 සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙන. ඉදං චුත්තං
 හොතියො මායාමරිච්ආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙනබ්බො
 විය අනුත්තමත්ථො ච න හොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො
 රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො “සච්චිකට්ඨො, පරමත්ථ වා”ති
 වුව්වති, න තථා එවං මෙති පදානමත්ථොති, එතමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං
 “කිඤ්ඤෙත්ථ ත”න්තිආදි චුත්තං. සුතන්ති පන සද්දායතනං සන්ධායාහ
 “විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති”ති. තෙනෙව හි “යඤ්ඤි තමෙත්ථ සොතෙන
 උපලද්ධ”න්ති චුත්තං, “සොතද්වාරානුසාරෙන උපලද්ධ”න්ති පන චුත්තෙ
 අත්ථබ්‍යඤ්ජනාදිසබ්බං ලබ්භති. තං තං උපාදාය චත්තබ්බතොති සොතපථං
 ආගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදිනො පච්චාමසනවසෙන
 “එව”න්ති, සසන්තතිපරියාපන්තෙ බන්ධෙ උපාදාය “මෙ”ති
 චත්තබ්බත්තාති අත්ථො. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතනෙ පචත්තමානොපි
 සුතවොහාරො “දුතියං තතිය”න්තිආදිකො විය පයමාදීනි
 දිට්ඨමුත්තිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා පචත්තොති ආහ “දිට්ඨාදීනි උපනිධාය
 චත්තබ්බතො”ති. අසුතං න හොතීති හි “සුත”න්ති පකාසිතො යමත්ථොති.

අත්තනා පටිච්ඡිදා සුත්තස්ස පකාරවිසෙසා “එව”න්ති ථෙරෙන
 පච්චාමට්ඨාති ආහ “අසම්මොහං දීපෙති”ති.
 “නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොති”ති එතෙන චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස
 නානප්පකාරතං දුප්පට්ඨිජ්ඣිතඤ්ච දස්සෙති. “සුතස්ස අසම්මොහං
 දීපෙති”ති සුතාකාරස්ස යාථාවතො දස්සියමානත්තා චුත්තං.
 අසම්මොහෙනාති සම්මොහාභාවෙන, පඤ්ඤාය එව වා සචනකාලසම්භූතාය
 තදුත්තරකාලපඤ්ඤාසිද්ධි, එවං අසම්මොහෙනාති එත්ථාපි චත්තබ්බං.
 බ්‍යඤ්ජනානං පටිච්ජ්ඣිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්හිරො,
 යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණීයන්ති සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා
 තත්ථ ගුණිභූතාති චුත්තං “පඤ්ඤාපුබ්බභිගමායා”තිආදි පඤ්ඤාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පුබ්බෙඨගමාති කත්වා. පුබ්බෙඨගමනා චෙත්ථ පධානභාවො “මනොපුබ්බෙඨගමා”තිආදීසු විය, පුබ්බෙඨගමනාය චා චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීසු ආවජ්ජනාදීනං විය අප්පධානත්තෙ පඤ්ඤා පුබ්බෙඨගමා එතිස්සාති අයම්පි අත්ථො යුජ්ජති, එවං “සතිපුබ්බෙඨගමායා”ති එත්ථාපි චුත්තනායානුසාරෙන යථාසම්භවමත්ථො චෙදිතබ්බො. අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණස්ස, සඬකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ච සමන්තාගතස්සාති චා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යොනිසොමනසිකාරං දීපෙතීති එවං-සද්දෙන චුවිචමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයත්තාති අධිජ්ජායො. “අවික්ඛෙපං දීපෙතී”ති “බ්‍රහ්මජාලං කත්ථ භාසිත”න්තිආදි ප්‍රච්ඡාවසෙන පකරණජ්ජත්තස්ස චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සවනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවතීති කත්වා චුත්තං. “වික්ඛිත්තවිත්තස්සා”තිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනවසෙන චුත්තං. සබ්බසම්පත්තියාති අත්ථබ්‍යඤ්ජනදෙසකපයොජනාදිසම්පත්තියා. අවිපරිතසද්ධම්මවිසයෙහි විය ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථෙහි යොනිසොමනසිකාරස්ස, සද්ධම්මස්සවනෙන විය ච අවික්ඛෙපස්ස යථා යොනිසොමනසිකාරෙන ඵලභූතෙන අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානං සිද්ධි චුත්තා තදවිනාභාවතො, එවං අවික්ඛෙපෙන ඵලභූතෙන කාරණභූතානං සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං සිද්ධි දස්සෙතබ්බො සියා අස්සුතවතො, සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස ච තදභාවතො.

“න හි වික්ඛිත්තවිත්තො”තිආදිනා සමත්ථනවචනෙන පන අවික්ඛෙපෙන කාරණභූතෙන සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ච ඵලභූතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධි දස්සිතා. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො යුත්තො සියාසද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරිඨගත්තා, අවික්ඛෙපො පන සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණන්ති. එවම්පි අවික්ඛෙපෙන සප්පුරිසුපනිස්සයසිද්ධිජෙනා න සමත්ථිතාව, නො න සමත්ථිතා වික්ඛිත්තවිත්තානං සප්පුරිසුපසිරූපාසනාභාවස්ස අත්ථසිද්ධත්තා. එත්ථ ච පුරිමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදීපුරෙන විය උපරි චුට්ඨිසබ්භාවස්ස, දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං එකන්තෙන වස්සිතා විය මෙසචුට්ඨානෙන චුට්ඨිජ්ජවත්තියා.

භගවතො චචනස්ස අත්ථබ්‍යඤ්ජනපභෙදපරිච්ඡෙදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඛගාහනාකාරො නිරවසෙසපරහිතපාරිසුරිකාරණන්ති චුත්තං “එවං හද්දකො ආකාරො”ති. යස්මා න භොතීති සම්බන්ධො. පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති අත්තසම්මාපණ්ඩිපුබ්බෙකතපුඤ්ඤානාසඬබානං ගුණද්වයං. අපරාපරං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 චුත්තියා චෙත්ථ චක්කභාවො, වරන්ති එතෙහි සත්තා සම්පත්තිභවෙසුති වා.
 යෙ සන්ධාය චුත්තං “චත්තාරිමානි හික්ඛවෙ චක්කානි, යෙහි
 සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුචක්කං චත්තතී” තිආදි.
 පුරිමපච්ඡිමභාවො චෙත්ථ දෙසනාක්කමවසෙන දට්ඨබ්බො.
 පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමචක්කද්වයස්ස අත්ථිතාය.
 සම්මාපණ්ණිතත්තො පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො භොති
 තදසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං දුර්භාවතොති ආහ “ආසයසුද්ධි සිද්ධා
 භොතී” ති. තථා හි චුත්තං “සම්මාපණ්ණිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො
 කරෙ” ති, “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං ආනන්ද, පධානං අනුයුඤ්ජ ඛිජ්ජං භොතිසි
 අනාසවොති ව. තෙනෙවාහ “ආසයසුද්ධියා අධිගමඛ්‍යත්තිසිද්ධි” ති.
 පයොගසුද්ධියාති යොනිසොමනසිකාරපුබ්බධිගමස්ස
 ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදභාවෙන. තථා වාහ “ආගමඛ්‍යත්තිසිද්ධි” ති.
 සබ්බස්ස වා කායවච්ඡිපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන.
 පරිසුද්ධකායවච්ඡිපයොගො හි විජ්ජට්ඨාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො
 පරියත්තියං විසාරදො භොතීති.

“නානස්පකාරපට්ඨවෙධදීපකෙනා” තිආදිනා අත්ථඛ්‍යාඤ්ජනෙසු ථෙරස්ස
 එවං-සද්ද සුත-සද්දානං අසම්මොභාසම්මොසදීපනතො
 චතුපට්ඨසම්භිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති. තත්ථ
 “සොතබ්බජ්ජභෙදපට්ඨවෙධදීපකෙනා” ති එතෙන අයං සුත-සද්දො එවං-
 සද්දසන්නිධානතො, චක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සාමඤ්ඤෙනෙව
 සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතීති දස්සෙති.
 මනොදිට්ඨිකරණාපරියත්තිධම්මානං අනුපෙක්ඛනසුජ්ජපට්ඨෙධා විසෙසතො
 මනසිකාරපට්ඨද්ධාති තෙ චුත්තනයෙන යොනිසොමනසිකාරදීපකෙන එවං-
 සද්දෙන යොජෙත්වා, සවනධාරණවච්ඡිපරිවයා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන
 සොතාවධානපට්ඨද්ධාති තෙ අවික්ඛෙපදීපකෙන සුත-සද්දෙන යොජෙත්වා
 දස්සෙත්තො සාසනසම්පත්තියා ධම්මස්සවනෙ උස්සාහං ජනෙති. තත්ථ
 ධම්මාති පරියත්තිධම්මා. මනසානුපෙක්ඛිතාති “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ
 සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධියො” තිආදිනා නයෙන මනසා
 අනුපෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුජ්ජපට්ඨිද්ධාති නිජ්ඣානක්ඛන්තිභූතාය,
 ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ චුත්තරූපාරූපධම්මෙ
 “ඉති රූපං, එත්තකං රූප” තිආදිනා සුට්ඨු වචන්ථපෙත්වා පට්ඨිද්ධා.

“සකලෙන වචනෙනා” ති පුබ්බෙ තීහි පදෙහි විසුං විසුං යොජිතත්තා
 චුත්තං. අසජ්ජුරිසභූමීන්ති අකතඤ්ඤුතං “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු
 තථාගතස්පවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තතො දහතී” ති එවං
 චුත්තං අනාරියවොහාරාවත්ථං. සා එව අනාරියවොහාරාවත්ථා අසද්ධම්මො.
 නනු ව ආනන්දත්ථෙරස්ස “මමෙදං වචන” ති අධිමානස්ස,
 මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬ්ඛාතාය අභාවතො
 අසජ්ජුරිසභූමිසමතික්කමාදිවචනං නිරත්ථකං ති? නයිදං එවං “එවං මෙ

දිසනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සුත්ත'න්ති වදන්තෙන අයම්පි අත්ථො විභාවිතොති දස්සනතො. කෙවි පන “දෙවතානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනන්ති එදිසී වොදනා අනවකාසා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර ඛණෙ එකච්චානං දෙවතානං එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “තථාගතො ච පරිනිබ්බුතො, අයඤ්ච ආයස්මා දෙසනාකුසලො, ඉදානි ධම්මං දෙසෙති, සත්‍යකුලප්පසුතො තථාගතස්ස භාතා චූළපිතුපුත්තො, කිං නු ඛො සයං සච්ඡිකත ධම්මං දෙසෙති, උදාහු භගවතොයෙව චචනං යථාසුත්ත'න්ති. එවං තදාසඬිකිතප්පකාරතො අසප්පුරිසභූමිසමොක්කමාදිතො අතික්කමාදි විභාවිතන්ති. අත්තතො අදහන්තොති “මමෙත”න්ති අත්තති අට්ඨපෙන්නො. අප්පෙතීති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ තෙතීති තෙත්ති, ධම්මොයෙව තෙත්ති ධම්මතෙත්ති.

දළ්භතරනිවිට්ඨා විචිකිච්ඡා කඬ්ඛා. නාතිසංසප්පනං මතිහෙදමත්තං විමති. අස්සද්ධියං විනාසෙති භගවතො දෙසිතත්තා, සම්මුඛා වස්ස පටිග්ගහිතත්තා, ඛලිතදුරුත්තාදිග්ගහණදොසාභාවතො ච. එත්ථ ච පට්ඨාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා දස්සිතා, තතො පරා තිස්සො ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙත්වා විභාවිතා. පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං නිදස්සනත්ථං අවධාරණත්ථඤ්ච එවං-සද්දං ගහෙත්වා යොජිතාති දට්ඨබ්බං.

එක-සද්දො අඤ්ඤාසෙට්ඨාසභායසඬ්ඛාදීසු දිස්සති. තථාගෙස “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “චෙතසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු සෙට්ඨත්ථෙ, “එකො චූපකට්ඨො”තිආදීසු අසභායෙ, “එකොච ඛො හික්ඛවෙ ඛණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු සඬ්ඛායං, ඉධාපි සඬ්ඛායන්ති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො”ති. කාලඤ්ච සමයඤ්චාති යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච. ඛණොති ඔකාසො. තථාගතූප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයපටිලාභහෙතුත්තා. ඛණො එව ච සමයො. යො “ඛණො”ති ච “සමයො”ති ච චූච්චති, සො එකො වාති හි අත්ථො. මහාසමයොති මහාසමුහො. සමයොපි ඛොති සික්ඛාපදපුරණස්ස හෙතුපි. සමයප්පවාදකෙති දිට්ඨිප්පවාදකෙ. තත්ථ හි නිසින්තා තිත්ථියා අත්තතො අත්තතො සමයං පවදන්තීති. අත්ථාහිසමයාති හිතපටිලාභා. අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයො අත්ථොති අභිසමයට්ඨොති පිළන ආදීනි අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකිභාවං උපනෙත්වා චූත්තානි. අභිසමයස්ස වා පටිච්චෙධස්ස විසයභූතභාවො අභිසමයට්ඨොති තානෙව තථා එකත්තෙන චූත්තානි. තත්ථ පිළනං දුක්ඛසච්චස්ස තං සමඬ්ඪිගීතො හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං. සන්තාපොදුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහණං.

තත්ථ සහකාරීකාරණං සන්තීජ්ඣ සමෙති සමවෙතීති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියමෙත්ථ තදාධාරපුග්ගලෙහීති සමයො, බණො. සමෙති එත්ථ, එතෙනව සංගච්ඡති සත්තො, සභාවධම්මො වා සහජාතාදීහි, උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මජ්ජවත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මජ්ජවත්තියා අධිකරණං, කරණං විය ව කප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරියතීති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො, යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහොති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තතො විසයෙ පවත්තති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තීති. සමිති සඬගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමොති සමයො, පහානං. අහිමුඛං ඤාණෙන එතබ්බො අහිසමෙතබ්බොති අහිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අහිමුඛභාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතීති අහිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබ්බොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමය-සද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බො. සමය-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අහිසමය-සද්දස්ස උදාහරණං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අස්සාති සමය-සද්දස්ස. කාලො අත්ථො සමවායාදීනං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො දෙසදෙසකපරිසානං විය සුත්තස්ස නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතබ්බතො ව.

කස්මා පනෙත්ථ අනියාමිතවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වාති ආහ “තත්ථ කිඤ්චාපී”තිආදි. උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමය-සද්දස්ස වචනෙ අයමිපි ගුණො ලද්ධො භොතීති දස්සෙත්තො “යෙ වා ඉමෙ”තිආදිමාහ. සාමඤ්ඤජොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතීති. තත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙවසිකං ඤානසමාපත්තීහි විනිනාමනකාලො, විසෙසතො සත්තසත්තාහාති. පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුයා පකම්පනඔභාසපාත්‍රභාවාදීහි පාකටා. යථාචුත්තජ්ජහෙදෙසුයෙව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”න්තිආදිමාහ. තථා හි ඤාණකිච්චසමයො අත්තහිතපටිපත්තිසමයො ව අහිසම්බොධිසමයො. අරියතුණ්ණිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො. කරුණාකිච්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයෙව.

කරුණවචනෙන නිද්දෙසො කතො යථාති සම්බන්ධො. තත්ථාති අහිධම්මවිනයෙසු. තථාති භූමිමකරණෙහි. අධිකරණත්ථ ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං. තත්ථ යථා කාලො සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො සයං පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණජ්ජවත්තානං තතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පුබ්බෙ පරතො ච අභාවතො “පුබ්බණ්ණෙ ජාතො, සායන්තෙ ගච්ඡති”ති, ච ආදීප්ප, සමුහො ච අවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධො අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපීයති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසියං සම්භූතො”තිආදීප්ප, එවං ඉධාපීති දස්සෙන්නො ආහ “අධිකරණඤ්ඨි...පෙ.... ධම්මාන”න්ති. යස්මිං කාලෙ, ධම්මපුඤ්ජෙ චා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව කාලෙ, ධම්මපුඤ්ජෙ ච එස්සාදයොපි හොන්තීති අයඤ්ඨි තත්ථ අත්ථො. යථා ච ගාවීසු දුශ්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතොති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛීයති, එවං ඉධාපි “යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙ”ති ච වුත්තෙ සතීති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොති පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා, එස්සාදීනං භවනකිරියා ච ලක්ඛීයති. යස්මිං සමයෙති යස්මිං නවමෙ ඛණෙ, යොනිසොමනසිකාරාදිහෙතුම්භි, පච්චයසමවායෙ චා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව ඛණෙ, හෙතුම්භි, පච්චයසමවායෙ ච සති එස්සාදයොපි හොන්තීති උභයත්ථ සමය-සද්දෙ භූමිමනිද්දෙසො කතො ලක්ඛණභූතභාවයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “ඛණ...පෙ.... ලක්ඛීයති”ති.

හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ච සම්භවති “අන්තෙන වසති, අජ්ඣෙතෙන වසති, ඵරසුනා ඡින්දති, කුදාලෙන ඛණති”තිආදීප්ප විය. විතික්කමඤ්ඨි සුත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා, විගරහිත්වා ච තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපෙන්නො භගවා විහරති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ථ අපෙක්ඛමානො තතියපාරාජිකාදීප්ප වියාති.

අවචන්තමෙව ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං පරහිතපටිපත්තිසඬ්ඛාතෙන කරුණාවිභාරෙන. තදත්ථජොතනත්ථන්ති අවචන්තසංයොගත්ථජොතනත්ථං. උපයොගවචනනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං අජ්ඣෙති”ති.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තහෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විහත්තිධ්‍යානයො කතොති දස්සෙති.

සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං සෙට්ඨන්ති වුත්තං සෙට්ඨගුණසභවරණතො. තථා උත්තමන්ති එත්ථාපි. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණාරහතාය චා ගාරවයුත්තො.

වුත්තොයෙව න පන ඉධ වත්තබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිජ්ජායො.

අපිච භගෙ වති, වමීති වා භගවා, භගෙ සීලාදිගුණෙ වති හජී සෙවි, තෙ වා විනෙය්‍යසන්තානෙසු “කථං නු බො උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති වති යාවි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පත්ථයිති හගවා, හගං වා සිරිං, ඉස්සරියං, යසඤ්ච වම් බෙලෙපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඛයිති හගවා. තථා හි හගවා හත්ථගතං සිරිං, චතුද්දිපිස්සරියං, චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයඤ්ච සත්තරතනසමුප්පලං යසං අනපෙක්ඛො පරිච්චජීති. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තීති හගා, සීනෙරුයුගන්ධරාදිගතා භාජනලොකසොභා. තෙ හගවා වම් තප්පට්ඨිඤ්ඤාදරාගප්පභානෙන පජහතීති එවම්පි හගෙ වමීති හගවා.

“ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති”ති “යො වො ආනන්ද මයා ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතීති කත්වා වුත්තං.

වජීරසඬ්ඝාතසමානකායො පරෙහි අහෙජ්ජසරීරත්තා. න හි හගවතො රූපකායෙ කෙනචි අන්තරායො සක්කා කාතුන්ති. දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති චක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස “එව”න්ති නිද්දිසනතො. සාවකසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන පඤ්චසු යානෙසු හගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච ඛො මයාව සුතං, න අනුස්සවිතං, න පරම්පරාහතන්ති ඉමස්සත්ථස්ස දීපනතො. කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති “හගවා”ති පදස්ස සන්නිධානෙ පයුත්තස්ස සමය-සද්දස්ස කාලස්ස බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතභාවදීපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙනං වුච්චති –

“කප්පකසායෙ කලියුගෙ, බුද්ධුප්පාදො අහො මහවිජරියං;
 හුතාවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරවින්ද”න්ති.

හගවාති	දෙසකසම්පත්තිං	නිද්දිසති
ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගාරවාධිවචනතො.		

විජ්ජන්තරිකායාති විජ්ජුනිච්ඡරණක්ඛණෙ. අන්තරතොති හදයෙ. අන්තරාති ආරබ්භ නිජ්ජත්තීනං වෙමජ්ඣෙ. අන්තරිකායාති අන්තරාලෙ. එත්ථ ච “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය, එතෙසං අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා, අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙති”ති ච ආදීසු විය කාරණවෙමජ්ඣෙසු වත්තමානා අන්තරා-සද්දා එව උදාහරිතබ්බා සියුං, න පන විත්තඛණවිචරෙසු වත්තමානා අන්තරන්තරිකා-සද්දා. අන්තරා-සද්දස්ස හි අයං අත්ථුද්ධාරොති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො සියා – යෙසු අත්ථෙසු අන්තරා-සද්දො වත්තති, තෙසු අන්තරසද්දොපි වත්තතීති සමානත්ථත්තා අන්තරා-සද්දත්ථෙ වත්තමානො අන්තර-සද්දො උදාහරෙට්ඨා, අන්තරා-සද්දො එව වා “යස්සන්තරතො”ති එත්ථ ගාථාසුඛත්ථං රස්සං කත්වා වුත්තොති දට්ඨබ්බං. අන්තරා-සද්දො එව පන ඉක-සද්දෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථවා “අන්තරිකා”ති වුත්තොති එවමෙත්ථ උදාහරණොදාහරිතබ්බානං විරොධාභාවො දට්ඨබ්බො. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති

දිසනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
සාමිවචනස්ස පසඬිගෙ අන්තරා-සද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස
ඉච්ඡිතත්තා. තෙනෙවාහ “අන්තරාසද්දෙන යුත්තත්තා උපයොගවචනං
කත”න්ති.

“නියතො සම්බොධිපරායණො, අට්ඨානමෙනං භික්ඛවෙ අනවකාසො,
යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙයා,
“නෙතං යානං විජ්ජති” තිආදිවචනතො දිට්ඨිසීලානං නියතසභාවත්තා
සොතාපන්නාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතා, පගෙව
සකදාගාමිආදයො. “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති,
තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති වචනතො
පුට්ඨජ්ජනානම්පි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවො ලබ්භතියෙව.

සුජ්ජියොපි බොති එත්ථ බො-සද්දො අවධාරණත්ථො “අස්සොසි
බො”තිආදීසු විය. තෙන අද්ධානමග්ගපටිපන්නො අභොසියෙව, නාස්ස
මග්ගපටිපත්තියා කොචි අන්තරායො අභොසිති අයමත්ථො දීපිතො භොති.
තත්‍රාති වා කාලස්ස පටිනිද්දෙසො. සොපි හි “එකං සමය”න්ති පුබ්බෙ
අධිකතො. යඤ්ඤි සමයං භගවා අන්තරා රාජගහඤ්ච නාළන්දඤ්ච
අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, තස්මිංයෙව සමයෙ සුජ්ජියොපි තං මග්ගං
පටිපන්නො අවණ්ණං භාසති, බරහ්මදත්තො ච වණ්ණං භාසතීති. පරියායති
පරිවත්තතීති පරියායො, වාරො. පරියායෙති දෙසෙතබ්බමත්ථං පටිපාදෙතීති
පරියායො, දෙසනා. පරියායති අත්තතො එලං පරිග්ගහෙත්වා පවත්තතීති
පරියායො, කාරණන්ති එවං පරියාය-සද්දස්ස වාරාදීසු පවත්ති වෙදිතබ්බො.
කාරණෙනාති කාරණපතිරූපකෙන. තථා හි වක්ඛති “අකාරණමෙව
කාරණන්ති වත්වා”ති. කස්මා පනෙත්ථ “අවණ්ණං භාසති”ති, “වණ්ණං
භාසති”ති ච වත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො, නනු සඬිගීතිකාලතො සො
අවණ්ණවණ්ණානං භාසිතකාලො අතීතොති? සච්චමෙනං,
“අද්ධානමග්ගපටිපන්නො භොති”ති එත්ථ භොති-සද්දො විය
අතීතකාලත්ථො භාසති-සද්දො ච දට්ඨබ්බො. අථ වා යස්මිං කාලෙ තෙහි
අවණ්ණො වණ්ණො ච භාසියති, තං අපෙක්ඛිත්වා එවං චුත්තං. එවඤ්ච
කත්වා “තත්‍රාති කාලස්ස පටිනිද්දෙසො”ති ඉදඤ්ච වචනං සමත්ථිතං
භොති.

අකාරණන්ති අයුත්තිං, අනුපපත්තින්ති අත්ථො. න හි අරසරූපතාදයො
දොසා භගවති සංවිජ්ජන්ති, ධම්මසඬ්ඝානඤ්ච
දුරක්ඛාතදුප්පටිපන්නතාදයොති. අකාරණන්ති වා යුත්තකාරණරහිතං,
පටිඤ්ඤාමත්තන්ති අධිජ්ජායො. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථෙ කාරණන්ති වත්වාති
කාරණං වාති වත්වාති අත්ථො. අරසරූපාදීනඤ්චෙත්ථ ජාතිවුඩ්ඪෙසු
අභිවාදනාදියාමිච්ඡිකම්මාකරණං කාරණං, තථා
උත්තරිමනුස්සධම්මාලමරියඤ්ඤාණදස්සනාභාවස්ස
සුන්දරිකාමගුණාදිනවබ්බොධො, සංසාරස්ස ආදිකොටියා
අපඤ්ඤායනපටිඤ්ඤා, අබ්‍යාකතවත්ථුබ්‍යාකරණන්ති එවමාදයො, තථා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
අසබ්බඤ්ඤාතදීනං කමාවබ්බොධාදයො යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. තථා
තථාති ජාතිවුඩ්ඨානං අනභිවාදනාදිආකාරෙත.

අවණ්ණං භාසමානොති අවණ්ණංභාසනහෙනු. හෙනුඅත්ථො හි අයං
මාන-සද්දො. අනයබ්‍යසනං පාපුණිස්සති එකන්තමභාසාවජ්ජත්තා
රතනත්තයොපවාදස්ස. තෙනෙවාහ —

“යො නින්දියං පසංසති,
තං වා නින්දති යො පසංසියො;
විචිනාති මුඛෙන සො කලිං,
කලිනා තෙන සුඛං න වින්දති”ති.

“අම්භාකං ආවරියො”තිආදිනා බ්‍රහ්මදත්තස්ස සංවෙගුප්පත්තිං,
අත්තනො ආවරියෙ කාරුඤ්ඤප්පවත්තිඤ්ච දස්සෙත්වා කිඤ්චාපි
අත්තෙවාසිනා ආවරියස්ස අනුකූලෙන හවිතබ්බං, අයං පන
පණ්ඩිතජාතිකත්තා න ඵදිසෙසු තං අනුවත්තතිති, ඉදාති තස්ස
කම්මස්සකතඤ්ඤාණප්පවත්තිං දස්සෙන්නො “ආවරියෙ බො
පනා”තිආදිමාහ. වණ්ණං භාසිතුං ආරද්ධො “අපිනාමායං එත්තකෙනාපි
රතනත්තයාවණ්ණනො ඔරමෙය්‍යා”ති. වණ්ණියතිති වණ්ණො, ගුණො.
වණ්ණනං ගුණසංකීර්තනන්ති වණ්ණො, පසංසා. සංඤ්ඤාල්භාති ගන්ථිනා,
නිබන්ධිතාති අත්ථො. අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො ධම්මකථිකොති න
වත්තබ්බො අපරිමාණගුණත්තා බුද්ධාදීනං, නිරවසෙසානඤ්ච තෙසං ඉධ
පකාසනං පාළිසංවණ්ණනායෙව සම්පජ්ජතිති. අනුස්සවාදීති එත්ථ ආදි-
සද්දෙන ආකාරපරිචිතක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියො සංගණ්හාති.
අත්තනො ථාමෙන වණ්ණං අභාසි, න පන බුද්ධාදීනං ගුණානුරූපන්ති
අධිප්පායො. අසංකිංසායාපරිමිතප්පහෙදා හි බුද්ධාදීනං ගුණා. චුත්තඤ්ඤෙනං
—

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස හණ්ණො වණ්ණං,
කප්පම්පි ටෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බීයෙථ කප්පො විරදීසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බීයෙථ තථාගතස්සා”ති.

ඉධාපි වක්ඛති “අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්තිආදි.

ඉති හ තෙති එත්ථ ඉතීති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. හ-කාරො
නිපාතමත්තන්ති ආහ “එවං තෙ”ති.

ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධා භොන්ති, න පන
සම්මාපටිපත්තිඅනුබන්ධනෙනාති අධිප්පායො. තස්මිං කාලෙති යස්මිං
සංවච්ඡරෙ උතුම්භි මාසෙ පක්ඛෙ වා හගවා තං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො,
තස්මිං කාලෙ. තෙනෙව හි කිරියාවිච්ඡෙදදස්සනවසෙන “රාජගහෙ

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පිණ්ඩාය වරතී”ති වත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො. සොති එවං රාජගහෙ වසමානො භගවා. තං දිවසන්ති යං දිවසං අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, තං දිවසං. තං අද්ධානං පටිපන්නො නාළන්දායං වෙනෙය්‍යානං විවිධ භික්‍ෂුබ්‍රතීප්පත්තිං ආකඨබ්‍රමානො ඉමිස්සා ච අට්ඨුප්පත්තියා තිවිධසිලාලඨකතං. නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාජීවවිද්ධංසනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙයනං. දසසහස්සිලොකධාතූපකම්පනං බ්‍රහ්මජාලසුත්තන්තං දෙසෙස්සාමිති. එත්තාවතා “කස්මා පන භගවා තං අද්ධානං පටිපන්නො”ති වොදනා විසොධිතා හොති. “කස්මා ච සුප්පියො අනුබන්ධො”ති අයං පන වොදනා “භගවතො තං මග්ගං පටිපන්නභාවං අජානන්තො”ති එතෙන විසොධිතා හොති. න හි සො භගවන්තං දට්ඨුමෙව ඉච්ඡති. තෙනෙවාහ “සවෙ පන ජානෙය්‍ය, නානුබන්ධෙය්‍යා”ති.

නීලජිතලොභිතොදාතමඤ්ජීට්ඨපහස්සරවසෙන “ඡබ්බණ්ණරස්මියො. “සමන්තා අසීතිහත්ථප්පමාණෙ”ති තාසං රස්මීනං පකතියා පවත්තිට්ඨානවසෙන චුත්තං. “තස්මිං කිර සමයෙ”ති ච තස්මිං අද්ධානගමනසමයෙ බුද්ධසිරියා අනිගුහිතභාවදස්සන්තථං චුත්තං. න හි තදා තස්සා නිගුහනෙ පක්කුසාතිඅභිගමනාදිසු විය කිඤ්චිපි කාරණං අත්ථීති. රතනාවෙළං රතනවට්ඨංසකං. චීනපිට්ඨවුණ්ණං සින්ධනවුණ්ණං.

බ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපවිලාසිනී ච අස්ස භගවතො ලක්ඛණමාලාති මහාපුරිසලක්ඛණාති අඤ්ඤමඤ්ඤපටිබද්ධත්තා එවමාහ. ද්වත්තිංසාය වන්දමණ්ඩලානං මාලා කෙනචි ගන්ථෙත්වා යපිතා යදි සියාති පරිකප්පනවසෙනාහ “ගන්ථෙත්වා යපිතද්වත්තිංසවන්දමාලායා”ති. සිරිං අභිභවන්ති ඉවාති සම්බන්ධො. එස නයො සුරියමාලායාතිආදීසුපි. මහාථෙරාති මහාසාවකෙ සන්ධායාහ. එවං ගච්ඡන්තං භගවන්තං හික්ඛු ච දිස්වා අථ අත්තතො පරිසං අවලොකෙසිති සම්බන්ධො. “යස්මා පනෙසා”තිආදිනා “කස්මා ච සො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසතී”ති වොදනං විසොධෙති. ඉතීති එවං, චුත්තප්පකාරොනාති අත්ථො. ඉමෙහි ද්විතීති ලාභපරිවාරභානිං නිගමනවසෙන දස්සෙති. භගවතො විරොධානුනායාභාවචීමංසන්තථං එතෙ අවණ්ණං වණ්ණඤ්ච භාසන්තීති අපරෙ. “මාරෙන අත්ථාවිට්ඨා එවං කරොන්තී”ති ච වදන්ති.

2. අම්බලට්ඨිකාය අවිදුරෙ භවත්තා උය්‍යානං අම්බලට්ඨිකා යථා “වරුණානගරං, ගොදාගාමො”ති. කෙචි පන “අම්බලට්ඨිකාති යථාචුත්තනයෙනෙව එකගාමො”ති වදන්ති. තෙසං මතෙ අම්බලට්ඨිකායන්ති සම්පත්ථෙ භූමිමවචනං. රාජාගාරකං වෙස්සවණමහාරාජදෙවායතනන්ති එකෙ. බහුපරිස්සයොති බහුපද්දවො. “සද්ධිං අත්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙනා”ති චුත්තං සිහලට්ඨකථායං. තඤ්ච බො පාළි ආරුළුභවසෙනෙව, න පන තදා සුප්පියස්ස පරිසාය අභාවතො. කස්මා පනෙත්ථ බ්‍රහ්මදත්තොයෙව පාළි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ආරුල්හො, න සුජ්ජියස්ස පරිසාති? පයොජනාභාවතො. යථා චෙතං, එවං අඤ්ඤම්පි එදිසං පයොජනාභාවතො සඬගීතිකාරොහි න සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. කෙච් පන “චුත්තන්ති පාළියං චුත්ත”න්ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති පාළිආරුල්භවසෙන පාළියං චුත්තන්ති ආපජ්ජනතො. තස්මා යථාචුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො ගහෙතබ්බො. පරිචාරෙත්වා නිසින්තො හොතිති සම්බන්ධො.

3. කථාධම්මොති කථාසභාවො, කථාධම්මො උපපරික්ඛාවිධිති කෙච්. නීයතීති නයො, අත්ථො. සද්දසත්ථං අනුගතො නයො සද්දනයො. තත්ථ හි අනභිණ්භවුත්තිකෙ අච්ඡරිය-සද්දො ඉච්ඡිතො. තෙනෙවාහ “අන්ධස්ස පබ්බතාරොහණං වියා”ති. අච්ඡරායොග්ගන්ති අච්ඡරියන්ති නිරුත්තිනයො, සො පන යස්මා පොරාණට්ඨකථායං ආගතො, තස්මා ආහ “අට්ඨකථානයොති. යාවඤ්චිදං සුජ්ජට්ඨිදිතාති සම්බන්ධො, තස්ස යත්තකං සුට්ඨු පට්ඨිදිතා, තං එත්තකන්ති න සක්කා අම්භෙහි පට්ඨිජ්ඣිත්තුං, අක්ඛාතුං වාති අත්ථො. තෙනෙවාහ “තෙන සුජ්ජට්ඨිදිතතාය අජ්ජමෙය්‍යතං දස්සෙති”ති.

පකතත්ථපට්ඨිද්දෙසො තං-සද්දොති තස්ස “භගවතා”තිආදීහි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො සුපාකටො ව හොති, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනපටිපදාය අත්ථභාවෙන දස්සෙත්තො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො”ති ආහ. සතිපි ඤාණදස්සන-සද්දානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන නෙසං සවිසයවිසෙසජ්ජවත්තිදස්සනත්ථං අසාධාරණඤාණවිසෙසවසෙන විජ්ජත්තයවසෙන විජ්ජාහිඤ්ඤානාවරණවසෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමංසවක්ඛුචසෙන පට්ඨෙධදෙසනාඤාණවසෙන ච තදත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙත්තො “තෙසං තෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයානුසයං ජානතාආසයානුසයඤාණෙන. සබ්බඤ්ඤායාධම්මං පස්සතා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණෙනි.

පුබ්බෙතිවාසාදීහීති පුබ්බෙතිවාසාසවක්ඛයඤාණෙනි. පට්ඨෙධපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චවිධමාරානං වා, සාසනපච්චත්ථිකානං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං, තෙසං භනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං, අජ්ජට්ඨානතාකරණං, අජ්ඣුපෙක්ඛනඤ්ච. කෙසිවිනයසුත්තඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං.

තථා යානායානාදීනි ජානතා, යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පස්සතා, සවාසනානං ආසවානං බිණ්ණත්තා අරහතා, අභිඤ්ඤායාදිභෙදෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤායාදිතො අවිපරිතාවබ්බාධතො සම්මාසම්බුද්ධො. අථ වා තිසු කාලෙසු අජ්ජට්ඨතඤාණතාය ජානතා, තිණ්ණම්පි කම්මානං ඤාණානුපරිචත්තිතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, දවාදිනම්පි අභාවසාධිකාය පහානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදිනං අභානිහෙතුභූතාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
අපරික්ඛයපටිභානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤාතාය සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එවං
දසබලට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මෙහිපි යොජනා වෙදිතබ්බා.

යදිපි භීතකල්‍යාණහෙදෙන දුට්ඨාව අධිමුත්ති පාළියං වුත්තා,
පවත්තිආකාරවසෙන පන අනෙකහෙදහින්නාති ආහ
“නානාධිමුත්තිකතා”ති. සා පන අධිමුත්ති අජ්ඣාසයධාතු, තදපි තථා තථා
දස්සනං බමනං රොචනඤ්චාති ආහ “නානාජ්ඣාසයතා...පෙ.... රුචිතා”ති.
නානාධිමුත්තිකතඤ්ඤාණෙනාති චෙත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අධිජ්ජෙතං, න
දසබලඤ්ඤාණන්ති ආහ “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙනා”ති. ඉති හ මෙති එත්ථ එවං-
සද්දත්ථො ඉති-සද්දො, හ-කාරො නිපාතමත්තං සරලොපො ච කතොති
දස්සෙතුං වුත්තං “එවං ඉමෙ”ති.

4. අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගානං කතං, යතො “නත්ථි
අඛ්‍යාවට්මනො”ති බුද්ධධම්මෙසු වුවවති. චිතිනාමෙත්වා ඵලසමාපත්තිහි.
නිවාසෙත්වා විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙන. “කදාචි එකකො”තිආදි
තෙසං තෙසං විනෙය්‍යානං විනයනානුකූලං භගවතො උපසඨිකමදස්සනං.
පාදනික්ඛෙපසමයෙ භූමියා සමභාවාපත්ති සුජ්ජතිට්ඨිතපාදතාය
නිස්සන්දඵලං, න ඉද්ධිනිම්මානං. “යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ”ති බුද්ධානං
සබ්බදක්ඛිණතාය වුත්තං. අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්තිහි සම්බන්ධො.

දුල්ලහා සම්පත්තිති සතිපි මනුස්සත්තපටිලාභෙ
පතිරූපදෙසවාසඉන්ද්‍රියාවෙකල්ලසද්ධාපටිලාභාදයො ගුණා දුල්ලහාති
අත්ථො. වාතුමහාරාජිකභවනන්ති වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ
සුඤ්ඤවිමානාති ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එස නයො තාවතිංසභවනාදීසුපි.
කාලයුත්තන්ති ඉමිස්සා වෙලාය ඉමස්ස එවං වත්තබ්බන්ති
තංතංකාලානුරූපං. සමයයුත්තන්ති තස්සෙව වෙච්චනං,
අට්ඨජ්ජත්තිඅනුරූපං වා. අථ වා සමයයුත්තන්ති හෙතුදාහරණසහිතං.
කාලෙන සාපදෙසඤ්ඤාති භගවා ධම්මං දෙසෙති. උතුං ගණ්හපෙති, න පන
මලං පක්ඛාලෙතිති අධිජ්ජායො. න හි භගවතො කායෙ රජොජල්ලං
උපලිම්පතිති.

කිලාසුභාවො කිලමථො. සීහසෙය්‍යං කජ්ජෙති සරීරස්ස
කිලාසුභාවමොචනත්ථන්ති යොජෙතබ්බං. “බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං
වොලොකෙති”ති ඉදං පච්ඡිමයාමෙ භගවතො බහුලආවිණ්ණවසෙන
වුත්තං. අජ්ජෙකදා අවසිට්ඨබලඤ්ඤාණෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ච භගවා
තමත්ථං සාධෙතිති. “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා”තිආදිදෙසනා සීහනාදො. තෙසං
“වෙදනාපච්චයා තණ්හා” තිආදිනා පච්චයාකාරං සමොධානෙත්වා.
“සීනෙරුං උක්ඛිපන්තො විය නහං පහරන්තො විය වා”ති ඉදං
බ්‍රහ්මජාලදෙසනාය අනඤ්ඤසාධාරණත්තා සුදුක්කරතාදස්සනත්ථං වුත්තං.
එතන්ති “යෙන, තෙනා”ති එතං පද්ද්වයං. යෙනාති වා හෙතුමිහි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 කරණුවවනං, යෙන කාරණෙන සො මණ්ඩලමාළො උපසඬ්ඛිකමිතබ්බො,
 තෙන කාරණෙන උපසඬ්ඛිකමීති අත්ථො, කාරණං පන “ඉමෙ
 භික්ඛු”තිආදිනා අට්ඨකථායං වුත්තංඵව. කට්ඨන්ති නිසිදනායොග්ගං
 දාරුක්ඛන්ධං.

පුරිමොති “කතමාය නු භවථා”ති ඵවං වුත්තො අත්ථො. කා ච පන
 වොති ඵත්ථ ච-සද්දො ඛ්‍යතිරෙකෙ. තෙන යථාප්‍රච්ඡිතාය කථාය වක්ඛමානං
 විජ්ජකතභාවං ජොතෙති. පන-සද්දො වචනාලඬ්ඛිකාරො. යාය හි කථාය තෙ
 භික්ඛු සන්තිසින්නා, සා ඵව අන්තරාකථාභූතා විජ්ජකතා විසෙසෙන පුන
 ප්‍රච්ඡියති. අඤ්ඤාති අන්තරාසද්දස්ස අත්ථමාහ. අඤ්ඤත්ථෙ හි අයං
 අන්තරා-සද්දො “භූමන්තරං සමයන්තර”න්තිආදිසු විය. අන්තරාති වා
 වෙමජ්ඣෙකි අත්ථො. නනු ච තෙහි භික්ඛුහි සා කථා යථාධිජ්ජායං “ඉති භ
 මෙ”තිආදිනා නිට්ඨපිතා යෙවාති? න නිට්ඨාපිතා භගවතො
 උපසඬ්ඛිකමනෙන උපච්ඡින්නත්තා. යදි හි භගවා තස්මිං බණෙන න
 උපසඬ්ඛිකමෙය්‍ය හියොයාපි තජ්ජට්ඨද්ධායෙව කථා පවත්තෙය්‍යං, භගවතො
 උපසඬ්ඛිකමනෙන පන න පවත්තෙසුං. තෙනෙවාහ අයං බො...පෙ....
 අනුජ්ජත්තො”ති. කස්මා පනෙත්ථ ධම්මවිනයසඬ්ඛිගහෙ කරියමානෙ
 නිදානවචනං, නනු භගවතො වචනමෙව සඬ්ඛිගහෙතබ්බන්ති?
 වුච්චතෙදෙසනාය යිතිඅසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං.
 කාලදෙසදෙසකවත්ථුධම්මපටිග්ගාහකපට්ඨද්ධා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා
 හොති, අසම්මොසධම්මා සද්ධෙය්‍යා ච. දෙසකාලකත්තුසොතුනිමිත්තෙහි
 උපනිබන්ධො විය වොහාරවිනිච්ඡයො, තෙනෙව වායස්මතා මහාකස්සපෙන
 “බ්‍රහ්මජාලං ආවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා දෙසාදිප්‍රච්ඡාසු
 කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන නිදානං
 භාසිතන්ති තයිදමාහ “කාල...පෙ.... නිදානං භාසිත”න්ති.

අපිච සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො
 පුබ්බරවනානුමානාගමකක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධත්තසිද්ධි.
 සම්මාසම්බුද්ධභාවෙන හිස්ස පුබ්බරවනාදීනං අභාවො සබ්බත්ථ
 අජ්ජට්ඨතඤ්ඤාණුවාරතාය, ඵකජ්ජමාණත්තා ච ඤෙය්‍යධම්මෙසු. තථා
 ආචරියමුට්ඨධම්මමච්ඡරියසත්ථුසාවකානුරොධාභාවතො බිණ්ණසවත්තසිද්ධි.
 බිණ්ණ සවතාය හිස්ස ආචරියමුට්ඨිආදීනං අභාවො, විසුද්ධා ච
 පරානුග්ගහජ්ජවත්ති. ඉති දෙසකදොසභූතානං
 දිට්ඨිවාරිත්තසම්පත්තිදුසකානං අවිජ්ජාතණ්ණානං අභාවසුචකෙහි,
 ඤාණජ්ජහානසම්පදාහි ඛ්‍යඤ්ජනකෙහි ච සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි
 පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ඵව ච අන්තරාසිකනියානිකධම්මෙසු
 සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො
 චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො, අත්තහිතපරහිතජ්ජට්ඨත්ති ච පකාසිතා හොති
 නිදානවචනෙන සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං
 යානුජ්ජත්තිකජ්ජට්ඨානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො, “ජානනා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පස්සතා”තිආදී වචනතො ව. තෙන චුත්තං “සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචන”න්ති.

තථා සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථිකා පවත්ති, අත්තහිත්තථා වා, තස්මා පරෙසංයෙව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායවච්ඡිමනොකම්මං සත්ථුභූතං, න කබ්‍යරවනාදිසාසනභූතං. තෙන චුත්තං “සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචන”න්ති. අපිව සත්ථුනො පමාණභූතතාවිභාවනෙන සාසනස්ස පමාණභාවසිද්ධියා නිදානවචනං. “භගවතා”ති හි ඉමිනා තථාගතස්ස ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමාදිභාවදීපනෙන, “ජානතා”තිආදිනා ආසයානුසයඤාණාදිපයොගදීපනෙන ව අයමත්ථො සාධිතො හොති. ඉදමෙත්ථ නිදානවචනපයොජනස්ස මුඛමත්තදස්සනං. කො හි සමත්ථො බුද්ධානුබුද්ධෙන ධම්මහණ්ඩාගාරිකෙන භාසිතස්ස නිදානස්ස පයොජනානි නිරවසෙසතො විභාවෙතුන්ති.

නිදානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. නික්ඛිත්තස්සාති දෙසිතස්ස. දෙසනාපි හි දෙසෙතබ්බස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස විනෙයාසන්තානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො”ති වුච්චති. තත්ථ යථා අනෙකසතඅනෙකසහස්සභෙදානිපි සුත්තන්තානි සංකිලෙසභාගියාදිසාසනප්පට්ඨානනායෙන සොළසවිධතං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවන්ති ආහ “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපො”ති. කාමඤ්චෙත්ථ අත්තජ්ඣාසයස්ස, අට්ඨප්පත්තියා ව පරජ්ඣාසයපුච්ඡාහි සද්ධිං සංසග්ගභෙදො සම්භවති අජ්ඣාසයපුච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො, අත්තජ්ඣාසයඅට්ඨප්පත්තීනං පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසග්ගො නත්ථිති නයිධ නිරවසෙසො විත්ථාරනායො සම්භවති, තස්මා “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපො”ති චුත්තං. අථ වා යදිපි අට්ඨප්පත්තියා අජ්ඣාසයෙන සියා සංසග්ගභෙදො, තදන්තොගධත්තා පන සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන චත්තාරොව දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. සො පනායං සුත්තනික්ඛෙපො සාමඤ්ඤභාවතො පයිමං විචාරෙතබ්බො, තස්මිං විචාරිතෙ යස්සා අට්ඨප්පත්තියා ඉදං සුත්තං නික්ඛිත්තං, තස්සා විභාගවසෙන “මමං වා හික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.5, 6), “අප්පමත්තකං ඛො පනෙත”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.7), “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.28) ව පවත්තානං සුත්තානං සුත්තපදෙසානං වණ්ණනා වුවිචමානා තංතංඅනුසන්ධිදස්සනසුඛතාය සුවිඤ්ඤෙය්‍යා හොතිති ආහ “සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුවිචමානා පාකටා හොති”ති.

“සුත්තනික්ඛෙපො”තිආදිසු නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තස්ස කථනං සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනානි අත්ථො. නික්ඛිපියතීති වා නික්ඛෙපො, සුත්තංයෙව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අත්තතො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සුත්තදෙසනාකාරණභූතොති අත්තජ්ඣාසයො. අත්තනො අජ්ඣාසයො එතස්සාති වා අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයොති එත්ථාපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡවසිකො. අරණියතො අත්ථො, සුත්තදෙසනාය වත්ථු. අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්ති, සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අථ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති සුත්තනික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. සොතබ්බවසප්පවත්තං ධම්මප්පටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසිකා, තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිඨගවසෙන වුත්තං “පුච්ඡාවසිකො”ති. තථා අට්ඨුප්පත්තියෙව “අට්ඨුප්පත්තිකො”ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛනා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං නික්ඛෙපභාවො යුත්තො. තෙනෙවාහ “කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කථෙති”ති. පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනානිමිත්තභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථං අට්ඨුප්පත්තියං අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකඅට්ඨුප්පත්තිකානං වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිතදෙසනත්තා කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධොති න වොදෙතබ්බමෙතං. පරෙසඤ්ඡි අභිනීභාරපරිපුච්ඡාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණාප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි ධම්මදායාදසුත්තාදීනං (ම. නි. 1.29) ආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨුප්පත්ති”ති වුවචති. පරෙසං පුච්ඡං විනා අජ්ඣාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකටො යමත්ථොති. අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කථෙසි ධම්මතත්තිධ්වනත්ථත්ති දට්ඨබ්බං. සම්මප්පධානසුත්තත්තභාරකොති අනුපුබ්බෙන නිද්දිට්ඨානං සංයුත්තකෙ සම්මප්පධානපටිසංයුත්තානං සුත්තානං ආවළි, තථා ඉද්ධිපාදභාරකාදි. විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා සද්ධිත්තියාදයො. අභිනීභාරත්ති පණ්ඩානං.

වණ්ණාවණ්ණෙති එත්ථ “අච්ඡරියං ආවුසො”තිආදිනා භික්ඛුසඤ්ඤාන වුත්තො වණ්ණොපි සඬගහිතො, තං පන අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ව ධම්මා”තිආදිනා උපරි දෙසනං ආරභිස්සති. “මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යු”ත්ති ඉමිස්සා දෙසනාය බ්‍රහ්මදත්තෙන වුත්තවණ්ණො අට්ඨුප්පත්තිති කත්වා වුත්තං “අත්තෙවාසී වණ්ණං. ඉති ඉමං වණ්ණාවණ්ණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා”ති. වා-සද්දො උපමානසමුවිචයසංසයවචස්සග්ගපදපුරණවිකප්පාදිසු බහුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හෙස “පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො”තිආදිසු (ධ. ප. 63) උපමානෙ දිස්සති, සදිසභාවෙති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා වෙදයන්ති”තිආදීසු (සු. නි. 203) සමුවවයෙ, “කෙ වා ඉමෙ, කස්ස වා”තිආදීසු (පාරා. 296) සංසයෙ, “අයං වා ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බඛාලො සබ්බමුළ්භො”තිආදීසු වචස්සග්ගෙ, “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”තිආදීසු (සං. නි. 2.154) පදපුරුණෙ, “යෙ හි කෙච්ඡික්ඛංවෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.170) විකප්පෙ, ඉධායං විකප්පෙයෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “වා-සද්දො විකප්පනත්ථො”ති. පර-සද්දො අත්ථෙව අඤ්ඤත්ථෙ “අහඤ්ථෙව ඛො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍ය”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.64, 65; ම. නි. 1.281; ම. නි. 2.223; සං. නි. 1.172; මහාව. 4, 8) අත්ථි අධිකෙ “ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණ”න්තිආදීසු (පටි. ම. මානිකා 68, 1.111) අත්ථි පච්ඡාභාගෙ “පරතො ආගමිස්සති”තිආදීසු. අත්ථි පච්චනීකභාවෙ “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහ ධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා”තිආදීසු (දී. නි. 2.168). ඉධාපි පච්චනීකභාවෙති දස්සෙන්නො ආහ “පරෙති පටිච්චද්ධා”ති.

ඊදිසෙසුපිති එත්ථ පි-සද්දො සම්භාවතෙ, තෙන රතනත්තයනිමිත්තමපි අකුසලචිත්තප්පවත්ති න කාතබ්බා, පගෙව වට්ටාමිසලොකාමිසනිමිත්තන්ති දස්සෙති. සභාවධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුඅභාවජොතනත්ථං ආහනතිති කත්තුඅත්ථෙ ආසාතසද්දං දස්සෙති, තත්ථ ආහනතිති හිංසති විබාධති, උපතාපෙති වාති අත්ථො. ආහනති එතෙන, ආහනනමත්තං වා ආසාතොති කරුණභාවත්ථාපි සම්භවත්තියෙව. එවං අවයවහෙදනෙන ආසාත-සද්දස්ස අත්ථං වත්වා ඉදාති තත්ථ පරියායෙනපි අත්ථං දස්සෙන්නො “කොපස්සෙතං අධිවචන”න්ති ආහ. අයඤ්ච නයො “අප්පච්චයො අනභිරද්ධි”තිආදීසුපි යථාසම්භවං වත්තබ්බො. අප්පච්චයා හොන්ති තෙනාති පාකට්ඨපරියායෙන අප්පච්චය-සද්දස්ස අත්ථදස්සනං, තංමුඛෙන පන න පච්චෙති තෙනාති අප්පච්චයොති දට්ඨබ්බං. අභිරාධයතීති සාධයති. ද්විතීති ආසාතඅනභිරද්ධිපදෙහි. එකෙනාති අප්පච්චයපදෙන. සෙසානන්ති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධානං, සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණඅවසිට්ඨසඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ඛාතානං වා. කරුණන්ති උප්පාදනං. ආසාතාදීනඤ්චි පවත්තියා පච්චයසමවායනං ඉධ “කරුණ”න්ති චුත්තං, තං පන අත්ථතො උප්පාදනමෙව. අනුප්පාදනඤ්චි සන්ධාය භගවතා “න කරුණියා”ති චුත්තන්ති. පටික්ඛිත්තමෙව එකුප්පාදෙකවත්ථුකෙකාරම්මණෙකනිරොධභාවතො.

තත්ථාති තස්මිං මනොපදොසෙ. තුම්භන්ති “තුම්භාක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො එකො සද්දො “යථා අම්භාක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො “අම්භ”න්ති අයං සද්දො. යථාහ, “තස්මා හි අම්භං දහරා න මියාරො”ති (ජා. 1.9.93, 99). “අන්තරායො”ති ඉදං මනොපදොසස්ස අකරුණියතාය කාරණවචනං. යස්මා තුම්භාකංයෙව ව භවෙය්‍ය තෙන කොපාදිනා පට්ඨමජ්ඣානාදීනං අන්තරායො, තස්මා තෙ කොපාදිපරියායෙන චුත්තා

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ආසානාදයො න කරණියාති අත්ථො. තෙන නාහං “සබ්බඤ්ඤ”ති ඉස්සරහාවෙන තුම්භෙ තතො නිවාරෙමි, අථ ඛො ඉමිනා නාම කාරණෙනාති දස්සෙති. තං පන කාරණවචනං යස්මා ආදීනවචිභාවනං හොති, තස්මා ආහ “ආදීනවං දස්සෙන්තො”ති. “අපි නු තුම්භෙ”ති ආදීනා මනොපදොසො න කාලන්තරභාවිනොයෙව භික්ඛුබස්ස අන්තරායකරො, අථ ඛො තඨ්ඛණප්පවත්තිරහස්සපි භික්ඛුබස්ස අන්තරායකරොති මනොපදොසෙ ආදීනවං දල්භතරං කත්වා දස්සෙති. යෙසං කෙසඤ්චි “පරෙ”ති ආදීසු විය න පටිවිරුද්ධානංයෙවාති අත්ථො. තෙනෙවාහ “කුපිකො”ති ආදි.

අන්ධතමන්ති අන්ධභාවකරතමං. යන්ති යත්ථ. භූමිමත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. යස්මිං කාලෙ කොධො සහතෙ නරං, අන්ධතමං තදා හොතීති සම්බන්ධො. යන්ති වා කාරණවචනං, යස්මා කොධො උප්පජ්ජමානො නරං අභිභවති, තස්මා අන්ධතමං තදා හොති, යදා කොධොති අත්ථො යංතංසද්දානං එකන්තසම්බන්ධිභාවතො. අථ වා යන්ති කිරියාය පරාමසනං. කොධො සහතෙති යදෙනං කොධස්ස සහනං අභිභවනං, එතං අන්ධකාරතමභවනන්ති අත්ථො. අථ වා යං නරං කොධො සහතෙ අභිභවති, තස්ස අන්ධතමං තදා හොති, තතො ච කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සතීති. අන්තරතොති අඛන්තරතො, විත්තතො වා.

“ඉදඤ්චිදඤ්ච කාරණ”න්ති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤ ඵෙව අම්භාකං සත්ථා අවිපරිතධම්මදෙසනත්තා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො එකන්තනියානිකත්තා, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො සංකිලෙසරහිතත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. “ඉදඤ්චිදඤ්ච කාරණ”න්ති එතෙන ච “න සබ්බඤ්ඤ”ති ආදිවචනං අභූතං අතච්ඡන්ති නිබ්බේධිතං හොති. දුතියං පදන්ති “අතච්ඡ”න්ති පදං. පඨමස්සාති “අභූත”න්ති පදස්ස. චතුත්ථඤ්චාති “න ච පනෙනං අම්භෙසු සංවිජ්ජති”ති පදං. තතියස්සාති “නත්ථි වෙනං අම්භෙසු”ති පදස්ස. අවණ්ණෙයෙවාති කාරණපතිරූපකං වත්වා දොසපතිට්ඨාපනවසෙන නින්දනෙ ඵෙව. න සබ්බත්ථාති කෙවලං අක්කොසනඛුංසනවම්භනාදීසු න එකන්තෙන නිබ්බේධනං කාතබ්බන්ති අත්ථො. චුත්තමෙවත්ථං “යදි භී”ති ආදීනා පාකටං කත්වා දස්සෙති.

6. ආනන්දන්ති පමොදන්ති එතෙන ධම්මෙන තංසමඬ්භිගිනො සත්තාති ආනන්ද-සද්දස්ස කරණත්ථතං දස්සෙති. සොහනං මනො අස්සාති සුමනො, සොහනං වා මනො සුමනො, තස්ස භාවො සොමනස්සන්ති තදඤ්ඤධම්මානම්පි සම්පයුත්තානං සොමනස්සභාවො ආපජ්ජතීති? නාපජ්ජති රුළුභිසද්දත්තා යථා “පඬ්කජ”න්ති දස්සෙන්තො “වෙනසිකසුබස්සෙනං අධිවචන”න්ති ආහ. උබ්බිලයතීති උබ්බිලං, හින්දති පුරිමාවත්ථාය විසෙසං ආපජ්ජතීති අත්ථො. උබ්බිලමෙව උබ්බිලාවිතං,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 තස්ස භාවො උබ්බිලාවිතත්තං. යාය උප්පන්නාය කායචිත්තං
 වාතපූරිතභස්සා විය උද්ධුමායනාකාරප්පත්තං හොති, තස්සා ගෙහස්සිතාය
 ඔදග්ගියපිතියා එතං අධිවචනං. තෙනෙවාහ “උද්ධව්වාචභායා”තිආදි. ඉධාපි
 “කිඤ්චාපි තෙසං භික්ඛූනං උබ්බිලාවිතමෙව නත්ථි, අථ ඛො ආයතිං
 කුලපුත්තානං එදිසෙසුපි යානෙසු අකුසලප්පත්තිං පටිසෙධෙන්තො
 ධම්මනෙත්තිං යපෙති”ති, “ද්විභි පදෙභි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන
 වෙදනාක්ඛන්ධො චූත්තො”ති එත්ථ “තෙසං වසෙන සෙසානම්පි
 සම්පයුත්තධම්මානං කරණං පටික්ඛිත්තමෙවා”ති ව අට්ඨකථායං, “පි-
 සද්දො සම්භාවනෙ”තිආදිනා ඉධ ව චූත්තනයෙන අත්ථො යථාසම්භවං
 වෙදිතබ්බො. “කුම්භංයෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති එත්ථාපි
 “අන්තරායොති ඉද්”න්තිආදිනා හෙට්ඨා අවණ්ණපක්ඛෙ චූත්තනයෙන
 අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කස්මා පනෙතන්ති ව චක්ඛමානංයෙව අත්ථං මනසි කත්වා වොදෙති.
 ආචරියො “සච්චං වණ්ණිත”න්ති තමත්ථං පටිජානිත්වා “තං පන
 නෙක්ඛම්මනිස්සිත”න්තිආදිනා පරිහරති. තත්ථ එතන්ති ආනන්දාදීනං
 අකරණියතාවචනං. නනු භගවතා වණ්ණිතන්ති සම්බන්ධො. කසිණෙනාති
 කසිණතාය සකලභාවෙන. කෙච් පන “පම්බුදීපස්සාති කරණෙ
 සාම්චචන”න්ති වදන්ති, තෙසං මතෙන කසිණපම්බුදීප-සද්දානං
 සමානාධිකරණභාවො දට්ඨබ්බො. තස්මාති යස්මා
 ගෙහස්සිතපිතියොමනස්සං ඤානාදීනං අන්තරායකරං, තස්මා.
 චූත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “සොමනස්සං පාහං දෙවානං ඉන්ද්‍රද්‍රවිධෙන වදාමි
 සෙවිතබ්බම්පි අසෙවිතබ්බම්පි”ති (දී. නි. 2.359). “අයඤ්ඨි”තිආදි යෙන
 සම්පයුත්තා පිති අන්තරායකරී, තං දස්සනත්ථං චූත්තං. තත්ථ “ඉද්ඤ්ඨි
 ලොභසහගතං පිතිසොමනස්ස”න්ති චත්තබ්බං සියා, පිතිග්ගහණෙන පන
 සොමනස්සම්පි ගහිතමෙව හොති සොමනස්සරහිතාය පිතියා අභාවතොති
 පිතියෙව ගහිතාති දට්ඨබ්බං. අථ වා සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බවිභාගවචනතො
 සොමනස්සස්ස පාකටො අන්තරායකරභාවො, න තථා පිතියාති පිතියෙව
 ලොභසහගතත්තෙන විසෙසෙත්වා චූත්තා. “ලුද්ධො
 අත්ථ”න්තිආදිගාථානං “කුද්ධො අත්ථ”න්තිආදි ගාථාසු විය අත්ථො
 දට්ඨබ්බො.

“මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යුං, ධම්මස්ස වා වණ්ණං
 භාසෙය්‍යුං, සඬ්ඝස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යුං, තනු වෙ තුම්භෙ අස්සථ
 ආනන්දිනො සුමනා උබ්බිලාවිතා, අපි නු තුම්භෙ පරෙසං සුභාසිතදුබ්භාසිතං
 ආජානෙය්‍යාථාති. නො හෙතං භන්තෙ”ති අයං තතියවාරො, සො
 දෙසනාකාලෙ නිහරිත්වා දෙසෙතබ්බපුග්ගලාභාවතො දෙසනාය
 අනාගතොපි තදත්ථසම්භවතො අත්ථතො ආගතොයෙවාති දට්ඨබ්බො යථා
 තං කථාවත්ථුපකරණං විත්ථාරවසෙනාති අධිප්පායො. “අත්ථතො ආගතො
 යෙවා”ති එතෙන සංවණ්ණනාකාලෙ තථා බුද්ධිකතකසත්තානං වසෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 සො වාරො ආනෙත්වා චත්තබ්බොති දස්සෙති. “යටෙව හී”තිආදිනා
 තමෙවත්ථසම්භවං විභාවෙති. චුත්තනයෙනාති “තත්‍ර තුම්භෙහීති තස්මිං
 චණ්ණෙ තුම්භෙහී”තිආදිනා, “දුතියං පදං පඨමස්ස පදස්ස, චතුත්ථස්ස ච
 තතියස්ස චෙවචන”න්තිආදිනා ච චුත්තනයෙන.

චූලසීලවණ්ණනා

7. නිවත්තො අමුලකත්තා විස්සජ්ජෙතබ්බතාභාවතො. අනුවත්තනියෙව
 විස්සජ්ජෙතබ්බතාය අධිකතභාවතො. අනුසන්ධිං දස්සෙස්සති “අත්ථි
 හික්ඛවෙ”තිආදිනා. ඔරන්ති වා අපරභාගො “ඔරතො හොගං, ඔරං
 පාර”න්තිආදීසු විය. අථ වා හෙට්ඨාඅත්ථො ඔර-සද්දො “ඔරං ආගමනාය
 යෙ පච්චයා, තෙ ඔරම්භාගියාති සංයොජනාති”තිආදීසු විය. සීලඤ්චි
 සමාධිපඤ්ඤායො අපෙක්ඛිත්වා අපරභාගො, හෙට්ඨාභූතඤ්ච හොතිති.
 සීලමත්තකන්ති එත්ථ මත්ත-සද්දො අප්පකත්ථො වා
 “හෙසජ්ජමත්තා”තිආදීසු (දී. නි. 1.447) විය. විසෙසනිවත්තිඅත්ථො වා
 “අවිතක්කවිචාරමත්තා ධම්මා (ධ. ස. තිකමාතිකා 6), මනොමත්තා ධාතු
 මනොධාතු”ති ච ආදීසු විය. “අප්පමත්තකං, ඔරමත්තක”න්ති පද්දවයෙන
 සාමඤ්ඤතො චුත්තොයෙව හි අත්ථො සීලමත්තකන්ති විසෙසවසෙන
 චුත්තො. අථ වා සීලෙනපි තදෙකදෙසස්සෙව සඬගහණත්ථං
 අප්පකත්ථවාවකො, විසෙසනිවත්තිඅත්ථො එව වා “සීලමත්තක”න්ති
 එත්ථ මත්ත-සද්දො චුත්තො. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයසන්නිස්සිතසීලාති
 ඉධ දෙසනං අනාරුළ්භාති. න හි තාති පාතිමොක්ඛආජීවපාරිසුද්ධිසීලාති විය
 සබ්බපුප්ප්පනෙසු පාකටාතිති. “උස්සාහං කත්වා”ති එතෙන “වදමානො”ති
 එත්ථ සත්තිඅත්ථං මාන-සද්දං දස්සෙති.

අලඬිකරණං විභූසනං අලඬිකාරො, කුණ්ඩලාදිපසාධනං වා.
 උභ්‍යට්ඨානපුරණං මණ්ඩනං. මණ්ඩනෙති මණ්ඩනහෙතු. අථ වා මණ්ඩනීති
 මණ්ඩනො, මණ්ඩනජාතිකො පුරිසො. බහුවචනත්ථෙ ච ඉදං එකචචනං,
 මණ්ඩනසීලෙසුති අත්ථො. පරිපුරකාරීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො,
 පකාරත්ථො වා, තෙන සකලමිපි සීලොමන සුත්තං දස්සෙති. චන්දනන්ති
 චන්දනසහවරණතො චන්දනගන්ධො, තථා තගරාදීසුපි. සතඤ්ච ගන්ධොති
 එත්ථ ගන්ධො වියාති ගන්ධොති චුත්තො සීලනිබන්ධනො ථුතිසොසො.
 සීලඤ්චි කිත්තියා නිමිත්තං. යථාහ “සීලවතො සීලසම්පන්නස්ස
 කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 2.150; අ. නි. 5.213;
 මහාව. 285). පවායතීති පකාසති. ගන්ධාව ගන්ධජාතා.

“අප්පකං බහුක”න්ති ඉදං පාරාපාරං විය අඤ්ඤමඤ්ඤං උපනිධාය
 චූච්චතීති ආහ “උපරිගුණෙ උපනිධායා”ති. සීලඤ්චිති එත්ථ හී-සද්දො
 හෙතුඅත්ථො, තෙන ඉදං දස්සෙති “යස්මා සීලං කිඤ්චොපි පතිට්ඨාභාවෙන
 සමාධිස්ස බහුකාරං, පභාවාදිගුණවිසෙසෙ පනස්ස උපනිධාය කලමිපි න
 උපෙති, තථා සමාධි ච පඤ්ඤායා”ති. තෙනෙවාහ “තස්මා”තිආදි. ඉදාති
 “කථ”න්ති පුච්ඡිත්වා සමාධිස්ස ආනුභාවං විත්ථාරතො විභාවෙති.

“අභි...පෙ.... මූලෙ”ති ඉදං යමකපාටිභාරියස්ස සුපාකටභාවදස්සන්ථං, අඤ්ඤෙහි බොධිමූලඤ්ඤාතිසමාගමාදීසු කතපාටිභාරියෙහි විසෙසන්ථස්ස චුත්තං. යමකපාටිභාරියකරණත්ථාය හි භගවතො චිත්තෙ උප්පන්නෙ තදනුච්ඡවිකං යානං ඉච්ඡිතබ්බන්ති රතනමණ්ඩපාදි සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤා ආණාය විස්සකම්මුනා නිම්මිතන්ති වදන්ති, භගවතාව නිම්මිතන්ති අපරෙ. “යො කොචි ඵවරුපං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථො අත්ථි වෙ, ආගච්ඡතු”ති වොදනාසදිසත්තා චුත්තං “අත්තාදානපරිදීපන”න්ති. තත්ථ අත්තාදානං අනුයොගො, තිත්ථියානං තථා කාතුං අසමත්ථත්තා, “කරිස්සාමා”ති පුබ්බෙ උට්ඨිතත්තා තිත්ථියපරිමද්දනං.

උපරිමකායතොතිආදි පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.116).

තත්ථායං පාළිසෙසො –

“හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. පුරත්ථිමකායතො අග්ගි, පච්ඡිමකායතො උදකං. පච්ඡිමකායතො අග්ගි, පුරත්ථිමකායතො උදකං. දක්ඛිණඅක්ඛිතො අග්ගි, වාමඅක්ඛිතො උදකං. වාමඅක්ඛිතො අග්ගි, දක්ඛිණඅක්ඛිතො උදකං. දක්ඛිණකණ්ණසොතතො අග්ගි, වාමකණ්ණසොතතො උදකං. වාමකණ්ණසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො උදකං. දක්ඛිණනාසිකාසොතතො අග්ගි, වාමනාසිකාසොතතො උදකං. වාමනාසිකාසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණනාසිකාසොතතො උදකං. දක්ඛිණඅංසකුටතො අග්ගි, වාමඅංසකුටතො උදකං. වාමඅංසකුටතො අග්ගි, දක්ඛිණඅංසකුටතො උදකං. දක්ඛිණහත්ථතො අග්ගි, වාමහත්ථතො උදකං. වාමහත්ථතො අග්ගි, දක්ඛිණහත්ථතො උදකං. දක්ඛිණපස්සතො අග්ගි, වාමපස්සතො උදකං. වාමපස්සතො අග්ගි, දක්ඛිණපස්සතො උදකං. දක්ඛිණපාදතො අග්ගි, වාමපාදතො උදකං. වාමපාදතො අග්ගි, දක්ඛිණපාදතො උදකං. අභිගුලභිගුලෙහි අග්ගි, අභිගුලන්තරිකාහි උදකං. අභිගුලන්තරිකාහි අග්ගි, අභිගුලභිගුලෙහි උදකං. ඵකෙකලොමතො අග්ගි, ඵකෙකලොමතො උදකං. ලොමකුපතො ලොමකුපතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, ලොමකුපතො ලොමකුපතො උදකධාරා පචත්තති”ති (පටි. ම. 1.116).

අට්ඨකථායං පන “ඵකෙකලොමකුපතො”ති ආගතං.

“ජන්තං වණ්ණානන්ති ආදිනයජ්ජචත්ත”න්ති ඵත්ථාපි නීලානං ජිතකානං ලොහිතකානං ඔදාතානං මඤ්ජිට්ඨානං පහස්සරානන්ති අයං පාළිසෙසො. “සුවණ්ණවණ්ණා රස්මියො”ති ඉදං තාසං යෙභුය්‍යත්තාය චුත්තං. විත්ථාරෙතබ්බන්ති ඵත්ථාපි “සත්ථා තිට්ඨති, නිම්මිතො වඬිකමති වා නිසිදති වා සෙය්‍යං වා කජ්ජෙති”තිආදිනා චතුසු ඉරියාපථෙසු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
එකෙකමුලකා සත්ථුවසෙන චත්තාරො, නිමිතුවසෙන චත්තාරොති
සබ්බෙව අට්ඨ වාරෙ විත්ථාරෙතබ්බං.

මධුපායාසන්නි මධුසිත්තං පායාසං. අත්තා මිත්තො මජ්ඣිත්තො වෙරීති
චතුසු සිමසම්භෙදවසෙන චතුරඨගසමන්නාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං.
“චතුරඨගසමන්නාගත”න්ති ඉදං පන “වීරියාධිට්ඨාන”න්ති එතෙතාපි
යොජෙතබ්බං. තත්ථ “කාමං තථො ච න්හාරු වා”තිආදිපාළි (ම. නි. 2.184;
සං. නි. 2.22; අ. නි. 2.5; අ. නි. 8.13; මහානි. 196) වසෙන
චතුරඨගසමන්නාගතතා වෙදිතබ්බා. “කිච්ඡං වතායං ලොකො
ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4) ජරාමරණමුඛෙන
පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා. ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානන්ති එත්ථාපි
“සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණ”න්ති පදං විහත්තිවිපරිණාමං කත්වා
යොජෙතබ්බං. තම්පි හි සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණමෙවාති වදන්ති.
ජත්තිංසකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජීරඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙන්නො
විපස්සනං වඩ්ඤ්ත්වා. ද්වත්තිංසදොණගණ්භනප්පමාණං කුණ්ඩං
කොලම්බො. දරිභාගො කන්දරො. චක්කවාලපාදෙසු මහාසමුද්දො
චක්කවාලමහාසමුද්දො.

“දූවෙ පුපුඡ්ජනා”තිආදි පුපුඡ්ජනෙ ලබ්භමානවිභාගදස්සනත්ථං චුත්තං,
න මූලපරියායවණ්ණනාදීසු විය පුපුඡ්ජනවිසෙසනිද්ධාරණත්ථං. සබ්බොපි හි
පුපුඡ්ජනො භගවතො උපරි ගුණෙ විභාවෙතං න සක්කොති, තිට්ඨතු
පුපුඡ්ජනො, සාවකපච්චෙකබුද්ධානම්පි අවිසයා බුද්ධගුණා. තථා හි චක්ඛති
“සොතාපන්නා”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.8). වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො.
අත්ථපරිපුච්ඡනං පරිපුච්ඡා. අට්ඨකථාවසෙන අත්ථස්ස සවනං සවනං.
බ්‍යඤ්ජනත්ථානං සුනික්ඛෙපසුදස්සනෙන ධම්මස්ස පරිහරණං ධාරණං. එවං
සුතධාතපරිචිතානං මනසානුපෙක්ඛනං පච්චචෙක්ඛණං. බහුනං
නානප්පකාරානං කිලෙසානං සක්කායදිට්ඨියා ව අවිහතත්තා තා ජනෙත්ති,
තාහි වා ජනිතාති පුපුඡ්ජනා. අවිසාතමෙව වා ජන-සද්දො වදති. පුපු
සත්ථාරානං මුබුල්ලොකිකාති එත්ථ පුපු ජනා සත්ථපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති
පුපුඡ්ජනාති වචනත්ථො. පුපු...පෙ.... අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බා,
ජායන්ති වා එත්ථාති ජනා, ගතියො. පුපු ජනා එතෙසන්ති පුපුඡ්ජනා. ඉතො
පරෙ ජායන්ති එතෙහීති ජනා, අභිසංඛාරාදයො. තෙ එතෙසං පුපු
විජ්ජන්තිති පුපුඡ්ජනා. අභිසංඛරණාදි අත්ථො එව වා ජන-සද්දො
දට්ඨබ්බො. කාමරාගභවරාගදිට්ඨිඅවිජ්ජා ඔසා. රාගග්ගිආදයො සන්තාපා.
තෙයෙව, සබ්බෙපි වා කිලෙසා පරිලාභා. පුපු පඤ්චසු කාමගුණෙසු රත්තාති
එත්ථ ජායතිති ජනො, රාගො ගෙධොති එවං ආදිකො. පුපු ජනො
එතෙසන්ති පුපුඡ්ජනා, පුපුසු වා ජනා ජාතා රත්තාති එවං රාගාදිඅත්ථො එව
වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො. පලිබුද්ධාති සම්බුද්ධා, උපද්දුතා වා. “පුපුනං
ගණනපට්ඨිතාන”න්තිආදිනා පුපු ජනා පුපුඡ්ජනාති දස්සෙති.

යෙහි ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි භගවති තථාගත-සද්දො පවත්නො, තංදස්සන්තං. “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො”ති ආදිමාභ. ගුණනෙමිත්තකානෙව හි භගවතො සබ්බානි නාමානි. යථාභ -

“අසඬ්ඛොය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76);

තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසාවට්ඨානතො පටිපදාගමනත්ථො ආගත-සද්දො, න ඤාණගමනත්ථො “තථලක්ඛණං ආගතො”ති ආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12; සං. නි. අට්ඨ. 2.4.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; උදා. අට්ඨ. 18; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.37; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.3; ඉතිවු. අට්ඨ. 38; මහානි. අට්ඨ. 14) විය, නාපි කායගමනාදිඅත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මාගධානං ගිරිබ්බජ”න්ති ආදීසු (මහාව. 62) විය. තත්ථ යදාකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො, තං කරුණාපධානත්තා මහාකරුණාමුඛෙන පුරිමබුද්ධානං ආගමනපටිපදං උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤතො දස්සෙත්තො යංතංසද්දානං එකන්තසම්බන්ධභාවතො “යථා සබ්බලොක...පෙ.... ආගතො”ති ආභ. තං පන පටිපදං මහාපදානසුත්තාදීසු (දී. නි. 2.4) සම්බහුලනිද්දෙසෙන සුපාකටානං ආසන්නානඤ්ච විපස්සි ආදීනං ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං වසෙන නිදස්සෙත්තො “යථා විපස්සි භගවා”ති ආදිමාභ. තත්ථ යෙන අභිනීභාරෙනාති

මනුස්සත්තලිඬගසම්පත්තිහෙතුසත්ථාරදස්සනපබ්බජ්ජාඅභිඤ්ඤාදිගුණසම්පත්තිඅධිකාරජන්දානං වසෙන අට්ඨඬ්ඛසමන්තාගතෙන කායජ්ජණිධානමහාපණ්ඩානෙන. සබ්බෙසඤ්ඤි බුද්ධානං කායජ්ජණිධානං ඉමිනාව අභිනීභාරෙන සම්ප්ප්ඤ්ඤිති. එවං මහාභිනීභාරවසෙන “තථාගතො”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි පාරමීපුරණවසෙන දස්සෙතුං “යථා විපස්සි භගවා...පෙ.... කස්සපො භගවා දානපාරමී පුරෙත්වා”ති ආදිමාභ.

එත්ථ ව සුත්තන්තිකානං මහාබොධියානපටිපදාය කොසල්ලජනනත්ථං පාරමීසු අයං විත්ථාරකථා - කා පනෙතා පාරමීයො? කෙනට්ඨෙන පාරමීයො? කතිවිධා වෙතා? කො තාසං කමො? කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි? කො පච්චයො? කො සංකිලෙසො? කිං වොදානං? කො පටිපක්ඛො? කා පටිපත්ති? කො විභාගො? කො සඬ්ඛනො? කො සම්පාදනුපායො? කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනං? කො ආනිසංසො? කිං වෙතාසං ඵලන්ති?

තත්‍රිදං විස්සජ්ජනං - කා පනෙතා පාරමීයොති. තණ්හාමානාදීහි අනුපහතා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා දානාදයො ගුණා පාරමීයො.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 කෙනටියෙන පාරමියොති දානසීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන
 සත්තුත්තමත්තාය පරමා මහාසත්තා බොධිසත්තා, තෙසං භාවො, කම්මං වා
 පාරමී, දානාදිකිරියා. අථ වා පරතීති පරමො, දානාදිගුණානං පුරකො
 පාලකො ච බොධිසත්තො. පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා
 පාරමී, දානාදිකිරියාව. අථ වා පරං සත්තං අත්තනි මචති ඛන්ධනි
 ගුණවිසෙසයොගෙන, පරං වා අධිකතරං මජ්ජනි සුජ්ඣති
 සංකිලෙසමලතො, පරං වා සෙට්ඨං නිබ්බානං විසෙසෙන මයනි ගච්ඡති, පරං
 වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධිලොකං විය මුනාති
 පරිච්ඡින්නදති, පරං වා අතිවිය සීලාදිගුණගණං අත්තනො සත්තානො මිනොති
 පක්ඛිපති, පරං වා අත්තභූතතො ධම්මකායතො අඤ්ඤං, පටිපක්ඛං වා
 තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති හිංසතීති පරමො, මහාසත්තො.
 “පරමස්ස අය”න්තිආදි චූත්තනායෙනෙව යොජෙතබ්බං. පාරෙ වා
 නිබ්බානෙ මජ්ජනි සුජ්ඣති සත්තෙ ච සොධෙති, තත්ථ වා සත්තෙ මචති
 ඛන්ධනි යොජෙති, තං වා මයනි ගච්ඡති ගමෙති ච, මුනාති වා තං යාථාවතො,
 තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපති, කිලෙසාරිං වා සත්තානං තත්ථ මිනාති
 හිංසතීති පාරමී, මහාපුරිසො. තස්ස භාවො, කම්මං වා පාරමිතා,
 දානාදිකිරියාව. ඉමිනා නයෙන පාරමිතං සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතිවිධානි සඬබ්බෙපතො දසවිධා, තා පන පාළියං සරූපතො ආගතායෙව.
 යථාහ —

“විචින්නො තදා දක්ඛිං, පඨමං දානපාරමී”න්තිආදි (බු. වං.
 116).

යථා වාහ —

“කති නු බො භන්තෙ බුද්ධකාරකා ධම්මා? දස බො සාරිපුත්ත
 බුද්ධකාරකා ධම්මා. කතමෙ දස? දානං බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකො
 ධම්මො, සීලං නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤා වීරියං ඛන්ති සච්චමධිට්ඨානං
 මෙත්තා උපෙක්ඛා බුද්ධකාරකො ධම්මො, ඉමෙ බො සාරිපුත්ත දස
 බුද්ධකාරකා ධම්මාති. ඉදමචොච භගවා, ඉදං චත්ථාන සුගතො
 අථාපරං එතදචොච සත්ථා —

‘දානං සීලඤ්ච නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා වීරියෙන පඤ්චමං;
 ඛන්ති සච්චං අධිට්ඨානං, මෙත්තුපෙක්ඛාති තෙ දසා’ති’.

කෙච් පන “ඡබ්බිධා”ති වදන්ති, තං එතාසං සඬගභවසෙන චූත්තං. සො
 පන සඬගහො පරතො ආවිභවිස්සති.

කො තාසං කමොති එත්ථ කමො නාම දෙසනාක්කමො, සො ච
 පඨමසමාදානහෙතුකො, සමාදානං පටිවයහෙතුකං, ඉති යථා ආදිමිහි
 පටිච්ඡිතා සමාදින්නා ච, තථා දෙසිතා. තත්ථ ච දානං සීලස්ස බහුපකාරං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සුකරඤ්චාති තං ආදිමිහි චුත්තං. දානං සීලපරිග්ගහිතං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසන්ති දානානන්තරං සීලං චුත්තං. සීලං නෙක්ඛම්මපරිග්ගහිතං, නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං, පඤ්ඤා වීරියපරිග්ගහිතා, වීරියං ඛන්තිපරිග්ගහිතං, ඛන්ති සච්චපරිග්ගහිතා, සච්චං අධිට්ඨානපරිග්ගහිතං, අධිට්ඨානං මෙත්තාපරිග්ගහිතං, මෙත්තා උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතා මහජ්ඵලා හොති මහානිසංසාති මෙත්තානන්තරං උපෙක්ඛා චුත්තා. උපෙක්ඛා පන කරුණාපරිග්ගහිතා, කරුණා ච උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතාති වෙදිතබ්බා. කථං පන මහාකාරුණිකා බොධිසත්තා සත්තෙසු උපෙක්ඛකා හොන්තීති? උපෙක්ඛිතබ්බයුත්තෙසු කඤ්චි කාලං උපෙක්ඛකා හොන්ති, න පන සබ්බත්ථ, සබ්බදා චාති කෙච්චි. අපරෙ පන න සත්තෙසු උපෙක්ඛකා, සත්තකතෙසු පන විජ්ජකාරෙසු උපෙක්ඛකා හොන්තීති.

අපරො නයො - පචුරජනෙසුපි පවත්තියා සබ්බසත්තසාධාරණත්තා, අජ්ජඵලත්තා, සුකරත්තා ච ආදිමිහි දානං චුත්තං. සීලෙනදායකපටිග්ගාහකසුද්ධිතො, පරානුග්ගහං චත්චා පරපිළානිචත්තිවචනතො, කිරියධම්මං චත්චා අකිරියධම්මවචනතො, හොගසම්පත්තිහෙතුං චත්චා හවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ච දානස්ස අනන්තරං සීලං චුත්තං. නෙක්ඛම්මෙන සීලසම්පත්තිසිද්ධිතො, කායච්චිසුචරිතං චත්චා මනොසුචරිතවචනතො, විසුද්ධසීලස්ස සුබෙනෙව ඤානසම්ප්ඤ්ඤානතො, කම්මාපරාධජ්ජහානෙන පයොගසුද්ධිං චත්චා කිලෙසාපරාධජ්ජහානෙන ආසයසුද්ධිවචනතො, චිතික්කමජ්ජහානෙන චිත්තස්ස පරිශුද්ධානජ්ජහානවචනතො ච සීලස්ස අනන්තරං නෙක්ඛම්මං චුත්තං. පඤ්ඤාය නෙක්ඛම්මස්ස සිද්ධිපරිසුද්ධිතො, ඤානාභාවෙ පඤ්ඤාභාවවචනතො. සමාධිපදට්ඨානා හි පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානො ච සමාධි. සමථනිමිත්තං චත්චා උපෙක්ඛානිමිත්තවචනතො, පරහිතජ්ඣානෙන පරහිතකරණුපායකොසල්ලවචනතො ච නෙක්ඛම්මස්ස අනන්තරං පඤ්ඤා චුත්තා. වීරියාරම්භෙන පඤ්ඤාකිච්චසිද්ධිතො, සත්තසුඤ්ඤතාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං චත්චා සත්තහිතාය ආරම්භස්ස අච්ඡරියතාවචනතො, උපෙක්ඛානිමිත්තං චත්චා පග්ගහනිමිත්තවචනතො, නිසම්මකාරිතං චත්චා උට්ඨානවචනතො ච. නිසම්මකාරිනො හි උට්ඨානං ඵලවිසෙසමාවහතීති පඤ්ඤාය අනන්තරං වීරියං චුත්තං.

වීරියෙන තිතික්ඛාසිද්ධිතො. වීරියවා හි ආරද්ධවීරියත්තා සත්තසඬ්ඛාරෙහි උපනීතං දුක්ඛං අභිභුයා විහරති වීරියස්ස තිතික්ඛාලඬ්ඛාරභාවතො. වීරියවතො හි තිතික්ඛා සොහති. පග්ගහනිමිත්තං චත්චා සමථනිමිත්තවචනතො, අච්චාරම්භෙන උද්ධච්චදොසජ්ජහානවචනතො. ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා හි උද්ධච්චදොසො පහියති. වීරියවතො සාතච්චකරණවචනතො. ඛන්තිබ්‍රලො හි අනුද්ධතො සාතච්චකාරී හොති. අජ්ජමාදවතො පරහිතකිරියාරම්භෙ පච්චුපකාරතණ්භාභාවවචනතො. යාථාවතො ධම්මනිජ්ඣානෙන හි සති තණ්හා න හොති. පරහිතාරම්භෙ පරමෙපි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
පරකතදුක්ඛසහනභාවවචනතො ච වීරියස්ස අනන්තරං ඛන්ති චුත්තා.
සච්චෙන ඛන්තියා විරාධිට්ඨානතො, අපකාරිතො අපකාරඛන්තිං චත්වා
තදුපකාරකරණෙ අවිසංවාදවචනතො, ඛන්තියා අපවාදවාචාවිකම්පනෙන
භූතවාදිතාය අවිජහනවචනතො, සත්තසුඤ්ඤතාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං
චත්වා තදුපබ්‍රහ්මිකඤාණසච්චවචනතො ච ඛන්තියා අනන්තරං සච්චං චුත්තං.
අධිට්ඨානෙන සච්චසිද්ධිතො. අවලාධිට්ඨානස්ස හි වීරති සිජ්ඣති.
අවිසංවාදිතං චත්වා තත්ථ අවලභාවවචනතො. සච්චසන්ධො හි දානාදීසු
පටිඤ්ඤානුරූපං නිව්චලොච පවත්තති. ඤාණසච්චං චත්වා සම්භාරෙසු
පවත්තිනිට්ඨාපනවචනතො. යථාභූතඤාණවා හි බොධිසම්භාරෙසු
අධිනිට්ඨති, තෙ ච නිට්ඨාපෙති පටිපක්ඛෙහි අකම්පියභාවතොති සච්චස්ස
අනන්තරං අධිට්ඨානං චුත්තං. මෙත්තාය
පරහිතකරණසමාදානාධිට්ඨානසිද්ධිතො, අධිට්ඨානං චත්වා
හිතුපසංභාරවචනතො. බොධිසම්භාරෙ හි අධිනිට්ඨමානො මෙත්තාවිහාරී
හොති. අවලාධිට්ඨානස්ස සමාදානාවිකොපනතො, සමාදානසම්භවතො ච
අධිට්ඨානස්ස අනන්තරං මෙත්තා චුත්තා. උපෙක්ඛාය මෙත්තාවිසුද්ධිතො,
සත්තෙසු හිතුපසංභාරං චත්වා තදපරාධෙසු උදාසීනතාවචනතො,
මෙත්තාභාවනං චත්වා තත්තිස්සන්දභාවනාවචනතො, “හිතකාමසත්තෙපි
උපෙක්ඛකො”ති අවිජරියගුණභාවවචනතො ච මෙත්තාය අනන්තරං
උපෙක්ඛා චුත්තාති ඵලමෙතාසං කමො වෙදිතබ්බො.

කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානීති? එත්ථ අවිසෙසෙන තාව
සබ්බාපි පාරමියො පරානුග්ගහලක්ඛණා, පරෙසං උපකාරකරණරසා,
අවිකම්පනරසා වා, හිතෙසිතාපච්චුපට්ඨානා, බුද්ධත්තපච්චුපට්ඨානා වා,
මහාකරුණාපදට්ඨානා, කරුණූපායකොසල්ලපදට්ඨානා වා.

විසෙසෙන පන යස්මා කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා
අත්තුපකරණපරිච්චාගචෙතනා දානපාරමිතා.
කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං කායචච්ඡවරිතං අත්ථතො
අකත්තබ්බවීරති, කත්තබ්බකරණචෙතනාදයො ච සීලපාරමිතා.
කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ආදීනවදස්සනපුබ්බභිගමො කාමභවෙහි
නික්ඛමනචිත්තුප්පාදො තෙක්ඛම්මපාරමිතා.
කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ධම්මානං
සාමඤ්ඤවිසෙසලක්ඛණාවබොධො පඤ්ඤාපාරමිතා.
කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො කායචිත්තෙහි පරහිතාරම්භො
වීරියපාරමිතා. කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං සත්තසංඛාරාපරාධසහනං
අදොසප්පධානො තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො ඛන්තිපාරමිතා.
කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං වීරතිචෙතනාදිහෙදං අවිසංවාදනං
සච්චපාරමිතා. කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං අවලසමාදානාධිට්ඨානං
තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො අධිට්ඨානපාරමිතා.
කරුණූපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ලොකස්ස හිතුපසංභාරො අත්ථතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අබ්‍යාපාදො මෙත්තාපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා
 අනුනයපටිසවිද්ධංසිතී ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සත්තසඬ්ඛාරෙසු සමජ්ජවත්ති
 උපෙක්ඛාපාරමිතා.

තස්මා පරිච්චාගලක්ඛණං දානං, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවිද්ධංසනරසං,
 අනාසත්තිපච්චුපට්ඨානං, හවච්චහවසම්පත්තිපච්චුපට්ඨානං වා,
 පරිච්චජිතබ්බවත්ථුපදට්ඨානං. සීලනලක්ඛණං සීලං, සමාධානලක්ඛණං,
 පතිට්ඨානලක්ඛණංඤ්චාති චුත්තං හොති. දුස්සීලාවිද්ධංසනරසං,
 අනවජ්ජරසං වා, සොචෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, හිරොත්තජ්ජපදට්ඨානං.
 කාමතො හවතො ච නික්ඛමනලක්ඛණං නෙක්ඛම්මං,
 තදාදීනවච්චාචනරසං, තතො එව විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානං,
 සංචෙගපදට්ඨානං. යථාසභාවපට්චෙධලක්ඛණා පඤ්ඤා,
 අක්ඛලිතපට්චෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බත්තඋසුපට්චෙධො විය,
 විසයොභාසනරසා පදීපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා
 අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය, සමාධිපදට්ඨානා, චතුසච්චපදට්ඨානා වා.
 උස්සාහලක්ඛණං වීරියං, උපත්ථම්හනරසං, අසංසිද්ධපච්චුපට්ඨානං,
 වීරියාරම්භවත්ථු (අ. නි. 8.80) පදට්ඨානං, සංචෙගපදට්ඨානං වා.
 ඛමනලක්ඛණා ඛන්ති, ඉට්ඨානිට්ඨසහනරසා, අධිවාසනපච්චුපට්ඨානා,
 අවිරොධපච්චුපට්ඨානා වා, යථාභූතදස්සනපදට්ඨානා. අවිසංවාදනලක්ඛණං
 සච්චං, යථාච්චිභාවනරසං [යථාසභාවච්චාචනරසං (චරියා. අට්ඨ.
 පකිණ්ණකකථාය)], සාධුතාපච්චුපට්ඨානං, සොරච්චපදට්ඨානං.
 බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨානලක්ඛණං අධිට්ඨානං, තෙසං
 පටිපක්ඛාහිභවනරසං, තත්ථ අචලතාපච්චුපට්ඨානං,
 බොධිසම්භාරපදට්ඨානං. හිතාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා මෙත්තා,
 හිතුපසංභාරරසා, ආසාතච්චිතයනරසා වා, සොම්මභාවපච්චුපට්ඨානා,
 සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. මජ්ඣිමනිකාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා
 උපෙක්ඛා, සමභාවදස්සනරසා, පටිසානුනයචුපසමපච්චුපට්ඨානා,
 කම්මස්සකතාපච්චෙක්ඛණපදට්ඨානා. එත්ථ ච
 කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතතා දානාදීනං පරිච්චාගාදිලක්ඛණස්ස
 විසෙසනභාවෙන චත්තබ්බා, යතො තානි පාරමීසඬ්ඛං ලහන්තිති.

කො පච්චයොති අහිනීභාරො පච්චයො. යො හි අයං “මනුස්සත්තං
 ලිඬගසම්පත්ති”තිආදි (බු. වං. 2.59) අට්ඨධම්මසමොධානසම්පාදිතො
 “තිණ්ණො තාරෙය්‍යං, මුත්තො මොචෙය්‍යං, බුද්ධො බොධෙය්‍යං, සුද්ධො
 සොධෙය්‍යං, දන්තො දමෙය්‍යං, සන්තො සමෙය්‍යං, අස්සත්ථො
 අස්සාසෙය්‍යං, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙය්‍ය”න්තිආදීනා (චරියා. අට්ඨ.
 පකිණ්ණකකථාය) පවත්තො අහිනීභාරො, සො අවිසෙසෙන සබ්බපාරමිතං
 පච්චයො. තජ්ජවත්තියා හි උද්ධං පාරමිතං
 පච්චයුපට්ඨානසමාදානාධිට්ඨානනිජ්ජත්තියො මහාපුරිසානං සම්භවන්ති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 යථා ච අභිනීභාරො, එවං මහාකරුණා, උපායකොසල්ලඤ්ච. තත්ථ
 උපායකොසල්ලං නාම දානාදීනං බොධිසම්භාරභාවස්ස නිමිත්තභූතා
 පඤ්ඤා, යාහි කරුණුපායකොසල්ලතාහි මහාපුරිසානං
 අත්තසුඛනිරූපක්ඛතා, නිරන්තරං පරහිතකරණපසුතතා, සුදුක්කරෙහිපි
 මහාබොධිසත්තවරිතෙහි විසාදාභාවො,
 පසාදසම්බුද්ධිදස්සනසවනානුස්සරණාවත්ථාසුපි සත්තානං
 හිතසුඛපටිලාභහෙතුභාවො ච සම්පජ්ජති. තථා හි පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි,
 කරුණාය බුද්ධකම්මසිද්ධි. පඤ්ඤාය සයං තරති, කරුණාය පරෙ තාරෙති.
 පඤ්ඤාය පරදුක්ඛං පරිජානාති, කරුණාය පරදුක්ඛපටිකාරං ආරහති.
 පඤ්ඤාය ච දුක්ඛෙ නිබ්බින්නදති, කරුණාය දුක්ඛං සම්පටිච්ඡති. තථා
 පඤ්ඤාය පරිනිබ්බානාහිමුබ්බො හොති, කරුණාය තං න පාපුණාති. තථා
 කරුණාය සංසාරාහිමුබ්බො හොති, පඤ්ඤාය තත්‍ර නාහිරමති. පඤ්ඤාය ච
 සබ්බත්ථ විරජ්ජති, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බෙසං අනුග්ගහාය
 පවත්තො, කරුණාය සබ්බෙපි අනුකම්පති, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න
 සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො. පඤ්ඤාය ච අභංකාරමමංකාරාභාවො, කරුණාය
 ආලසියදීනතාභාවො. තථා පඤ්ඤාකරුණාහි යථාක්කමං අත්තපරනාථතා,
 ධීරවීරභාවො, අනත්තන්තපඅපරන්තපතා, අත්තහිතපරහිතනිජ්ජත්ති,
 නිබ්භයාහිංසනකභාවො, ධම්මාධිපතිලොකාධිපතිතා,
 කතඤ්ඤපුබ්බකාරිභාවො, මොහතණ්භාවිගමො, විජ්ජාවරණසිද්ධි,
 බලවෙසාරජ්ජනිජ්ජත්තිති සබ්බස්සාපි පාරමිතාඵලස්ස විසෙසෙන
 උපායභාවතො පඤ්ඤාකරුණා පාරමීනං පච්චයො. ඉදඤ්ච ද්වයං පාරමීනං
 විය පණ්ඩානස්සාපි පච්චයො.

තථා උස්සාහඋම්මඨගඅවත්ථානහිතවරියා ච පාරමීනං පච්චයොති
 වෙදිතබ්බා, යා බුද්ධභාවස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය “බුද්ධභූමියො”ති
 පවුච්චන්ති. යථාහ -

“කති පන හන්තෙ බුද්ධභූමියො? චතස්සො බො සාරිපුත්ත
 බුද්ධභූමියො. කතමා චතස්සො? උස්සාහො ච හොති වීරියං, උමඨගො
 ච හොති පඤ්ඤාභාවනා, අවත්ථානඤ්ච හොති අධිට්ඨානං,
 මෙත්තාභාවනා ච හොති හිතවරියා. ඉමා බො සාරිපුත්ත චතස්සො
 බුද්ධභූමියො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනායමපි).

තථා නෙක්ඛම්මපවිචෙකඅලොභාදොසාමොහනිස්සරණප්පහෙදා ඡ
 අජ්ඣාසයා. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයා ච බොධිසත්තා කාමෙ දොසදස්සාවිනො,
 පවිචෙක...පෙ.... සඨගණිකාය, අලොභ...පෙ.... ලොභෙ,
 අදොස...පෙ.... දොසෙ, අමොහ...පෙ.... මොහෙ,
 නිස්සරණජ්ඣාසයා ච බොධිසත්තා සබ්බභවෙසු දොසදස්සාවිනො”ති
 (විසුද්ධි. අට්ඨ. 1.49 වාක්‍යබන්ධෙපි).

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා දාතබ්බං, පගෙව යාවිතෙනා”ති ව “උළාරජ්ඣාසයෙහි ගවෙසිත්වාපි දාතබ්බො, සයමෙවාගතො මම පුඤ්ඤෙනා”ති ව “යාවකස්ස දානාපදෙසෙන මය්හමෙවායමනුග්ගහො”ති ව “අහං විය අයං සබ්බොපි ලොකො මයා අනුග්ගහෙතබ්බො”ති ව “අසති යාවකෙ කථං මය්හං දානපාරමී පුරෙය්‍යා”ති ව “යාවකානමෙවත්ථාය මයා සබ්බො පරිග්ගහෙතබ්බො”ති ව “අයාවිත්වා මම සත්තකං යාවකා සයමෙව කදා ගණ්හෙය්‍යු”න්ති ව “කථමහං යාවකානං පියො වස්සං මනාපො”ති ව “කථං වා තෙ මය්හං පියා වස්සු මනාපා”ති ව “කථං වාහං දදමානො, දත්වාපි ච අත්තමනො අස්සං පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො”ති ව “කථං වා මෙ යාවකා භවෙය්‍යුං, උළාරො ච දානජ්ඣාසයො”ති ව “කථං වාහමයාවිතොයෙව යාවකානං හදයමඤ්ඤාය දදෙය්‍ය”න්ති ව “සති ධනෙ යාවකෙ ච අපරිච්චාගො මහතී මය්හං වඤ්චනා”ති ව “කථං වාහං අත්තනො අභිගාති ජීවිතං වාපි යාවකානං පරිච්චජෙය්‍ය”න්ති ව පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

අපිව “අත්ථො නාමායං නිරපෙක්ඛං දායකං අනුගච්ඡති යථා තං නිරපෙක්ඛං බෙපකං කිට්ඨො”ති අත්ථො නිරපෙක්ඛතාය චිත්තං උජ්ජාදෙනබ්බං. යාවමානො පන යදි පියපුග්ගලො හොති, “පියො මං යාවතී”ති සොමනස්සං උජ්ජාදෙනබ්බං. අථ උදාසීනපුග්ගලො හොති, “අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන මිත්තො හොතී”ති සොමනස්සං උජ්ජාදෙනබ්බං. දදන්තොපි හි යාවකානං පියො හොතීති. අථ පන චෙරිපුග්ගලො යාවති, “පච්චත්ථිකො මං යාවති, අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන චෙරිපි පියො මිත්තො හොතී”ති විසෙසතො සොමනස්සං උජ්ජාදෙනබ්බං. එවං පියපුග්ගලෙ විය මජ්ඣිමනිකායෙ චෙරිපුග්ගලෙසුපි මෙත්තාපුබ්බභිගමං කරුණං උපට්ඨපෙත්වාච දාතබ්බං.

සථෙ පනස්ස විරකාලපරිභාවිතත්තා ලොහස්ස දෙය්‍යධම්මවිසයා ලොහධම්මා උජ්ජපජ්ජෙය්‍යුං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා සප්පුරිස සම්බොධාය අභිනීභාරං කරොන්තෙන සබ්බසත්තානං උපකාරත්ථාය අයං කායො නිස්සට්ඨො, තප්පරිච්චාගමයඤ්ච පුඤ්ඤං, තත්ථ නාම තෙ බාහිරෙපි වත්ථුස්මිං අතිසඬ්ගප්පවත්ති හත්ථිසිනානසදිසි හොති, තස්මා තයා න කත්ථවි සඬ්ගො උජ්ජාදෙනබ්බො. සෙය්‍යථාපි නාම මහතො හෙසජ්ජරුක්ඛස්ස තිට්ඨතො මූලං මූලත්ථිකා හරන්ති, පපටිකං, තචං, ඛන්ධං, විටපං, සාරං, සාබං, පලාසං, පුප්ඵං, එලං එලත්ථිකා හරන්ති, න තස්ස රුක්ඛස්ස ‘මය්හං සත්තකං එතෙ හරන්ති’ති විතක්කසමුදාචාරො හොති, එවමෙව සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපජ්ජන්තෙන මයා මහාදුක්ඛෙ අකතඤ්ඤුකෙ නිව්වාසුචිම්භි කායෙ පරෙසං උපකාරාය විනිශ්චජ්ජමානෙ අණුමත්තොපි මිච්ඡාවිතක්කො න උජ්ජාදෙනබ්බො, කො වා එත්ථ විසෙසො අජ්ඣන්තිකබාහිරෙසු මහාභූතෙසු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
එකන්තහෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මෙසු, කෙවලං පන
සම්මොහවිජම්භිතමෙතං, යදිදං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ
අත්තා’ති අභිනිවෙසො. තස්මා බාහිරෙසු විය අප්ඤ්ඤාතිකෙසුපි
කරවරණනායනාදීසු, මංසාදීසු ච අනපෙක්ඛෙන හුත්වා ‘තංතදත්ථිකා
හරන්තු’ති නිස්සට්ඨවිත්තෙන භවිතබ්බං’න්ති. එවං පටිසඤ්ඤාතිකතො වස්ස
බොධාය පහිතත්තස්ස කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛස්ස අප්පකසිරොතොව
කායවච්චිමනොකම්මානි සුච්ඡද්ධානි භොන්ති. සො
විසුද්ධකායවච්චිමනොකම්මන්තො විසුද්ධාජීවො ඤායපටිපත්තියං ධීතො,
ආයාපායුපායකොසල්ලසමන්තාගමෙන භියොයාසො මත්තාය
දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙන, අභයදානසද්ධම්මදානෙන ච සබ්බසත්තෙ
අනුග්ගණ්හිතුං සමත්ථො භොතිති. අයං තාව දානපාරමියං
පච්චවෙක්ඛණානායො.

සීලපාරමියං පන එවං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං – ඉදඤ්ඤි සීලං නාම
ගඬිගොදකාදිහි විසොධෙතුං අසක්කුණෙය්‍යස්ස දොසමලස්ස
වික්ඛාලනජලං, හරිවන්දනාදිහි විනෙතුං
අසක්කුණෙය්‍යරාගාදිපරිලාභවිනයනං, භාරමකුටකුණ්ඩලාදිහි
පවුරජනාලඬිකාරෙහි අසාධාරණො සාධුනං අලඬිකාරවිසෙසො,
සබ්බදිසාවායනතො අකිත්තිමො, සබ්බකාලානුරූපො ච සුරහිගන්ධො,
බත්තියමහාසාලාදිහි දෙවතාහි ච වන්දනීයාදිභාවාචනතො පරමො
වසීකරණමන්තො, වාතුමහාරාජිකාදි දෙවලොකාරොහනසොපානපන්ති,
ඤානාභිඤ්ඤානං අධිගමුපායො, නිබ්බානමහානගරස්ස සම්පාපකමග්ගො,
සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධීතං පතිට්ඨානභූමි, යං යං වා
පතිවිජිතං පත්ථිතං, තස්ස තස්ස සමිජ්ඣානුපායභාවතො
විත්තාමණිකප්පරුක්ඛාදිකෙ ච අතිසෙති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා “ඉජ්ඣති
භික්ඛවෙ සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා”ති (අ. නි. 8.35). අපරමපි
චුත්තං “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සබ්බමචාරීතං පියො ච අස්සං
මනාපො ච ගරු ච භාවතීයො වාති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”තිආදි (ම.
නි. 1.61), තථා “අවිජ්ජපටිසාරත්ථානි බො ආනන්ද කුසලානි සීලානී”ති (අ.
නි. 10.1; 11.1), “පඤ්චිමෙ ගහපතයො ආනිසංසා සීලවතො
සීලසම්පදායා”ති (දී. නි. 2.150; උදා. 76; මහාව. 185) සුත්තානඤ්ච වසෙන
සීලස්ස ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, තථා අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදීනං (අ.
නි. 7.72) වසෙන සීලවිරහෙ ආදීනවා.

පිතිසොමනස්සනිමිත්තතො,
අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩුග්ගතිභයාභාවතො, විඤ්ඤුහි පාසංසභාවතො,
අවිජ්ජපටිසාරහෙතුතො, සොත්ථිට්ඨානතො,
අභිජනසාපතෙය්‍යාධිපතෙය්‍යායුරුපට්ඨානබන්ධුමිත්තසම්පත්තීනං
අතිසයනතො ච සීලං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සීලවතො හි අත්තතො
සීලසම්පදාහෙතු මහන්තං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජති “කතං වත මයා
කුසලං, කතං කල්‍යාණං, කතං භීරුත්තාණං”න්ති. තථා සීලවතො අත්තා න

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 උපවදන්ති, න පරෙ විඤ්ඤා, දණ්ඩදුග්ගතිභයානං සම්භවොයෙව නත්ථී,
 “සීලවා පුරිසපුග්ගලො කල්‍යාණධම්මො”ති විඤ්ඤානං පාසංසො හොති.
 තථා සීලවතො ය්වායං “කතං වත මයා පාපං, කතං ලුද්දං, කතං
 කිබ්බිස”න්ති දුස්සීලස්ස විජ්ජට්ඨායො උප්පජ්ජති, සො න හොති. සීලඤ්ච
 නාමෙතං අප්පමාදාධිට්ඨානතො, හොගබ්‍යසනාදිපරිහාරමුඛෙන මහතො
 අත්ථස්ස සාධනතො, මඬගලභාවතො ච පරමං සොත්ථිට්ඨානං,
 නිහීනජව්චොපි සීලවා ඛත්තියමහාසාලාදීනං පූජනීයො හොතීති
 කුලසම්පත්තිං අතිසෙති සීලසම්පදා, “තං කිං මඤ්ඤසි මහාරාජ, ඉධ තෙ
 අස්ස පුරිසො දාසො කම්මකරො”තිආදි (දී. නි. 1.183) වචනඤ්චෙත්ථ
 සාධකං. වොරාදීහි අසාධාරණතො, පරලොකානුගමනතො,
 මහජ්ඵලභාවතො, සමථාදිගුණාධිට්ඨානතො ච බාහිරධනං අතිසෙති සීලං,
 පරමස්ස චිත්තිස්සරියස්ස අධිට්ඨානභාවතො ඛත්තියාදීනං ඉස්සරියං
 අතිසෙති සීලං. සීලනිමිත්තඤ්චි තංතංසත්තනිකායෙසු සත්තානං ඉස්සරියං
 වස්සසතදීඝජ්ජමාණතො ජීවිතතො ඵකාහම්පි සීලවතො ජීවිතස්ස
 විසිට්ඨතාවචනතො, සති ච ජීවිතෙ සික්ඛානික්ඛෙපස්ස මරණතාවචනතො
 සීලං ජීවිතතො විසිට්ඨතරං. චෙරීනම්පි මනුඤ්ඤභාවාවහනතො,
 ජරාරොගවිපත්තීහි අනභිභවනීයතො ච රූපසම්පත්තිං අතිසෙති සීලං.
 පාසාදහම්මියාදිට්ඨානවිසෙසෙ, රාජයුවරාජසෙනාපතිආදිට්ඨානවිසෙසෙ ච
 අතිසෙති සීලං සුඛවිසෙසාධිට්ඨානභාවතො. සභාවසිනිද්ධෙ
 සත්තිකාවචරෙපි ඛන්ධුජනෙ මිත්තජනෙ ච අතිසෙති
 ඵකන්තහිතසම්පාදනතො, පරලොකානුගමනතො ච. “න තං මාතා පිතා
 කසිරා”තිආදි (ධ. ප. 43) වචනඤ්චෙත්ථ සාධකං. තථා
 හත්ථිඅස්සරථාදිහෙදෙහි, මන්තාගදසොත්ථානජ්ජයොගෙහි ච දුරාරක්ඛං
 අත්තානං ආරක්ඛණාවෙන සීලමෙව විසිට්ඨතරං අත්තාධීනතො,
 අපරාධීනතො, මහාවිසයතො ච. තෙනෙවාහ “ධම්මො හවෙ රක්ඛති
 ධම්මචාරි”න්තිආදි (ජා. 1.9.102). ඵවමනෙකගුණසමන්තාගතං සීලන්ති
 පච්චෙක්ඛන්තස්ස අපරිපුණ්ණා වෙව සීලසම්පදා පාරිපූරිං ගච්ඡති
 අපරිසුද්ධා ච පාරිසුද්ධිං.

සචෙ පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන සීලපටිපක්ඛා ධම්මා දොසාදයො
 අන්තරන්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඵවං
 පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා සම්බොධිය පණ්ඩානං කතං, සීලවිකලෙන
 ච න සක්කා ලොකියාපි සම්පත්තියො පාපුණ්තුං, පගෙව ලොකුත්තරා,
 සබ්බසම්පත්තීනං පන අග්ගභූතාය සම්මාසම්බොධියා අධිට්ඨානභූතෙන
 සීලෙන පරමුක්කංසගතෙන භවිතබ්බං. තස්මා ‘කිකීච අණ්ඩ’න්තිආදීනා
 (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සම්මා සීලං පරිරක්ඛන්තෙන
 සුට්ඨු තයා පෙසලෙන භවිතබ්බං. අපි ච තයා ධම්මදෙසනාය යානත්තයෙ
 සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කාතබ්බානි, සීලවිකලස්ස ච වචනං න
 පච්චෙතබ්බං හොති අසජ්ජායාහාරවිචාරස්ස විය වෙජ්ජස්ස තිකිච්ඡනං,
 තස්මා කථාහං සද්ධෙය්‍යා භුත්වා සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි
 කරෙය්‍ය”න්ති සභාවපරිසුද්ධසීලෙන භවිතබ්බං. කිඤ්ච

“කුමානාදිගුණවිසෙසයොගෙන මෙ සත්තානං උපකාරකරණසමත්ථතා, පඤ්ඤාපාරමිආදිපරිපූරණඤ්ච, කුමානාදයො ච ගුණා සීලපාරිසුද්ධිං විනා න සම්භවන්ති”ති සම්මදෙව සීලං පරිසොධෙතබ්බං.

තථා “සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො”තිආදිනා (දී. නි. 1.191; ම. නි. 1.291; සං. නි. 2.154; ම. නි. 2.10) සරාවාසෙ “අට්ඨිකඛිකලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාචි. 417; මහානි. 3, 6;), “මාතෘපි පුත්තෙන විවදති”තිආදිනා (ම. නි. 1.168, 178) ච කාමෙසු “සෙය්‍යාපි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙය්‍යා”තිආදිනා (දී. නි. 1.218) කාමච්ඡන්දාදීසු ආදීනවදස්සනපුබ්බගිගමා වූත්තවිපරියායෙන “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (දී. නි. 1.1.91; සං. නි. 1.154) පබ්බජ්ජාදීසු ආනිසංසපටිසඬ්ඛාවසෙන නෙක්ඛම්මපාරමීයං පච්චවෙක්ඛණා වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො, විත්ථාරො පන දුක්ඛක්ඛන්ධ (ම. නි. 1.163) විමංසසුත්තාදි (ම. නි. 1.487) වසෙන දුක්ඛක්ඛන්ධආසිවිසොපමසුත්තාදිවසෙන (චරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථායං) වෙදිතබ්බො.

තථා “පඤ්ඤාය විනා දානාදයො ධම්මා න විසුජ්ඣන්ති, යථාසකං බ්‍යාපාරසමත්ථා ච න භොන්ති”ති පඤ්ඤාගුණා මනසි කාතබ්බා. යථෙව හි ජීවිතෙන විනා සරිරයන්තං න සොහති, න ච අත්තනො කිරියාසු පටිපත්තිසමත්ථං භොති, යථා ච චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විඤ්ඤාණෙන විනා යථාසකං විසයෙසු කිච්චං කාතුං නජ්ජභොන්ති, එවං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤාය විනා සකිච්චපටිපත්තියං අසමත්ථානීති පරිච්චාගාදිපටිපත්තියං පඤ්ඤා පධානකාරණං. උම්මේලිතපඤ්ඤාවක්ඛුකා හි මහාසත්තා අත්තනො අඬගපච්චඬ්ඛානිපි දත්ථා අනත්තුක්කංසකා, අපරවම්භකා ච භොන්ති, භෙසජ්ජරුක්ඛා විය විකජ්ජරහිතා කාලත්තයෙපි සොමනස්සජාතා. පඤ්ඤාවසෙන උපායකොසල්ලයොගතො පරිච්චාගො පරහිතජ්ජවත්තියා දානපාරමිභාවං උපෙති. අත්තත්ථඤ්ඤි දානං වුඬ්ඪිසදිසං භොති.

තථා පඤ්ඤාය අභාවෙන තණ්හාදිසංකිලෙසාවියොගතො සීලස්ස විසුද්ධියෙව න සම්භවති, කුතො සබ්බඤ්ඤාගුණාධිට්ඨානභාවො. පඤ්ඤවා එව ච සරාවාසෙ කාමගුණෙසු සංසාරෙ ච ආදීනවං, පබ්බජ්ජාය කුමානසමාපත්තියං නිබ්බානෙ ච ආනිසංසං සුට්ඨු සල්ලක්ඛෙත්තො පබ්බජිත්ථා කුමානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්ථා නිබ්බානනින්තො, පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨපෙතීති.

වීරියඤ්ච පඤ්ඤාරහිතං යදිච්ඡිතමත්ථං න සාධෙති දුරාරම්භභාවතො. වරමෙව හි අනාරම්භො දුරාරම්භතො, පඤ්ඤාසහිතෙන පන වීරියෙන න කිඤ්චි දුරධිගමං උපායපටිපත්තිතො. තථා පඤ්ඤවා එව පරාපකාරාදිඅධිවාසකජාතියො භොති, න දුජ්ජඤ්ඤො. පඤ්ඤාවිරහිතස්ස ච පරෙහි උපනීතා අපකාරා ඛන්තියා පටිපක්ඛමෙව අනුබුභෙත්ති,

දිස්තිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පඤ්ඤාවතො පන තෙ ඛන්තිසම්පත්තියා පරිබ්‍රහ්නවසෙන අස්සා ථීරභාවාය සංවත්තන්ති. පඤ්ඤවා එව තීණි සච්චාති තෙසං කාරණාති පටිපක්ඛෙ ව යථාභූතං ජානිත්වා පරෙසං අවිසංවාදකො හොති. තථා පඤ්ඤාබලෙන අත්තානං උපත්ථම්භෙත්වා ධිතිසම්පදාය සබ්බපාරමීසු අවලසමාදානාධිට්ඨානො හොති, පඤ්ඤවා එව ව පියමජ්ඣක්තවෙරීවිහාගං අකත්වා සබ්බත්ථ භිතූපසංභාරකුසලො හොති. තථා පඤ්ඤාවසෙන ලාභාදිලොකධම්මසන්තිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය මජ්ඣක්තො හොති. එවං සබ්බාසං පාරමීනං පඤ්ඤාව පාරිසුද්ධිහෙතුති පඤ්ඤාගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

අපිව පඤ්ඤාය විනා න දස්සනසම්පත්ති, අන්තරෙන ව දිට්ඨිසම්පදං න සිලසම්පදා, සිලදිට්ඨිසම්පදාරහිතස්ස න සමාධිසම්පදා, අසමාහිතෙන ව න සක්කා අත්තහිතමත්තම්පි සාධෙතුං, පගෙව උක්කංසගතං පරහිතන්ති පරහිතාය පටිපන්නෙන “නනු තයා සක්කච්චං පඤ්ඤාපාරිසුද්ධියං ආයොගො කරණීයො”ති බොධිසත්තෙන අත්තා ඔවදිතබ්බො. පඤ්ඤානුභාවෙන හි මහාසත්තො චතුරධිට්ඨානාධිට්ඨිතො චතුහි සඬගභවත්ථුහි (දී. නි. 3.210, 313; අ. නි. 10.32) ලොකං අනුග්ගණ්ණත්තො සත්තෙ නියානිකමග්ගෙ අවතාරෙති, ඉන්ද්‍රියානි ව තෙසං පරිපාවෙති. තථා පඤ්ඤාබලෙන ඛන්ධායතනාදීසු පච්චයබ්‍රහ්මලො පවත්තිනිවත්තියො යාථාවතො පරිජානන්තො දානාදයො ගුණො විසෙසනිබ්බෙධභාගියභාවං නයන්තො බොධිසත්තසික්ඛාය පරිපුරකාරී හොතීති එවමාදිනා අනෙකාකාරවොකාරෙ පඤ්ඤාගුණො චවත්ථපෙත්වා පඤ්ඤාපාරමී අනුබ්‍රහ්මෙතබ්බා.

තථා දිස්සමානපාරානිපි ලොකියානි කම්මානි නිහීනවීරියෙන පාපුණිතුං අසක්කුණෙය්‍යානි, අගණිතබ්බෙදෙන පන ආරද්ධවීරියෙන දුරධිගමං නාම නත්ථි. නිහීනවීරියො හි “සංසාරමහොසතො සබ්බසත්තෙ සන්තාරෙස්සාමී”ති ආරහිතුමෙව න සක්කුණොති. මජ්ඣිමො ආරහිත්වා අන්තරාවොසානමාපජ්ජති. උක්කට්ඨවීරියො පන අත්තසුඛනිරපෙක්ඛො ආරම්භපාරං අධිගච්ජතීති වීරියසම්පත්ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. අපිව “යස්ස අත්තනොයෙව සංසාරපඬිකතො සමුද්ධරණත්ථමාරම්භො, තස්සාපි වීරියස්ස සිථිලභාවෙන මනොරථානං මත්ථකජ්ජන්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, පගෙව සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනීභාරොනා”ති ව “රාගාදීනං දොසගණානං මත්තමභාගජානං විය දුන්නිවාරයභාවතො, තන්තිදානානඤ්ච කම්මසමාදානානං උක්ඛිත්තාසිකවධකසදිසභාවතො, තන්තිමිත්තානඤ්ච දුග්ගතීනං සබ්බදා විවට්ඨබ්බාවතො, තත්ථ නියොජකානඤ්ච පාපමිත්තානං සදා සන්තිහිතභාවතො, තදොවාදකාරිතාය ව බාලස්ස පුට්ඨජ්ජනභාවස්ස සති සම්භවෙ යුත්තං සයමෙව සංසාරදුක්ඛතො නිස්සරිතු”න්ති ව “මිච්ඡාවිතක්කා වීරියානුභාවෙන දුරී භවන්ති”ති ව “යදි පන සම්බොධි

අත්තාධිනෙන චිරියෙන සක්කා සමධිගන්තුං, කිමෙන්ථ දුක්කර්”න්ති ච ඵචමාදිනා නයෙන චිරියස්ස ගුණාපච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “ඛන්ති නාමායං නිරවසෙසගුණපටිපක්ඛස්ස කොධස්ස විධමනතො ගුණසම්පාදනෙ සාධුනමජ්ජට්ඨනමායුධං, පරාභිභවනෙ සමත්ථානං අලඬිකාරො, සමණබ්‍රාහ්මණානං බලසම්පදා, කොධග්ගිවිනයනී උදකධාරා, කල්‍යාණස්ස කිත්තිසද්දස්ස සඤ්ජාතිදෙසො, පාපපුග්ගලානං චචිවිසචුපසමකරො මන්තාගදො, සංචරෙ ධීතානං පරමා ධීරපකති, ගම්භීරාසයතාය සාගරො, දොසමහාසාගරස්ස වෙලා, අපායද්වාරස්ස පිධානකවාටං, දෙවබ්‍රහ්මලොකානං ආරොහණසොපානං, සබ්බගුණානං අධිවාසනභූමි, උත්තමා කායචරිමනොවිසුද්ධි”ති මනසි කාතබ්බං. අපි ච “එතෙ සත්තා ඛන්තිසම්පත්තියා අභාවතො ඉධ වෙච තපන්ති, පරලොකෙ ච තපනීයධම්මානුයොගතො”ති ච “යදිපි පරාපකාරනිමිත්තං දුක්ඛං උජ්ජප්පති, තස්ස පන දුක්ඛස්ස ඛෙන්තභූතො අත්තභාවො, ඛිජ්ඣතඤ්ච කම්මං මයාච අභිසඬ්ඛන්ති”ති ච “තස්ස දුක්ඛස්ස ආණණාකාරණමෙත්ත”න්ති ච “අපකාරකෙ අසති කථං මය්හං ඛන්තිසම්පදා සම්භවති”ති ච “යදිපායං එතරහි අපකාරකො, අයං නාම පුබ්බෙ අනෙත මය්හං උපකාරො කතො”ති ච “අපකාරො ඵච වා ඛන්තිනිමිත්තතාය උපකාරො”ති ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා මය්හං පුත්තසදිසා, පුත්තකතාපරාධෙසු ච කො කුජ්ඣස්සති”ති ච “යෙන කොධභූතාවෙසෙන අයං මය්හං අපරජ්ඣති, සො කොධභූතාවෙසො මයා විනෙතබ්බො”ති ච “යෙන අපකාරෙන ඉදං මය්හං දුක්ඛං උජ්ජන්තං, තස්ස අභමිපි නිමිත්ත”න්ති ච “යෙහි ධම්මෙහි අපරාධො කතො, යත්ථ ච කතො, සබ්බෙපි තෙ තස්මිංයෙච බණ්ණ නිරුද්ධා, කස්සිදානි කෙන කොධො කාතබ්බො”ති ච “අනත්තතාය සබ්බධම්මානං කො කස්ස අපරජ්ඣති”ති ච පච්චවෙක්ඛන්තෙන ඛන්තිසම්පදා බුහෙතබ්බා.

යදි පනස්ස දීඝරත්තං පරිචයෙන පරාපකාරනිමිත්තකො කොධො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍ය, ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “ඛන්ති නාමෙසා පරාපකාරස්ස පටිපක්ඛපටිපත්තීනං පච්චුපකාරකාරණ”න්ති ච “අපකාරො ච මය්හං දුක්ඛුජ්ජපාදනෙන දුක්ඛුපනිසාය සද්ධාය, සබ්බලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාය ච පච්චයො”ති ච “ඉන්ද්‍රියපකතිරෙසා, යදිදං ඉට්ඨානිට්ඨවිසයසමායොගො, තත්ථ අනිට්ඨවිසයසමායොගො මය්හං න සියාති තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති ච “කොධවසිකො සත්තො කොධෙන උම්මත්තො චික්ඛිත්තචිත්තො, තත්ථ කිං පච්චපකාරෙනා”ති ච “සබ්බෙ පිමෙ සත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන ඔරසපුත්තා විය පරිපාලිතා, තස්මා න තත්ථ මයා චිත්තකොපොපි කාතබ්බො”ති ච “අපරාධකෙ ච සති ගුණෙ ගුණවති මයා න කොපො කාතබ්බො”ති ච “අසති ගුණෙ විසෙසෙන කරුණායිතබ්බො”ති ච “කොපෙන ච මය්හං ගුණයසා නිභීයන්ති”ති ච “කුජ්ඣනෙන මය්හං දුබ්බණ්ණදුක්ඛසෙය්‍යාදයො සපත්තකන්තා ආගච්ඡන්ති”ති ච “කොධො ච නාමායං සබ්බාහිතකාරකො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සබ්බන්තිතවිනාසකො බලවා පච්චත්ථිකො”ති ව “සති ව ඛන්තියා න කොච්චි පච්චත්ථිකො”ති ව “අපරාධකෙන අපරාධනිමිත්තං යං ආයතිං ලද්ධබ්බං දුක්ඛං, සති ව ඛන්තියා මය්හං තදභාවො”ති ව “චිත්තනෙන කුජ්ඣන්තෙන ව මයා පච්චත්ථිකොයෙව අනුවත්තිතො හොති”ති ව “කොධෙ ව මයා ඛන්තියා අභිභූතෙ තස්ස දාසභූතො පච්චත්ථිකො සම්මදෙව අභිභූතො හොති”ති ව “කොධනිමිත්තං ඛන්තිගුණපරිව්වාගො මය්හං න යුත්තො”ති ව “සති ව කොධෙ ගුණවිරොධිනි (ගුණවිරොධපච්චනීධම්මෙ වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථායං) කිං මෙ සීලාදිධම්මා පාරිසුරිං ගච්ඡෙය්‍යං, අසති ව තෙසු කථාහං සත්තානං උපකාරබහුලො පටිඤ්ඤානුරූපං උත්තමං සම්පත්තිං පාපුණ්ණිස්සාමී”ති ව “ඛන්තියා ව සති බහිද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො සමාහිතස්ස සබ්බෙ සඬබ්බාරා අනිච්චතො දුක්ඛතො සබ්බෙ ධම්මා අනත්තතො නිබ්බානඤ්ච අසඬබ්බතාමතසත්තපණ්ණාදිභාවතො නිජ්ඣානං බමන්ති ‘බුද්ධධම්මා ව අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යපභාවා’ති”, තතො ව “අනුලොමියං ඛන්තියං යීතො ‘කෙවලා ඉමෙ ව අත්තත්තනියභාවරහිතා ධම්මමත්තා යථාසකං පච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති වයන්ති, න කුතොච්චි ආගච්ඡන්ති, න කුහිඤ්චි ගච්ඡන්ති, න ච කත්ථවි පතිට්ඨිතා, න චෙත්ථ කොච්චි කස්සචි බ්‍යාපාරො’ති අහංකාරමමංකාරානධිට්ඨානතා නිජ්ඣානං බමති, යෙන බොධිසත්තො බොධියා නියතො අනාවත්තිධම්මො හොති”ති එවමාදිනා ඛන්තිපාරමියං පච්චචෙක්ඛණා චෙදිතබ්බා.

තථා “සච්චෙන විනා සීලාදීනං අසම්භවතො, පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපත්තියා අභාවතො ව සච්චධම්මානික්කමෙ ව සබ්බපාපධම්මානං සමොසරණතො, අසච්චසන්ධස්ස අප්පච්චයිකභාවතො, ආයතිඤ්ච අනාදෙය්‍යවචනතාවහනතො, සම්පන්නසච්චස්ස ව සබ්බගුණාධිට්ඨානභාවතො, සච්චාධිට්ඨානෙන සබ්බබොධිසම්භාරානං පාරිසුද්ධිපාරිසුරිසමන්වායතො, සභාවධම්මාවිසංවාදනෙන සබ්බබොධිසම්භාරකිච්චකරණතො, බොධිසත්තපටිපත්තියා ව පරිනිප්ඵත්තිතො”ති ආදිනා සච්චපාරමියා සම්පත්තියො පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “දානාදීසු දළ්භසමාදානං, තම්පටිපක්ඛසන්තිපාතෙ ව නෙසං අවලාවත්ථානං, තත්ථ ව ටීරභාවං විනා න දානාදිසම්භාරා සම්බොධිනිමිත්තා සම්භවන්ති”ති ආදිනා අධිට්ඨානෙ ගුණා පච්චචෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “අත්තහිතමත්තෙ අවතිට්ඨන්තෙනාපි සත්තෙසු හිතවිත්තතං විනා න සක්කා ඉධලොකපරලොකසම්පත්තියො පාපුණ්ණිකං, පගෙව සබ්බසත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තියං පතිට්ඨාපෙතුකාමෙනා”ති ව “පච්ඡා සබ්බසත්තානං ලොකුත්තරසම්පත්තිං ආකඬ්ඛන්තෙන ඉදානි ලොකීයසම්පත්තිං ආකඬ්ඛා යුත්තරූපා”ති ව “ඉදානි ආසයමත්තෙන පරෙසං හිතසුබ්බපසංභාරං කාතුං අසක්කොන්තො කදා පයොගෙන තං සාධෙස්සාමී”ති ව “ඉදානි මයා හිතසුබ්බපසංභාරෙන සංවද්ධිතා පච්ඡා ධම්මසංවිභාගසභායා මය්හං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 භවිස්සන්තී”ති ව “එතෙන චිනා න මය්හං බොධිසම්භාරා සම්භවන්ති,
 තස්මා සබ්බබුද්ධගුණවිභූතීන්තිප්ඵත්තිකාරණත්තා මය්හං එතෙ පරමං
 පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං අනුත්තරං කුසලායතනං උත්තමං ගාරවට්ඨාන”න්ති ව
 “සවිසෙසං සත්තෙසු සබ්බෙසු භිතජ්ඣාසයතා පච්චුපට්ඨපෙනබ්බා, කිඤ්ච
 කරුණාධිට්ඨානතොපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තා අනුබ්‍රහෙතබ්බා.
 විමරියාදීකතෙන හි චෙතසා සත්තෙසු භිතසුබ්‍රහසංභාරනිරතස්ස තෙසං
 අභිතදුක්ඛාපනයනකාමතා බලවතී උප්පජ්ජති දළ්භමුලා, කරුණා ච
 සබ්බෙසං බුද්ධකාරකධම්මානමාදි වරණං පතිට්ඨා මූලං මුඛං පමුඛ”න්ති
 එවමාදිනා මෙත්තාය ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “උපෙක්ඛාය අභාවෙ සත්තෙනි කතා විජ්ජකාරා විත්තස්ස විකාරං
 උප්පාදෙය්‍යං, සති ච විත්තවිකාරෙ ආනාදිසම්භාරානං සම්භවොයෙව
 නත්ථී”ති ව “මෙත්තාසිනෙහෙන සිනෙහිතෙ විත්තෙ උපෙක්ඛාය චිනා
 සම්භාරානං පාරිසුද්ධි න භොතී”ති ව “අනුපෙක්ඛකො සම්භාරෙසු
 පුඤ්ඤසම්භාරං තබ්බිපාකඤ්ච සත්තභිතත්ථං පරිණාමෙතුං න
 සක්කොතී”ති ව “උපෙක්ඛාය අභාවෙ දෙය්‍යපටිග්ගාහකෙසු විභාගං
 අකත්ථා පරිච්චජිතුං න සක්කොතී”ති ව “උපෙක්ඛාරහිතෙන
 ජීවිතපරික්ඛාරානං ජීවිතස්ස ච අන්තරායං අමනසිකරිත්ථා සංවරවිසොධනං
 කාතුං න සක්කා”ති ව “උපෙක්ඛාවසෙන අරතිරතිසහස්සෙව
 නෙක්ඛම්මබලසිද්ධිතො, උපපත්තිතො ඉක්ඛනවසෙනෙව
 සබ්බසම්භාරකිච්චනිප්ඵත්තිතො, අවිචාරද්ධස්ස වීරියස්ස අනුපෙක්ඛනෙ
 පධානකිච්චාකරණතො, උපෙක්ඛතොයෙව තිතික්ඛානිජ්ඣානසම්භවතො,
 උපෙක්ඛාවසෙන සත්තසඬ්ඛාරානං අවිසංවාදනතො, ලොකධම්මානං
 අජ්ඣුපෙක්ඛනෙන සමාදින්නධම්මෙසු අවලාධිට්ඨානසිද්ධිතො,
 පරාපකාරාදීසු අනාභොගවසෙනෙව මෙත්තා විහාරනිප්ඵත්තිතොති
 සබ්බබොධිසම්භාරානං සමාදානාධිට්ඨානපාරිසුරිනිප්ඵත්තියො
 උපෙක්ඛානුභාවෙන සම්පජ්ජන්තී”ති එවං ආදිනා නයෙන උපෙක්ඛාපාරම්ථී
 පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. එවං අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං
 ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා ආනාදිපාරම්ථිනං පච්චයොති වෙදිතබ්බා.

තථා සපරික්ඛාරා පඤ්චදස වරණධම්මා පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො. තත්ථ
 වරණධම්මා නාම සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ
 මත්තඤ්ඤතා, ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි ඝානානි ව.
 තෙසු සීලාදීනං චතුත්තං තෙරසපි ධුතධම්මා, අජ්ජිච්ඡතාදයො ච
 පරික්ඛාරො. සද්ධම්මෙසු සද්ධාය
 බුද්ධධම්මසඬ්ඝසීලවාගදෙවතුපසමානුස්සති-
 ලුඛපුග්ගලපරිවජ්ජනසිනිද්ධපුග්ගලසෙවනපසාදනීය-
 ධම්මපච්චවෙක්ඛණතද්ධිමුත්තතා පරික්ඛාරො, හිරොත්තජ්ජානං
 අකුසලාදීනවපච්චවෙක්ඛණඅපායාදීනවපච්චවෙක්ඛණකුසලධම්මුපත්ථම්භ
 න- භාවපච්චවෙක්ඛණහිරොත්තජ්ජ
 රහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනහිරොත්තජ්ජසම්පන්නපුග්ගලසෙවනතද්ධිමුත්තතා,

බාහුසච්චස්ස

පුබ්බයොගපරිපුච්ඡකභාවසද්ධම්මාභිග්‍යොගඅනවජ්ජවිජ්ජාට්ඨානාදි-
 පරිවයපරිපක්කිත්ථියතාකිලෙසදුර්භාවඅප්පස්සුතපරිවජ්ජනබ්‍රහ්මස්සුතසෙවන
 තදධිමුත්තතා, විරියස්ස
 අපායභයපච්චවෙක්ඛණගමනවිථිපච්චවෙක්ඛණධම්මමහත්තපච්චවෙක්ඛණ
 - ටීනමිද්ධවිනොදනකුසීතපුග්ගලපරිවජ්ජනආරද්ධවිරියපුග්ගල-
 සෙවනසම්මප්පධානපච්චවෙක්ඛණතදධිමුත්තතා, සතියා
 සතිසම්පජ්ඣද්ධමුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනඋපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතද
 ධිමුත්තතා, පඤ්ඤාය
 පරිපුච්ඡකභාවවත්ථුච්ඡදකිරියාඉන්ථියසමත්තපටිපාදනදූප්පඤ්ඤ-
 පුග්ගලපරිවජ්ජනපඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනගම්භිරඤාණවරියපච්ච-
 වෙක්ඛණතදධිමුත්තතා, චතුත්තං කුමානානං සීලාදිචතුක්කං අට්ඨතිංසාය
 ආරම්මණෙසු පුබ්බභාගභාවනා, ආවජ්ජනාදිවසිභාවකරණඤ්ච පරික්ඛාමො.
 තත්ථ සීලාදීහි පයොගසුද්ධියා සත්තානං අභයදානෙ, ආසයසුද්ධියා
 ආමිසදානෙ, උභයසුද්ධියා ච ධම්මදානෙ සමත්ථො භොතීතිආදිනා
 වරණාදීනං දානාදිසම්භාරානං පච්චයභාවො යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො,
 අතිවිත්ථාරහයෙන න නිද්ධාරයිමිහ. එවං සම්පත්තිවක්කාදයොපි දානාදීනං
 පච්චයොති වෙදිතබ්බො.

කො සංකිලෙසොති අවිසෙසෙන තණ්හාදීහි පරාමට්ඨභාවො පාරමීනං
 සංකිලෙසො, විසෙසෙන දෙයාපටිග්ගාහකචිකප්පා දානපාරමියා
 සංකිලෙසො, සත්තකාලචිකප්පා සීලපාරමියා, කාමභවතදූපසමෙසු
 අභිරතිඅනභිරතිචිකප්පා නෙක්ඛම්මපාරමියා, “අහං මමා”ති චිකප්පා
 පඤ්ඤාපාරමියා, ලීනුද්ධච්චචිකප්පා විරියපාරමියා, අත්තපරචිකප්පා
 ඛන්තිපාරමියා, අදිට්ඨාදීසු දිට්ඨාදිචිකප්පා සච්චපාරමියා,
 බොධිසම්භාරතබ්බිපක්ඛෙසු දොසගුණචිකප්පා අධිට්ඨානපාරමියා,
 හිතාහිතචිකප්පා මෙත්තාපාරමියා, ඉට්ඨානිට්ඨචිකප්පා උපෙක්ඛාපාරමියා
 සංකිලෙසොති වෙදිතබ්බො.

කිං වොදානන්ති තණ්හාදීහි අනුපසාතො, යථාචුත්තචිකප්පවිරහො ච
 එතාසං වොදානන්ති වෙදිතබ්බං. අනුපහතා හි
 තණ්හාමානදිට්ඨිකොධුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියමායාසායෙය්‍යථම්භ
 සාරම්භ- මදපමාදාදීහි කිලෙසෙහි දෙයාපටිග්ගාහකචිකප්පාදිරහිතා ච
 දානාදිපාරමියො පරිසුද්ධා පහස්සරා භවන්තීති.

කො පටිපක්ඛොති අවිසෙසෙන සබ්බෙපි කිලෙසා සබ්බෙපි අකුසලා
 ධම්මා එතාසං පටිපක්ඛො, විසෙසෙන පන පුබ්බෙ චුත්තා මච්ඡෙරාදයොති
 වෙදිතබ්බො. අපිච දෙයාපටිග්ගාහකදානඵලෙසු
 අලොභාදොසාමොහගුණයොගතො ලොභදොසමොහපටිපක්ඛං දානං,
 කායාදිදොසවඩ්ඪිකාපගමනතො ලොභාදිපටිපක්ඛං සීලං,
 කාමසුඛපරුපසාතඅත්තකිලමථපරිවජ්ජනතො දොසත්තයපටිපක්ඛං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 නෙක්ඛම්මං, ලොභාදීනං අන්ධීකරණතො, ඤාණස්ස ච අනන්ධීකරණතො
 ලොභාදිපට්ඨක්ඛා පඤ්ඤා, අලීනානුද්ධතඤ්ඤායාරම්භවසෙන
 ලොභාදිපට්ඨක්ඛං වීරියං, ඉට්ඨානිට්ඨසුඤ්ඤතානං බම්මනතො
 ලොභාදිපට්ඨක්ඛා බන්ති, සතිපි පරෙසං උපකාරෙ අපකාරෙ ච
 යථාභූතජ්ජවත්තියා ලොභාදිපට්ඨක්ඛං සච්චං, ලොකධම්මෙ අභිභූයා
 යථාසමාදින්නෙසු සම්භාරෙසු අවලනතො ලොභාදිපට්ඨක්ඛං අධිට්ඨානං,
 නීවරණවිවෙකතො ලොභාදිපට්ඨක්ඛා මෙත්තා, ඉට්ඨානිට්ඨෙසු
 අනුනයපට්ඨිද්ධංසනතො, සමජ්ජවත්තීතො ච ලොභාදිපට්ඨක්ඛා
 උපෙක්ඛාති දට්ඨබ්බං.

කා පට්ඨත්තීති සුබ්‍රහ්මකරණසරීරජීවිතපරිච්චාගෙන භයාපනුදනෙන
 ධම්මොපදෙසෙන ච බහුධා සත්තානං අනුග්ගහකරණං දානෙ පට්ඨත්ති.
 තත්ථායං විත්ථාරනායො - “ඉමිනාහං දානෙන සත්තානං
 ආයුචණ්ණසුබ්බලපට්ඨානාදිසම්පත්තිං රමණීයං අග්ගඵලසම්පත්තිං
 නිජ්ජාදෙය්‍ය”න්ති අන්තදානං දෙති, තථා සත්තානං
 කම්මකිලෙසපිපාසවූපසමාය පානං දෙති, තථා සුවණ්ණවණ්ණනාය,
 හිරොත්තජ්ජාලඤ්ඤාකාරස්ස ච නිජ්ජවත්තියා වත්ථානි දෙති, තථා ඉද්ධිවිධස්ස
 වෙච නිබ්බානසුබ්බස්ස ච නිජ්ජවත්තියා යානං දෙති, තථා
 සීලගන්ධනිජ්ජවත්තියා ගන්ධං, බුද්ධගුණසොභානිජ්ජවත්තියා මාලාවිලෙපනං,
 බොධිමණ්ඩාසනනිජ්ජවත්තියා ආසනං, තථාගතසෙය්‍යානිජ්ජවත්තියා සෙය්‍යං,
 සරණභාවනිජ්ජවත්තියා ආවසථං, පඤ්චවක්ඛුපට්ඨලාභාය පදීපෙය්‍යං දෙති.
 බ්‍යාමජ්ජභානිජ්ජවත්තියා රූපදානං, බ්‍රහ්මස්සරනිජ්ජවත්තියා සද්දදානං,
 සබ්බලොකස්ස පියභාවාය රසදානං, බුද්ධසුබ්බමාලභාවාය ඵොට්ඨබ්බදානං,
 අජරාමරණභාවාය භෙසජ්ජදානං, කිලෙසදාසබ්‍යවිමොචනත්ථං දාසානං
 භූජ්ජසතාදානං, සද්ධම්මාහිරනියා අනවජ්ජබ්බිධාරනිභෙතුදානං, සබ්බෙපි
 සත්තෙ අරියාය ජාතියා අත්තතො පුත්තභාවූපනයනාය පුත්තදානං,
 සකලස්ස ලොකස්ස පතිභාවූපගමනාය දාරදානං, සුභලක්ඛණසම්පත්තියා
 සුවණ්ණමණිමුත්තාපවාලාදිදානං, අනුබ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා
 නානාවිධවිභූසනදානං, සද්ධම්මකොසාධිගමාය විත්තකොසදානං,
 ධම්මරාජභාවාය රජ්ජදානං, ඤානාදිසම්පත්තියා ආරාමියානාදිවනදානං,
 චක්කඬ්ඨකිතෙහි පාදෙහි බොධිමණ්ඩුපසඬ්ඨකමනාය වරණදානං,
 චතුරොසනිත්ථරණාය සත්තානං සද්ධම්මහත්ථදානත්ථං හත්ථදානං,
 සද්ධිත්ත්වයාදිපට්ඨලාභාය කණ්ණනාසාදිදානං, සමන්තවක්ඛුපට්ඨලාභාය
 චක්ඛුදානං, “දස්සනසවනානුස්සරණපාරිවරියාදීසු සබ්බකාලං
 සබ්බසත්තානං භිතසුඛාවහො, සබ්බලොකෙන ච උපජීවිතබ්බො මෙ
 කායො භවෙය්‍යා”ති මංසලොභිතාදිදානං, “සබ්බලොකුත්තමො
 භවෙය්‍යා”න්ති උත්තමධිගදානං දෙති.

ඵචං දදන්තො ච න අනෙසනාය දෙති, න පරොපසානෙන, න භයෙන, න
 ලජ්ජාය, න දක්ඛිණෙය්‍යරොසනෙන, න පණිනෙ සති ලුඛං, න
 අත්තුක්කංසනෙන, න පරවම්භනෙන, න ඵලාභිකඬ්ඨබාය, න

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 යාවකජීගුවිජාය, න අවිත්තීකාරෙන දෙනි, අථ ඛො සක්කච්චං දෙනි,
 සහත්ථෙන දෙනි, කාලෙන දෙනි, චිත්තිං කත්වා දෙනි, අවිභාගෙන දෙනි, තීසු
 කාලෙසු සොමනස්සිතො දෙනි. තතොයෙව දත්වා න පච්ඡානුතාපී හොති, න
 පටිග්ගාහකවසෙන මානාවමානං කරොති, පටිග්ගාහකානං පියසමුදාවාරො
 හොති වදඤ්ඤා යාවයොගො සපරිවාරදායී. තඤ්ච දානසම්පත්තිං
 සකලලොකහිතසුඛාය පරිණාමෙති, අත්තනො ච අකුප්පාය විමුත්තියා,
 අපරික්ඛයස්ස ඡන්දස්ස, අපරික්ඛයස්ස වීරියස්ස, අපරික්ඛයස්ස
 සමාධානස්ස, අපරික්ඛයස්ස ඤාණස්ස, අපරික්ඛයාය සම්මාසම්බොධියා
 පරිණාමෙති. ඉමඤ්ච දානපාරමීං පටිපජ්ජන්තෙන මහාසත්තෙන ජීවිතෙ,
 හොගෙසු ච අනිච්චසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා, සත්තෙසු ච මහාකරුණා.
 එවඤ්චි හොගෙ ගහෙතබ්බසාරං ගණ්හන්තො ආදිත්තස්මා විය අගාරස්මා
 සබ්බං සාපතෙය්‍යං, අත්තානඤ්ච බහි නිහරන්තො න කිඤ්චි සෙසෙති,
 නිරවසෙසතො නිස්සජ්ජති යෙව. අයං තාව දානපාරමියා පටිපත්තික්කමො.

සීලපාරමියා පන යස්මා සබ්බඤ්ඤාසීලාලඬිකාරෙහි සත්තෙ
 අලඬිකරිතුකාමෙන අත්තනොයෙව තාව සීලං විසොධෙතබ්බං, තස්මා
 සත්තෙසු තථා දයාපන්නචිත්තෙන හවිතබ්බං, යථා සුපිනන්තෙනපි න
 ආසාතො උප්පජ්ජෙය්‍ය. පරුපකාරනිරතතාය පරසන්තකො අලගද්දො විය
 න පරාමසිතබ්බො. අබ්‍රහ්මවරියතොපි ආරාචාරී, සත්තවිධමෙටුන
 සංයොගවිරතො, පගෙව පරදාරගමනතො. සච්චං හිතං පියං පරිමිතමෙව ච
 කාලෙන ධම්මීං කථං භාසිතා හොති, අනභිජ්ඣාලු අබ්‍යාපන්නො
 අවිපරිතදස්සනො සම්මාසම්බුද්ධෙ නිව්ට්ඨසද්ධො නිව්ට්ඨපෙමො. ඉති
 චතුරාපායවට්ටදුක්ඛපථෙහි අකුසලකම්මපථෙහි, අකුසලධම්මෙහි ච
 ඔරමිත්වා සග්ගමොක්ඛපථෙසු කුසලකම්මපථෙසු පතිට්ඨිතස්ස
 සුද්ධාසයපයොගතාය යථාහිපත්ථිතා සත්තානං හිතසුබ්බපසඤ්චිතා
 මනොරථා සීඝ්‍රං අභිනිප්ඵජ්ජන්ති.

තත්ථ හිංසානිවත්තියා සබ්බසත්තානං අභයදානං දෙනි,
 අප්පකසිරෙනෙව මෙත්තාභාවනං සම්පාදෙනි, එකාදස මෙත්තානිසංසෙ
 අධිගච්ඡති, අප්පාඛාධො හොති අප්පාතඬිකො දීඝායුකො සුඛබහුලො,
 ලක්ඛණවිසෙසෙ පාපුණාති, දොසවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නදති. තථා
 අදින්නාදානනිවත්තියා වොරාදිඅසාධාරණෙ උළාරෙ හොගෙ අධිගච්ඡති,
 අනාසඬිකනියො පියො මනාපො විස්සසනියො, විභවසම්පත්තිසු
 අලග්ගචිත්තො පරිච්චාගසීලො, ලොභවාසනඤ්ච සමුච්ඡින්නදති.
 අබ්‍රහ්මවරියනිවත්තියා අලොභො හොති සන්තකායචිත්තො, සත්තානං
 පියො හොති මනාපො අපරිසඬිකනියො, කල්‍යාණො චස්ස කිත්තිසද්දො
 අබ්‍රහ්මවරියනිවත්තියා අලග්ගචිත්තො හොති මාතූගාමෙසු අලුද්ධාසයො,
 නෙක්ඛම්මබහුලො, ලක්ඛණවිසෙසෙ අධිගච්ඡති, ලොභවාසනඤ්ච
 සමුච්ඡින්නදති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 මුසාවාදනිවත්තියා සත්තානං පමාණභූතො හොති පච්චයිකො ථෙට්ඨො
 ආදෙය්‍යවචනො දෙවතානං පියො මනාපො සුරහිගන්ධමුඛො
 ආරක්ඛියකායවච්ඡමාවාරො, ලක්ඛණවිසෙසෙ ච අධිගච්ඡති,
 කිලෙසවාසනාඤ්ච සමුච්ඡින්නදති. පෙසුඤ්ඤනිවත්තියා පරුපක්කමෙහි
 අහෙජ්ජකායො හොති අහෙජ්ජපරිවාරො, සද්ධම්මෙ ච අහිජ්ජනකසද්ධො,
 දළ්භමිත්තො භවන්තරපරිචිතානම්පි සත්තානං එකන්තපියො,
 අසංකිලෙසබ්‍රහ්මො. ඵරුසවාචානිවත්තියා සත්තානං පියො හොති මනාපො
 සුඛසීලො මධුරවචනො සම්භාවනීයො, අට්ඨඨගසමන්තාගතො චස්ස සරො
 (ම. නි. 2.387) නිබ්බත්තති. සම්ඵජ්ජලාපනිවත්තියා ච සත්තානං පියො
 හොති මනාපො ගරුභාවනීයො ච ආදෙය්‍යවචනො ච පරිමිතාලාපො,
 මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො, යානුජ්ජත්තිකෙන පටිභානෙන
 පඤ්ඤානං බ්‍යාකරණකුසලො, බුද්ධභූමියඤ්ච එකාය එව වාචාය
 අනෙකභාසානං සත්තානං අනෙකෙසං පඤ්ඤානං බ්‍යාකරණසමත්ථො
 හොති.

අනභිජ්ඣාලුතාය ඉච්ඡිතලාභී හොති, උළාරෙසු ච හොගෙසු රූපිං
 පටිලහති, ඛත්තියමහාසාලාදීනං සම්මතො හොති, පච්චත්ථිකෙහි
 අනභිභවනීයො, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලං න පාපුණාති, අප්පටිපුග්ගලො ච හොති.
 අබ්‍යාපාදෙන පියදස්සනො හොති සත්තානං සම්භාවනීයො,
 පරහිතාහිනන්දිතාය ච සත්තෙ අප්පකසිරෙනෙව පසාදෙති, අලුඛසභාවො ච
 හොති මෙත්තාවිහාරී, මහෙසක්ඛො ච හොති මහානුභාවො.
 මිච්ඡාදස්සනාභාවෙන කල්‍යාණෙ සභායෙ පටිලහති, සීඝ්‍රවිජ්ජෙදම්පි
 පාපුණන්තො පාපකම්මං න කරොති, කම්මස්සකතාදස්සනතො
 අකොතුහලමඨිගලිකො ච හොති, සද්ධම්මෙ චස්ස සද්ධා පතිට්ඨිතා හොති
 මූලජාතා, සද්දහති ච තථාගතානං බොධිං, සමයන්තරෙසු නාහිරමති
 උක්කාරට්ඨානෙ විය රාජහංසො, ලක්ඛණත්තයපරිජානනකුසලො හොති,
 අන්තෙ ච අනාවරණඤ්ඤාණලාභී, යාව බොධිං න පාපුණාති, තාව තස්මිං
 තස්මිං සත්තනිකායෙ උක්කට්ඨුක්කට්ඨො ච හොති,
 උළාරුළාරසම්පත්තියො පාපුණාති.

“ඉති හිදං සීලං නාම සබ්බසම්පත්තීනං අධිට්ඨානං, සබ්බබුද්ධගුණානං
 පභවභූමි, සබ්බබුද්ධකරධම්මානමාදි චරණං මුඛං පමුඛ”න්ති බ්‍රහ්මානං
 උප්පාදෙත්වා කායවච්ඡංයමෙ, ඉන්ද්‍රියදමනෙ, ආජීවසම්පදාය,
 පච්චයපරිහොගෙ ච සතිසම්පජ්ඤ්ඤබලෙන අප්පමත්තෙන
 ලාභසක්කාරසීලොකං මිත්තමුඛපච්චත්ථිකං විය සල්ලක්ඛෙත්වා “කිංකිච
 අණ්ඨ”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන
 සක්කච්චං සීලං සම්පාදෙතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන
 විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.6) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. තඤ්ච පනෙතං
 සීලං න අත්තනො දුග්ගතිපරිකිලෙසවිමුත්තියා, සුගතියම්පි, න
 රජ්ජසම්පත්තියා, නවක්කවත්ති-නදෙව-නසක්ක-නමාර-
 නබ්‍රහ්මසම්පත්තියා, නාපි අත්තනො තෙවිජ්ජනාදිහෙතු, න

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
පච්චෙකබ්බොධියා, අථ බො සබ්බඤ්ඤාභාවෙන සබ්බසත්තානං
අනුත්තරසීලාලඬිකාරසම්පාදනත්ථමෙවාති පරිණාමෙනබ්බං.

තථා සකලසංක්කිලෙසනිවාසට්ඨානතාය, පුත්තදාරාදීහි මහාසම්බාධතාය,
කසිවණ්ණජ්ජාදිනානාවිධකම්මන්තාධිට්ඨානබ්‍යාකුලතාය ච සරාවාසස්ස
නෙක්ඛම්මසුබ්බාදීනං අනොකාසනං, කාමානඤ්ච “සත්ථධාරාලග්ගමධුබ්බන්දු
විය ච අවලෙස්භමානා පරිත්තස්සාදා විපුලානත්ථානුබන්ධා”ති ච
“විජ්ජුලතොභාසෙන ගහෙනබ්බං නච්චං විය පරිත්තකාලොපලඬිභා,
උම්මන්තකාලඬිකාරො විය විපරිතසඤ්ඤාය අනුභවිතබ්බා,
කරීසාවච්ඡාදනසුඛං විය පටිකාරභූතා, උදකතෙමිතඬිගුලියා
උස්සාවකොදකපානං විය අතිත්තිකරා, ඡාතජ්ඣාත්තභොජනං විය සාබාධා,
බලිසාමිසං විය බ්‍යසනසන්නිපාතකාරණා, අග්ගිසත්තාපො විය
කාලත්තයෙපි දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුභූතා, මක්කටාලෙපො විය බන්ධනිමිත්තා
සාතකාවච්ඡාදනකිම්මිලයො විය අනත්ථච්ඡාදනා, සපත්තගාමවාසො විය
භයට්ඨානභූතා, පච්චත්ථිකපොසකො විය කිලෙසමාරාදීනං ආමිසභූතා,
ජණසම්පත්තියො විය විපරිණාමදුක්ඛා, කොටරග්ගි විය අන්තොදාහකා,
පුරාණකුපාවලම්බබිරණමධුපිණ්ඩං විය අනෙකාදීනවා, ලොණුදකපානං විය
පිපාසහෙතුභූතා, සුරාමෙරයං විය නිවජනසෙවිතා, අප්පස්සාදතාය
අට්ඨිකඬිකලුපමා”තිආදීනා ච නයෙන ආදීනචං සල්ලක්ඛෙන්වා
තබ්බිපරියායෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පස්සන්තෙන
නෙක්ඛම්මපච්චෙකඋපසමසුබ්බාදීසු නින්තපොණපබ්භාරචිත්තෙන
නෙක්ඛම්මපාරමී පුරෙතබ්බා.

තථා යස්මා පඤ්ඤා ආලොකො විය අන්ධකාරෙන, මොහෙන සහ න
චත්තති, තස්මා මොහකාරණාති තාව බොධිසත්තෙන පරිවජ්ජිතබ්බාති.
තත්ථිමාති මොහකාරණාති – අරති තන්දී විජම්භිතා ආලසියං
ගණසඬිගණිකාරාමතා නිද්දාසීලතා අනිවජ්ජයසීලතා ඤාණස්මිං අකුතුහලතා
මිච්ඡාධිමානො අපරිපුච්ඡකතා කායස්ස න සම්මාපරිභාරො
අසමාහිතචිත්තතා දුප්පඤ්ඤානං පුග්ගලානං සෙවනා පඤ්ඤචත්තානං
අපයිරුපාසනා අත්තපරිභවො මිච්ඡාවිකප්පො විපරිතාහිනිවෙසො
කායදළ්භිබ්බලතා අසංවෙගසීලතා පඤ්ච නිවරණාති. සඬ්ඛෙපතො යෙ වා
පන ධම්මෙ ආසෙවතො අනුප්පන්නා පඤ්ඤා න උප්පජ්ජති, උප්පන්නා
පරිභායති, ඉති ඉමාති සම්මොහකාරණාති පරිවජ්ජන්තෙන බාහුසච්චෙ
කුමානාදීසු ච යොගො කරණියො.

තත්ථායං බාහුසච්චස්ස විසයවිභාගො – පඤ්ච බන්ධා ද්වාදසායතනාති,
අට්ඨාරස ධාතුයො චත්තාරි සච්චාති බාවිසතින්ද්‍රියාති ද්වාදසපදිකො
පටිච්චසමුප්පාදො, තථා සතිපට්ඨානාදයො කුසලාදිධම්මජ්ජකාරහෙදා ච.
යාති ච ලොකෙ අනවජ්ජාති විජ්ජට්ඨානාති, යෙ ච සත්තානං
හිතසුඛවිධානයොග්ගා බ්‍යාකරණවිසෙසා. ඉති එවං පකාරං සකලමෙව
සුතවිසයං උපායකොසල්ලපුබ්බධිගමාය පඤ්ඤාය

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
සතිවිරියුපත්ථම්මකාරණාය සාධුකං උග්ගහණසවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාහි
ඔගාහෙත්වා තත්ථ ච පරෙසං පතිට්ඨපනෙන සුතමයා පඤ්ඤා
නිබ්බත්තෙතබ්බො, තථා බන්ධාදීනං සභාවධම්මානං
ආකාරපරිච්ඡක්කනමුඛෙන තෙ නිජ්ඣානං බමාපෙන්නෙන චිත්තාමයා,
බන්ධාදීනංයෙව පන සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපරිග්ගහවසෙන ලොකියං
පරිඤ්ඤං නිබ්බත්තෙන්තෙන පුබ්බභාගභාවනාපඤ්ඤා සම්පාදෙතබ්බො.
එවඤ්ඤි “නාමරූපමත්තමීදං යථාරහං පච්චයෙහි උප්පජ්ජති වෙව
නිරුජ්ඣති ච, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරොතා වා, හුත්වා අභාවට්ඨොන
අනිච්චං, උදයබ්බයපටිපිළනට්ඨොන දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ඨොන
අනත්තා”ති අජ්ඣත්තිකබාහිරෙ ධම්මෙ නිබ්බිසෙසං පරිජානන්තො තත්ථ
ආසඬ්ගං පජහිත්වා, පරෙ ච තත්ථ තං ජහාපෙත්වා කෙවලං
කරුණාවසෙනෙව යාව න බුද්ධගුණා හත්ථතලං ආගච්ඡන්ති, තාව
යානත්තයෙ සත්තෙ අවතාරණපරිපාවනෙහි පතිට්ඨාපෙන්නො,
ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තියො ච වසීභාවං පාපෙන්නො පඤ්ඤාය
අනිවිය මත්ථකං පාපුණාතීති.

තථා සම්මාසම්බෝධියා කතාහිනිහාරෙන මහාසත්තෙන “කො නු අජ්ජ
පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො උපවිතො, කිඤ්ච මයා කතං පරහිත”න්ති දිවසෙ
දිවසෙ පච්චවෙක්ඛන්තෙන සත්තහිතත්ථං උස්සාහො කරණියො,
සබ්බෙසම්පි සත්තානං උපකාරාය අත්තනො කායං ජීවිතඤ්ච
ඔස්සජ්ජිතබ්බං, සබ්බෙපි සත්තා අනොධිසො මෙත්තාය කරුණාය ච
ඵරිතබ්බො, යා කාචි සත්තානං දුක්ඛුප්පත්ති, සබ්බො සා අත්තනි
පාටිකඬ්ඛිතබ්බො, සබ්බෙසඤ්ච සත්තානං පුඤ්ඤං අබ්භනුමොදිතබ්බං,
බුද්ධමහත්තතා අහිණ්ණං පච්චවෙක්ඛිතබ්බො, යඤ්ච කිඤ්චි කම්මං කරොති
කායෙන වාචාය වා, තං සබ්බං බොධිනින්තවිත්තපුබ්බඬ්ඛගමං කාතබ්බං.
ඉමිනා හි උපායෙන බොධිසත්තානං අපරිමෙයො පුඤ්ඤභාගො උපවියති.
අපිච සත්තානං පරිභොගත්ථං පරිපාලනත්ථඤ්ච අත්තනො සරීරං ජීවිතඤ්ච
පරිච්චජිත්වා බුජ්ජිපාසාසිතුණ්හවාතාතපාදිදුක්ඛපටිකාරො පරියෙසිතබ්බො.
යඤ්ච යථාචුත්තදුක්ඛපටිකාරජං සුඛං අත්තනා පටිලහති, තථා රමණීයෙසු
ආරාමියානපාසාදතලාදීසු, අරඤ්ඤායතනෙසු ච
කායචිත්තසත්තාපාභාවෙන අහිනිබ්බුතත්තා සුඛං වින්දති, යඤ්ච සුණාති
බුද්ධානුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධබොධිසත්තානං. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරභූතං
ඤානසමාපත්තිසුඛං, තං සබ්බං සත්තෙසු අනොධිසො උපසංහරති. අයං
තාව අසමාහිතභූමියං නයො.

සමාහිතො පන අත්තනා යථානුභූතං විසෙසාධිගමනිබ්බත්තං
පිතිපස්සද්ධිසුඛං සබ්බසත්තෙසු අධිමුච්චති, තථා මහති සංසාරදුක්ඛෙ,
තත්තිමිත්තභූතෙ ච කිලෙසාහිසඬ්ඛාරදුක්ඛෙ නිමුග්ගං සත්තනිකායං දිස්වා
තත්ථපි ඡෙදනභෙදනථාලනපිසනග්ගිසත්තාපාදිජනිතා දුක්ඛා තිබ්බා බරා
කටුකා වෙදනා නිරන්තරං විරකාලං වෙදියන්තෙ නාරකෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤං
කුජ්ඣනසත්තාපනවිගෙයනහිංසනපරාධිනතාදීහි දුක්ඛං අනුභවන්තෙ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 තිරච්ඡානෙ, ජොතිමාලා'කුලසරීරෙ උද්ධබාහුවිරවන්තෙ උක්කාමුබ්බෙ
 බුජ්ජිපාසාදීහි ඩය්භමානෙ ච වන්තබ්බෙලාදිආහාරෙ ච මහාදුක්ඛං
 වෙදයමානෙ පෙනෙ ච පරියෙට්ඨිමුලකං මහන්තං අනයබ්‍යසනං
 පාපුණන්තෙ හත්ථවිජේදාදිකාරණයොගෙන
 දුබ්බණ්ණදුද්දසිකදලිද්දතාදිභාවෙන බුජ්ජිපාසාදියොගෙන බලවන්තෙහි
 අභිභවතීයතො, පරෙසං වහනතො, පරාධීනතො ච නාරකෙ පෙනෙ
 තිරච්ඡානෙ ච අතිසයන්තෙ අපායදුක්ඛනිබ්බිසෙසං දුක්ඛං අනුභවන්තෙ
 මනුස්සෙ ච තථා විසයවිසපරිභොගවික්ඛිත්තවිත්තතාය
 රාගාදිපරියුට්ඨානෙන ඩය්භමානෙ
 වායුචෙගසමුට්ඨිතජාලාසමිද්ධසුක්ඛකට්ඨසන්තිපානෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ විය
 අනුපසන්තපරිලාභවුත්තිකෙ අනිභතපරාධීනෙ කාමාවචරදෙවෙ ච මහතා
 වායාමෙන විදුරමාකාසං විගාහිතසකුන්තා විය, බලවන්තෙහි ඛිත්තසරා විය
 ච “සතිපි විරජ්ජවත්තියං අනවචන්තිකතාය පාතපරියොසානා
 අනතික්කන්තජාතිජරාමරණා එවා”ති රූපාවචරාරූපාවචරදෙවෙ ච
 පස්සන්තෙන මෙත්තාය කරුණාය ච අනොධිසො සත්තා ඵරිතබ්බා. එවං
 කායෙන වාචාය මනසා ච බොධිසම්මාර නිරන්තරං උපවිනන්තෙන
 උස්සාහො පවත්තෙතබ්බො.

අපිච

“අවින්තෙය්‍යාපරිමිතවිපුලොලාරවිමලනිරූපමනිරූපක්කිලෙසගුණනිවයනි
 දානභූතස්ස බුද්ධභාවස්ස උස්සක්කිත්වා සම්පහංසනයොග්‍යං වීරියං නාම
 අවින්තෙය්‍යානුභාවමෙව. යං න පචුරජනා සොතුම්පි සක්කුණන්ති, පගෙව
 පටිපජ්ජිතුං. තථා හි තිවිධා අභිනිහාරවිත්තුජ්ජත්ති, චතස්සො බුද්ධභූමියො,
 චත්තාරි සඬගභවත්ථුනි (දී. නි. 3.210, 313; අ. නි. 4.32), කරුණොකාසනා,
 බුද්ධධම්මෙසු නිජ්ඣානක්ඛන්ති, සබ්බධම්මෙසු නිරූපලෙපො,
 සබ්බසත්තෙසු පුත්තසඤ්ඤා, සංසාරදුක්ඛෙහි අපරිබෙදො,
 සබ්බදෙය්‍යාධම්මපරිච්චාගො, තෙන ච නිරතිමානතා,
 අධිසීලසික්ඛාදිඅධිට්ඨානං, තත්ථ ච අවලතා, කුසලකිරියාසු ජිතිපාමොජ්ජං,
 විවෙකනින්තවිත්තතා, ඥානානුයොගො, අනවජ්ජසුතෙන අතිත්ති,
 යථාසුතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං හිතජ්ඣාසයෙන දෙසනා, සත්තානං ඤායෙ
 නිවෙසනං, ආරම්භදළ්භතා, ධීරවීරභාවො, පරාපවාදපරාපකාරෙසු
 විකාරාභාවො, සච්චාධිට්ඨානං, සමාපත්තීසු වසීභාවො, අභිඤ්ඤාසු
 බලජ්ජත්ති, ලක්ඛණත්තයාවබොධො, සතිපට්ඨානාදීසු අභියොගෙන
 ලොකුත්තරමග්ගසම්භාරසම්භරණං, නවලොකුත්තරාවක්කන්ති”ති
 එවමාදිකා සබ්බා බොධිසම්මාරපටිපත්ති වීරියානුභාවෙනෙව සමිජ්ඣිකීති
 අභිනිහාරතො යාව මහාබොධි අනොස්සජ්ජන්තෙන සක්කච්චං නිරන්තරං
 වීරියං සම්පාදෙතබ්බං. සම්පජ්ජමානෙ ච වීරියෙ ඛන්තිආදයො දානාදයො ච
 සබ්බෙපි බොධිසම්මාරා තදධීනවුත්තිතාය සම්පන්නා එව භොන්තිති.
 ඛන්තිආදීසුපි ඉමිනා නයෙන පටිපත්ති වෙදිතබ්බා.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 ඉති සත්තානං සුබ්‍රපකරණපරිච්චාගෙන බහුධා අනුග්ගහකරණං දානෙන
 පටිපත්ති, සීලෙන තෙසං
 ජීවිතසාපතෙයාදාරරක්ඛඅහෙදපියහිතවචනාවිහිංසාදිකරණානි,
 නෙක්ඛම්මෙන තෙසං ආමිසපටිග්ගහණධම්මදානාදිනා අනෙකධා
 හිතවරියා, පඤ්ඤාය තෙසං හිතකරණුපායකොසල්ලං, වීරියෙන තත්ථ
 උස්සාහාරම්භඅසංහීරානි, ඛන්තියා තදපරාධසහනං, සච්චෙන තෙසං
 අවඤ්චනතදුපකාරකිරියාසමාදානාවිසංවාදනාදි, අධිට්ඨානෙන
 තදුපකාරකරණෙ අනත්ථසම්පාතෙපි අවලනං, මෙත්තාය තෙසං
 හිතසුඛානුවිත්තනං, උපෙක්ඛාය තෙසං උපකාරාපකාරෙසු
 විකාරානාපත්තීති එවං අපරිමාණෙ සත්තෙ ආරබ්භ
 අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස බොධිසත්තස්ස පුපුජ්ජනෙහි අසාධාරණො
 අපරිමාණො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරූපවයො එත්ථ පටිපත්තීති වෙදිතබ්බං.
 යො වෙනාසං පච්චයො වුත්තො, තස්ස ච සක්කච්චං සම්පාදනං.

කො විභාගොති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස
 පරමත්ථපාරමියොති සමත්තිංස පාරමියො. තත්ථ කතාහිනීභාරස්ස
 බොධිසත්තස්ස පරහිතකරණාහිනිත්තආසයජ්ජයොගස්ස
 කණ්ඨධම්මවොකිණ්ණො සුක්කධම්මා පාරමියො, තෙහි අවොකිණ්ණො
 සුක්කා ධම්මා උපපාරමියො, අකණ්ඨා අසුක්කා පරමත්ථපාරමියොති කෙවි.
 සමුදාගමනකාලෙසු පූරියමානා පාරමියො, බොධිසත්තභූමියං පුණ්ණො
 උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණො පරමත්ථපාරමියො.
 බොධිසත්තභූමියං චා පරහිතකරණතො පාරමියො, අත්තහිතකරණතො
 උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං බලවෙසාරජ්ජසමධිගමෙන
 උභයහිතපරිපූරණතො පරමත්ථපාරමියොති එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු
 පණ්ඩානාරම්භපරිනිට්ඨානෙසු තෙසං විභාගොති අපරෙ.
 දොසුපසමකරුණාපකතිකානං භවසුඛවිමුත්තිසුඛපරමසුඛජ්ජත්තානං
 පුඤ්ඤපවයහෙදතො තබ්බිභාගොති අඤ්ඤෙ.

ලජ්ජාසතිමානාපස්සයානං ලොකුත්තරධම්මාධිපතීනං
 සීලසමාධිපඤ්ඤාගරුකානං තාරිතතරිතතාරයිතුනං
 අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මාසම්බුද්ධානං පාරමී, උපපාරමී, පරමත්ථපාරමීති
 බොධිත්තයජ්ජත්තීතො යථාචුත්තවිභාගොති කෙවි. චිත්තපණ්ඩිතො යාව
 වචිපණ්ඩි, තාව පවත්තා සම්භාරා පාරමියො, වචිපණ්ඩිතො යාව කායපණ්ඩි,
 තාව පවත්තා උපපාරමියො, කායපණ්ඩිතො පභුති පරමත්ථපාරමියොති
 අපරෙ. අඤ්ඤෙ පන “පරපුඤ්ඤානුමොදනවසෙන පවත්තා සම්භාරා
 පාරමියො, පරෙසං කාරාපනවසෙන පවත්තා උපපාරමියො, සයං
 කරණවසෙන පවත්තා පරමත්ථපාරමියො”ති වදන්ති. තථා භවසුඛාවහො
 පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො පාරමී, අත්තතො නිබ්බානසුඛාවහො උපපාරමී,
 පරෙසං තදුභයසුඛාවහො පරමත්ථපාරමීති එකෙ.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිච්චාගො පන දානපාරමී, අත්තනො
 අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී, අත්තනො ජීවිතපරිච්චාගො
 දානපරමත්ථපාරමී. තථා පුත්තදාරාදිකස්ස තිව්ධස්සපි හෙතු
 අවිතික්කමනවසෙන තිස්සො සීලපාරමියො, තෙසු එව තිව්ධෙසු වත්ථුසු
 ආලයං උපච්ඡින්නදිත්වා නික්ඛමනවසෙන තිස්සො නෙක්ඛම්මපාරමියො,
 උපකරණභිගජීවිතතණ්හං සමුහනිත්වා සත්තානං
 හිතාහිතවිනිච්ඡයකරණවසෙන තිස්සො පඤ්ඤාපාරමියො,
 යථාචුත්තහෙදානං පරිච්චාගාදීනං වායමනවසෙන තිස්සො වීරියපාරමියො,
 උපකරණභිගජීවිතත්තරායකරානං ඛමනවසෙන තිස්සො ඛත්තිපාරමියො,
 උපකරණභිගජීවිතහෙතු සච්චාපරිච්චාගවසෙන තිස්සො සච්චපාරමියො,
 දානාදිපාරමියො අකුප්පාධිට්ඨානවසෙනෙව සම්ප්ඤ්ඤාත්තිති
 උපකරණාදිවිනාසෙපි අවලාධිට්ඨානවසෙන තිස්සො අධිට්ඨානපාරමියො,
 උපකරණාදිඋපසාතකෙසුපි සත්තෙසු මෙත්තාය අවිජ්ඣනවසෙන තිස්සො
 මෙත්තාපාරමියො, යථාචුත්තවත්ථුත්තයස්ස උපකාරාපකාරෙසු
 සත්තසඛ්ඛාරෙසු මජ්ඣක්තතාපට්ඨාහවසෙන තිස්සො
 උපෙක්ඛාපාරමියොති එවමාදිනා එතාසං විභාගො වෙදිතබ්බො.

කො සභිගහොති එත්ථ පන යථා එතා විභාගතො තිංසව්ධාපි
 දානපාරමීආදිභාවතො දසව්ධා, එවං
 දානසීලඛන්තිවීරියඤ්ඤාසහානපඤ්ඤාසහානෙව ඡබ්බිධා. එතාසු හි
 නෙක්ඛම්මපාරමී සීලපාරමියා සභිගහිතා තස්සා පබ්බජ්ජානාවෙ,
 නීවරණවිවේකනාවෙ පන ඤානපාරමියා, කුසලධම්මනාවෙ ඡහිපි සභිගහිතා.
 සච්චපාරමී සීලපාරමියා එකදෙසායෙව වට්ඨිසච්චවිරතියච්චපක්ඛෙ,
 ඤාණසච්චපක්ඛෙ පන පඤ්ඤාපාරමියා සභිගහිතා. මෙත්තාපාරමී
 ඤානපාරමියා එව, උපෙක්ඛාපාරමී ඤානපඤ්ඤාපාරමීහි, අධිට්ඨානපාරමී
 සබ්බාහිපි සභිගහිතාති.

එතෙසඤ්ච දානාදීනං ඡන්තං ගුණානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්බන්ධානං
 පඤ්චදසයුගලාදීනි පඤ්චදසයුගලාදිසාධකානි භොන්ති - සෙය්‍යථිදං?
 දානසීලයුගලෙන පරහිතාහිතානං කරණාකරණයුගලසිද්ධි,
 දානඛන්තියුගලෙන අලොභාදොසයුගලසිද්ධි, දානවීරියයුගලෙන
 වාගසුතයුගලසිද්ධි, දානඤ්ඤායුගලෙන කාමදොසජ්ජහානයුගලසිද්ධි,
 දානපඤ්ඤායුගලෙන අරියයානධුරයුගලසිද්ධි, සීලඛන්තිද්වයෙන
 පයොගාසයසුද්ධිද්වයසිද්ධි, සීලවීරියද්වයෙන භාවනාද්වයසිද්ධි,
 සීලඤ්ඤාද්වයෙන දුස්සීලාපරියුට්ඨානජ්ජහානද්වයසිද්ධි,
 සීලපඤ්ඤාද්වයෙන දානද්වයසිද්ධි, ඛන්තිවීරියයුගලෙන
 ඛමාතෙජ්ජද්වයසිද්ධි, ඛන්තිඤ්ඤායුගලෙන
 විරොධානුරොධජ්ජහානයුගලසිද්ධි, ඛන්තිපඤ්ඤායුගලෙන
 සුඤ්ඤාතාඛන්තිපට්ඨෙධදුකසිද්ධි, වීරියඤ්ඤාදුකෙන
 පග්ගාභාවික්ඛෙපදුකසිද්ධි, වීරියපඤ්ඤාදුකෙන සරණදුකසිද්ධි,
 ඤානපඤ්ඤාදුකෙන යානදුකසිද්ධි. දානසීලඛන්තිත්තිකෙන

දීඝනිකායෙ	සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා	බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
ලොභදොසමොහජ්ජහානත්තිකසිද්ධි,		දානසීලවීරියත්තිකෙන
භොගජීවිතකායසාරාදානත්තිකසිද්ධි,		දානසීලක්ඛානත්තිකෙන
පුඤ්ඤකිරියවත්ථුත්තිකසිද්ධි,		දානසීලපඤ්ඤාතිකෙන
ආමිසාභයධම්මදානත්තිකසිද්ධිති එවං ඉතරෙහිපි	තිකෙනි	චතුක්කාදීහි ච
යථාසම්භවං තිකානි චතුක්කාදීහි ච යොජෙතබ්බානි.		

එවං ඡබ්බිධානමපි පන ඉමාසං පාරමීනං චතුහි අධිට්ඨානෙනහි සඤ්ඤානො වෙදිතබ්බො. සබ්බපාරමීනං සමුහසඤ්ඤානො හි චත්තාරි අධිට්ඨානානි. සෙය්‍යථිදං — සච්චාධිට්ඨානං, වාගාධිට්ඨානං, උපසමාධිට්ඨානං, පඤ්ඤාධිට්ඨානානි. තත්ථ අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිතිට්ඨති, අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තත්ති අධිට්ඨානං. සච්චඤ්ඤා වා අධිට්ඨානඤ්ඤා, සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං අධිට්ඨානං එතස්සාති වා සච්චාධිට්ඨානං. එවං සෙසෙසුපි. තත්ථ අවිසෙසතො තාව ලොකුත්තරගුණෙ කතාහිනිභාරස්ස අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාසත්තස්ස පරිඤ්ඤානුරූපං සබ්බපාරමිපරිග්ගහතො සච්චාධිට්ඨානං, තෙසං පටිපක්ඛපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, සබ්බපාරමිතාගුණෙහි උපසමතො උපසමාධිට්ඨානං, තෙනියෙව පරහිතොපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං. විසෙසතො පන “අත්ථිකජනං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමි”ති පටිජානතො, පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානතො, දානං අවිසංවාදෙන්වා අනුමොදනතො, මච්ඡරියාදිපටිපක්ඛපරිච්චාගතො, දෙය්‍යපටිග්ගාහකදානදෙය්‍යධම්මක්ඛයෙසු ලොභදොසමොහභයවූපසමතො, යථාරහං යථාකාලං යථාචිධානඤ්ඤා දානතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච කුසලධම්මානං චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං දානං. තථා සංවරසමාදානස්ස අවිතික්කමතො, දුස්සීලාපරිච්චාගතො, දුච්චරිතවූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං සීලං. යථාපටිඤ්ඤං බමනතො, පරාපරාධවිකප්පපරිච්චාගතො, කොධපරිශුච්චානවූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතා බන්ති. පටිඤ්ඤානුරූපං පරහිතකරණතො, විසාදපරිච්චාගතො, අකුසලධම්මානං වූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං වීරියං. පටිඤ්ඤානුරූපං ලොකහිතානුචිත්තනතො, නීවරණපරිච්චාගතො, චිත්තවූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං ඤානං. යථාපටිඤ්ඤං පරහිතූපායකොසල්ලතො, අනුපායකිරියාපරිච්චාගතො, මොහජපරිලාභවූපසමතො, සබ්බඤ්ඤාතාපටිලාභතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතා පඤ්ඤා.

තත්ථ	දෙය්‍යපටිඤ්ඤානුචිධානෙනහි	සච්චාධිට්ඨානං,
චත්ථුකාමකිලෙසකාමපරිච්චාගෙනි	වාගාධිට්ඨානං,	දොසදුක්ඛවූපසමෙහි
උපසමාධිට්ඨානං,	අනුබොධපටිච්චෙධෙනි	පඤ්ඤාධිට්ඨානං.
තිවිධසච්චපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	සච්චාධිට්ඨානං,
තිවිධවාගපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	වාගාධිට්ඨානං,
තිවිධවූපසමපරිග්ගහිතං	දොසත්තයවිරොධි	උපසමාධිට්ඨානං,

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 නිව්ධඤ්ඤාණපරිග්ගහිතං දොසත්තයවිරොධි පඤ්ඤාධිට්ඨානං.
 සච්චාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි වාගුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි අවිසංවාදනතො,
 පටිඤ්ඤානුචිධානතො ව. වාගාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි
 සච්චුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි පටිපක්ඛපරිච්චාගතො, සබ්බපරිච්චාගඵලත්තා
 ව. උපසමාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගපඤ්ඤාධිට්ඨානානි
 කිලෙසපරිප්‍රාභුපසමතො, කාමුපසමතො, කාමපරිප්‍රාභුපසමතො ව.
 පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිග්ගහිතානි සච්චවාගුපසමාධිට්ඨානානි
 ඤ්ඤාණපුබ්බභිගමතො, ඤ්ඤාණානුපරිවත්තනතො වානි ඵලං සබ්බාපි පාරමියො
 සච්චජ්ජභාවිතා වාගපරිබ්‍යඤ්ඤිතා උපසමොපබුහිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධා.
 සච්චඤ්ඤි ඵතාසං ජනකහෙනු, වාගො පරිග්ගාහකහෙනු, උපසමො
 පරිවුඩ්ඪිහෙනු, පඤ්ඤා පාරිසුද්ධිහෙනු. තථා ආදිමිහි සච්චාධිට්ඨානං
 සච්චපටිඤ්ඤත්තා, මජ්ඣිකා වාගාධිට්ඨානං කතපණ්ඩානස්ස පරහිතාය
 අත්තපරිච්චාගතො, අත්තෙ උපසමාධිට්ඨානං සබ්බුපසමපරියොසානත්තා,
 ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානං තස්මිං සති සම්භවතො, අසති
 අභාවතො, යථාපටිඤ්ඤඤ්ච භාවතො.

තත්ථ මහාපුරිසා අත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි
 සච්චවාගාධිට්ඨානෙහි ගිහිභූතා ආමිසදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති. තථා
 අත්තහිතපරහිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි උපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානෙහි ව
 පබ්බජිතභූතා ධම්මදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති.

තත්ථ අන්තිමභවෙ බොධිසත්තස්ස චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං.
 පරිපුණ්ණචතුරධිට්ඨානස්ස හි වරිමකහවුපපත්තීති ඵකෙ. තත්‍ර හි
 ගබ්භොක්කන්තිධීතිඅහිනික්ඛමනෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතො
 සම්පජානො සච්චාධිට්ඨානපාරිපූරියා සම්පතිජානො උත්තරාහිමුබ්බො
 සත්තපදවීතිභාරෙන ගන්ත්වා සබ්බා දිසා ඔලොකෙත්වා
 සච්චානුපරිවත්තිනා වචසා “අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨො...පෙ....
 ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්සා”ති (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) තික්ඛත්තුං
 සීහනාදං නදි, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන
 ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතදස්සාවිතො චතුරධිමපදෙසකොවිදස්ස
 යොබ්බනාරොග්‍යජීවිතසම්පත්තිමදානං උපසමො,
 වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මහතො ඤාතිපරිවට්ටස්ස හත්ථගතස්ස ව
 චක්කවත්තිරජ්ජස්ස අනපෙක්ඛපරිච්චාගොති.

දුතියෙ යානෙ අභිසම්බොධියං චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති කෙවි.
 තත්ථ හි යථාපටිඤ්ඤං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චතුත්තං අරියසච්චානං
 අභිසමයො, තතො හි සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන
 සබ්බකිලෙසොපක්කිලෙසපරිච්චාගො, තතො හි වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං.
 උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරමුපසමසම්පත්ති, තතො හි
 උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
අනාවරණඤ්ඤාණපටිලාභො, තතො හි පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තං
අසිද්ධං අභිසම්බොධියාපි පරමත්ථභාවතො.

තතියෙ යානෙ ධම්මවක්කජ්ජවත්තනෙ (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අඤ්ඤෙ. තත්ථ හි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ද්වාදසහි ආකාරෙහි අරියසච්චදෙසනාය සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සද්ධම්මමහායාගකරණෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සයං උපසන්නස්ස පරෙසං උපසමනෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස විනෙය්‍යානං ආසයාදිපරිජානනෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තදපි අසිද්ධං අපරියොසිතත්තා බුද්ධකිව්චස්ස.

චතුත්ථෙ යානෙ පරිනිබ්බානෙ චතුරධිට්ඨානපරිපුණ්ණන්ති අපරෙ. තත්‍ර හි පරිනිබ්බුතත්තා පරමත්ථසච්චසම්පත්තියා සච්චාධිට්ඨානපරිපුරණං, සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගෙන වාගාධිට්ඨානපරිපුරණං, සබ්බසඬ්ඛාරූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණං, පඤ්ඤාපයොජනපරිනිට්ඨානෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණන්ති.

තත්‍ර මහාපුරිසස්ස විසෙසෙන මෙත්තාබ්බත්තෙ අභිජාතියං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සච්චාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන කරුණාබ්බත්තෙ අභිසම්බොධියං පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන මුදිතාබ්බත්තෙ ධම්මවක්කජ්ජවත්තනෙ (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වාගාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තං, විසෙසෙන උපෙක්ඛාබ්බත්තෙ පරිනිබ්බානෙ උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තත්‍රපි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතබ්බං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාහාරෙන සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ආපදාසු ථාමො වෙදිතබ්බො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. එවං සීලාභිවචිත්තදිට්ඨිවිසුද්ධියො වෙදිතබ්බා.

තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දොසා අගතිං න ගච්ඡති අවිසංවාදනතො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ලොභා අගතිං න ගච්ඡති අනභිසංගතො, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන භයා අගතිං න ගච්ඡති අනපරාධතො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මොහා අගතිං න ගච්ඡති යථාභූතාවබ්බොධතො.

තථා පයමෙන අදුට්ඨො අධිවාසෙති, දුතියෙන අලුද්ධො පටිසෙවති, තතියෙන අභිතො පරිවජ්ජෙති, චතුත්ථෙන අසම්මුල්භො විනොදෙති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
පට්‍මෙන නෙක්ඛම්මසුඛජ්ජත්ති, ඉතරෙහි
පට්‍ථෙකඋපසමසම්බොධිසුඛජ්ජත්තියො භොන්තිති දට්ඨබ්බො. තථා
විට්‍ථෙකජජිතිසුඛසමාධිජජිතිසුඛඅජජිතිජකායසුඛසතිපාරිසුද්ධිජ්ජපෙක්ඛාසුඛ
ජ්ජත්තියො එතෙහි චතුහි යථාක්කමං භොන්තිති.
එවමනෙකගුණානුබන්ධෙහි චතුහි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරමිසමුහසඬගහො
වෙදිතබ්බො. යථා ච චතුහි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරමිසඬගහො, එවං
කරුණාපඤ්ඤාහිපිති දට්ඨබ්බං. සබ්බොපි හි බොධිසම්භාරො
කරුණාපඤ්ඤාහි සඬගහිතො. කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතා හි දානාදිගුණා
මහාබොධිසම්භාරා භවන්ති බුද්ධත්තසිද්ධිපරියොසානාති එවමෙනාසං
සඬගහො වෙදිතබ්බො.

කො සම්පාදනුපායොති සකලස්සාපි පුඤ්ඤාදිසම්භාරස්ස
සම්මාසම්බොධිං, උද්දිස්ස අනවසෙසසම්භරණං
අවෙකල්ලකාරිතායොගෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිතා
ආදරබහුමානායොගෙන, සාතච්චකාරිතා නිරන්තරපයොගෙන,
විරකාලාදියොගො ච අන්තරා අවොසානාපජ්ජනෙනාති චතුරඬගයොගො
එතාසං සම්පාදනුපායො. අපිච සමාසතො කතාහිනීභාරස්ස අත්තති
සිනෙහස්ස පරියාදානං, පරෙසු ච සිනෙහස්ස පරිවඬිඪනං එතාසං
සම්පාදනුපායො. සම්මාසම්බොධිසමධිගමාය හි කතමහාපණ්ඩානස්ස
මහාසත්තස්ස යථාවතො පරිජානනෙන සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තස්ස
අත්තති සිනෙහො පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති,
මහාකරුණාසමායොගවසෙන පන පියෙ පුත්තෙ විය සබ්බසත්තෙ
සම්පස්සමානස්ස තෙසු මෙත්තාසිනෙහො පරිවඬිඪති. තතො ච
තංතදාවත්ථානුරූපමත්තපරසත්තානෙසු ලොභදොසමොහවිගමෙන
විදුරිකතමච්ඡරියාදිබොධිසම්භාරපටිපක්ඛො මහාපුරිසො
දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාසඬබාතෙහි චතුහි සඬගභවත්ථුහි (දී.
නි. 3.210; අ. නි. 4.32) චතුරධිට්ඨානානුගතෙහි අච්චන්තං ජනස්ස
සඬගහකරණවසෙන උපරි යානත්තයෙ අවතාරණං පරිපාවනඤ්ච කරොති.
මහාසත්තානඤ්ඤි මහාපඤ්ඤා මහාකරුණා ච දානෙන අලඬිකතා; දානං
පියවචනෙන; පියවචනං අත්ථවරියාය; අත්ථවරියා සමානත්තතාය
අලඬිකතා සඬගහිතා ච. සබ්බභූතත්තභූතස්ස හි බොධිසත්තස්ස සබ්බත්ථ
සමානසුඛදුක්ඛතාය සමානත්තතාසිද්ධි. බුද්ධභූතො පන තෙහෙව
සඬගභවත්ථුහි චතුරධිට්ඨානපරිපූරිතාහිබුද්ධෙහි ජනස්ස
අච්චන්තිකසඬගහකරණෙන අභිවිනයනං කරොති. දානඤ්ඤි
සම්මාසම්බුද්ධානං වාගාධිට්ඨානෙන පරිපූරිතාහිබුද්ධං; පියවචනං
සච්චාධිට්ඨානෙන; අත්ථවරියා පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන; සමානත්තතා
උපසමාධිට්ඨානෙන පරිපූරිතාහිබුද්ධා. තථාගතානඤ්ඤි
සබ්බසාවකපට්‍ථෙකබුද්ධෙහි සමානත්තතා පරිනිබ්බානෙ. තත්‍ර හි තෙසං
අවිසෙසතො එකීභාවො. තෙනෙවාහ “නත්ථි විමුක්තියා නානත්ත”න්ති.

භොන්ති චෙත්ථ -

“සච්චො වාගී උපසන්තො, පඤ්ඤවා අනුකම්පකො,
සම්භතසබ්බසම්භාරො, කං නාමත්ථං න සාධයෙ.

මහාකාරුණිකො සත්ථා, හිතෙසී ව උපෙක්ඛකො,
නිරපෙක්ඛො ව සබ්බත්ථ, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

වීරත්තො සබ්බධම්මෙසු, සත්තෙසු ව උපෙක්ඛකො,
සදා සත්තහිතෙ යුත්තො, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

සබ්බදා සබ්බසත්තානං, හිතාය ව සුඛාය ව,
උය්‍යුත්තො අකිලාසු ව, අහො අච්ඡරියො ජිනො”ති. (වරියා. අට්ඨ.
320 පකිණ්ණකකථා);

කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනන්ති හෙට්ඨිමෙන තාව පරිච්ඡේදෙන
චත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමෙන
අට්ඨාසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච, උපරිමෙන
සොළසාසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච, එතෙ ව හෙදා යථාක්කමං
පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවීරියාධිකවසෙන ඤාතබ්බා. පඤ්ඤාධිකානඤ්ඤි සද්ධා
මන්දා හොති, පඤ්ඤා තික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා හොති,
වීරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා. පඤ්ඤානුභාවෙන ව සම්මාසම්බොධි
අභිගන්තබ්බාති අට්ඨකථායං චුත්තං. අවිසෙසෙන පන
විමුත්තිපරිපාවතීයානං ධම්මානං තික්ඛමජ්ඣිමවුදුභාවෙන තයොපෙතෙ
හෙදා යුත්තාති වදන්ති. තිව්ධා හි බොධිසත්තා අභිනීභාරක්ඛණෙ භවන්ති
උග්ගට්ඨකඤ්ඤවිපඤ්චිතඤ්ඤනෙයාහෙදෙන. තෙසු උග්ගට්ඨකඤ්ඤ
සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුඤ්ඤානො තතියපදෙ
අපරියොසිතෙයෙව ඡඅභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තුං
සමත්ථුපතිස්සයො හොති, දුතියො සත්ථු සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං
සුඤ්ඤානො අපරියොසිතෙයෙව චතුත්ථපදෙ ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං
පත්තුං සමත්ථුපතිස්සයො හොති, ඉතරො භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදිකං
ගාථං සුත්ථා පරියොසිතාය ගාථාය ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං පත්තුං
සමත්ථුපතිස්සයො භවති. තයොපෙතෙ විනා කාලභෙදෙන
කතාභිනීභාරලද්ධබ්‍යාකරණා පාරමියො පුරෙත්තා යථාක්කමං
යථාචුත්තභෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බොධිං පාපුණන්ති. තෙසු තෙසු පන
කාලභෙදෙසු අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ
වෙස්සන්තරදානසදිසං දානං දෙන්තාපි තදනුරූපෙ සීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ
ආචින්නන්තාපි අන්තරා බුද්ධා භවිස්සන්තිති අකාරණමෙතං. කස්මා?
ඤාණස්ස අපරිපච්චනතො. පරිච්ඡින්නකාලනිජ්ඣාදිතං විය හි සස්සං
පරිච්ඡින්නකාලෙ පරිනිජ්ඣාදිතා සම්මාසම්බොධි. තදන්තරා පන
සබ්බුස්සාහෙන වායමන්තෙනාපි න සක්කා පාපුණිතුන්ති පාරමිපාරිපූරී
යථාචුත්තකාලවිසෙසං විනා න සම්පජ්ජතිති වෙදිතබ්බං.

කො ආනිසංසොති යෙ තෙ කතාභිනීභාරානං බොධිසත්තානං -

“එවං සබ්බච්චගසමිපන්නා, බොධියා නියතා නරා;

සංසරං දීඝමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි;

අවිච්චිති නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු චා”ති. ආදිනා (අභි.

අට්ඨ. 1.නිදානකථා; අප. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ.

1.දුරෙතිදානකථා; බු. වං. අට්ඨ. 27.දුරෙතිදානකථා; වරියා. අට්ඨ.

පකිණ්ණකකථා) –

අට්ඨාරස අභබ්බට්ඨානානුපගමනප්පකාරා ආනිසංසා සංවණ්ණිතා. යෙ ච “සතො සමපජානො ආනන්ද බොධිසත්තො තුසිතාකායා චචිත්වා මාතුකුච්ඡං ඔක්කමී”තිආදිනා (ම. නි. 3.199) සොළස අව්ඡරියබ්‍රහ්මමප්පකාරා, යෙ ච “සීතං බ්‍යපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති”තිආදිනා (බු. වං. 83), “ජායමානෙ බො සාරිපුත්ත බොධිසත්තෙ අයං දසසහස්සිලොකධාතු සඬකම්පති සමපකම්පති සමපවෙධති”තිආදිනා ච ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තප්පකාරා, යෙ චා පනඤ්ඤපි “බොධිසත්තානං අධිප්පායසම්ප්ඤ්ඤානං කම්මාදීසු වසිභාවො”ති එවමාදයො තත්ථ තත්ථ ජාතකබුද්ධවංසාදීසු දස්සිතප්පකාරා ආනිසංසා, තෙ සබ්බෙපි එතාසං ආනිසංසා, තථා යථානිදස්සිතහෙදා අලොභාදොසාදිගුණුසුගලාදයො චාති වෙදිතබ්බො.

කිං ඵලන්ති සමාසතො තාව සම්මාසම්බුද්ධභාවො එතාසං ඵලං, විත්ථාරතො පන ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ- (දී. නි. 2.24 ආදයො; 3.168 ආදයො; ම. නි. 2.385)

අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනබ්‍යාමප්පහාදිඅනෙකගුණගුණසමුප්ප්ලරූපකායසම්පත්ති අධිට්ඨානා

දසබලවතුචෙසාරජ්ජප්පසාධාරණඤ්ඤාණඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්ම- (දී. නි. අට්ඨ. 3.305; මූලටී. 2.සුත්තන්තභාජනීයවණ්ණනා) -

පහුතිඅනෙකසතසහස්සගුණසමුදයොපසොහිති ධම්මකායසිරි, යාවතා පන බුද්ධගුණා යෙ අනෙකෙහිපි කප්පෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙතාපි වාචාය පරියොසාපෙතුං න සක්කා, ඉදං එතාසං ඵලන්ති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන බුද්ධවංසවරියාපිටකජාතකමහාපදානසුත්තාදීනං වසෙන වෙදිතබ්බො.

යථාචුත්තාය පටිපදාය යථාචුත්තවිභාගානං පාරමීනං සුරිතභාවං සන්ධායාහ “සමතිංස පාරමියො සුරෙත්වා”ති. සතිපි මහාපරිච්චාගානං දානපාරමිභාවෙ පරිච්චාගවිසෙසභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව

සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව “පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ”ති විසුං ගහණං, තතොයෙව ච අඬගපරිච්චාගතො විසුං නයනපරිච්චාගග්ගහණං, පරිග්ගහපරිච්චාගභාවසාමඤ්ඤෙපි ධනරජ්ජපරිච්චාගතො

පුත්තදාරපරිච්චාගග්ගහණඤ්ඤෙව කතං. ගතපරිච්චාගතිකචත්තසඬබ්බාතාය පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බෙයොගො. දානාදීසුයෙව සාතිසයපටිපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බවරියා, යා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 වරියාපිටකසඬුගහිතා. අභිනීභාරො පුබ්බෙයොගො, දානාදිපටිපත්ති,
 කායවිවෙකවසෙන එකවරියා වා පුබ්බවරියාති කෙවි. දානාදිනඤ්ඤව
 අප්පිවිජ්ජනාදිනඤ්ඤව සංසාරනිබ්බානෙසු ආදිනවානිසංසාදිනඤ්ඤව
 විභාවනවසෙන සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාවනවසෙන
 පවත්තා කථා ධම්මක්ඛානං. ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා, සාපි
 කරුණායනවසෙනෙව. ආදි-සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදෙයො සඬුගණ්හාති.
 කම්මස්සකතාඤ්ඤාවසෙන,
 අනවජ්ජකම්මායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන,
 ඛන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන, ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ව ඤාණවාරො
 බුද්ධිවරියා, සා පන අත්ථතො පඤ්ඤාපාරමීයෙව, ඤාණසම්භාරදස්සනත්ථං
 විසුං ගහණං. කොට්ඨත්ති පරියන්තො, උක්කංසොති අත්ථො. චත්තාරො
 සතිපට්ඨානෙ භාවෙත්වා බුහෙත්වාති සම්බන්ධො. තත්ථ භාවෙත්වාති
 උප්පාදෙත්වා. බුහෙත්වාති වඩ්ඤ්ත්වා. සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන
 ආගමනපටිපදං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති, විපස්සනාසහගතා එව වා
 සතිපට්ඨානාදෙයො දට්ඨබ්බා. එත්ථ ව “යෙන අභිනීභාරෙන” තිආදිනා
 ආගමනපටිපදාය ආදිං දස්සෙති, “දානපාරමී” තිආදිනා මජ්ඣං, “චත්තාරො
 සතිපට්ඨානෙ” තිආදිනා පරියොසානත්ති වෙදිතබ්බං.

සම්පතිජාතොති හත්ථතො මුච්චිත්වා මුහුත්තජාතො, න මාතුකුච්ඡිතො
 නික්ඛන්තමත්තො. නික්ඛන්තමත්තඤ්ඤි මහාසත්තං පයමං බ්‍රහ්මානො
 සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො
 අජිනප්පවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලචුම්භටකෙන
 පටිග්ගණ්හිංසු, මනුස්සානං හත්ථතො මුඤ්චිත්වා පථවියං පතිට්ඨිතොති
 යථාහ භගවා මහාපදානදෙසනායං. සෙනම්හි ඡත්තෙති දිබ්බසෙනවිජත්තෙ.
 අනුභීරමානෙති ධාරියමානෙ. එත්ථ ව ඡත්තග්ගහණෙනෙව ඛග්ගාදීනි පඤ්ඤ
 කකුධහණ්ඩානිපි (ජා. 2.19.72) චුත්තානෙවාති වෙදිතබ්බං.
 ඛග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාළබ්ඡනීඋණ්හිසපට්ඨාපි හි ඡත්තෙන සහ
 තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං. ඡත්තාදීනියෙව ව තදා පඤ්ඤායිංසු, න
 ඡත්තාදිගාහකා. සබ්බා ව දිසාති දසපි දිසා. නයිදං සබ්බදිසාවිලොකනං
 සත්තපදවිතිභාරුත්තරකාලං දට්ඨබ්බං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං
 හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමදිසං ඔලොකෙසි, තත්ථ දෙවමනුස්සා
 ගන්ධමාලාදීහි පූජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො
 උත්තරිතරො” ති ආහංසු. එවං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා,
 උපරිති සබ්බා දිසා අනුචිලොකෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසං අදිස්වා
 “අයං උත්තරා දිසා” ති තත්ථ සත්තපදවිතිභාරෙන අගමාසි. ආසහිත්ති
 උත්තමං. අග්ගොති සබ්බපයමො. ඡෙට්ඨො සෙට්ඨොති ව තස්සෙව
 වෙවචනං. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවොති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ
 පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි.

“අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙනා”ති සඬ්ඛිත්තෙන
වුත්තමත්ථං “යඤ්ඡි”ති ආදිනා විත්ථාරතො දස්සෙති. තත්ථ එත්ථාති –

“අනෙකසාධඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ජත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා විතිපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරජත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693);

ඉමිස්සා ගාථාය. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව සබ්බත්ථ
අප්පටිභතචාරතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති ආහ
“සබ්බඤ්ඤාතානාවරණඤ්ඤාණපටිලාභස්සා”ති. “තථා අයං භගවාපි
ගතො...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තභාවෙනා”ති එතෙන අභිජාතියං
ධම්මතාවසෙත උප්පජ්ජනවිසෙසා සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති
දස්සෙති. පාරමිතානිස්සන්දා හි තෙති.

වික්කමීති අගමාසි. මරුති දෙවා. සමාති විලෝකනසමතාය සමා
සදිසියො. මහාපුරියො හි යථා එකං දිසං විලෝකෙසි, එවං සෙසා දිසාපි, න
කත්ථවි විලෝකනෙ විබන්ධො තස්ස අහොසීති. සමාති වා විලෝකෙතුං
යුත්තාති අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස විරූපබ්භවිජවිසමරූපාති
විලෝකෙතුං අයුත්තාති දිසාසු උපට්ඨන්ති.

“එවං තථාගතො”ති කායගමනට්ඨෙත ගත-සද්දෙන තථාගත-සද්දං
නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඤාණගමනට්ඨෙත තං දස්සෙතුං “අථ වා”ති ආදිමාහ.
තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලෝභජ්ජධානෙන කුසලවිත්තුජ්ජාදෙන. කුසලා
හි ධම්මා ඉධ නෙක්ඛම්මං, න පබ්බජ්ජාදයො, “පයමජ්ඣානෙනා”ති ව
වදන්ති. පභායාති පජහිත්වා. ගතො අධිගතො, පටිපන්නො
උත්තරිවිසෙසන්ති අත්ථො. පභායාති වා පභානහෙතු, පභානලක්ඛණං වා.
හෙතුලක්ඛණත්ථො හි අයං පභාය-සද්දො. “කාමච්ඡන්දාදිජ්ජභානහෙතුකං
ගතො”ති හෙත්ථ වුත්තං ගමනං අවබොධො, පටිපත්ති එව වා.
කාමච්ඡන්දාදිජ්ජභානෙන ව තං ලක්ඛියති. එස නයො
“පදාලෙන්වා”ති ආදීසුපි. අබ්‍යාපාදෙනාති මෙත්තාය. ආලෝකසඤ්ඤායාති
විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන උපට්ඨිතආලෝකසඤ්ඤානෙන.
අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිනා. ධම්මවචන්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං
යාථාවචිතිච්ඡයෙන, “සජ්ජවිවයනාමරූපවචන්ථානෙනා”තිපි වදන්ති.

එවං කාමච්ඡන්දාදිනීවරණජ්ජභානෙන “අභිජ්ඣං ලෝකෙ
පභායා”ති ආදිනා (විහ. 508) වුත්තාය පයමජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය
භගවතො තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අට්ඨහි
සමාපත්තීහි, අට්ඨාරසහි ව මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං
“ඤාණෙනා”ති ආදිමාහ. නාමරූපපරිග්ගහකඬ්ඛාවිතරණානඤ්ඡි
විබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුර්ඝරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං යිතස්ස

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අනිච්චසඤ්ඤාදායො සිජ්ඣන්ති, තථා ඝාතසමාපත්තීසු අභිරතීනිමිත්තෙන
 පාමොජ්ජෙන, තත්ථ අනභිරතියා විනොදිතාය ඝාතාදි සමධිගමොති
 සමාපත්තිවිපස්සනානං අරතිවිනොදනඅවිජ්ජාපදාලනාදි උපායො,
 උජ්ජපටිපාටිනිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා නිවරණසුපි
 සඬිගහදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. සමාපත්තිවිහාරජ්ජවෙසවිඛන්ධනෙන
 නිවරණානි කවාටසදිසානීති ආහ “නිවරණකවාටං උග්ඝාටෙන්වා”ති.
 “රත්තිං විතක්කෙන්වා විචාරෙන්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොජෙති”ති
 චුත්තට්ඨානෙ විය විතක්කවිචාරා ධුමායනාති අධිජ්ජෙතාති ආහ
 “විතක්කවිචාරධුම”න්ති. කිඤ්චාපි පට්ඨානසංඝාතපචාරයෙව ච දුක්ඛං,
 චතුත්ථජ්ඣානුපචාරයෙව සුඛං පභීයති, අතිසයජ්ජහානං පන සන්ධායාහ
 “චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පභායා”ති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා,
 තෙභූමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙන්වා පවත්තාය විපස්සනායෙතං නාමං.
 නිච්චසඤ්ඤන්ති සඬිබ්බධම්මෙ “නිච්චා, සස්සතා”ති එවං
 පවත්තම්චිජාසඤ්ඤං, සඤ්ඤාසීසෙන දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං.
 එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිබ්බිදානුපස්සනායාති සඬිබ්බරෙසු
 නිබ්බිජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දින්ති සජ්ජිතිකතණ්හං.
 තථා විරාගානුපස්සනායාති විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය.
 නිරොධානුපස්සනායාති සඬිබ්බරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. “තෙ
 සඬිබ්බරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං සමුදයවසෙන න උජ්ජපජ්ජන්ති”ති එවං
 චා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය
 නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුඤ්චිතුකමාසා හි අයං බලජ්ජන්තාති.
 පටිනිස්සජ්ජනාකාරෙන පවත්තා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා.
 පටිසඬිබ්බා සන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානන්ති නිච්චාදිවසෙන ගහණං.
 සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා.
 ආයුහනං අභිසඬිබ්බරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධුවසඤ්ඤන්ති
 ථීරභාවග්ගහණං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන, සකිච්චපරිච්ඡෙදතාය ච
 සඬිබ්බරානං සවිග්ගහග්ගහණං. පණ්ඩිත්ති රාගාදිපණ්ඩිං, සා පනත්ථතො
 තණ්හානං වසෙන සඬිබ්බරෙසු නින්තතා.

අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං. අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බධම්මතීරණං
 අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාභිනිවෙසන්ති අසාරෙ
 සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. “ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො
 සමුජ්ජන්තො”ති අභිනිවෙසො සම්මොභාභිනිවෙසො. කෙච්චි පන “අහොසිං
 නු ඛො අහමතීතමද්ධානන්තිආදිනා පවත්තසංසයාපත්ති
 සම්මොභාභිනිවෙසො”ති වදන්ති. සඬිබ්බරෙසු ලෙණතාණභාවග්ගහණං
 ආලයාභිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසමුදිතා”ති වචනතො ආලයො
 තණ්හා, සායෙව චක්ඛාදීසු රූපාදීසු ච අභිනිවිසනවසෙන පවත්තියා
 ආලයාභිනිවෙසොති කෙච්චි. “එවංවිධා සඬිබ්බරා පටිනිස්සජ්ජීයන්ති”ති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පවත්තං ඤාණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං නිබ්බානං, තත්ථ ආරම්මණකරණසඬ්ඛාතෙන අනුපස්සනෙන පවත්ති යා විවට්ටානුපස්සනා ගොත්‍රභූ. සංයොගාභිනිවෙසන්ති සංයුජ්ජනවසෙන සඬ්ඛාරෙසු අභිනිවිසනං. දිට්ඨෙකට්ඨෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨෙ, පහාතෙකට්ඨෙ ව. “ඔළාරිකෙ”ති උපරිමග්ගවජ්ඣෙ කිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං, අඤ්ඤා දස්සනපහාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣෙහි ඔළාරිකාති. අණුසහගතෙති අණුභූතෙ, ඉදං හෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙ අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. සබ්බකිලෙසෙති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසෙ. න හි පයමාදිමග්ගෙහි පහිනා කිලෙසා පුන පහියන්තිති.

කක්ඛළත්තං කඨිනභාවො. පග්ගරණං ද්‍රවභාවො. ලොකියවායුනා භස්තස්ස විය යෙන තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථම්මභාවො වා, තං විත්ථම්මනං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි අසම්ප්‍රිට්ඨභාවො, තංතංභූතවිවිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිච්ඡෙදො, තෙහි සො අසම්ප්‍රිට්ඨොව, අඤ්ඤා භූතානං පරිච්ඡෙදසභාවො න සියා ඛ්‍යාපිභාවාපත්තිතො. අඛ්‍යාපිතා හි අසම්ප්‍රිට්ඨතාති. යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡෙදො, තෙහි අසම්ප්‍රිට්ඨභාවො අසම්ප්‍රිට්ඨලක්ඛණං. තෙනාහ භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ “අසම්ප්‍රිට්ඨං චතුහි මහාභූතෙහි”ති (ධ. ස. 637).

විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුජ්ජන්ති රූජ්ජනං. චෙතනාපධානත්තා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මානං චෙතනාවසෙනෙනං චුත්තං “සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධවිහඬිගෙ “චක්ඛුසම්ඵස්සජා චෙතනා”තිආදිනා (විහ. 92) චෙතනාව විහත්තා, අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණා ව චෙතනා. යථාහ “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො? කුසලා චෙතනා කාමාවචරා”තිආදි (විහ. 226). ඵරණං සවිජ්ජාරිකතා. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු, නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං. එස නයො “කොසජ්ජෙ”තිආදියු. වූපසමලක්ඛණන්ති කායචිත්තපරිලාභුපසමලක්ඛණං. ලීනුද්ධවචරහිතෙ අධිචිත්තෙ පවත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අඛ්‍යාවටතාය අජ්ඣුපෙක්ඛනං පටිසඬ්ඛානං පක්ඛපාතුපච්ඡෙදතො.

මුසාවාදාදීනං විසංවාදනාදිකිච්චතාය ලුබ්භානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො පරිග්ගාහිකා සම්මාචාවා සිනිද්ධභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ, සම්මාචාවාපච්චයසුභාසිතානං සොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණ්හාතීති සා පරිග්ගහලක්ඛණා සම්මාචාවා. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙති. සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සට්ඨං හොතීති සම්මාකම්මන්තසඬ්ඛාතා විරති සමුට්ඨානලක්ඛණා දට්ඨබ්බා, සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියචුත්ති යා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං. සසම්පයුත්තධම්මස්ස

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
විත්තස්ස සංකිලෙසපක්ඛෙ පතිතුං අදත්වා සම්මදෙව පග්ගණ්හනං
පග්ගහො.

“සඬ්ඛාරා”ති ඉධ චෙතනා අධිජ්ජෙතාති චුත්තං “සඬ්ඛාරානං
චෙතනාලක්ඛණ”න්ති. නමනං ආරම්මණාහිමුඛභාවො. ආයතනංපචත්තනං.
ආයතනානං වසෙන හි ආයසඬ්ඛාරානං විත්තචෙතසිකානං පචත්ති.
තණ්හාය හෙතුලක්ඛණන්ති වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො, මග්ගස්ස පන
නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙව තෙසං වීසෙසො.

තථලක්ඛණං අවිපරීතසභාවො. එකරසො අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනං
අනුනාධිකභාවො. යුගනද්ධා සමථවිපස්සනාව, “සද්ධාපඤ්ඤා
පග්ගහාවික්ඛෙපා”තිපි වදන්ති.

බිණොති කිලෙසෙති බයො, මග්ගො. අනුජ්ජාදපරියොසානතාය
අනුජ්ජාදො, එලං. පස්සද්ධි කිලෙසචූපසමො.

ජන්දස්සාති කත්තුකමානාජන්දස්ස. මූලලක්ඛණං පතිට්ඨාභාවො.
සමුට්ඨාපනලක්ඛණං ආරම්මණපටිපාදකතාය සම්පයුත්තධම්මානං
උජ්ජත්තිහෙතුතා. සමොධානං විසයාදිසන්තිපාතෙන ගහෙනබ්බාකාරො, යා
“සඬ්ගතී”ති චුච්චති. සමං සහ ඔදහන්ති අනෙත සම්පයුත්තධම්මාති වා
සමොධානං, එස්සො. සමොසරන්ති සන්තිපතන්ති එත්ථාති සමොසරණං.
චෙදනාය විනා අජ්ජචත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා චෙදනානුභවනනිමිත්තං
සමොසටා විය භොන්තිති එවං චුත්තං. ගොපානසීනං කූටං විය
සම්පයුත්තානං පාමොක්ඛභාවො පමුඛලක්ඛණං. තතො, තෙසං වා
සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානන්ති තදුත්තරි. පඤ්ඤත්තරා හි කුසලා
ධම්මා. විමුක්තියාති එලස්ස. තඤ්ඤි සීලාදිගුණසාරස්ස පරමුක්කංසභාවෙන
සාරං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ජධාතුපඤ්චකානඬ්ඛාදිවසෙන
තංතංසුත්තපදානුසාරෙන, පොරාණට්ඨකථාය ආගතනයෙන ව කතොති
දට්ඨබ්බං. තථා හි චුත්තොපි කොචි ධම්මො පරියායන්තරජ්ජකාසනත්ථං
පුන දස්සිතො, තතො එව ව “ජන්දමූලකා කුසලා ධම්මා
මනසිකාරසමුට්ඨානා, එස්සසමොධානා, චෙදනාසමොසරණා”ති,
“පඤ්ඤත්තරා කුසලා ධම්මා”ති, “විමුක්තිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති,
“නිබ්බානොගධඤ්ඤි ආචුසො බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති ව
සුත්තපදානං වසෙන “ජන්දස්ස මූලලක්ඛණ”න්තිආදි චුත්තං.

තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චාති අවිපරීතසභාවත්තා. තථාති
තංසභාවත්තා. අවිතථාති අමුසාසභාවත්තා. අනඤ්ඤථාති
අඤ්ඤාකාරරහිතත්තා.

ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයා සම්භූතං හුත්වා
සහිතස්ස අත්තනො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතභාවො,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා අනුපවත්තත්ථොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ච සමුදාගතට්ඨො ච සම්භූතසමුදාගතට්ඨො, න ජාතිතො ජරාමරණං න භොති, න ච ජාතිං විනා අඤ්ඤතො භොතීති ජාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො. ඉත්ථඤ්ච ජාතිතො සමුදාගච්ඡතීති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො. යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො භොති, තදනුරූපං පාතුභාවොති අත්ථො. අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං පච්චයට්ඨොති එත්ථාපි න අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පච්චයො න භොති, න ච අවිජ්ජං විනා සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති. යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬබ්බාරානං යථා යථා පච්චයො භොති, අයං අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං පච්චයට්ඨො, පච්චයභාවොති අත්ථො.

භගවා තං ජානාති පස්සතීති සම්බන්ධො. තෙනාති භගවතා. තං විහජ්ජමානන්ති යොජෙතබ්බං. තන්ති රූපායතනං. ඉට්ඨානිට්ඨාදීති ආදි-සද්දෙන මජ්ඣිමනිකං සඬගණ්හාති, තථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නපරිත්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාතදුභයාදිහෙදං. ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං සද්දායතනං සුතං ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨබ්බායතනං මුතං, සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”න්ති (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච රූපාරම්මණෙ ලබ්භති. “රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣිමනිකං පරිත්තං අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං බ්බිද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පිතක”න්ති එවමාදීහි අනෙකෙහි නාමෙහි. “තෙරසහි වාරෙහි”ති රූපකණ්ඩෙ (ධ. ස. 614 ආදයො) ආගතෙ තෙරස නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. එකෙකස්මිඤ්ච වාරෙ චතුත්තං චතුත්තං වචන්ථාපනනායානං වසෙන “ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි”ති ආහ. තථමෙව අවිපරිතදස්සිතාය, අප්පට්චත්තියදෙසනතාය ව. ජානාමි අබ්භඤ්ඤාසිත්ති වත්තමානාතීතකාලෙසු ඤාණප්පවත්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි ඤාණප්පවත්ති චුත්තායෙවාති දට්ඨබ්බා. විදිත-සද්දො අනාමට්ඨකාලවිසෙසො වෙදිතබ්බො, “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදීසු (ධ. ස. 966) විය. න උපට්ඨාසීති අත්තත්තනියවසෙන න උපගච්ඡී. යථා රූපාරම්මණාදයො ධම්මා යංසභාවා යංපකාරා ව, තථා නෙ පස්සති ජානාති ගච්ඡතීති තථාගතොති එවං පදසම්භවො වෙදිතබ්බො. කෙචි පන “නිරුත්තිනයෙන පියොදරාදිපක්ඛෙපෙන වා දස්සි-සද්දස්ස ලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා තථාගතො”ති වණ්ණෙත්ති.

නිද්දොසතාය අනුපවජ්ජං. පක්ඛිපිතබ්බාභාවෙන අනුතං. අපනෙතබ්බාභාවෙන අනධිකං. අත්ථබ්බාඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං. නො අඤ්ඤථාති “තථො”ති චුත්තමෙවත්ථං බ්බාතිරෙකෙන සම්පාදෙති. තෙන යදත්ථං භාසිතං, එකන්තෙන තදත්ථනිජ්ඣාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථොති අවිපරිතදෙසනතං දස්සෙති. “ගදත්ථො”ති එතෙන තථං ගදතීති තථාගතොති ද-කාරස්ස ත-කාරො කතො නිරුත්තිනයෙනාති දස්සෙති.

තථා ගතමස්සාති තථාගතො, ගතන්ති ච කායස්ස වාචාය වා පචත්තීති අත්ථො. තථාති ච චූත්තෙ යංතං-සද්දානං අබ්‍යභිචාරිසම්බන්ධිතාය “යථා”ති අයමත්ථො උපට්ඨිතොයෙව හොති. කායචචිකිරියානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤානුලොමෙන වචනිච්ඡායං, කායස්ස වාචා, වාචාය ච කායො සම්බන්ධිතාවෙන උපතිට්ඨතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “හගවතො භී”තිආදි. ඉමස්මිං පන අත්ථෙ තථාචාදිතාය තථාගතොති අයමිපි අත්ථො සිද්ධො හොති. සො පන පුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති ආහ “එවං තථාකාරිතාය තථාගතො”ති.

“තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු”ති එතෙන යදෙකෙ “තිරියං විය උපරි අධො ච සන්ති ලොකධාතුයො”ති වදන්ති, තං පටිසෙධෙති. දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “පුඤ්ඤමයං, දානමය”න්තිආදීසු.

උපසග්ගතිපාතානං වාචකසද්දසන්නිධානෙ තදත්ථජොතනභාවෙන පචත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අවගතත්ථං අතීතත්ථඤ්ච වදන්ති ආහ “ගතොති අවගතො අතීතො”ති. අථ වා අභිනීභාරතො පටිඨාය යාව සම්බොධි, එත්ථන්තරෙ මහාබොධියානපටිපත්තියා භානායානසංකිලෙසනිවත්තීනං අභාවතො යථා පණ්ඩානං, තථා ගතො අභිනීභාරානුරූපං පටිපන්නොති තථාගතො. අථ වා මහිද්ධිකතාය, පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණතාය ච කත්ථවි පටිසාතාභාවතො යථා රූපි, තථා කායචචිචිත්තානං ගතාති ගමනාති පචත්තියො එතස්සාති තථාගතො. යස්මා ච ලොකෙ විධයුත්තගතපකාර-සද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති, තස්මා යථා විධා විපස්සිආදයො හගවන්තො, අයමිපි හගවා තථා විධොති තථාගතො. යථා යුත්තා ච තෙ හගවන්තො අයමිපි හගවා තථා යුත්තොති තථාගතො. අථ වා යස්මා සච්චං තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙතං අධිවචනං, තස්මා තථෙත ඤාණෙන ආගතොති තථාගතොති. එවමිපි තථාගත-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො –

“පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,
සමාධිඤාණෙහි විපස්සිආදයො;
මහෙසිතො සකාමුනී ජුතින්ධරො,
තථාගතො තෙන තථාගතො මතො.

තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගහෙදතො;
සයම්භුඤාණෙන ජිනො සමාගතො,
තථාගතො වුච්චති සකාපුඨිගවො.

තථාති සච්චාති සමන්තවක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ච සබ්බසො;

අනඤ්ඤානෙය්‍යෙන යනො විභාවිතා,
යාථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

අනෙකහෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තහෙදං තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

යනො ච ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොම මත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභූයා ඉරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

යථාභිනිභාරමනො යථාරූපි,
පවත්තවාචාතනුචිත්තභාවනො;
යථාවිධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථාවිධො තෙන ජිනො තථාගතො”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 38);

සඬගහගාථා මුඛමත්තමෙව. කස්මා? අප්පමාදපදං විය සකලධම්මපටිපත්තියා සබ්බබුද්ධගුණානං සඬගාහකත්තා. තෙනෙවාහ “සබ්බාකාරොනා”තිආදි.

“තං කතමන්ති පුච්ඡති”ති එතෙන “කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ”තිආදිවචනස්ස සාමඤ්ඤානො පුච්ඡාභාවො දස්සිතො අවිසෙසනො හි තස්ස පුච්ඡාවිසෙසභාවඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ ආගතා සබ්බාව පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරනයෙන දස්සෙති “තත්ථ පුච්ඡා නාමා”තිආදිනා. තත්ථ තත්ථාති “තං කතමන්ති පුච්ඡති”ති එත්ථ යදෙනං සාමඤ්ඤානො පුච්ඡාවචනං, තස්මිං.

ලක්ඛණන්ති ඤාතුං ඉච්ඡිතො යො කොපි සභාවො. “අඤ්ඤාත”න්ති යෙන කෙනපි ඤාණෙන අඤ්ඤාතභාවමාහ, “අදිට්ඨ”න්ති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛං විය අදිට්ඨතං. “අතුලිත”න්ති “එත්තකමෙත”න්ති තුලනභූතෙන අතුලිතතං, “අතීරිත”න්ති තීරණභූතෙන අකතඤාණකිරියාසමාපනතං, “අවිභූත”න්ති ඤාණස්ස අපාකට්ඨතාවං, “අවිභාවිත”න්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතභාවං. අදිට්ඨං ජොතියති එතායාති අදිට්ඨජොතනා. දිට්ඨං සංසන්දියති එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා, සාකච්ඡාවසෙන විනිච්ඡයකරණං. විමති ඡිජ්ජති එතායාති විමතිච්ඡෙදනා. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤප්ථ භික්ඛවෙ”තිආදි පුච්ඡාය හි “කා තුම්භාකං අනුමති”ති අනුමති පුච්ඡිතා ගොති. කථෙතුකමායතාති කථෙතුකමායතාය.

8. සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අන්තරා එව අතීව පාතනං අතිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්වා සීඝං පාතනන්ති අත්ථො. අතික්කම්ම වා සත්ථාදීහි අභිභවිත්වා පාතනං අතිපාතො. සත්තොති ඛන්ධසන්තානො. තත්ථ හි සත්තපඤ්ඤත්ති. ජීවිතින්ද්‍රියන්ති රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්ඛන්ධතාය විතස්සති. කස්මා පනෙත්ථ “පාණස්ස අතිපාතො, පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො”ති ච එකච්චනනිද්දෙසො කතො, නනු නිරවසෙසානං පාණානං අතිපාතතො විරති ඉධ අධිජ්ජෙතො. තථා හි චක්ඛති “සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පිති සබ්බෙ පාණභූතෙ”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.චූළසීලවණ්ණනා) බහුවචනනිද්දෙසන්ති? සච්චමෙතං, පාණභාවසාමඤ්ඤවසෙන පනෙත්ථ එකච්චනනිද්දෙසො කතො, සබ්බසද්දසන්තිධානෙන තත්ථ පුට්ඨත්තං විඤ්ඤායමානමෙවාති සාමඤ්ඤනිද්දෙසං අකත්වා හෙදච්චනිච්ඡාවසෙන බහුවචනනිද්දෙසො කතොති. කිඤ්ච හියොයාසාමඤ්ඤතො සංවරසමාදානං, තබ්බිසෙසතො සංවරහෙදොති ඉමස්ස විසෙසස්ස ඤාපනත්ථං අයං චචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බො. යාය වෙනතාය චත්තමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයභූතෙසු මහාභූතෙසු උපක්කමකරණහෙතු තං මහාභූතජ්ජවචයා උජ්ජජනකමහාභූතා නූප්පජ්ජස්සන්ති, සා තාදිසජ්ජයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනතා පාණාතිපාතො. ලද්ධුපක්කමාති හි භූතාති ඉතරභූතාති විය න විසදානීති සමානජාතියානං කාරණං න භොන්තිති. “කායච්චීද්වාරාන”න්ති එතෙන මනොද්වාරෙ පචත්තාය වධකචෙනතාය පාණාතිපාතභාවං පටික්ඛිපති.

පයොගචත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජතා තෙහි පච්චයෙහි උජ්ජජනමානාය වෙනතාය බලවහාවතො වෙදිතබ්බො. යථාධිජ්ජෙතස්ස හි පයොගස්ස සහසා නිජ්ඣාදනවසෙන කිච්චසාධිකාය බහුක්ඛත්තුං පචත්තජවනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්තිට්ඨාපකචෙනතාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාවි බුද්දකෙ චෙව මහන්තෙ ච පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස වෙනතා තිබ්බතරා උජ්ජජනීති චත්ථුස්ස මහන්තභාවො. ඉති උභයං පෙනං වෙනතාය බලවහාවෙනෙව භොති. තථා හි හන්තබ්බස්ස මහාගුණභාවෙන තත්ථ පචත්තඋපකාරවෙනතා විය ඛෙත්තවිසෙසනිබ්බත්තියා අපකාරවෙනතාපි බලවතී, තිබ්බතරා ච උජ්ජජනීති තස්සා මහාසාවජ්ජතා දට්ඨබ්බො. තස්මා පයොගචත්ථුආදිපච්චයානං අමහන්තෙපි මහාගුණතාදිපච්චයෙහි වෙනතාය බලවහාවාදිවසෙනෙව මහාසාවජ්ජභාවො වෙදිතබ්බො.

සම්භරීයන්ති එතෙහිති සම්භාරා, අඬගාති. තෙසු පාණසඤ්ඤිතාවධකචිත්තාති පුබ්බභාගියානිපි භොන්ති. උපක්කමො වධකචෙනතාසමුට්ඨාපිතො. පඤ්චසම්භාරවතී පාණාතිපාතචෙනතාති සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බො. විජ්ජාමයො මන්තපරිජ්ජපනපයොගො ආථබ්බණ්ණිකාදිනං විය. ඉද්ධිමයො කම්මවිපාකජ්ද්ධිමයො දායාකොට්ඨාදිනං විය. අතිවිය පපඤ්චොති අතිමහාවිත්ථාරො.

එත්ථාහ - බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣන්තසභාවෙසු සඬ්ඛාරෙසු කො හන්ති, කො වා හඤ්ඤති, යදි චිත්තචේතසිකසන්තානො, සො අරුපතාය න ඡේදනාභේදනාදිවසෙන විකොපනසමත්ථො, නාපි විකොපනීයො, අථ රුපසන්තානො, සො අචේතනතාය කට්ඨකලීඞ්ගරුපමොති න තත්ථ ඡේදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති යථා මතසරීරෙ, පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණස්පකාරාදි අතීතෙසු වා සඬ්ඛාරෙසු භවෙයා අනාගතෙසු වා පච්චුප්පන්තෙසු වා, තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො, පච්චුප්පන්තෙසු ච සඬ්ඛාරානං බණ්කත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣන්තසභාවතාය විනාසාහිමුබ්බෙසු නිප්පයොජනො පයොගො සීයා, විනාසස්ස ච කාරණරහිතත්තා න පහරණස්පකාරාදිපයොගභෙතුකං මරණං, නිරීභකතාය ච සඬ්ඛාරානං කස්ස සො පයොගො, බණ්කත්තා වධාධිප්පායසමකාලහිජ්ජනකස්ස කිරියාපරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතකම්මබද්ධොති.

වුව්වතෙ - යථාචුත්තවධකචේතනාසහිතො සඬ්ඛාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬ්ඛාතො හන්තා, තෙන පවත්තිත්තවධකපයොගනිමිත්තං අපගතූස්මාවිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මතචොභාරස්පවත්තිතිබන්ධො යථාචුත්තවධප්පයොගාකරණෙ උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුහො හඤ්ඤති, කෙවලො වා චිත්තචේතසිකසන්තානො. වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරහවෙ රුපසන්තානාධිනචුත්තිතාය රුපසන්තානෙ පරෙන පයොජිතජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදකපයොගවසෙන තත්තිබ්බත්තිවිබන්ධකවිසදිසරූපුප්පත්තියා විහතෙ විච්ඡේදො භොතීති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නාපි අභෙතුකො පාණාතිපාතො, න ච පයොගො නිප්පයොජනො පච්චුප්පන්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතපයොගවසෙන තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිතො, බණ්කානං සඬ්ඛාරානං බණ්කමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනාධිප්පෙතත්තා, සන්තතිමරණස්ස ච යථාචුත්තනායෙන සභෙතුකභාවතො න අභෙතුකං මරණං, න ච කත්තුරහිතො පාණාතිපාතස්පයොගො නිරීභකෙසුපි සඬ්ඛාරෙසු සන්තිහිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තතො අනුරූපඵලප්පාදනනියතෙසු කාරණෙසු කත්තුචොභාරසිද්ධිතො යථා “පදීපො පකාසෙති නිසාකරො චන්දිමා”ති ච, න ච කෙවලස්ස වධාධිප්පායසහභූතො චිත්තචේතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො සන්තානාවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො, සන්තානාවසෙන පවත්තමානානඤ්ච පදීපාදීනං අත්ථකිරියාසිද්ධි දිස්සතීති අත්ථෙව පාණාතිපාතෙන කම්මබද්ධො. අයඤ්ච විචාරො අදින්නාදානාදීසුපි යථාසම්භවං විභාවෙතබ්බො.

“පහීනකාලතො පට්ඨාය වීරකොවා”ති එතෙන පභානභෙතුකා ඉධාධිප්පෙතා සමුච්ඡේදවීරතීති දස්සෙති. කම්මක්ඛයඤාණෙන හි පාණාතිපාතදූස්සීලාස්ස පහීනත්තා භගවා අව්චන්තමෙව තතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පටිවිරතොති වුවුවති සමුච්ඡෙදවසෙන පහානවිරතීනං අධිප්පෙනත්තා. කිඤ්චාපි පහානවිරමණානං පුරිමපච්ඡිමකාලතා නත්ථි, මග්ගධම්මානං පන සම්මාදිට්ඨිආදීනං සම්මාචාචාදීනඤ්ච පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙ අපෙක්ඛිතෙ සහජාතානම්පි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙන ගහණං පුරිමපච්ඡිමභාවෙනෙව භොතීති ගහණප්පවත්තිආකාරවසෙන පච්චයභූතෙසු සම්මාදිට්ඨිආදීසු පහායකධම්මෙසු පහානකිරියාය පුරිමකාලචොභාරො, පච්චයුප්පන්නාසු ච විරතීසු විරමණකිරියාය අපරකාලචොභාරො ච භොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පහානං චා සමුච්ඡෙදවසෙන, විරති පටිප්පස්සද්ධිවසෙන යොජෙතබ්බො. අථ චා පාණො අතිපාතීයති එතෙනාති පාණාතිපාතො, පාණසාතහෙතුභූතො ධම්මසමුහො. කො පනෙසො? අභිරිකානොත්තප්පදොසමොභවිහිංසාදයො කිලෙසා. තෙ හි භගවා අරියමග්ගෙන පහාය සමුග්ගාටෙත්ථා පාණාතිපාතදුස්සීලානො අච්චන්තමෙව පටිවිරතොති වුවුවති කිලෙසෙසු පහිනෙසු කිලෙසනිමිත්තස්ස කම්මස්ස අනුප්පජ්ජනතො. “අදින්නාදානං පහායා”තිආදීසුපි එසෙව නයො. විරතොචාති අවධාරණෙන තස්සා විරතියා කාලාදිවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති. යථා හි අඤ්ඤෙ සමාදින්නවිරතිකාපි අනවට්ඨිතවිත්තතාය ලාභජීවිතාදිහෙතු සමාදානං හින්දන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන සබ්බසො පහිනපාණාතිපාතත්තා අච්චන්තවිරතො එචාති. විතික්කම්ස්සාමීති අනවජ්ජධම්මෙහි වොකිණ්ණො අන්තරන්තරා උප්පජ්ජනකා දුබ්බලාකුසලා. යස්මා පන කායවච්ඡයොගං උපලභිත්ථා “ඉමස්ස කිලෙසා උප්පන්නා”ති විඤ්ඤානා සක්කා ඤාතුං, තස්මා තෙ ඉමිනා පරියායෙන “චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙය්‍යා”ති චුත්තාති දට්ඨබ්බො. කායිකාති පාණාතිපාතාදිනිප්ථාදකෙ බලවාකුසලෙ සන්ධායාහ.

ගොත්තවසෙන ලද්ධචොභාරොති සම්බන්ධො. දීපෙතුං වට්ටති බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණස්ස අනුසන්ධිදස්සනවසෙන ඉමිස්සා දෙසනාය ආරද්ධත්තා. තත්ථායං දීපනා – “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකසඬ්ඨිසො නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො”ති විත්ථාරෙතබ්බං. නනු ච ධම්මස්සාපි වණ්ණො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතො? සච්චං භාසිතො, සො පන සම්මාසම්බුද්ධපහවත්තා, අරියසඬ්ඨිසාධාරත්තා ච ධම්මස්ස ධම්මානුභාවසිද්ධත්තා ච තෙසං තදුභයදීපනෙනෙව දීපිතො භොතීති විසුං න උද්ධට්ඨො. සද්ධම්මානුභාවෙනෙව හි භගවා හික්ඛුසඬ්ඨිසො ච පාණාතිපාතාදිප්පහානසමත්ථො අහොසි, දෙසනා පන ආදිතො පට්ඨාය එවං ආගතාති.

එත්ථායං අධිප්පායො – “අත්ථි හික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ච ධම්මා”තිආදීනා අනඤ්ඤසාධාරණෙ බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ උපරි දෙසනං වඬ්ඨෙය්‍යකාමො භගවා ආදිතො පට්ඨාය “තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”තිආදීනා බුද්ධගුණවසෙනෙව දෙසනං ආරභි, න හික්ඛුසඬ්ඨිසවසෙනාති. එසා හි භගවතො දෙසනාය පකති, යං එකරසෙනෙව දෙසනං දස්සෙතුං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ලබ්භමානස්සාපි කස්සවි අග්ගහණං. තථා හි රූපකණ්ඨෙ දුකාදීසු තන්තිද්දෙසෙසු ව හදයවත්ථු න ගහිතං. ඉතරවත්ථුහි අසමානගතිකත්තා දෙසනාහෙදො හොතීති. යථා හි චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනි එකන්තතො චක්ඛාදිනිස්සයානි, න එවං මනොවිඤ්ඤාණං එකන්තෙන හදයවත්ථුනිස්සයං, නිස්සිතවසෙන ව වත්ථුදුකාදිදෙසනා පවත්තා “අත්ථි රූපං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු, අත්ථි රූපං න චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා. යම්පි එකන්තතො හදයවත්ථුනිස්සයං, තස්ස වසෙන “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා දුකාදීසු වුවවමානෙසුපි න තදනුරූපා ආරම්මණදුකාදයො සම්භවන්ති. න හි “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං, අත්ථි රූපං න මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං”න්ති සක්කා වත්තුන්ති වත්ථාරම්මණදුකා හින්තගතිකා සියුන්ති න එකරසා දෙසනා භවෙය්‍යානි. තථා නික්ඛෙපකණ්ඨෙ විත්තුප්පාදවිභාගෙන අවුච්චමානත්තා අවිතක්කඅවිචාරපදවිස්සජ්ජනෙ “විචාරො වා”ති වත්තුං න සක්කාති අවිතක්කවිචාරමත්තපදවිස්සජ්ජනෙ ලබ්භමානොපි විතක්කො න උද්ධටො, අඤ්ඤා “විතක්කො වා”ති වත්තබ්බං සියා.

දණ්ඩනසඬ්ඛාතස්ස දණ්ඩස්ස පරවිහෙය්‍යන්තස්ස විවජ්ජිතභාවදීපනත්ථං දණ්ඩසත්ථානං නික්ඛෙපවචනන්ති ආහ “පරුපසාතත්ථායා”තිආදි. විහෙය්‍යභාවතොති විහිංසනභාවතො. “හික්ඛුසඬ්ඝවසෙනාපි දීපෙනුං වට්ඨති”ති වුත්තත්තා තම්පි එකදෙසෙන දීපෙන්තො “යං පන හික්ඛු”තිආදිමාහ.

ලජ්ජීති එත්ථ වුත්තලජ්ජාය ඔත්තප්පම්පි වුත්තමෙවානි දට්ඨබ්බං. න හි පාපජිගුව්ඡනං පාපුත්තාසනරහිතං, පාපහයං වා අලජ්ජනං අත්ථිති. ධම්මගරුකාය වා බුද්ධානං, ධම්මස්ස ව අත්තාධිනත්තා අත්තාධිපතිභූතා ලජ්ජාව වුත්තා, න පන ලොකාධිපති ඔත්තප්පං. “දයං මෙත්තචිත්තනං ආපන්නො”ති කස්මා වුත්තං, නනු දයා-සද්දො “දයාපන්නො”තිආදීසු කරුණාය පවත්තතීති? සච්චමෙතං, අයං පන දයා-සද්දො අනුරක්ඛණමත්ථං අන්නොනීතං කත්වා පවත්තමානො මෙත්තාය කරුණාය ව පවත්තතීති ඉධ මෙත්තාය පවත්තමානො වුත්තො. මිදති සිනිස්හතීති මෙත්තා, මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, මෙත්තං චිත්තං එතස්සාති මෙත්තචිත්තො, තස්ස භාවො මෙත්තචිත්තතා, මෙත්තා ඉච්චෙව අත්ථො. “සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පි”ති එතෙන තස්සා විරතියා සත්තවසෙන අපරියන්තනං දස්සෙති. පාණභූතෙති පාණජාතෙ. අනුකම්පකොති කරුණායනකො. යස්මා පන මෙත්තා කරුණාය විසෙසපච්චයො හොති, තස්මා වුත්තං “තාය එව දයාපන්නතායා”ති. එවං යෙහි ධම්මෙහි පාණාතිපාතා විරති සම්පජ්ජති, තෙහි ලජ්ජාමෙත්තාකරුණාහි සමඬ්භිභාවො දස්සිතො. විහරතීති එවංභූතො හුත්වා එකස්මිං ඉරියාපටෙ උප්පන්නං දුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන විච්ඡින්නදිත්වා හරති පවත්තෙති, අත්තභාවං වා යාපෙතීති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ඉරියති යපෙති යාපෙති පාලෙති”ති.

ආචාරසීලමත්තකන්ති සාධුජනාචාරසීලමත්තකං, තෙන
 ඉන්ද්‍රියසංවරාදිගුණෙහිපි ලොකියපුපුඡ්ඡනො තථාගතස්ස වණ්ණං වත්තුං න
 සක්කොතිති දස්සෙති. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයපරිභොගසීලානි ඉධ
 සීලකථායං න විහත්තානි.

පරසංහරණන්ති පරස්ස සන්තකහරණං. ටෙනො වුව්වති වොරො, තස්ස
 භාවො ටෙය්‍යං. ඉධාපි බුද්දකෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, මහත්තෙ
 මහාසාවජ්ජං. කස්මා? පයොගමහත්තතාය, වත්ථුගුණානං පන සමභාවෙ
 සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජං, තිබ්බතාය
 මහාසාවජ්ජන්ති අයම්පි නයො යොජෙතබ්බො.

සාහත්ථීකාදයොති එත්ථ මන්තපරිජප්පනෙන පරසන්තකහරණං
 විජ්ජාමයො, විනා මන්තෙන කායච්චිපයොගෙන පරසන්තකස්ස ආකඨ්ඨනං
 තාදිසඉද්ධානුභාවෙන ඉද්ධිමයො පයොගො.

සෙසන්ති “පභාය පටිවිරතො”ති එවමාදිකං. තඤ්ඤි පුබ්බෙ වුත්තනයං.
 කිඤ්ඤාපි නයිධ සික්ඛාපදවොභාරොන විරති වුත්තා, ඉතො අඤ්ඤෙසු පන
 සුත්තපදෙසෙසු විනයාහිධම්මෙසු ච පවත්තවොභාරොන විරතියො චෙතනා
 ච අධිසීලසික්ඛාදීනං අධිට්ඨානභාවතො, තෙසු අඤ්ඤතරකොට්ඨාසභාවතො
 ච සික්ඛාපදන්ති ආහ “පයම්සික්ඛාපදෙ”ති. කාමඤ්ඤෙන්ථ “ලජ්ජී
 දයාපන්තො”ති න වුත්තං, අධිකාරවසෙන පන අත්ථතො වා වුත්තමෙවාති
 චෙදිතබ්බං. යථා හි ලජ්ජාදයො පාණාතිපාතජ්ජහානස්ස විසෙසජ්ජච්චයො,
 එවං අදින්නාදානජ්ජහානස්සාපීති, තස්මා සාපි පාළි ආනෙත්වා වත්තබ්බො.
 එසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි. අථ වා “සුචිභුතෙනා”ති එතෙන
 හිරොත්තජ්ජාදීහි සමන්තාගමො, අහිරිකාදීනඤ්ච පහානං වුත්තමෙවාති
 “ලජ්ජී”තිආදි න වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අසෙට්ඨවරියන්ති අසෙට්ඨානං භීතානං, අසෙට්ඨං වා ලාමකං නිභීතං
 වුත්තිං, මෙටුනන්ති අත්ථො. “බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාර”න්ති
 මෙටුනවිරතිමාහ. “ආරාචාරී මෙටුනා”ති එතෙන “ඉධ බ්‍රාහ්මණ
 එකච්චො...පෙ.... න හෙව බො මාතුගාමෙන සද්ධිං ද්වයංද්වයසමාපත්තිං
 සමාපජ්ජති, අපිච බො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමද්දනන්භාපනසම්බාහනං
 සාදියති, සො තං අස්සාදෙති, තං නිකාමෙති, තෙන ච විත්තිං
 ආපජ්ජති”තිආදිනා (අ. නි. 7.50) වුත්තා සත්තවිධමෙටුනසංයොගාපි
 පටිවිරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බො. ඉධාපි අසද්ධම්මසෙවනාධිජ්ජායෙන
 කායද්වාරජ්ජවත්තා මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා
 අබ්‍රහ්මවරියං, මිච්ඡාචාරෙ පන අගමනීයට්ඨානවිතික්කමචෙතනාති
 යොජෙතබ්බං. තත්ථ අගමනීයට්ඨානං නාම පුරිසානං මාතුරක්ඛිතාදයො දස,
 ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථියො. ඉත්ථිසු පන දසන්තං
 ධනක්කිතාදීනං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානඤ්ච වසෙන ද්වාදසන්තං අඤ්ඤෙ
 පුරිසා. ගුණවිරහිතෙ විජ්ජටිපත්ති අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජා.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ගුණරතීතෙපි ච අභිභවිත්වා පවත්ති මහාසාවජ්ජා, උභින්නං සමානච්ඡන්දහාවෙපි කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජා, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජාති වෙදිතබ්බා. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා සෙවෙනුකාමතාවිත්තං, මග්ගෙනමග්ගපටිපත්ති. මිච්ඡාවාරො පන අගමතීයට්ඨානතා, සෙවනාවිත්තං මග්ගෙනමග්ගපටිපත්ති, සාදියනඤ්චාති චත්තාරො. “අභිභවිත්වා චිතික්කමනෙ මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනෙ සතිපි පුරිමුප්පන්නසෙවනාභිසන්ධිපයොගාභාවතො අභිභුයාමානස්ස මිච්ඡාවාරො න භොති”ති වදන්ති. සෙවනාවිත්තෙ සති පයොගාභාවො න පමාණං ඉත්ථීයා සෙවනාපයොගස්ස යෙභුයොන අභාවතො, ඉත්ථීයා පුරෙතරං උපට්ඨාපිතසෙවනාවිත්තායපි මිච්ඡාවාරො න සියාති ආපජ්ජති පයොගාභාවතො. තස්මා පුරිසස්ස වසෙන උක්කංසතො චත්තාරො චුත්තාති දට්ඨබ්බං, අඤ්ඤථා ඉත්ථීයා පුරිසකිච්චකරණකාලෙ පුරිසස්සපි සෙවනාපයොගාභාවතො මිච්ඡාවාරො න සියාති එකෙ. ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං – අත්තනො රුපියා පවත්තිතස්ස තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස තයො, අනවසෙසග්ගහණෙන පන චත්තාරොති. එකො පයොගො සාහත්ථීකොච.

9. කම්මපට්ඨපත්තං දස්සෙතුං “අත්ථභඤ්ජනකො”ති චුත්තං. වච්ඡයොගො කායපයොගො වාති මුසා-සද්දස්ස කිරියාපධානතං දස්සෙති. විසංවාදනාධිප්පායො පුබ්බභාගක්ඛණෙ තඬ්ඛණෙ ච. චුත්තඤ්චි “පුබ්බෙවස්ස භොති ‘මුසා භණ්ණස්ස’න්ති, භණ්ණත්තස්ස භොති ‘මුසා භණ්ණාමී’ති” (පාරා. 205). එතඤ්චි ද්වයං අඬගභුතං, ඉතරං පන භොතු වා මා වා, අකාරණමෙතං. අස්සාති විසංවාදකස්ස. යථාචුත්තං පයොගභුතං මුසා වදති විඤ්ඤාපෙති, සමුට්ඨාපෙති වා එතායාති චෙතනා මුසාවාදො.

පුරිමනයෙ ලක්ඛණස්ස අබ්‍යාපිතතාය, මුසා-සද්දස්ස ච විසංවදිතබ්බත්ථවාචකත්තසම්භවතො පරිපුණ්ණං කත්වා මුසාවාදලක්ඛණං දස්සෙතුං “මුසාති අභුතං අතච්ඡං චත්ථු”තිආදිනා දුතියනයො ආරද්ධො. ඉමස්මිඤ්ච නයෙ මුසා වදීයති චුච්චති එතායාති චෙතනා මුසාවාදො. “යමත්ථං භඤ්ජති”ති චත්ථුවසෙන මුසාවාදස්ස අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතමාහ. යස්ස අත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජොති අදින්නාදානෙ විය ගුණවසෙනාපි යොජෙතබ්බං. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා ලබ්භතියෙව.

අත්තනො සත්තකං අදාතුකාමතාය, පුරණකථානයෙන ච විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්සෙව මුසාවාදො. තත්ථ පන චෙතනා බලවතී න භොතීති අප්පසාවජ්ජතා චුත්තා. අප්පතාය ඌනස්ස අත්ථස්ස පුරණවසෙන පවත්තා කථා පුරණකථා.

තජ්ජොති තස්සාරුජ්ජො, විසංවාදනානුරුජ්ජොති අත්ථො. “වායාමො”ති වායාමසීසෙන පයොගමාහ. විසංවාදනාධිජ්ජායෙන පයොගෙ කතෙපි පරෙන තස්මිං අත්ථෙ අවිඤ්ඤාතෙ විසංවාදනස්ස අසිජ්ඣිතතො පරස්ස තදත්ථවිජානනං එකො සම්භාරො වුත්තො. කෙවි පන “අභුතවචනං විසංවාදනචිත්තං පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති තයො සම්භාරා”ති වදන්ති. කිරියාසමුට්ඨාපකචෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකකම්මුනා ඛජ්ඣති සන්තිට්ඨාපකචෙතනාය නිබ්බත්තත්තා, සචෙපි දන්ධතාය විචාරෙත්වා පරො තමත්ථං ජානාතීති අධිජ්ජායො.

“සච්චතො ථෙතතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.19) විය ථෙත-සද්දො ටීරපරියායො, ටීරභාවො ච සච්චවාදිතාය අධිකතත්තා කථාවසෙන චෙදිතබ්බොති ආහ “ටීරකථොති අත්ථො”ති. නටීරකථොති යථා හලිද්දිරාගාදයො අනවට්ඨිතසභාවතාය න ටීරා, එවං න ටීරා කථා යස්ස සො න ටීරකථොති හලිද්දිරාගාදයො යථා කථාය උපමා භොන්ති, එවං යොජෙතබ්බං. එස නයො “පාසාණලොඛා වියා”තිආදීසුපි.

සද්ධා අයති පවත්තති එත්ථාති සද්ධායො, සද්ධායො එව සද්ධායිකො යථා “චෙනයිකො”ති (අ. නි. 8.11; පාරා. 8). සද්ධාය වා අයිතබ්බො සද්ධායිකො, සද්ධෙයොයාති අත්ථො. වත්තබ්බතං ආපජ්ජති විසංවාදනතොති අධිජ්ජායො.

සුඤ්ඤභාවන්ති පිතිවිරහිතතාය ටිත්තතං. සා පිසුණුවාචාති යායං යථාචුත්තා සද්දසභාවා වාචා, සා පියසුඤ්ඤකරණතො පිසුණුවාචාති නිරුත්තිතයෙන අත්ථමාහ. පිසතීති වා පිසුණා, සමග්ගෙ සත්තෙ අවයවභූතෙ වග්ගෙ භින්නෙ කරොතීති අත්ථො.

ඵරුසන්ති සිනෙහාභාවෙන ලුඛං. සයම්පි ඵරුසාති දොමනස්සසමුට්ඨිතත්තා සභාවෙනපි කක්කසා. එත්ථ ච ඵරුසං කරොතීති ඵලුපවාරෙන, ඵරුසයතීති වා වාචාය ඵරුස-සද්දජ්ජවත්ති චෙදිතබ්බො. සයම්පි ඵරුසාති පරෙසං මම්මචිජෙදවසෙන පවත්තියා එකන්තනිට්ඨුරතාය සභාවෙන, කාරණචොභාරෙන ච වාචාය ඵරුස-සද්දජ්ජවත්ති දට්ඨබ්බො. තතොයෙව ච නෙව කණ්ණසුඛා. අත්ථවිපන්නතාය න හදයච්ඡග්ගා.

යෙන සම්ඵං පලපතීති යෙන පලාපසඬ්ඛාතෙන නිරත්ථකවචනෙන සුඛං භිතඤ්ච ඵලති විදරති විනාසෙතීති “සම්ඵ”න්ති ලද්ධනාමං අත්තතො පරෙසඤ්ච අනුපකාරකං යං කිඤ්චි පලපති.

සංකිලිට්ඨචිත්තස්සාති ලොභෙන දොසෙන වා විබාධිතචිත්තස්ස, උපතාපිතචිත්තස්ස වා, දුෂිතචිත්තස්සාති අත්ථො. චෙතනා පිසුණුවාචා පිසුණං වදන්ති එතායාති. යස්ස යතො හෙදං කරොති, තෙසු අභින්නෙසු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අප්පසාවජ්ජං, හින්තෙසු මහාසාවජ්ජං, තථා කිලෙසානං
 මුදුතිබ්බතාවිසෙසෙසු.

යස්ස පෙසුඤ්ඤං උපසංහරති, සො හිජ්ජතු වා මා වා, තස්ස අත්ථස්ස
 විඤ්ඤාපනමෙව පමාණන්ති ආහ “තදත්ථච්ඡානන”න්ති, කම්මපථප්පත්ති
 පන හින්තෙ එව.

අනුප්පදාතාති අනුබලප්පදාතා, අනුවත්තනවසෙන වා පදාතා. කස්ස පන
 අනුවත්තනං පදානඤ්ච? “සහිතාන”න්ති වුත්තත්තා “සන්ධානස්සා”ති
 විඤ්ඤායති. තෙනෙවාහ “සන්ධානානුප්පදාතා”ති. යස්මා පන
 අනුවත්තනවසෙන සන්ධානස්ස පදානං ආධානං, රක්ඛණං වා දළ්භිකරණං
 හොති, තෙන වුත්තං “දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො”ති. ආරමන්ති එත්ථාති
 ආරාමො, රමිතබ්බට්ඨානං. යස්මා පන ආකාරෙන විනාපි අයමෙවත්ථො
 ලබ්භති, තස්මා වුත්තං “සමග්ගරාමොතිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො”ති.

මම්මානි විය මම්මානි, යෙසු ඵරුසවාචාය ඡුපිතමත්තෙසු දුට්ඨාරුසු විය
 සට්ඨිතෙසු චිත්තං අධිමත්තං දුක්ඛප්පත්තං හොති. කානි පන තානි?
 ඡාතිආදීනි අක්කොසවත්ථුනි. තානි ඡීජ්ජන්ති, හිජ්ජන්ති වා යෙන
 කායවච්ඡයොගෙන, සො මම්මච්ඡෙදකො. එකන්තෙන ඵරුසවෙතනා
 ඵරුසවාචා ඵරුසං වදති එතායාති. කථං පන එකන්තඵරුසවෙතනා හොති?
 දුට්ඨචිත්තතාය. තස්සාති එකන්තඵරුසවෙතනාය එව ඵරුසවාචාභාවස්ස.
 මම්මච්ඡෙදකො සවනඵරුසතායාති අධිප්පායො. විත්තසණ්භතාය
 ඵරුසවාචා න හොති කම්මපථ’ප්පත්තත්තා, කම්මභාවං පන න සක්කා
 වාරෙතුන්ති. එවං අත්ථයවසෙන වෙතනාඵරුසතාය ඵරුසවාචං සාධෙත්ථා
 ඉදානි තමෙව පටිපක්ඛනයෙන සාධෙතුං “වචනසණ්භතායා”තිආදි වුත්තං.
 සා ඵරුසවාචා. යන්ති යං පුග්ගලං. එත්ථාපි කම්මපථභාවං අප්පත්තා
 අප්පසාවජ්ජා, ඉතරා මහාසාවජ්ජා, තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාභාවෙ. කෙච්චි
 පන “යං උද්දිස්ස ඵරුසවාචා පයුජ්ජන්ති, තස්ස සම්මුඛාව සීසං එති”ති,
 එකෙ “පරම්මුඛාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවා”ති වදන්ති. තත්ථායමධිප්පායො
 යුත්තො සීයා – සම්මුඛා පයොගෙ අගාරවාදීනං බලවභාවතො සීයා වෙතනා
 බලවතී, පරස්ස ච තදත්ථඡානනං, න තථා අසම්මුඛාති. යථා පන
 අක්කොසිතෙ මතෙ ආලහතෙ කතා බමනා උපවාදන්තරායං නිවත්තෙති,
 එවං “පරම්මුඛා පයුත්තාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවා”ති සක්කා
 විඤ්ඤාතුන්ති. කුපිතචිත්තන්ති අක්කොසාධිප්පායෙනෙව කුපිතචිත්තං, න
 මරණාධිප්පායෙන. මරණාධිප්පායෙන හි විත්තකොපෙ සති බ්‍යාපාදොයෙව
 හොතීති. එත්ථාති –

“නෙලඬිගො සෙතපච්ඡාදො, එකාරො වත්තතී රථො;
 අනීසං පස්ස ආයන්තං, ඡින්නසොතං අබන්ධන”න්ති. (සං. නි.
 4.347; උදා. 65);

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ඉමිස්සා ගාථාය. සීලඤ්ඤානේථ “නෙලඬග”න්ති චුත්තං. තෙනෙනවාහ විත්තො ගහපති “නෙලඬගන්ති ඛො භන්තෙ සීලානමෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.347). සුකුමාරාති අඵරුසතාය මුදුකා. පුරස්සාති එත්ථ පුර-සද්දො තන්තිවාසීවාචකො දට්ඨබ්බො “ගාමො ආගතො”තිආදීසු විය. තෙනෙනවාහ “නගරවාසීන”න්ති. මනං අප්පායති වඩ්ඪෙතිති මනාපා. තෙන චුත්තං “චිත්තචුඩ්ඪිකරා”ති. ආසෙවනං භාවනං බහුලීකරණං. යං ගාහයිතුං පවත්තිතො, තෙන අග්ගහිතෙ අප්පසාවජ්ජො ගහිතෙ මහාසාවජ්ජොති, ඉධාපි කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා ලබ්භතියෙව.

“කාලවාදී”තිආදි සම්ඵජ්ජලාපා පටිවිරතස්ස පටිපත්තිදස්සනං. යථා හි “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදි පාණාතිපාතජ්ජහානපටිපත්තිදස්සනං. “පාණාතිපාතං පහාය විහරති”ති හි චුත්තෙ කථං පාණාතිපාතජ්ජහානං හොතිති? අපෙක්ඛාසබ්භාවතො “පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති”ති චුත්තං, සා පන විරති කථන්ති ආහ “නිහිතදණ්ඨො නිහිතසත්ථො”ති, තඤ්ච දණ්ඨසත්ථනිධානං කථන්ති චුත්තං “ලජ්ජී”තිආදි, එවං උත්තරුත්තරං පුරිමස්ස පුරිමස්ස උපායසන්දස්සනං, තථා අදින්නාදානාදීසු යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “කාලවාදීතිආදි සම්ඵජ්ජලාපා පටිවිරතස්ස පටිපත්තිදස්සන”න්ති. අත්ථසඤ්ඤිතාපි හි වාචා අයුත්තකාලජ්ජයොගෙන අත්ථාවහා න සියාති අනත්ථවිඤ්ඤාපනවාචං අනුලොමෙති, තස්මා සම්ඵජ්ජලාපං පජහන්තෙන අකාලවාදීතා පරිවජ්ජෙතබ්බාති චුත්තං “කාලවාදී”ති. කාලෙන වදන්තෙනාපි උභයානත්ථසාධනතො අභූතං පරිවජ්ජෙතබ්බන්ති ආහ “භූතවාදී”ති. භූතඤ්ච වදන්තෙන යං ඉධලොකපරලොකහිතසම්පාදකං, තදෙව චත්තබ්බන්ති දස්සෙතුං “අත්ථවාදී”ති චුත්තං. අත්ථං වදන්තෙනාපි න ලොකියධම්මසන්නිස්සිතමෙව චත්තබ්බං, අථ ඛො ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතං පිති දස්සෙතුං “ධම්මවාදී”ති චුත්තං. යථා ච අත්ථො ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතො හොති, තං දස්සනත්ථං “විනයවාදී”ති චුත්තං. පාතිමොක්ඛසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො බන්තිසංවරො වීරියසංවරොති හි පඤ්චන්තං සංවරානං, තද්ඬගවිනයො වික්ඛම්භනවිනයො සමුච්ඡෙදවිනයො පටිජ්ජස්සද්ධිවිනයො නිස්සරණවිනයොති පඤ්චන්තං විනයානඤ්ච වසෙන චුච්චමානො අත්ථො නිබ්බානාධිගමහෙතුභාවතො ලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතො හොතිති.

එවං ගුණවිසෙසයුත්තො ච අත්ථො චුච්චමානො දෙසනාකොසල්ලෙ සති සොහති, කිච්චකරො ච හොති, නාඤ්ඤථාති දස්සෙතුං “නිධානවතීං වාචං භාසිකා”ති චුත්තං. ඉදානි තං දෙසනාකොසල්ලං විභාවෙතුං “කාලෙනා”තිආදිමාහ. අප්ඤ්ඤාසයට්ඨුජ්ජත්තීනං පුච්ඡාය ච වසෙන ඔතිණ්ණෙ දෙසනාවිසයෙ එකංසාදිඛ්‍යාකරණවිභාගං සල්ලක්ඛන්වා ධපනාහෙතුදාහරණසංසන්දනානි තංතංකාලානුරූපං විභාවෙන්තියා පරිමිතපරිච්ඡින්නරූපාය විපුලතරගම්භීරුදාරපඤ්ඤත්ථවිත්ථාරසඬගාහකාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා දෙසනාය පරෙ යථාජ්ඣාසයං පරමත්ථසිද්ධියං පතිට්ඨාපෙන්තො “දෙසනාකුසලො”ති වුච්චතීති එවමෙන්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

10. එවං පටිපාටියා සත්ත මූලසික්ඛාපදානි විහජිත්වා සතිපි අභිජ්ඣාදිප්පහානස්ස සංවරසීලසික්ඛාසඨගහෙ උපරිගුණසඨගහතො, ලොකියපුටුප්පනාවිසයතො ච උත්තරදෙසනාය සඨගණ්හිතුං තං පරිහරිත්වා පචුරජනපාකටං ආචාරසීලමෙව විහජන්තො භගවා “ඛේජගාමභූතගාමසමාරම්භා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගාමොති සමුහො. නනු ච රුක්ඛාදයො චිත්තරහිතතාය න ජීවා, චිත්තරහිතතා ච පරිජ්ඣන්දාභාවතො, ඡින්නෙ විරුහනතො, විසදිසජාතිකභාවතො, චතුරයොනිඅප්පරියාපන්නතො ච වෙදිතබ්බා, වුඬ්ඪි පන පවාළසීලාලවණානම්පි විජ්ජතීති න තෙසං ජීවහාවෙ කාරණං, විසයග්ගහණඤ්ච පරිකප්පනාමත්තං සුපනං විය විඤ්චාදිනං, තථා දොහළාදයො, තත්ථ කස්මා ඛේජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවරති ඉච්ඡිතාති? සමණසාරුප්පතො, සන්නිස්සිතසත්තානුරක්ඛණතො ච. තෙනෙවාහ “ජීවසඤ්ඤිතො හි මොසපුරිසා මනුස්සා රුක්ඛස්මි”න්තිආදි (පාවි. 89). නීලනිණරුක්ඛාදිකස්සාති අල්ලනිණස්ස වෙච අල්ලරුක්ඛාදිකස්ස ච. ආදි-සද්දෙන ඔසධිගච්ඡලතාදයො වෙදිතබ්බා.

එකං භත්තං එකභත්තං, තං අස්ස අත්ථිති එකභත්තිකො, එකස්මිං දිවසෙ එකචාරමෙව භුඤ්ජනකො. තයිදං රත්තිභොජනොපි සියාති තන්නිවත්තනත්ථමාහ “රත්තුපරතො”ති. එවම්පි අපරණ්භහොජීපි සියා එකභත්තිකොති තදාසඬකානිවත්තනත්ථං “විරතො විකාලභොජනා”ති චුත්තං. අරුණුග්ගමනතො පට්ඨාය යාව මජ්ඣන්හිකා, අයං බුද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණො භොජනස්ස කාලො නාම, තදඤ්ඤො විකාලො. අට්ඨකථායං පන දුතියපදෙන රත්තිභොජනස්ස පටික්ඛිත්තත්තා අපරණ්භො “විකාලො”ති චුත්තො.

සඬබ්බෙපතො “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදි (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124) නයප්පවත්තං භගවතො සාසනං අච්චන්තජන්දරාගප්පවත්තිතො නච්චාදිනං දස්සනං න අනුලොමෙතීති ආහ “සාසනස්ස අනනුලොමත්තා”ති. අත්තනා පයොජීයමානං, පරෙහි පයොජාපියමානඤ්ච නච්චං නච්චභාවසාමඤ්ඤතො පාළියං එකෙනෙච නච්ච-සද්දෙන ගහිතං, තථා ගීතවාදිත-සද්දෙන වාති ආහ “නච්චනනච්චාපනාදිවසෙනා”ති. ආදි-සද්දෙන ගායනගායාපනවාදනවාදාපනානි සඬගණ්හාති. දස්සනෙන වෙන්ථ සවනම්පි සඬගහිතං විරූපෙකසෙසනසෙන. ආලොචනසභාවතාය වා පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං සවනකිරියායපි දස්සනසඬබ්බෙපසබ්භාවතො “දස්සනා” ඉච්චෙච චුත්තං. අවිසුකභූතස්ස ගීතස්ස සවනං කදාචි වට්ටතීති ආහ “විසුකභූතා දස්සනා”ති. තථා හි චුත්තං පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකපාඨට්ඨකථාය (බු. පා. අට්ඨ. පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා)

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
“ධම්මප්‍රසංහිතම්පි චෙත්ථ ගීතං වට්ටති, ගීතූපසංහිතො ධම්මො න
වට්ටති”ති.

උච්චාති උච්චසද්දෙන සමානත්ථං එකං සද්දන්තරං, සෙති එත්ථාති
සයනං. උච්චාසයනං මහාසයනඤ්ච සමණසාරූප්පරහිතං අධිප්පෙතන්ති
ආහ “පමාණාතික්කන්තං, අකප්පියත්ථරණ”න්ති.
ආසන්දාදිආසනඤ්චෙත්ථ සයනෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. යස්මා පන
ආධාරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදාධාරකිරියා පටික්ඛිත්තාව හොති, තස්මා
“උච්චාසයනමහාසයනා” ඉච්චෙව චුත්තං, අත්ථතො පන තදුපහොගභූත
නිසප්පානිපප්පනෙහි විරති දස්සිතාති දට්ඨබ්බා.
උච්චාසයනසයනමහාසයනසයනාති වා එතස්මිං අත්ථෙ එකසෙසනායෙන
අයං නිද්දෙසො කතො යථා “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්ති (ම. නි.
3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1). ආසනකිරියාපුබ්බකත්තා සයනකිරියාය
සයනග්ගහණෙනෙව ආසනං ගහිතන්ති චෙදිතබ්බං.

අඤ්ඤෙහි ගාභාපනෙ උපනික්ඛිත්තසාදියනෙ ව පටිග්ගහණත්ථො
ලබ්භතීති ආහ “න උග්ගණ්භාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියති”ති. අථ වා
තිවිධං පටිග්ගහණං කායෙන වාචාය මනසා. තත්ථ කායෙන පටිග්ගහණං
උග්ගණ්භනං, වාචාය පටිග්ගහණං උග්ගභාපනං, මනසා පටිග්ගහණං
සාදියනන්ති තිවිධම්පි පටිග්ගහණං සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසනායෙන
වා ගහෙත්වා “පටිග්ගහණා”ති චුත්තන්ති ආහ “නෙව නං
උග්ගණ්භාති”තිආදි. එස නයො “ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණා”තිආදීසුපි.
නීචාරාදිඋපධඤ්ඤස්ස සාලියාදිමූලධඤ්ඤන්තොගධත්තා චුත්තං
“සත්තවිධස්සා”ති. “අනුජානාමි හික්ඛෙව පඤ්ච වසානි හෙසප්පානි
අච්ඡවසං මච්ඡවසං සුසුකාවසං සුකරවසං ගදුභවසං”න්ති (මහාව. 262)
චුත්තත්තා ඉදං ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතං නාම, තස්ස පන “කාලෙ
පටිග්ගහිත”න්ති (මහාව. 262) චුත්තත්තා පටිග්ගහණං වට්ටතීති ආහ
“අඤ්ඤත්‍ර ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා”ති.

අක්කමතීති නිප්පිළෙති. පුබ්බභාගෙ අක්කමතීති සම්බන්ධො. හදයන්ති
නාළිආදිමානභාජනානං අබ්භන්තරං. තිලාදීනං නාළිආදීහි මිනනකාලෙ
උස්සාපිතසිඛායෙව සිඛා, තස්සා හෙදො භාපනං. කෙවීති සාරසමාසාවරියා,
උත්තරවිහාරවාසිනො ව.

වධොති මුට්ඨිප්පහාරකසාතාලනාදීහි හිංසනං, විහෙයනන්ති අත්ථො.
විහෙයනත්ථොපි හි වධසද්දො දිස්සති “අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා”තිආදීසු
(පාචි. 880). යථා හි අප්පටිග්ගහභාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි පබ්බජිතෙහි
අප්පටිග්ගහිතබ්බවත්ථුච්චසෙසභාවසන්දස්සනත්ථං ඉත්ථිකුමාරිදාසිදාසාදයො
විභාගෙන චුත්තා, එවං පරස්සහරණභාවතො අදින්නාදානභාවසාමඤ්ඤෙ
සතිපි තුලාකුටාදයො අදින්නාදානවිසෙසභාවදස්සනත්ථං විභාගෙන චුත්තා,
න එවං පාණාතිපාතපරියායස්ස වධස්ස පුනග්ගහණෙ පයොජනං අත්ථි.

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 “තත්ථ සයඬිකාරො, ඉධ පරංකාරො”ති ව න සක්කා වත්තුං
 “කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා ඡජ්ජයොගා”ති ව චුත්තත්තා. තස්මා
 යථාචුත්තොයෙව අත්ථො සුන්දරතරො. අට්ඨකථායං පන “වධොති
 මාරණ”න්ති චුත්තං, තම්පි පොථනමෙව සන්ධායාති ව සක්කා විඤ්ඤාතුං
 මාරණ-සද්දස්ස විහිංසනෙපි දිස්සන්තො.

එත්තාවතාති “පාණාතිපාතං පහායා”තිආදිනා “ඡෙදන...පෙ....
 සහසාකාරා පටිවිරතො”ති එතපරිමාණෙන පාඨෙන. අත්තරාහෙදං
 අග්ගහෙත්වා පාළියං ආගතනයෙන ඡබ්බිසතිසික්ඛාපදසඬිගහං යෙභුයොන
 සික්ඛාපදානං අවිහත්තත්තා චූළසීලං නාම. දෙසනාවසෙන හි ඉධ
 චූළමජ්ඣමාදිභාවො අධිජ්ජෙතො, න ධම්මවසෙන. තථා හි ඉධ
 සඬ්ඛිත්තෙන උද්දිට්ඨානං සික්ඛාපදානං අවිහත්තානං විහජනවසෙන
 මජ්ඣමසීලදෙසනා පවත්තා. තෙනෙවාහ “මජ්ඣමසීලං
 විත්ථාරෙත්තො”ති.

චූළසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මජ්ඣමසීලවණ්ණනා

11. තත්ථ යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. වාති විකප්පනත්ථෙ. පනාති
 වචනාලඬිකාරෙ. එකෙති අඤ්ඤා. භොන්තොති සාධුනං පියසමුදාහාරො.
 සාධවො හි පරෙ “භොන්තො”ති වා, “දෙවානං පියා”ති වා
 “ආයස්මන්තො”ති වා සමාලපන්ති. යං කිඤ්චි පබ්බජ්ජං උපගතා සමණා.
 ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා. ඉදං චුත්තං භොති – උස්සාහං කත්වා මම වණ්ණං
 වදමානොපි පුටුජ්ජනො “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා
 පටිවිරතො”තිආදිනා පරානුද්දෙසිකනයෙන වා යථා පනෙකෙ භොන්තො
 සමණබ්‍රාහ්මණභාවං පටිජානමානා, පරෙහි ව තථාසම්භාවියමානා
 තදනුරූපපටිපත්තිං අජානන්තො, අසමත්ථතො ව න අභිසම්භුණන්ති, න
 එවමයං, අයං පන සමණො ගොතමො සබ්බථාපි සමණසාරුජ්ජපටිපදං
 පුරෙසියෙවාති එවං අඤ්ඤාද්දෙසිකනයෙන වා සබ්බථාපි
 ආචාරසීලමත්තමෙව වදෙය්‍යං, න තදුත්තරිත්ති.

බීජගාමභූතගාමසමාරම්භපදෙ සද්දක්කමෙන අප්පධානභූතොපි
 බීජගාමභූතගාමො නිද්දිසිතබ්බතාය පධානභාවං පටිලහති. අඤ්ඤො හි
 සද්දක්කමො අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති ආහ “කතමො සො
 බීජගාමභූතගාමො”ති. තස්මිඤ්චි විහත්තෙ තබ්බිසයතාය සමාරම්භොපි
 විහත්තොව භොතිති. තෙනෙවාහ භගවා “මූලබීජ”න්තිආදි. මූලමෙව බීජං
 මූලබීජං, මූලං බීජං එතස්සාතිපි මූලබීජං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.
 එඵබීජන්ති පබ්බතබීජං. පච්චයන්තරසමවායෙ සද්දසච්ඡ්‍රප්පත්තියා
 විසෙසකාරණභාවතො විරුහණසමත්ථෙ සාරඵලෙ නිරුළ්භො බීජ-සද්දො
 තදත්ථසංසිද්ධියා මූලාදීසුපි කෙසුපි පවත්තතිති මූලාදිතො නිවත්තනත්ථං
 එකෙන බීජ-සද්දෙන විසෙසෙත්වා චුත්තං “බීජබීජ”න්ති. “රූපරූපං,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 4.327) ව යථා. කස්මා පනෙත්ථ ඛිජගාමභූතගාමං පුච්ඡිත්වා ඛිජගාමො ඵව විහත්තොති? න ඛො පනෙතං ඵවං දට්ඨබ්බං. නනු අචොචුම්භ “මූලමෙව ඛිජං මූලඛිජං, මූලං ඛිජං එතස්සාතිපි මූලඛිජන්ති”. තත්ථ පුරිමෙන ඛිජගාමො නිද්දිට්ඨො, දුතියෙන භූතගාමො, දුට්ඨොපෙස සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, මූලඛිජඤ්ච මූලඛිජඤ්ච මූලඛිජන්ති එකසෙසන යෙන වා පාළියං නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “සබ්බඤ්ඤෙත”න්ති ආදි.

12. “සන්නිධිකතස්සා”ති එතෙන “සන්නිධිකාරපරිභොග”න්ති එත්ථ කාර-සද්දස්ස කම්මත්ථතං දස්සෙති. යථා වා “ආවයංගමිනො”ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපෙන “ආවයගාමිනො”ති (ධ. ස. 10) නිද්දෙසො කතො, ඵවං “සන්නිධිකාරං පරිභොග”න්ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපෙන “සන්නිධිකාරපරිභොග”න්ති චුත්තං, සන්නිධිං කත්වා පරිභොගන්ති අත්ථො.

සම්මා කිලෙසෙ ලිඛති සල්ලෙඛො, සුත්තන්තනයෙන පටිපත්ති. පරියායති කප්පියති පරියායො, කප්පියවාචානුසාරෙන පටිපත්ති. කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමීසං, යං කිඤ්චි උපභොගාරහං වත්ථු. තෙනෙවාහ “ආමීසන්ති චුත්තාවසෙස”න්ති. නයදස්සනඤ්ඤෙතං සන්නිධිවත්ථුනං. උදකකද්දමෙති උදකෙ ව කද්දමෙ ව. අව්ඡ්ඨාති නිසීදථ. ගීවායාමකන්ති ගීවං ආයමිත්වා, යථා ව භුත්තෙ අතිභුත්තතාය ගීවා ආයමිතබ්බාව භොති, ඵවන්ති අත්ථො. චතුර්ගමත්තන්ති කුඩුමත්තං. “කප්පියකුටිය”න්ති ආදි විනයවසෙන චුත්තං.

13. එත්තකම්පිති විනිවිජයවිචාරණාවත්ථුකිත්තනම්පි. පයොජනමත්තමෙවාති පදත්ථයොජනමත්තමෙව. යස්ස පන පදස්ස විත්ථාරකථං විනා න සක්කා අත්ථො විඤ්ඤාතුං, තත්ථ විත්ථාරකථාපි පදත්ථසඬගහමෙව ගච්ඡති. කුතුහලවසෙන පෙක්ඛිතබ්බතො පෙක්ඛා, නටසත්ථවිධිනා නටානඤ්ච පයොගො. නටසමුහෙන පන ජනසමුහෙ කරණවසෙන “නටසමජ්ජ”න්ති චුත්තං, සාරසමාසෙ “පෙක්ඛා මහ”න්ති චුත්තං. සනතාලං නාම දණ්ඩමයනාලං, සිලාසලාකතාලං වා. එකෙති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. යථා චෙත්ථ, ඵවං ඉතො පරෙසුපි “එකෙ”ති ආගතට්ඨානෙසු. චතුරස්සඅම්බණකතාලං නාම රුක්ඛසාරදණ්ඩාදීසු යෙන කෙනවි චතුරස්සඅම්බණකං කත්වා චතුසු පස්සෙසු වම්මෙන ඔනන්ධිත්වා කතවාදිතං. අබ්භොක්කිරණං රඬගබ්බිකරණං, යා “නන්දී”ති චුච්චති. සොහනකරන්ති සොහනකරණං, “සොහනසරක”න්ති සාරසමාසෙ චුත්තං. වණ්ඩාලානම්දන්ති වණ්ඩාලං. සාණෙ උදකෙන තෙමෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආකොටනකීලා සාණධොවනං. ඉන්ද්‍රජාලෙනාති අට්ඨධොවනමත්තං පරිජජ්ජිත්වා යථා පරෙ අට්ඨිනියෙව පස්සන්ති, ඵවං තවාදිතං අන්තරධාපනමායාය. සකටබ්බහාදීති ආදි-සද්දෙන චක්කපදුමකළීරබ්බහාදිං සඬගණ්හාති.

14. පදානීති සාරීනං පතිට්ඨානට්ඨානානි. දසපදං නාම ද්විතී පන්තීහි විසති යා පදෙහි කීළනජුතං. පාසකං වුව්චති ඡසු පස්සෙසු එකෙකං යාව ඡක්කං දස්සෙත්වා කතකීළනකං, තං වඩ්ඪෙත්වා යථාලද්ධං එකකාදිවසෙන සාරියො අපනෙන්තා උපනෙන්තා ච කීළන්ති. සටෙන කීළා සටිකාති එකෙ. බහුසු සලාකාසු විසෙසරහිතං එකං සලාකං ගහෙත්වා තාසු පක්ඛිපිත්වා පුන තස්සෙව උද්ධරණං සලාකහත්ථන්ති එකෙ. පණ්ණෙන වංසාකාරෙන කතා නාළිකා. තෙනෙවාහ “තං ධමන්තා”ති. “පුච්ඡන්තස්ස මුඛාගතං අක්ඛරං ගහෙත්වා නට්ඨමුත්ති ලාභාලාභාදිජානනකීළා අක්ඛරිකා”තිපි වදන්ති. “වාදිතානුරූපං නච්චනං ගායනං වා යථාවජ්ජං” තිපි වදන්ති. “එවං කතෙ ජයො භවිස්සති, අඤ්ඤා පරාජයො”ති ජයපරාජයෙ පුරක්ඛන්වා පයොගකරණවසෙන පරිහාරපථාදීනම්පි ජුතපමාදට්ඨානභාවො වෙදිතබ්බො. පඨගචීරාදීහිපි වංසාදීහි කාතබ්බකිච්චසිද්ධිඅසිද්ධිජයපරාජයාවහො පයොගො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. “යථාවජ්ජ”න්ති ච කාණාදීහි සදිසතාකාරදස්සනෙහි ජයපරාජයවසෙන ජුතකීළිතභාවෙන වුත්තං.

15. වාළරූපානීති ආහරිමානි වාළරූපානි. “අකප්පියමඤ්චොව පල්ලඬිකො”ති සාරසමාසෙ. වානච්චිත්තන්ති හිත්තිච්ඡදාදිවසෙන වානෙන විචිත්‍රං. රුක්ඛතුලලතාතුලපොටකීතුලානං වසෙන තිණ්ණං තුලානං. උද්දලොමියං කෙච්ඡි සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ච. තථා එකන්තලොමියං. කොසෙය්‍යකට්ඨිස්සමයන්ති කොසෙය්‍යකස්සට්ඨමයං. සුද්ධකොසෙය්‍යන්ති රතනපරිසිඛ්ඛනරහිතං. “යපෙත්වා තුලික”න්ති එතෙන රතනපරිසිඛ්ඛනරහිතාපි තුලිකා න වට්ඨතිති දීපෙති. “රතනපරිසිඛ්ඛිතානී”ති ඉමිනා යානි රතනපරිසිඛ්ඛිතානි, තානි භූමත්ථරණවසෙන, යථානුරූපං මඤ්චපීඨාදියු ච උපනෙතුං වට්ඨතිති දීපිතං හොති. අජිනවම්මෙහීති අජිනම්ගවම්මෙහි. තානි කිර වම්මානි සුබ්බමානි, තස්මා දුපට්ඨතිපට්ඨානි කත්වා සිඛ්ඛන්ති. තෙන වුත්තං “අජිනප්පවෙණි”ති. වුත්තනසෙනාති විනයෙ වුත්තනසෙන.

16. අලඬිකාරඤ්ජනමෙව න හෙසජ්ජං මණ්ඩනානුයොගස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. මාලා-සද්දො සාසනෙ සුද්ධපුජ්ජෙසුපි නිරුල්ලොති ආහ “බද්ධමාලා වා”ති. මත්තිකකක්කන්ති ඔසධෙහි අභිසඬ්ඛනං යොගමත්තිකකක්කං. චලිතෙහි කුපිතෙ. ලොහිතෙ සන්තිසිත්තෙහි දුට්ඨලොහිතෙ බිණ්ණෙ.

17. දුග්ගතිතො සංසාරතො ච නිය්‍යානි එතෙනානි නිය්‍යානං, සග්ගමග්ගො මොක්ඛමග්ගො ච. තං නිය්‍යානං අරහති, නිය්‍යානෙ වා නියුත්තා, නිය්‍යානං වා එලභුතං එතිස්සා අත්ථීති නිය්‍යානිකා, වච්චුවචරිතසංකිලෙසතො නිය්‍යානීති වා ඊ-කාරස්ස රස්සත්තං, ය-කාරස්ස ච ක-කාරං කත්වා නිය්‍යානිකා, වෙතනාය සද්ධිං සම්ඵජ්ජලාපා වෙරමණි.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 තප්පට්ඨපක්ඛතො අනියායානිකා, තස්සා භාවො අනියායානිකත්තං, තස්මා
 අනියායානිකත්තා. තිරච්ඡානභූතාති තිරොකරණභූතා. කම්මට්ඨානභාවෙති
 අනිච්චතාපටිසංයුත්තවතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ. සහ අත්ථෙතාති
 සාත්ථකං, හිතපටිසංයුත්තන්ති අත්ථො. විසිඛාති සරසන්තිවෙසො,
 විසිඛාගහණෙන ච තන්තිවාසිනො ගහිතා “ගාමො ආගතො”තිආදීසු විය.
 තෙනෙවාහ “සුරා සමත්ථා”ති, “සද්ධා පසන්නා”ති ච.
 කුම්භට්ඨානාපදෙසෙන කුම්භදාසියො චුත්තාති ආහ “කුම්භදාසිකථා වා”ති.
 උප්පත්තිධීතිසම්භාරාදිවසෙන ලොකං අක්ඛායතීති ලොකක්ඛායිකා.

18. සහිතන්ති පුබ්බාපරාවිරුද්ධං.

19. දුතස්ස කම්මං දුතෙය්‍යං, තස්ස කථා දුතෙය්‍යකථා.

20. තිවිධෙනාති

සාමන්තප්ප්පනඉරියාපථසන්තිස්සිතපච්චයපටිසෙවනහෙදතො
 තිප්පකාරෙන. විම්භාපයන්තිති “අහො අච්ඡරියපුරියො”ති අත්තති පරෙසං
 විම්භයං උප්පාදෙන්ති. ලපන්තිති අත්තානං, දායකං වා උක්ඛිපිත්වා යථා
 සො කිඤ්චි දදාති, එවං උක්කාවෙන්වා කථෙත්ති. නිමිත්තෙන චරන්ති,
 නිමිත්තං වා කරොන්තිති නෙමිත්තිකා නිමිත්තන්ති ච පරෙසං පච්චය
 දානසඤ්ඤප්පාදකං කායවචිකම්මං චුච්චති. නිප්පිංසන්තිති නිප්පෙසා,
 නිප්පෙසායෙව නිප්පෙසිකා, නිප්පෙසොති ච සධ්දුරියො විය
 ලාභසක්කාරත්ථං අක්කොසඛුංසනුප්පණ්ඩනපරපිට්ඨිමංසිකතාදි.

මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මහාසීලවණ්ණනා

21. අභිගාති ආරබ්භ පවත්තත්තා අභිගසහවරිතං සත්ථං “අභිග”න්ති
 චුත්තං. නිමිත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. කෙච් පන “අභිගන්ති
 අභිගචිකාර”න්ති වදන්ති, පරෙසං අභිගචිකාරදස්සනෙනාපි
 ලාභාලාභාදිවිජ්ජාති. පණ්ඩුරාජාති දක්ඛිණාමධුරාධිපති. “මහන්තාන”න්ති
 එතෙන අප්පකං නිමිත්තං, මහන්තං නිමිත්තං උප්පාතොති දස්සෙති. ඉදං
 නාම පස්සතීති යො වසහං කුඤ්ජරං පාසාදං පබ්බතං වා ආරුළ්භං සුපිනෙ
 අත්තානං පස්සති, තස්ස ඉදං නාම ඵලං හොතීති. සුපිනකන්ති සුපිනසත්ථං.
 අභිගසම්පත්තිවිපත්තිදස්සනමත්තෙන ආදිසනං චුත්තං “අභිග”න්ති ඉමිනා,
 “ලක්ඛණ”න්ති ඉමිනා පන
 මහානුභාවතානිප්පාදකඅභිගලක්ඛණවිසෙසදස්සනෙනාති අයමෙතෙසං
 විසෙසොති. අහතෙති නාවෙ. ඉතො පට්ඨායාති
 දෙවරක්ඛසමනුස්සාදිහෙදෙන විවිධවත්ථභාගෙ ඉතො වා එත්තො වා
 සඤ්ජිත්තෙ ඉදං නාම හොගාදි හොතීති. දබ්බිහොමදීනි
 හොමස්සුපකරණාදිවිසෙසෙහි ඵලවිසෙසදස්සනවසෙන පවත්තාති.
 අග්ගිහොමං චුත්තාවසෙසසාධනවසෙන පවත්තං හොමං. අභිගලට්ඨිත්ති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සරීරං. අබ්භිනො සත්ථං අබ්භෙය්‍යං, මාසුරක්ඛෙන කතො ගන්ථො මාසුරක්ඛො. භූරිවිජ්ජා සස්සබුද්ධිකරණවිජ්ජාති සාරසමාසෙ. සපක්ඛක...පෙ.... චතුප්පදානන්ති පිඨගලමක්ඛිකාදිසපක්ඛක සරගොලිකාදිඅපක්ඛකදෙවමනුස්සකොඤ්චාදිද්විපදකකණ්ටකජම්බුකාදිචතු ප්පදානං.

23. “අසුකදිවසෙ”ති “පක්ඛස්ස දුතියෙ තතියෙ”තිආදි තිථිවසෙන වුත්තං. අසුකනක්ඛත්තෙනාති රොහිණිආදිනක්ඛත්තයොගවසෙන.

24. උක්කානං පතනන්ති උක්කොභාසානං පතනං. වාතසඬ්ඝාතෙසු හි වෙගෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ටෙන්තෙසු දීපකොභාසො විය ඔභාසො උප්පජ්ජන්වා ආකාසතො පතති, තත්ථායං උක්කාපාතවොහාරො. අවිසුද්ධතා අබ්භමහිකාදිහි.

25. ධාරානුපවෙච්ඡනං වස්සනං. හත්ථෙන අධිප්පෙතවිඤ්ඤාපනං හත්ථමුද්දා, තං පන අඬ්ගුලිසඬ්කොවනෙන ගණනායෙව. පාරසික මිලක්ඛකාදයො විය නවත්තවසෙන ගණනා අවිජ්ජදකගණනා. සපුප්පාදනාදීති ආදි-සද්දෙන වොකලනභාගභාරාදිකෙ සඬ්ගණ්භාති. චිත්තාවසෙනාති වත්ථුං අනුසන්ධිඤ්ච සයමෙව චිරෙන චිත්තෙන්වා කරණවසෙන චිත්තාකචි වෙදිතඛිඛො, කිඤ්චි සුත්වා සුතෙන අස්සුතං අනුසන්ධෙත්වා කරණවසෙන සුතකචි, කඤ්චි අත්ථං උපධාරෙත්වා තස්ස සඬ්ඛිපනචිත්ථාරණාදිවසෙන අත්ථකචි, යං කිඤ්චි පරෙන කතං කඛ්ඛං නාටකං වා දිස්වා තං සදිසමෙව අඤ්ඤං අත්තනො යානුප්පත්තිකපටිභානෙන කරණවසෙන පටිභානකචි වෙදිතඛිඛො.

26. පරිග්ගහභාවෙන දාරිකාය ගණ්භාපනං ආවාහනං. තථා දාපනං විවාහනං. දෙසන්තරෙ දිගුණතිගුණාදිගහණවසෙන භණ්ඩප්පයොජනං පයොගො. තත්ථ වා අඤ්ඤත්ථ වා යථාකාලපරිච්ඡෙදං වඩ්ඪිගහණවසෙන පයොජනං උද්ධාරො. “භණ්ඩමූලරහිතානං වාණිජ්ජං කත්වා එත්තකෙතුදයෙන සහ මූලං දෙථාති ධනදානං පයොගො, තාවකාලිකදානං උද්ධාරො”ති ව වදන්ති. තීහි කාරණෙහීති එත්ථ වාතෙන, පාණකෙහි වා ගඛ්භෙ විනස්සන්තෙ න පුරිමකම්මුනා ඔකාසො කතො, තප්පච්චයා කම්මං විපච්චති. සයමෙව පන කම්මුනා ඔකාසෙ කතෙ න එකන්තෙන වාතො පාණකා වා අපෙක්ඛිතඛිඛාති කම්මස්ස විසුං කාරණභාවො වුත්තොති දට්ඨඛිඛං. නිඛිඛාපතීයන්ති උපසමකරං. පටිකම්මන්ති යථා තෙ න බාදන්ති, තථා පටිකරණං. පරිවත්තනත්ථන්ති ආවුධාදිනා සහ උක්ඛිත්තහත්ථස්ස උක්ඛිපනවසෙන පරිවත්තනත්ථං. ඉච්ඡිතත්ථස්ස දෙවතාය කණ්ණෙ කථනවසෙන ජප්පනං කණ්ණජප්පනන්ති. ආදිච්චපාරිවරියාති කරවීරමාලාහි පූජං කත්වා සකලදිවසං ආදිච්චාහිමුඛාවට්ඨානෙන ආදිච්චස්ස පරිවරණං.

“සිරවිභායන” න්ති කෙච් පඨන්ති, තස්සත්ථොමන්තං පරිජජ්ජිත්වා සිරසා ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස අවිභායනන්ති.

27. සමිද්ධිකාලෙති ආයාචිතස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිකාලෙ. සන්තිපටිස්සවකම්මන්ති දෙවනායාවනාය යා සන්ති පටිකත්තබ්බා, තස්සා පටිඤ්ඤාපටිස්සවකම්මකරණං, සන්තියා ආයාචනජ්ජයොගොති අත්ථො. තස්මින්ති පටිස්සවඵලභූතෙ යථාහිපත්ථිතකම්මස්මිං, යං “සචෙ මෙ ඉදං නාම සමිජ්ඣස්සති” ති චුත්තං. තස්සාති සන්තිපටිස්සවස්ස, යො “පණ්ඩි” ති ච චුත්තො. යථාපටිස්සවඤ්ඤි උපහාරෙ කතෙ පණ්ඩි ආයාචනා කතා නියානිතා භොතිති. අවිජන්දිකභාවමත්තන්ති ඉත්ථියා අකාමකභාවමත්තං. ලිඛිගන්ති පූරිසලිඛිගං. බලිකම්මකරණං උපද්දවපටිබාහනත්ථඤ්ඤෙව චඩ්ඪිආවහනත්ථඤ්ඤෙව. දොසානන්ති පිත්තාදිදොසානං. එත්ථ ච වමනන්ති පච්ඡට්ඨනං අධිජ්ජෙතං. උද්ධංවිරොචනන්ති වමනං “උද්ධං දොසානං නිහරණ” න්ති චුත්තත්තා. තථා විරොචනන්ති විරොචනමෙව. අධොවිරොචනන්ති පන සුද්ධිවත්ථිකසාවත්ථිආදි වත්ථිකිරියාපි අධිජ්ජෙතා “අධො දොසානං නිහරණ” න්ති චුත්තත්තා. සීසවිරොචනං සෙම්භනිහරණාදි. පටලානීති අක්ඛිපටලානි. සලාකචෙජ්ජකම්මන්ති අක්ඛිචෙජ්ජකම්මං, ඉදං චුත්තාවසෙසසාලාකියසඬිගභණත්ථං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බන්ති. තජ්ජනාදයොපි හි සාලාකියානෙවාති. මූලානි පධානානි රොගූපසමෙ සමත්ථානි භෙසජ්ජානි මූලභෙසජ්ජානි, මූලානං වා බ්‍යාධිනං භෙසජ්ජානි මූලභෙසජ්ජානි. මූලානුබන්ධවසෙන හි දුච්ඡෙධො බ්‍යාධි. මූලරොගෙ ච තිකිච්ඡිතෙ යෙහුයොන ඉතරං වූපසමතීති. “කායතිකිච්ඡනං දස්සෙති” ති

ඉදං කොමාරහච්චසල්ලකත්තසාලාකියාදිකරණවිසෙසභූතතන්තීනං තත්ථ තත්ථ චුත්තත්තා පාරිසෙසවසෙන චුත්තං, තස්මා තදවසෙසාය තන්තියාපි ඉධ සඬිගහො දට්ඨබ්බො. සබ්බානි චෙතානි ආජීවහෙතුකානියෙව ඉධාධිජ්ජෙතානි “මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කජ්ජෙත්ති” ති චුත්තත්තා. යං පන තත්ථ තත්ථ පාළියං “ඉති වා” ති චුත්තං, තත්ථ ඉතීති පකාරත්ථෙ නිපාතො, වා-ඉති විකජ්ජනත්ථෙ. ඉදං චුත්තං භොති ඉමිනා පකාරෙන, ඉතො අඤ්ඤෙ න වාති. තෙන යානි ඉතො බාහිරකපබ්බජිතා සිජ්ජායතනවිජ්ජාට්ඨානාදීනි ජීවිකොපායභූතානි ආජීවපකතා උපජීවන්ති, තෙසං පරිග්ගහො කතොති චෙදිතබ්බො.

මහාසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බන්තකජ්ජිකසස්සතවාදවණ්ණනා

28. හික්ඛුසඬිසෙන චුත්තවණ්ණො නාම “යාවඤ්ඤිදං තෙන භගවතා” තිආදිනා චුත්තවණ්ණො. එත්ථායං සම්බන්ධො — න හික්ඛවෙ එත්තකා එව බුද්ධගුණා, යෙ තුම්භාකං පාකටා, අපාකටා පන “අත්ථි හික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ධම්මා” ති විත්ථාරො. තත්ථ “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා එවං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා චූළමජාලසුත්තවණ්ණනා
ගහිතා''තිආදිනා සස්සතාදිදිට්ඨිට්ඨානානං
යථාගහිතාකාරසුඤ්ඤතභාවජ්ජකාසනතො, “තඤ්ච පජානනං න
පරාමසතී''ති සීලාදීනඤ්ච අපරාමාසනියානිකභාවදීපනෙන
නිව්චසාරාදිවිරහජ්ජකාසනතො, යාසු වෙදනාසු අවිතරාගතාය බාහිරිකානං
ඵතානි දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතානි සම්භවන්ති, තෙසං පච්චයභූතානඤ්ච
සම්මොභාදීනං වෙදකකාරකසභාවාභාවදස්සනමුඛෙන සබ්බධම්මානං
අත්තත්තනියතාවිරහදීපනතො, අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනතො ච අයං
දෙසනා සුඤ්ඤතාවිභාවනජ්ජධානාති ආහ “සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරභී''ති.
පරියත්තීති විනයාදිභෙදහින්නා තත්ති. දෙසනාති තස්සා තත්තියා
මනසාවචත්ථාපිතාය විභාවනා, යථාධම්මං ධම්මාභිලාපභූතා වා
පඤ්ඤාපනා, අනුලොමාදිවසෙන වා කථනන්ති පරියත්තිදෙසනානං
විසෙසො පුබ්බෙයෙව වචත්ථාපිතොති ආහ “දෙසනායං පරියත්තිය''න්ති.
ඵවං ආදීසුති ඵත්ථ ආදි-සද්දෙන
සච්චසභාවසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤආපත්තිඤ්ඤයාදයො සඬගය්හන්ති.
තථා හි අයං ධම්ම-සද්දො “චතුන්නං භික්ඛවෙ ධම්මානං
අනනුබොධා''තිආදීසු (දී. නි. 2.186; අ. නි. 4.1) සච්චෙ වත්තති, “කුසලා
ධම්මා අකුසලා ධම්මා''තිආදීසු (ධ. ස. 1) සභාවෙ, “ඵවංධම්මා තෙ
හගවන්තො අහෙසු''න්තිආදීසු (සං. නි. 5.378) සමාධිමිහි, “සච්චං ධම්මො
ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොචතී''තිආදීසු (සු. නි. 190) පඤ්ඤාය,
“ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ සත්තානං ඵවං ඉච්ඡා උජ්ජජ්ජතී''තිආදීසු (ම. නි.
3.373; පටි. ම. 1.33) පකතියං, “ධම්මො සුචිණ්ණො සුබමාවහාතී''තිආදීසු
(සු. නි. 184; ථෙරගා. 303; ජා. 1.10.102) පුඤ්ඤෙ, “චත්තාරො පාරාජිකා
ධම්මා''තිආදීසු (පාරා. 233) ආපත්තියං, “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන
බුද්ධස්ස හගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති''තිආදීසු (මහානි. 156;
චූළනි. 85; පටි. ම. 3.6) ඤෙයො වත්තති (ම. නි. අට්ඨ. 1.සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා; අහි. අට්ඨ. 1.තිකමාතිකාපදවණ්ණනා; බු. වං.
අට්ඨ. රතනවඨ්ඨකමනකණ්ඩවණ්ණනා). ධම්මා භොන්තීති සුඤ්ඤා
ධම්මමත්තා භොන්තීති අත්ථො.

“දුද්දසා''ති ඵතෙනෙව තෙසං ධම්මානං දුක්ඛොගාහතා පකාසිතා
භොති. සච්චෙ පන කොචි අත්තතො පමාණං අජානන්තො ඤාණෙන තෙ
ධම්මෙ ඔගාහිතුං උස්සාහං කරෙය්‍ය, තස්ස තං ඤාණං අජ්ජනිට්ඨමෙව
මකසතුණ්ඩසුචි විය මහාසමුද්දෙනි ආහ “අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා''ති.
අලබ්භනෙය්‍යා පතිට්ඨා ඵත්ථාති අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨාති පදවිග්ගභො
වෙදිතබ්බො. අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨානං ඔගාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය
“ඵත්තකා ඵතෙ ඊදිසා වා''ති පස්සිතුං න සක්කාති චුත්තං “ගම්භිරත්තා ඵව
දුද්දසා''ති. යෙ පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තෙසං ඔගාහිත්වා අනුබුජ්ඣතො
කථා ඵව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තා ඵව දුරනුබොධා''ති.
සබ්බපරිලාභපටිජ්ජස්සද්ධිමත්ථකෙ සමුජ්ජන්තත්තා,
නිබ්බුතසබ්බපරිලාභසමාපත්තිසමොකිණ්ණත්තා ච නිබ්බුතසබ්බපරිලාභා.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සන්තාරම්මණානි මග්ගඵලනිබ්බානානි අනුපසන්තසභාවානං කිලෙසානං සඬ්ඛාරානඤ්ච අභාවතො. අථ චා සමුහතචික්ඛෙපතාය නිච්චසමාහිතස්ස මනසිකාරස්ස වසෙන තදාරම්මණධම්මානං සන්තභාවො වෙදිතබ්බො කසිණුග්ඝාටිමාකාසතබ්බිසයවිඤ්ඤාණානං අනන්තභාවො විය. අවිරජ්ඣිත්වා නිමිත්තපට්ඨෙධො විය ඉස්සාසානං අවිරජ්ඣිත්වා ධම්මානං යථාභූතසභාවබ්බොධො සාදුරසො මහාරසො ච හොතීති ආහ අතිත්තිකරණට්ඨෙන්නාති. පට්ඨෙධජ්ජත්තානං, තෙසු ච බුද්ධානංයෙව සබ්බාකාරෙන විසයභාවූපගමනතො න තක්කබුද්ධියා ගොචරාති ආහ “උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා”තිආදි. “නිපුණා”ති ඤෙය්‍යසු තික්ඛවිසදවුත්තියා ඡෙකා. යස්මා පන සො ඡෙකභාවො ආරම්මණෙ අප්පට්ඨතවුත්තිතාය සුබ්‍රමඤ්ඤායගහණසමත්ථතාය සුපාකට්ඨො හොති, තෙන වුත්තං “සණ්ඨසුබ්‍රමසභාවත්තා”ති.

අපරො නයො – විනයපණ්ණත්තිආදිගම්භීරනෙය්‍යවිභාවනතො ගම්භීරො. කදාචි අසඬ්ඛෙය්‍යාමභාකජ්ජෙ අතික්කමිත්වාපි දුල්ලභදස්සනතාය දුද්දසා. දස්සනඤ්චෙත්ථ පඤ්ඤාචක්ඛුවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. ධම්මන්ට්ඨසඬ්ඛාතස්ස අනුබ්බධස්ස කස්සවිදෙව සම්භවතො දුරනුබ්බොධා. සන්තසභාවතො, වෙනෙය්‍යානඤ්ච ගුණසම්පදානං පරියොසානත්තා සන්තා. අත්තතො ච පච්චයෙහි පධානභාවං නීතතාය පණ්ණා. සමධිගතසච්චලක්ඛණතාය අතක්කෙහි, අතක්කෙන චා ඤාණෙන අවචරිතබ්බතාය අතක්කාවචරා. නිපුණං, නිපුණෙ චා අත්ථෙ සච්චජ්ජවිචයාකාරාදිවසෙන විභාවනතො නිපුණා. ලොකෙ අග්ගපණ්ඩිතෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන වෙදියන්ති පකාසියන්තිති පණ්ඩිතවෙදනීයා. අනාවරණඤ්ඤාණපට්ලාහතො හි භගවා “සබ්බවිදු හං අස්මි, (ධ. ප. 353; මහාව. 11; කථා. 405) දසබලසමන්තාගතො හික්ඛවෙ තථාගතො”තිආදිනා (සං. නි. 2.21) අත්තතො සබ්බඤ්ඤාදිගුණෙ පකාසෙති. තෙනෙවාහ “සයං අහිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං ඵලනිබ්බානානි විය සච්ඡිකාතබ්බසභාවං න හොති, ආසවක්ඛයඤාණෙ පන අධිගතෙ අධිගතමෙව හොතීති තස්ස පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අහිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙන පච්චක්ඛං කත්වා”ති. අහිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙනාති ච හෙතුඅත්ථෙ කරණවචනං, අහිවිසිට්ඨඤාණාධිගමහෙතුති අත්ථො. අහිවිසිට්ඨඤාණන්ති චා පච්චවෙක්ඛණඤාණෙ අධිජ්ජෙන කරණවචනමිපි යුජ්ජතියෙව. පවෙදනඤ්චෙත්ථ අඤ්ඤාවිසයානං සච්චාදීනං දෙසනාකිච්චසාධනතො, “ඵකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (මහාව. 11; කථා. 405) පටිජානනතො ච වෙදිතබ්බං. වදමානාති ඵත්ථ සත්තිඅත්ථො මාන-සද්දො, වත්තුං උස්සාහං කරොන්තොති අත්ථො. ඵචංභූතා ච වත්තුකාමා නාම හොන්තිති ආහ “වණ්ණං වත්තුකාමා”ති. සාවසෙසං වදන්තොපි විපරිතං වදන්තො විය “සම්මා වදති”ති න

වත්තබ්බොති ආහ “අභාපෙත්වා”ති, තෙන අනවසෙසත්ථො ඉධ සම්මා-
සද්දොති දස්සෙති. “වත්තුං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති ඉමිනා “වදෙය්‍ය”න්ති
සකත්ථදීපනභාවමාහ. එත්ථ ච කිඤ්චාපි භගවතො දසබ්බාදිඤ්ඤාණානිපි
අනඤ්ඤසාධාරණානි, සප්පදෙසවිසයත්තා පන තෙසං ඤාණානං න තෙහි
බුද්ධගුණා අභාපෙත්වා ගහිතා නාම භොන්ති, නිප්පදෙසවිසයත්තා පන
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස තස්මිං ගහිතෙ සබ්බෙපි බුද්ධගුණා ගහිතා එව
නාම භොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යෙහි...පෙ.... වදෙය්‍ය”න්ති. පුට්ඨති
ආරම්මණානි එතස්සාති පුට්ඨආරම්මණං, සබ්බාරම්මණත්තාති අධිප්පායො.
අථ වා පුට්ඨආරම්මණාරම්මණතොති එතස්මිං අත්ථෙ “පුට්ඨආරම්මණතො”ති
චුත්තං, එකස්ස ආරම්මණ-සද්දස්ස ලොපං කත්වා “ඔට්ඨමුබ්බො
කාමාවචර”න්ති ආදීසු විය, තෙනස්ස පුට්ඨඤාණකිව්චසාධකතං දස්සෙති.
තථා හෙතං තීසු කාලෙසු අප්පට්ඨනඤාණං, චතුරයොනිපරිච්ඡෙදකඤාණං,
පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණං, ඡසු අසාධාරණඤාණෙසු
සෙසාසාධාරණඤාණානි, සත්තඅරියපුග්ගලවිභාවකඤාණං, අට්ඨසුපි
පරිසාසු අකම්පනඤාණං, නවසත්තාවාසපරිජානනඤාණං, දසබ්බඤාණන්ති
එවමාදීනං අනෙකසත්තසහස්සහෙදානං ඤාණානං යථාසම්භවං කිව්චං
සාධෙතිති. “පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙනා”ති එතෙන
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස කමචුත්තිතං දස්සෙති. කමෙතාපි හි තං විසයෙසු
පවත්තති, න සකිංයෙව යථා බාහිරකා වදන්ති “සකිංයෙව සබ්බඤ්ඤ සබ්බං
ජානාති, න කමෙතා”ති.

යදි එවං අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යහෙදස්ස ඤෙය්‍යස්ස පරිච්ඡෙදවතා
එකෙන ඤාණෙන නිරවසෙසතො කථං පටිවෙධොති, කො වා එවමාහ
“පරිච්ඡෙදවත්තං බුද්ධඤාණ”න්ති. අනන්තඤ්ඤි තං ඤාණං ඤෙය්‍යං විය.
චුත්තඤ්ඤෙතං “යාවතකං ඤෙය්‍යං තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං,
තාවතකං ඤෙය්‍ය”න්ති (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5). එවමපි
ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ච අනෙකහෙදහින්තො
ඤෙය්‍යො කමෙන ගස්භමානො අනවසෙසපටිවෙධො න සම්භවති යෙවාති,
නයිදමෙවං. කස්මා? යං කිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලං එකදෙසො
වා. තත්ථ අප්පට්ඨනවාරතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති,
වික්ඛෙපාභාවතො ච භගවා සබ්බකාලං සමාහිතොව ඤාතුං, ඉච්ඡිතස්ස
පච්චක්ඛ්‍යාවො න සක්කා නිවාරෙතුං “ආකඬ්ඛාපට්ඨද්ධං බුද්ධස්ස
භගවතො ඤාණ”න්තිආදි (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො,
න චෙත්ථ දුරතො චිත්තපටං පස්සන්තානං විය, “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති
විපස්සන්තානං විය ච අනෙකධම්මාවබ්බොධකාලෙ අනිරුපිතරූපෙන
භගවතො ඤාණං පවත්තතිති ගහෙතබ්බං අවිත්තෙය්‍යානුභාවතාය
බුද්ධඤාණස්ස. තෙනෙවාහ “බුද්ධවිසයො අවිත්තෙය්‍යො”ති (අ. නි.
4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්නිට්ඨානං සබ්බාකාරෙන
සබ්බධම්මාවබ්බොධනසමත්ථස්ස ආකඬ්ඛාපට්ඨද්ධචුත්තිතො
අනාවරණඤාණස්ස පටිලාභෙන භගවා සත්තානෙන
සබ්බධම්මපටිවෙධසමත්ථො අහොසි සබ්බතෙය්‍යාවරණස්ස පභානතො,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
තස්මා සබ්බඤ්ඤා, න සක්ඛංයෙව සබ්බධම්මාවබ්බොධතො, යථා සන්තානෙන
සබ්බඉන්ධනස්ස දහනසමත්ථතාය පාවකො “සබ්බභූ”ති වුච්චතීති.

වචන්ථාපනවචනන්ති සන්තිට්ඨාපනවචනං, අවධාරණවචනන්ති
අත්ථො. අඤ්ඤෙ වාති එත්ථ අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති “න
පාණාතිපාතා චෙරමණිආදයො”ති, අයඤ්ච එව-සද්දො අනියතදෙසතාය ව-
සද්දො විය යත්ථ වුත්තො, තතො අඤ්ඤත්ථාපි වචනිච්ඡාවසෙන
උපතිට්ඨතීති ආහ “ගම්භීරා වා”තිආදි. සබ්බපදෙහීති යාව
“පණ්ඩිතවෙදනියා”ති ඉදං පදං, තාව සබ්බපදෙහි. සාවකපාරමිඤ්ඤාණන්ති
සාවකානං දානාදිපාරිපුරියා නිජ්ජන්තං
විජ්ජත්තයජළහිඤ්ඤාවතුප්පටිසම්භිදාදිහෙදං ඤාණං. තතොති
සාවකපාරමිඤ්ඤාණතො. තත්ථාති සාවකපාරමිඤ්ඤාණං. තතොපීති
අනන්තරනිද්දිට්ඨතො පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණතොපි, කො පන වාදො
සාවකපාරමිඤ්ඤාණතොති අධිජ්ජායො. එත්ථායං අත්ථයොජනා – කිඤ්චාපි
සාවකපාරමිඤ්ඤාණං හෙට්ඨිමසෙක්ඛඤ්ඤාණං පුථුජ්ජනඤ්ඤාණඤ්ච උපාදාය
ගම්භීරං, පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණං උපාදාය න තථා ගම්භීරන්ති
“ගම්භීරමොවා”ති න සක්කා වත්තුං. තථා පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණමපි
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං උපාදායාති තත්ථ වචන්ථානං න ලබ්භති,
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණධම්මා පන සාවකපාරමිඤ්ඤාණාදීනං විය කිඤ්ච උපාදාය
අගම්භීරභාවාවතො ගම්භීරා වාති. යථා චෙත්ථ වචන්ථානං දස්සිතං, එවං
සාවකපාරමිඤ්ඤාණං දුද්දසං, පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණං පන තතො දුද්දසතරන්ති
තත්ථ වචන්ථානං නත්ථිතිආදිනා වචන්ථානසබ්භාවො තෙනබ්බො.
තෙනෙවාහ “තථා දුද්දසාව...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති.

කස්මා පනෙනං එවං ආරද්ධංති එත්ථායං අධිජ්ජායො – භවතු තාව
නිරවසෙසබුද්ධගුණවිභාවනූපායභාවතො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං එකමපි
පුථුනිස්සයාරම්මණඤ්ඤාකිච්චසිද්ධියා “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙව
ධම්මා”තිආදිනා බහුවචනෙන උද්දිට්ඨං, තස්ස පන විස්සජ්ජනං
සච්චපච්චයාකාරාදිවිසෙසවසෙන අනඤ්ඤසාධාරණෙන විභජනනයෙන
අනාරහිත්ථා සනිස්සයානං දිට්ඨිතං විභජනවසෙන කස්මා ආරද්ධන්ති.
තත්ථ යථා සච්චපච්චයාකාරාදීනං විභජනං අනඤ්ඤසාධාරණං,
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙව විසයො, එවං නිරවසෙසෙන
දිට්ඨිගතවිභජනමපිති දස්සෙතුං “බුද්ධානඤ්ඤි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ
යානානීති කාරණානි. ගජ්ජිතං මහන්තං හොතීති දෙසෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස
අනෙකවිධතාය, දුට්ඨඤ්ඤායාතාය ව නානානයෙහි පවත්තමානං
දෙසනාගජ්ජිතං මහන්තං විපුලං, බහුහෙදඤ්ච හොති. ඤාණං අනුපවිසතීති
තතො එව ව දෙසනාඤාණං දෙසෙතබ්බධම්මෙ විභාගසො කුරුමානං
අනුපවිසති, තෙ අනුපවිස්ස යිතං විය හොතීති අත්ථො.

බුද්ධඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායතීති එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස
දෙසකං පටිච්චෙකඤ්චාති බුද්ධානං දෙසනාඤාණස්ස පටිච්චෙකඤ්ඤාණස්ස ව

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා උළාරභාවො පාකටො භොති. එත්ථ ච කිඤ්චාපි “සබ්බං වචිකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණපුබ්බභිගමං ඤාණානුපරිවත්තී”ති (මහානි. 69; වුළුනි. 85; පටි. ම. 3.5; නෙත්ති. 14) වචනතො සබ්බාපි භගවතො දෙසනා ඤාණරහිතා නත්ථි, සීහසමානවුත්තිතාය ච සබ්බත්ථ සමානුස්සාහප්පවත්ති දෙසෙතබ්බධම්මවසෙන පන දෙසනා විසෙසතො ඤාණෙන අනුපවිට්ඨා ගම්භීරතරා ච භොතීති දට්ඨබ්බං. කථං පන විනයපණ්ණත්තිං පත්ථා දෙසනා තිලක්ඛණාහතා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තා භොතීති? තත්ථාපි ච සන්නිසින්නපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං පවත්තමානා දෙසනා සඬබ්බාරානං අනිච්චතාදිවිභාවතී, සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතාභාවප්පකාසනී ච භොති. තෙනෙවාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මීං කථං කත්ථා”තිආදි.

භූමන්තරන්ති ධම්මානං අවත්ථාවිසෙසඤ්ච යානවිසෙසඤ්ච. තත්ථ අවත්ථාවිසෙසොසාසතිආදිධම්මානං සතිපට්ඨානින්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගභිග්ගභිගාදිහෙදො. යානවිසෙසො කාමාවචරාදිහෙදො. පච්චයාකාරපදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. සමයන්තරන්ති දිට්ඨිවිසෙසා, නානාවිහිතා දිට්ඨියොති අත්ථො, අඤ්ඤසමයං වා. එවං ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිත්ති එවං ලහුකගරුකාදිවසෙන තදනුරූපෙ ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං.

යදිපි කායානුපස්සනාදිවසෙන සතිපට්ඨානාදයො සුත්තන්තපිටකෙපි (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107) විහත්තා, සුත්තන්තභාජනීයාදිවසෙන පන අභිධම්මෙයෙව තෙ සවිසෙසං විහත්තාති ආහ “ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... අභිධම්මපිටකං විහජිත්ථා”ති. තත්ථ “සත්ත එස්සා”ති සත්තවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයොගවසෙන වුත්තං. තථා “සත්ත වෙදනා”තිආදිසුපි. ලොකුත්තරා ධම්මා නාමාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන වුත්තාවසෙසං අභිධම්මෙ ආගතං ධම්මානං විහජිතබ්බාකාරං සඬගණ්හාති. චතුච්ඡති සමන්තපට්ඨානානි එත්ථාති චතුච්ඡතිසමන්තපට්ඨානං, අභිධම්මපිටකං. එත්ථ පච්චයනයං අග්ගහෙත්ථා ධම්මවසෙනෙව සමන්තපට්ඨානස්ස චතුච්ඡතිවිධතා වුත්තා. යථාහ —

“තිකඤ්ච පට්ඨානවරං දුකුත්තමං,
දුකතිකඤ්චෙව තිකදුකඤ්ච;
තිකතිකඤ්චෙව දුකදුකඤ්ච,
ඡ අනුලොමමිහි නයා සුගම්භීරා. (පට්ඨා. 1.පච්චයනිද්දෙස 41, 44, 48, 52);

තථා —

තිකඤ්ච...පෙ.... ඡ පච්චනීයමිහි නයා සුගම්භීරා;
තිකඤ්ච...පෙ.... ඡ අනුලොමපච්චනීයමිහි නයා සුගම්භීරා;

තිකඤ්ච...පෙ.... පච්චනියානුලොමමිහි නයා සුගමිහිරා”ති. (පටියා.

1.පච්චයනිද්දෙස 44, 52);

එවං ධම්මවසෙන චතුර්විසතිහෙදෙසු තිකපටියානාදීසු එකෙකං පච්චයනයෙන අනුලොමාදිවසෙන චතුර්විධං හොතිති ඡන්තවුති සමන්තපටියානාති. තත්ථ පන ධම්මානුලොමෙ තිකපටියානෙ කුසලත්තිකෙ පටිච්චවාරෙ පච්චයානුලොමෙ හෙතුමූලකෙ හෙතූපච්චයවසෙන එකුනපඤ්ඤාස පුච්ඡානයා සත්ත විස්සජ්ජනනයාති ආදිනා දස්සියමානා අනන්තහෙදා නයාති ආහ “අනන්තනය”න්ති. හොති චෙත්ථ –

“පටියානං නාම පච්චෙකං ධම්මානං අනුලොමාදිමිහි තිකදුකාදීසු යා පච්චයමූලවිසිටියා චතුරයතො සත්තධා ගති”ති.

නවහාකාරෙහිති උප්පාදාදීහි නවහි පච්චයාකාරෙහි. තත්ථ උප්පජ්ජති එතස්මා ඵලන්ති උප්පාදො, උප්පත්තියා කාරණභාවො. සති ච අවිජ්ජාය සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති, න අසති, තස්මා අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති. තථා අවිජ්ජාය සති සඬබ්බාරා පවත්තන්ති ධරන්ති, නිවිසන්ති ච, තෙ අවිජ්ජාය සති ඵලං භවාදීසු බිපන්ති, ආයුහන්ති ඵලුප්පත්තියා සටන්ති, සංයුජ්ජන්ති අත්තනො ඵලෙන, යස්මිං සන්තානෙ සයඤ්ච උප්පන්නා, තං පලිබුන්ධන්ති, පච්චයන්තරසමවායෙ උදයන්ති උප්පජ්ජන්ති, හිනොති ච සඬබ්බාරානං කාරණභාවං ගච්ඡති, පටිච්ච අවිජ්ජං සඬබ්බාරා අයන්ති පවත්තන්තිති එවං අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං කාරණභාවූපගමනවිසෙසා උප්පාදාදයො වෙදිතබ්බා. තථා සඬබ්බාරාදීනං විඤ්ඤාණාදීසු.

උප්පාදට්ඨිතිතිආදීසු ච තිට්ඨති එතෙනාති යිති, කාරණං. උප්පාදො එව යිති උප්පාදට්ඨිති. එස නයො සෙසෙසුපි. යස්මා අයොනිසොමනසිකාරො, “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103) වචනතො ආසවා ච අවිජ්ජාය පච්චයො, තස්මා වුත්තං “උභොපෙන ධම්මා පච්චයසමුප්පන්නා”ති. පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤාති සඬබ්බාරානං අවිජ්ජාය ච උප්පාදාදිකෙ පච්චයාකාරෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා ගහණවසෙන පවත්තා පඤ්ඤා. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති ධම්මානං පච්චයූප්පන්නානං පච්චයභාවතො ධම්මට්ඨිතිසඬබ්බාතෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං. පච්චයධම්මා හි පටිච්චසමුප්පාදෙ “ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති වචනතො ද්වාදස පච්චයා. අයඤ්ච නයො න පච්චූප්පන්නෙ එව, අථ ඛො අතීතානාගතකාලෙපි, න ච අවිජ්ජාය එව සඬබ්බාරෙසු, අථ ඛො සඬබ්බාරාදීනමිපි විඤ්ඤාණාදීසු ලබ්භතීති පරිපුණ්ණං කත්වා පච්චයාකාරස්ස විහත්තභාවං දස්සෙතුං “අතීතමිපි අද්ධාන”න්තිආදි පාළිං ආරහි. පටියානෙ (පටියා. 1.පච්චයනිද්දෙස 1) දස්සිතා හෙතාදිපච්චයා එවෙත්ථ උප්පාදාදිපච්චයාකාරෙහි ගහිතාති තෙ යථාසම්භවං නිහරිත්වා යොජෙතබ්බා, අතිවිත්ථාරහයෙන පන න යොජයිමහ.

තස්ස තස්ස ධම්මස්සාති තස්ස තස්ස සඬ්ඛාරාදිපච්චයුප්පන්නධම්මස්ස.
 තථා තථා පච්චයභාවෙනාති උප්පාදාදිහෙතාදිපච්චයභාවෙන.
 අතීතපච්චුප්පන්නානාගතවසෙන තයො අද්ධා කාලා එතස්සාති තියද්ධං.
 හෙතුඵලඵලහෙතුහෙතුඵලවසෙන තයො සන්ධි එතස්සාති තිසන්ධිං.
 සඬ්ඛිප්පන්නි එත්ථ අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬ්ඛෙපො, කම්මං
 විපාකො ව. සඬ්ඛිප්පන්නි එත්ථාති වා සඬ්ඛෙපො, අවිජ්ජාදයො
 විඤ්ඤාණාදයො ව. කොට්ඨාසපරියායො වා සඬ්ඛෙප-සද්දො. අතීතෙ
 කම්මසඬ්ඛෙපාදිවසෙන චත්තාරො සඬ්ඛෙපා එතස්සාති චතුසඬ්ඛෙපං.
 සරූපතො අවුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬ්ඛෙපෙ ආකිරියන්ති
 අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදිග්ගහණෙනි පකාසියන්තීති ආකාරා, අතීතෙ හෙතුආදීනං වා
 පකාරා ආකාරා, තෙ සඬ්ඛෙපෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා වීසතිආකාරා එතස්සාති
 වීසනාකාරං.

ඛත්තියාදිහෙදෙන අනෙකහෙදහින්නාපි සස්සතවාදිනො
 ජාතිසතසහස්සානුස්සරණාදිනො අහිනිවෙසහෙතූනො වසෙන චත්තාරොව
 හොන්ති, න තතො උද්ධං අධොති සස්සතවාදාදීනං පරිමාණපරිච්ඡෙදස්ස
 අනඤ්ඤවිසයතං දස්සෙතුං “චත්තාරො ජනා”තිආදිමාහ. තත්ථ චත්තාරො
 ජනාති චත්තාරො ජනසමූහා. ඉදං නිස්සායාති ඉදං ඉදප්පච්චයනාය සම්මා
 අග්ගහණං, තත්ථාපි ව හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධානං සන්තතිසනස්ස
 අහෙදිතත්තා පරමත්ථතො විජ්ජමානම්පි හෙදනිබන්ධනං නානත්තනයං
 අනුපධාරෙත්වා ගහිතං එකත්තග්ගහණං නිස්සාය. ඉදං ගණ්හන්තීති ඉදං
 සස්සතග්ගහණං අහිනිවිස්ස වොහරන්ති, ඉමිනා නයෙන
 එකච්චසස්සතවාදාදයොපෙත්ථ යථාසම්භවං යොජෙත්වා චත්තබ්බා.
 හින්දිත්වාති “ආතප්පමන්වායා”තිආදිනා විහජිත්වා “තයිදං හික්ඛවෙ
 තථාගතො පජානාති”තිආදිනා විමද්දිත්වා නිජ්ජටං නිගුම්ඛං කත්වා
 දිට්ඨිපටාවිජටනෙන දිට්ඨිගුම්ඛවිවරණෙන ව.

“තස්මා”තිආදිනා බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ දෙසනාය සමුට්ඨිතත්තා
 සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං උද්දිසිත්වා දෙසනාකුසලො භගවා
 සමයන්තරවිග්ගාහණවසෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණමෙව විස්සජ්ජෙතීති
 දස්සෙති. “සන්ති”ති ඉමිනා තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානනය
 අවිච්ඡින්නතං, තතො ව තෙසං මිච්ඡාගාහතො සිථිලකරණවිවෙචනෙහි
 අත්තතො දෙසනාය කිච්චකාරිතං, අවිතථතඤ්ච දීපෙති ධම්මරාජා.

29. අත්ථිති “සංවිජ්ජන්ති”ති ඉමිනා සමානත්ථො පුට්ඨවචනවිසයො
 එකො නිපාතො “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදිසු (දී. නි. 2.377; ම.
 නි. 1.110; ම. නි. 3.154; සං. නි. 4.127; බු. පා. 3.1) විය. සස්සතාදිවසෙන
 පුබ්බන්තං කප්පෙන්නීති පුබ්බන්තකප්පිකා. යස්මා පන තෙ තං පුබ්බන්තං
 පුරිමසිද්ධෙහි තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙහි කප්පෙත්වා, ආසෙවනබලවනය
 විචිත්තවුත්තිතාය ව විකප්පෙත්වා අපරභාගසිද්ධෙහි අහිනිවෙසභූතෙහි
 තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහෙහි ගණ්හන්ති අහිනිවිසන්ති පරාමසන්ති, තස්මා වුත්තං

“පුබ්බන්තං කප්පෙත්වා විකප්පෙත්වා ගණ්හන්ති”ති. තණ්හාපාදානවසෙන වා කප්පනග්ගහණානි වෙදිතබ්බානි. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං. කොට්ඨාසෙසුති එත්ථ කොට්ඨාසාදීසුති අත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරණසමීපඋමග්ගාදීසුපි හි අන්ත-සද්දො දිස්සති. තථා හි “ඉඨස් ත්වං සුත්තන්තෙ වා ගාථායො වා අභිධම්මං වා පරියාපුණස්සු (පාචි. 442), සුත්තන්තෙ ඔකාසං කාරාපෙත්වා”ති (පාචි. 1221) ච ආදීසු පදපුරණෙ අන්ත-සද්දො වත්තති, ගාමන්තං ඔසරෙය්‍ය, (පාරා. 409; චූළව. 343) ගාමන්තසෙනාසන”න්තිආදීසු සමීපෙ, “කාමසුබ්ලේලිකානුයොගො එකො අත්තො, අත්ථිති බො කච්චාන අයමෙකො අත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15; 3.90) උමග්ගෙති.

කප්ප-සද්දො

මහාකප්පසමන්තභාවකිලෙසකාමවිතක්කකාලපඤ්ඤත්තිසදිසභාවාදීසු වත්තතිති ආහ “සම්බහුලෙසු අත්ථෙප්පු වත්තති”ති. තථා හෙස “චත්තාරිමානි හික්ඛවෙ කප්පස්ස අසඬ්ඛොය්‍යානී”තිආදීසු (අ. නි. 4.156) මහාකප්පෙ වත්තති, “කෙවලකප්පං වෙඨවනං ඔභාසෙත්වා”තිආදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවෙ, “සඬ්කප්පො කාමො, රාගො කාමො, සඬ්කප්පරාගො කාමො”තිආදීසු (මහානි. 1; චූළනි. 8) කිලෙසකාමෙ, “තක්කො විතක්කො සඬ්කප්පො”තිආදීසු (ධ. ස. 7) විතක්කෙ, “යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමී”තිආදීසු (ම. නි. 1.387) කාලෙ, “ඉච්චායස්මා කප්පො”තිආදීසු (සු. නි. 1090; චූළනි. 113) පඤ්ඤත්තියං, “සත්ථුකප්පෙන වත කිර හො සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදීසු (ම. නි. 1.260) සදිසභාවෙ වත්තතිති. චූත්තමිපි චෙතන්ති මහානිද්දෙසං (මහානි. 28) සන්ධායාහ. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනානි දිට්ඨියා උපනිස්සයභූතාය සහජාතාය අභිනන්දනභූතාය ච තණ්හාය, සස්සතාදිආකාරෙන අභිනිවිසන්තස්ස මිච්ඡාගාහස්ස ච වසෙන. පුබ්බෙනිචූත්ථධම්මවිසයාය කප්පනාය අධිප්පෙතත්තා අතීතකාලවාචකො ඉධ පුබ්බ-සද්දො, රූපාදිඛන්ධවිනිමුත්තස්ස කප්පනාවත්ථුනො අභාවා අන්ත-සද්දො ච භාගවාචකොති ආහ “අතීතං ඛන්ධකොට්ඨාස”න්ති. “කප්පෙත්වා”ති ච තස්මිං පුබ්බන්තෙ තණ්හායනාහිනිවෙසානං සමත්ථනං පරිනිට්ඨාපනමාහ. ඨිතාති තස්සා ලද්ධියා අවිජ්ජනං. ආරබ්භාති ආලම්බිත්වා. විසයො හි තස්සා දිට්ඨියා පුබ්බන්තො. විසයභාවතො ඵච හි සො තස්සා ආගමනට්ඨානං, ආරම්මණපච්චයො වාති චූත්තං “ආගම්ම පටිච්චා”ති.

අධිවචනපදානීති පඤ්ඤත්තිපදානි. දාසාදීසු සිරිවඩ්ඪකාදි-සද්දො විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පවත්තියා අධිවචනං පඤ්ඤත්ති. අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාවෙ, චූච්චතීති වචනං, උපරි වචනං අධිවචනං, උපාදාභූතරූපාදීනං උපරි පඤ්ඤාපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්තීති අත්ථො, තස්මා පඤ්ඤත්තිදීපකපදානීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤත්තිමත්තඤ්ඤෙනං චූච්චති, යදිදං “අත්තා, ලොකො”ති ච, න

රූපවෙදනාදයො විය පරමත්ථො. අධිකවුත්තිතාය වා අධිවුත්තියොති දිට්ඨියො වුවුවන්ති. අධිකඤ්ඤි සභාවධම්මෙසු සස්සතාදිං පකතිආදිදබ්බාදිං ජීවාදිං කායාදිඤ්ච අභූතමත්ථං අජ්ඣාරොපෙත්වා දිට්ඨියො පවත්තන්තිති.

30. අභිවදන්තීති “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 203, 427; ම. නි. 3.27, 29) අභිනිවිසිත්වා වදන්ති “අයං ධම්මො, නායං ධම්මො”තිආදිනා විවදන්ති. අභිවදනකිරියාය අජ්ජාපි අවිච්ඡෙදභාවදස්සනත්ථං වත්තමානකාලවචනං. දිට්ඨි ඵල දිට්ඨිගතං “මුත්තගතං, (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) සඬබ්බරගත”න්තිආදීසු (මහානි. 41) විය. ගත්තබ්බාභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තං, දිට්ඨියා ගහණමත්තන්ති අත්ථො. දිට්ඨිජ්ජකාරො වා දිට්ඨිගතං. ලොකියා හි විධයුත්තගතපකාර-සද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ඡන්ති. එකෙකස්මිඤ්ච “අත්තා”ති, “ලොකො”ති ච ගහණවිසෙසං උපාදාය පඤ්ඤාපනං හොතිති ආහ “රූපාදීසු අඤ්ඤතරං අත්තා ච ලොකො වාති ගහෙත්වා”ති. අමරං නිච්චං ධූවන්ති සස්සතවෙච්චනාති. මරණාභාවෙන වා අමරං, උජ්ජාදාභාවෙන සබ්බථාපි අත්ථිතාය නිච්චං, ථීරට්ඨෙත විකාරාභාවෙන ධූවං. “යථාභා”තිආදිනා යථාචුත්තමත්ථං නිද්දෙසපටිසම්භිදාපාළීහි විභාවෙති. අයඤ්ච අත්ථො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, වෙදනං, සඤ්ඤං, සඬබ්බරො, විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති”ති ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චුත්තො. “රූපවත්තං අත්තාන”න්තිආදිකාය පන පඤ්චදසවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන වත්තාරො වත්තාරො බන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤං “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නීති අයම්පි අත්ථො ලබ්භති. තථා එකං බන්ධං ”අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤෙ අත්තතො උපහොගභූතො ලොකොති, සසන්තතිපතිතෙ වා බන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤෙ “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නීති ඵලම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්ථාහ – සස්සතො වාදො එතෙසන්ති කස්මා චුත්තං, නනු තෙසං අත්තා ලොකො ච සස්සතොති අධිජ්ජෙතො, න වාදො ති? සච්චමෙතං, සස්සතසහවරිතතාය පන “වාදො සස්සතො”ති චුත්තං යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති. සස්සතො ඉති වාදො එතෙසන්ති වා ඉති-සද්දලොපො දට්ඨබ්බො. අථ වා සස්සතං වදන්ති “ඉදමෙව සච්ච”න්ති අභිනිවිස්ස වොහරන්තිති සස්සතවාදා, සස්සතදිට්ඨිනොති ඵලම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

31. ආතාපනං කිලෙසානං විබාධනං පහානං. පදහනං කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදන්වා චිත්තස්ස උස්සහනං. අනුයොගො යථා සමාධි විසෙසභාගියතං පාපුණාති, ඵලං වීරියස්ස බහුලීකරණං. ඉධ උපචාරජ්ජනාචිත්තපරිදමනවීරියානං අධිජ්ජෙතත්තා ආහ “තිජ්ජහෙදං වීරිය”න්ති. නජ්ජමජ්ජති එතෙනාති අජ්ජමාදො, අසම්මොසො. සම්මා උපායෙන මනසි කරොති කම්මට්ඨානං එතෙනාති සම්මාමනසිකාරො ඤාණන්ති ආහ “වීරියඤ්ච සතිඤ්ච ඤාණඤ්චා”ති. එත්ථාති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 “ආතප්ප...පෙ.... මනසිකාරං අන්වායා”ති ඉමස්මිං පායෙ. සීලවිසුද්ධියා
 සද්ධිං චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං අධිගමනපටිපදා චත්තබ්බා, සා පන
 විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරතො චුත්තාති ආහ “සඬ්ඛෙපත්ථො”ති.
 “තථාරූප”න්ති චුද්දසවිධෙහි චිත්තදමනෙහි රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්ස
 දමිතතං වදති.

සමාධානාදිඅට්ඨකිගසමන්තාගතරූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානස්ස යොගිනො
 සමාධිවිජම්භනභූතා ලොකියාහිඤ්ඤා ඝානානුභාවො. “ඝානාදීන”න්ති
 ඉදං ඝානලාභිස්ස විසෙසෙන ඝානධම්මා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, තංමුඛෙන
 සෙසධම්මාති ඉමමත්ථං සන්ධාය චුත්තං. ඡනකභාවං පටික්ඛිපති. සති හි
 ඡනකභාවෙ රූපාදිධම්මානං විය සුඛාදිධම්මානං විය, ච
 පච්චයායත්තචුත්තිතාය උප්පාදවත්තතා විඤ්ඤායති, උප්පාදෙ ච සති
 අවස්සම්භාවී නිරොධොති අනවකාසාව නිව්චතා සියාති. කුට්ටිය-සද්දො වා
 ලොකෙ අවිචන්තනිව්චෙ නිරුජ්ඣො දට්ඨබ්බො. “එසිකට්ඨායිට්ඨිතො”ති
 එතෙන යථා එසිකා වාතප්පභාරාදීහි න චලති, එවං න කෙනචි විකාරං
 ආපජ්ජතිති විකාරාභාවමාහ, “කුට්ටියො”ති ඉමිනා පන අනිව්චතාභාවං.
 විකාරොපි විනාසොයෙවාති ආහ, “උභයෙනපි ලොකස්ස විනාසාභාවං
 දීපෙති”ති. “විජ්ජමානමෙවා”ති එතෙන කාරණෙ ඵලස්ස
 අත්ථිභාවදස්සනෙන අභිබ්බත්තිවාදං දීපෙති. නික්ඛමතීති ච අභිබ්බත්තිං
 ගච්ඡතීති අත්ථො. කථං පන විජ්ජමානොයෙව පුබ්බෙ අනභිබ්බත්තො
 අභිබ්බත්තිං ගච්ඡතීති? යථා අන්ධකාරෙන පටිච්ඡන්තො සට්ඨා ආලොකෙන
 අභිබ්බත්තිං ගච්ඡති.

ඉදමෙත්ථ විචාරෙතබ්බං - කිං කරොන්තො ආලොකො සට්ඨං
 පකාසෙතීති චුච්චති, යදි සට්ඨිසයං බුද්ධිං කරොන්තො, බුද්ධියා
 අනුප්පන්නාය උප්පත්තිදීපනතො අභිබ්බත්තිවාදො භායති. අථ සට්ඨබුද්ධියා
 ආවරණභූතං අන්ධකාරං විධමන්තො, එවම්පි අභිබ්බත්තිවාදො භායතියෙව.
 සති හි සට්ඨබුද්ධියා අන්ධකාරො කථං තස්සා ආවරණං භොතීති, යථා සට්ඨස්ස
 අභිබ්බත්ති න යුජ්ජති, එවං අත්තනොපි. තත්ථාපි හි යදි
 ඉන්ද්‍රියවිසයාදිසන්නිපාතෙන අනුප්පන්නාය බුද්ධියා උප්පත්ති,
 උප්පත්තිවචනෙනෙව අභිබ්බත්තිවාදො භායති, තථා සස්සතවාදො. අථ
 බුද්ධිප්පවත්තියා ආවරණභූතස්ස අන්ධකාරට්ඨානියස්ස මොහස්ස
 විධමනෙන. සති බුද්ධියා කථං මොහො ආවරණන්ති, කිඤ්චි
 හෙදසම්භවතො. න හි අභිබ්බස්සජනකානං චන්දසුරියමණිපදීපාදීනං හෙදෙන
 අභිබ්බස්සජිතබ්බානං සට්ඨාදීනං හෙදො භොති, භොති ච විසයහෙදෙන
 බුද්ධිහෙදොති හියොයාපි අභිබ්බත්ති න යුජ්ජතියෙව, න චෙත්ථ
 චුත්තිකප්පනා යුත්තා චුත්තියා චුත්තිමතො ච අනඤ්ඤථානුජානනතොති.
 තෙ ව සත්තා සන්ධාවන්තීති යෙ ඉධ මනුස්සභාවෙන අවට්ඨිතා, තෙයෙව
 දෙවභාවාදිඋපගමනෙන ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති, අඤ්ඤථා කතස්ස
 කම්මස්ස විනාසො, අකතස්ස ච අබ්භාගමො ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

අපරාපරන්ති අපරස්මා භවා අපරං භවං. එවං සඬ්ඛ්‍යං ගච්ඡන්තීති අත්තනො නිව්චසභාවත්තා න චුතුපපත්තියො, සබ්බඛ්‍යාපිතාය නාපි සන්ධාවනසංසරණානි, ධම්මානංයෙව පන පවත්තිවිසෙසෙන එවං සඬ්ඛ්‍යං ගච්ඡන්ති, එවං වොහරීයන්තීති අධිජ්ජායො. එතෙන අවට්ඨිතසභාවස්ස අත්තනො, ධම්මිනො ච ධම්මමත්තං උජ්ජජ්ජති වෙව විනස්සති වාති ඉමං විපරිණාමවාදං දස්සෙති. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පරතො චක්ඛාම. අත්තනො වාදං භින්දතීති සන්ධාවනාදිවචනසිද්ධාය අනිව්චතාය පුබ්බෙ පටිඤ්ඤාතං සස්සතවාදං භින්දති, විද්ධංසෙතීති අත්ථො. සස්සතිසමන්ති වා එතස්ස සස්සතං ථාවරං නිව්චකාලන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

හෙතුං දස්සෙන්නොති යෙසං “සස්සතො”ති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤාපෙති අයං දිට්ඨිගතිකො, තෙසං හෙතුං දස්සෙන්නොති අත්ථො. න භි අත්තනො දිට්ඨියා පච්චක්ඛකතමත්ථං අත්තනොයෙව සාධෙති, අත්තනො පන පච්චක්ඛකතෙන අත්ථොන අත්තනො අජ්ජච්චක්ඛභූතමිපි අත්ථං සාධෙති. අත්තනා භි යථානිච්ඡිතං පරෙහි විඤ්ඤාපෙති, න අනිච්ඡිතං. “හෙතුං දස්සෙන්නො”ති එත්ථ ඉදං හෙතුදස්සනං — එතෙසු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු එකොවායං මෙ අත්තා, ලොකො ච අනුස්සරණසබ්භාවතො. යො භි යමත්ථං අනුභවති, සො එව තං අනුස්සරති, න අඤ්ඤො. න භි අඤ්ඤො අනුභූතමත්ථං අඤ්ඤො අනුස්සරිතුං සක්කොති යථා තං බුද්ධරක්ඛිතෙන අනුභූතං ධම්මරක්ඛිතො. යථා චෙතාසු, එවං ඉතො පුරිමතරාසුපි ජාතීසුති. කස්මා සස්සතො මෙ අත්තා ච ලොකො ච. යථා ච මෙ, එවං අඤ්ඤෙසමිපි සත්තානං සස්සතො අත්තා ච ලොකො වාති? සස්සතවසෙන දිට්ඨිගහනං පක්ඛන්දො දිට්ඨිගතිකො පරෙපි තත්ථ පතිට්ඨපෙති, පාළියං පන “අනෙකවිහිතානි අධිචුත්තිපදානි අභිවදන්ති. සො එවං ආහා”ති ච වචනතො පරානුමානවසෙන ඉධ හෙතුදස්සනං අධිජ්ජෙතන්ති විඤ්ඤායති. කාරණන්ති තිවිධං කාරණං සම්පාපකං නිබ්බත්තකං ඤාපකන්ති. තත්ථ අරියමග්ගො නිබ්බානස්ස සම්පාපකං කාරණං, බීජං අඬ්ඤාසං නිබ්බත්තකං කාරණං, පච්චයුජ්ජන්තතාදයො අනිව්චතාදීනං ඤාපකං කාරණං, ඉධාපි ඤාපකකාරණමෙව අධිජ්ජෙතං. ඤාපකො හි ඤාපෙතබ්බත්ථවිසයස්ස ඤාණස්ස හෙතුභාවතො කාරණන්ති. තදායත්තචුත්තිතාය තං ඤාණං තිට්ඨති තත්ථාති “යාන”න්ති, වසති තත්ථ පවත්තතීති “චත්ථු”ති ච චුච්චති. තථා භි භගවතා චත්ථු-සද්දෙන උද්දිසිත්වාපි යානසද්දෙන නිද්දිට්ඨන්ති.

32-33. දුතියතතියවාදානං පට්ඨවාදතො නත්ථි විසෙසො යපෙත්වා කාලවිසෙසන්ති ආහ “උපරි වාදද්වයෙපි එසෙව නයො”ති. යදි එවං කස්මා සස්සතවාදො චතුරා විහත්තො, නනු අධිවිචසමුජ්ජන්තිකවාදො විය දුට්ඨෙතොව විහජ්ජිතබ්බො සියාති ආහ “මන්දපඤ්ඤො හි තිත්ථියො”තිආදි.

34. තක්කයතීති උභයති, සස්සතාදිආකාරොන තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තං අභිනිරොපෙතීති අත්ථො. තක්කොති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 ආකොට්ඨාසලක්ඛණො විනිවිජයලක්ඛණො වා දිට්ඨිට්ඨානභූතො විතක්කො.
 වීමංසා නාම විචාරණා, සා පනෙත්ථ අත්ථතො පඤ්ඤාපතිරූපකො
 ලොභසහගතචිත්තුප්පාදො, මිච්ඡාහිනිවෙසො වා අයොනිසොමනසිකාරො,
 පුබ්බභාගෙ වා දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතන්ති දට්ඨබ්බා. තෙනෙනවාහ “තුලනා රුච්චනා
 බමනා”ති. පරියාහනනං විතක්කස්ස ආරම්මණඌහනං එවාති ආහ “තෙන
 තෙන පකාරෙන තක්කෙත්වා”ති. අනුච්චරිතන්ති වීමංසාය අනුපවත්තිතං,
 වීමංසානුගතෙන වා විචාරෙන අනුමජ්ජිතං. පටි පටි භාතීති පටිභානං,
 යථාසම්භිතාකාරවිසෙසවිභාවකො චිත්තුප්පාදො. පටිභානතො ඡාතං
 පටිභානං, සයං අත්තතො පටිභානං සයං පටිභානං. තෙනෙනවාහ “අත්තතො
 පටිභානමත්තසඤ්ජාත”න්ති. මත්ත-සද්දෙන විසෙසාධිගමාදයො
 නිවත්තෙති.

“අනාගතෙපි එවං භවිස්සති”ති ඉදං න ඉධාධිජ්ජෙතතක්කීවසෙනෙව
 චුත්තං, ලාභීතක්කිනො එවමපි සම්භවතීති සම්භවදස්සනවසෙන චුත්තන්ති
 දට්ඨබ්බං. යං කිඤ්චි අත්තනා පටිලද්ධං රූපාදි සුඛාදි ච ඉධ ලබ්භතීති
 ලාභො, න කුමාරාදිවිසෙසො. “එවං සති ඉදං භොතී”ති අනිච්චෙසු භාවෙසු
 අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංවෙදෙතීති ආපජ්ජති, තථා ච සති කතස්ස
 විනායො, අකතස්ස ච අබ්භාගමො සියා. නිච්චෙසු පන භාවෙසු යො
 කරොති, යො පටිසංවෙදෙතීති න දොසො ආපජ්ජතීති තක්කිකස්ස
 යුත්තිගවෙසනාකාරං දස්සෙති.

තක්කමත්තෙනෙනවාති ආගමාධිගමාදීනං අනුස්සවාදීනඤ්ච අභාවා
 සුද්ධතක්කෙනෙව. නනු ච විසෙසලාභිනොපි සස්සතවාදීනො අත්තතො
 විසෙසාධිගමහෙතු අනෙකෙසු ඡාතිසතසහස්සෙසු දසසු සංවට්ටවිච්චට්ටෙසු
 චත්තාලියාය සංවට්ටවිච්චට්ටෙසු යථානුභූතං අත්තතො සන්තානං
 තප්පට්ඨද්ධඤ්ච “අත්තා, ලොකො”ති ච අනුස්සරිත්වා තතො
 පුරිමපුරිමතරාසුපි ඡාතීසු තථාභූතස්ස අත්ථිතානුචිතක්කනමුඛෙන
 සබ්බෙසමපි සන්තානං තථාභාවානුචිතක්කනවසෙනෙව
 සස්සතාහිනිවෙසිනො ඡාතා, එවඤ්ච සති සබ්බොපි සස්සතවාදී
 අනුස්සුතිඡාතිස්සරතක්කිකා විය අත්තතො උපලද්ධවත්ථුනිබන්ධනෙන
 තක්කනෙන පවත්තවාදත්තා තක්කීපක්කෙයෙව තිට්ඨෙය්‍ය, අවස්සඤ්ච
 චුත්තප්පකාරං තක්කනමිච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤථා විසෙසලාභී සස්සතවාදී
 එකච්චසස්සතිකපක්ඛං, අධිච්චසමුප්පන්තිකපක්ඛං වා භජෙය්‍යාති? න බො
 පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, යස්මා විසෙසලාභීනං බන්ධසන්තානස්ස
 දීඝදීඝතරදීඝතමකාලානුස්සරණං සස්සතග්ගාහස්ස අසාධාරණකාරණං. තථා
 හි “අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරාමි. ඉමිනාමභමෙතං ඡානාමි”ති
 අනුස්සරණමෙව පධානකාරණභාවෙන දස්සිතං. යං පන තස්ස
 “ඉමිනාමභමෙතං ඡානාමි”ති පවත්තං තක්කනං, න තං ඉධ පධානං
 අනුස්සරණං පති තස්ස අප්පධානභූතත්තා. යදි එවං අනුස්සවාදීනමපි
 පධානභාවො ආපජ්ජතීති වෙ? න, තෙසං සච්ඡිකිරියාය අභාවෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
තක්කපධානත්තා, පධානකාරණෙන ච නිද්දෙසො නිරුළුගො සාසනෙ
ලොකෙ ච යථා “චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, යවඬිකුරො” ති ව.

අථ චා විසෙසාධිගමනිඛන්ධනරහිතස්ස තක්කනස්ස විසුං
සස්සතග්ගාහෙ කාරණභාවදස්සනත්ථං. විසෙසාධිගමො විසුං
සස්සතග්ගාහකාරණං චත්තබ්බො, සො ච මන්දමජ්ඣතික්ඛපඤ්ඤාවසෙන
තිවිධොති භගවතා සබ්බතක්කිනො තක්කිභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං
ගහෙත්වා චතුර්ධා චචත්ථාපිතො සස්සතවාදො. යදිපි අනුස්සවාදිවසෙන
තක්කිකානං විය මන්දපඤ්ඤාදීනමපි භීනාදිවසෙන අනෙකභෙදසබ්භාවතො
විසෙසලාභීනමපි බහුර්ධා භෙදො සම්භවති, සබ්බෙ පන විසෙසලාභීනො
මන්දපඤ්ඤාදිවසෙන තයො රාසි කත්වා තත්ථ උක්කට්ඨවසෙන
අනෙකජාතිසතසහස්සදසසංචට්ටවිචට්ටචත්තාරීසසංචට්ටවිචට්ටානුස්සර
ණෙන අයං විභාගො වුත්තො. තීසුපි රාසිසු යෙ භීනමජ්ඣපඤ්ඤා, තෙ
වුත්තපරිච්ඡෙදතො උනකමෙව අනුස්සරන්ති. යෙ පන තත්ථ
උක්කට්ඨපඤ්ඤා, තෙ වුත්තපරිච්ඡෙදං අතික්කමිත්වා නානුස්සරන්තීති එවං
පනායං දෙසනා. තස්මා අඤ්ඤතරභෙදසඬිගහවසෙනෙව භගවතා
චත්තාරිට්ඨානාති විභත්තානීති චචත්ථිතා සස්සතවාදීනං චතුර්බිධතා. න භි
ඉධ සාවසෙසං ධම්මං දෙසෙති ධම්මරාජා.

35. “අඤ්ඤතරොනා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “එකොනා”ති වුත්තං.
චා-සද්දස්ස පන අනියමත්ථතං දස්සෙතුං “ද්විති චා තීති චා”ති වුත්තං. තෙන
චතුසු යානෙසු යථාරහං එකච්චං එකච්චස්ස පඤ්ඤාපනෙ
සහකාරීකාරණන්ති දස්සෙති. කිං පනෙතාති චත්ථුනි අභිනිවෙසස්ස භෙනු,
උදාහු පතිට්ඨාපනස්ස. කිඤ්චෙත්ථ යදි තාව අභිනිවෙසස්ස, කස්මා
අනුස්සරණතක්කනානියෙව ගහිතාති, න සඤ්ඤාවිපල්ලාසාදයො. තථාහි
විපරිතසඤ්ඤා

අයොනියොමනසිකාරඅසප්පුරිසුපනිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනාදීනි
මිච්ඡාදිට්ඨියා පචත්තනට්ඨානානි. අථ පතිට්ඨාපනස්ස අධිගමයුත්තියො විය
ආගමොපි චත්ථුභාවෙන චත්තබ්බො, උභයත්ථාපි “නත්ථි ඉතො
බහිද්ධා”ති චචනං න යුජ්ජතීති? න. කස්මා? අභිනිවෙසපක්ඛෙ තාව අයං
දිට්ඨිගතිකො අසප්පුරිසුපනිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනෙහි අයොනියො
උම්මුජ්ජිත්වා විපල්ලාසසඤ්ඤො රූපාදිධම්මානං බණෙ බණෙ
හිජ්ජනසභාවස්ස අනවබොධතො ධම්මයුත්තිං අතිධාවන්තො එකත්තනයං
මිච්ඡා ගහෙත්වා යථාවුත්තානුස්සරණතක්කෙහි බන්ධෙසු “සස්සතො
අත්තා ච ලොකො චා”ති (දී. නි. 1.31) අභිනිවෙසං ජනෙසි. ඉති
ආසන්නකාරණත්තා, පධානකාරණත්තා, තග්ගහණෙනෙව ච ඉතරෙසමපි
ගහිතත්තා අනුස්සරණතක්කනානියෙව ඉධ ගහිතාති. පතිට්ඨාපනපක්ඛෙ
පන ආගමොපි යුත්තිපක්ඛෙයෙව ධීතො විසෙසතො බාහිරකානං
තක්කගාභිභාවතොති අනුස්සරණතක්කනානියෙව දිට්ඨියා චත්ථුභාවෙන
ගහිතාති. කිඤ්ච භියෙසා දුට්ඨං ලක්ඛණං පරමත්ථධම්මානං සභාවලක්ඛණං
සාමඤ්ඤලක්ඛණඤ්ඤාති. තත්ථ සභාවලක්ඛණාවබොධො පච්චක්ඛඤ්ඤාණං,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබ්‍යොධො අනුමානඤ්ඤාණං, ආගමො ච සුතමයාය
පඤ්ඤාය සාධනතො අනුමානඤ්ඤාණමෙව ආවහති, සුත්තානං පන ධම්මානං
ආකාරපරිච්ඡික්කනෙන නිජ්ඣානක්ඛන්තියං යීතො චිත්තමයං පඤ්ඤං
නිබ්බන්තෙන්වා අනුක්කමෙන භාවනාය පච්චක්ඛඤ්ඤාණං අධිගච්ඡති ඵලං
ආගමොපි තක්කච්ඡයං නාතික්කමති තග්ගහණෙන ගහිතොවාති
වෙදිතබ්බො. සො අට්ඨකථායං අනුස්සුතිතක්කග්ගහණෙන විභාවිතොති
යුත්තං ඵලදං “නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති. “අනෙකච්ඡිතානි අධිවුත්තිපදානි
අභිවදන්ති, සස්සතං අත්තානඤ්ඤං ලොකඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි”ති (දී. නි.
1.30) ච වචනතො පතිට්ඨාපනවත්ථුනි ඉධාධිජ්ජෙතානීති දට්ඨබ්බං.

36. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිට්ඨානං පරමවජ්ජතාය අනෙකච්ඡිතානං අනත්ථානං
හෙතුභාවතො. යථාහ “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං භික්ඛවෙ වජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි.
1.310) “යථාහ”තිආදිනා පටිසම්භිදාපාළියා (පටි. ම. 1.124) දිට්ඨියා
යානවිභාගං දස්සෙති. තත්ථ ඛන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්මණට්ඨෙත “රූපං
අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදි (සං. නි. 3.81, 345) වචනතො. අවිජ්ජාපි
දිට්ඨිට්ඨානං උපනිස්සයාදිභාවෙන පවත්තනතො. යථාහ “අස්සුතවා
භික්ඛවෙ පුපුජ්ජතො අරියානං අදස්සාචි අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි
(ම. නි. 1.2; පටි. ම. 1.130). එස්සොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථා වාහ “තදපි
එස්සපච්චයා, (දී. නි. 1.118 ආදයො) චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්ති”ති (දී. නි.
1.144) ව. සඤ්ඤාපි දිට්ඨිට්ඨානං. වුත්තඤ්ඤෙතං “සඤ්ඤානිදානා හි
පපඤ්ඤසඬ්ඛා, (සු. නි. 880; මහානි. 109) පට්ඨිතො සඤ්ඤත්වා”ති (ම. නි.
1.2) ව ආදි. විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨානං. වුත්තමපි වෙතං “තක්කඤ්ඤං දිට්ඨිසු
පකස්සයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892) “තක්කි හොති
විමංසි”ති (දී. නි. 1.34) ව ආදි. අයොනිසොමනසිකාරොපි දිට්ඨිට්ඨානං.
තෙනාහ හගවා “තස්ස ඵලං අයොනිසො මනසි කරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනං
අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උජ්ජජ්ජති. ‘අත්ථි මෙ අත්තා’ති වා අස්ස සච්චතො
ථෙතතො දිට්ඨි උජ්ජජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.19). සමුට්ඨාති එතෙනාති
සමුට්ඨානං සමුට්ඨානභාවො සමුට්ඨානට්ඨො. පවත්තිතාති පරසන්තානෙසු
උජ්ජාදිතා. පරිනිට්ඨාපිතාති අභිනිවෙසස්ස පරියොසානං මත්ථකං පාපිතාති
අත්ථො. “ආරම්මණවසෙනා”ති අට්ඨසු දිට්ඨිට්ඨානෙසු ඛන්ධෙ සන්ධායාහ.
පවත්තනවසෙනාති අවිජ්ජාදයො. ආසෙවනවසෙනාති
පාපමිත්තපරතොසොසාදීනමපි සෙවනං ලබ්භතියෙව. අථ වා ඵලංගතිකාති
ඵලංගමනා, ඵලංනිට්ඨාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – ඉමෙ දිට්ඨිසඬ්ඛාතා
දිට්ඨිට්ඨානා ඵලං පරමත්ථතො අසන්නං අත්තානං සස්සතභාවඤ්ඤස්ස
අජ්ඣාරොපෙත්වා ගහිතා, පරාමට්ඨා ච බාලලපනා යාව පණ්ඩිතා න
සමනුසුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ඡන්ති පවත්තන්ති. පණ්ඩිතෙහි
සමනුසුඤ්ජියමානා පන අනවට්ඨිතවත්ථුකා අවිමද්දක්ඛමා සුරියුග්ගමනෙ
උස්සාවබ්බන්දු විය බජ්ජොපනකා විය ව භිජ්ජන්ති විනස්සන්ති වාති.

තත්ථායං අනුයුක්ඛේතො සඨ්ඛෙපකථා - යදි හි පරෙන පරිකප්පිතො අත්තා ලොකො වා සස්සතො සියා, තස්ස නිබ්බිකාරතාය පුරිමරූපාවිජහනතො කස්සවි විසෙසාධානස්ස කාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අහිතතො නිවත්තනත්ථං, හිතෙ ව පටිපත්තිඅත්ථං උපදෙසො එව නිජ්ජයොජනො සියා සස්සතවාදිනො, කථං වා සො උපදෙසො පවත්තියති විකාරාභාවතො, එවක්ඛෙව අත්තතො අජටාකාසස්ස විය දානාදිකිරියා හිංසාදිකිරියා ව න සම්භවති. තථා සුඛස්ස දුක්ඛස්ස අනුභවනනිබන්ධො එව සස්සතවාදිනො න යුජ්ජති කම්මබද්ධාභාවතො, ජාතිආදීනක්ඛෙව අසම්භවතො කුතො විමොක්ඛො, අථ පන ධම්මමත්තං තස්ස උජ්ජජ්ජති චෙව විනස්සති ව, යස්ස වසෙනායං කිරියාදිවොභාරොති වදෙය්‍ය, එවම්පි පුරිමරූපාවිජහනෙන අවට්ඨිතස්ස අත්තතො ධම්මමත්තන්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, තෙ වා පනස්ස ධම්මා අවත්ථාභූතා අක්ඛේඤ වා සියුං අනක්ඛේඤ වා. යදි අක්ඛේඤ, න තාහි තස්ස උජ්ජන්තාහිපි කොචි විසෙසො අත්ථි. යාහි කරොති පටිසංචෙදෙති චවති උපපජ්ජති වාති ඉච්ඡිතං, තස්මා තදවත්ථො එව යථාචුත්තදොසො. කික්ඛෙව ධම්මකප්පනාපි නිරත්ථිකා සියා, අථානක්ඛේඤ උජ්ජාදවිනාසවත්තිහි අවත්ථාහි අනක්ඛේඤස්ස අත්තතො තාසං විය උජ්ජාදවිනාසසම්භාවතො කුතො නිව්චතාවකාසො, තාසම්පි වා අත්තතො විය නිව්චතාති බන්ධවිමොක්ඛානං අසම්භවො එවාති න යුජ්ජතියෙව සස්සතවාදො. න චෙත්ථ කොචි වාදී ධම්මානං සස්සතභාවෙ පරිසුද්ධං යුත්තිං වත්තුං සමත්ථො, යුත්තිරහිතක්ඛෙව චවනං න පණ්ඩිතානං චිත්තං ආරාධෙතිති. තෙන චුත්තං “යාව පණ්ඩිතා න සමනුයුක්ඛන්ති, තාව ගච්ඡන්ති පවත්තන්ති”ති. කම්මවසෙන අහිමුඛො සම්පරෙති එත්ථාති අහිසම්පරායො, පරොලොකො.

“සබ්බක්ඛේඤ්ඤානක්ඛේඤාණක්ඛේඤා”ති ඉදං ඉධ සබ්බක්ඛේඤ්ඤානක්ඛේඤාණස්ස විහජියමානත්තා චුත්තං, තස්මිං වා චුත්තෙ තදධිට්ඨානතො ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං, තදවිනාභාවතො සබ්බම්පි වා භගවතො දසබ්බලාදිඤ්ඤාණං ගහිතමෙව භොතිති කත්වා. පජානන්තොපිති පි-සද්දො සම්භාවතෙ, තෙන “තක්ඛේඤා”ති එත්ථ චුත්තං ව-සද්දත්ථමාහ. ඉදං චුත්තං භොති - තං දිට්ඨිගතතො උත්තරිතරං සාරභූතං සීලාදිගුණවිසෙසම්පි තථාගතො නාහිනිවිසති, කො පන වාදො වට්ඨාමිසෙති. “අහ”න්ති දිට්ඨිවසෙන වා තං පරාමසනාකාරමාහ. පජානාමිති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “මම”න්ති තණ්හාවසෙන පරාමසනාකාරං දස්සෙති. ධම්මසභාවං අතික්කම්ත්වා පරතො ආමසනං පරාමාසො. න හි තං අත්ථි, බන්ධෙසු යං “අහ”න්ති වා, “මම”න්ති වා ගහෙතබ්බං සියා. යො පන පරාමාසො තණ්හාදයොව, තෙ ව භගවතො බොධිමුලෙයෙව පහීනාති ආහ “පරාමාසකිලෙසාන”න්තිආදි. අපරාමාසතොති වා නිබ්බුතිවෙදනස්ස හෙතුවචනං, “විදිතා”ති ඉදං පදං අපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාම්චවනං, අපරාමසනහෙතු පරාමාසරහිතාය පටිපත්තියා තථාගතෙන සයමෙව අසඬ්ඛතධාතු අධිගතාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

“යාසු වෙදනාසු”තිආදිනා භගවතො දෙසනාවිලාසං දස්සෙති. තථා හි ඛන්ධායතනාදිවසෙන අනෙකවිධාසු චතුසච්චදෙසනාසු සම්භවන්තිසුපි අයං තථාගතානං දෙසනාසු පටිපත්ති, යං දිට්ඨිගතිකා මිච්ඡාපටිපත්තියා දිට්ඨිගහනං පක්ඛන්දාති දස්සනත්ථං වෙදනායෙව පරිඤ්ඤාය භූමිදස්සනත්ථං උද්ධවා. කම්මට්ඨානන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානං. යථාභූතං විදිත්වාති විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙදනාය සමුදයාදීති ආරම්මණපටිවෙධවසෙන මග්ගපඤ්ඤාය අසම්මොහපටිවෙධවසෙන ජානිත්වා, පටිවිජ්ඣිත්වාති අත්ථො. පච්චයසමුදයට්ඨෙයනාති “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති (ම. නි. 1.404; සං. නි. 2.21; උදා. 1) චුත්තලක්ඛණෙන අවිජ්ජාදීනං පච්චයානං උප්පාදෙන වෙව මග්ගෙන අසමුග්ගානෙන ව. නිබ්බන්තිලක්ඛණන්ති උප්පාදලක්ඛණං, ජානිත්ති අත්ථො. පඤ්චන්තං ලක්ඛණානන්ති එත්ථ චතුන්තං පච්චයානම්පි උප්පාදලක්ඛණමෙව ගහෙත්වා චුත්තන්ති ගහෙතබ්බං, යස්මා පච්චයලක්ඛණම්පි ලබ්භතියෙව, තථා වෙව සංවණ්ණිතං. පච්චයනිරොධට්ඨෙයනාති එත්ථාපි චුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. යන්ති යස්මා, යං වා සුඛං සොමනස්සං. පටිච්චාති ආරම්මණපච්චයාදිභූතං වෙදනං ලභිත්වා. අයන්ති සුඛසොමනස්සානං පච්චයභාවො, සුඛසොමනස්සමෙව වා, “අස්සාදො”ති පදං පන අපෙක්ඛිත්වා පුල්ලිඬගනිද්දෙසො. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – පුරිමුප්පන්තං වෙදනං ආරබ්භ සොමනස්සුප්පත්තියං යො පුරිමවෙදනාය අස්සාදෙනබ්බාකාරො සොමනස්සස්සාදනාකාරො, අයං අස්සාදොති. කථං පන වෙදනං ආරබ්භ සුඛං උප්පජ්ජතිති? වෙතසිකසුඛස්ස අධිප්පෙතත්තා නායං දොසො. විසෙසනං හෙත්ථ සොමනස්සග්ගහණං සුඛං සොමනස්සන්ති “රුක්ඛො සිංසපා”ති යථා.

“අනිච්චා”ති ඉමිනා සඬබ්බාරදුක්ඛතාවසෙන උපෙක්ඛාවෙදනාය, සබ්බවෙදනාසුයෙව වා ආදීනවමාහ, ඉතරෙහි ඉතරදුක්ඛතාවසෙන යථාක්කමං දුක්ඛසුඛවෙදනානං, අවිසෙසෙන වා තිණ්ඨි පදානි සබ්බාසම්පි වෙදනානං වසෙන යොජෙතබ්බානි. අයන්ති යො වෙදනාය හුත්වා අභාවට්ඨෙයන අනිච්චභාවො, උදයබ්බයපටිපිළනට්ඨෙයන දුක්ඛභාවො, ජරාය මරණෙන වාති ද්වෙධා විපරිණාමෙතබ්බභාවො ව, අයං වෙදනාය ආදීනවො, යතො වා ආදීනං පරමකාරුඤ්ඤං වාති පවත්තතිති. වෙදනාය නිස්සරණන්ති එත්ථ වෙදනායාති නිස්සක්කවචනං, යාව වෙදනාපට්ඨද්ධං ඡන්දරාගං න පජ්ඣති, තාවායං පුරිසො වෙදනං අල්ලිනොයෙව හොති. යදා පන තං ඡන්දරාගං පජ්ඣති, තදායං පුරිසො වෙදනාය නිස්සට්ඨො විසංයුත්තො හොතීති ඡන්දරාගප්පහානං වෙදනාය නිස්සරණං චුත්තං. එත්ථ ව වෙදනාග්ගහණෙන වෙදනාය සහජාතනිස්සයාරම්මණභූතා ව රූපාරූපධම්මා ගහිතා එව හොන්තිති පඤ්චන්තම්පි උපාදානක්ඛන්ධානං ගහණං දට්ඨබ්බං. වෙදනාසීසෙන පන දෙසනා ආගතා, තත්ථ කාරණං චුත්තමෙව, ලක්ඛණභාරනයෙන වා අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. තත්ථ

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 වෙදනාග්ගහණෙන ගහිතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, වෙදනානං
 සමුදයග්ගහණෙන ගහිතා අවිජ්ජාදයො සමුදයසච්චං,
 අත්ථඨිගමනිස්සරණපරියායෙහි නිරොධසච්චං, “යථාභූතං විදිත්වා”ති
 එතෙන මග්ගසච්චන්ති එවමෙත්ථ චත්තාරි සච්චානි වෙදිතබ්බානි.
 කාමුපාදානමුලකත්තා සෙසුපාදානානං, පභීනෙ ච කාමුපාදානෙ
 උපාදානසෙසාභාවතො “විගතජන්දරාගතාය අනුපාදානො”ති චුත්තං.
 අනුපාදාවිමුත්තොති අත්තනො මග්ගඵලජ්ජත්තිං හගවා දස්සෙති.
 “වෙදනාන”න්තිආදිනා හි යස්සා ධම්මධාතුයා සුජ්ජට්ඨිද්ධත්තා ඉමං
 දිට්ඨිගතං සකාරණං සගතිකං පහෙදතො විහජිතුං සමත්ථො අහොසි, තස්ස
 සබ්බඤ්ඤාකඤ්ඤාණස්ස සද්ධිං පුබ්බභාගපටිපදාය උජ්ජත්තිභූමිං දස්සෙති
 ධම්මරාජා.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා

38. සත්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු ච එකච්චං සස්සතං එතස්සාති
 එකච්චසස්සතො, එකච්චසස්සතවාදො. සො එතෙසං අත්ථීති
 එකච්චසස්සතිකා. තෙ පන යස්මා එකච්චසස්සතො වාදො දිට්ඨි එතෙසන්ති
 එකච්චසස්සතවාදා නාම භොන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ
 “එකච්චසස්සතවාදා”ති. ඉමිනා නයෙන එකච්චඅසස්සතිකා දිපදස්සපි
 අත්ථො වෙදිතබ්බො. නනු ච “එකච්චසස්සතිකා”ති චුත්තෙ තදඤ්ඤස්ස
 එකච්චස්ස අසස්සතතාසන්තිට්ඨානං සිද්ධමෙව භොතීති? සච්චං සිද්ධමෙව
 භොති අත්ථනො, න පන සද්දතො. තස්මා සුපාකටං කත්වා දස්සෙතුං
 “එකච්චඅසස්සතිකා”ති චුත්තං. න හි ඉධ සාවසෙසං කත්වා ධම්මං දෙසෙති
 ධම්මස්සාමී. ඉධාති “එකච්චසස්සතිකා”ති ඉමස්මිං පදෙ. ගහිතාති චුත්තා,
 තථා වෙච අත්ථො දස්සිතො. ඉධාති වා ඉමිස්සා දෙසනාය. තථා හි පුරිමකා
 තයො වාදා සත්තවසෙන, චතුත්ථො සඬ්ඛාරවසෙන විහත්තො.
 “සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකා”ති ඉදං තෙහි සස්සතභාවෙන ගස්භමානානං
 ධම්මානං යාථාවසභාවදස්සතවසෙන චුත්තං, න
 පනෙකච්චසස්සතිකමතදස්සතවසෙන. තස්ස හි සස්සතාහිමතං
 අසඬ්ඛතමෙවාති ලද්ධි. තෙනෙවාහ “චිත්තන්ති වා...පෙ.... යස්සති”ති. න
 හි යස්ස භාවස්ස පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛතභාවං පටිජානාති, තස්සෙව
 නිච්චධුවාදිභාවො අනුමිමත්තකෙන සක්කා පටිඤ්ඤාතුං. එතෙන
 “උජ්ජාදවයධුවතායුත්තභාවා සියා නිච්චා, සියා අනිච්චා සියා න
 චත්තබ්බා”තිආදිනා පචත්තස්ස සත්තභවිගවාදස්ස අයුත්තතා විභාවිතා
 භොති.

තත්ථායං අයුත්තතාවිභාවනා – යදි “යෙන සභාවෙන යො ධම්මො
 අත්ථීති චුච්චති, තෙනෙව සභාවෙන සො ධම්මො නත්ථී”තිආදිනා
 චුච්චෙය්‍ය, සියා අනෙකන්තවාදො. අථ අඤ්ඤෙන, සියා න
 අනෙකන්තවාදො. න චෙත්ථ දෙසන්තරාදිසම්බන්ධභාවො යුත්තො චත්තුං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 තස්ස සබ්බලොකසිද්ධත්තා, විවාදාභාවතො. යෙ පන වදන්ති “යථා
 සුවණ්ණසංඛත මකුටෙ කතෙ සංභාවො නස්සති, මකුටභාවො උප්පජ්ජති,
 සුවණ්ණභාවො තිට්ඨතියෙව, එවං සබ්බභාවානං කොචි ධම්මො නස්සති,
 කොචි ධම්මො උප්පජ්ජති, සභාවො පන තිට්ඨති”ති. තෙ වත්තබ්බා “කිං
 තං සුවණ්ණං, යං සංඛත මකුටෙ ව අවට්ඨිතං, යදි රූපාදි, සො සද්දො විය
 අනිච්චො. අථ රූපාදි සමුහො, සමුහො නාම සම්මුතිමත්තං. න තස්ස
 අත්ථිතා නත්ථිතා නිච්චතා වා ලබ්භති”ති අනෙකන්තවාදො න සීයා.
 ධම්මානඤ්ච ධම්මිනො අඤ්ඤාපානඤ්ඤාපාසු දොසො චුත්තොයෙව
 සස්සතවාදවිචාරණායං. තස්මා සො තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.
 අපිච නිච්චානිච්චනවත්තබ්බරූපො අත්තා ලොකො ව පරමත්ථතො
 විජ්ජමානතාපටිජානනතො යථා නිච්චාදීනං අඤ්ඤතරං රූපං, යථා වා
 දීපාදයො. න හි දීපාදීනං උදයබ්බයසභාවානං
 නිච්චානිච්චනවත්තබ්බසභාවතා සක්කා විඤ්ඤාතුං, ජීවස්ස නිච්චාදීසු
 අඤ්ඤතරං රූපං වියාති එවං සත්තභඩ්ගස්ස විය සෙසභඩ්ගානම්පි
 අසම්භවොයෙවාති සත්තභඩ්ගවාදස්ස අයුත්තතා වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ව “ඉස්සරො නිච්චො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිච්චා”ති එවං
 පවත්තවාදා සත්තෙකච්චසස්සතිකා සෙය්‍යාපාපි ඉස්සරවාදා. “පරමාණුවො
 නිච්චා ධූවා, අණුකාදයො අනිච්චා”ති එවං පවත්තවාදා
 සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකා සෙය්‍යාපාපි කාණාදා. නනු “එකච්චෙ ධම්මා
 සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති එතස්මිං වාදෙ වක්ඛාදීනං
 අසස්සතතාසන්නිට්ඨානං යථාසභාවාවබ්බොධො එව, තයිදං කථං
 මිච්ඡාදස්සනන්ති, කො වා එවමාහ “වක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්නිට්ඨානං
 මිච්ඡාදස්සන”න්ති? අසස්සතෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං
 සස්සතභාවාහිනිවෙසො ඉධ මිච්ඡාදස්සනං. තෙන පන එකවාරෙ
 පවත්තමානෙන වක්ඛාදීනං අසස්සතභාවාවබ්බොධො විදුසිතො
 සංසට්ඨභාවතො විසසංසට්ඨො විය සජ්ජිමණ්ඩො
 සකිච්චකරණාසමත්ථතාය සම්මාදස්සනපක්ඛෙ යපෙනබ්බතං නාරහතීති.
 අසස්සතභාවෙන නිච්ඡිතාපි වා වක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව
 දිට්ඨිගතිකෙහි ගය්‍යන්තීති තදවබ්බොධස්ස මිච්ඡාදස්සනභාවො න සක්කා
 නිවාරෙතුං. තෙනෙවාහ “වක්ඛුං ඉතිපි...පෙ.... කායො ඉතිපි අයං මෙ
 අත්තා”තිආදි. එවඤ්ච කත්වා අසඬ්ඛතාය සඬ්ඛතාය ව ධාතුයා වසෙන
 යථාක්කමං “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”ති එවං
 පවත්තො විහජ්ජවාදොපි එකච්චසස්සතවාදො ආපජ්ජතීති එවංපකාරා
 වොදනා අනවකාසා හොති අවිපරිතධම්මසභාවසම්පටිපත්තිභාවතො.

කාමඤ්චෙත්ථ පුරිමවාදෙපි අසස්සතානං ධම්මානං “සස්සතා”ති
 ගහණං විසෙසනො මිච්ඡාදස්සනං, සස්සතානං පන “සස්සතා”ති ගාහො න
 මිච්ඡාදස්සනං යථාසභාවග්ගහණභාවතො. අසස්සතෙසුයෙව පන
 “කෙච්චෙව ධම්මා සස්සතා, කෙචි අසස්සතා”ති ගහෙනබ්බධම්මෙසු
 විභාගජ්ජවත්තියා ඉමස්ස වාදස්ස වාදන්තරතා චුත්තා, න චෙත්ථ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 “සමුදායන්තොගධන්තා එකදෙසස්ස සප්පදෙසසස්සතග්ගානො
 නිප්පදෙසසස්සතග්ගානෙ සමොධානං ගච්ඡති”ති සක්කා වත්තුං වාදී
 තබ්බිසයවිසෙසවසෙන වාදද්වයස්ස පවත්තත්තා. අඤ්ඤෙ එව හි
 දිට්ඨිගතිකා “සබ්බෙ ධම්මා සස්සතා”ති අභිනිවිට්ඨා, අඤ්ඤෙ
 “එකච්චසස්සතා”ති. සඬ්ඛාරානං අනවසෙසපරියාදානං,
 එකදෙසපරිග්ගනො ව වාදද්වයස්ස පරිබ්‍යන්තොයෙව. කිඤ්ච හියොයා
 අනෙකවිධසමුස්සයෙ එකවිධසමුස්සයෙ ව ඛන්ධපබ්බන්ධෙ
 අභිනිවෙසභාවතො. චතුර්බ්බිධොපි හි සස්සතවාදී ජාතිවිසෙසවසෙන
 නානාවිධරූපකායසන්නිස්සයෙ එව අරූපධම්මප්‍රඤ්ඤෙ සස්සතාභිනිවෙසී
 ජාතො අභිඤ්ඤාණෙන අනුස්සවාදීහි ව රූපකායහෙදග්ගහණෙනො. තථා ව
 චුත්තං “තතො වුතො අමුත්‍ර උදපාදි”ත්ති (දී. නි. 1.32) “චචන්ති
 උපපජ්ජන්ති”ති ව ආදි. විසෙසලාභී එකච්චසස්සතිකො
 අනුපධාරිතහෙදසමුස්සයෙව ධම්මපබ්බන්ධෙ සස්සතාකාරග්ගහණෙන
 අභිනිවිසනං ජනෙසි එකභවපරියාපන්නඛන්ධසන්නානවිසයත්තා
 තදභිනිවෙසස්ස. තථා ව තීසුපි වාදෙසු “තං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති,
 තතො පරං නානුස්සරති”ති එත්තකමෙව චුත්තං, තක්කිනං පන
 සස්සතෙකච්චසස්සතවාදීනං සස්සතාභිනිවෙසවිසෙසො
 රූපාරූපධම්මවිසයතාය සුපාකටොයෙවාති.

39. දීඝස්ස කාලස්ස අතික්කමෙනාති විවට්ඨවට්ඨවට්ඨායීනං අපගමෙන.
 අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං සං-සද්දෙන යුත්තො වට්ඨ-සද්දො විනාසවාචීති
 ආහ “විනස්සති”ති, සඬ්ඛයවසෙන වත්තතීති අත්ථො.
 විපත්තිකරමහාමෙසසමුප්පත්තිතො පට්ඨාය හි යාව අණුසහගතොපි
 සඬ්ඛාරො න හොති, තාව ලොකො සංවට්ඨතීති වුව්චති. ලොකොති චෙත්ථ
 පථවිආදිභාජනලොකො අධිජ්ජෙතො. උපරිබ්‍රහ්මලොකෙසුති පරිත්තසුභාදීසු
 රූපිබ්‍රහ්මලොකෙසු. අග්ගිනා හි කප්පවුට්ඨානං ඉධාධිජ්ජෙතං බහුලං
 පවත්තනතො. තෙනෙවාහ භගවා “ආහස්සරසංවත්තනිකා හොන්ති”ති.
 අරූපෙසු වාති වා-සද්දෙන සංවට්ඨමානලොකධාතුහි අඤ්ඤලොකධාතුසු
 වාති විකප්පනං වෙදිතබ්බං. න හි “සබ්බෙ අපායසත්තා තදා රූපාරූපභවෙසු
 උප්පජ්ජන්ති”ති සක්කා විඤ්ඤාතුං අපායෙසු දීඝතමායුකානං
 මනුස්සලොකුපත්තියා අසම්භවතො. සතිපි සබ්බසත්තානං
 අභිසඬ්ඛාරමනසා නිබ්බත්තභාවෙ බාහිරපච්චයෙහි විනා මනසාව
 නිබ්බත්තත්තා “මනොමයා”ති වුව්චන්ති රූපාවචරසත්තා. යදි එවං
 කාමභවෙ ඔපපාතිකසත්තානම්පි මනොමයභාවො ආපජ්ජතීති? නාපජ්ජති
 අධිචිත්තභූතෙන අතිසයමනසා නිබ්බත්තසත්තෙසු මනොමයවොහාරතොති
 දස්සන්තො ආහ “ඤ්ඤාමනෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමයා”ති. එවං
 අරූපාවචරසත්තානම්පි මනොමයභාවො ආපජ්ජතීති වෙ? න, තත්ථ
 බාහිරපච්චයෙහි නිබ්බත්තෙතබ්බතාසඬ්ඛාය එව අභාවතො, “මනසාව
 නිබ්බත්තා”ති අවධාරණාසම්භවතො. නිරුල්ලො වායං ලොකෙ
 මනොමයවොහාරො රූපාවචරසත්තෙසු. තථා හි “අන්තමයො පානමයො
 මනොමයො ආනන්දමයො විඤ්ඤාණමයො”ති පඤ්චධා අත්තානං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 වෙදවාදිනො වදන්ති. උච්ඡෙදවාදෙපි චක්ඛති “දිබ්බො රුපී මනොමයො”ති
 (දී. නි. 1.86). සොහනා පහා එතෙසු සන්තීති සුභා. “උක්කංසෙනා”ති
 ආහස්සරදෙවෙ සන්ධායාහ, පරිත්තාහා අප්පමාණාහා පන ද්වෙ චත්තාරො
 ච කප්පෙ තිට්ඨන්ති. අට්ඨකප්පෙති අට්ඨ මහාකප්පෙ.

40. සණ්ඨාතීති සම්පත්තිකරමහාමෙසසමුප්පත්තිනො පට්ඨාය
 පට්ඨිසන්ධාරකුදකතංසන්ධාරකවායුමහාපට්ඨිආදීනං සමුප්පත්තිවසෙන
 යාති, “සම්භවති” ඉව්වෙව වා අත්ථො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං. පකතියාති
 සභාවෙන, තස්ස “සුඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. තත්ථ කාරණමාහ
 “නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිතායා”ති, අනුප්පන්නත්තාති අත්ථො, තෙන
 යථා එකච්චාති විමානාති තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං චුත්තා සුඤ්ඤාති
 හොන්ති, න එවමිදන්ති දස්සෙති. බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානො බ්‍රහ්මකායිකා, තෙසං නිවාසො
 භූමිපි “බ්‍රහ්මකායිකා”ති චුත්තා. කම්මං උපනිස්සයවසෙන පච්චයො
 එතිස්සාති කම්මපච්චයා. අථ වා තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං
 විපච්චනකකම්මස්ස සහකාරිපච්චයභාවතො, කම්මස්ස පච්චයාති
 කම්මපච්චයා. උතු සමුට්ඨානං එතිස්සාති උතුසමුට්ඨානා.
 “කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානා”ති වා පායො, කම්මසභායො පච්චයො,
 කම්මස්ස වා සභායභූතො පච්චයො කම්මපච්චයො, සොච උතු
 කම්මපච්චයඋතු, සො සමුට්ඨානං එතිස්සාති යොජෙතබ්බං. එත්ථාති
 “බ්‍රහ්මවිමාන”න්ති චුත්තාය බ්‍රහ්මකායිකභූමියා. කථං පණිතාය
 දුතියජ්ඣානභූමියං ධීතානං භීතාය පඨමජ්ඣානභූමියා උපපත්ති හොතීති
 ආහ “අථ සත්තාන”න්තිආදි. ඔතරන්තීති උපපජ්ජනවසෙන හෙට්ඨාභූමිං
 ගච්ඡන්ති.

අප්පායුකෙති යං උළාරං පුඤ්ඤකම්මං කතං, තස්ස
 උප්පජ්ජනාරහවිපාකපබන්ධතො අප්පපරිමාණායුකෙ.
 ආයුප්පමාණෙනෙවාති පරමායුප්පමාණෙනෙව. කිං පනෙතං පරමායු නාම,
 කථං වා තං පරිච්ඡින්නපමාණන්ති? චුච්චතෙ – යො තෙසං තෙසං සත්තානං
 තස්මිං තස්මිං භවවිසෙසෙ පුරිමසිද්ධභවපත්ථනුපනිස්සයවසෙන
 සරීරාවයවචණ්ණසණ්ඨානපමාණාදිවිසෙසා විය තංතංගතිනිකායාදීසු
 යෙහුයොන නියතපරිච්ඡෙදො
 ගබ්භසෙයාකකාමාවචරදෙවරූපාවචරසත්තානං
 සුක්කසොණිතඋතුහොජනාදි උතුආදිපච්චයුප්පන්නපච්චයුපත්ථමිහිතො
 විපාකපබන්ධස්ස ධීතිකාලනියමො, සො යථාසකං බණ්ණමත්තාවට්ඨායීනමිපි
 අත්තතො සහජාතානං රූපාරූපධම්මානං යපනාකාරචුත්තිතාය පචත්තකාති
 රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියාති යස්මා න කෙවලං තෙසං බණ්ණධීතියා එව
 කාරණභාවෙන අනුපාලකාති, අථ බො යාව භවඬ්ඟුපච්ඡෙදා අනුපබන්ධස්ස
 අවිච්ඡෙදහෙතුභාවෙනාපි, තස්මා ආයුහෙතුකත්තා කාරණුපචාරෙන ආයු,
 උක්කංසපරිච්ඡෙදවසෙන පරමායුති ච චුච්චති. තං පන දෙවානං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 තෙරගිකානං උත්තරකුරුකානඤ්ච නියතපරිච්ඡෙදං, උත්තරකුරුකානං පන
 එකන්තනියතපරිච්ඡෙදමෙව, අවසිට්ඨමනුස්සපෙනතිරව්ඡානානං පන
 විරට්ඨිතිසංවත්තනිකකම්මබ්‍රලෙ කාලෙ
 තංකම්මසහිතසන්තානජනිතසුක්කසොණිතප්පච්චයානං තංමූලකානඤ්ච
 චන්දසුරියසමවිසමපරිචත්තනාදිජනිතඋතුආභාරාදිසමවිසම පච්චයානං
 වසෙන විරාවිරකාලතො අනියතපරිච්ඡෙදං, තස්ස ව යථා
 පුරිමසිද්ධහවපත්ථනාවසෙන තංතංගතිනිකායාදීසු
 වණ්ණසංඝයානාදිවිසෙසනියමො සිද්ධො දස්සනානුස්සවාදීහි, තථා ආදිතො
 ගහණසිද්ධියා. එවං තාසු තාසු උපපත්තීසු නිබ්බත්තසත්තානං යෙභුයොන
 සමප්පමාණට්ඨිතිකාලං දස්සනානුස්සවෙහි ලභිත්වා තං පරමතං
 අජ්ඣෙසාය පවත්තිතහවපත්ථනාවසෙන ආදිතො පරිච්ඡෙදනියමො
 වෙදිතබ්බො. යස්මා පන කම්මං තාසු තාසු උපපත්තීසු යථා
 තංතංඋපපත්තිනියතවණ්ණාදිනිබ්බත්තෙන සමත්ථං, එවං
 නියතායුපරිච්ඡෙදාසු උපපත්තීසු පරිච්ඡෙදාතික්කමෙන විපාකනිබ්බත්තෙන
 සමත්ථං න හොති, තස්මා චුත්තං “ආයුප්පමාණෙනෙව චචන්ති”ති. යස්මා
 පන උපත්ථමිහකසභායෙහි අනුපාලකප්පච්චයෙහි උපාදින්නකක්ඛන්ධානං
 පවත්තෙතබ්බාකාරො අත්ථතො පරමායු, තස්ස
 යථාචුත්තපරිච්ඡෙදානතික්කමනතො සතිපි කම්මාවසෙසෙ යානං න
 සම්භවති, තෙන චුත්තං “අත්තතො පුඤ්ඤබලෙනෙව යාතුං න
 සක්කොති”ති. කප්පං වාති අසඬ්ඛොයාකප්පං වා තස්ස උපඬ්ඪං වා
 උපඬ්ඪකප්පතො ඌනමධිකං වාති විකප්පනත්ථො වා-සද්දො.

41. අනභිරතීති එකවිභාරෙන අනභිරති. සා පන යස්මා අඤ්ඤෙහි
 සමාගම්ච්ඡා හොති, තෙන චුත්තං “අපරස්සාපි සත්තස්ස
 ආගමනපත්ථනා”ති. පියවත්ථුචිරහෙන පියවත්ථුඅලාහෙන වා
 චිත්තවිසාතො උක්කණ්ඨිතා, සා අත්ථතො දොමනස්සචිත්තුප්පාදො
 යෙවාති ආහ “පටිසසම්පයුත්තා”ති. දීඝරත්තං ඤානරතියා රමමානස්ස
 චුත්තප්පකාරං අනභිරතීනිමිත්තං උප්පන්නා “මම”න්ති ව “අහ”න්ති ව
 ගහණස්ස කාරණභූතා තණ්හාදිට්ඨියො ඉධ පරිතස්සනා. තා පන චිත්තස්ස
 පුරිමාවත්ථාය වලනං කම්පනන්ති ආහ “උබ්බිජ්ජනා එන්දනා”ති.
 තෙනෙවාහ “තණ්හාතස්සනාපි දිට්ඨිතස්සනාපි වට්ඨති”ති. යං පන
 අත්ථුද්ධාරෙ “අහො වත අඤ්ඤෙපි සත්තා ඉත්ථත්තං ආගච්ඡෙය්‍යුන්ති අයං
 තණ්හාතස්සනා නාමා”ති චුත්තං, තං දිට්ඨිතස්සනාය විසුං උදාහරණං
 දස්සෙන්නෙන තණ්හාතස්සනංයෙව තතො නිද්ධාරෙත්වා චුත්තං, න පන
 තත්ථ දිට්ඨිතස්සනාය අභාවතොති දට්ඨබ්බං. තාසතස්සනා චිත්තුත්‍රාසො.
 භයානකන්ති හෙරවාරම්මණනිමිත්තං බලවහයං. තෙන සරිරස්ස
 ථද්ධභාවො ඡම්භිතත්තං භයං සංවෙගන්ති එත්ථ භයන්ති භඩ්ගානුපස්සනාය
 විණ්ණන්තෙ සබ්බසඬ්ඛාරතො භායනවසෙන උප්පන්නං භයඤ්ඤාණං.
 සංවෙගන්ති සහොත්තප්පඤ්ඤාණං, ඔත්තප්පමෙව වා. සන්තාසන්ති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
ආදීනවනිබ්බිදානුපස්සනාහි සඬ්ඛාරෙහි සන්තස්සනඤ්ඤාණං. සහ බ්‍යායනි
පවත්තති, දොසං වා ඡාදෙතීති සහබ්‍යො, සභායො, තස්ස භාවං සහබ්‍යතං.

42. අභිභවිත්වා යීතො ඉමෙ සත්තෙති අධිප්පායො. යස්මා පන සො
පාසංසභාවෙන උත්තමභාවෙන ච “තෙ සත්තෙ අභිභවිත්වා යීතො”ති
අත්තානං මඤ්ඤති, තස්මා චුත්තං “පෙට්ඨකොභමස්මි”ති. අඤ්ඤදත්ථු
දසොති දස්සනෙ අන්තරායාභාවවට්ඨනෙන,
ඤ්ඤායවිසෙසපරිග්ගාහිකභාවෙන ච අනාවරණදස්සාවිතං පටිජානාතීති ආහ
“සබ්බං පස්සාමිති අත්ථො”ති. භූතභබ්‍යානන්ති අහෙසුන්ති භූතා, භවන්ති
භවිස්සන්තීති භබ්‍යා, අට්ඨකථායං පන වත්තමානකාලවිසෙතොව භබ්‍ය-
සද්දස්ස අත්ථො දස්සිතො. පට්ඨවිත්තක්ඛණෙති පටිසන්ධිවිත්තක්ඛණෙ.
කිඤ්ඤාපි සො බ්‍රහ්මා අනවට්ඨිතදස්සනත්තා පුටුප්පනස්ස
පුරිමතරජාතිපරිවිතමිපි කම්මස්සකතඤ්ඤාණං විස්සජ්ජෙත්වා
විකුබ්බනිද්ධිවසෙන විත්තුප්පත්තිමත්තපට්ඨෙධෙන සත්තනිම්මානෙන
විපල්ලට්ඨො “අහං ඉස්සරො කත්තා නිම්මාතා”ති ආදීනා
ඉස්සරකුත්තදස්සනං පක්ඛන්දමානො අභිනිවිසනවසෙතොව පතිට්ඨිතො, න
පතිට්ඨාපනවසෙන “තස්ස ඵලං හොති”ති චුත්තත්තා,
පතිට්ඨාපනක්කමෙතොව පන තස්ස සො අභිනිවෙසො ජාතොති දස්සනත්ථං
“කාරණතො සාධෙතුකාමො”ති, “පට්ඨඤ්ඤං කත්වා”ති ච චුත්තං. තෙනාහ
භගවා “තං කිස්ස හෙතු”ති ආදි. තත්ථ මනොපණ්ඩිති මනසා ඵල පත්ථනා,
තථා විත්තප්පවත්තිමත්තමෙවාති අත්ථො, ඉත්ථභාවන්ති ඉදප්පකාරතං.
යස්මා පන ඉත්ථන්ති බ්‍රහ්මත්තභාවො ඉධාධිප්පෙතො, තස්මා
“බ්‍රහ්මභාවන්ති අත්ථො”ති චුත්තං. නනු ච දෙවානං උපපත්තිසමනන්තරං
“ඉමිස්සා නාම ගතියා චවිත්වා ඉමිනා නාම කම්මුනා ඉධුපපන්නා”ති
පච්චවෙක්ඛණා හොතීති? සච්චං හොති, සා පන පුරිමජාතීසු
කම්මස්සකතඤ්ඤාණෙ සම්මදෙව නිවිට්ඨජ්ඣාසයානං. ඉමෙ පන සත්තා
පුරිමාසුපි ජාතීසු ඉස්සරකුත්තදස්සනවසෙන විනිබන්ධාහිනිවෙසා
අහෙසුන්ති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං “ඉමිනා මය”න්ති ආදි.

43. ඊසනීති ඊසො, අභිභූති අත්ථො. මහා ඊසො මහෙසො,
සුප්පතිට්ඨමහෙසතාය පන පරෙහි “මහෙසො”ති අක්ඛාතබ්බතාය
මහෙසක්ඛො, අතිසයෙන මහෙසක්ඛො මහෙසක්ඛතරොති වචනත්ථො
දට්ඨබ්බො. යස්මා පන සො මහෙසක්ඛභාවො
ආධිපතෙයාපරිවාරසම්පත්තියා විඤ්ඤායති, තස්මා “ඉස්සරියපරිවාරවසෙන
මහායසතරො”ති චුත්තං.

44. ඉධෙව ආගච්ඡතීති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ ඵල පටිසන්ධිවසෙන
ආගච්ඡති. යං අඤ්ඤතරො සත්තොති ඵත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, කරණෙ
වා පච්චත්තනිද්දෙසො, යෙන යානෙනාති අත්ථො, කිරියාපරාමසනං වා.
ඉත්ථත්තං ආගච්ඡතීති ඵත්ථ යදෙනං ඉත්ථත්තස්ස ආගමනං, ඵතං යානං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා විජ්ජතීති අත්ථො. එස නයො “පබ්බජති, වෙනොසමාධිං පුඤ්ඤා, පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති”ති එතෙසුපි පදෙසු. “යානං ඛො පනෙනං හික්ඛවෙ විජ්ජති, යං අඤ්ඤාතරො සත්තො”ති ඉමඤ්ඤි පදං “පබ්බජති”ති ආදීහි පදෙහි පච්චෙකං යොජෙතබ්බන්ති.

45. බ්බිධාය පදුස්සන්තීති බ්බිධාපදොසිනො, බ්බිධාපදොසිනො එව බ්බිධාපදොසිකා, බ්බිධාපදොසො වා එතෙසං අත්ථීති බ්බිධාපදොසිකා. අතික්කන්තවෙලං අතිවෙලං, ආභාරූපභොගකාලං අතික්කමිත්වාති අත්ථො. මෙටුනසම්පයොගෙන උප්පජ්ජනකසුඛං කෙළිභස්සසුඛං රතිධම්මො රතිසභාවො. ආභාරන්ති එත්ථ කො දෙවානං ආභාරො, කා ආභාරවෙලාති? සබ්බෙසම්පි කාමාවචරදෙවානං සුධා ආභාරො, සා හෙට්ඨිමෙහි උපරිමානං පණිතතමා හොති, තං යථාසකං දිවසවසෙන දිවසෙ දිවසෙ භුඤ්ජන්ති. කෙච් පන “බ්ලාරපදප්පමාණං සුධාභාරං භුඤ්ජන්ති, සො ජිව්හාය යපිතමත්තො යාව කෙසග්ගනඛග්ගා කායං ඵරති, තෙසංයෙව දිවසවසෙන සත්තදිවසෙ යාපනසමත්ථො ච හොති”ති වදන්ති. “නිරන්තරං බාදන්තා පිචන්තා”ති ඉදං පරිකප්පනවසෙන චුත්තං. කම්මජතෙජස්ස බලවහාවො උළාරපුඤ්ඤතිබ්බත්තත්තා, උළාරගරුසිනිද්ධසුධාභාරජීරණතො ව. කරජකායස්ස මන්දභාවො මුදුසුමාලභාවතො. තෙනෙව හි භගවා ඉන්ද්‍රියාලගුහායං පකතිපථවියං සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තං සක්කං දෙවරාජානං “ඔළාරිකං කායං අධිට්ඨෙහි”ති ආහ. තෙසන්ති මනුස්සානං. වත්ථුන්ති කරජකායං. කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිනො.

47. මනෙනාති ඉස්සාපකතත්තා පදුට්ඨෙන මනසා. උසුයාවසෙන මනසොව පදොසො මනොපදොසො, සො එතෙසං අත්ථී විනාසහෙතුභූතොති මනොපදොසිකාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අකුද්ධො රක්ඛතීති කුද්ධස්ස සො කොධො ඉතරස්මිං අකුප්ඤ්ඤානෙ අනුපාදානො එකචාරමෙව උප්පත්තියා අනාසෙවනො වාවෙතුං න සක්කොති උදකන්තං පත්වා අග්ගි විය නිබ්බායති, තස්මා අකුද්ධො තං චවනතො රක්ඛති, උභොසු පන කුද්ධෙසු හියොයා හියොයා අඤ්ඤමඤ්ඤමිහි පරිවඩ්ඪිනවසෙන තිබ්බිණසමුදාවාරො නිස්සයදහනරසො කොධො උප්පජ්ජමානො හදයවත්ථුං නිදහන්තො අච්චන්තසුමාලකරජකායං විනාසෙති, තතො සකලොපි අත්තභාවො අන්තරධායති. තෙනාහ “උභොසු පනා”ති ආදි. තථා වාහ භගවා “අඤ්ඤමඤ්ඤං පදුට්ඨවිත්තා කිලන්තකායා...පෙ.... චවන්ති”ති. ධම්මකාති ධම්මනියාමො. සො ච තෙසං කරජකායස්ස මන්දතාය, තථාඋප්පජ්ජනකකොධස්ස ච බලවතාය යානසො චවනං, තෙසං රූපාරූපධම්මානං සභාවොති අධිප්පායො.

49. වක්ඛාදීනං හෙදං පස්සතීති විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විකාරාපත්තිදස්සනතො, අන්තෙ ච අදස්සනුපගමනතො විනාසං පස්සති

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසූත්තවණ්ණනා ඔළාරිකත්තා රූපධම්මභෙදස්ස. පච්චයං දන්වාති අනන්තරපච්චයාදිවසෙන පච්චයො හුත්වා. “බලවතර”න්ති චිත්තස්ස ලභුතරං හෙදං සන්ධාය වුත්තං. තථා හි එකස්මිං රූපෙ ධරන්තෙයෙව සොළස චිත්තානි හිජ්ජන්ති. හෙදං න පස්සතීති බණ්ණ බණ්ණ හිජ්ජන්තමපි චිත්තං පරස්ස අනන්තරපච්චයභාවෙනෙව හිජ්ජතීති පුරිමචිත්තස්ස අභාවං පටිච්ඡාදෙන්වා විය පච්ඡිමචිත්තස්ස උප්පත්තිතො භාවපක්ඛො බලවතරො පාකටො ව හොති, න අභාවපක්ඛොති චිත්තස්ස විනාසං න පස්සති, අයඤ්ච අත්ථො අලාතවක්කදස්සනෙන සුපාකටො විඤ්ඤායති. යස්මා පන තක්කීවාදී නානත්තනයස්ස දුරතරතාය එකත්තනයස්සපි මිච්ඡාගහිතත්තා “යදෙවිදං විඤ්ඤාණං සබ්බදාපි එකරූපෙන පවත්තති, අයමෙව අත්තා නිව්චො”තිආදිනා අභිනිවෙසං ජනෙති, තස්මා වුත්තං “සො තං අපස්සන්තො”තිආදි.

අත්තානන්තවාදවිභින්නතා

53. අන්තානන්තිකාති එත්ථ අමති ගච්ඡති එත්ථ සභාවො ධ්වසානන්ති අන්තො, මරියාදා. තප්පට්ඨෙධෙන අනන්තො, අන්තො ච අනන්තො ච අන්තානන්තො ච නෙවන්තානානන්තො ච අන්තානන්තා සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.176; සං. නි. 2.1; උදා. 1) විය. කස්ස පන අන්තානන්තොති? ලොකීයති සංසාරනිස්සරණත්ථිකෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි, ලොකීයන්ති වා එත්ථ තෙහි පුඤ්ඤාපුඤ්ඤං තබ්බිපාකො වාති ලොකොති සඬ්ඛං ගතස්ස අත්තනො. තෙනාහ භගවා “අන්තානන්තං ලොකස්ස පඤ්ඤපෙන්නි”ති. කො පන එසො අත්තාති? කුමානවිසයභූතකසිණනිමිත්තං. තත්ථ හි අයං දිට්ඨිගතිකො ලොකසඤ්ඤි. තථා ච චුත්තං “තං ලොකොති ගහෙත්වා”ති. කෙච් පන “කුමානං සම්පයුත්තධම්මා ච ඉධ ‘අත්තා, ලොකො’ති ච ගහිතා”ති වදන්ති. අන්තානන්තසහවර්තවාදො අන්තානන්තො, යථා “කුන්තා පචරන්ති”ති අන්තානන්තසන්නිස්සයො වා යථා “මඤ්වා ඝොසන්ති”ති. සො එතෙසං අත්ථිති අන්තානන්තිකා. තෙ පන යස්මා යථාචුත්තනයෙන අන්තානන්තො වාදො දිට්ඨි එතෙසන්ති “අන්තානන්තවාදා”ති චුච්චන්ති. තස්මා අට්ඨකථායං “අන්තානන්තවාදා”ති වත්වා “අන්තං වා”තිආදීනා අත්ථො විහන්තො.

එත්ථාහ - යුත්තං තාච පුරිමානං තිණ්ණං වාදිනං අන්තත්තඤ්ච
අනන්තත්තඤ්ච අන්තානන්තත්තඤ්ච ආරබ්භ පචත්තවාදත්තා
අන්තානන්තිකත්තං, පච්ඡිමස්ස පන තදුභයපටිසෙධනවසෙන
පචත්තවාදත්තා කථං අන්තානන්තිකත්තන්ති? තදුභයපටිසෙධනවසෙන
පචත්තවාදත්තා එව. යස්මා අන්තානන්තපටිසෙධවාදොපි
අන්තානන්තවිසයො එව තං ආරබ්භ පචත්තත්තා. එතදත්ථංයෙව හි
සන්ධාය අට්ඨකථායං “ආරබ්භ පචත්තවාදා”ති චුත්තං. අථ වා යථා
තතියවාදෙ දෙසනෙදවසෙන එකස්සෙව අන්තවන්තතා අනන්තතා ච

දීඝනිකායෙ සම්භවති, ඵලං තක්කිවාදෙපි කාලභෙදවසෙන උභයසම්භවතො අඤ්ඤමඤ්ඤපටිසෙධෙන උභයඤ්ඤෙව වුවිවති. කථං? අන්තවත්තතාපටිසෙධෙන හි අනන්තතා වුවිවති, අනන්තතාපටිසෙධෙන ච අන්තවත්තතා, අන්තානන්තානඤ්ඤා න තතියවාදභාවො කාලභෙදස්ස අධිප්පෙතත්තා. ඉදං වුත්තං භොති - යස්මා අයං ලොකසඤ්ඤිතො අත්තා අධිගතවිසෙසෙහි මහෙසීහි අනන්තො කදාපි සක්ඛිදිට්ඨොති අනුසුයාති, තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පන තෙහියෙව කදාපි අන්තවා සක්ඛිදිට්ඨොති අනුසුයාති, තස්මා න පන අනන්තොති. යථා ච අනුස්සුතිතක්කිවසෙන, ඵලං ජාතිස්සරතක්කි ආදීනඤ්ඤා වසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඤි තක්කිකො අවධිසීතභාවපුබ්බකත්තා පටිභාගනිමිත්තානං වධිසීතභාවස්ස වධිසීතකාලවසෙන අප්පච්චක්ඛකාරිතාය අනුස්සවාදිමත්තෙ යත්වා “නෙවන්තවා”ති පටික්ඛිපති. අවධිසීතකාලවසෙන පන “න පනානන්තො”ති, න පන අන්තතානන්තතානං අච්චන්තමභාවෙන යථා තං “නෙවසඤ්ඤිතාසඤ්ඤී”ති. පුරිමවාදත්තයපටික්ඛෙපො ච අත්තතා යථාධිප්පෙතප්පකාරවිලක්ඛණතාය තෙසං, අවස්සඤ්ඤෙතං ඵලං විඤ්ඤාතබ්බං, අඤ්ඤා චික්ඛෙපපක්ඛංයෙව භජෙය්‍ය චතුත්ථවාදො. න හි අන්තතාඅනන්තතාතද්වයවිනිමුත්තො අත්තතො පකාරො අත්ථි, තක්කිවාදී ච යුත්තිමග්ගකො, කාලභෙදවසෙන ච තද්වයං එකස්මිම්පි න න යුජ්ජතිති.

කෙච්චි පන යදි පනායං අත්තා අන්තවා සියා, දුරදෙසෙ උපපජ්ජනානුස්සරණාදි කිච්චනිජ්චත්ති න සියා. අථ අනන්තො, ඉධ ධීතස්ස දෙවලොකනිරයාදීසු සුබදුක්ඛානුභවනම්පි සියා. සචෙ පන අන්තවා ච අනන්තො ච, තද්වයදොසසමායොගො. තස්මා “අන්තවා, අනන්තො”ති ච අඛ්‍යාකරණීයො අත්තාති ඵලං තක්කනවසෙන චතුත්ථවාදප්පවත්තිං වණ්ණෙත්ති. ඵලම්පි යුත්තං තාව පච්ඡිමවාදීද්වයස්ස අන්තානන්තිකත්තං අන්තානන්තානං වසෙන උභයවිසයත්තා තෙසං වාදස්ස. පුරිමවාදීද්වයස්ස පන කථං විසුං අන්තානන්තිකත්තන්ති? උපචාරවුත්තියා. සමුදිතෙසු හි අන්තානන්තවාදීසු පවත්තමානො අන්තානන්තික-සද්දො තත්ථ නිරුල්භතාය පච්චෙකම්පි අන්තානන්තිකවාදීසු පවත්තති, යථා අරුපජ්ඣානෙසු පච්චෙකං අට්ඨවිමොක්ඛපරියායො, යථා ච ලොකෙ සත්තාසයොති. අථ වා අභිනිවෙසතො පුරිමකාලප්පවත්තිවසෙන අයං තත්ථ වොභාරො කතො. තෙසඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකානං තථාරූපචෙතොසමාධිසමධිගමතො පුබ්බකාලං “අන්තවා නු අයං ලොකො, අනන්තො නු”ති උභයාකාරාවලම්බිතො පරිවිතක්කස්ස වසෙන නිරුල්භො අන්තානන්තිකභාවො විසෙසලාභෙන තත්ථ උප්පන්නෙපි එකංසග්ගාභෙ පුරිමසිද්ධරුල්භියා වොහරීයතිති.

54-60. වුත්තනයෙනාති “තක්කයතීති තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) සද්දතො, “චතුබ්බිධො තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) අත්ථතො ච සස්සතවාදෙ වුත්තවිධිනා. දිට්ඨපුබ්බානුසාරෙනාති දස්සනභූතෙන විඤ්ඤාණෙන උපලද්ධපුබ්බස්ස අන්තවත්තාදිතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා අනුස්සරණෙන. එවඤ්ච කත්වා අනුස්සුතිතක්කීසුද්ධතක්කීනම්පි ඉධ සඬගහො සිද්ධො හොති. අථ වා දිට්ඨග්ගහණෙනෙව “නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා” තිආදීසු (දී. නි. 10, 194) විය සුතාදීනම්පි ගහිතතා වෙදිතබ්බො. “අන්තවා” තිආදීනා ඉච්ඡිතස්ස අත්තනො සබ්බදා භාවපරාමසනවසෙනෙව ඉමෙසං වාදානං පවත්තනතො සස්සතදිට්ඨිසඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි වක්ඛති “සෙසා සස්සතදිට්ඨියො” ති (දී. නි. අට්ඨ. 97-98).

අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා

61. න මරතීති න උච්ඡිජ්ජති. “එවම්පි මෙ නො” තිආදීනා විවිධො නානජ්ජකාරො ඛෙපො පරෙන පරවාදීනං බිපනං වික්ඛෙපො. අමරාය දිට්ඨියා වාචාය ව වික්ඛිපන්තීති වා අමරාවික්ඛෙපිනො. අමරාවික්ඛෙපිනො එව අමරාවික්ඛෙපිකා. ඉතො විතො ව සන්ධාවති එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො. අමරා විය වික්ඛිපන්තීති වා පුරිමනයෙනෙව සද්දත්ථො දට්ඨබ්බො.

62. වික්ඛෙපවාදිනො උත්තරිමනුස්සධම්මෙ, අකුසලධම්මෙපි සභාවහෙදවසෙනෙව ඤාතුං ඤාණබලං නත්ථීති කුසලාකුසලපදානං කුසලාකුසලකම්මපථවසෙනෙව අත්ථො. පට්මනයවසෙනෙව අපරියන්තවික්ඛෙපතාය අමරාවික්ඛෙපං විභාවෙතුං “එවන්තිපි මෙ නොති අනියම්තවික්ඛෙපො” ති චුත්තං. තත්ථ අනියම්තවික්ඛෙපොති සස්සතාදීසු එකස්මිම්පි පකාරෙ අට්ඨත්වා වික්ඛෙපකරණං, පරවාදීනා යස්මිං කිස්මිඤ්චි පුච්ඡිතෙ පකාරෙ තස්ස පටික්ඛෙපොති අත්ථො. දුතියනයවසෙන අමරාසදිසාය අමරාය වික්ඛෙපං දස්සෙතුං “ඉදං කුසලන්ති වා පුට්ඨො” තිආදිවාහ. අථ වා “එවන්තිපි මෙ නො” තිආදීනා අනියමතොව සස්සතෙකච්චසස්සතුච්ඡේදතක්කීවාදානං පටිසෙධනෙන තං තං වාදං පටික්ඛිපතෙව අපරියන්තවික්ඛෙපවාදත්තා අමරාවික්ඛෙපිනො. අත්තනා පන අනවට්ඨිතවාදත්තා න කිස්මිඤ්චි පක්ඛෙ අවතිට්ඨතීති ආහ “සයං පන...පෙ.... බ්‍යාකරොති” ති. ඉදානි කුසලාදීනං අබ්‍යාකරණෙන තමෙව අනවට්ඨානං විභාවෙති “ඉදං කුසලන්ති වා පුට්ඨො” තිආදීනා. තෙනෙවාහ “එකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති” ති.

63. කුසලාකුසලං යථාභූතං අජ්ජජානන්තොපි යෙසමහං සමයෙන කුසලමෙව “කුසල”න්ති, අකුසලමෙව ව “අකුසල”න්ති බ්‍යාකරෙය්‍යං, තෙසු තථා බ්‍යාකරණහෙතු “අහො වත රෙ පණ්ඩිතො” ති සක්කාරසම්මානං කරොන්තෙසු මම ඡන්දො වා රාගො වා අස්සාති එවම්පෙත්ථ අත්ථො සම්භවති. දොසො වා පටිසො වාති එත්ථ චුත්තවිපරියායෙන යොජෙතබ්බං. අට්ඨකථායං පන අත්තනො පණ්ඩිතභාවවිසයානං රාගාදීනං වසෙන යොජනා කතා. “ඡන්දරාගද්වයං උපාදාන”න්ති අභිධම්මනයෙන චුත්තං. අභිධම්මෙ හි තණ්හාදිට්ඨියොව “උපාදාන”න්ති ආගතා, සුත්තන්තෙ පන දොසොපි “උපාදාන”න්ති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 වුත්තො “කොට්ඨපාදානවිනිබන්ධා විසාතං ආපජ්ජන්ති”තිආදීසු. තෙන
 වුත්තං “උභයමිපි වා දළ්භග්ගභණ්ඩසෙන උපාදාන”න්ති. දළ්භග්ගභණ්ඩං
 අමුඤ්චන්. පටිසොපි හි උපනාහාදිවසෙන පවත්තො ආරම්මණං න මුඤ්චති.
 විහනනං හිංසනං විබාධනං. රාගොපි හි පරිළාභවසෙන සාරද්ධවුත්තිතාය
 නිස්සයං විබාධතිති. විනාසෙතුකාමතාය ආරම්මණං ගණ්භාතිති සම්බන්ධො.

64. පණ්ඩිවචෙනාති පඤ්ඤාය. යෙන හි ධම්මෙන යුත්තො
 “පණ්ඩිතො”ති වුච්චති, සො ධම්මො පණ්ඩිවචං, තෙන සුතවින්තාමයං
 පඤ්ඤං දස්සෙති, න පාකතිකකම්මනිබ්බන්තං සාභාවිකපඤ්ඤං. කත-
 සද්දස්ස කිරියාසාමඤ්ඤවාචකත්තා “කතවිජ්ජො”තිආදීසු විය කත-සද්දො
 ඤාණානුයුත්තතං වදන්ති ආහ “විඤ්ඤාතපරප්පවාදා”ති. සත්තධා හින්තස්ස
 වාලග්ගස්ස අංසුකොට්ටෙධකො “වාලවෙධි”ති අධිජ්ජෙතො.

65-6. එත්ථ ච කිඤ්චාපි පුරිමානමිපි තිණ්ණං
 කුසලාදිධම්මසභාවානවබ්බොධතො අත්ථෙව මන්දභාවො, තෙසං පන
 අත්තතො කුසලාදිධම්මානවබ්බොධස්ස අවබ්බොධවිසෙසො අත්ථී, තදභාවා
 පච්ඡිමොයෙව මන්දමොවුහභාවෙන වුත්තො. නනු ච පච්ඡිමස්සාපි “අත්ථී
 පරොලොකො”ති ඉති වෙ මෙ අස්ස, ‘අත්ථී පරොලොකො’ති ඉති තෙ නං
 බ්‍යාකරෙය්‍යං, එවන්තිපි මෙ නො”තිආදි (දී. නි. 1.65) වචනතො අත්තතො
 ධම්මානවබ්බොධස්ස අවබ්බොධො අත්ථීයෙවාති? කිඤ්චාපි අත්ථී, න තස්ස
 පුරිමානං. විය
 අපරිඤ්ඤාතධම්මබ්‍යාකරණනිබන්ධනමුසාවාදාදිභයපරිජිගුච්ඡනකාරො
 අත්ථී, අථ බො මහාමුල්භොයෙව. අථ වා “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා
 පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණත්ථං. “අත්ථී පරොලොකො”ති ඉති වෙ මං
 පුච්ඡසී”ති පුච්ඡායපනමෙව තෙන දස්සියති, න අත්තතො
 ධම්මානවබ්බොධොති අයමෙව විසෙසෙන “මන්දො වෙව මොවුහො වා”ති
 වුත්තො. තෙනෙව හි තථාවාදිනං සඤ්ජයං බෙලට්ඨපුත්තං ආරබ්භ “අයං වා
 ඉමෙසං සමණ්‍යාග්ගමණානං සබ්බමන්දො සබ්බමුල්භො”ති (දී. නි. 1.181)
 වුත්තං. තත්ථ “අත්ථී පරොලොකො”ති සස්සතදස්සනවසෙන
 සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. “නත්ථී පරොලොකො”ති
 නත්ථීකදස්සනවසෙන සම්මාදස්සනවසෙන වා පුච්ඡා. “අත්ථී ච නත්ථී ච
 පරොලොකො”ති උච්ඡෙදදස්සනවසෙන සම්මාදිට්ඨිවසෙන එව වා පුච්ඡා.
 “නෙව අත්ථී න නත්ථී පරොලොකො”ති වුත්තප්පකාරත්තයපටික්ඛෙපෙ
 සති පකාරත්තරස්ස අසම්භවතො අත්ථීතානත්ථීතාහි නවත්තබ්බකාරො
 පරොලොකොති වික්ඛෙපඤ්ඤෙව පුරෙක්ඛාරෙන සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා
 පුච්ඡා. සෙසවතුක්කත්තයෙපි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.
 පුඤ්ඤසඬ්ඛාරත්තිකො විය හි කායසඬ්ඛාරත්තිකෙන
 පුරිමවතුක්කසඬ්ඛගිතො එව අත්ථො. සෙසවතුක්කත්තයෙන
 අත්තපරාමාසපුඤ්ඤාදි ඵලතාවොදනානෙයෙන සඬ්ඛගිතොති.

අමරාවික්ඛෙපිකො සස්සතාදීනං අත්තනො අරුච්චනතාය සබ්බත්ථ “ඵචන්තිපි මෙ නො” තිආදිනා වික්ඛෙපඤ්ඤෙව කරොති. තත්ථ “ඵචන්තිපි මෙ නො” තිආදි තත්ථ තත්ථ පුච්ඡිතාකාරපට්ඨෙයධනවසෙන වික්ඛිපනාකාරදස්සනං. නනු ච වික්ඛෙපවාදිනො වික්ඛෙපපක්ඛස්ස අනුජානනං වික්ඛෙපපක්ඛෙ අවට්ඨානං යුත්තරුපන්ති? න, තත්ථාපි තස්ස සම්මුල්ලිභත්තා, පටික්ඛෙපවසෙනෙව ච වික්ඛෙපවාදස්ස පචත්තනතො. තථා හි සඤ්චයො ඛෙලට්ඨපුත්තො රඤ්ඤා අජාතසත්තුතා සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුට්ඨො පරලොකත්තිකාදීනං පට්ඨෙයධනමුඛෙන වික්ඛෙපං ඛ්‍යාකාසී.

එත්ථාහ - නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මෙ, පරලොකත්තිකාදීනි ච යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො තත්ථ තත්ථ පඤ්භං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජති, තස්ස කථං දිට්ඨිගතිකභාවො. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතමත්ථමජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන දිට්ඨිගතිකතා යුත්තාති? වුවුවතෙ - න හෙව ඛො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා, අථ ඛො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන. සස්සතාහිනිවෙසෙන මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි පුග්ගලො මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ච යාථාවතො අප්පට්ඨපජ්ජමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය මුසාවාදාදිභයෙන ච වික්ඛෙපං ආපජ්ජති. තථා හි චක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො” ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97-98) අථ වා පුඤ්ඤපාපානං තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන අසද්දහනෙන ච තබ්බිසයාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණංයෙව සුන්දරන්ති ඛන්ති. රුචිං උප්පාදෙත්වා අහිනිවිසන්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙවෙසා එකා දිට්ඨි සත්තභඩ්ගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බං. තථා ච චුත්තං “පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා වා” ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.61). කථං පනස්සා සස්සතදිට්ඨිසඩ්ගහො? උච්ඡෙදවසෙන අනහිනිවෙසතො. නත්ථි කොචි ධම්මානං යථාභූතවෙදී විවාදබ්‍රලත්තා ලොකස්ස, “ඵචමෙව”න්ති පන සද්දන්තරෙන “ධම්මනිජ්ඣානනා අනාදිකාලිකා ලොකෙ” ති ගාභවසෙන සස්සතලෙසොපෙත්ථ ලබ්භතියෙව.

අධිච්චසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා

67. අධිච්ච යදිච්ඡකං යං කිඤ්චි කාරණං, කස්සචි වුද්ධිපුබ්බං වා විනා සමුප්පන්නොති අත්තලොකසඤ්ඤිතානං ඛන්ධානං අධිච්චුප්පත්තිආකාරාරම්මණං දස්සනං තදාකාරසන්තිස්සයෙන පචත්තිතො, තදාකාරසභවරිතතාය ච “අධිච්චසමුප්පන්න”න්ති වුවුවති යථා “මඤ්චා ඝොසන්ති, කුන්තා පචරන්ති” ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “අධිච්චසමුප්පන්නො අත්තා ච ලොකො වාති දස්සනං අධිච්චසමුප්පන්න”න්ති.

68-73. දෙසනාසීසන්ති දෙසනාය ජෙට්ඨකභාවෙන ගහණං, තෙන සඤ්ඤංයෙව ධුරං කත්වා භගවතා අයං දෙසනා කතා, න පන තත්ථ අඤ්ඤාසං අරූපධම්මානං අත්ථිභාවතොති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “අච්ඡිත්තප්පාදා”තිආදි. භගවා හි යථා ලොකුත්තරධම්මං දෙසෙන්නො සමාධිං පඤ්ඤං වා ධුරං කරොති, එවං ලොකියධම්මං දෙසෙන්නො චිත්තං සඤ්ඤං වා ධුරං කරොති. තත්ථ “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති (ධ. ස. 277) පඤ්චඛිගිකො සම්මාසමාධි [දී. නි. 3.355 (බ)] පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, [දී. නි. 3.355 (ජ); විහ. 2.804] පඤ්ඤාය චස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”ති (ම. නි. 1.271) තථා “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං භොති, (ධ. ස. 1) කිංචිත්තො ත්වං භික්ඛු (පාරා. 146, 180) මනොපුබ්බධිගමා ධම්මා, (ධ. ප. 1, 2; නෙත්ති. 90; පෙටකො. 83) සන්ති භික්ඛවෙ සත්තා නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිනො, (දී. නි. 3.332, 342, 357; අ. නි. 9.24; වුළුති. 83) න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්තිආදීති සුත්තාති (දී. නි. 3.358) එතස්ස අත්ථස්ස සාධකාති දට්ඨබ්බාති. තිත්ථායතනෙති අඤ්ඤතිත්ථියසමයෙ. තිත්ථියා හි උපපත්තිවිසෙසෙ විමුක්තිසඤ්ඤිනො, සඤ්ඤාචිරාගාචිරාගෙසු ආදීනවානිසංසදස්සිනො වා හුත්වා අසඤ්ඤසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙත්වා අක්ඛණභූමියං උප්පජ්ජන්ති, න සාසනිකා. වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වාති වායොකසිණෙ පට්ඨාදීති තීණි ඤානාති නිබ්බත්තෙත්වා තතියජ්ඣානෙ විණ්ණවසී හුත්වා තතො වුට්ඨාය චතුත්ථජ්ඣානාධිගමාය පරිකම්මං කත්වා. තෙනෙවාහ “චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා”ති.

කස්මා පනෙත්ථ වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං වුත්තන්ති? වුව්වතෙ – යථෙව හි රූපපටිභාගභූතෙසු කසිණවිසෙසෙසු රූපවිභාවනෙන රූපචිරාගභාවනාසඛිබාතො අරූපසමාපත්තිවිසෙසො සවිජ්ජරියති, එවං අපරිබ්‍යත්තවිග්ගහතාය අරූපපටිභාගභූතෙ කසිණවිසෙසෙ අරූපවිභාවනෙන අරූපචිරාගභාවනාසඛිබාතො රූපසමාපත්තිවිසෙසො අධිගමීයතීති එත්ථ “සඤ්ඤා රොගො සඤ්ඤා ගණ්ඨො”තිආදීනා (ම. නි. 3.24) “ධි චිත්තං, ධිබ්බතෙ තං චිත්ත”න්තිආදීනා ව නයෙන අරූපජ්ජවත්තියා ආදීනවදස්සනෙන, තදභාවෙ ව සන්තපණිතභාවසන්තිට්ඨානෙන රූපසමාපත්තියා අභිසඛිරණං, රූපචිරාගභාවනා පන සද්ධිං උපවාරෙන අරූපසමාපත්තියො, තත්ථාපි විසෙසෙන පට්ඨාරූපජ්ඣානං. යදි එවං “පරිච්ඡින්නාකාසකසිණෙපි”ති වත්තබ්බං. තස්සාපි හි අරූපපටිභාගතා ලබ්හතීති? ඉච්ඡිතමෙවෙනං කෙසඤ්චි අවචනං පනෙත්ථ පුබ්බාවරියෙහි අග්ගහිතභාවෙන. යථා හි රූපචිරාගභාවනා විරජ්ජනියධම්මභාවමත්තෙන පරිනිජ්ජන්තා, විරජ්ජනියධම්මපටිභාගභූතෙ ව විසයවිසෙසෙ පාතුහවති, එවං අරූපචිරාගභාවනාපිති වුව්වමානෙ න කොචි විරොධො, තිත්ථියෙහෙව පන තස්සා සමාපත්තියා පටිපජ්ජිතබ්බතාය, තෙසඤ්ච විසයපථෙසුපනිබන්ධනස්සෙව තස්ස ඤානස්ස පටිපත්තිතො දිට්ඨිවත්තෙහි පුබ්බාවරියෙහි චතුත්ථෙයෙව භූතකසිණෙ අරූපචිරාගභාවනාපරිකම්මං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කිඤ්ච චණ්ණකසිණෙසු විය පුරිමභූතකසිණත්තයෙපි
 චණ්ණපටිච්ඡායාව පණ්ණත්ති ආරම්මණං ඤානස්ස
 ලොකවොහාරානුරොධෙනෙව පවත්තිතො. එවඤ්ච කත්වා විසුද්ධිමග්ගෙ
 (විසුද්ධි. 1.57) පථවිකසිණස්ස ආදාසවන්දමණ්ඩලපමාවචනඤ්ච සමත්ථිතං
 හොති, චතුත්ථං පන භූතකසිණං භූතප්පටිච්ඡායමෙව ඤානස්ස ගොචරභාවං
 ගච්ඡතිති තස්සෙව අරූපපටිභාගතා යුත්තාති වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං
 චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉධෙවාති පඤ්චවොකාරහවෙයෙව. තත්ථාති අසඤ්ඤහවෙ. යදි
 රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව අසඤ්ඤහවෙ පාතුහවති, කථමරූපසන්නිස්සයෙන
 විනා තත්ථ රූපං පවත්තිති, කථං පන රූපසන්නිස්සයෙන විනා අරූපධාතුයං
 අරූපං පවත්තිති, ඉදම්පි තෙන සමානජාතියමෙව. කස්මා? ඉධෙව
 අදස්සනතො. යදි එවං කබ්බිකාරාහාරෙන විනා රූපධාතුයං රූපෙන න
 පවත්තිතබ්බං, කිං කාරණං? ඉධෙව අදස්සනතො. අපි ච යථා යස්ස
 චිත්තසන්නානස්ස නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ අවිගතතණ්හං, තස්ස සහ
 රූපෙන සම්භවතො රූපං නිස්සාය පවත්ති, යස්ස පන නිබ්බන්තිකාරණං
 රූපෙ විගතතණ්හං, තස්ස විනා රූපෙන රූපනිරූපෙක්ඛනයා කාරණස්ස,
 එවං යස්ස රූපප්පබන්ධස්ස නිබ්බන්තිකාරණං විගතතණ්හං අරූපෙ, තස්ස
 විනා අරූපෙන පවත්ති හොතිති අසඤ්ඤහවෙ රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව
 නිබ්බන්තිති. කථං පන තත්ථ කෙවලො රූපප්පබන්ධො
 පච්චුප්පන්නපච්චයරහිතො විරකාලං පවත්තිති පච්චෙනබ්බං, කිත්තකං වා
 කාලං පවත්තිති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “යථා නාම
 ජියාවෙගුක්ඛිත්තො සරො”තිආදි, තෙන න කෙවලමාගමොයෙව අයමෙත්ථ
 යුත්තිති දස්සෙති. තත්තකමෙව කාලන්ති උක්කංසතො පඤ්ච
 මහාකප්පසතානිපි තිට්ඨන්ති අසඤ්ඤසත්තා. ඤානවෙගෙති
 අසඤ්ඤසමාපත්තිපරික්ඛතෙ කම්මවෙගෙ. අන්තරධායතීති
 පච්චයනිරොධෙන නිරුජ්ඣති නප්පවත්ති.

ඉධාති කාමහවෙ. කථං පන අනෙකකප්පසතසමතික්කමෙන
 විරනිරුද්ධතො විඤ්ඤාණතො ඉධ විඤ්ඤාණං සමුප්පජ්ජති. න හි නිරුද්ධො
 චක්ඛුම්හි චක්ඛුවිඤ්ඤාණමුප්පජ්ජමානං දිට්ඨන්ති? නයිදමෙකන්තතො
 දට්ඨබ්බං. විරනිරුද්ධම්පි හි චිත්තං සමානජාතිකස්ස අන්තරානුප්පජ්ජනතො
 අනන්තරපච්චයමත්තං හොතියෙව, න බීජං, බීජං පන කම්මං. තස්මා
 කම්මතො බීජභූතතො ආරම්මණාදිහි පච්චයෙහි අසඤ්ඤහවතො චූතානං
 කාමධාතුයා උපපත්තිවිඤ්ඤාණං හොතියෙව. තෙනාහ “ඉධ
 පටිසන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති”ති. එත්ථ ච යථා නාම උතුනියාමෙන
 පුප්ඵග්ගහණෙ නියතකාලානං රුක්ඛානං වෙබ්බෙ දින්නෙ වෙබ්බලෙන න
 යථා නියාමතා හොති පුප්ඵග්ගහණස්ස, එවමෙව පඤ්චවොකාරහවෙ
 අවිජ්ජයොගෙන චත්තමානෙසු රූපාරූපධම්මෙසු
 රූපාරූපවිරාගභාවනාවෙබ්බෙ දින්නෙ තස්ස සමාපත්තිවෙබ්බලස්ස
 අනුරූපතො අරූපහවෙ අසඤ්ඤාහවෙ ච යථාක්කමං රූපරහිතා අරූපරහිතා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ව ඛන්ධානං පවත්ති හොතීති වෙදිතබ්බං. නනු එත්ථ ජාතිසත්තසහස්සදසසංවට්ඨාදීනං මත්ථකෙ, අබ්භන්තරතො වා පවත්තාය අසඤ්ඤාපවත්තියා වසෙන ලාභීඅධිච්චසමුප්පන්නිකවාදො ලාභීසස්සතවාදො විය අනෙකභෙදො සම්භවතීති? සච්චං සම්භවති, අනන්තරත්තා පන ආපන්නාය අසඤ්ඤාපපත්තියා වසෙන ලාභීඅධිච්චසමුප්පන්නිකවාදො නයදස්සතවසෙන එකොව දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා සස්සතදිට්ඨිසඬගහතො අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදස්ස සස්සතවාදෙ ආගතො සබ්බො දෙසනානායො යථාසම්භවං අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදෙපි ගහෙතබ්බොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං භගවතා ලාභීඅධිච්චසමුප්පන්නිකවාදො අවිභජිත්වා දෙසිතො. අවස්සඤ්ච සස්සතදිට්ඨිසඬගහො අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදස්ස ඉච්ඡිතබ්බො සංකිලෙසපක්ඛෙ සත්තානං අජ්ඣාසයස්ස දුට්ඨත්තා. තථා හි චුත්තං අට්ඨකථායං “සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි වා”ති. තථා ව චක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97-98).

නනු ව අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬගහො න යුත්තො. “අහඤ්චි පුබ්බෙ නාහොසි”න්තිආදිවසෙන පවත්තනතො, අපුබ්බසත්තපාත්‍රභාවග්ගාහත්තා, අත්තතො ලොකස්ස ව සදාභාවගාහිතී ව සස්සතදිට්ඨි “අත්ථිත්ථෙව සස්සතිසම”න්ති පවත්තනතො? නො න යුත්තො අනාගතෙ කොට්ඨිඅදස්සනතො. යදිපි හි අයං වාදො “සොම්භි එතරහි අහුත්වා සත්තතාය පරිණතො”ති (දී. නි. 1.68) අත්තතො ලොකස්ස ව අතීතකොට්ඨිපරාමසනවසෙන පවත්තො, තථාපි චත්තමානකාලතො පට්ඨාය න තෙසං කත්ථවි අනාගතෙ පරියන්තං පස්සති, විසෙසෙන ව පච්චුප්පන්නානාගතකාලෙසු පරියන්තාදස්සනපභාවිතො සස්සතවාදො. යථාහ “සස්සතිසමං තථෙව යස්සති”ති. යදි එවං ඉමස්ස වාදස්ස, සස්සතවාදාදීනඤ්ච පුබ්බන්තකප්පිකෙසු සඬගහො න යුත්තො අනාගතකාලපරාමසනවසෙන පවත්තත්තාති? න, සමුදාගමස්ස අතීතකොට්ඨාසිකත්තා. තථා හි තෙසං සමුප්පත්ති අතීතංසපුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙනි, තප්පට්ඨපකානුස්සවාදිප්පභාවිතතක්කනෙනි ව සඬගහිතාති, තථා වෙව සංවණ්ණිතං. අථ වා සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤ්ඤාණෙන වාදිවරෙන ධම්මස්සාමිනා නිරවසෙසතො අගතිඤ්ච ගතිඤ්ච යථාභූතං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදිතා එතා දිට්ඨියො, තස්මා යාවතිකා දිට්ඨියො භගවතා දෙසිතා, යථා ව දෙසිතා, තථා තථා ව සන්නිට්ඨානතො සම්පට්ච්ඡිතබ්බා, න එත්ථ යුත්තිවිචාරණා කාතබ්බා බුද්ධවිසයත්තා. අවින්තෙයොහා හි බුද්ධවිසයොති.

දුතියභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අපරන්තකප්පිකවාදවණ්ණනා

74. “අපරන්තෙ ඤාණං, අපරන්තානුදිට්ඨිනො”ති ආදීසු විය අපර-සද්දො ඉධ අනාගතකාලවාචකොති ආහ “අනාගතකොට්ඨාසසඬ්ඛාත”න්ති. අපරන්තං කප්පෙත්වාති ආදීසු “පුබ්බන්තං කප්පෙත්වා”ති ආදීසු චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. විසෙසමත්තමෙව චක්ඛාම.

සඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

75. උද්ධමාසාතනාති පවත්තො වාදො උද්ධමාසාතනො, සො එතෙසං අත්ථිති උද්ධමාසාතනිකා. යස්මා පන තෙ දිට්ඨිගතිකා “උද්ධං මරණා අත්තා නිබ්බිකාරො”ති වදන්ති, තස්මා “උද්ධමාසාතනා අත්තානං වදන්තිති උද්ධමාසාතනිකා”ති චුත්තං. සඤ්ඤීවාදො එතෙසං අත්ථිති සඤ්ඤීවාදො “බුද්ධං අස්ස අත්ථිති බුද්ධො”ති යථා. අථ වා සඤ්ඤීති පවත්තො වාදො සඤ්ඤී සහවරණනයෙන, සඤ්ඤී වාදො එතෙසන්ති සඤ්ඤීවාදො.

76-77. රූපී අත්තාති එත්ථ නනු රූපවිනිමුත්තෙන අත්තනා භවිතඛිබ්බං සඤ්ඤාය විය රූපස්සපි අත්තනියත්තා. න හි “සඤ්ඤී අත්තා”ති එත්ථ සඤ්ඤා අත්තා. තෙනෙව හි “තත්ථ පවත්තසඤ්ඤඤ්චස්ස සඤ්ඤාති ගහෙත්වා”ති චුත්තං. එවං සති කස්මා කසිණරූපං “අත්තා”ති ගහෙත්වා චුත්තන්ති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨඛිබ්බං “රූපං අස්ස අත්ථිති රූපී”ති, අථ ඛො “රූප්පනසීලො රූපී”ති. රූප්පනඤ්චෙත්ථ රූපසරික්ඛනය කසිණරූපස්ස වඬ්ඪිතාවඬ්ඪිතකාලවසෙන විසෙසාපත්ති, සා ව “නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං පරිත්තවිපුලතාදිවිසෙසසඬ්ඛාවතො. යදි එවං ඉමස්ස වාදස්ස සස්සනදිට්ඨිසඬ්ඛගහො න යුජ්ජතිති? නො න යුජ්ජති කායභෙදතො උද්ධං අත්තනො නිබ්බිකාරනය තෙන අධිජ්ජෙතත්තා. තථා හි චුත්තං “අරොගො පරං මරණා”ති. අථ වා “රූපං අස්ස අත්ථිති රූපී”ති චුච්චමානෙපි න දොසො. කප්පනාසිද්ධෙනපි හි භෙදෙන අභෙදස්සාපි නිද්දෙසදස්සනතො, යථා “සීලාපුත්තකස්ස සරීර”න්ති. රූප්පනං වා රූපසභාවො රූපං, තං එතස්ස අත්ථිති රූපී, අත්තා “රූපිනො ධම්මා”ති ආදීසු (ධ. ස. දුකමානිකා 11) විය. එවඤ්ච කත්වා රූපසභාවත්තා අත්තනො “රූපී අත්තා”ති වචනං ඤායාගතමෙවාති “කසිණරූපං ‘අත්තා’ති ගහෙත්වා”ති චුත්තං. නියතවාදිනය කම්මඵලපටික්ඛෙපතො නත්ථි ආජීවකෙසු ඤානසමාපත්තිලාභොති ආහ “ආජීවකාදයො විය තක්කමත්තෙනෙව වා රූපී අත්තා”ති. තථා හි කණ්භාහිජාති ආදීසු ඡළාහිජාතිසු අඤ්ඤතරං අත්තානං එකච්චෙ ආජීවකා පටිජානන්ති. නත්ථි එතස්ස රොගො භඩ්ධොති අරොගොති අරොග-සද්දස්ස නිච්චපරියායතා වෙදිතඛිබ්බා, රොගරහිතතාසීසෙන වා නිබ්බිකාරනය නිච්චතං පටිජානාති දිට්ඨිගතිකොති ආහ “අරොගොති නිච්චො”ති.

කසිණුග්ගාටිමාකාසපඨමාරූප්පවිඤ්ඤාණනත්ථිභාවආකිඤ්චඤ්ඤායතනාති අරූපසමාපත්තිනිමිත්තං නිමිඛපණ්ණෙ තිත්තකරසො විය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සරීරපරිමාණො අරුපී අත්තා තත්ථ තිට්ඨතීති නිගණ්ඨාති ආහ “නිගණ්ඨාදයො වියා”ති. මිස්සකගාහවසෙනාති රූපාරූපසමාපත්තීනං නිමිත්තාති එකජ්ඣං කත්වා “එකො අත්තා”ති, තත්ථ පචත්තසඤ්ඤඤවස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහණවසෙන. අයඤ්චි දිට්ඨිගතිකො රූපාරූපසමාපත්තිලාභිත්‍යා තත්තිමිත්තං රූපභාවෙන අරූපභාවෙන ච අත්තා උපතිට්ඨති, තස්මා “රූපී ච අරූපී චා”ති අභිනිවෙසං ජනෙසි අජ්ඣත්තවාදිනො විය, තක්කමත්තෙනෙව චා රූපාරූපධම්මානං මිස්සකග්ගහණවසෙන “රූපී අරූපී ච අත්තා භොති”ති.

තක්කගාහෙනෙවාති සඤ්ඤාචසෙසසුබ්‍රමභාවජ්ජත්තධම්මා විය අවචන්තසුබ්‍රමභාවජ්ජත්තියා සකිච්චසාධනාසමත්ථත්‍යා ටම්හකුට්ඨතත්ථපාදාදිසඤ්ඤාතො විය නෙව රූපී, රූපසභාවානතිවත්තනතො න අරූපීති එවං පචත්තතක්කගාහෙන. අථ චා අත්තානන්තිකචතුක්කවාදෙ විය අඤ්ඤාමඤ්ඤපටික්ඛෙපවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන තත්ථ දෙසකාලහෙදවසෙන තතියචතුත්ථවාදා දස්සිතා, ඉධ කාලවත්ථුහෙදවසෙනාති අයමෙව විසෙසොති. කාලහෙදවසෙන චෙත්ථ තතියවාදස්ස පචත්ති රූපාරූපනිමිත්තානං සහ අනුපට්ඨානතො. චතුත්ථවාදස්ස පන වත්ථුහෙදවසෙන පචත්ති රූපාරූපධම්මානං සමුහතො “එකො අත්තා”ති තක්කනවසෙනාති තත්ථ චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

දුතියචතුක්කෙ යං වත්තබ්බං, තං “අමති ගච්ඡති එත්ථ භාවො ඔසාන”න්තිආදිනා අත්තානන්තිකවාදෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං.

යදිපි අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො දිට්ඨිගතිකස්ස වසෙන සමාපත්තිහෙදෙන සඤ්ඤාහෙදසම්භවතො “නානත්තසඤ්ඤී අත්තා”ති අයමිපි වාදො සමාපන්තකවසෙන ලබ්භති. තථාපි සමාපත්තියං එකරූපෙනෙව සඤ්ඤාය උපට්ඨානතො සමාපන්තකවසෙන “එකත්තසඤ්ඤී”ති ආහ. තෙනෙවෙත්ථ සමාපන්තකග්ගහණං කතං. එකසමාපත්තිලාභිනො එව චා වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමාපත්තිහෙදෙන සඤ්ඤාහෙදසම්භවෙපි බහිද්ධා පුට්ඨත්තාරම්මණෙ සඤ්ඤානානත්තෙන ඔලාරිකෙන නානත්තසඤ්ඤිතං දස්සෙතුං. “අසමාපන්තකවසෙන නානත්තසඤ්ඤී”ති චුත්තං. “පරිත්තකසිණවසෙන පරිත්තසඤ්ඤී”ති ඉමිනා සතිපි සඤ්ඤාවිනිමුත්තෙ ධම්මෙ “සඤ්ඤායෙව අත්තා”ති වදන්ති දස්සිතං භොති. කසිණග්ගහණඤ්ඤවෙත්ථ සඤ්ඤාය විසයදස්සනං, එවං විපුලකසිණවසෙනාති එත්ථාපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවඤ්ච කත්වා අත්තානන්තිකවාදෙ, ඉධ ච අත්තානන්තිකචතුක්කෙ පඨමදුතියවාදෙහි ඉමෙසං ද්විත්තං වාදානං විසෙසො සිද්ධො භොති, අඤ්ඤා චුත්තජ්ජකාරෙසු වාදෙසු පුබ්බන්තාපරන්තකජ්ජනහෙදෙන සතිපි කෙහිවි විසෙසෙ කෙහිවි නත්ථි යෙවාති. අථ චා “අභිගුට්ඨජ්ජමාණො අත්තා, යචජ්ජමාණො, අණුමත්තො චා අත්තා”ති ආදිදස්සනවසෙන පරිත්තො

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
සඤ්ඤී වාති පරිත්තසඤ්ඤී, කපිලකණාදාදයො විය අත්තනො
සබ්බගතභාවපටිජානනවසෙන අප්පමාණො සඤ්ඤී වාති
අප්පමාණසඤ්ඤීති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩතාය යථාකම්මුපගඤ්ඤාණස්ස
දිබ්බවක්ඛුපභාවජනිතෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන දිස්සමානාපි සත්තානං
සුඛාදිසම්භිතා දිබ්බවක්ඛුනාව දිට්ඨා හොතීති ආහ “දිබ්බෙන
වක්ඛුනා”ති ආදි. නනු ච “එකන්තසුඛී අත්තා”ති ආදිවාදානං
අපරන්තදිට්ඨිභාවතො “නිබ්බත්තමානං දිස්වා”ති වචනං අනුපන්නන්ති?
නානුපපන්නං, අනාගතස්ස එකන්තසුඛිභාවාදිකස්ස පකප්පනං
පච්චුප්පන්නාය නිබ්බත්ති යා දස්සනෙන අධිප්පෙතන්ති. තෙනෙවාහ
“නිබ්බත්තමානං දිස්වා ‘එකන්තසුඛී’ති ගණ්හාති”ති. එත්ථ ච තස්සං තස්සං
භූමියං බහුලං සුඛාදිසහිතධම්මප්පවත්තිදස්සනෙන තෙසං “එකන්තසුඛී”ති
ගාහො දට්ඨබ්බො. අථ වා හත්ථිදස්සකඅන්ධා විය දිට්ඨිගතිකා යං යදෙව
පස්සන්ති, තං තදෙව අභිනිවිස්ස වොහරන්තීති න එත්ථ යුත්ති මග්ගිතබ්බො.

අසඤ්ඤී නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

78-83. අසඤ්ඤීවාදෙ අසඤ්ඤභවෙ නිබ්බත්තසත්තවසෙන පයම්මවාදො,
“සඤ්ඤං අත්තනො සමනුපස්සති”ති එත්ථ චුත්තනයෙන සඤ්ඤංයෙව
“අත්තා”ති ගහෙත්වා තස්ස කිඤ්චනභාවෙන ධීතාය අඤ්ඤාය සඤ්ඤාය
අභාවතො “අසඤ්ඤී”ති පවත්තො දුතියවාදො, තථා සඤ්ඤාය සහ
රූපධම්මෙ, සබ්බෙ එව වා රූපාරූපධම්මෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා පවත්තො
තතියවාදො, තක්කගාහවසෙනෙව චතුත්ථවාදො පවත්තො. තස්ස පුබ්බෙ
චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. දුතියචතුක්කෙපි කසිණරූපස්ස
අසඤ්ජානනසභාවතාය අසඤ්ඤීති කත්වා අත්තානන්තිකවාදෙ
චුත්තනයෙනෙව චත්තාරොපි වෙදිතබ්බො. තථා
නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙපි නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤභවෙ
නිබ්බත්තසත්තස්සෙව චුතිපටිසන්ධිසු, සබ්බත්ථ වා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං
අසමත්ථාය සුබ්බමාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවපටිජානනවසෙන පයම්මවාදො,
අසඤ්ඤීවාදෙ චුත්තනයෙන සුබ්බමාය සඤ්ඤාය වසෙන,
සඤ්ජානනසභාවතාපටිජානනෙව ච දුතියවාදාදයො පවත්තාති එවං එකෙන
පකාරෙන සතිපි කාරණපරියෙසනස්ස සම්භවෙ දිට්ඨිගතිකවාදානං
අනාදරණීයභාවදස්සනත්ථං. “තත්ථ න එකන්තෙන කාරණං
පරියෙසිතබ්බ”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එතෙසඤ්ච
සඤ්ඤීඅසඤ්ඤීනෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදානං “අරොගො පරං මරණා”ති
වචනතො සස්සතදිට්ඨිසම්මගහො පාකටොයෙව.

උච්ඡෙදවාදවණ්ණනා

84. අසතො විනාසාසම්භවතො අත්ථිභාවනිබ්බන්ධනො උච්ඡෙදොති
චුත්තං “සතො”ති. යථා හෙතුඵලභාවෙන පවත්තමානානං සභාවධම්මානං
සතිපි එකසන්නානපරියාපන්නානං භින්නසන්නතිපතිතෙහි විසෙසෙ

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
හෙතුඵලානං පරමත්ථතො භින්නසභාවත්තා භින්නසන්නානපතිත්තානං විය
අවිචන්තහෙදසන්නිට්ඨානෙන නානත්තනයස්ස මිච්ඡාගහණං
උච්ඡේදාහිනිවෙසස්ස කාරණං, එවං හෙතුඵලභූතානං ධම්මානං
විජ්ජමානෙපි සභාවහෙදෙ එකසන්නතිපරියාපන්නතාය එකත්තනයෙන
අවිචන්තමහෙදග්ගහණමිපි කාරණං එවාති දස්සෙතුං “සත්තස්සා”ති චුත්තං
පාළියං. සන්නානවසෙන හි චත්තමානෙසු ඛන්ධෙසු
සනවිතිබ්‍රහ්මාගාභාවෙන සත්තගාභො, සත්තස්ස ච
අත්ථිභාවගාහනිඛන්ධතො උච්ඡේදගාභො යාවායං අත්තා න උච්ඡිජ්ජති,
තාවායං විජ්ජතියෙවාති ගහණතො, නිරුදයවිනාසො චා ඉධ උච්ඡේදොති
අධිජ්ජෙතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. විසෙසෙන නාසො විනාසො,
අභාවො. සො පන මංසවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුනං දස්සනපථාතික්කමොයෙව
භොතිති ආහ “අදස්සන”න්ති. අදස්සනෙ හි නාස-සද්දො ලොකෙ
නිරුජ්ජෙතොති. භාවවිගමන්ති සභාවාපගමං. යො හි නිරුදයවිනාසවසෙන
උච්ඡිජ්ජති, න සො අත්තතො සභාවෙන තිට්ඨති. ලාභීති
දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණලාභී. චුතිමත්තමෙවාති සෙක්ඛපුච්ඡජ්ජනානමිපි
චුතිමත්තමෙව. න උපපාතන්ති පුබ්බෙයොගාභාවෙන, පරිකම්මාකරණෙන චා
උපපාතං දට්ඨුං න සක්කොති. “අලාභී ච කො පරලොකං න ඡානාති”ති
නත්ථිකවාදවසෙන, මහාමුල්ලිභාවෙනෙව චා “ඉතො අඤ්ඤො පරලොකො
අත්ථි”ති අනවබොධමාහ. එත්තකොයෙව විසයො, යො යං
ඉන්ද්‍රියගොචරොති. අත්තතො ධිතුයා හත්ථගණ්හනකරාජාදි විය
කාමසුඛගිද්ධතාය චා. “න පුන විරුහන්ති”ති පතිතපණ්ණානං වණ්චෙන
අජ්ජට්ඨසන්ධිකභාවමාහ. එවමෙව සත්තාති යථා පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා
පචුත්තො න පට්ඨසන්ධියති, එවං සබ්බෙ සත්තා අජ්ජට්ඨසන්ධිකමරණමෙව
නිගච්ඡන්තිති. ජලපුබ්බුළුකූපමා හි සත්තාති තස්ස ලද්ධි. තථාති
චුත්තජ්ජකාරෙන. ලාභීනොපි චුතිතො උද්ධං අදස්සනෙනෙව ඉමා දිට්ඨියො
උජ්ජජ්ජන්තිති ආහ “විකජ්ජෙත්වා චා”ති.

එත්ථාහ – යථා අමරාවික්ඛෙපිකවාදා එකත්තඅලාභීවසෙනෙව දස්සිතා,
යථා ච උද්ධමාසාතනිකසඤ්ඤීවාදවතුක්කො එකත්තලාභීවසෙනෙව, න
එවමයං. අයං පන සස්සතෙකච්චසස්සතවාදාදයො විය ලාභීඅලාභීවසෙන
පචත්තො. තථා හි චුත්තං “තත්ථ ද්වෙ ඡනා”තිආදි. යදි එවං කස්මා
සස්සතවාදාදිදෙසනාහි ඉධ අඤ්ඤො දෙසනා පචත්තාති? චුච්චතෙ –
දෙසනාවිලාසජ්ජත්තො. දෙසනාවිලාසජ්ජත්තා හි බුද්ධා හගවත්තො, තෙ
වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විවිධෙනාකාරෙන ධම්මං දෙසෙන්ති, අඤ්ඤො
ඉධාපි ච එවං හගවා දෙසෙයා “ඉධ භික්ඛවෙ එකච්චො සමණො චා
බ්‍රාහ්මණො චා ආතජ්ජමන්වාය...පෙ.... යථාසමාහිතෙ විත්තෙ සත්තානං
චුතුපපාතඤ්ඤාණාය විත්තං අහිනින්නාමෙති, සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා
විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන අරහතො චුතිවිත්තං පස්සති, පුචුනං චා
පරසත්තානං, න හෙව බො තදුද්ධං උපපත්තිං, සො එවමාහ ‘යථා බො භො
අයං අත්තා’” තිආදිනා විසෙසලාභීනො, තක්කිනො ච විසුං කත්වා, තස්මා

බ්‍රහ්මජාලසුත්තවිණිශ්චකා

සස්සතවාදාදිဝදසනාහි

එත්ථාහ - යුත්තං තාව පුරිමෙසු තිසු වාදෙසු “කායස්ස හෙදා”ති වුත්තං පඤ්චවොකාරභවපරියාපන්නං අත්තභාවං ආරබ්භ පචත්තත්තා තෙසං වාදානං, චතුරොකාරභවපරියාපන්නං පන අත්තභාවං නිස්සාය පචත්තෙසු චතුත්ථාදීසු චතුසු වාදෙසු කස්මා “කායස්ස හෙදා”ති වුත්තං. න හි අරුපීනං කායො විජ්ජති? සච්චමෙතං, රූපත්තභාවෙ පචත්තවොභාරෙතෙව පන දිට්ඨිගතිකො අරූපත්තභාවෙපි කායවොභාරං ආරොපෙත්වා ආහ “කායස්ස හෙදා”ති. යථා ච දිට්ඨිගතිකා දිට්ඨියො පඤ්ඤාපෙන්නි, තථා ච භගවා දස්සෙතිති, අරූපකායභාවතො වා එස්සාදිධම්මසමුහභූතෙ අරූපත්තභාවෙ කායනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ච කාමදෙවත්තභාවාදිනිරවසෙසවිභවපතිට්ඨාපකානං දුතියවාදාදීනං යුත්තො අපරන්තකප්පිකභාවො අනාගතද්ධවිසයත්තා තෙසං වාදානං, න පන දිට්ඨිගතිකපච්චක්ඛන්තමනුස්සත්තභාවසමුච්ඡෙදපතිට්ඨාපකස්ස පට්ඨවාදස්ස පච්චුප්පන්නවිසයත්තා. දුතියවාදාදීනඤ්ඨි පුරිමපුරිමවාදසඬ්ඨිගතිතස්සෙව අත්තනො තදුත්තරුත්තරිභවොපපන්නස්ස සමුච්ඡෙදනො යුජ්ජති අපරන්තකප්පිකතා, තථා ච “නො ච බො භො අයං අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමුච්ඡින්නො භොති”තිආදි වුත්තං, යං පන තත්ථ වුත්තං “අත්ථි බො භො අඤ්ඤො අත්තා”ති, තං මනුස්සකායවිසෙසාපෙක්ඛාය වුත්තං, න සබ්බථා අඤ්ඤභාවතොති? නො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
න යුත්තො, ඉධලොකපරියාපන්නත්තෙපි ච පයමවාදවිසයස්ස
අනාගතකාලස්සෙව තස්ස අධිප්පෙතත්තා පයමවාදිනොපි
අපරන්තකප්පිකතාය න කොචි විරොධොති.

දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවණ්ණනා

93. දිට්ඨධම්මොති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන උපලද්ධධම්මො. තත්ථ
යො අනින්ද්‍රියවිසයො, සොපි සුපාකට්ඨාවෙන ඉන්ද්‍රියවිසයො විය හොතිති
ආහ “දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො වුවචති”ති. තෙනෙව ච “තත්ථ
තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙතං අධිවචන”න්ති වුත්තං.

95. අන්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණොති
ඤාතිභොගරොගසීලදිට්ඨිඛ්‍යාසනෙහි චුට්ඨස්ස චෙතසො අන්තො
අඛින්නරං නිජ්ඣායනං සොචනං අන්තොනිජ්ඣායනං, තං ලක්ඛණං
එතස්සාති අන්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණො.
තන්නිස්සිතලාලප්පනලක්ඛණොති තං සොකං සමුට්ඨානහෙතුං නිස්සිතං
තන්නිස්සිතං, භුසං විලාපනං ලාලප්පනං, තන්නිස්සිතඤ්ච ලාලප්පනඤ්ච
තන්නිස්සිතලාලප්පනං, තං ලක්ඛණං එතස්සාති
තන්නිස්සිතලාලප්පනලක්ඛණො. ඤාතිඛ්‍යාසනාදිනා චුට්ඨස්ස පරිදෙවෙනාපි
අසක්කුණන්තස්ස අන්තොගතසොකසමුට්ඨිතො භූසො ආයාසො
උපායාසො. සො පන යස්මා චෙතසො අප්පසන්නාකාරො හොති, තස්මා
“විසාදලක්ඛණො”ති වුත්තො.

96. විතක්කනං විතක්කිතං, තං පන අභිනිරොපනසභාවො
විතක්කොයෙවාති ආහ “අභි...පෙ.... විතක්කො”ති. එස නයො
විචාරිතන්ති එත්ථාපි. බොහකරසභාවත්තා විතක්කවිචාරානං තංසහිතං
ඤානං සඋබ්බිලනං විය හොතිති වුත්තං “සකණ්ඩකං විය බායති”ති.

97. යාය උබ්බිලාපනපිතියා උප්පන්නාය විත්තං “උබ්බිලාවිත”න්ති
වුවචති, සා පිති උබ්බිලාවිතත්තං යස්මා පන විත්තස්ස උබ්බිලභාවො තස්සා
පිතියා සති හොති, නාසති, තස්මා සා “උබ්බිලභාවකාරණ”න්ති වුත්තා.

98. ආභොගොති චා විත්තස්ස ආභුග්ගභාවො, ආරම්මණ
ඕණ්‍යභාවොති අත්ථො. සුබ්බෙන හි විත්තං ආරම්මණ අභිනතං හොති, න
දුක්ඛෙන විය අපනතං, නාපි අදුක්ඛමසුබ්බෙන විය අනභිනතං අනපනතඤ්ච.
තත්ථ “බුජ්ජිපාසාදිඅභිභූතස්ස විය මනුඤ්ඤභොජනාදීසු කාමෙහි
විවෙචියමානස්සුපාදාරම්මණපත්ථනා විසෙසතො අභිවච්ඡති, උළාරස්ස පන
කාමරසස්ස යාවදත්ථං තිත්තස්ස මනුඤ්ඤරසභොජනං භුත්තාවිතො විය
සුභිතස්ස හොත්තුකාමතා කාමෙසු පාතඛ්‍යාතා න හොති, විසයස්සාගිද්ධතාය
විසයෙහි දුම්මොචියෙහිපි ජලුකා විය සයමෙව මුඤ්චති”ති ච අයොනිසො
උම්මුජ්ජිත්ථා කාමගුණසන්නප්පිතතාය සංසාරදුක්ඛවූපසමං බ්‍යාකාසි
පයමවාදී. කාමාදීනං ආදීනවදස්සිතාය, පයමාදිජ්ඣානසුඛස්ස

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සන්තභාවදස්සිතාය ව පටිමාදිජ්ඣානසුඛත්තිතියා සංසාරදුක්ඛපච්ඡෙදං බ්‍යාකංසු දුතියාදිවාදිනො, ඉධාපි උච්ඡෙදවාදෙ චුත්තජපකාරො විචාරො යථාසම්භවං ආනෙත්වා වත්තබ්බො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – එකස්මිඤ්ඤි අත්තභාවෙ පඤ්ච වාදා ලබ්භන්ති. තෙනෙව හි පාළියං “අඤ්ඤො අත්තා”ති අඤ්ඤග්ගහණං න කතං. කථං පනෙත්ථ අවචන්තනිබ්බානපඤ්ඤාපකස්ස අත්තනො දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදස්ස සස්සතදිට්ඨියා සඬගහො, න පන උච්ඡෙදදිට්ඨියාති? තංතංසුඛවිසෙසසමඬගිතාපටිලද්ධෙන බන්ධවිමොක්ඛෙන සුද්ධස්ස අත්තනො සකරූපෙ අවට්ඨානදීපනතො.

සෙසාති සෙසා පඤ්චපඤ්ඤාස දිට්ඨියො. තාසු අත්තානන්තිකවාදාදීනං සස්සතදිට්ඨිභාවො තත්ථ තත්ථ පකාසිතොයෙව.

101-3. කිං පන කාරණං පුබ්බන්තාපරන්තා එව දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස විසයභාවෙන දස්සිතා, න පන තදුභයමෙකජ්ඣන්ති? අසම්භවතො. න හි පුබ්බන්තාපරන්තෙසු විය තදුභයවිනිමුත්තෙ මජ්ඣන්තෙ දිට්ඨිකජපතා සම්භවති ඉත්තරකාලත්තා, අථ පන පච්චුජ්ජන්තභවො තදුභයවෙමජ්ඣං, එවං සති දිට්ඨිකජපනක්ඛමො තස්ස උභයසභාවො පුබ්බන්තාපරන්තෙසුයෙව අන්තොගධොති කථමදස්සිතං. අථ වා පුබ්බන්තාපරන්තවත්තතාය “පුබ්බන්තාපරන්තො”ති මජ්ඣන්තො චුච්චති, සො ව “පුබ්බන්තාපරන්තකජපිකා වා පුබ්බන්තාපරන්තානුදිට්ඨිනො”ති වදන්තෙන පුබ්බන්තාපරන්තෙහි විසුං කත්වා චුත්තොයෙවාති දට්ඨබ්බො. අට්ඨකථායමපි “සබ්බෙහි තෙ අපරන්තකජපිකෙ පුබ්බන්තාපරන්තකජපිකෙ”ති එතෙන සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා සඬගහිතාති දට්ඨබ්බං, අඤ්ඤථා සඬකඬඪීත්වා චුත්තවචනස්ස අනත්ථකතා ආපජ්ජෙය්‍යාති. කෙ පන තෙ පුබ්බන්තාපරන්තකජපිකා? යෙ අත්තානන්තිකා හුත්වා දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති එවං පකාරා වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ව “සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි, එතෙසං වා අඤ්ඤතරෙන, නත්ථී ඉතො බහිද්ධා”ති වචනතො, පුබ්බන්තකජපිකාදිත්තයවිනිමුත්තස්ස ව කස්සචි දිට්ඨිගතිකස්ස අභාවතො යාති තාති සාමඤ්ඤඵලාදි (දී. නි. 1.166) සුත්තන්තරෙසු චුත්තජපකාරාති අකිරියාහෙතුකනත්ථිකවාදාදීති, යාති ව ඉස්සරපජාපතිපුරිසකාලසභාවනියනියදිවජාවාදාදිජපහෙදාති දිට්ඨිගතාති (විසුද්ධි. ටී. 2.563; විහ. අනුට්. 189 පස්සිතබ්බං) බහිද්ධාපි දිස්සමානාති, තෙසං එත්ථෙව සඬගහො, අන්තොගධතා ව වෙදිතබ්බා. කථං? අකිරියවාදො තාව “වඤ්ඤො කුට්ටියො”තිආදිනා කිරියාභාවදීපනතො සස්සතවාදෙ අන්තොගධො, තථා “සත්තිමෙ කායා”තිආදි (දී. නි. 1.174) නයජපවත්තො පකුධවාදො, “නත්ථී හෙතු නත්ථී පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”තිආදි (දී. නි. 1.168) වචනතො අහෙතුකවාදො අධිච්චසමුජ්ජන්තිකවාදෙ අන්තොගධො. “නත්ථී පරො ලොකො”තිආදි

(දී. නි. 1.171) වචනතො නත්ථිකවාදො උච්ඡේදවාදෙ අන්තොගධො. තථා හි තත්ථ “කායස්ස හෙදා උච්ඡේදනී” තිආදි (දී. නි. 1.86) වුත්තං. පඨමෙන ආදි-සද්දෙන නිගණ්ඨවාදාදයො සඬගහිතා.

යදිපි පාළියං නාටපුත්තවාද (දී. නි. 1.178) භාවෙන වාතුයාමසංවරො ආගතො, තථාපි සත්තවතාතික්කමෙන වික්ඛෙපවාදිතාය නාටපුත්තවාදොපි සඤ්චයවාදො විය අමරාවික්ඛෙපවාදෙසු අන්තොගධො. “තං ජීවං තං සරීරං, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං” ති (දී. නි. 1.377; ම. නි. 2.122; සං. නි. 2.35) එවං පකාරා වාදා “රුපි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා” තිආදිවාදෙසු සඬගහං ගච්ඡන්ති, “හොති තථාගතො පරං මරණා, “අත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා” ති එවං පකාරා සස්සතවාදෙ. “න හොති තථාගතො පරං මරණා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා” ති එවං පකාරා උච්ඡේදවාදෙන සඬගහිතා. “හොති ච න හොති ච තථාගතො පරං මරණා, අත්ථි ච නත්ථි ච සත්තා ඔපපාතිකා” ති එවං පකාරා එකච්චසස්සතවාදෙ අන්තොගධො. “නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, නෙවත්ථි න නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා” ති ච එවං පකාරා අමරාවික්ඛෙපවාදෙ අන්තොගධො. ඉස්සරපජාපතිපුරිසකාලවාදා එකච්චසස්සතවාදෙ අන්තොගධො, තථා කණාදවාදො. සභාවනියනියදිච්ඡාවාදා අධිච්චසමුප්පන්නිකවාදෙන සඬගහිතා. ඉමිනා නයෙන සුත්තන්තරෙසු, බහිද්ධා ච දිස්සමානානං දිට්ඨිගතානං ඉමාසු ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු අන්තොගධතා වෙදිතබ්බො.

අජ්ඣාසයන්ති දිට්ඨිජ්ඣාසයං. සස්සතුච්ඡේදදිට්ඨිවසෙන හි සත්තානං සංකිලෙසපක්ඛෙ දුට්ඨො අජ්ඣාසයො, තඤ්ච භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං අපරිමාණෙ එව ඤෙය්‍යවිසෙසෙ උප්පජ්ජනවසෙන අනෙකහෙදහින්නානම්පි “චත්තාරො ජනා සස්සතවාදා” තිආදිනා ද්වාසට්ඨියා පහෙදෙහි සඬගණ්ඨනවසෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන පරිච්ඡින්නිවා දස්සෙන්නො පමාණභූතාය තුලාය ධාරයමානො විය හොතිති ආහ “තුලාය තුලයන්තො වියා” ති. තථා හි චක්ඛති “අන්තො ජාලිකතා” තිආදි (දී. නි. 1.146). “සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො වියා” ති එතෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණෙනො අඤ්ඤස්ස ඉමිස්සා දෙසනාය අසක්කුණෙය්‍යානං දස්සෙති.

අනුසන්ධානං අනුසන්ධි, පුච්ඡාය කතො අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි. අථ වා අනුසන්ධියතිති අනුසන්ධි, පුච්ඡා අනුසන්ධි එතස්සාති පුච්ඡානුසන්ධි. පුච්ඡාය අනුසන්ධියතිති වා පුච්ඡානුසන්ධි. අජ්ඣාසයානුසන්ධිමිහිපි එසෙව නයො. යථානුසන්ධිති එත්ථ පන අනුසන්ධියතිති අනුසන්ධි, යා යා අනුසන්ධි යථානුසන්ධි, අනුසන්ධිඅනුරූපං වා යථානුසන්ධිති සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො, සො “යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිහි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යථිදං?

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තෙ (ම. නි. 1.64-69) හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා...පෙ.... කකචුපමෙ (ම. නි. 1.222) හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමා ආගතා”තිආදිනා අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.100-104) වුත්තො.

ඉති කිරාති භගවතො යථාදෙසිතාය අත්තසුඤ්ඤතාය අත්තනො අරුච්චනභාවදීපනං. භොති ධම්මාලපනං. අනත්තකතානීති අත්තනා න කතාති, අනත්තකෙහි වා ඛන්ධෙහි කතාති. කම්මත්තානං ඵුසිස්සන්තීති අසති අත්තති ඛන්ධානඤ්ච ඛණිකත්තා කම්මාති කං අත්තානං අත්තනො ඵලෙන ඵුසිස්සන්ති, කො කම්මඵලං පටිසංවෙදෙතීති අත්ථො. අවිද්වාති සුතාදිවිරහෙන අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය න විද්වා. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය උපගතො, අරියධම්මෙ අවිනීතතාය අජ්ජහීනාවිජ්ජොති අත්ථො. තණ්හාධිපතෙය්‍යෙන චෙතසාති “යදි අහං නාම කොචි නත්ථි, මයා කතස්ස කම්මස්ස කො ඵලං පටිසංවෙදෙති, සති පන තස්මිං සියා ඵලූපභොගො”ති තණ්හාධිපතිතො ආගතො තණ්හාධිපතෙය්‍යා, තෙන. අත්තවාදුපාදානසහගත චෙතසා. අතිධාවිතඛිඛන්ති ඛණිකත්තෙපි සඬ්ඛාරානං යස්මිං සන්තානෙ කම්මං කතං, තත්ථෙව ඵලූප්පත්තිතො ධම්මපුඤ්ජමත්තස්සෙව ච සිද්ධෙ කම්මඵලසම්ඛන්ධෙ ඵකත්තතායං මිච්ඡා ගහෙත්වා ඵකෙන කාරකවෙදකභූතෙන භවිතඛිඛං, අඤ්ඤථා “කම්මඵලානං සම්ඛන්ධො න සියා”ති අත්තත්තනියසුඤ්ඤතාපකාසනං සත්ථුසාසනං අතික්කම්මඛිඛං මඤ්ඤෙය්‍යාති අත්ථො.

“උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා”ති අනුරූපධම්මවසෙන යථානුසන්ධිං දස්සෙති, ඉතරෙහි පටිපක්ඛවසෙන. කිලෙසෙනාති “ලොභො චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”තිආදිනා කිලෙසවසෙන. ඉමස්මිම්පිති පි-සද්දෙන යථා වුත්තසුත්තාදීසු පටිපක්ඛවසෙන යථානුසන්ධි, ඵවං ඉමස්මිම්පි සුත්තෙති දස්සෙති. තථා හි නිච්චසාරාදිපඤ්ඤාපකානං දිට්ඨිගතානං වසෙන උට්ඨිතා අයං දෙසනා නිච්චසාරාදිසුඤ්ඤතාපකාසනෙන නිට්ඨාපිතාති.

පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවණ්ණනා

105-117. මරියාදවිභාගදස්සනත්ථන්ති සස්සතාදිදිට්ඨිදස්සනස්ස සම්මාදස්සනෙන සඬ්ඛාරාභාවවිභාවනත්ථං. තදපි වෙදයිතන්ති සම්ඛන්ධො. අජානතං අපස්සන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති “ඉදං දිට්ඨිට්ඨානං ඵවංගහිකං ඵවංපරාමට්ඨං ඵවංගහිතං භොති ඵවංඅභිසම්පරාය”න්ති යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං. තථා යස්මිං වෙදයිතෙ අවිතතණ්හතාය ඵවං දිට්ඨිගතං උපාදියන්ති, තං වෙදයිතං සමුදයාදිතො යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං, ඵතෙන අනාවරණඤ්ඤාණසමන්තවක්ඛුහි යථා තථාගතානං යථාභූතමෙත්ථ ඤ්ඤාණදස්සනං, න ඵවං දිට්ඨිගතිකානං, අථ ඛො තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසොයෙවාති දස්සෙති. තෙනෙව වායං දෙසනා මරියාදවිභාගදස්සනත්ථා ජාතා. අට්ඨකථායං පන “යථාභූතං ධම්මානං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සභාවං අජානන්තානං අපස්සන්තාන”න්ති අවිසෙසෙන වුත්තං. න හි සඬ්ඛතධම්මසභාවං අජානනමත්තෙන මිච්ඡා අහිනිවිසන්තිති. සාමඤ්ඤපොතනා විසෙසෙ අවතිට්ඨතිති අයං විසෙසයොජනා කතා. වෙදයිතන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති දිට්ඨිපඤ්ඤාපනවසෙන පවත්තං දිට්ඨියා අනුභූතං අනුභවනං. තණ්හාගතානන්ති තණ්හාය ගතානං උපගතානං, පවත්තානං වා. තඤ්ච ඛො පනෙතන්ති ව යථාචුත්තං වෙදයිතං පච්චාමසති. තඤ්ඤි වට්ඨාමිසභූතං දිට්ඨිතණ්හාසල්ලානුවිද්ධතාය සඋබ්බිලත්තා චඤ්චලං, න මග්ගඵලසුඛං විය ඵකරූපෙන අවතිට්ඨතිති. තෙනෙවාහ “පරිතස්සිතෙනා”තිආදි.

අථ වා ඵචං විසෙසකාරණතො ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි විහජිත්වා ඉදානි අවිසෙසකාරණතො තානි දස්සෙතුං “තනු හික්ඛවෙ”තිආදිකා දෙසනා ආරද්ධා. සබ්බෙසඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකානං වෙදනා අවිජ්ජා තණ්හා ව අවිසිට්ඨකාරන්ති. තත්ථ තදපීති “සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤාපෙන්ති”ති ඵත්ථ යදෙනං “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති පඤ්ඤාපනං, තදපි. සුඛාදිහෙදං තිව්ධවෙදයිතං යථාක්කමං දුක්ඛසල්ලානිච්චතො, අවිසෙසෙන සමුදයත්ථඬ්ගමස්සාදාදීනවනිස්සරණතො වා යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං, තතො ඵච ව සුඛාදිපත්ථනාසම්භවතො තණ්හාය උපගතත්තා තණ්හාගතානං තණ්හාපරිතස්සිතෙන දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතමෙව දිට්ඨිවලනමෙව, “අසති අත්තති කො වෙදනං අනුභවති”ති කායවච්ඡිද්ධාරෙසු දිට්ඨියා වොපනජ්ජන්තිමත්තමෙව වා, න පන දිට්ඨියා පඤ්ඤාපෙනබ්බො සස්සතො කොචි ධම්මො අත්ථිති අත්ථො. ඵකච්චසස්සතවාදාදීසුපි ඵසෙව නයො.

ඵස්සපච්චයවාරවණ්ණනා

118. යෙන තණ්හාපරිතස්සිතෙන ඵතානි දිට්ඨිගතානි පවත්තන්ති, තස්ස වෙදයිතං පච්චයො, වෙදයිතස්සාපි ඵස්සො පච්චයොති දෙසනා දිට්ඨියා පච්චයපරම්පරනිද්ධාරණන්ති ආහ “පරම්පරපච්චයදස්සනත්ථ”න්ති, තෙන යථා පඤ්ඤාපනධම්මො දිට්ඨි, තජ්ජපච්චයධම්මො ව යථාසකං පච්චයවසෙනෙව උජ්ජජ්ජන්ති, න පච්චයෙහි විනා, ඵචං පඤ්ඤාපෙනබ්බො ධම්මාපි රූපවෙදනාදයො, න ඵත්ථ කොචි අත්තා වා ලොකො වා සස්සතොති අයමත්ථො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං.

නෙතංයානංවිජ්ජතිවාරවණ්ණනා

131. තස්ස පච්චයස්සාති ඵස්සපච්චයස්ස දිට්ඨිවෙදයිතෙති දිට්ඨියා පච්චයභූතෙ වෙදයිතෙ, ඵස්සපධානෙහි අත්තතො පච්චයෙහි නිජ්ජාදෙනබ්බෙති අත්ථො. විනාපි වක්ඛාදිවත්ථුහි, සම්පයුත්තධම්මෙහි ව කෙහිවි වෙදනා උජ්ජජ්ජති, න පන කදාචි ඵස්සෙන විනාති ඵස්සො වෙදනාය බලවකාරණන්ති ආහ “බලවභාවදස්සනත්ථ”න්ති. සන්තිහිතොපි හි විසයො සචෙ චුසනාකාරරහිතො හොති විත්තුජ්ජාදො, න තස්ස ආරම්මණපච්චයෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පච්චයො හොතීති එස්සොව සම්පයුත්තධම්මානං විසෙසපච්චයො. තථා හි භගවතා චිත්තුප්පාදං විහජන්තෙන එස්සොයෙව පයමං උද්ධටො, වෙදනාය පන අධිට්ඨානමෙව.

දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ටකථාවණ්ණනා

144. හෙට්ඨා තීසුපි වාරෙසු අධිකතත්තා, උපරි ව “පටිසංවෙදෙන්ති”ති වක්ඛමානත්තා වෙදයිතමෙත්ථ පධානන්ති ආහ “සබ්බදිට්ඨිවෙදයිතානි සම්පිණ්ඩෙති”ති. සම්පිණ්ඩෙතීති ව “යෙපි තෙ”ති තත්ථ තත්ථ ආගතස්ස පි-සද්දස්ස අත්ථං දස්සෙති. වෙදයිතස්ස එස්සෙ පක්ඛිපනං එස්සපච්චයතාදස්සනමෙව “ඡහි අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනෙනි ඡළාරම්මණපටිසංවෙදනං එකන්තතො ඡඵස්සහෙතුකමෙවා”ති. සඤ්ජායන්ති එත්ථාති අධිකරණත්ථො සඤ්ජාති-සද්දොති ආහ “සඤ්ජාතිට්ඨානෙ”ති. එවං සමොසරණසද්දොපි දට්ඨබ්බො. ආයතනි එත්ථ එලං තදායත්තචුත්තිතාය, ආයභූතං වා අත්තනො එලං තනොති පචත්තෙතීති ආයතනං, කාරණං. රුක්ඛගච්ඡසමූහෙ අරඤ්ඤවොහාරො අරඤ්ඤමෙව අරඤ්ඤායතනන්ති ආහ “පණ්ණත්තිමත්තෙ”ති. අත්ථත්තයෙපිති පි-සද්දෙන අචුත්තත්ථසම්පිණ්ඩනං දට්ඨබ්බං, තෙන ආකාරනිවාසාධිට්ඨානත්ථෙ සඬගණ්හාති. හිරඤ්ඤායතනං සුචණ්ණායතනං, වාසුදෙවායතනං කම්මායතනන්ති ආදීසු ආකාරනිවාසාධිට්ඨානෙසු ආයතනසද්දො. වක්ඛාදීසු ව එස්සාදයො ආකිණ්ණා, තානි ව නෙසං නිවාසො, අධිට්ඨානඤ්ච නිස්සයපච්චයභාවතොති. තිණ්ණමපි විසයිත්ථියවිඤ්ඤාණානං සඬගතිභාවෙන ගහෙතබ්බො එස්සොති “සඬගතී”ති චුත්තො. තථා හි සො “සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො”ති චුච්චති. ඉමීනා නයෙනානි විජ්ජමානෙසුපි අඤ්ඤෙසු සම්පයුත්තධම්මෙසු යථා “වක්ඛුඤ්ච...පෙ.... එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-45; සං. නි. 4.60; කථා. 465) එතස්මිං සුත්තෙ වෙදනාය පධානකාරණභාවදස්සනත්ථං එස්සසීසෙන දෙසනා කතා, එවම්ධාපි බ්‍රහ්මජාලෙ “එස්සපච්චයා වෙදනා”තිආදිනා එස්සං ආදිං කත්වා අපරන්තපට්ච්චසමුප්පාදදීපනෙන පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං “එස්සායතනෙනි චුස්ස චුස්සා”ති එස්සමුඛෙන චුත්තං.

එස්සො අරුපධම්මොපි සමානො එකදෙසෙන ආරම්මණෙ අනල්ලියමානොපි චුසනාකාරෙන පචත්තති චුසන්තො විය හොතීති ආහ “එස්සොව තං තං ආරම්මණං චුසති”ති, යෙන සො “චුසනලක්ඛණො, සඬසට්ටනරසො”ති ව චුච්චති. “එස්සායතනෙනි චුස්ස චුස්සා”ති අචුසනකිච්චානිපි ආයතනානි “මඤ්චා සොසන්ති”තිආදීසු විය නිස්සිතවොහාරෙන චුසනකිච්චානි කත්වා දස්සිතානීති ආහ “එස්සෙ උපනික්ඛිපිත්වා”ති, එස්සගතිකානි කත්වා එස්සුපචාරං ආරොපෙත්වාති අත්ථො. උපචාරො හි නාම වොහාරමත්තං, න තෙන අත්ථසිද්ධි හොතීති ආහ “තස්මා”තිආදි.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අත්තනො පච්චයභූතානං ඡන්තං එස්සානං වසෙන චක්ඛුසම්ඵස්සජා
 යාව මනොසම්ඵස්සජාති සඬබ්බෙපතො ඡබ්බිධා වෙදනා, විත්ථාරතො පන
 අට්ඨස්සතපරියායෙන අට්ඨස්සතහෙදා. රූපතණ්හාදිහෙදායාති රූපතණ්හා යාව
 ධම්මතණ්හාති සඬබ්බෙපතො ඡප්පහෙදාය, විත්ථාරතො අට්ඨස්සතහෙදාය.
 උපනිස්සයකොටියාති උපනිස්සයසීසෙන. කස්මා පනෙත්ථ
 උපනිස්සයපච්චයොව උද්ධටො, නනු සුඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ච
 තණ්හාය

ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයපකතූපනිස්සයවසෙන
 චතුධා පච්චයො, දුක්ඛා ච ආරම්මණමත්තපකතූපනිස්සයවසෙන ද්විධාති?
 සච්චමෙතං, උපනිස්සයෙ එව පන තං සබ්බං අත්තොගධං. යුත්තං තාව
 ආරම්මණුපනිස්සයස්ස උපනිස්සයසාමඤ්ඤතො උපනිස්සයෙන සඬගහො,
 ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතීනං පන කථන්ති? තෙසම්පි
 ආරම්මණසාමඤ්ඤතො ආරම්මණුපනිස්සයෙන සඬගහොව කතො, න
 පකතූපනිස්සයෙනාති දට්ඨබ්බං. එතදත්ථමෙවෙත්ථ
 “උපනිස්සයකොටියා”ති වුත්තං, න “උපනිස්සයෙනා”ති.

චතුබ්බිධස්සාති කාමුපාදානං යාව අත්තවාදුපාදානන්ති චතුබ්බිධස්ස.
 නනු ච තණ්හාව කාමුපාදානන්ති? සච්චමෙතං. තත්ථ දුබ්බලා තණ්හා
 තණ්හාව, බලවතී තණ්හා කාමුපාදානං. අථ වා අප්පත්තවිසයපත්ථනා
 තණ්හා තමසි වොරානං කරපසාරණං විය. සම්පත්තවිසයග්ගහණං
 උපාදානං, වොරානං කරප්පත්තධනග්ගහණං විය. අප්පිච්ඡතාපටිපක්ඛා
 තණ්හා, සන්තොසපටිපක්ඛා උපාදානං. පරියෙසනදුක්ඛමූලං තණ්හා,
 ආරක්ඛදුක්ඛමූලං උපාදානන්ති අයමෙතෙසං විසෙසො. උපාදානස්සාති
 අසහජාතස්ස උපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා, ඉතරස්ස සහජාතකොටියාති
 දට්ඨබ්බං. තත්ථ අනන්තරස්ස

අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි,
 අනානන්තරස්ස උපනිස්සයෙන, ආරම්මණභූතා පන
 ආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයෙහි, ආරම්මණමත්තෙනෙව වාති තං
 සබ්බං උපනිස්සයෙනෙව ගහෙත්වා “උපනිස්සයකොටියා”ති වුත්තං. යස්මා
 ච තණ්හාය රූපාදීනි අස්සාදෙත්වා කාමෙසු පාතබ්බානං ආපජ්ජති, තස්මා
 තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයො. තථා රූපාදිහෙදෙව සම්මුළ්භො
 “නත්ථි දින්ත”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; ම. නි. 2.94, 95,
 225; ම. නි. 3.91, 116, 136; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විහ. 938)
 මිච්ඡාදස්සනං, සංසාරතො මුච්චිතුකාමො අසුද්ධිමග්ගෙ
 සුද්ධිමග්ගපරාමසනං, බන්ධෙසු අත්තත්තනියගාහභූතං සක්කායදස්සනං
 ගණ්හාති, තස්මා ඉතරෙසම්පි තණ්හා උපනිස්සයොති දට්ඨබ්බං. සහජාතස්ස
 පන සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතහෙතුවසෙන
 තණ්හා පච්චයො හොති. තං සබ්බං සන්ධාය “සහජාතකොටියා”ති වුත්තං.

තථාති උපනිස්සයකොටියා වෙච සහජාතකොටියා වාති අත්ථො.
 භවස්සාති කම්මභවස්ස වෙච උපපත්තිභවස්ස ච. තත්ථ වෙතනාදිසඬ්ඛා තං

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා සබ්බං භවගාමිකම්මං කම්මහවො, කාමහවාදිකො නවවිධො උපපත්තිහවො, තෙසං උපපත්තිහවස්ස චතුබ්බිධම්පි උපාදානං උපපත්තිහවකාරණකම්මහවකාරණභාවතො, තස්ස ච සභායභාවුපගමනතො පකතූපනිස්සයවසෙන පච්චයො හොති. කම්මාරම්මණකරණකාලෙ පන කම්මසහජාතකාමුපාදානං උපපත්තිහවස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො හොති. කම්මහවස්ස පන සහජාතස්ස සහජාතං උපාදානං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන වෙච හෙතුමග්ගවසෙන ච අනෙකධා පච්චයො හොති, අසහජාතස්ස අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන, ඉතරස්ස පකතූපනිස්සයවසෙන, සම්මසනාදිකාලෙසු ආරම්මණවසෙන ච පච්චයො හොති. තත්ථ අනන්තරාදිකෙ උපනිස්සයපච්චයෙ, සහජාතාදිකෙ සහජාතපච්චයෙ පක්ඛිපිත්වා චුත්තං “උපනිස්සයකොටියා වෙච සහජාතකොටියා වා”ති.

භවො ජාතියාති එත්ථ භවොති කම්මහවො අධිජ්ජෙතො. සො හි ජාතියා පච්චයො, න උපපත්තිහවො. උපපත්තිහවො හි පට්ඨාහිනිබ්බත්තා ඛන්ධා ජාතියෙව. තෙන චුත්තං “ජාතීති පනෙත්ථ සවිකාරා පඤ්චක්ඛන්ධා දට්ඨබ්බා”ති. සවිකාරාති ච නිබ්බත්තිවිකාරෙන සවිකාරා, තෙ ච අත්ථතො උපපත්තිහවොයෙව. න හි තදෙව තස්ස කාරණං භවිතුං යුත්තන්ති. කම්මහවො ච උපපත්තිහවස්ස කම්මපච්චයෙන වෙච උපනිස්සයපච්චයෙන ච පච්චයො හොතීති ආහ “භවො ජාතියා උපනිස්සයකොටියා පච්චයො”ති.

යස්මා ච සති ජාතියා ජරාමරණං, ජරාමරණාදිනා ථුට්ඨස්ස බාලස්ස සොකාදයො ච සම්භවන්ති, නාසති, තස්මා “ජාතී...පෙ.... පච්චයො හොති”ති චුත්තං. සහජාතූපනිස්සයසීසෙන පච්චයවිචාරණාය දස්සිතත්තා, අභිගච්චාරණාය ච අනාමට්ඨත්තා ආහ “අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො”ති. මහාවිසයත්තා පටිච්චසමුප්පාදවිචාරණාය සා නිරවසෙසා කුතො ලද්ධබ්බාති ආහ “විත්ථාරතො”තිආදි. එකදෙසෙන වෙත්ථ කථිතස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස තථා කථනෙ සද්ධිං උදාහරණෙන කාරණං දස්සෙන්නො “භගවා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ කොටි න පඤ්ඤායතීති අසුකස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස, චක්කවත්තිනො වා කාලෙ අවිජ්ජා උප්පන්නා, න තතො පුබ්බෙති අවිජ්ජාය ආදිමරියාදා අප්පට්ඨතස්ස මම සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණස්සාපි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජමානත්තායෙවාති අත්ථො. අයං පච්චයො ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා, ඉමස්මා කාරණා ආසවපච්චයාති අත්ථො. භවතණ්හායාති භවසංයොජනභූතාය තණ්හාය. භවදිට්ඨියාති සස්සතදිට්ඨියා. “ඉතො එත්ථ එත්තො ඉධා”ති අපරියන්තං අපරාපරූප්පත්තිං දස්සෙති.

විවට්ඨකථාදිවණ්ණනා

145. “වෙදනානං සමුදය”න්තිආදිපාළි වෙදනාකම්මට්ඨානන්ති දට්ඨබ්බො. තන්ති “එස්සසමුදයා එස්සනිරොධා”ති චුත්තඑස්සට්ඨානං. ආභාරොති කබලීකාරො ආභාරො වෙදිතබ්බො. සො හි “කබලීකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස ආභාරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.පච්චයනිද්දෙස 429) වචනතො කම්මසමුට්ඨානානම්පි උපත්ථම්භකපච්චයො හොතියෙව. යදිපි සොතාපන්නාදයො යථාභූතං පජානන්ති, උක්කංසගතිවිජානනවසෙන පන දෙසනා අරහත්තනිකූටෙන නිට්ඨාපිතා. එත්ථ ච “යතො බො භික්ඛවෙ භික්ඛු...පෙ.... යථාභූතං පජානාති”ති එතෙන ධම්මස්ස නියායානිකභාවෙන සද්ධිං සඬ්ඝස්ස සුප්පටිපත්තිං දස්සෙති. තෙනෙව හි අට්ඨකථායමෙත්ථ “කො එවං ජානාතීති? ඛිණ්ණසචො ජානාති, යාව ආරද්ධවිපස්සකො ජානාති”ති පරිපුණ්ණං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝො දස්සිතො, තෙන යං චුත්තං “භික්ඛුසඬ්ඝවසෙනපි දිපෙතුං වට්ටති”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 1.8) තං යථාරුතවසෙනෙව දීපිතං හොතීති දට්ඨබ්බං.

146. අත්තො ජාලස්සාති අත්තොජාලං, අත්තොජාලෙ කතාති අත්තොජාලිකතා. අපායුපපත්තිවසෙන අධො ඔසිදනං, සම්පත්තිභවවසෙන උද්ධං උග්ගමනං. තථා පරිත්තභූමිමහග්ගතභූමිවසෙන, ඔලීනතා’තිධාවනවසෙන, පුබ්බන්තානුදිට්ඨිඅපරන්තානුදිට්ඨිවසෙන ච යථාක්කමං අධො ඔසිදනං උද්ධං උග්ගමනං යොජෙතබ්බං. “දසසහස්සිලොකධාතු”ති ජාතිබ්බන්තං සන්ධායාහ.

147. අපණ්ණත්තිකභාවන්ති ධරමානකපණ්ණත්තියා අපණ්ණත්තිකභාවං. අතීතභාවෙන පන තථා පණ්ණත්ති යාව සාසනන්තරධානා, තතො උද්ධම්පි අඤ්ඤබුද්ධුප්පාදෙසු වත්තති එව. තථා හි වක්ඛති “වොහාරමත්තමෙව භවිස්සති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.147). කායොති අත්තභාවො, යො රූපාරූපධම්මසමුහො. එවං භිස්ස අම්බරුක්ඛසදිසතා, තදවයවානඤ්ච රූපක්ඛන්ධවක්ඛාදීනං අම්බපක්කසදිසතා යුජ්ජතීති. එත්ථ ච වණ්ටච්ඡෙදෙ වණ්ටුපනිබන්ධානං අම්බපක්කානං අම්බරුක්ඛතො විච්ඡෙදො විස භවනෙත්තිඡෙදෙ තදුපනිබන්ධානං රූපක්ඛන්ධාදීනං සන්තානතො විච්ඡෙදොති එත්තාවතා ඔපම්මං දට්ඨබ්බං.

148. ධම්මපරියායෙති පාළියං. ඉධත්ථොති දිට්ඨධම්මහිතං. පරත්ථොති සම්පරායහිතං. සඬ්භාමං විජ්ජාති එතෙනාති සඬ්භාමවිජයො. අත්ථසම්පත්තියා අත්ථජාලං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා, සීලාදිඅනවජ්ජධම්මනිද්දෙසතො ච ධම්මජාලං. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතානං මග්ගඵලනිබ්බානානං විහත්තත්තා බ්‍රහ්මජාලං. දිට්ඨිවිච්චනමුඛෙන සුඤ්ඤතාපකාසනෙන සම්මාදිට්ඨියා විභාවිතත්තා දිට්ඨිජාලං.

තිත්ථියවාදනිමිමද්දනුපායත්තා අනුත්තරො සඬගාමච්ඡයොති එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

149. අත්තමනාති පිතියා ගහිතචිත්තා. තෙනෙවාහ “බුද්ධගතායා”තිආදි. යථා පන අනත්තමනා අත්තනො අනත්ථවරතාය පරමනා වෙරිමනා නාම හොත්ති. යථාහ “දිසො දිස”න්ති (ධ. ප. 42; උදා. 33) ගාථා, න එවං අත්තමනා. ඉමෙ පන අත්තනො අත්ථවරතාය සකමනා හොත්තිති ආහ “අත්තමනාති සකමනා”ති. අථ වා අත්තමනාති සමත්තමනා, ඉමාය දෙසනාය පරිපුණ්ණමනසඬකප්පාති අත්ථො. අභිනන්දනීති තණ්හායතීති අත්ථොති ආහ “තණ්හායම්පි ආගතො”ති. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං අභිනන්දන්තිති උපගච්ඡන්ති සෙවන්තිති අත්ථොති ආහ “උපගමනෙපි ආගතො”ති. තථා අභිනන්දන්තිති සම්පට්ච්ඡන්තිති අත්ථොති ආහ “සම්පට්ච්ඡනෙපි ආගතො”ති. “අභිනන්දිත්වා”ති ඉමිනා පදෙන චුත්තොයෙව අත්ථො “අනුමොදිත්වා”ති ඉමිනා පකාසියතීති අභිනන්දනසද්දො ඉධ අනුමොදනසද්දත්ථොති ආහ “අනුමොදනෙපි ආගතො”ති. “කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.7) තත්ථ තත්ථ පචත්තාය කථෙතුකමායනාපුච්ඡාය විස්සජ්ජනවසෙන පචත්තත්තා ඉදං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං හොති. යස්මා පන පුච්ඡා විස්සජ්ජනවසෙන පචත්තම්පි සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යං නාම හොති, නිග්ගාථකත්තමෙව පන අඬගන්ති ගාථාරහිතං වෙය්‍යාකරණං, තස්මා චුත්තං “නිග්ගාථකත්තා හි ඉදං වෙය්‍යාකරණන්ති චුත්ත”න්ති.

අපරෙසුපිති එත්ථ පිසද්දෙන පාරම්පරිවයම්පි සඬගණ්හාති. චුත්තඤ්ඤි බුද්ධචංසෙ –

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණේ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථා”ති. (බු. වං. 2.166);

වීරියබලෙනාති මහාභිනික්ඛමනෙ
චක්කවත්තිසිරිපරිච්චාගහෙතුභූතවීරියප්පභාවෙන, බොධිමණ්ඩුපසඬකමනෙ “කාමං තවො ව න්හාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු”තිආදිනා (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22; මහානි. 196) චුත්තචතුරඬගසමන්තාගතවීරියානුභාවෙන. අච්ඡරියවෙගාභිහතාති විම්භයාවහකිරියානුභාවසට්ටිතා. පංසුකුලධොවනෙ කෙච්චි “පුඤ්ඤතෙජෙනා”ති වදන්ති, අච්ඡරියවෙගාභිහතාති යුත්තං විය දිස්සති, වෙස්සන්තරජාතකෙ පාරම්පරිපුරණපුඤ්ඤතෙජෙන අනෙකක්ඛත්තුං කම්පිතත්තා “අකාලකම්පනො”ති චුත්තං. සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථ යථා තං ධම්මචක්කප්පචත්තනෙ (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30). සඬගිතිකාලාදිසුපි සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බං. අයං තාවෙත්ථ අට්ඨකථාය ලීනත්ථවණ්ණනා.

පකරණනයවණ්ණනා

අයං පන පකරණනයෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනා - සා පනායං අත්ථවණ්ණනා යස්මා දෙසනාය සමුට්ඨානප්පයොජනභාජනෙසු පිණ්ඩත්ථෙසු ච නිද්ධාරිතෙසු සුකරා භොති සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ච, තස්මා සුත්තදෙසනාය සමුට්ඨානාදීනි පටිමං නිද්ධාරයිස්සාම. තත්ථ සමුට්ඨානං තාව චුත්තං “වණ්ණාවණ්ණහණන”න්ති. අපිච නින්දාපසංසාසු විනෙය්‍යාසාතානන්දාදිභාවානාපත්ති, තත්ථ ච ආදීනවදස්සනං සමුට්ඨානං. තථා නින්දාපසංසාසු පටිපජ්ජනක්කමස්ස, පසංසාවිසයස්ස බුද්දකාදිවසෙන අනෙකවිධස්ස සීලස්ස, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස සස්සතාදිදිට්ඨිට්ඨානෙසු තතුත්තරි ච අප්පට්ඨතවාරතාය, තථාගතස්ස ච කත්ථවි අපරියාපන්නතාය අනවබොධො සමුට්ඨානං.

චුත්තවිපරියායෙන පයොජනං වෙදිතබ්බං. විනෙය්‍යාසාතානන්දාදිභාවාපත්ති ආදිකඤ්ඤි ඉමං දෙසනං පයොජෙතීති. තථා කුහනලපනාදිනානාවිධමිච්ඡාජීවවිද්ධංසනං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙයනං, දිට්ඨිසීසෙන පච්චයාකාරවිභාවනං, ඡළස්සායතනවසෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානනිද්දෙසො, සබ්බදිට්ඨිගතානං අනවසෙසපරියාදානං, අත්තනො අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනඤ්ච පයොජනානි.

වණ්ණාවණ්ණනිමිත්තං අනුරොධවිරොධවත්තවිත්තා කුහනාදිවිධමිච්ඡාජීවනිරතා සස්සතාදිදිට්ඨිපඤ්ඤා නිමුග්ගා, සීලක්ඛන්ධාදීසු අපරිපූරකාරිතාය අනවබුද්ධගුණවිසෙසඤ්ඤාණා විනෙය්‍යා ඉමිස්සා ධම්මදෙසනාය භාජනං.

පිණ්ඩත්ථා පන ආසාතාදීනං අකරණියතාවචනෙන පටිඤ්ඤානුරූපං සමණසඤ්ඤාය නියොජනං, ඛන්තිසොරච්චානුට්ඨානං, බ්‍රහ්මවිහාරභාවනානුයොගො, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො, සතිසම්පජ්ඤාධිට්ඨානං, පටිසම්බානභාවනාබලසිද්ධි, පරිසුට්ඨානානුසයස්පහානං, උභයභිතපටිපත්ති, ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපො ච දස්සිතා භොත්ති. තථා පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරතිවචනෙන සීලවිසුද්ධි දස්සිතා, තාය ච භිරොත්තප්පසම්පත්ති, මෙත්තාකරුණාසමඤ්ඤා, වීතික්කමස්පහානං, තදඤ්ඤාපහානං, දුච්චරිතසංකිලෙසස්පහානං, විරතිත්තයසිද්ධි, පියමනාපගරුභාවනීයතානිජ්ඣත්ති, ලාභසක්කාරසිලොකසමුදාගමො, සමථවිපස්සනානං අධිට්ඨානභාවො, අකුසලමූලනනුකරණං, කුසලමූලරොපනං, උභයානත්ථදුරිකරණං, පරිසාසු විසාරදතා, අප්පමාදවිහාරො,පරෙහි දුප්පට්ඨයතා, අවිජ්ජාපරිසාරාදිසමඤ්ඤා ච දස්සිතා භොත්ති.

“ගම්භීරා” තිආදිවචනෙහි

ගම්භීරධම්මවිභාවනං,

අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨතා, කප්පානං අසඬ්ඛොයොනාපි දුල්ලභපාතුභාවතා,
සුබ්බමෙනපි ඤාණෙන පච්චක්ඛන්තො පටිච්ඡික්ඛිතුං අසක්කුණෙය්‍යතා,
ධම්මන්වයසඬ්ඛානෙන අනුමානඤාණෙනාපි දුරධිගමනීයතා,
පස්සද්ධසබ්බදරථතා, සන්තධම්මවිභාවනං, සොහනපරියොසානතා,
අතිත්තිකරභාවො, පධානභාවජ්ජත්ති, යථාභූතඤාණගොචරතා,
සුබ්බමසභාවතා, මහාපඤ්ඤාවිභාවතා ච දස්සිතා භොන්ති. දිට්ඨිදීපකපදෙහි
සමාසතො සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො පකාසිතාති ඔලීනතාතිධාවනවිභාවනං,
උපායවිනිබ්බන්ධනිද්දෙසො, මිච්ඡාහිනිවෙසකිත්තනං, කුම්මග්ගපටිපත්තියා
පකාසනා, විපරියෙසග්ගාහපඤ්ඤාපනං, පරාමාසපරිග්ගභො,
පුබ්බන්තාපරන්තානුදිට්ඨිපතිට්ඨාපනං, හවච්ඡවදිට්ඨිවිභාවගො,
තණ්හාවිජ්ජාපචත්ති, අන්තවානන්තවාදිට්ඨිනිද්දෙසො,
අන්තද්වයාවතාරණං,

ආසවාසයොගකිලෙසගන්ථසංයොජනුපාදානවිසෙසවිහජ්ජනඤ්ච
දස්සිතාති භොන්ති. තථා “වෙදනානං සමුදය” තිආදිවචනෙහි චතුත්තං
අරියසච්චානං අනුබොධපටිවෙධසිද්ධි, වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදජ්ජනානං,
තණ්හාවිජ්ජාවිගමො, සද්ධම්මට්ඨිතිනිමිත්තපරිග්ගභො,
ආගමාධිගමසම්පත්ති, උභයහිතපටිපත්ති, තිවිධපඤ්ඤාපරිග්ගභො,
සතිසම්පජ්ජඤ්ඤානුට්ඨානං, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො,
සම්මාවීරියසමථානුයොජනං, සමථවිපස්සනානිජ්ජත්ති ච දස්සිතා භොන්ති.

“අජානනං අපස්සන” තිආදි අවිජ්ජාසිද්ධි, “තණ්හාගතානං
පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතන්ති තණ්හාසිද්ධි, තදුභයෙන ච
නීවරණසංයොජනද්වයසිද්ධි, අනමතග්ගසංසාරචට්ටානුච්ඡෙදො,
පුබ්බන්තාහරණඅපරන්තපටිසන්ධානානි, අතිතපච්චුජ්ජන්තකාලවසෙන
භෙතු විභාවගො, අවිජ්ජාතණ්හානං අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනට්ඨෙයන
අඤ්ඤමඤ්ඤාපකාරිතා, පඤ්ඤාවිමුත්තිවෙතොවිමුත්තිනං
පටිපක්ඛනිද්දෙසො ච දස්සිතා භොන්ති. “තදපි එස්සපච්චයා” ති
සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධීනවුත්තිතාකථනෙන ධම්මානං
නිවචනාපටිසෙධො, අනිවචනාපතිට්ඨාපනං, පරමත්ථතො
කාරකාදිපටික්ඛෙපො, එවංධම්මතාදිනිද්දෙසො, සුඤ්ඤතාපකාසනං,
සමත්තනියාමපච්චයලක්ඛණවිභාවනඤ්ච දස්සිතාති භොන්ති.

“උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො” තිආදිනා භගවතො පහානසම්පත්ති,
විජ්ජාධිමුත්ති, වසීභාවො, සික්ඛත්තයනිජ්ජත්ති, නිබ්බානධාතුද්වයවිභාවගො,
චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං, හවයොනිආදීසු අපරියාපන්නතා ච දස්සිතා
භොන්ති. සකලෙන පන සුත්තපදෙන ඉට්ඨානිට්ඨෙසු භගවතො තාදිභාවො,
තත්ථ ච පරෙසං පතිට්ඨාපනං, කුසලධම්මානං ආදිභූතධම්මද්වයස්ස
නිද්දෙසො, සික්ඛත්තයුපදෙසො, අත්තන්තපාදිපුග්ගලචතුක්කසිද්ධි,
කණ්හාකණ්හවිපාකාදිකම්මචතුක්කවිභාවගො,
චතුරජ්ජමඤ්ඤාවිසයනිද්දෙසො, සමුදයාදිපඤ්ඤාපනස්ස යථාභූතාවබොධො,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
ජසාරණියධම්මවිභාවනා, දසනාථකරධම්මපතිට්ඨාපන්ති එවමාදයො
නිද්ධාරෙතඛිබ්බා.

සොළසභාරවණ්ණනා

දෙසනාභාරවණ්ණනා

තත්ථ “අත්තා, ලොකො”ති ච දිට්ඨියා අධිට්ඨානභාවෙන,
වෙදනාඵස්සායතනාදිමුඛෙන ච ගහිතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු
තණ්හාවජ්ජා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං. තණ්හා සමුදයසච්චං. සා
පන පරිතස්සනාග්ගහණෙන “තණ්හාගතාන”න්ති, “වෙදනාපච්චයා
තණ්හා”ති ච සරූපෙනෙව සමුදයග්ගහණෙන, භවනෙත්තිග්ගහණෙන ච
පාළියං ගහිතාව. අයං තාව සුත්තන්තනයො. අභිධම්මනයෙන පන
ආසාතානන්දාදිවචනෙහි, ආතප්පාදිපදෙහි, චිත්තප්පදොසවචනෙන,
සබ්බදිට්ඨිදීපකපදෙහි, කුසලාකුසලග්ගහණෙන, භවග්ගහණෙන,
සොකාදිග්ගහණෙන, තත්ථ තත්ථ සමුදයග්ගහණෙන වාති සඬ්ඛෙපතො
සබ්බලොකීයකුසලාකුසලධම්මවිභාවනපදෙහි ගහිතා කම්මකිලෙසා
සමුදයසච්චං. උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං. තස්ස තත්ථ තත්ථ
වෙදනානං අත්ථඬිගමනිස්සරණපරියායෙහි, පච්චත්තං නිබ්බුතිවචනෙන,
අනුපාදාවිමුත්තිවචනෙන ච පාළියං ගහණං වෙදිතඛිබ්බං. නිරොධපජානනා
පටිපදා මග්ගසච්චං. තස්සාපි තත්ථ තත්ථ වෙදනානං
සමුදයාදියථාභූතවෙදනාපදෙසෙන, ඡන්තං ඵස්සායතනානං
සමුදයාදියථාභූතපජානනපරියායෙන, භවනෙත්තියා උච්ඡේදපරියායෙන ච
ගහණං වෙදිතඛිබ්බං. තත්ථ සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො,
මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණන්ති එවං චතුසච්චවසෙන, යාති පාළියං
(නෙත්ති. 9) සරූපෙනෙව ආගතාති අස්සාදාදීනවනිස්සරණාති, තෙසඤ්ච
වසෙන ඉධ අස්සාදාදයො වෙදිතඛිබ්බා. විනෙය්‍යානන්තාදිභාවාපත්තිආදිකං
යථාචුත්තවිභාගං පයොජනමෙව එලං. ආසාතාදීනං අකරණියතා,
ආසාතාදිඵලස්ස ච අනඤ්ඤසන්තානභාවිතා, නින්දාපසංසාසු
යථාසභාවපටිජානනනිබ්බේධනාති එවං තංතංපයොජනාධිගමහෙතු
උපායො. ආසාතාදීනං කරණපටිසෙධනාදිඅපදෙසෙන ධම්මරාජස්ස
ආණන්ති වෙදිතඛිබ්බාති අයං දෙසනාභාරො.

විවයභාරවණ්ණනා

කප්පනාභාවෙපි වොභාරවසෙන, අනුචාදවසෙන ච “මම”න්ති චුත්තං,
නියමාභාවතො විකප්පනත්ථං වාග්ගහණං කතං, ගුණසමඬ්ඨිතාය,
අභිමුඛිකරණාය ච “භික්ඛවෙ”ති ආමන්තනං. අඤ්ඤභාවතො,
පටිවිරුද්ධභාවතො ච “පරෙ”ති චුත්තං, වණ්ණපටිපක්ඛතො,
අවණ්ණනීයතො ච “අවණ්ණ”න්ති චුත්තං. බ්‍යත්තිවසෙන, විත්ථාරවසෙන
ච “භාසෙය්‍ය”න්ති චුත්තං, ධාරණභාවතො, අධම්මපටිපක්ඛතො ච
“ධම්මස්සා”ති චුත්තං, දිට්ඨිසීලෙහි සංහතභාවතො, කිලෙසානං
සඬ්ඝාතකරණතො ච “සඬ්ඝස්සා”ති චුත්තං. චුත්තපටිනිද්දෙසතො,
වචනුපන්‍යාසනතො ච “තත්‍රා”ති චුත්තං, සම්මුඛභාවතො, පුට්ඨභාවතො ච

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 “තුම්හෙහි”ති වුත්තං. චිත්තස්ස හනනතො, ආරම්මණාභිසාතතො ච
 “ආසාතො”ති වුත්තං, ආරම්මණෙ සඬකොච්චුත්තියා, අතුට්ඨාකාරතාය ච
 “අප්පච්චයො”ති වුත්තං, ආරම්මණචිත්තනතො, නිස්සයතො ච
 “වෙනසො”ති වුත්තං, අත්ථාසාධනතො, අනු අනු “අනත්ථසාධනතො” ච
 “අනභිරුද්ධි”ති වුත්තං, කාරණානරහත්තා, සත්ථුසාසනෙ යිතෙහි කාතුං
 අසක්කුණෙය්‍යත්තා ච “න කරණියා”ති වුත්තන්ති. ඉමිනා නයෙන
 සබ්බපදෙසු විනිච්ඡයො කාතබ්බො. ඉති අනුපදවිචයතො විචයො භාරො
 අතිවිත්ථාරහයෙන, සක්කා ච අට්ඨකථං තස්සා ලිනත්ථවණ්ණනඤ්ච
 අනුගන්ත්වා අයමත්ථො විඤ්ඤානා විභාවෙතුන්ති න විත්ථාරයිමිහ.

යුත්තිභාරවණ්ණනා

සබ්බෙන සබ්බං ආසාතාදීනං අකරණං තාදිභාවාය සංවත්තනීති යුජ්ජති
 ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමප්පවත්තිසබ්භාවතො. යස්මිං සන්තානෙ ආසාතාදයො
 උප්පන්නා, තත්තිමිත්තකො අන්තරායො තස්සෙව සම්පත්තිවිබන්ධාය
 සංවත්තනීති යුජ්ජති. කස්මා? සන්තානන්තරෙසු අසඬකමනතො. චිත්තං
 අභිභවිත්වා උප්පන්නා ආසාතාදයො සුභාසිතාදිසල්ලක්ඛණෙපි
 අසමත්ථතාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති සකොධලොභානං
 අන්ධතමසබ්භාවතො. පාණාතිපාතාදිදුස්සීලානො වෙරමණි සබ්බසත්තානං
 පාමොජ්ජපාසංසභාවාය සංවත්තනීති යුජ්ජති. සීලසම්පත්තියා හි මහතො
 කිත්තිසද්දස්ස අබ්භුග්ගමො භොතීති. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තෙන ගුණෙන
 තථාගතස්ස වණ්ණනා එකදෙසභූතාපි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණග්ගණාය
 සංවත්තනීති යුජ්ජති අනඤ්ඤසාධාරණත්තා.
 තජ්ජාඅයොනියොමනසිකාරපරික්ඛතානි අධිගමනක්කනානි
 සස්සතවාදාදිඅභිනිවෙසාය සංවත්තන්තිති යුජ්ජති කප්පනාජාලස්ස
 අසමුග්ගාටිතත්තා. වෙදනාදීනවානවබ්බොධෙන වෙදනාය තණ්හා පවඩ්ඨතීති
 යුජ්ජති අස්සාදානුපස්සනාසබ්භාවතො. සති ච වෙදයිතරාගෙ තත්ථ
 අත්තත්තනියගාහො, සස්සතාදිගාහො ච විපරිච්ඡන්දතීති යුජ්ජති කාරණස්ස
 සන්තිහිතත්තා. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං සස්සතාදිවාදෙ
 පඤ්ඤපෙන්නානං, තදනුවිජ්ජිකං වා වෙදනං වෙදයන්නානං එස්සො හෙතුති
 යුජ්ජති විසයින්නිදියවිඤ්ඤාණසඬගතියා විනා තදභාවතො.
 ඡළස්සායතනනිමිත්තවට්ඨස්ස අනුපච්ඡෙදොති යුජ්ජති තත්ථ
 අවිජ්ජාතණ්හානං අප්පභීනත්තා. ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයාදිපජානනා
 සබ්බදිට්ඨිගතිකසඤ්ඤං අතිවිච්ඡිතියාති යුජ්ජති චතුසච්චපට්ඨෙධභාවතො.
 ඉමාහෙව ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිහි සබ්බදිට්ඨිගතානං අන්තොජාලීකතභාවොති
 යුජ්ජති අකිරියවාදාදීනං ඉස්සරවාදාදීනඤ්ච තදන්තොගධත්තා. තථා වෙච්ඡ
 සංවණ්ණිතං. උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායොති යුජ්ජති,
 යස්මා හගවා අභිනිභාරසම්පත්තියා චතුසු සතිපට්ඨානෙසු පතිට්ඨිතවිත්තො
 සත්තබ්බොජ්ඣාසිගෙයෙව යථාභූතං භාවෙසි. කායස්ස හෙදා පරිනිබ්බූතං න
 දක්ඛන්තිති යුජ්ජති අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියං රූපාදිසු කස්සවිපි
 අනවසෙසතොති අයං යුත්තිභාරො.

පදට්ඨානභාරවණ්ණනා

අවණ්ණාරහඅවණ්ණානුරූපසම්පත්තානාදෙය්‍යවචනතාදිවිපත්තීනං පදට්ඨානං. වණ්ණාරහවණ්ණානුරූපසම්පත්තසද්ධෙය්‍යවචනතාදිසම්පත්තීනං පදට්ඨානං. තථා ආසාතාදෙය්‍යා නිරයාදිදුක්ඛස්ස පදට්ඨානං. ආසාතාදීනං අකරණං සග්ගසම්පත්තිආදිසබ්බසම්පත්තීනං පදට්ඨානං. පාණාතිපාතාදීහි පටිච්චරති අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. අරියො සීලක්ඛන්ධො අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. අරියො සමාධික්ඛන්ධො අරියස්ස පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තං භගවතො පටිච්චෙධජ්ජකාරඤ්ඤාණං දෙසනාඤ්ඤාණස්ස පදට්ඨානං. දෙසනාඤ්ඤාණං විනෙය්‍යානං සකලච්චට්ඨක්ඛනිස්සරණස්ස පදට්ඨානං. සබ්බාපි දිට්ඨි දිට්ඨිපාදාන්ති සා යථාරහං නව්විධස්සාපි භවස්ස පදට්ඨානං. භවො ජාතියා, ජාති ජරාමරණස්ස, සොකාදීනඤ්ච පදට්ඨානං. වෙදනානං සමුදයාදියථාභූතවෙදනං චතුත්තං අරියසච්චානං අනුබොධපටිච්චෙධො. තත්ථ අනුබොධො පටිච්චෙධස්ස පදට්ඨානං, පටිච්චෙධො චතුබ්බිධස්ස සාමඤ්ඤඵලස්ස පදට්ඨානං. “අජානනං අපස්සත”න්ති අවිජ්ජාගහණං, තත්ථ අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං පදට්ඨාන්ති යාව වෙදනා තණ්හාය පදට්ඨාන්ති නෙතබ්බං. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හා උපාදානස්ස පදට්ඨානං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ සස්සතාදිපඤ්ඤාපනං පරෙසං මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස පදට්ඨානං, මිච්ඡාහිනිවෙසො

සද්ධම්මස්සවනසජ්ජුරිසුපස්සයයොනිසොමනසිකාරධම්මානුධම්මපටිපත්ති හි විමුක්තාය, අසද්ධම්මස්සවනාදීනඤ්ච පදට්ඨානං, “අඤ්ඤත්‍ර එස්සා”තිආදීසු එස්සො වෙදනාය පදට්ඨානං, ඡ එස්සායතනානි එස්සස්ස, සකලච්චට්ඨක්ඛස්ස ච පදට්ඨානං, ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයාදියථාභූතජ්ජජානනං නිබ්බිදාය පදට්ඨානං, නිබ්බිදා විරාගස්සාති යාව අනුපාදාපරිනිබ්බානං නෙතබ්බං. භගවතො භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදො සබ්බඤ්ඤාය පදට්ඨානං. තථා අනුපාදාපරිනිබ්බානස්සාති අයං පදට්ඨානභාරො.

ලක්ඛණභාරවණ්ණනා

ආසාතාදිග්ගහණෙන

කොට්ඨපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භපරවම්භනාදීනං සඬගහො පටිසචිත්තුජ්ජපාදපරියාපන්නතාය එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දාදිග්ගහණෙන අභිජ්ඣාචිසමලොභමානාතිමානමදජ්ජමාදාදීනං සඬගහො ලොභචිත්තුජ්ජපාදපරියාපන්නතාය සමානලක්ඛණත්තා. තථා ආසාතග්ගහණෙන අවසිට්ඨගන්ථනීවරණානං සඬගහො කායගන්ථනීවරණලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දග්ගහණෙන එස්සාදීනං සඬගහො සඬබ්බාරක්ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. සීලග්ගහණෙන අධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛානම්පි සඬගහො සික්ඛාලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. ඉධ පන සීලස්සෙව ඉන්ද්‍රියසංචරාදිකස්ස දට්ඨබ්බං. දිට්ඨිග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානානම්පි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
සඬගහො උපාදානලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. “වෙදනාන”න්ති එත්ථ
වෙදනාග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානක්ඛන්ධානම්පි සඬගහො
ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා වෙදනාය
ධම්මායතනධම්මධාතුපරියාපන්නත්තා සම්මසනුපගානං සබ්බෙසං
ආයතනානං ධාතුනඤ්ච සඬගහො ආයතනලක්ඛණෙන, ධාතුලක්ඛණෙන ච
එකලක්ඛණත්තා. “අජානතං අපස්සත”න්ති එත්ථ අවිජ්ජාග්ගහණෙන
හෙතුආසංචාසයොගනීවරණාදිසඬගහො හෙතාදිලක්ඛණෙන
එකලක්ඛණත්තා අවිජ්ජාය, තථා “තණ්හාගතානං
පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හාග්ගහණෙනාපි. “තදපි
එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සග්ගහණෙන සඤ්ඤාසඬබාරවිඤ්ඤාණානං
සඬගහො විපල්ලාසහෙතුභාවෙන, ඛන්ධලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා.
ජළස්සායතනග්ගහණෙන ඛන්ධින්ද්‍රියධාතාදීනං සඬගහො
එස්සුජ්ජත්තිනිමිත්තතාය, සම්මසනසභාවෙන ච එකලක්ඛණත්තා.
භවනෙත්තිග්ගහණෙන අවිජ්ජාදීනම්පි සංකිලෙසධම්මානං සඬගහො
චට්ඨහෙතුභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති අයං ලක්ඛණභාරො.

චතුබ්‍රහ්මහාරවණ්ණනා

නින්දාපසංසාහි සම්මාකම්පිතවෙතසා මිච්ඡාජීවතො අනොරතා
සස්සතාදිමිච්ඡාහිනිවෙසිතො සීලාදිධම්මක්ඛන්ධෙසු අජ්ජනිට්ඨිතතාය
සම්මාසම්බුද්ධගුණරසස්සාදවිමුඛා වෙනෙය්‍යා ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං.
තෙ යථාචුත්තදොසවිනිමුත්තා කථං නු ඛො සම්මාපටිපත්තියා උභයහිතපරා
භවෙය්‍යුත්ති අයමෙත්ථ භගවතො අධිජ්ජායො. පදනිබ්බවනං නිරුත්ති. තං
“එව”න්තිආදිනිදානපදානං, “මම”න්තිආදිපාළිපදානඤ්ච
අට්ඨකථාවසෙන සුවිඤ්ඤායත්තා අතිවිත්ථාරහයෙන න විත්ථාරයිමිහ.
පදපදත්ථනිද්දෙසනික්ඛෙපසුත්තදෙසනාසන්ධිවසෙන ඡබ්බිධා සන්ධි. තත්ථ
පදස්ස පදන්තරෙන සම්බන්ධො පදසන්ධි. තථා පදත්ථස්ස පදත්ථන්තරෙන
සම්බන්ධො පදත්ථසන්ධි. නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස තංතංඅනුසන්ධිහි
සම්බන්ධො, එකානුසන්ධිකස්ස ච පුබ්බාපරසම්බන්ධො නිද්දෙසසන්ධි, යා
අට්ඨකථායං පුච්ඡානුසන්ධිඅජ්ඣාසයානුසන්ධියථානුසන්ධිවසෙන තිවිධා
විභත්තා, තා පනෙතා තිස්සොපි සන්ධියො අට්ඨකථායං විචාරිතා එව.
සුත්තසන්ධි ච පයමං නික්ඛෙපවසෙන අම්මහෙහි පුබ්බෙ දස්සිතායෙව.
එකිස්සා දෙසනාය දෙසනාන්තරෙන සද්ධිං සංසන්දනං දෙසනාසන්ධි, සා
එවං වෙදිතබ්බා – “මමං වා භික්ඛවෙ...පෙ.... න වෙතසො අනභිරද්ධි
කරණියා”ති අයං දෙසනා “උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි භික්ඛවෙ කකවෙන
වොරා ඔවරකා අඬගමඬගානි ඔක්කන්තෙය්‍යං, තනුපි යො මනො පදුසෙය්‍ය,
න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) ඉමාය දෙසනාය සද්ධිං
සංසන්දති. “තුම්හං යෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති “කම්මස්සකා මාණව
සත්තා...පෙ.... දායාදා භවිස්සන්ති”ති (අ. නි. 10.216) ඉමාය දෙසනාය
සංසන්දති. “අපි තුම්මහ...පෙ.... ආජානෙය්‍යාථා”ති “කුද්ධො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
අත්ථං...පෙ.... සහතෙ නර”න්ති (අ. නි. 7.64; මහානි. 5, 156, 195) ඉමාය
දෙසනාය සංසන්දති.

“මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං...පෙ.... න චෙතසො
උබ්බිල්ලාවිතත්තං කරණිය”න්ති “ධම්මාපි වො භික්ඛවෙ පහාතබ්බා,
පගෙව අධම්මා (ම. නි. 1.240). කුල්ලුපමං වො භික්ඛවෙ ධම්මං
දෙසෙස්සාමි, නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”ති (ම. නි. 1.240) ඉමාය
දෙසනාය සංසන්දති. “තත්‍ර වෙ තුම්හෙහි...පෙ.... උබ්බිල්ලාවිතා, තුම්හං
යෙවස්ස තෙන අත්තරායො”ති “ලුද්ධොඅත්ථං...පෙ.... සහතෙ නර”න්ති
(ඉතිවු. 88; මහානි. 5.156, 195; වුළුති. 128) “කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා,
තණ්හාජදනජාදිතා”ති (උදා. 64; නෙත්ති. 27, 90; පෙටකො. 14) ඉමාහි
දෙසනාහි සංසන්දති.

“අප්පමත්තකං...පෙ.... සීලමත්තක”න්ති “පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ
විහරති. අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ යඤ්ඤො පුරිමෙහි යඤ්ඤෙහි අප්පට්ඨතරො ච
අප්පසමාරම්භතරො ච මහජ්ඣලතරො ච මහානිසංසතරො වා”තිආදිකාය
(දී. නි. 1.353) දෙසනාය සංසන්දති, පයමජ්ඣානස්ස සීලතො
මහජ්ඣලමහානිසංසතරභාවච්චනෙන ඤානතො සීලස්ස අප්පභාවදීපනතො.

“පාණාතිපාතං පහායා”තිආදි “සමණො ඛලු හො ගොතමො
සීලවා...පෙ.... කුසලසීලෙන සමන්තාගතො”තිආදිකාහි (දී. නි. 1.304)
දෙසනාහි සංසන්දති.

“අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා”තිආදි “අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො
ගම්භිරො”තිආදි (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8)
පාළියා සංසන්දති. ගම්භිරතාදිවිසෙසයුත්තධම්මපට්ඨෙධෙන හි
ඤාණස්ස ගම්භිරාදිභාවො විඤ්ඤායතීති.

“සන්ති භික්ඛවෙ ඵකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”තිආදි “සන්ති භික්ඛවෙ ඵකෙ
සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකජ්ජිකා...පෙ.... අභිවදන්ති, සස්සතො අත්තා ච
ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති,
අසස්සතො, සස්සතො ච අසස්සතො ච, නෙව සස්සතො ච නාසස්සතො ච,
අත්තවා, අනත්තවා, අත්තවා ච අනත්තවා ච, නෙවත්තවා නානත්තවා ච
අත්තා ච ලොකො ච ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ
අභිවදන්ති”තිආදිකාහි (ම. නි. 3.27) දෙසනාහි සංසන්දති.

“සන්ති භික්ඛවෙ ඵකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අපරන්තකජ්ජිකා”තිආදි
“සන්ති භික්ඛවෙ ඵකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අපරන්තකජ්ජිකා...පෙ....
අභිවදන්ති, සඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා. ඉත්ථෙකෙ
අභිවදන්ති අසඤ්ඤී, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී ච අත්තා හොති අරොගො පරං
මරණා. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති සතො වා පන සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං
විභවං පඤ්ඤපෙන්නි, දිට්ඨධම්මනිබ්බානං වා පනෙකෙ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අභිවදන්ති” තිආදිකාහි (ම. නි. 3.21) දෙසනාහි සංසන්දනි.
 “වෙදනානං...පෙ.... තථාගතො” ති “තයිදං සඬ්ඛනං ඔළාරිකං, අත්ථි බො
 පන සඬ්ඛාරානං නිරොධො, අත්ථෙතන්ති ඉති විදිත්වා තස්ස
 නිස්සරණදස්සාවී තථාගතො තදුපාතිවත්තො” තිආදිකාහි (ම. නි. 3.28)
 දෙසනාහි සංසන්දනි.

“තදපි තෙසං...පෙ.... විජ්චන්දිතමෙවා” ති ඉදං “තෙසං භවතං
 අඤ්ඤත්‍රෙව ඡන්දාය අඤ්ඤත්‍ර රුචියා අඤ්ඤත්‍ර අනුස්සවා අඤ්ඤත්‍ර
 ආකාරපරිචිතක්කා අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා පච්චත්තංයෙව
 ඤාණං භවිස්සති පරිසුද්ධං පරියොදාතන්ති නෙතං යානං විජ්ජති. පච්චත්තං
 බො පන භික්ඛවෙ ඤාණෙ අසති පරිසුද්ධෙ පරියොදාතෙ යදපි තෙ
 හොත්තො සමණබ්‍රාහ්මණා තත්ථ ඤාණභාගමත්තමෙව පරියොදාපෙත්ති,
 තදපි තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං උපාදානමක්ඛායති” තිආදිකාහි (ම.
 නි. 3.29) දෙසනාහි සංසන්දනි.

“තදපි එස්සපච්චයා” ති ඉදං “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬ්ගති එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා,
 වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදාන” ති, (සං. නි. 2.44)
 “ඡන්දමූලකා ඉමෙ ආවුසො ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා
 වෙදනාසමොසරණා” ති (අ. නි. 8.83) ව ආදිකාහි දෙසනාහි සංසන්දනි.

“යතො බො භික්ඛවෙ භික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනාන” තිආදි “යතො
 බො ආනන්ද භික්ඛු නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සති, න සඤ්ඤං, න
 සඬ්ඛාරෙ, න විඤ්ඤාණං අත්තානං සමනුපස්සති, සො එවං
 අසමනුපස්සන්තො න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති, අනුපාදියං න පරිතස්සති,
 අපරිතස්සං පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායති” තිආදිකාහි දෙසනාහි සංසන්දනි.

“සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි අන්තොජාලීකතා” තිආදි
 “යෙ හි කෙචි භික්ඛවෙ...පෙ.... අභිවදන්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමානෙව පඤ්ච
 කායානි අභිවදන්ති එතෙසං වා අඤ්ඤතර” තිආදිකාහි (ම. නි. 3.26)
 දෙසනාහි සංසන්දනි. “කායස්ස හෙදා...පෙ.... දෙවමනුස්සා” ති –

“අච්චි යථා වාතවෙගෙන බිත්තා, (උපසිචාති භගවා)
 අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
 එවං මුතී නාමකායා විමුත්තො,
 අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං” ති. (සු. නි. 1080; චූළනි. 43);

ආදිකාහි දෙසනාහි සංසන්දනීති අයං වාතුබ්‍රාහ්මණො භාරො.

ආචත්තභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණීයතාවචනෙන ඛන්තිසොරච්චානුට්ඨානං. තත්ථ
 ඛන්තියා සද්ධාපඤ්ඤාපරාපකාරදුක්ඛසහගතානං සඬ්ගහො, සොරච්චෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
සීලස්ස. සද්ධාදිග්ගහණෙන ච සද්ධිත්තියාදිසකලබ්ධිපක්ඛියධම්මා
ආවත්තන්ති. සීලග්ගහණෙන අවිජ්ජපටිසාරාදයො සබ්බෙපි සීලානිසංසධම්මා
ආවත්තන්ති. පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරතිවචනෙන අප්පමාදවිහාරො, තෙන
සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියං ආවත්තති.
ගම්භීරතාදිවිසෙසසුත්තධම්මග්ගහණෙන මහාබ්බෙදිපකිත්තනං.
අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං,
ආසවක්ඛයඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤිව අනාවරණඤ්ඤාණං මහාබ්බෙදි, තෙන
දසබ්බලාදයො සබ්බෙ බුද්ධගුණා ආවත්තන්ති. සස්සතාදිදිට්ඨිග්ගහණෙන
තණ්හාවිජ්ජාය සඬිගහො, තාහි අනමතග්ගසංසාරවට්ටං ආවත්තති.
වෙදනානං සමුදයාදියථාභූතවෙදනෙන හගවතො පරිඤ්ඤාත්තයවිසුද්ධි,
තාය පඤ්ඤාපාරමිමුඛෙන සබ්බපාරමියො ආවත්තන්ති. “අජානනං
අපස්සන”න්ති අවිජ්ජාග්ගහණෙන අයොනියොමනසිකාරපරිග්ගහො, තෙන
ච අයොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. “තණ්හාගතානං
පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති තණ්හාග්ගහණෙන නව තණ්හාමූලකා ධම්මා
ආවත්තන්ති, “තදපි එස්සපච්චයා”තිආදි සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස
පච්චයාධීනවුත්තිදස්සනං, තෙන අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයං ආවත්තති.
ජන්තං එස්සායතනානං යථාභූතං පජානතෙන විමුත්තිසම්පදානිද්දෙසො,
තෙන සත්තපි විසුද්ධියො ආවත්තන්ති. “උච්ඡින්නහවනෙත්තිකො
තථාගතස්ස කායො”ති තණ්හාපහානං, තෙන හගවතො
සකලසංකිලෙසප්පහානං ආවත්තන්ති අයං ආවත්තො භාරො.

විහත්තිහාරවණ්ණනා

ආසාතානන්දාදයො අකුසලා ධම්මා, තෙසං අයොනියොමනසිකාරාදි
පදට්ඨානං. යෙහි පන ධම්මෙහි ආසාතානන්දාදීනං අකරණං අප්පවත්ති, තෙ
අබ්‍යාපාදාදයො කුසලා ධම්මා, තෙසං යොනියොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං.
තෙසු ආසාතාදයො කාමාවචරාව, අබ්‍යාපාදාදයො චතුභූමකා. තථා
පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරති කුසලා චා අබ්‍යාකතා චා, තස්සා
හිරොත්තප්පාදයො ධම්මා පදට්ඨානං. තත්ථ කුසලා සියා කාමාවචරා, සියා
ලොකුත්තරා, අබ්‍යාකතා ලොකුත්තරාව. “අත්ථි හික්ඛවෙ අඤ්ඤෙව ධම්මා
ගම්භීරා”ති වුත්තධම්මා සියා කුසලා, සියා අබ්‍යාකතා, තත්ථ කුසලානං
වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා පදට්ඨානං. අබ්‍යාකතානං මග්ගධම්මා, විපස්සනා,
ආවජ්ජනා චා පදට්ඨානං. තෙසු කුසලා ලොකුත්තරා, අබ්‍යාකතා සියා
කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා, සබ්බාපි දිට්ඨියො අකුසලාව කාමාවචරාව,
තාසං අවිසෙසෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනියොමනසිකාරො පදට්ඨානං.
විසෙසතො පන සත්තතිස්සනවිනිබ්බොගාභාවතො එකත්තනයස්ස
මිච්ඡාගාහො අතීතජාතිඅනුස්සරණතක්කසහිතො සස්සතදිට්ඨියා පදට්ඨානං.
හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධභාවස්ස අග්ගහණතො නානත්තනයස්ස
මිච්ඡාගාහො තප්පාසමන්තාහාරසහිතො උච්ඡෙදදිට්ඨියා පදට්ඨානං. එවං
සෙසදිට්ඨිනම්පි යථාසම්භවං වත්තබ්බං. “වෙදනාන”න්ති එත්ථ වෙදනා
සියා කුසලා, සියා අබ්‍යාකතා, සියා කාමාවචරා, සියා රූපාවචරා, සියා
අරූපාවචරා, එස්සො තාසං පදට්ඨානං. වෙදනානං සමුදයාදියථාභූතවෙදනං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා මග්ගඤ්ඤාණං, අනුපාදාවිමුත්ති එළං, තෙසං “අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”ති එත්ථ චුත්තනායෙන ධම්මාදිවිභාගො නොතබ්බො. “අජානනං අපස්සත”න්තිආදීසු අවිජ්ජා තණ්හා අකුසලා කාමාවචරා, තාසු අවිජ්ජාය ආසවා, අයොනිසොමනසිකාරො එව වා පදට්ඨානං. තණ්හාය සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනං පදට්ඨානං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සස්ස වෙදනාය විය ධම්මාදිවිභාගො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නායෙන එස්සායතනාදීනම්පි යථාරහං ධම්මාදිවිභාගො නොතබ්බොති අයං විහත්තිහාරො.

පරිවත්තහාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණං ඛන්තිසොරච්චානි අනුබුභෙත්වා පටිසඬ්ඛානභාවනාබලසිද්ධියා උභයනිතපටිපත්තිං ආවහති. ආසාතාදයො පන පවත්තියමානා දුබ්බණ්ණතං දුක්ඛසෙය්‍යං භොගහානිං අකිත්තිං පරෙහි දුරුපසඬ්ඛකමනකඤ්ච නිජ්ජාදෙන්තා නිරයාදීසු මහාදුක්ඛං ආවහන්ති. පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරති අවිජ්ජපටිසාරාදිකල්‍යාණං පරම්පරං ආවහති. පාණාතිපාතාදි පන විජ්ජපටිසාරාදිකල්‍යාණං පරම්පරං, ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තං ඤාණං විනෙය්‍යානං යථාරහං විජ්ජාහිඤ්ඤාදිගුණවිසෙසං ආවහති සබ්බඤ්ඤායං යථාසභාවාවබොධතො. තථා ගම්භීරතාදිවිසෙසරහිතං පන ඤාණං ඤෙය්‍යෙසු සාවරණතො යථාචුත්තගුණවිසෙසං නාවහති. සබ්බාපි වෙතා දිට්ඨියො යථාරහං සස්සතුවිෂේදභාවතො අත්තද්වයභූතා සක්කායතීරං නාතිවත්තන්ති අනිය්‍යානිකසභාවත්තා. නිය්‍යානිකසභාවත්තා පන සම්මාදිට්ඨි සපරික්ඛාරා මජ්ඣිමපටිපදාභූතා අතික්කම්ම සක්කායතීරං පාරං ආගච්ඡති. වෙදනානං සමුදයාදියථාභූතවෙදනං අනුපාදාවිමුත්තිං ආවහති මග්ගභාවතො. වෙදනානං සමුදයාදිඅසම්පට්ඨෙධො සංසාරචාරකාවරොධං ආවහති සඬ්ඛාරානං පච්චයභාවතො. වෙදයිතසභාවපටිවිජාදකො සම්මොහො තදනිනන්දනං ආවහති. යථාභූතාවබොධො පන තත්ථ නිබ්බේදං විරාගඤ්ච ආවහති. මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනිසොමනසිකාරසහිතා තණ්හා අනෙකච්ඡිතං දිට්ඨිජාලං පසාරෙති. යථාචුත්තතණ්හාසමුවිෂේදො පඨමමග්ගො තං දිට්ඨිජාලං සඬ්ඛකොවෙති. සස්සතවාදාදිපඤ්ඤාපනස්ස එස්සො පච්චයො භොති අසති එස්සෙ තදභාවතො. දිට්ඨිඛන්ධනඛන්ධානං එස්සායතනාදීනං අනිරොධෙන එස්සාදිඅනිරොධො සංසාරදුක්ඛස්ස අනිවත්තියෙව, යථාවතො එස්සායතනාදිපරිඤ්ඤා සබ්බදිට්ඨිදස්සනානි අතිවත්තති, එස්සායතනාදිඅපරිඤ්ඤා තංදිට්ඨිගහනං නාතිවත්තති, භවනෙත්තිසමුවිෂේදො ආයතිං අත්තභාවස්ස අනිබ්බත්තියා සංවත්තති, අසමුවිජිත්තාය භවනෙත්තියා අනාගතෙ භවජ්ජනන්ධො පරිවත්තතියෙවාති අයං පරිවත්තො භාරො.

වෙච්චනහාරවණ්ණනා

“මම මය්‍හං මෙ”ති පරියායවචනං. “හික්ඛවෙ සමණා තපස්සිනො”ති පරියායවචනං. “පරෙ අඤ්ඤෙ පටිවිරුද්ධා”ති පරියායවචනං. “අවණ්ණං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අකිත්තිං නින්ද්’න්ති පරියායවචනං. “භාසෙය්‍යුං භණ්ණෙය්‍යුං කරෙය්‍යු”න්ති
 පරියායවචනං. “ධම්මස්ස විනයස්ස සත්ථුසාසනස්සා”ති පරියායවචනං.
 “සඬ්ඝස්ස සමුහස්ස ගණස්සා”ති පරියායවචනං. “තත්‍ර තත්ථ තෙසු”ති
 පරියායවචනං. “තුම්හෙහි වො භවන්තෙහි”ති පරියායවචනං. “ආසාතො
 දොසො ඛ්‍යාපාදො”ති පරියායවචනං. “අප්පච්චයො දොමනස්සං
 චෙතසිකදුක්ඛ”න්ති පරියායවචනං. “චෙතසො අනභිරද්ධි චිත්තස්ස
 ඛ්‍යාපත්ති මනොපදොසො”ති පරියායවචනං. “න කරණියා න
 උප්පාදෙනඛ්ඛා න පවත්තෙතඛ්ඛා”ති පරියායවචනං. ඉති ඉමිනා නයෙන
 සබ්බපදෙසු වෙච්චනං චත්තබ්බන්ති අයං වෙච්චනො භාරො.

පඤ්ඤත්තිභාරවණ්ණනා

ආසාතො චත්ථුවසෙන දසවිධෙන ඵකුනවිසතිවිධෙන වා පඤ්ඤත්තො.
 අප්පච්චයො උපවිචාරවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තො. ආනන්දොපිතිආදිවසෙන
 නවධා පඤ්ඤත්තො. පිති සාමඤ්ඤතො බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්ඤධා
 පඤ්ඤත්තා. සොමනස්සං උපවිචාරවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තං. සීලං
 වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන අනෙකධා පඤ්ඤත්තං. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තං
 ඤාණං චිත්තූප්පාදිවසෙන චතුධා, ද්වාදසවිධෙන වා, විසයහෙදතො
 අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තං. දිට්ඨිසස්සතාදිවසෙන ද්වාසට්ඨියා හෙදෙහි,
 තදන්තොගධවිභාගෙන අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. වෙදනා ඡධා අට්ඨසතධා
 අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. තස්සා සමුදයො පඤ්ඤධා පඤ්ඤත්තො, තථා
 අත්ථඬිගමො. අස්සාදො දුට්ඨෙන පඤ්ඤත්තො. ආදීනවො තිවිධෙන
 පඤ්ඤත්තො. නිස්සරණං ඵකධා චතුධා ව පඤ්ඤත්තං...පෙ....
 අනුපාදාවිමුත්ති දුට්ඨෙන පඤ්ඤත්තා.

“අජානතං අපස්සත”න්ති චුත්තා අවිජ්ජා විසයහෙදෙන චතුධා අට්ඨධා
 ව පඤ්ඤත්තා. “තණ්හාගතාන”න්තිආදීනා චුත්තා තණ්හා ඡධා අට්ඨසතධා
 අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. එස්සො නිස්සයවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තො.
 උපාදානං චතුධා පඤ්ඤත්තං. භවො ද්විධා අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තො. ජාති
 වෙච්චනවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තා. තථා ජරා සත්තධා පඤ්ඤත්තා. මරණං
 අට්ඨධා නවධා ව පඤ්ඤත්තං. සොකො පඤ්ඤධා පඤ්ඤත්තො. පරිදෙවො
 ඡධා පඤ්ඤත්තො. දුක්ඛං චතුධා පඤ්ඤත්තං, තථා දොමනස්සං. උපායාසො
 චතුධා පඤ්ඤත්තො. “සමුදයො හොති”ති පභවපඤ්ඤත්ති, “යථාභූතං
 පජානාති”ති දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පභානපඤ්ඤත්ති,
 නිරොධස්ස සවිජ්ජිරියාපඤ්ඤත්ති, මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤත්ති.

“අන්තොජාලිකතා”තිආදි සබ්බදිට්ඨිතං සඬ්ගහපඤ්ඤත්ති.
 “උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො”තිආදි දුට්ඨෙන පරිනිබ්බානපඤ්ඤත්ති. එවං
 ආසාතාදීනං අකුසලකුසලාදිධම්මානං යථාපභවපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන, තථා
 “ආසාතො”ති ඛ්‍යාපාදස්ස වෙච්චනපඤ්ඤත්ති, “අප්පච්චයො”ති
 දොමනස්සස්ස වෙච්චනපඤ්ඤත්තිතිආදීනා නයෙන පඤ්ඤත්තිහෙදො
 විහජිතබ්බොති අයං පඤ්ඤත්තිභාරො.

ඔතරණභාරවණ්ණනා

ආසාතග්ගහණෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ගහො, තථා
 අනන්තරද්ධිගහණෙන. අප්පච්චයග්ගහණෙන වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ගහොති ඉදං
 ඛන්ධමුඛෙන ඔතරණං. තථා ආසාතාදිග්ගහණෙන ධම්මායතනං ධම්මධාතු
 දුක්ඛසච්චං සමුදයසච්චං වා ගහිතන්ති ඉදං ආයතනමුඛෙන ධාතුමුඛෙන
 සච්චමුඛෙන ච ඔතරණං. තථා ආසාතාදීනං සහජාතා අවිජ්ජා
 හෙතුසහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි
 පච්චයො හොති, අසහජාතා පන
 අනන්තරසමන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි
 පච්චයො හොති, අනන්තරා උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො හොති.
 තණ්හාඋපාදානාදීනං, එස්සාදීනම්පි තෙසං සහජාතානං අසහජාතානඤ්ච
 යථාරහං පච්චයභාවො චත්තබ්බො. කොචි පනෙත්ථ අධිපතිවසෙන, කොචි
 කම්මවසෙන, කොචි ආභාරවසෙන, කොචි ඉන්ද්‍රියවසෙන, කොචි
 ඤානවසෙන, කොචි මග්ගවසෙනපි පච්චයො හොතීති. අයම්පි විසෙසො
 වෙදිතබ්බොති ඉදං පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං. ආනන්දාදීනම්පි
 ඉමිනාව නයෙන ඛන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං.

තථා සීලං පාණාතිපාතාදීහි විරතිවෙතනා, අබ්‍යාපාදාදිවෙතසිකධම්මා ව,
 පාණාතිපාතාදයො වෙතනාව, තෙසං තදුපකාරකධම්මානඤ්ච ලජ්ජාදයාදීනං
 සඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මායතනාදිසඬ්ගහො, පුරිමනයෙනෙව ඛන්ධාදිමුඛෙන ච
 ඔතරණං විභාවෙතබ්බං. එස නයො
 ඤාණදිට්ඨිවෙදනාඅවිජ්ජාතණ්හාදිග්ගහණෙසු.

නිස්සරණඅනුපාදාවිමුත්තිගහණෙසු අසඬ්ඛතධාතුවසෙනපි ධාතුමුඛෙන
 ඔතරණං විභාවෙතබ්බං. තථා “වෙදනානං...පෙ.... අනුපාදාවිමුත්තො”ති
 එතෙන හගවතො සීලාදයො පඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධා, සතිපට්ඨානාදයො ච
 බොධිපක්ඛියධම්මා පකාසිතා හොන්තීති තං මුඛෙනපි ඔතරණං වෙදිතබ්බං.
 “තදපි එස්සපච්චයා”ති දිට්ඨිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධීනවුත්තිතාදිපනෙන
 අනිච්චතාමුඛෙන ඔතරණං, තථා එවංධම්මතාය පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන
 ඔතරණං, අනිච්චස්ස දුක්ඛානත්තභාවතො අප්පණ්හිතමුඛෙන
 සුඤ්ඤතාමුඛෙන ච ඔතරණං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයොති අයං ඔතරණො
 භාරො.

සොධනභාරවණ්ණනා

“මමං වා...පෙ.... භාසෙය්‍යු”න්ති ආරම්භො. “ධම්මස්ස...පෙ....
 සඬ්ඝස්ස...පෙ.... භාසෙය්‍යු”න්ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. “තත්‍ර
 තුම්හෙහි...පෙ.... කරණියා”ති පදසුද්ධි වෙච ආරම්භසුද්ධි ව.
 දුතියනායාදිසුපි එසෙව නයො. තථා “අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්තිආදි
 ආරම්භො. “කතම”න්තිආදි පුච්ඡා. “පාණාතිපාතං පහායා”තිආදි පදසුද්ධි,
 නො ආරම්භසුද්ධි, නො ච පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉදං බො”තිආදි පුච්ඡාසුද්ධි වෙච
 පදසුද්ධි ව ආරම්භසුද්ධි ව.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
තථා “අත්ථි භික්ඛවෙ”තිආදි ආරම්භො. “කතමෙ ච තෙ”තිආදි පුච්ඡා.
“සන්ති භික්ඛවෙ”තිආදි ආරම්භො. “කි”න්තිආදි ආරම්භ පුච්ඡා.
“යථාසමාහිතෙ”තිආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි නො ච පුච්ඡාසුද්ධි.
“ඉමෙ බො තෙ”තිආදි පදසුද්ධි වෙච පුච්ඡාසුද්ධි ච ආරම්භසුද්ධි ච. ඉමිනා
නයෙන සබ්බත්ථ ආරම්භාදයො වෙදිතබ්බාති. අයං සොධනො භාරො.

අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා

“අවණ්ණ”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං තං, අවිකප්පෙත්වා
විසෙසවචනං “මම චා ධම්මස්ස චා සඬ්ඝස්ස චා”ති. සුක්කපක්ඛෙපි එසෙව
නයො.

තථා “සීල”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා
විසෙසවචනං “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදි.

“අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං අවිකප්පෙත්වා
විසෙසවචනං “තයිදං භික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති”තිආදි.

තථා “පුබ්බන්තකප්පිකා”තිආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, තං
අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “සස්සතවාදා”තිආදි. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ
සාමඤ්ඤවිසෙසො නිද්ධාරෙතබ්බොති අයං අධිට්ඨානො භාරො.

පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදීනි (ධ. ස. 1237; විහ. 909) ච
එකුනවිසති ආසාතවත්ථුනි හෙතු. ආනන්දාදීනං ආරම්මණෙ අභිසිනෙහො
හෙතු. සීලස්ස හිරිඛත්තප්පං අප්පිච්ඡතාදයො ච හෙතු. “ගම්භිරා”තිආදීනා
චුත්තධම්මස්ස සබ්බාපි පාරම්මො හෙතු, විසෙසෙන පඤ්ඤාපාරම්. දිට්ඨිනං
අසප්පුරිසුපස්සයො, අසද්ධම්මස්සවනං, මිච්ඡාහිනිවෙසෙන
අයොනිසොමනසිකාරො ච අවිසෙසෙන හෙතු, විසෙසෙන පන
සස්සතවාදාදීනං අතීතජාතිඅනුස්සරණාදි හෙතු. වෙදනානං
අවිජ්ජාතණ්භාකම්මානි එස්සො ච හෙතු. අනුපාදාවිමුත්තියා අරියමග්ගො
හෙතු. පඤ්ඤාපනස්ස අයොනිසොමනසිකාරො හෙතු. තණ්හාය
සංයොජනියෙසු අස්සාදානුපස්සනා හෙතු. එස්සස්ස ඡළායතනානි,
ඡළායතනස්ස නාමරූපං හෙතු. භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදස්ස විසුද්ධිභාවනා
හෙතූති අයං පරික්ඛාරො භාරො.

සමාරොපනභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණීයතාවචනෙන ඛන්තිසම්පදා දස්සිතා හොති.
“අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්තිආදීනා සොරව්චසම්පදා, “අත්ථි
භික්ඛවෙ”තිආදීනා ඤාණසම්පදා, “අපරාමසතො චස්ස පච්චත්තඤ්ඤෙව
නිබ්බුති විදිතා”ති, “වෙදනානං...පෙ.... යථාභූතං විදිත්වා
අනුපාදාවිමුත්තො”ති එනෙහි සමාධිසම්පදාය සද්ධිං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා විජ්ජාවිමුත්තිවසීභාවසම්පදා දස්සිතා හොති. තත්ථ ඛන්තිසම්පදා පටිසඬිබ්බානබලසිද්ධිතො සොරච්චසම්පදාය පදට්ඨානං. සොරච්චසම්පදා පන අත්ථතො සීලමෙව, තථා පාණාතිපාතාදීහි පටිවිරතිවචනං සීලස්ස පරියායවිභාගදස්සනත්ථං. තත්ථ සීලං සමාධිස්ස පදට්ඨානං, සමාධි පඤ්ඤාය පදට්ඨානං. තෙසු සීලෙන චිතික්කමප්පභානං දුවචරිතසංකිලෙසප්පභානඤ්ච සිජ්ඣති, සමාධිනා පරිසුට්ඨානප්පභානං, චික්ඛම්භනප්පභානං, තණ්හාසංකිලෙසප්පභානඤ්ච සිජ්ඣති. පඤ්ඤාය දිට්ඨිසංකිලෙසප්පභානං, සමුව්චෙදප්පභානං, අනුසයප්පභානඤ්ච සිජ්ඣතීති සීලාදීහි තීහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිසුරි, පභානත්තයසිද්ධි වාති අයං සමාරොපනො භාරො.

සොළසභාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා

නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණවචනෙන තණ්හාවිජ්ජාසඬිකොවො දස්සිතො හොති. සති හි අත්තත්තනියවත්ථුසු සිනෙහෙ සම්මොසෙ ව “අනත්ථං මෙ අවරි”තිආදීනා (ධ. ස. 1237, විහ. 909) ආසාතො ජායතීති, තථා “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදිවචනෙහි, “පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතා, අනුපාදාවිමුත්තො, ඡන්තං එස්සායතනානං...පෙ.... යථාභූතං පජානාතී”තිආදීහි වචනෙහි ව තණ්හාවිජ්ජානං අච්චත්තප්පභානං දස්සිතං හොති. තාසං පන පුබ්බන්තකප්පිකාදිපදෙහි “අජානනං අපස්සත”න්තිආදිපදෙහි ව සරූපතො දස්සිතානං තණ්හාවිජ්ජානං රූපධම්මා අරූපධම්මා ව අධිට්ඨානං. යථාක්කමං සමථො ව විපස්සනා ව පටිපක්ඛො. තෙසං චෙතොවිමුත්ති පඤ්ඤාවිමුත්ති ව එලං. තත්ථ තණ්හා, තණ්හාවිජ්ජා වා සමුදයසච්චං, තදධිට්ඨානභූතා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසං අප්පචත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා සමථවිපස්සනා මග්ගසච්චත්ති එවං චතුසච්චයොජනා චෙදිතබ්බා. තණ්හාග්ගහණෙන චෙත්ථ මායාසායෙයාමානාතිමානමදප්පමාදපාපිච්ඡතාපාපමිත්තතාඅහිරිකානොත්ත ප්පාදිවසෙන සබ්බො අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා අවිජ්ජාග්ගහණෙන විපරිතමනසිකාරකොධුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භදොවචස්ස තා- හවදිට්ඨිවිභවදිට්ඨාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. චුත්තවිපරියායෙන අමායාඅසායෙයාදිඅවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන, තථා සමථපක්ඛියානං සද්ධිත්ථියාදීනං, විපස්සනාපක්ඛියානඤ්ච අනිච්චසඤ්ඤාදීනං වසෙන කුසලපක්ඛො නෙතබ්බොති. අයං නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමි.

තිප්පක්ඛලනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණවචනෙන අදොසසිද්ධි, තථා පාණාතිපාතඵරුසවාචාහි පටිවිරතිවචනෙන. ආනන්දාදීනං අකරණවචනෙන අලොභසිද්ධි, තථා අබ්‍රහ්මවරියතො පටිවිරතිවචනෙන. අදින්නාදානාදීහි පන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනා පටිවිරතිවචනෙන උභයසිද්ධි. “තයිදං භික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති” තිආදිනා අමොහසිද්ධි. ඉති තීභි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි තප්පටිපක්ඛතො, ආසාතාදිඅකරණවචනෙන ච තීණි කුසලමූලානි සිද්ධානියෙව භොන්ති. තත්ථ තීභි අකුසලමූලෙහි තිවිධදුච්චරිතසංකිලෙසමලවිසමාකුසලසඤ්ඤාවිතක්කාසද්ධම්මාදිවසෙන සබ්බො අකුසලපක්ඛො විත්ථාරෙතබ්බො. තථා තීභි කුසලමූලෙහි තිවිධසුචරිතවොදානසමකුසලසඤ්ඤාවිතක්කපඤ්ඤාසද්ධම්මසමාධි- විමොක්ඛමුඛවිමොක්ඛාදිවසෙන සබ්බො කුසලපක්ඛො විභාවෙතබ්බො. එත්ථාපි ච සච්චයොජනා වෙදිතබ්බා. කථං? ලොභො සබ්බානි චා කුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං, තෙහි පන නිබ්බත්තා තෙසං අධිට්ඨානගොචරභූතා උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා නයෙන සච්චයොජනා වෙදිතබ්බාති අයං තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි.

සීහවික්කිලිතනයවචණ්ණනා

ආසාතානන්දනාදීනං අකරණවචනෙන සතිසිද්ධි. සතියා හි සාවජ්ජානවජ්ජෙ, තත්ථ ච ආදීනවානිසංසෙ සල්ලක්ඛෙන්වා සාවජ්ජං පභාය අනවජ්ජං සමාදාය වත්තති. තථා මිච්ඡාජීවා පටිවිරතිවචනෙන වීරියසිද්ධි. වීරියෙන හි කාමඛ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙ විනොදෙති, වීරියසාධනඤ්ච ආජීවපාරිසුද්ධිසීලන්ති. පාණාතිපාතාදීභි පටිවිරතිවචනෙන සතිසිද්ධි. සතියා හි සාවජ්ජානවජ්ජෙ, තත්ථ ච ආදීනවානිසංසෙ සල්ලක්ඛෙන්වා සාවජ්ජං පභාය අනවජ්ජං සමාදාය වත්තති. තථා හි සා “විසයාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා”ති ච වුච්චති. “තයිදං භික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති” තිආදිනා සමාධිපඤ්ඤාසිද්ධි. පඤ්ඤාය හි යථාභූතාවබ්බොධො, සමාහිතො ච යථාභූතං පජානාතීති. තථා “නිච්චො ධුචො” තිආදිනා අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලාසො, “අරොගො පරං මරණා, එකන්තසුඛී අත්තා දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො”ති ච එවමාදීභි අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපල්ලාසො, “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො” තිආදිනා අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලාසො, සබ්බෙහෙව ච දිට්ඨිදීපකපදෙහි අනත්තති “අත්තා”ති විපල්ලාසොති එවමෙත්ථ චත්තාරො විපල්ලාසා සිද්ධා භොන්ති, තෙසං පටිපක්ඛතො චත්තාරි සතිපට්ඨානානි සිද්ධානෙව භොන්ති. තත්ථ චතුභි ඉන්ද්‍රියෙහි චත්තාරො පුග්ගලා නිද්දිසිතබ්බා.

කථං? දුට්ඨො හි තණ්හාවරිතො මුදින්ද්‍රියො ච තික්ඛින්ද්‍රියො චාති, තථා දිට්ඨිවරිතො. තෙසු පඨමො අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලත්තදිට්ඨි සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ “සුඛ”න්ති විපල්ලත්තදිට්ඨි “උප්පන්නං කාමවිතක්කං නාධිවාසෙති” තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14; 6.58) වුත්තෙන වීරියසංවරසඬ්ඛාතෙන වීරියබලෙන තං විපල්ලාසං විධමති. තතියො අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති අයාථාවගාහී සමථබලෙන සමාහිතභාවතො සඬ්ඛාරානං බණ්කභාවං යථාභූතං පටිවිජ්ඣති. චතුත්ථො සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවිචිත්තත්තා එස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ඉභ්මජාලසුත්තවණ්ණනා
 අනත්තනි “අත්තා”නි මිච්ඡාහිනිවෙසී චතුකොට්ඨකසුඤ්ඤාතමනසිකාරෙත
 තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙති. චතුහි චෙත්ථ විපල්ලාසෙහි
 චතුරාසවොසයොගකායගන්ථඅගතිතණ්හුප්පාදුපාදානසත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිති
 අපරිඤ්ඤාදිවසෙන සබ්බො අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා චතුහි
 සතිපට්ඨානෙනි

චතුබ්බිධක්ඛානවිහාරාධිට්ඨානසුඛභාගියධම්මඅප්පමඤ්ඤාසම්මප්පධානඉද්ධි
 පාදාදිවසෙන සබ්බො චොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති අයං සීහවික්කිළිතස්ස
 නයස්ස භූමි. ඉධාපි සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාහි, චතුහිපි වා විපල්ලාසෙහි
 සමුදයසච්චං, තෙසං අධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා
 දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බො.

දිසාලොචනඅඬුකුසනයද්වයවණ්ණනා

ඉති තිණ්ණං අත්ථනයානං සිද්ධියා වොහාරනයද්වයමිපි සිද්ධමෙව
 හොති. තථා හි අත්ථනයදිසාභූතධම්මානං සමාලොචනං දිසාලොචනං,
 තෙසං සමානයනං අඬුකුසොති නියුත්තා පඤ්ච නයා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාසනපට්ඨානවණ්ණනා

ඉදං සුත්තං සොළසවිධෙ සුත්තන්තපට්ඨානෙ
 සංකිලෙසවාසනාසෙක්ඛභාගියං, සංකිලෙසනිබ්බොධාසෙක්ඛභාගියමෙව වා.
 අට්ඨවිසතිවිධෙ පන සුත්තන්තපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරං
 සත්තධම්මාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤායාදස්සනභාවනං සකච්චනපරච්චනං
 විස්සජ්ජනියාවිස්සජ්ජනියං කුසලාකුසලං අනුඤ්ඤාතපටික්ඛිත්තඤ්චාති
 වෙදිතබ්බං.

පකරණනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉභ්මජාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා

රාජාමච්චකථාවණ්ණනා

150. රාජගහෙති එත්ථ දුග්ගභ්‍යපදට්ඨානවිසෙසසම්පදාදියොගතො පධානභාවෙන රාජුහි ගහිතන්ති රාජගහන්ති ආහ “මන්ධාතු...පෙ.... වුවුවති” ති. තත්ථ මහාගොවින්දෙන මහාසත්තෙන පරිග්ගහිතං රෙණුආදීහි රාජුහි පරිග්ගහිතමෙව හොතීති මහාගොවින්දග්ගහණං. මහාගොවින්දොති මහානුභාවො එකො පුරාතනො රාජාති කෙච්. පරිග්ගහිතත්තාති රාජධානිභාවෙන පරිග්ගහිතත්තා. පකාමරති නගරමාපනෙන රඤ්ඤා කාරිතසබ්බගෙහත්තා රාජගහං, ගිජ්ඣකුටාදීහි පරික්ඛිත්තත්තා පබ්බතරාපෙහි පරික්ඛිත්තගෙහසදිසන්තිපි රාජගහං, සම්පන්නභවනතාය රාජමානං ගෙහන්ති පි රාජගහං, සංවිහිතාරක්ඛතාය අනත්ථාවහභාවෙන උපගතානං පට්ඨරාජුනං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං, රාජුහි දිස්වා සම්මා පතිට්ඨාපිතත්තා තෙසං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං, ආරාමරාමණෙයාකාදීහි රාජතෙ, නිවාසසුඛතාදිනා සත්තෙහි මමත්තවසෙන ගස්හති, පරිග්ගස්හතිති වා රාජගහන්ති ඵදිසෙ පකාමර යො පදෙසො යානවිසෙසභාවෙන උළාරසත්තපරිභොගොති ආහ “තං පනෙත”න්තිආදි. තෙසන්ති යක්ඛානං. වසනවනන්ති ආපානභූමිභූතං උපවනං.

අවිසෙසෙනාති “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති” (ම. නි. 1.69; 3.75; විහ. 508), “පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, (දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; පාරා. 11) “මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”, (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315, 451, 471; 3.230; විහ. 642) “සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං චෙතොසමාධිං සමාපජ්ජිත්වා විහරති”තිආදීසු (ම. නි. 1.459) විය සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධොති විසෙසපරාමසනෙන විනා. ඉරියාය කායිකකිරියාය පවත්තනුපායභාවතො පටොති ඉරියාපටො. යානාදීනඤ්ඤි ගතිනිවත්ති ආදිඅවත්ථාහි විනා න කඤ්චි කායිකකිරියං පවත්තෙතුං සක්කා. විහරති පවත්තති එතෙන, විහරණඤ්චාති විහාරො, දිබ්බභාවාවහො විහාරො දිබ්බවිහාරො, මහග්ගතජ්ඣානාති. නෙත්තියං පන “චතස්සො ආරුප්පසමාපත්තියො ආනෙඤ්ජා විහාරා”ති චුත්තං. තං තාසං මෙත්තාඤානාදීනං බ්‍රහ්මවිහාරතා විය භාවනාවිසෙසභාවං සන්ධාය චුත්තං. අට්ඨකථාසු පන දිබ්බභාවාවහසාමඤ්ඤතො තාපි “දිබ්බවිහාරා” ත්වෙව චුත්තා. හිතුපසංභාරාදිවසෙන පවත්තියා බ්‍රහ්මභූතා සෙට්ඨභූතා විහාරාති බ්‍රහ්මවිහාරා, මෙත්තාඤානාදිකා. අනඤ්ඤසාධාරණත්තා අරියානං විහාරාති අරියවිහාරා, චතස්සොපි ඵලසමාපත්තියො. සමඬගීපරිදීපනන්ති සමඬගිභාවපරිදීපනං.

ඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනං

ඉතරවිහාරසමායොගපරිදීපනස්ස විසෙසවචනස්ස අභාවතො, ඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනස්ස ව අත්ථසිද්ධත්තා. විහරතීති එත්ථ වි-සද්දො විච්ඡෙදත්ථජොතනො, හරතීති නෙති, පවත්තෙතීති අත්ථො. තත්ථ කස්ස

දිසතිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා කෙන විච්ඡින්නං, කථං කස්ස පවත්තනන්ති අන්තොලීනං වොදනං සන්ධායාහ “සො හී”තිආදි.

ගොවරගාමදස්සනත්ථං “රාජගහෙ”ති වත්වා බුද්ධානං අනුරූපනිවාසනට්ඨානදස්සනත්ථං “අම්බවනෙ”ති වුත්තන්ති ආහ “ඉදමස්සා”තිආදි. එතන්ති එතං “රාජගහෙ”ති භූමිමවචනං සමීපත්ථෙ “ගඬිගාය ගාවො වරන්ති, කුපෙ ගග්ගකුල”න්ති ව යථා. කුමාරෙන හතොති කුමාරහතො, සො එව කොමාරහච්චො යථා හිසග්ගමෙව හෙසජ්ජං. දොසාහිසන්තන්ති වාතපිත්තාදිවසෙන උස්සන්තදොසං. විරෙචෙත්වාති දොසපකොපතො විචෙචෙත්වා.

අඬිසතෙළසහීති අඬිසෙන තෙරසහි අඬිසතෙරසහි හික්ඛුසතෙහි. තානි පන පඤ්ඤාසාය උනානි තෙරසහික්ඛුසතානි හොන්තිති ආහ “අඬිසතෙනා”තිආදි.

රාජතීති දිබ්බති, සොහතීති අත්ථො. රඤ්ජෙතීති රමෙති. රඤ්ඤොති පිතු බිම්බිසාරරඤ්ඤො. සාසනට්ඨෙත හිංසනට්ඨෙත සත්තු.

භාරියෙති ගරුකෙ අඤ්ඤෙසං අසක්කුණෙය්‍යො වා. සුවණ්ණසත්ථකෙනාති සුවණ්ණමයෙන සත්ථකෙන. අයොමයඤ්ඤි රඤ්ඤො සරීරං උපනෙතුං අයුත්තන්ති වදති. සුවණ්ණසත්ථකෙනාති වා සුවණ්ණපරික්ඛතෙන සත්ථකෙන බාහුං ඵාලාපෙත්වාති සිරාවෙධවසෙන බාහුං ඵලාපෙත්වා උදකෙන සමිහින්දිත්වා පායෙසි කෙවලස්ස ලොහිතස්ස ගබ්හිනිත්ථියා දුජ්ජීරහාවතො. ධුරාති ධුරභූතා, ගණස්ස, ධොරය්හාති අත්ථො. ධුරං නිහරාමීති ගණධුරං ගණබන්ධියං නිබ්බත්තෙමි. “පුබ්බෙ බො”තිආදි බන්ධකපාළි එව.

පොත්ථනියන්ති ඡුරිකං, යං “නබ්බර”න්තිපි [පොථනිකන්ති ඡුරිකං, යං බරන්තිපි (සාරත්ථ. ටී. 3.339) පොථනිකන්ති ඡුරිකං, බරන්තිපි (වි. වි. ටී. 2.චූළවග්ගවණ්ණනා 339)] වුවවති. දිවා දිවස්සාති දිවස්සපි දිවා, මජ්ඣන්තිකවෙලායන්ති අත්ථො.

තස්සා සරීරං ලෙහිත්වා යාපෙති අත්තුපක්කමෙන මරණං න යුත්තන්ති. න හි අරියසාවකා අත්තානං විනිපාතෙත්තිති. මග්ගඵලසුබ්බතාති මග්ගඵලසුබ්බාවහෙන සොතාපත්තිමග්ගඵලසුබ්බපසඤ්ඤිතෙන වඩ්ඪකමෙන යාපෙති. චෙතියඬිගණෙති ගන්ධපුප්ඵාදීහි පූජනට්ඨානභූතෙ චෙතියඬිගණෙ. නිසජ්ජනත්ථායාති හික්ඛුසඬිසනිසිදනත්ථාය. වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ...පෙ.... යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්ති තත්ථ බහුලං නිබ්බත්තපුබ්බතාය චිරපරිචිතනිකන්තිවසෙන.

බොහෙත්වාති පුත්තසීනෙහස්ස බලවහාවතො, සහජාතපීතීවෙගස්ස ච සවිජ්ජාරතාය තංසමුට්ඨානරූපධම්මෙහි ඵරණවසෙන සකලසරීරං ආලොළෙත්වා. තෙනාහ “අට්ඨිමිඤ්ජං ආහව්ව අට්ඨාසී”ති. පිතුගුණන්ති පිතු අත්තති සීනෙහගුණං. මුඤ්ඤාපෙත්වාති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “අභිමාරකපුරිසපෙසනාදිජ්ජකාරොනා”ති වුත්තෙ එව පකාරෙ පච්චාමසති. විත්ථාරකථානායොති අජාතසත්තුපසාදනාදිවසෙන විත්ථාරතො වත්තබ්බාය කථාය නයමත්තං. කස්මා පනෙත්ථ විත්ථාරනායා කථා න වුත්තාති ආහ “ආගතත්තා පන සබ්බං න වුත්ත”න්ති.

කොසලරඤ්ඤොති මහාකොසලරඤ්ඤො. පණ්ඩිතාධිවචනන්ති පණ්ඩිතවෙචනං. විදන්තීති ජානන්ති. වෙදෙන ඤාණෙන කරණභූතෙන ඊහති පවත්තතීති වෙදෙහි.

එත්ථාති එතස්මිං දිවසෙ. අනසනෙන වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන එකච්චමනොදුච්චරිතදුස්සීලාදීති සඬගණ්හාති. තථා හි ගොපාලකූපොසථො අභිජ්ඣාසහගතවිත්තස්ස වසෙන වුත්තො, නිගණ්ඨුපොසථො මොසචජ්ජාදිවසෙන. යථාහ “සො තෙන අභිජ්ඣාසහගතෙන චෙතසා දිවසං අතිනාමෙති”ති (අ. නි. 1.71), “ඉති යස්මිං සමයෙ සච්චෙ සමාදායෙතබ්බා, මුසාවාදෙ තස්මිං සමයෙ සමාදායෙත්ති”ති (අ. නි. 1.71) ච ආදි. එත්ථාති උපොසථසද්දෙ. අත්ථුද්ධාරොති වත්තබ්බඅත්ථානං උද්ධාරණං.

නනු ච අත්ථමත්තං පති සද්දා අභිනිවිසන්තීති න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්ථා අභිධියන්තීති? සච්චමෙන. සද්දවිසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ, තෙසං පන අත්ථානං උපොසථසද්දවචනීයතා සාමඤ්ඤං උපාදාය වුච්චමානො අයං විචාරො උපොසථසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරොති වුත්තො. හෙට්ඨා “එවං මෙ සුත”න්තිආදීසු ආගතෙ අත්ථුද්ධාරෙහි එසෙව නයො. කාමඤ්ඤං පාතිමොක්ඛද්දෙසාදිවිසයොපි උපොසථසද්දො සාමඤ්ඤරූපො එව විසෙසසද්දස්ස අවාචකභාවතො, තාදිසං පන සාමඤ්ඤං අනාදිශිත්වා අයමත්ථො වුත්තොති වෙදිතබ්බං. සීලසුද්ධිවසෙන උපෙනෙහි සමග්ගෙහි වසීයති අනුට්ඨියතීති උපොසථො, පාතිමොක්ඛද්දෙසො. සමාදානවසෙන අධිට්ඨානවසෙන වා උපෙච්ච අරියවාසාදිඅත්ථං වසිතබ්බතො උපොසථො, සීලං. අනසනාදිවසෙන උපෙච්ච වසිතබ්බතො අනුචසිතබ්බතො උපොසථො. උපවාසොති සමාදානං. උපොසථකුලභූතතාය නවමහත්ථිනිකායපරියාපත්තෙ හත්ථිනාගෙ කිඤ්චි කිරියං අනපෙක්ඛිත්වා රුජ්ඣිවසෙන සමඤ්ඤාමත්තං උපොසථොති ආහ “උපොසථො නාගරාජාතිආදීසු පඤ්ඤන්ති”ති. දිවසෙ පන උපොසථසද්දජ්ජවත්ති අට්ඨකථායං වුත්තා එව. සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ගති එත්ථ පන සුද්ධස්සාති සබ්බසො කිලෙසමලාභාවෙන සුද්ධස්ස. චෙති නිපාතමත්තං. චෙති වා බ්‍යත්තන්ති අත්ථො. සදා එග්ගති නිච්චකාලමිපි එග්ගණනක්ඛත්තමෙව.

දිසනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
යස්ස හි ඵග්ගුණමාසෙ උත්තරඵග්ගුණදිවසෙ තිත්ථන්හානං කරොන්තස්ස
සංවච්ඡරිකපාපපවාහනං හොතීති ලද්ධි, තං තතො විවෙචෙතුං ඉදං භගවතා
වුත්තං. සුද්ධස්සුපොසථො සදාති යථාවුත්තසුද්ධියා සුද්ධස්ස
උපොසථචගාති වතසමාදානාති ච අසමාදියතොපි නිච්චං උපොසථො,
උපොසථවාසො ඵවාති අත්ථො. පඤ්චදසන්තං තිථිතං පුරණවසෙන
පන්තරසො.

බහුසො, අතිසයතො වා කුමුදානි ඵත්ථ සන්තීති කුමුදවතී, තිස්සං
කුමුදවතියා. චතුත්තං මාසානං පාරිපුරිභුතාති වාතුමාසී. සා ඵව පාළියං
වාතුමාසීතීති වුත්තාති ආහ “ඉධ පන වාතුමාසීතීති වුව්චතී”ති. තදා
කත්තිකමාසස්ස පුණ්ණතාය මාසපුණ්ණතා. වස්සානස්ස උතුතො
පුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතා. කත්තිකමාසලක්ඛිතස්ස සංවච්ඡරස්ස
පුණ්ණතාය සංවච්ඡරපුණ්ණතා. “මා” ඉති වන්දො වුව්චති තස්ස ගතියා
දිවසස්ස මිනිතබ්බතො. ඵත්ථ පුණ්ණොති ඵතිස්සා රත්තියා
සබ්බකලාපාරිපුරියා පුණ්ණො. තදා හි වන්දො සබ්බසො පරිපුණ්ණො
හුත්වා දිස්සති. ඵත්ථ ච “තදහුපොසථෙ පන්තරසෙ”ති පදානි දිවසවසෙන
වුත්තාති, “කොමුදියා”තිආදීති රත්තිවසෙන.

රාජාමච්චපරිවුතොති රාජකුලසමුදාගතෙහි අමච්චෙහි පරිවුතො. අථ වා
අනුයුත්තකරාජුහි චෙව අමච්චෙහි ච පරිවුතො. චතුරුපක්කිලෙසාති අබ්භා
මහිකා ධුමරජො රාහුති ඉමෙහි චතුහි උපක්කිලෙසෙහි. සන්තිට්ඨානං කතං
අට්ඨකථායං.

පීතිවචනන්ති පීතිසමුට්ඨානං වචනං. යඤ්ඤි වචනං
පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛං කෙවලං උළාරාය පීතියා වසෙන සරසතො සහසාව
මුඛතො නිච්ඡරති, තං ඉධ “උදාන”න්ති අධිජ්ජෙතං. තෙනාහ “යං
පීතිවචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති”තිආදි.

දොසෙහි ඉතා ගතා අපගතාති දොසිනා ත-කාරස්ස න-කාරං කත්වා යථා
“කිලෙසෙ ජිතො විජිතාවිති ජිතො”ති. අනීය-සද්දො කත්තුඅත්ථෙ
වෙදිතබ්බොති ආහ “මනං රමයතී”ති “රමණියා”ති යථා “නිය්‍යානිකා
ධම්මා”ති. පුණ්ණවසෙන රත්තියා සුරුපතාති ආහ
“වුත්තදොසවිමුත්තායා”තිආදි. තත්ථ අබ්භාදයො වුත්තදොසා,
තබ්බිගමෙනෙව වස්සා දස්සනීයතා, තෙන, උතුසම්පත්තියා ච පාසාදිකතා
වෙදිතබ්බා. ලක්ඛණං භවිතුං යුත්තාති ඵතිස්සා රත්තියා යුත්තො දිවසො
මාසො උතු සංවච්ඡරොති ඵවං දිවසමාසඋතුසංවච්ඡරානං සල්ලක්ඛණං
භවිතුං යුත්තා ලක්ඛඤ්ඤා, ලක්ඛණියාති අත්ථො.

“යං නො පයිරුපාසතො විත්තං පසීදෙය්‍යා”ති වුත්තත්තා “සමණං වා
බ්‍රාහ්මණං වා”ති ඵත්ථ පරමත්ථසමණො ච පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො ච
අධිජ්ජෙතො, න පබ්බජ්ජාමත්තසමණො, න ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණො වාති ආහ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා “සමිතපාපතාය සමණං. බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණ”න්ති. බහුවචනෙ වත්තබ්බෙ එකච්චනං, එකච්චනෙ වා වත්තබ්බෙ බහුවචනං වචනබ්‍යයො. අට්ඨකථායං පන එකච්චනවසෙනෙව බ්‍යයො දස්සිතො. අත්තනි, ගරුට්ඨානියෙ ව එකස්මිම්පි බහුවචනජ්ජයොගො නිරුල්ලොති. සබ්බෙනපීති “රමණියා වතා”තිආදිනා සබ්බෙන වචනෙන. ඔභාසනිමිත්තකම්මන්ති ඔභාසභූතනිමිත්තකම්මං පරිබ්‍යත්තං නිමිත්තකරණන්ති අත්ථො. දෙවදත්තො වාති. ව-සද්දො අත්තුපනයෙන, තෙන යථා රාජා අජාතසත්තු අත්තනො පිතු අරියසාවකස්ස සත්ථුඋපට්ඨාකස්ස සාතනෙන මහාපරාධො, එවං භගවතො මහාඅනත්ථකරස්ස දෙවදත්තස්ස අවස්සයභාවෙන පීති ඉමමත්ථං උපනෙති. තස්ස පිට්ඨිජායායාති තස්ස ජීවකස්ස පිට්ඨිඅපස්සයෙන, තං පමුඛං කත්වා තං අපස්සායාති අත්ථො. වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථන්ති භාවිනියා අත්තනො කථාය උජ්ජ්ජනකවික්ඛෙපනස්ස පච්ඡින්නත්ථං, අනුජ්ජන්තිඅත්ථන්ති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “තස්සං හී”තිආදි.

151. “සො කිරා”තිආදි පොරාණට්ඨකථාය ආගතනයො. එසෙව නයො පරතො මක්ඛලිපදනිබ්බවනෙපි. උපසඬකමත්තීති උපගතා. තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසීති තදෙව නග්ගරූපං පබ්බජ්ජං කත්වා ගණ්හි.

පබ්බජිතසමුහසඬබ්බාතො සඬසොති පබ්බජිතසමුහතාමත්තෙන සඬසො, න නිය්‍යානිකදිට්ඨිසුච්ඡද්ධසීලසාමඤ්ඤවසෙන සංභතත්තාති අධිජ්ජායො. අස්ස අත්ථීති අස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤස්ස පරිවාරභූතො අත්ථී. ස්වෙවාති පබ්බජිතසමුහසඬබ්බාතොව. කෙච් පන “පබ්බජිතසමුහවසෙන සඬසී, ගහට්ඨසමුහවසෙන ගණී”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං ගණෙ එව ලොකෙ සඬස-සද්දස්ස නිරුල්ලහත්තා. ආචාරසික්ඛාපනවසෙනාති අවෙලක වතවරියාදිආචාරසික්ඛාපනවසෙන. පාකටොති සඬසීආදිභාවෙන පකාසිතො. “අජ්ජිච්ඡො”ති වත්වා තත්ථ ලබ්භමානං අජ්ජිච්ඡත්තං දස්සෙතුං “අජ්ජිච්ඡතාය වත්ථම්පි න නිවාසෙති”ති චුත්තං. න හි තස්මිං සාසනිකෙ විය සන්තගුණනිගුහණලක්ඛණා අජ්ජිච්ඡතා ලබ්භතීති. යසොති කිත්තිසද්දො. “තරන්ති එතෙන සංසාරොස”න්ති එවං සම්මතත්තා තිත්ථං චූච්චති ලද්ධිති ආහ “තිත්ථකරොති ලද්ධිකරො”ති. සාධුසම්මතොති “සාධු”ති සම්මතො, න සාධුහි සම්මතොති ආහ “අයං සාධු”තිආදි. “ඉමානි මෙ වතසමාදානාති එත්තකං කාලං සුචිණානී”ති පබ්බජිතතො පට්ඨාය අතික්කන්තා බහු රත්තියො ජානාතීති රත්තඤ්ඤු. තා පනස්ස රත්තියො විරකාලභූතාති කත්වා විරං පබ්බජිතස්ස අස්සාති විරපබ්බජිතො. තත්ථ විරපබ්බජිතතාගහණෙන බුද්ධිසීලතං දස්සෙති, රත්තඤ්ඤුතාගහණෙන තත්ථ සම්පජානතං. අද්ධානන්ති දීඝකාලං. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්දො තයො රාජපරිවට්ටො”ති, ද්වින්නං තිණ්ණං රාජුනං රජ්ජං අනුසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතො”ති වත්වා කතං වයොගහණං

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා ඔසානවයාපෙක්ඛන්ති ආහ “පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තො”ති. උභයන්ති “අද්ධගතො, වයොඅනුප්පත්තො”ති පද්දවයං.

පුබ්බෙ පිතරා සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා දෙසනාය සුතපුබ්බතං සන්ධායාහ “කුමාරාභිඤ්ඤාදි...පෙ.... සොතුකාමො”ති. දස්සනෙනාති න දස්සනමත්තං, දිස්වා පන තෙන සද්ධිං ආලාපසල්ලාපං කත්වා තතො අකිරියවාදං සුත්වා තෙසං අනත්තමනො අහොසි. ගුණකථායාති අභූතගුණකථාය. තෙනාහ “සුට්ඨුතරං අනත්තමනො භුත්වා”ති. යදි අනත්තමනො, කස්මා තුණ්හි අහොසීති ආහ “අනත්තමනො සමානොපි”තිආදි.

152. ගොසාලායාති එවං නාමකෙ ගාමෙ. වස්සානකාලෙ ගුන්තං තිට්ඨනසාලාති එකෙ.

153. පටිකිට්ඨතරන්ති නිහිනතරං. තත්තාවුතානීති තත්තෙ පසාරෙත්වා විතාති. “සිතෙ සිතො”තිආදිනා ඡහාකාරෙහි තස්ස නිහිනස්ස නිහිනතරං දස්සෙති.

154. වච්චං කත්වාපීති පි-සද්දෙන භොජනං භුඤ්ජිත්වාපි කෙනචි අසුචිනා මක්ඛිතො පිති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඨෙති. වාලිකපුපං කත්වාති වත්තවසෙන වාලිකාය පුපං කත්වා.

156. පලිබුද්ධනකිලෙසොති සංසාරෙ පලිබුද්ධනකිච්චො රාගාදිකිලෙසො ඛේත්තවත්ථුපුත්තදාරාදිවිසයො.

කොමාරහව්වජීවකකථාවණ්ණනා

157. න යථාධිප්පායං වත්තතීති කත්වා චුත්තං “අනත්ථො වත මෙ”ති. ජීවකස්ස තුණ්හිභාවො මම අධිප්පායස්ස මද්දනසදිසො, තස්මා තං පුච්ඡිත්වා කථාපනෙන මම අධිප්පායො පුරෙතඛිබ්බොති අයමෙත්ථ රඤ්ඤො අප්ඣාසයොති දස්සෙන්නො “හත්ථිමිහි නු බො පනා”තිආදිමාහ. කිං තුණ්හිති කිං කාරණා තුණ්හි, කිං තං කාරණං, යෙන තුවං තුණ්හිති චුත්තං හොති. තෙනාහ “කෙන කාරණෙන තුණ්හි”ති.

කාමං සබ්බාපි තථාගතස්ස පටිපත්ති අනඤ්ඤසාධාරණා අච්ඡරියඅබ්භූතරූපා ව, තථාපි ගබ්භොක්කන්ති-අභිජාතිඅභිනික්ඛමනඅභිසම්බොධිධම්මවක්කප්පවත්තන-යමකපාටිභාරියදෙවොරොහණාති සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය සුපාකටාති, න සක්කා කෙනචි පටිබාහිතුන්ති තානියෙවෙත්ථ උද්ධටාති. ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථෙති ඉත්ථං එවං පකාරො භූතො ජාතොති එවං කථනත්ථෙ. උපයොගවචනන්ති. “අබ්භූග්ගතො”ති එත්ථ අහීති උපසග්ගො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථජොතකො, තෙන යොගතො “තං බො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා පන භගවන්ත”න්ති ඉදං සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනං, තෙනාහ “තස්ස ඛො පන භගවතොති අත්ථො”ති. කලායාණගුණසමන්තාගතොති කලායාණෙහි ගුණෙහි යුත්තො, තං නිස්සිතො තබ්බිසයතායාති අධිප්පායො. සෙට්ඨොති එත්ථාපි එසෙව නයො. කිත්තෙතබ්බතො කිත්ති, සා එව සද්දනීයතො සද්දොති ආහ “කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙවා”ති. අභිත්ථවනවසෙන පවත්තො සද්දො ඵුතිසොසො. අනඤ්ඤසාධාරණගුණෙ ආරබ්භ පවත්තත්තා සදෙවකං ලොකං අජ්ඣොක්ථරිත්වා අභිභවිත්වා උග්ගතො.

සො භගවාති යො සො සමතිං සපාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාථො භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි සදෙවකෙ ලොකෙ “භගවා”ති සබ්බත්ථ පත්ථට්ඨකිත්තිසද්දො, සො භගවා. “භගවා”ති ව ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “භගවාති තෙනං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 84). පරතො පන භගවාති ගුණකිත්තනං.

යථා කම්මට්ඨානිකෙන “අරහ”න්තිආදීසු නවට්ඨානෙසු පච්චෙකං ඉති-සද්දං යොජෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරීයන්ති, එවං බුද්ධගුණසංකීර්තකෙනාපිති දස්සෙත්තො “ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවා”ති ආහ. “ඉතිපෙතං අභූතං, ඉතිපෙතං අතච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.5) විය ඉධ ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චක්ඛකරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන ව තෙසං ගුණානං බහුභාවො දීපිතො. තානි ව සංකීර්තෙත්තෙන විඤ්ඤානා චිත්තස්ස සම්මුඛිභූතානෙව කත්වා සංකීර්තෙතබ්බානීති දස්සෙත්තො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති චුත්තං හොතී”ති ආහ. එවඤ්ඤි නිරුපෙත්වා කිත්තෙත්තෙ යස්ස සංකීර්තෙති, තස්ස භගවති අතිවිය අභිප්පසාදො හොති. ආරකත්තාති සුවිදුරත්තා. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං. අරානන්ති සංසාරචක්කස්ස අරානං. භතත්තාති විභතත්තා. පච්චයාදීනන්ති විචරාදිපච්චයානඤ්චෙව පූජාවිසෙසානඤ්ච. තතොති විසුද්ධිමග්ගතො. යථා ව විසුද්ධිමග්ගතො, එවං තංසංවණ්ණනතොපි තෙසං විත්ථාරො ගහෙතබ්බො.

යස්මා ජීවකො බහුසො සත්ථුසන්නිකෙ බුද්ධගුණෙ සුත්වා ධීතො, දිට්ඨසච්චතාය ව සත්ථුසාසනෙ විගතකථංකථො වෙසාරජ්ජප්පත්තො, තස්මා ආහ “ජීවකො පනා”තිආදි. පඤ්චවණ්ණායාති බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්චජ්ජකාරාය. නිරන්තරං ඵුටං අහොසි කතාධිකාරභාවතො. කම්මන්තරායවසෙන හිස්ස රඤ්ඤො ගුණසරීරං බතූපහනං අහොසි.

158. “උත්තම”න්ති වත්වා න කෙවලං සෙට්ඨභාවො එවෙත්ථ කාරණං, අථ ඛො අප්පසද්දතාපි කාරණන්ති දස්සෙතුං “අස්සයානරථයානානී”තිආදි චුත්තං. භත්ථියානෙසු නිබ්බිසෙවනමෙව

සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලපුත්තවණ්ණනා ගණ්හන්තො හත්ථිනියොව කප්පාපෙසි. රඤ්ඤො ආසඬකානිවත්තනත්ථං ආසන්නවාරිභාවෙන තත්ථ ඉත්ථියොව නිසජ්ජාපිතා. රඤ්ඤො පරෙසං දුරුපසඬකමනභාවදස්සනත්ථං තා පුරිසවෙසං ගාභාපෙත්වා ආවුධහත්ථා කාරිතා. පටිවෙදෙසිති ඤාපෙසි. තදෙව්නි ගමනං, අගමනමෙව වා.

159. මහඤ්චාති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “මහතාචා”ති. මහච්චාති මහනියා, ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තං, මහන්තෙනාති චුත්තං හොති. තෙනාහ “රාජානුභාවෙනා”ති “ද්විත්තං මහාරට්ඨානං ඉස්සරියසිරි”ති අඬගමගධරට්ඨානං ආධිපච්චමාහ. ආසත්තඛග්ගානීති අංසෙ ඔලම්භනවසෙන සන්නද්ධඅසිති. කුලභොගඉස්සරියාදිවසෙන මහති මත්තා එතෙසන්ති මහාමත්තා, මහානුභාවා රාජපුරිසා. විජ්ජාධරතරුණා වියාති විජ්ජාධරකුමාරා විය. රට්ඨියපුත්තාති භොජපුත්තා. හත්ථිසටාති හත්ථිසමුහා. අඤ්ඤමඤ්ඤසඬසට්ටනාති අවිච්ඡෙදවසෙන ගමනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤසමඛන්ධා.

විත්තුත්තාසො සයං භායනට්ඨෙත භයං යථා තථා භායතීති කත්වා. ඤාණං භායිතබ්බෙ එව වත්ථුස්මිං භයතො උපට්ඨිතෙ “භායිතබ්බමිද”න්ති භයතො තීරණතො භයං. තෙනෙවාහ “භයතුපට්ඨානඤාණං පන භායති නභායතීති? න භායති. තඤ්භි අතීතා සඬබාරා නිරුද්ධා, පච්චුප්පන්නා නිරුජ්ඣන්ති, අනාගතා නිරුජ්ඣස්සන්තිති තීරණමත්තමෙව හොති”ති (විසුද්ධි. 2.751). ආරම්මණං භායති එතස්මාති භයං. ඔතජ්ජං පාපතො භායති එතෙනාති භයං. භයානකන්ති භායනාකාරො. භයන්ති ඤාණභයං. සංවෙගන්ති සහොත්තජ්ජඤාණං සන්නාසන්ති සබ්බසො උබ්බිජ්ජනං. භායිතබ්බට්ඨෙත භයං භීමභාවෙන හෙරවන්ති භයහෙරවං, භීතබ්බවත්ථු. තෙනාහ “ආගච්ජති”ති.

භීරුං පසංසන්තීති පාපතො භායනතො උත්තසනතො භීරුං පසංසන්ති පණ්ඩිතා. න භී තත්ථ සුරන්ති තස්මිං පාපකරණෙ සුරං පගබ්බධංසිතං න භී පසංසන්ති. තෙනාහ “භයා භී සන්නො න කරොන්ති පාප”න්ති. තත්ථ භයාති පාපුත්තාසතො, ඔත්තජ්ජහෙතුති අත්ථො. සරීරවලනන්ති භයවසෙනසරීරසංකම්පො. එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො. “රාජගහෙ”තිආදි තෙසං අධිජ්ජායවිවරණං. කාමං වයතුලොයා “වයස්සො”ති චුච්චති, රුළුභිරෙරසො, යො කොචි පන සභායො වයස්සො, තස්මා වයස්සාභිලාපොති සභායාභිලාපො. න විජ්ජලම්භෙසිති න විසංවාදෙසි. විනස්සෙය්‍යාති විත්තවිසාතෙන විහඤ්ඤෙය්‍යා.

සාමඤ්ඤඵලපුච්ඡාවණ්ණනා

160. භගවතො තෙජොති බුද්ධානුභාවො. රඤ්ඤො සරීරං ඵරි යථා තං සොණදණ්ඩස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භගවතො සන්නිකං ගච්ජන්තස්ස අන්තොවනසණ්ඩගතස්ස. එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො.

161. යෙන, තෙනාති ච භූමිමත්ථෙ කරණවචනන්ති ආහ “යත්ථ භගවා, තත්ථ ගතො”ති. තදා තස්මිං භික්ඛුසඤ්ඤා තුණ්හිභාවස්ස අනවසෙසතො ඛ්‍යාපිභාවං දස්සෙතුං “තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතං”න්ති චුත්තන්ති ආහ “යතො යතො...පෙ.... මෙවාති අත්ථො”ති. භත්ථස්ස කුකතත්තා අසංයමො අසම්පජ්ඤාකිරියා භත්ථකුක්කුච්චන්ති වෙදිතබ්බො. වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පත්ථො, තෙන තදඤ්ඤො අසංයමභාවො විභාවිතොති දට්ඨබ්බං. තත්ථ පන චක්ඛුඅසංයමො සබ්බපඨමො, දුන්නිවාරො වාති තදභාවං දස්සෙතුං “සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිත”න්තිආදි චුත්තං. කායිකවාචසිකෙන උපසමෙන ලද්ධෙන ඉතරොපි අනුමානතො ලද්ධො ඵව භොතීති ආහ “මානසිකෙන වා”ති. උපසමන්ති සංයමං, ආචාරසම්පත්තින්ති අත්ථො. පඤ්චපරිවට්ටෙති පඤ්චපුරිසපරිවට්ටෙ. පඤ්චභාකාරෙහීති “ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී”ති (මහානි. 38, 192) ඵවං ආදිනා ආගතෙහි, පඤ්චවිධඅරියද්ධිසිද්ධෙහි ච පඤ්චහි පකාරෙහි. තාදිලක්ඛණෙහි තාදිභාවෙ.

162. න මෙ පඤ්චවිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථීති සත්ථු සබ්බත්ථ අප්පට්භතඤ්ඤාණචාරතාදස්සනං. යදාකඤ්ඤාති න වදන්ති, කථං පන වදන්තිති ආහ “සුත්වා වෙදිස්සාමා”ති පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතත්තා. බුද්ධා පන සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙන්නීති සම්බන්ධො. “යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකාන”න්ති ඉදං “පුච්ඡාචුසො යදාකඤ්ඤාති”තිආදීති (සං. නි. 1.237, 246; සු. නි. ආලවකසුත්තෙ) සුත්තපදානි පුච්ඡන්තානං යෙසං පුග්ගලානං වසෙන ආගතානි, තං දස්සනත්ථං. “පුච්ඡාචුසො යදාකඤ්ඤාති”ති ඉදං ආලවකස්ස යක්ඛස්ස ඔකාසකරණං, සෙසානි නරින්දාදීනං. මනසිච්ඡස්සිති මනසා ඉච්ඡස්සි. පුච්ඡවිභො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡථානි බාවරිස්ස සංසයං මනසා පුච්ඡවිභො. තුම්භාකං පන සබ්බෙසං යං කිඤ්චි සබ්බසංසයං මනසා, අඤ්ඤථා ච, යථා ඉච්ඡථ, තථා පුච්ඡවිභොති අධිප්පායො.

සාධුරූපාති සාධුසභාවා. ධම්මොති පචෙණ්ඩම්මො. චුද්ධන්ති සීලාදීහි බුද්ධිප්පත්තං, ගරුන්ති අත්ථො. එස භාරොති එස සංසයුපච්ඡේදනසඤ්ඤාතො භාරො, ආගතො භාරො අවස්සං ආවහිතබ්බොති අධිප්පායො. ඤාත්වා සයන්ති පරුපදෙසෙන විනා සයමෙව ඤාත්වා.

සුචිරතෙනාති ඵවං නාමකෙන බ්‍රාහ්මණෙන. තග්ඝාති එකංසෙන. යථාපි කුසලො තථාති යථා සබ්බධම්මකුසලො සබ්බවිදු ජානාති කථෙති, තථා අභමක්ඛිස්සං. රාජා ච බො තං යදි කාහති වා න වාති යො තං ඉධ පුච්ඡිතුං පෙසෙසි, සො රාජානං තයා පුච්ඡිතං කරොතු වා මා වා, අහං පන තෙ අක්ඛිස්සං අක්ඛිස්සාමි, ආචක්ඛිස්සාමිති අත්ථො.

163. සිප්පනට්ඨෙන සික්ඛිතබ්බතාය ච සිප්පමෙව සිප්පායතනං ජීවිකාය කාරණභාවතො. සෙය්‍යථීදන්ති නිපාතො, තස්ස තෙ කතමෙති අත්ථො. පුටු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා සිප්පායතනානීති හි සාධාරණතො සිප්පානි උද්දිසිත්වා උපරි තංතංසිප්පපථීවිතො නිද්දිට්ඨා පුග්ගලාධිට්ඨානකථාය පපඤ්චං පරිහරිතුං. අඤ්ඤථා යථාධිප්පෙතානි තාව සිප්පායතනානි දස්සෙත්වා සුත තංතංසිප්පපථීවිසු දස්සියමානෙසු පපඤ්චො සියාති. තෙනාහ “හත්ථාරොහා”තිආදි.

හත්ථීං ආරොහන්ති, ආරොහාපයන්ති වාති හත්ථාරොහා. යෙහි පයොගෙහි පුරිසො හත්ථීතො ආරොහනයොග්ගො හොති, හත්ථීස්ස තං පයොගං විධායතං සබ්බෙසං පෙනෙසං ගහණං. තෙනාහ “සබ්බෙසී”තිආදි. තත්ථ හත්ථාවරියා නාම යෙ හත්ථීතො හත්ථාරොහකානඤ්ච සික්ඛපකා. හත්ථීවෙජ්ජා නාම හත්ථීහිසක්කා. හත්ථීමෙණ්ඩා නාම හත්ථීනං පාදරක්ඛකා. ආදි-සද්දෙන හත්ථීනං යවසදායකාදිකෙ සඬිගණ්හාති. අස්සාරොහා රථිකාති එත්ථාපි එසෙව නයො. රථෙ නියුත්තා රථිකා. රථරක්ඛා නාම රථස්ස ආණ්ණරක්ඛකා. ධනුං ගණ්හන්ති, ගණ්හාපෙන්නි වාති ධනුග්ගහා, ඉස්සාසා ධනුසිප්පස්ස සික්ඛාපකා ව. තෙනාහ “ධනුආවරියා ඉස්සාසා”ති. වෙලෙන වෙලපටාකාය යුද්ධෙ අකන්ති ගච්ඡන්තීති වෙලකාති ආහ “යෙ යුද්ධෙ ජයධජං ගහෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්ති”ති. යථා තථා යීතෙ සෙනිකෙ බ්‍රහ්මකරණවසෙන තතො වලයන්ති උච්චාලෙන්තීති වලකා. සකුණග්ගිආදයො විය මංසපිණ්ඩං පරසෙනාසමුහං සාහසිකමහායොධතාය ඡෙත්වා ඡෙත්වා දයන්ති උජ්ජන්තිත්වා උජ්ජන්තිත්වා ගච්ඡන්තීති පිණ්ඩදායකා. දුතියවිකප්පෙ පිණ්ඩෙ දයන්ති ජනසම්මද්දෙ උජ්ජන්තිත්වා විය ගච්ඡන්තීති පිණ්ඩදායකාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. උග්ගතුග්ගතාති ථාමජවපරක්කමාදිවසෙන අතිවිය උග්ගතා උග්ගාති අත්ථො. පක්ඛන්දන්තීති අත්තතො වීරසුරහාවෙන අසජ්ජමානා පරසෙනං අනුපවිසන්තීති අත්ථො. ථාමජවබලපරක්කමාදිසම්පත්තියා මහානාගා විය මහානාගා. එකන්තසුරාති එකාකිසුරා අත්තතො සුරහාවෙනෙව එකාකිතො හුත්වා යුජ්ඣනකා. සජාලිකාති සවම්මිකා. සරපරිත්තාණවම්මන්ති වම්මපරිසිබ්බිතං බෙට්ඨං, වම්මමයං වා ඵලකං. සරදාසයොධාති අත්තොජාතයොධා.

ආළාරං වුව්චති මහානසං, තත්ථ නියුත්තාති ආළාරිකා, හත්තකාරා. පූච්ඡාති පූච්ඡමිපාදකා, යෙ පූච්ඡමෙව නානස්පකාරතො සම්පාදෙත්වා වික්කිණන්තා ජීවන්ති. කෙසනබලිඛනාදිවසෙන මනුස්සානං අලඬිකාරවිධිං කප්පෙන්ති සංවිදහන්තීති කප්පකා. න්හාපකාති වුණ්ණවිලෙපනාදිහි මලහරණවණ්ණසම්පාදනවිධිනා න්හාපෙන්තීති න්හාපකා. නවත්තාදිවිධිනා පවත්තො ගණනගන්ථො අත්තරා ඡිද්දාහාවෙන අවිඡිද්දකොති වුව්චති, තං ගණනං උපනිස්සාය ජීවන්තා අවිඡිද්දකපායකා. හත්ථෙත අධිප්පායවිඤ්ඤාපනං හත්ථමුද්දා හත්ථ-සද්දො චෙත්ථ තදෙකදෙසෙසු අඬිගුලීසු දට්ඨබ්බො. “න භුඤ්ජමානො සබ්බං හත්ථං මුබ්බෙ පක්ඛිපිස්සාමි”තිආදීසු විය, තස්මා අඬිගුලිසඬිකොචනාදිනා ගණනා

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 හත්ථමුද්දාය ගණනා. විත්තකාරාදීනීති. ආදි-සද්දෙන
 භමකාරකොට්ඨකලෙඛක විලිච්ඡාදීනං සචගහො දට්ඨබ්බො. දිට්ඨෙව
 ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සන්දිට්ඨිකමෙවාති අසම්පරායිකතාය
 සාමං දට්ඨබ්බං, සයං අනුභවිතබ්බං අත්තපච්චක්ඛං දිට්ඨධම්මිකන්ති
 අත්ථො. සුඛිතන්ති සුඛජ්ජත්තං. උපරීති දෙවලොකෙ. සො හි
 මනුස්සලොකතො උපරිමො. කම්මස්ස කතත්තා නිබ්බත්තනතො තස්ස
 ඵලං තස්ස අග්ගිසිඛා විය හොති, තඤ්ච උද්ධං දෙවලොකෙති ආහ “උද්ධං
 අග්ගං අස්සා අත්ථිති උද්ධග්ගිකා”ති. සග්ගං අරහතීති අත්තනො ඵලභූතං
 සග්ගං අරහති, තත්ථ සා නිබ්බත්තනාරහොති අත්ථො. සුඛවිපාකාති
 ඉට්ඨවිපාකවිපච්චනීකා. සුට්ඨ අග්ගෙති අතිවිය උත්තමෙ උළාඨෙ. දක්ඛන්ති
 වඩ්ඪන්ති ඵතායාති දක්ඛිණා, පරිච්චාගමයං පුඤ්ඤන්ති ආහ “දක්ඛිණං
 දාන”න්ති.

මග්ගො සාමඤ්ඤං සමිතපාපසමණභාවොති කත්වා. යස්මා අයං රාජා
 පබ්බජිතානං දාසකස්සකාදීනං ලොකතො අභිවාදනාදිලාභො සන්දිට්ඨිකං
 සාමඤ්ඤඵලන්ති විත්තෙන්වා “අත්ථි නු බො කොචි සමණො වා
 බ්‍රාහ්මණො වා ඊදිසමත්ථං ජානන්තො”ති විමංසන්තො පුරණාදිකෙ
 පුච්ඡිත්වා තෙසං කථාය අනාරාධිතවිත්තො භගවත්තම්පි තමත්ථං පුච්ඡි,
 තස්මා චුත්තං “උපරි ආගතං පන දාසකස්සකොපමං සන්ධාය පුච්ඡති”ති.

කණ්හපක්ඛන්ති යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ ලබ්හමානං දිට්ඨිගතූපසඤ්ඡිතං
 සංකිලෙසපක්ඛං. සුක්කපක්ඛන්ති තබ්බිධුරං උපරිසුත්තාගතං
 වොදානපක්ඛං. සමණකොලාහලන්ති සමණකොතූහලං තංතංසමණවාදානං
 අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධං. සමණභණ්ඩනන්ති තෙනෙව විරොධෙන
 “ඵවංවාදීනං තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං අයං දොසො, ඵවංවාදීනං අයං
 දොසො”ති ඵවං තංතංවාදස්ස පරිභාසනං. රඤ්ඤො භාරං කරොන්තො
 අත්තනො දෙසනාකොසල්ලෙනාති අධිජ්ජායො.

164. පණ්ඩිතපතිරූපකානන්ති ආමං විය පක්කානං පණ්ඩිතාභාසානං.

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා

165. ඵකං ඉදාහන්ති ඵකාහං. ඉධ-සද්දො වෙන්ථ නිපාතමත්තං, ඵකාහං
 සමයං තිච්චෙව අත්ථො. සරිතබ්බසුත්තන්ති අනුස්සරණානුච්ඡවිකං.

166. සහත්ථා කරොන්තස්සාති සහත්ථෙතෙව කරොන්තස්ස. නිස්සග්ගියථාවරාදයොපි ඉධ සහත්ථකරණෙනෙව සචගහිතා. හත්ථාදීනීති
 හත්ථපාදකණ්ණනාසාදීනී. පවනං දහනං විබාධනන්ති ආහ “දණ්ඨෙත
 උජ්ජිලෙන්තස්සා”ති. පපඤ්චසුද්දනියං “තජ්ජෙන්තස්ස වා”ති අත්ථො
 චුත්තො, ඉධ පන තජ්ජනං පරිභාසනං දණ්ඨෙතෙව සචගහෙන්වා
 “දණ්ඨෙත උජ්ජිලෙන්තස්ස” ඉච්චෙව චුත්තං. සොකං සයං
 කරොන්තස්සාති පරස්ස සොකකාරණං සයං කරොන්තස්ස, සොකං වා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා උප්පාදෙන්තස්ස. පරෙහීති අත්තනො වචනකරෙහි. සයම්පි එන්දතොති පරස්ස විබාධනපයොගෙන සයම්පි එන්දතො. “අතිපාතාපයතො”ති පදං සුද්ධකත්තුඅත්ථෙ හෙතුකත්තුඅත්ථෙ ච වත්තතීති ආහ “හනන්තස්සාපි හනාපෙන්තස්සාපි”ති. කාරණවසෙනාති කාරාපනවසෙන.

සරස්ස හිත්ති අන්තො ඛහි ච සන්ධිතා හුත්වා යීතා සරසන්ධි. කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා නිරවසෙසො ලොපො නිල්ලොපො. එකාගාරෙ නියුත්තො විලොපො එකාගාරිකො. පරිතො සබ්බෙසො පන්ථෙ හනනං පරිපන්ථො. පාපං න කරියති පුබ්බෙ අසඤ්ඤතො උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා, තස්මා නත්ථි පාපං. යදි එවං කථං සත්තා පාපෙ පටිපජ්ජන්තීති ආහ “සත්තා පන පාපං කරොමාති එවං සඤ්ඤිතො හොන්ති”ති. එවං කිරස්ස හොති – ඉමෙසඤ්ඤි සත්තානං හිංසාදිකිරියා න අත්තානං පුසති තස්ස නිව්චතාය නිබ්බිකාරත්තා සරිරං පන අවෙනනං කට්ඨකලිඬගරුපමං, තස්මිං විකොපිතෙපි න කිඤ්චි පාපන්ති. ධුරන්තමිතාති නිසිතධුරමයන්තමිතා.

ගඬගාය දක්ඛිණා දිසා අප්පතිරුපදෙසො, උත්තරා දිසා පතිරුපදෙසොති අධිප්පායෙන “දක්ඛිණඤ්ච”තිආදි චුත්තන්ති ආහ “දක්ඛිණතිරෙ මනුස්සා කක්ඛළා”තිආදි. මහායාගන්ති මහාවිජිතයඤ්ඤසදිසං මහායාගං. උපොසථකම්මෙන වාති උපොසථකම්මෙන ච. දම්-සද්දො හි ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස උපොසථසීලස්ස ච වාවකො ඉධාධිප්පෙනො. කෙච් පන “උපොසථකම්මෙනාති ඉදං ඉන්ද්‍රියදමනස්ස විසෙසනං, තස්මා ‘උපොසථකම්මභූතෙන ඉන්ද්‍රියදමනෙනා’ති අත්ථං වදන්ති. සීලසංයමෙනාති කායිකවාචසිකසංවරෙන. සච්චවජ්ජෙනාති සච්චවාචාය, තස්සා විසුං වචනං ලොකෙ ගරුතරපුඤ්ඤසම්මතභාවතො. යථා හි පාපධම්මෙසු මුසාවාදො ගරු, එවං පුඤ්ඤධම්මෙසු සච්චවාචා. තෙනාහ භගවා “එකං ධම්මං අතීතස්සා”තිආදි. පවත්තීති යො “කරොති”ති චුච්චති, තස්ස සත්තානෙ එලුප්පත්තිපච්චයභාවෙන උප්පත්ති. සබ්බථාති “කරොතො”තිආදිනා චුත්තෙන සබ්බජ්ජකාරෙන. කිරියමෙව පටික්ඛිපති, න රඤ්ඤා පුට්ඨං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං බ්‍යාකරොතීති අධිප්පායො. ඉදං අවධාරණං විපාකපටික්ඛෙපනිවත්තනත්ථං. යො හි කම්මං පටික්ඛිපති, තෙන අත්ථතො විපාකොපි පටික්ඛිත්තො එව නාම හොති. තථා හි වක්ඛති “කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172).

පටිරාජුහි අනභිභවනීයභාවෙන විසෙසතො ජිතන්ති විජිතං, ආණාපවත්තිදෙසො. “මා මය්හං විජිතෙ වසථා”ති අපසාදනා පබ්බජිතස්ස විහෙයනා පබ්බාජනාති කත්වා චුත්තං. “අපසාදෙනබ්බන්ති විහෙයෙනබ්බ”න්ති. උග්ගණ්හනං තෙන චුත්තස්ස අත්ථස්ස “එවමෙන”න්ති උපධාරණං සල්ලක්ඛණං, නිකුජ්ජනං තස්ස අද්ධනීයභාවාපාදනවසෙන චිත්තෙන සන්ධාරණං. තදුභයං පටික්ඛිපන්තො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා ආහ “අනුග්ගණ්හන්තො අනිකුජ්ජන්තො”ති. තෙනාහ “සාරවසෙන අග්ගණ්හන්තො”තිආදි.

මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා

168. උභයෙනාති හෙතුපච්චයපටිසෙධනවචනෙන. සංකිලෙසපච්චයන්ති සංකිලිස්සනස්ස මලීනභාවස්ස කාරණං. විසුද්ධිපච්චයන්ති සඬ්ඛිකිලෙසතො විසුද්ධියා වොදානස්ස කාරණං. අත්තකාරොති තෙන තෙන සත්තෙන අත්තනා කාතබ්බකම්මං අත්තනා නිජ්ඣාදෙනබ්බපයොගො. පරකාරන්ති පරස්ස වාහසා ඉජ්ඣනකපයොජනං. තෙනාහ “යෙනා”තිආදි. මහාසත්තන්ති අන්තිමහවිකං මහාබොධිසත්තං, පච්චෙකබොධිසත්තස්සපි එත්ථෙව සඬ්ගහො වෙදිතබ්බො. මනුස්සසොභග්ගත්ති මනුස්සෙසු සුභගභාවං. එවන්ති චුත්තජ්ජකාරෙන. කම්මවාදස්ස කිරියවාදස්ස පටික්ඛිපනෙන “අත්ථි භික්ඛවෙ කම්මං කණ්ඨං කණ්ඨවිපාක”න්තිආදි (අ. නි. 4.232) නයජ්ජවත්තෙ ජීනවක්කෙ පභාරං දෙති නාම. නත්ථි පුරිසකාරෙති යථාචුත්තඅත්තකාරපරකාරාභාවතො එව සත්තානං පච්චත්තපුරිසකාරො නාම කොචි නත්ථිති අත්ථො. තෙනාහ “යෙනා”තිආදි. නත්ථි බලන්ති සත්තානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකනිබ්බානසම්පත්තිආවහං බලං නාම කිඤ්චි නත්ථි. තෙනාහ “යම්භී”තිආදි. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, සංකිලෙසිකම්පි වායං බලං පටික්ඛිපතෙව. යදි විරියාදීති පුරිසකාරවෙච්චනාති, කස්මා විසුං ගහණන්ති ආහ “ඉදං නො වීරියෙනා”තිආදි. සද්දත්ථතො පන තස්සා තස්සා කිරියාය උස්සන්තට්ඨෙන බලං. සුරවීරභාවාවහට්ඨෙන වීරියං. තදෙව දළ්භභාවතො, පොරිසධුරං වහන්තෙන පවත්තෙතබ්බතො ච පුරිසථාමො. පරං පරං යානං අක්කමනජ්ජවත්තියා පුරිසපරක්කමොති චුත්තොති වෙදිතබ්බං.

සත්තයොගතො රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය සත්තා. පාණනතො අස්සසනපස්සසනවසෙන පවත්තියා පාණා. තෙ පන සො එකින්දියාදිවසෙන විහජිත්වා වදන්ති ආහ “එකින්දියො”තිආදි. අණ්ඩකොසාදීසු භවනතො “භූතා”ති චුච්චන්තිති ආහ “අණ්ඩකොස...පෙ.... වදන්ති”ති. ජීවනතො පාණං ධාරෙන්තා විය වඩ්ඪනතො ජීවා. තෙනාහ “සාලියවා”තිආදි. නත්ථි එතෙසං සංකිලෙසවිසුද්ධියු වසොති අවසා. නත්ථි නෙසං බලං වීරියං වාති අබලා අවීරියා. නියතාති අවිජේජ්ජසුත්තාචුතාහෙජ්ජමණිතො විය නියතජ්ජවත්තියා ගතිජාතිඛන්ධාපවග්ගවසෙන නියාමො. තත්ථ තත්ථ ගමනන්ති ඡන්තං අභිජාතීනං තාසු තාසු ගතීසු උපගමනං සමවායෙන සමාගමො. සභාවොයෙවාති යථා කණ්ටකස්ස තිබ්ණතා, කපිත්ථඵලානං පරිමණ්ඩලතා, මීගපක්ඛිනං විචිත්තාකාරතා, එවං සබ්බස්සාපි ලොකස්ස හෙතුපච්චයෙන විනා තථා තථා පරිණාමො අයං සභාවො එව අකිත්තිමොයෙව. තෙනාහ “යෙන භී”තිආදි. ඡළාභිජාතියො පරතො විත්ථාරියන්ති. “සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති”ති වදන්තො

පමුඛයොනීනන්ති මනුස්සතිරච්ඡානාදිසු
ඛත්තියබ්බාහිමණාදිසීහබ්බාග්ඝාදිවසෙන පධානයොනීනං. සට්ඨිසකානීති
ජසහස්සානි. “පඤ්ච ව කම්මුනො සතානී”ති පදස්ස අත්ථදස්සනං.
“පඤ්චකම්මසකානි වා”ති. “එසෙව නයො”ති ඉමිනා “කෙවලං
තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දිපෙති”ති ඉමමෙවත්ථං අතිදිසති.
එත්ථ ව “තක්කමත්තකෙනා”ති ඉමිනා යස්මා තක්කිකා නිරච්ඡිකුසතාය
පරිකප්පනස්ස යං කිඤ්චි අත්තනො පරිකප්පිතං සාරතො මඤ්ඤමානා
තථෙව අහිනිවිස්ස තක්කදිට්ඨිගාහං ගණ්හන්ති, තස්මා න තෙසං
දිට්ඨිවත්ථුස්මිං විඤ්ඤාහි විචාරණා කාතබ්බාති දස්සෙති. කෙච්ඡිති
උත්තරවිහාරවාසිනො. තෙ හි “පඤ්ච කම්මානීති
චක්ඛුසොතඝානජිවිහාකායා ඉමානි පඤ්චින්ද්‍රියානි ‘පඤ්ච කම්මානී’ති
පඤ්ඤාපෙත්ති”ති වදන්ති. කම්මන්ති උද්ධිති ඔළාරිකභාවතො
පරිපුණ්ණකම්මන්ති උද්ධි. මනොකම්මං අනොළාරිකත්තා
උපඛිඪකම්මන්ති උද්ධිති යොජනා. ද්වට්ඨිපටිපදාති “ද්වට්ඨිපටිපදා”ති
චත්තබ්බෙ සභාවනිරුත්තිං අජානන්තො “ද්වට්ඨිපටිපදා”ති වදති. එකස්මිං
කප්පෙති එකස්මිං මහාකප්පෙ, තත්ථාපි ව විචට්ටට්ඨායිසඤ්ඤිතෙ එකස්මිං
අසඬ්ඛ්‍යයොකප්පෙ.

උරබ්භෙ හනන්තීති ඔරබ්භිකා. එවං සුකරිකාදයො වෙදිතබ්බා. ලුද්දාති
අඤ්ඤෙපි යෙ කෙච්ඡි මාගවිකනෙසාදා. තෙ පාපකම්මපසුතතාය
“කණ්හාහිජාතීති වදති. හික්ඛු”ති බුද්ධසාසනෙ හික්ඛු. තෙ කිර
“සජන්දරාගා පරිභුඤ්ජන්ති”ති අධිජ්ජායෙන “චතුසු පච්චයෙසු කණ්ටකෙ
පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති”ති වදති. කස්මාති වෙ? යස්මා “තෙ පණිතපණිතෙ
පච්චයෙ පටිසෙවන්ති”ති තස්ස මිච්ඡාගාහො, තස්මා ඤායලද්ධෙපි පච්චයෙ
භුඤ්ජමානා ආජීවකසමයස්ස විලොමගාහිතාය පච්චයෙසු කණ්ටකෙ
පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති නාමාති වදන්ති අපරෙ. එකෙ පබ්බජිතා, යෙ සට්ඨෙසං
අත්තකිලමථානුයොගං අනුයුත්තා. තථා හි තෙ කණ්ටකෙ චත්තන්තා විය
හොන්තීති “කණ්ටකචුත්තිකා”ති චුත්තා. යත්වා
භුඤ්ජනනභානපටික්ඛෙපාදිවතසමායොගෙන පණ්ඩරතරා.
“අවෙලකසාවකා”ති ආජීවකසාවකෙ වදති. තෙ කිර ආජීවකලද්ධියා
විසුද්ධචිත්තතාය නිගණ්ඨෙහිපි පණ්ඩරතරා. නන්දාදයො හි තථාරූපං
ආජීවකපටිපත්තිං උක්කංසං පාපෙත්වා යිතා. තස්මා නිගණ්ඨෙහි
ආජීවකසාවකෙහි ව පණ්ඩරතරා පරමසුක්කාහිජාතීති අයං තස්ස ලද්ධි.

පුරිසභූමියොති පධානපුග්ගලෙන නිද්දෙසො. ඉත්ථිනම්පි තා භූමියො
ඉච්ඡන්තෙව. “හික්ඛු ව පන්තකො”තිආදි තෙසං පාළියෙව. තත්ථ
පන්තකොති හික්ඛාය විවරණකො, තෙසං වා පටිපත්තියා පටිපත්තකො.

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 ජිනොති ජිණ්ණො ජරාවසෙන භීතධාතුකො, අත්තනො වා පටිපත්තියා
 පටිපක්ඛං ජිනිත්වා යීතො. සො කිර තථාභූතො ධම්මමිපි කස්සවි න කට්ඨසි.
 තෙනාහ “න කිඤ්චි ආහා”ති. ඔට්ඨවදනාදිවිජ්ජකාරෙ කතෙපි බමනවසෙන
 න කිඤ්චි වදතිතිපි වදන්ති. අලාභින්ති “සො න කුම්භිමුඛා
 පටිග්ගණ්හාති”තිආදිනා (දී. නි. 1.394) නයෙන
 චුත්තඅලාභහෙතුසමායොගෙන අලාභිං, තතොයෙව
 ජිසච්ඡාදුබ්බලපරෙතතාය සයනපරායනං “සමණං පන්නභූමී”ති වදති.

ආජීවචුත්තිසතානීති සත්තානං ආජීවභූතානි ජීවිකාචුත්තිසතානි.
 පසුග්ගහණෙන ඵලකජාති ගහිතා, මිගග්ගහණෙන
 රුරුගවයාදිසබ්බමිගජාති. බහු දෙවාති
 වාතුමහාරාජිකාදිබ්බමකායිකාදිවසෙන, තෙසං අන්තරහෙදවසෙන බහු
 දෙවා. තත්ථ වාතුමහාරාජිකානං ඵකච්චහෙදො මහාසමයසුත්තවසෙන (දී.
 නි. 2.331) දීපෙනබ්බො. මනුස්සාපි අනන්තාති
 දීපදෙසකුලවංසාජීවාදිවිහාගවසෙන මනුස්සාපි අනන්තහෙදා. පිසාවා ඵව
 පෙසාවා. තෙ අපරපෙතාදයො මහත්තමහත්තා. ඡද්දන්තදහමන්දාකිනියො
 කුවාළියමුවලින්දනාමෙන වදති.

පවුටාති පබ්බගණ්ඨිකා. පණ්ඩිතොපි ...පෙ.... උද්ධං න ගව්ඡති,
 කස්මා? සත්තානං සංසරණකාලස්ස නියතභාවතො. අපරිපක්කං
 සංසරණනිමිත්තං සීලාදිනා පරිපාවෙති නාම සිසංයෙව විසුද්ධිජපත්තියා.
 පරිපක්කං කම්මං චුස්ස චුස්ස පත්වා පත්වා කාලෙන
 පරිපක්කභාවානාපාදනෙන බ්‍යන්තිං කරොති නාම.

සුත්තගුලෙති සුත්තවට්ටියං. “නිබ්බේධියමානමෙව පලෙති”ති උපමාය
 සත්තානං සංසාරො අනුක්කමෙන බීයතෙව, න තස්ස වඩ්ඪතිති දස්සෙති
 පරිච්ඡින්නරූපත්තා.

අජිතකෙසකම්බලවාදවණ්ණනා

171. දින්තන්ති දෙයාධම්මසීසෙන දානං චුත්තන්ති ආහ “දින්තස්ස
 ඵලාභාවං වදති”ති, දින්තං පන අන්තාදිවත්ථුං කථං පටික්ඛිපති. ඵසෙව
 නයො යිට්ඨං හුතන්ති ඵත්ථාපි. මහායාගොති සබ්බසාධාරණං මහාදානං.
 පාහුනකසක්කාරොති පාහුනභාවෙන කාතබ්බසක්කාරො. ඵලන්ති
 ආනිසංසඵලං, නිස්සන්දඵලඤ්ච. විපාකොති සදිසඵලං. පරලොකෙ යීතස්ස
 අයං ලොකො නත්ථීති පරලොකෙ යීතස්ස කම්මුනා ලද්ධබ්බො අයං
 ලොකො න හොති. ඉධලොකෙ යීතස්සාපි පරලොකො නත්ථීති ඉධලොකෙ
 යීතස්ස කම්මුනා ලද්ධබ්බො පරලොකො න හොති. තත්ථ කාරණමාහ
 “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති. ඉමෙ සත්තා යත්ථ යත්ථ භවෙ,
 යොනිආදීසු ව යීතා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති නිරුද්දයවිනාසවසෙන
 විනස්සන්ති. ඵලාභාවවසෙනාති මාතාපිතුසු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තීනං ඵලස්ස අභාවවසෙන “නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා”ති වදති, න මාතාපිතුනං, නාපි තෙසු ඉදානි කයිරමානසක්කාරාසක්කාරානං අභාවවසෙන තෙසං ලොකපච්චක්ඛන්තා. පුබ්බුළුකස්ස විය ඉමෙසං සත්තානං උප්පාදො නාම කෙවලො, න චචිත්වා ආගමනපුබ්බකොති දස්සන්තං. “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති වුත්තන්ති ආහ “චචිත්වා උපපජ්ජනකසත්තා නාම නත්ථිති වදති”ති. සමණෙන නාම යාථාවතො ජානන්තෙන කස්සපි කිඤ්චි අකට්ඨත්වා සඤ්ඤතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤථා ආභොජුරිසිකා නාම සියා. කිඤ්චි පරො පරස්ස කරස්සති? තථා ච අත්තතො සම්පාදනස්ස කස්සපි අවස්සයො ඵච න සියා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතොති ආහ “යෙ ඉමඤ්ච...පෙ.... පවෙදෙන්ති”ති.

චතුසු මහාභූතෙසු නියුත්තොති වාතුමහාභූතිකො. යථා පන මත්තිකාය නිබ්බන්තං භාජනං මත්තිකාමයං, ඵචං අයං චතුහි මහාභූතෙහි නිබ්බන්තොති ආහ “චතුමහාභූතමයො”ති. අජ්ඣත්තිකපට්ඨිධාතුති සත්තසන්තානගතා පට්ඨිධාතු. බාහිරපට්ඨිධාතූන්ති බහිද්ධා මහාපට්ඨිං. උපගච්ඡතිති බාහිරපට්ඨිකායතො තදෙකදෙසභූතා පට්ඨි ආගන්ත්වා අජ්ඣත්තිකභාවජ්ජත්තියා සත්තභාවෙන සණ්ඨිතා ඉදානි ස්වාදිගතපට්ඨි විය තමෙව බාහිරපට්ඨිකායං උපෙති උපගච්ඡති සබ්බසො තෙන නිබ්බිසෙසනං ඵකිභාවමෙව ගච්ඡති. ආපාදීසුපි ඵසෙව නයොති ඵත්ථ පජ්ජුන්තෙන මහාසමුද්දතො ගහිතආපො විය වස්සොදකභාවෙන පුනපි මහාසමුද්දමෙව, සුරියරස්මිතො ගහිතං ඉන්ද්‍රියසංඛ්‍යාතතෙජො විය පුන සුරියරස්මිං, මහාවායුඛන්ධතො නිග්ගතමහාවාතො විය තමෙව වායුඛන්ධං උපෙති උපගච්ඡතිති දිට්ඨිගතිකස්ස අධිජ්ජායො. මනච්ඡට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි ආකාසං පක්ඛන්දන්ති තෙසං විසයාභාවාති වදන්ති. විසයිගහණෙන හි විසයාපි ගහිතා ඵච භොන්තිති. ගුණාගුණපදානීති ගුණදොසකොට්ඨාසා. සරිරමෙව පදානීති අධිජ්ජෙතං සරිරෙන තංතංකිරියාය පජ්ජිතබ්බතො. දබ්බන්ති මුය්භන්තිති දත්තු, මුළුභපුග්ගලා. තෙහි දත්තුහි බාලමනුස්සෙහි. “පරලොකො අත්ථි”ති මති යෙසං, තෙ අත්ථිකා, තෙසං වාදොති අත්ථිකවාදො, තං අත්ථිකවාදං.

කම්මං පටිබාහති අකිරියවාදිභාවතො. විපාකං පටිබාහති සබ්බෙන සබ්බං ආයතිං උපපත්තියා පටික්ඛිපනතො. උභයං පටිබාහති සබ්බසො හෙතුපටිබාහනෙනෙව ඵලස්සපි පටික්ඛිත්තත්තා. උභයන්ති හි කම්මං විපාකඤ්චාති උභයං. සො හි “අහෙනු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විසුජ්ඣන්ති වා”ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.100, 227; සං. නි. 3.212) වදන්තො කම්මස්ස විය විපාකස්සාපි සංකිලෙසවිසුද්ධිනං පච්චයත්තාභාවචනතො තදුභයං පටිබාහති නාම. විපාකො පටිබාහිතො හොති අසති කම්මෙ විපාකාභාවතො. කම්මං පටිබාහිතං හොති අසති විපාකෙ කම්මස්ස නිරන්ථකභාවාපත්තිතො. අත්ථතොති සරූපෙන. උභයජ්ජපටිබාහකාති විසුං විසුං තංතංදිට්ඨිදීපකභාවෙන පාළියං ආගතාපි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා පච්චෙකං තිව්ධදිට්ඨිකා එව උභයපටිබාහකත්තා. උභයප්පටිබාහකාති හි හෙතුච්චනං. “අහෙතුකවාදා වෙවා”තිආදි පටිඤ්ඤාවචනං. යො හි විපාකපටිබාහනෙන නත්ථිකදිට්ඨිකො උච්ඡේදවාදී, යො අත්ථතො කම්මපටිබාහනෙන අකිරියදිට්ඨිකො, උභයපටිබාහනෙන අහෙතුකදිට්ඨිකො ච හොති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

සප්ඤ්ඤායන්තීති තං දිට්ඨිදීපකං ගන්ථං උග්ගහෙත්වා පයන්ති. විමංසන්තීති තස්ස අත්ථං විචාරෙත්ති. “තෙස”න්තිආදි විමංසනාකාරදස්සනං. තස්මිං ආරම්මණෙනි යථාපරිකප්පිතකම්මඵලාභාවාදිකෙ “කරොතො න කරියති පාප”න්ති ආදිනායප්පවත්තාය ලද්ධියා ආරම්මණෙ. මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨතීති “කරොතො න කරියති පාප”න්තිආදිවසෙන අනුස්සවුපලද්ධෙ අත්ථෙ තදාකාරපරිවිතක්කනෙනි සවිග්ගහෙ විය සරූපතො චිත්තස්ස පච්චුපට්ඨිතෙ විරකාලපරිවයෙන එවමෙතන්ති නිජ්ඤානක්ඛමභාවුපගමනෙන නිජ්ඤානක්ඛන්තියා තථාගහිතෙ පුනස්පුනං තථෙව ආසෙවත්තස්ස බහුලිකරොත්තස්ස මිච්ඡාවිතක්කෙන සමාදියමානා මිච්ඡාවායාමුපත්ථමිහිතා අතංසභාවං “තංසභාව”න්ති ගණ්හන්ති මිච්ඡාසතීති ලද්ධනාමා තංලද්ධිසහගතා තණ්හා සන්තිට්ඨති. චිත්තං එකග්ගං හොතීති යථාසකං විතක්කාදිපච්චයලාභෙන තස්මිං ආරම්මණෙ අවට්ඨිතතාය අනෙකග්ගතං පභාය එකග්ගං අප්පිතං විය හොති. චිත්තසීසෙන මිච්ඡාසමාධි එව චුත්තො. යොපි හි පච්චයවිසෙසෙනි ලද්ධභාවනාබලො ඊදිසෙ යානෙ සමාධානපතිරූපකිච්චකරොයෙව, වාළවිජ්ඣනාදීසු වියාති දට්ඨබ්බං. ජවනානි ජවන්තීති අනෙකක්ඛන්තුං තෙනාකාරෙන පුබ්බභාගියෙසු ජවනවාරෙසු පවත්තෙසු සබ්බපච්ඡිමෙ ජවනවාරෙ සත්ත ජවනානි ජවන්ති. පයමෙ ජවනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති. තථා දුතියාදීසුති ධම්මසභාවදස්සනමත්තමෙතං, න පන තස්මිං බණෙ තෙසං තිකිච්ඡා කෙනපි සක්කා කාතුං.

තත්ථාති තෙසු තීසු මිච්ඡාදස්සනෙසු. කොචි එකං දස්සනං ඔක්කමතීති යස්ස එකස්මිංයෙව අභිනිවෙසො ආසෙවනා ච පවත්තා, යො එකමෙව දස්සනං ඔක්කමති. යස්ස පන ද්වීසු තීසුපි වා අභිනිවෙසො ආසෙවනා ච පවත්තා, යො ද්වෙ තීණිපි ඔක්කමති, එතෙන යා පුබ්බෙ උභයපටිබාහකතාමුඛෙන දීපිතා අත්ථසිද්ධා සබ්බදිට්ඨිකතා, සා පුබ්බභාගියා. යා පන මිච්ඡත්තනියාමොක්කන්තිභූතා, සා යථාසකං පච්චයසමුදාගමසිද්ධිතො භින්තාරම්මණානං විය විසෙසාධිගමානං එකප්ඤ්ඤා අනුප්පත්තියා අසඬකිණ්ණා එවාති දස්සෙති. “එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි”තිආදිනා තිස්සන්තමිපි දිට්ඨිනං සමානබලතං සමානඵලතඤ්ඤා දස්සෙති. තස්මා තිස්සොපි වෙතා එකස්ස උප්පන්නා අබ්බොකිණ්ණා එව, එකාය විපාකෙ දිත්තෙ ඉතරා අනුබලප්පදායිකායො හොන්ති. “වට්ටබාණු නාමෙසා”ති ඉදං වචනං තෙය්‍යත්ථං, න නීතත්ථං.

තථා හි පපඤ්චසුද්ධියං “කිං පනෙස ඵකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො හොති, උදාහු අඤ්ඤස්මිං පීති? ඵකස්මිංයෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන පන භවත්තරෙපි තං තං දිට්ඨිං රොචෙති යෙවා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.129) චුත්තං. අකුසලඤ්ඤි නාමෙතං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය සබලං මහාබලං. තස්මා “ඵකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො”ති චුත්තං. අඤ්ඤථා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡත්තනියාමොපි අවිචන්තිකො සියා, න ච අවිචන්තිකො. යදි ඵචං වට්ටබ්බාණුජොතනා කථන්ති ආහ “ආසෙවනවසෙන පනා”තිආදි. තස්මා යථා “සකිං නිමුග්ගොපි නිමුග්ගො ඵච බාලො”ති චුත්තං, ඵචං වට්ටබ්බාණුජොතනා. යාදිසෙ හි පච්චයෙ පටිච්ච අයං තං තං දස්සනං ඔක්කන්තො පුන කදාපි තප්පට්ඨකං පච්චයෙ පටිච්ච තතො සීඝ්‍රක්ඛිපනමස්ස න හොතිති න වත්තබ්බං, තස්මා “යෙභුයෙහ න ඵචරුපස්ස භවතො වුට්ඨානං නාම නත්ථී”ති චුත්තං.

තස්මාති යස්මා ඵචං සංසාරබ්බාණුභාවස්සපි පච්චයො අපණ්ණකජාතො, තස්මා. භූතිකාමොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථානං වසෙන අත්තතො ගුණෙහි වඩ්ඪිකාමො.

පකුට්ඨකච්චායනවාදවණ්ණනා

174. අකතාති සමෙන විසමෙන වා කෙනචි හෙතුනා න කතා න විහිතා. කතවිධො කරණවිධි නත්ථී ඵතෙසන්ති අකතවිධානා. පදද්වයෙනාපි ලොකෙ කෙනචි හෙතුපච්චයෙන නෙසං අනිබ්බත්තනභාවං දස්සෙති. ඉද්ධියාපි න නිම්මිතාති කස්සචි ඉද්ධිමතො චෙතොවසිප්පත්තස්ස දෙවස්ස, ඉස්සරාදිතො වා ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාපිතා කස්සචි අනිම්මාපිතා. චුත්තත්ථමෙවොති බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.30) චුත්තත්ථමෙව. වඤ්ඤාති වඤ්ඤාපසුචඤ්ඤාතාලාදයො විය අඵලා, කස්සචි අජනකාති අත්ථො, ඵතෙන පට්ඨිකායාදීනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. රූපසද්දාදයො හි පට්ඨිකායාදීහි අප්පට්ඨද්ධචුත්තිකාති තස්ස ලද්ධි. පබ්බතකුටං විය ධීතාති කුට්ඨායා, යථා පබ්බතකුටං කෙනචි අනිබ්බත්තිතං, කස්සචි ච අනිබ්බත්තකං, ඵචමෙනෙ පීති අධිප්පායො. යමිදං “බීජතො අඬ්ඤාදි ජායති”ති චුච්චති, තං විජ්ජමානමෙව තතො නික්ඛමති, න අවිජ්ජමානං, අඤ්ඤථා අඤ්ඤතොපි අඤ්ඤස්ස උපලද්ධි සියාති අධිප්පායො. ධීතත්තාති නිබ්බිකාරාභාවෙන ධීතත්තා. න වලන්තීති විකාරං නාපජ්ජන්ති. විකාරාභාවතො හි තෙසං සත්තන්තං කායානං ඵසිකට්ඨාසිට්ඨිතතා. අනිඤ්ජනඤ්ච අත්තතො පකතියා අවට්ඨානමෙව. තෙනාහ “න විපරිණමන්ති”ති. අවිපරිණාමධම්මත්තා ඵච හි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න බ්‍යාබාධෙත්ති. සති හි විකාරං ආපාදෙනබ්බතාය බ්‍යාබාධකතාපි සියා, තථා අනුග්ගහෙනබ්බතාය අනුග්ගාහකතාති තදභාවං දස්සෙතුං පාළියං නාලන්තිආදි චුත්තං. පට්ඨි ඵච කායෙකදෙසත්තා පට්ඨිකායො. ජීවසත්තමානං කායානං නිච්චතාය නිබ්බිකාරාභාවතො න භන්තබ්බතා, න සාතෙතබ්බතා වාති නෙව කොපි භන්තා වා සාතෙතා වා,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා තෙනෙවාහ “සත්තන්තං ත්වෙව කායාන”න්තිආදි. යදි කොචි හන්තා නත්ථි, කථං සත්ථප්පභාරොති ආහ “යථා මුග්ගරාසි ආදීසු”තිආදි. කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොති. හනනසාතනාදි පන පරමත්ථතො නත්ථෙව කායානං අවිකොපනීයභාවතොති අධිප්පායො.

නිගණ්ඨනාට්පුත්තවාදවණ්ණනා

177. චත්තාරො යාමා භාගා චතුයාමා, චතුයාමා එව චාතුයාමා, භාගත්ථො හි ඉධ යාම-සද්දො යථා “රත්තියා පඨමො යාමො”ති. සො පනෙත්ථ භාගො සංවරලක්ඛණොති ආහ “චාතුයාමසංවුතොති චතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංවුතො”ති. පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකපරිභොගො. සබ්බෙන පාපචාරණෙන යුත්තොති සබ්බප්පකාරෙන සංවරලක්ඛණෙන සමන්තාගතො. ධුතපාපොති සබ්බෙන නිජ්ජරලක්ඛණෙන පාපචාරණෙන විධුතපාපො. චුට්ඨොති අට්ඨන්තම්පි කම්මානං බෙපනෙන මොක්ඛප්පත්තියා කම්මක්ඛයලක්ඛණෙන සබ්බෙන පාපචාරණෙන චුට්ඨො තං පත්වා යීතො. කොට්ඨපත්තචිත්තොති මොක්ඛාධිගමෙනෙව උත්තමමරියාදප්පත්තචිත්තො. යතත්තොති කායාදීසු ඉන්ද්‍රියෙසු සංයමෙතබ්බස්ස අභාවතො සංයතචිත්තො. සුප්පතිට්ඨිතචිත්තොති නිස්සෙසතො සුට්ඨු පතිට්ඨිතචිත්තො. සාසනානුලොමං නාම පාපචාරණෙන යුත්තතා. තෙනාහ “ධුතපාපො”තිආදි. අසුද්ධලද්ධිකායාති “අත්ථි ජීවො, සො ච සියා නිච්චො, සියා අනිච්චො”ති එවමාදිඅසුද්ධලද්ධිකාය. සබ්බාති කම්මපකතිවිභාගාදිවිසයා සබ්බා නිජ්ඣානක්ඛන්තියො. දිට්ඨියෙ වාති මිච්ඡාදිට්ඨියො එව ජාතා.

සඤ්චයබ්බෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා

179-181. අමරාවික්ඛෙපෙ චුත්තනයො එවාති බ්‍රහ්මජාලෙ අමරාවික්ඛෙපවාදසංවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.61-63) චුත්තනයො එව වික්ඛෙපධ්‍යාකරණභාවතො, තථෙව චෙත්ථ වික්ඛෙපවාදස්ස ආගතත්තා.

පඨමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

183. යථා තෙ රුච්චෙය්‍යාති ඉදානි මයා පුච්ඡියමානො අත්ථො යථා තච චිත්තෙ රොචෙය්‍ය. සරදාසියා කුච්ඡිස්මිං ජාතො අන්තොජාතො. ධනෙන කීතො ධනක්කීතො. බන්ධග්ගාහගහිතො කරමරානීතො. සාමන්ති සයමෙව. දාසබ්‍යන්ති දාසභාවං. කොචි දාසොපි සමානො අලසො කම්මං අකරොන්තො “කම්මකාරො”ති න චුච්චතිති ආහ “අනලසො කම්මකරණසීලොයෙවා”ති. පඨමමෙවාති ආසන්නතරට්ඨානුපසඬකමනතො පගෙව පුරෙතරමෙව. පච්ඡාති සාමිකස්ස නිපජ්ජාය පච්ඡා. සයනතො අචුට්ඨිතෙති රත්තියා විභායනවෙලාය සෙය්‍යතො අචුට්ඨිතෙ. පච්චුසකාලතො පට්ඨායාති අතීතාය රත්තියා පච්චුසකාලතො පට්ඨාය. යාව සාමීතො රත්තිං නිද්දොක්කමනන්ති අපරාය

දෙවො වියාති ආධිපච්චපරිවාරාදිසම්පන්නිසමන්තාගතො පධානදෙවො විය. සො චතස්සාහන්ති සො චත අස්සං අහං. සො රාජා විය අහම්පි භවෙය්‍යං, කථං පුඤ්ඤානි කරෙය්‍යං, යදි පුඤ්ඤානි උළාරානි කරෙය්‍යන්ති යොජනා. “සො චතස්ස’ස්ස”න්ති පාඨෙ සො රාජා අස්ස අහං අස්සං චත, යදි පුඤ්ඤානි කරෙය්‍යන්ති යොජනා. තෙනාහ “අයමෙවත්ථො”ති. අස්සන්ති උත්තමපුරිසප්පයොගෙ අහං-සද්දො අප්පයුත්තොපි පයුත්තො ඵච භොති. යාවජීවං න සක්ඛිස්සාමි දාතුන්ති යාවජීවං දානත්ථාය උස්සාහං කරොත්තොපි යං රාජා එකං දිවසං දෙති, තතො සතභාගම්පි දාතුං න සක්ඛිස්සාමි. තස්මා පබ්බජිස්සාමිති පබ්බජ්ජායං උස්සාහං කත්වාති යොජනා.

කායෙන සංවුතොති කායෙන සංවරිතබ්බං කායද්වාරෙන පචත්තනකං පාපධම්මං සංවරිත්වා විහරෙය්‍යාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “කායෙන පිහිතො හුත්වා”තිආදි. සාසච්ඡාදනෙන පරමතායාති සාසච්ඡාදනපරියෙසෙන සල්ලෙඛවසෙන පරමතාය, උක්කට්ඨභාවෙ සණ්ඨිතො සාසච්ඡාදනමෙව චා පරමං පරා කොටි එතස්ස, න තතො පරං කිඤ්චි ආමිසජාතං පරියෙසති පච්චාසිසති චාති සාසච්ඡාදනපරමො, තබ්බාවො සාසච්ඡාදනපරමතා, තස්සා සාසච්ඡාදනපරමතාය. විවෙකට්ඨකායානන්ති ගණසඬගණිකතො පටිච්ඡිත්තෙ ධීතකායානං. නෙක්ඛම්මාහිරතානන්ති ඤානාහිරතානං. තාය ඵච ඤානාහිරතියා පරමං උත්තමං වොදානං විසුද්ධිං පත්තතාය පරමවොදානප්පත්තානං. කිලෙසුපධිඅභිසඬ්ඛාරූපධීනං අච්චන්තවිගමෙන නිරූපධීනං. විසඬ්ඛාරගතානන්ති අධිගතනිබ්බානානං. එත්ථ ච පටිමො විවෙකො ඉතරෙහි ද්විති විවෙකෙහි සභාපි පත්තබ්බො විනාපි, තථා දුතියො. තතියො පන ඉතරෙහි ද්විති සහෙව පත්තබ්බො, න විනාති දට්ඨබ්බං. ගණ ජනසමාගමෙ සන්නිපතනං ගණසඬගණිකා, තං පභාය එකො විහරති වරති පුග්ගලවසෙන අසභායත්තා. චිත්තෙ කිලෙසානං සන්නිපතනං චිත්තකිලෙසසඬගණිකා, තං පභාය එකො විහරති කිලෙසවසෙන අසභායත්තා. මග්ගස්ස එකචිත්තක්ඛණිකත්තා, ගොත්‍රභූආදීනඤ්ච ආරම්මණමත්තත්තා න තෙසං වසෙන සාතිසයා නිබ්බුතිසුඛසම්ඵුසනා, ඵලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තිවසෙන සාතිසයාති ආහ “ඵලසමාපත්තිං චා නිරොධසමාපත්තිං චා පටිසිත්වා”ති. ඵලපරියොසානො හි නිරොධොති.

184. අභිහරිත්වාති අභිමුඛිභාවෙන නෙත්වා. “අහං විවරාදීහි පයොජනං සාධෙස්සාමි”ති වචනසෙසො. සප්පායන්ති සබ්බගෙලඤ්ඤපහරණවසෙන උපකාරාවහං. භාවිතා අනත්ථො පරිපාලනවසෙන ගොපනා රක්ඛාගුත්ති. පච්චුප්පන්නස්ස නිසෙධවසෙන ආවරණගුත්ති.

දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

186. කසතීති කසිං කරොති. ගහපතිකොති එත්ථ ක-සද්දො අප්පත්ථොති ආහ “එකගෙහමත්තෙ ජෙට්ඨකො”ති, තෙන අනෙකකුලජෙට්ඨකභාවං පටික්ඛිපති. කරං කරොතීති කරං සම්පාදෙති. වඩ්ඪෙසීති උපරුපරි සම්පාදනෙන වඩ්ඪෙසීති. එවං අප්පම්පි පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරන්ති අයමත්ථො ලටුකිකොපමසුත්තෙන (ම. නි. 2.151, 152) දීපෙනබ්බො. තෙනාහ “සෙය්‍යාථාපි, උදායි, පුරිසො දලිද්දො අස්සකො අනාළ්භියො, තස්සස්ස එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදායිං නපරමරුප”න්ති විත්ථාරො. යදි අප්පම්පි භොගං පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරං, කස්මා දාසවාරෙ භොගග්ගහණං න කතන්ති ආහ “දාසවාරෙ පනා”තිආදි. යථා ව දාසස්ස භොගාපි අභොගා පරායත්තභාවතො, එවං ඤාතයො පීති දාසවාරෙ ඤාතිපරිවට්ටග්ගහණම්පි න කතන්ති දට්ඨබ්බං.

පණ්ණිනතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

189. එවරුපාහීති යථාචුත්තදාසකස්සකුපමාසදිසාහි උපමාහි සාමඤ්ඤඵලං දීපෙනුං පහොති හගවා සකලම්පි රත්තින්දිවං තතො හියොයාපි අනන්තපටිභානතාය විචිත්තනයදෙසනභාවතො. තථාපීති සතිපි දෙසනාය උත්තරුත්තරාධිකනානානයවිචිත්තභාවෙ.

එකත්ථමෙතං පදං සාධුසද්දස්සෙව ක-කාරෙන වඩ්ඪිත්ථා චුත්තත්තා, තෙනෙව සාධුක-සද්දස්ස අත්ථං වදන්තෙන අත්ථුද්ධාරවසෙන සාධු-සද්දො උදාහරො. ආයාවනෙති අභිමුඛයාවනෙ, අභිපත්ථනායන්ති අත්ථො. සම්පට්ඨිජනෙති පටිග්ගණ්හනෙ. සම්පහංසනෙති සංවිජ්ජමානගුණවසෙන හංසනෙ තොසනෙ, උදග්ගතාකරණෙති අත්ථො. ධම්මරුවීති පුඤ්ඤකාමො. පඤ්ඤාණවාති පඤ්ඤවා. අද්දුබ්බොති අදුසකො, අනුපසානකොති අත්ථො. ඉධාපීති ඉමස්මිං සාමඤ්ඤඵලෙපි. අයං සාධු-සද්දො. දළ්භීකම්මෙති සක්කච්ච කිරියායං. ආණත්තියන්ති ආණාපනෙ. “සුණොහි සාධුකං මනසි කරොහී”ති හි චුත්තෙ සාධුක-සද්දෙන සවනමනසිකාරානං සක්කච්චකිරියා විය තදාණාපනම්පි ජොතිතං භොති, ආයාවනත්ථතා විය වස්ස ආණාපනත්ථතා වෙදිතබ්බා. සුන්දරෙපීති සුන්දරත්ථෙපි. ඉදාති යථාචුත්තෙන සාධුක-සද්දස්ස අත්ථත්තයෙන පකාසිතං විසෙසං දස්සෙනුං “දළ්භීකම්මත්ථෙන හී”තිආදි චුත්තං.

මනසි කරොහීති එත්ථ මනසිකාරො න ආරම්මණපටිපාදනලක්ඛණො, අථ බො වීථිපටිපාදනජවනපටිපාදනමනසිකාරපුබ්බකං විත්තෙ ධ්වනලක්ඛණොති දස්සෙන්තො “ආවජ්ජා”තිආදිමාහ. සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං සවනෙ නියොජනවසෙන කිරියන්තරපටිසෙධනභාවතො, සොතං ඔදහාති අත්ථො. මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං අඤ්ඤවිත්තාපටිසෙධනතො. බ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං “සාධුක”න්ති විසෙසෙන්වා චුත්තත්තා.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා පච්ඡිමස්ස අත්ථවිපල්ලාසග්ගාභවාරණෙපි එසෙව නයො. ධාරණුපපරික්ඛාදීසුති ආදි-සද්දෙන තුලනතීරණාදිකෙ, දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිමෙ ව සඬිගණ්භාති. සබ්බඤ්ජනොති එත්ථ යථාධිප්පෙතමත්ථං බ්බඤ්ජයතීති බ්බඤ්ජනං, සභාවනිරුත්ති. සහ බ්බඤ්ජනෙනාති සබ්බඤ්ජනො, බ්බඤ්ජනසම්පන්නොති අත්ථො. සාත්ථොති අරණියතො උපගන්තබ්බතො අනුධාතබ්බතො අත්ථො, චතුපාරිසුද්ධිසීලාදිකො. තෙන සහ අත්ථොනාති සාත්ථො, අත්ථසම්පන්නොති අත්ථො. ධම්මගම්භීරොතිආදීසු ධම්මො නාම තත්ති. දෙසනා නාම තස්සා මනසා වචන්ථාපිතාය තත්තියා දෙසනා. අත්ථො නාම තත්තියා අත්ථො. පට්ඨෙවො නාම තත්තියා, තත්තිඅත්ථස්ස ව යථාභූතාවබ්බොධො. යස්මා චෙනෙ ධම්මදෙසනා අත්ථස්පට්ඨෙවො සසාදීහි විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධීහි දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. තෙන වුත්තං “යස්මා අයං ධම්මො...පෙ.... සාධුකං මනසි කරොහී”ති. එත්ථ ව පට්ඨෙවධස්ස දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤ්ඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය දුක්ඛොගාහතා, පට්ඨෙවධස්ස පන උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය, ඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරභාවතො දුක්ඛොගාහතා වෙදිතබ්බා. දෙසනං නාම උද්දිසනං, තස්ස නිද්දිසනං භාසනන්ති ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ “චිත්ථාරතො භාසිස්සාමී”ති. පරිබ්‍යත්තං කථනඤ්ඤි භාසනං, තෙනාහ “දෙසෙස්සාමීති...පෙ.... චිත්ථාරදීපන”න්ති.

යථාවුත්තමත්ථං සුත්තපදෙන සමත්ථෙතුං “තෙනාහ”තිආදි වුත්තං. සාළිකායිව නිග්ඝොසොති සාළිකාය ආලාපො විය මධුරො කණ්ණසුබ්බො පෙමනීයො. පටිභානන්ති සද්දො. උදීරයීති උච්චාරීයති, වුච්චති වා.

එවං වුත්තෙ උස්සාහජාතොති එවං “සුඤ්ඤාහි සාධුකං මනසි කරොහි භාසිස්සාමී”ති වුත්තෙ “න කිර හගවා සඬිබ්බෙපෙනෙව දෙසෙස්සති, චිත්ථාරෙතපි භාසිස්සති”ති සඤ්ජාතුස්සාහො හට්ඨතුට්ඨො හුත්වා.

190. “ඉධා”ති ඉමිනා වුච්චමානං අධිකරණං තථාගතස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතං අධිප්පෙතන්ති ආහ “දෙසාපදෙසෙ නිපාතො”ති. “ස්වාය”න්ති සාමඤ්ඤතො ඉධසද්දමත්තං ගණ්භාති, න යථාවිසෙසිතබ්බං ඉධ-සද්දං. තථා හි වක්ඛති “කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙවා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.190). ලොකං උපාදාය වුච්චති ලොක-සද්දෙන සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තත්තා. සෙසපද්දවයෙ පන පදන්තරසන්තිධානමත්තෙන තං තං උපාදාය වුත්තතා දට්ඨබ්බා. ඉධ තථාගතො ලොකෙති හි ජාතිබ්බත්තං, තත්ථාපි අයං වක්ඛවාළො “ලොකො”ති අධිප්පෙතො. සමඤ්ඤාති සොතාපන්නො. දුතියො සමඤ්ඤාති සකදාගාමී. වුත්තඤ්ඤෙතං “කතමො ව භික්ඛවෙ සමඤ්ඤා? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො භොති”තිආදි (අ. නි. 4.241). “කතමො ව භික්ඛවෙ දුතියො සමඤ්ඤා? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා”තිආදි (අ. නි. 4.241). ඔකාසන්ති කඤ්චි

පදෙසං. ඉධෙව තිට්ඨමානස්සාති ඉමිස්සා එව ඉන්දසාලගුහායං තිට්ඨමානස්ස.

පදපුරුණමත්තමෙව ඔකාසාපදිසනස්සාපි අසම්භවතො අත්ථන්තරස්ස අබොධනතො. අරහන්ති ආදයො සද්දා විත්ථාරිතාති යොජනා. අත්ථතො විත්ථාරණං සද්දමුඛෙනෙව හොතීති සද්දග්ගහණං. යස්මා. “අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො”ති ආදිනා උදානට්ඨකථාදීසු, (උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38) අරහන්ති ආදයො විසුද්ධිමග්ගටීකායං අපරෙහි පකාරෙහි විත්ථාරිතා, තස්මානෙසු වුත්තානායෙනපි සො (විසුද්ධි. ටී. 1.129, 130) අත්ථො වෙදිතබ්බො. තථාගතස්ස සත්තනිකායන්තොගධනාය “ඉධ පන සත්තලොකො අධිජ්ජෙතො”ති වත්ථා තත්ථායං යස්මිං සත්තනිකායෙ යස්මිඤ්ච ඔකාසෙ උජ්ජජ්ජති, තං දස්සෙතුං “සත්තලොකෙ උජ්ජජ්ජමානොපි චා”ති ආදි වුත්තං. “තථාගතො න දෙවලොකෙ උජ්ජජ්ජති”ති ආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති. සාරජ්ජත්තාති කුලභොගිස්සරියාදිවසෙන සාරභූතා. බ්‍රාහ්මණගහපතිකාති බ්‍රහ්මායුපොක්ඛරසාති ආදි බ්‍රාහ්මණා වෙව අනාථපිණ්ඩිකාදිගහපතිකා ච.

“සුජාතායා”ති ආදිනා වුත්තෙසු චතුසු විකජ්ජෙසු පට්ඨමො විකජ්ජො බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තිදස්සනවසෙන වුත්තො. ආසන්නතරාය හි පටිපත්තියා යීතො “උජ්ජජ්ජති” වුවිච්ඡි උජ්ජාදස්ස එකන්තිකත්තා, පගෙව පටිපත්තියා මත්ථකෙ යීතො. දුතියො බුද්ධභාවාවහපබ්බජ්ජතො පට්ඨාය ආසන්නපටිපත්තිදස්සනවසෙන, තතියො බුද්ධකරධම්ම පාරිපුරිතො පට්ඨාය බුද්ධභාවාය පටිපත්තිදස්සනවසෙන. න හි මහාසත්තානං උජ්ජජනිභවුපපත්තිතො පට්ඨාය බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම අත්ථී. චතුත්ථො බුද්ධකරධම්මසමාරම්භතො පට්ඨාය. බොධියා නියතභාවජ්ජත්තිතො පභුති හි විඤ්ඤහි “බුද්ධො උජ්ජජ්ජති”ති වත්තුං සක්කා උජ්ජාදස්ස එකන්තිකත්තා. යථා පන සන්දන්ති නදියොති සන්දනකිරියාය අවිච්ඡෙදමුපාදාය වත්තමානජ්ජයොගො, එවං උජ්ජාදත්ථාය පටිපජ්ජනකිරියාය අවිච්ඡෙදමුපාදාය චතුසු විකජ්ජෙසු “උජ්ජජ්ජති නාමා”ති වුත්තං. සබ්බපට්ඨමං උජ්ජජනභාවන්ති චතුසු විකජ්ජෙසු සබ්බපට්ඨමං වුත්තං තථාගතස්ස උජ්ජජනතාසඬ්ඛාතං අත්ථිභාවං. තෙනාහ “උජ්ජජන්තො හොතීති අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො”ති.

සො භගවාති යො “තථාගතො අරහ”න්ති ආදිනා කිත්තිතගුණො, සො භගවා. “ඉමං ලොක”න්ති නයිදං මහාජනස්ස සම්මුඛමත්තං සන්ධාය වුත්තං, අථ බො අනවසෙසං පරියාදායාති දස්සෙතුං “සදෙවක”න්ති ආදි වුත්තං, තෙනාහ “ඉදානි වත්තබ්බං නිදස්සෙති”ති. පජාතත්තාති යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තත්තා. පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං පාරිසෙසඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි සඬ්ගහිතත්තා. සදෙවකන්ති ච අවයවෙන විග්ගහො සමුදායො සමාසත්ථො. ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං පච්චාසත්තිඤායෙන. තත්ථ හි සො ජාතො, තංනිවාසී ච.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පච්චත්ථික
 ...පෙ.... සමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණන්ති නිදස්සනමත්තමෙතං
 අපච්චත්ථිකානං, අසමිතාබාහිතපාපානඤ්ච සමණබ්‍රාහ්මණානං
 සස්සමණබ්‍රාහ්මණීවචනෙන ගහිතත්තා. කාමං “සදෙවක”න්තිආදි
 විසෙසනානං වසෙන සත්තවිසයො ලොකසද්දොති විඤ්ඤායති
 තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”න්තිආදීසු පන
 අතුල්‍යයොගෙපි අයං සමාසො ලබ්භතීති බාහිවාරදස්සනතො
 පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණ”න්ති.

අරුපිනො සත්තා අත්තනො ආනෙඤ්ජවිහාරෙන විහරන්තා දිබ්බන්තීති
 දෙවාති ඉමං නිබ්බවනං ලහන්තීති ආහ “සදෙවකග්ගහණෙන
 අරුපාවචරලොකො ගහිතො”ති. තෙනාහ “ආකාසානඤ්චායතනුපගානං
 දෙවානං සහබ්‍යත”න්ති (අ. නි. 3.117). සමාරකග්ගහණෙන
 ඡකාමාවචරදෙවලොකො ගහිතො තස්ස සවිසෙසං මාරස්ස වසෙ
 වත්තනතො. රුපී බ්‍රහ්මලොකො ගහිතො අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං
 ගහිතත්තා. චතුපරිසවසෙනාති ඛත්තියාදිචතුපරිසවසෙන, ඉතරා පන
 චතස්සො පරිසා සමාරකාදිග්ගහණෙන ගහිතා ඵවාති.
 අවසෙසසබ්බසත්තලොකො නාගගරුළාදිහෙදො.

එත්තාවතා ව භාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙත්වා ඉදාති
 තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙතුං
 “අපි චෙත්ථා”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතොති
 උක්කංසගතිවිජානනෙන. පඤ්චසු හි ගතීසු දෙවගතිපරියාපන්නාව සෙට්ඨා,
 තත්ථාපි අරුපිනො දුරසමුස්සාරිතකිලෙසදුක්ඛතාය,
 සත්තපණීතආනෙඤ්ජවිහාරසමඬගිතාය, අතිදීඝායුකතායාති ඵවමාදිහි
 විසෙසෙහි අතිවිස උක්කට්ඨා. “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො”න්තිආදි දසසහස්සියං
 මහාබ්‍රහ්මිනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො”ති හි චුත්තං.
 අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං නව ලොකුත්තරං. භාවානුක්කමොති භාවවසෙන
 පරෙසං අජ්ඣාසයවසෙන “සදෙවක”න්තිආදීනං පදානං අනුක්කමො.

තීහාකාරෙහිති දෙවමාරබ්‍රහ්මසහිතතාසඬබාතෙහි තීහි පකාරෙහි. තීසු
 පදෙසුති “සදෙවක”න්තිආදීසු තීසු පදෙසු. තෙන තෙනාකාරෙනාති
 සදෙවකත්තාදීනා තෙන තෙන පකාරෙන. තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති
 පොරාණා පනාහුති යොජනා.

අහිඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙනායං නිද්දෙසො, අහිජානිත්වාති අයමෙත්ථ
 අත්ථොති ආහ “අහිඤ්ඤාය අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වා”ති.
 අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති අනුමානඋපමානඅත්ථාපත්තිආදිපටික්ඛෙපො
 එකජ්ජමාණත්තා. සබ්බත්ථ අජ්ජටිහතඤ්ඤාණචාරතාය හි සබ්බපච්චක්ඛා
 බුද්ධා භගවන්තො.

අනුත්තරං විවෙකසුඛන්ති ඵලසමාපත්තිසුඛං, තෙන ධීනිමිස්සාපි [විටිමිස්සාපි (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං) ධීනිමිස්සාපි (ක)] කදාපි භගවතො ධම්මදෙසනා භොතිති භික්ඛාපීති පි-සද්දග්ගහණං. භගවා භි ධම්මං දෙසෙන්නො යස්මිං බණ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චවෙක්ඛති, තං බණං පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡෙදඤ්ඤා සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීනට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති. උග්ගට්ඨකඤ්ඤස්ස වසෙන අජ්ජං වා විපඤ්චිතඤ්ඤස්ස, නෙය්‍යස්ස වා වසෙන බහුං වා දෙසෙන්නො. ධම්මස්ස කල්‍යාණතා නියානානිකතාය, නියානානිකතා ව සබ්බසො අනවජ්ජභාවෙනෙවාති ආහ “අනවජ්ජමෙව කත්වා”ති. දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අභිසජ්ජනං පබ්බාධනං දෙසනාති සා පරියත්තිධම්මවසෙන වෙදිතබ්බාති ආහ “දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායපි ගාථායා”තිආදි. නිදානනිගමනානිපි සත්ථුතො දෙසනාය අනුච්චානතො තදන්තොගධානි ඵවාති ආහ “නිදානමාදි, ඉදං ඵවොවාති පරියොසාන”න්ති.

සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං තදඕචනියාදිවසෙන විනයනං සාසනන්ති තං පටිපත්තිධම්මවසෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සීලසමාධිවිපස්සනා”තිආදි. කුසල්‍යානං ධම්මානන්ති අනවජ්ජධම්මානං සීලස්ස, සමථවිපස්සනානඤ්ඤා සීලදිට්ඨිතං ආදිභාවො තං මූලකත්තා උත්තරිමනුස්සධම්මානං. අරියමග්ගස්ස අන්තද්වයවිගමෙන මජ්ඣිමපටිපදාභාවො විය, සම්මාපටිපත්තියා ආරබ්හනිජ්චත්තීනං වෙමජ්ඣක්තාපි මජ්ඣභාවොති වුත්තං. “අත්ථි භික්ඛවෙ...පෙ.... මජ්ඣං නාමා”ති. ඵලං පරියොසානං නාම සඋපාදිසෙසතාවසෙන, නිබ්බානං පරියොසානං නාම අනුපාදිසෙසතාවසෙන. ඉදානි තෙසං ද්විත්තමිපි සාසනස්ස පරියොසානතං ආගමෙන දස්සෙතුං “ඵතදත්ථමිද”න්තිආදි ආහ. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිජ්ජෙතං “සබ්බඤ්ජන”න්තිආදි වචනතො. තස්මිං තස්මිං අත්ථෙව කතාවධිසද්දජ්ජබන්ධො ගාථාවසෙන, සුත්තවසෙන ව වචන්ථිතො පරියත්තිධම්මො, යො ඉධ “දෙසනා”ති වුත්තො, තස්ස පන අත්ථො විසෙසතො සීලාදි ඵවාති ආහ “භගවා භි ධම්මං දෙසෙන්නො...පෙ.... දස්සෙති”ති. තත්ථ සීලං දස්සෙත්වාති සීලග්ගහණෙන සසම්භාරං සීලං ගහිතං, තථා මග්ගග්ගහණෙන සසම්භාරො මග්ගොති තදුභයවසෙන අනවසෙසතො පරියත්ති අත්ථං පරියාදියති. තෙනාති සීලාදිදස්සනෙන. අත්ථවසෙන භි ඉධ දෙසනාය ආදිකල්‍යාණාදිභාවො අධිජ්ජෙතො. කථිකසණ්ඨිතීති කථිකස්ස සණ්ඨානං කථනවසෙන සමච්චිතං.

න සො සාත්ථං දෙසෙති නියානාත්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. ඵකබ්බඤ්ජනාදියුත්තා වාති සිටීලාදිහෙදෙසු බ්‍යඤ්ජනෙසු ඵකජ්ජකාරමෙව, ද්විපකාරමෙව වා බ්‍යඤ්ජනෙන යුත්තා වා දමීලභාසා විය. විවට්ඨකරණතාය ඔට්ඨෙ අච්ඡාසාපෙත්වා උච්චාරෙතබ්බතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා සබ්බන්තිරොට්ඨය්‍යාඤ්ජනා වා කිරාතභාසා විය. සබ්බස්සෙව [සබ්බත්ථෙව (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං 1)] විස්සජ්ජනියයුත්තතාය සබ්බවිස්සට්ඨය්‍යාඤ්ජනා වා සවරභාසා [යවනභාසා (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං)] විය. සබ්බස්සෙව [සබ්බත්ථෙව (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං)] සානුසාරතාය සබ්බන්තිග්ගහිතඛ්‍යාඤ්ජනා වා පාරසිකාදිමිලක්ඛුභාසා විය. සබ්බාපෙසා ඛ්‍යාඤ්ජනෙකදෙසවසෙන පවත්තියා අපරිපුණ්ණඛ්‍යාඤ්ජනාති කත්වා “අඛ්‍යාඤ්ජනා”ති වුත්තා.

යානකරණානි සිටීලානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බං අක්ඛරං පඤ්චසු වග්ගෙසු පට්ඨමත්තියන්ති එවමාදි සිටීලං. තානි අසිටීලානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බං අක්ඛරං වග්ගෙසු දුතියවතුත්ථන්ති එවමාදි ධනිතං. ද්විමත්තකාලං දීඝං. එකමත්තකාලං රස්සං තදෙව ලහුකං. ලහුකමෙව සංයොගපරං, දීඝඤ්ච ගරුකං. යානකරණානි නිග්ගහෙත්වා උච්චාරෙතබ්බං නිග්ගහිතං. පරෙන සම්බන්ධං කත්වා උච්චාරෙතබ්බං සම්බන්ධං. තථා නසම්බන්ධං වචන්තීතං. යානකරණානි නිස්සට්ඨානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බං විමුත්තං. දසධානි එවං සිටීලාදිවසෙන ඛ්‍යාඤ්ජනවුද්ධියා අක්ඛරුප්පාදකචිත්තස්ස සබ්බාකාරෙන පහෙදො. සබ්බානි හි අක්ඛරානි චිත්තසමුට්ඨානානි යථාධිප්පෙතත්ථං ඛ්‍යාඤ්ජනතො ඛ්‍යාඤ්ජනානි වාති.

අමක්ඛෙත්වානි අමිලෙච්ඡෙත්වා, අවිනාසෙත්වා, අභාපෙත්වානි වා අත්ථො. භගවා යමත්ථං ඤාපෙතුං එකං ගාථං, එකං වාක්‍යං වා දෙසෙති, තමත්ථං තාය දෙසනාය පරිමණ්ඩලපදඛ්‍යාඤ්ජනාය එව දෙසෙතීති ආභ “පරිපුණ්ණඛ්‍යාඤ්ජනමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති”ති. ඉධ කෙවලසද්දො අනවසෙසවාචකො, න අවොමිස්සකාදිවාචකොති ආභ “සකලාධිවචන”න්ති. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පුණ්ණං, තං පන කෙනචි ඌභං, අධිකං වා න භොතීති “අනුනාධිකවචන”න්ති වුත්තං. තත්ථ යදත්ථං දෙසිතො, තස්ස සාධකත්තා අනුනතා වෙදිතබ්බා, තබ්බිධුරස්ස පන අසාධකත්තා අනධිකතා. සකලන්ති සබ්බභාගවත්තං. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පරිපුණ්ණමෙව, තෙනාභ “එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථී”ති. අපරිසුද්ධා දෙසනා භොති තණ්හාය සංකිලිට්ඨත්තා. ලොකාමිසං චීවරාදයො පච්චයා තත්ථ අගධිතචිත්තතාය ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො. හිතඵරණෙනානි හිතුපසංභාරෙන. මෙත්තාභාවතාය කරණභූතාය මුදුහදයො. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනානි සකලසංකිලෙසතො, වට්ටදුක්ඛතො ව උද්ධරණාකාරාවට්ඨිතෙන චිත්තෙන, කාරුණාධිප්පායෙනානි අත්ථො.

“ඉතො පට්ඨාය දස්සාමෙව, එවඤ්ච දස්සාමී”ති සමාදාතබ්බට්ඨෙත වතං. පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තතාය සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මානං වා වරියන්ති බ්‍රහ්මවරියං දානං. මච්ඡරියලොභාදිනිග්ගණ්හනෙන සුවිණ්ණස්ස. ඉද්ධිති දෙවිද්ධි. ජුතීති පභා, ආනුභාවො වා. බලවීරියපපත්තීති එවං මහතා බලෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
ව වීරියෙන ව සමන්තාගමො. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලං. වෙය්‍යාවච්චං
බ්‍රහ්මවරියං සෙට්ඨා වරියාති කත්වා. එස නයො සෙසෙපි.

තස්මාති යස්මා සික්ඛත්තයසඬගහං සකලං සාසනං ඉධ
“බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අධිප්පෙන තස්මා. “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ඉමිනා
සමානාධිකරණානි සබ්බපදානි යොජෙත්වා අත්ථං දස්සෙත්තො “සො
ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... පකාසෙතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති
ආහ.

191. වුත්තප්පකාරසම්පදන්ති යථාවුත්තං ආදිකල්‍යාණතාදිගුණසම්පදං,
දුරසමුස්සාරිතමානස්සෙව සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති සම්භවති, න
මානජාතිකස්සාති ආහ “නිහතමානත්තා”ති. උස්සන්තත්තාති
බහුලභාවතො. භොගාරොග්‍යාදිවත්ථුකා මදා සුප්පභෙය්‍යා භොන්ති
නිමිත්තස්ස අනවත්ථානතො, න තථා කුලච්ඡ්ජාමදා, තස්මා
බත්තියමුහුමණකුලානං පබ්බජිතානම්පි ජාතිච්ඡ්ජා නිස්සාය මානප්ප්පනං
දුප්පජ්ජන්ති ආහ “යෙභුයෙයන හි...පෙ.... මානං කරොන්ති”ති.
විජාතිකායාති නිහිනජාතිකාය. පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්තිති සුවිසුද්ධං
කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. සීලවසෙන හි සාසනෙ පතිට්ඨා,
පතිට්ඨාතුන්ති වා සච්චපට්ඨෙධෙන ලොකුත්තරාය පතිට්ඨාය පතිට්ඨාතුං. සා
හි නිප්පරියායතො සාසනෙ පතිට්ඨා නාම, යෙභුයෙයන ව
උපනිස්සයසම්පන්නා සුජාතා එව භොන්ති, න දුප්පජාතා.

පරිසුද්ධන්ති රාගාදීනං අවිචන්තමෙව පහානදීපනතො
නිරූපක්කිලෙසකාය සබ්බසො පරිසුද්ධං. සද්ධං පටිලහතීති
පොථුප්පනිකසද්ධාවසෙන සද්දහති. විඤ්ඤාජාතිකානඤ්ඤි
ධම්මසම්පත්තිග්ගහණපුබ්බිකා සද්ධා සිද්ධි
ධම්මප්පමාණධම්මප්පසන්නභාවතො. “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා,
යො එවං ස්වාක්ඛාතධම්මො”ති සද්ධං පටිලහති. ජායම්පතිකාති
සරණිපතිකා. කාමං “ජායම්පතිකා”ති වුත්තෙ සරසාමිකසරසාමිනීවසෙන
ද්විත්තංයෙව ගහණං විඤ්ඤායති. යස්ස පන පුරිසස්ස අනෙකා පජාපතියො,
තත්ථ කිං වත්තබ්බං, එකායාපි සංවාසො සම්බාධොති දස්සන්තථං
“ද්වෙ”ති වුත්තං. රාගාදීනා සකිඤ්චනට්ඨෙන, බෙත්තවත්ථු ආදීනා
සපලිබොධට්ඨෙන රාගරජාදීනං ආගමනපථතාපි උට්ඨානට්ඨානතා එවාති
ද්වෙපි වණ්ණනා එකත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. අලග්ගනට්ඨෙනාති
අස්සප්ප්පනට්ඨෙන අප්පට්ඨෙද්ධභාවෙන. එවං අකුසලකුසලප්පවත්තීනං
යානභාවෙන සරාවාසපබ්බජ්ජානං සම්බාධබ්බොකාසනං දස්සෙත්වා ඉදානි
කුසලප්පවත්තියා එව අට්ඨානට්ඨානභාවෙන තෙසං තං දස්සෙතුං
“අපිවා”තිආදි වුත්තං.

සඬබ්බෙසකථාති විසුං විසුං පදුද්ධාරං අකත්වා සමාසතො අත්ථවණ්ණනා.
එකම්පි දිවසන්ති එකදිවසමත්තම්පි. අබණ්ඩං කත්වාති දුක්කටමත්තස්සපි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා අනාපජ්ජනෙන අබණ්ඩිතං කත්වා. කීලෙසමලෙන අමලීනන්ති තණ්හාසංකිලෙසාදිනා අසංකිලිට්ඨං කත්වා. පරියොදාතට්ඨෙන නිම්මලභාවෙන සඬ්ඛං විය ලිඛිතං ධොතන්ති සඬ්ඛලිඛිතන්ති ආහ “ධොතසඬ්ඛසජ්ජට්ඨාග”න්ති. “අජ්ඣාචසතා”ති පදජ්ජයොගෙන “අගාර”න්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අගාරමජ්ඣෙක”ති. කසායෙන රත්තානි වත්ථානි කාසායානීති ආහ “කසායරසපිතතායා”ති. පරිදහිත්වානි නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ව. අගාරවාසො අගාරං උත්තරපදලොපෙන, තස්ස වඩ්ඪිආවහං අගාරස්ස හිතං.

192. භොගක්ඛන්ධොති භොගසමුදායො. ආබන්ධනට්ඨෙතාති “පුත්තො නත්තා”තිආදිනා පෙමවසෙන සපරිච්ඡෙදං බන්ධනට්ඨෙත. “අම්භාකමෙන”ති ඤායන්තීති ඤාතී. පිතාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවත්තනට්ඨෙත පරිවට්ටො.

193. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවච්ඡිද්ධාරො, තථාභූතො ව යස්මා තෙන සංවරෙන උපෙනො නාම භොති, තස්මා චුත්තං “පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතො”ති. “ආචාරගොචරසම්පන්නො”තිආදි තස්සෙව පාතිමොක්ඛසංවරසමන්තාගමස්ස පච්චයදස්සනං. අජ්ජමත්තකෙසුති අසඤ්චිච්ච ආපන්නඅනුමුද්දකෙසු වෙව සහසා උජ්ජන්නඅකුසලචිත්තජ්ජාදෙසු ව. භයදස්සාවීති භයදස්සනසීලො. සම්මා ආදිශිත්වානි සක්කච්චං යාවජීවං අවිතික්කමවසෙන ආදිශිත්වා. තං තං සික්ඛාපදන්ති තං තං සික්ඛාකොට්ඨාසං. එත්ථානි එතස්මිං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති පාඨෙ. සඬ්ඛෙපොති සඬ්ඛෙපවණ්ණනා. විත්ථාරො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.14) චුත්තො, තස්මා සො තත්ථ, තංසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. ටී. 1.14) ව චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

ආචාරගොචරග්ගහණෙනෙවාති “ආචාරගොචරසම්පන්නො”ති වචනෙනෙව. තෙනාහ “කුසලෙ කායකම්මවචිකම්මෙ ගහිතෙපි”ති. අධිකවචනං අඤ්ඤමත්ථං බොධෙතීති කත්වා තස්ස ආජීවපාරිසුද්ධිසීලස්ස උජ්ජත්තිද්ධාරදස්සනත්ථං...පෙ.... කුසලෙනාති චුත්තං, සබ්බසො අනෙසනජ්ජහානෙන අනවජ්ජෙනාති අත්ථො. යස්මා “කතමෙ ව ට්ථති කුසලා සීලා කුසලං කායකම්මං කුසලං වචිකම්ම”න්ති (ම. නි. 2.265) සීලස්ස කුසලකායවචිභාවං දස්සෙත්වා “ආජීවපාරිසුද්ධිමපි බො අහං ට්ථති සීලස්මිං වදාමි”ති (ම. නි. 2.265) එවං පවත්තාය මුණ්ඩිකසුත්තදෙසනාය “කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙන, පරිසුද්ධාජීවො”ති අයං දෙසනා එකසඬ්ඛහා අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දනි සමෙතීති දස්සෙන්නො ආහ “මුණ්ඩිකසුත්තවසෙන වා එවං චුත්ත”න්ති. සීලස්මිං වදාමිති “සීල”න්ති වදාමි, “සීලස්මිං අත්තොගධං පරියාපන්න”න්ති වදාමිති වා අත්ථො. පරියොදානත්ථන්ති පරිග්ගහත්ථං.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
තිවිධෙන සීලෙනාති වුළුසීලං මජ්ඣිමසීලං මහාසීලන්ති එවං තිවිධෙන
සීලෙන. මනවිජට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු, න කායපඤ්චමෙසු.
යථාලාභයථාබලයථාසාරුජ්ජපජාකාරවසෙන තිවිධෙන සන්තොසෙන.

වුළුමජ්ඣිමමහාසීලවණ්ණනා

194-211. “සීලස්මි”න්ති ඉදං නිද්ධාරණෙ භූමිමන්ති ආහ “එකං සීලං
හොතීති අත්ථො”ති. අයමෙව අත්ථොති පච්චත්තවචනත්ථො එව.
බ්‍රහ්මජාලෙති බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.7).

212. අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩහයාදීති අසංවරමූලකාති.
සීලස්සාසංවරතොති සීලස්ස අසංවරණතො, සීලසංවරාභාවතොති අත්ථො.
භවෙය්‍යාති උජ්ජපජ්ජෙය්‍ය. යථා විධානවිනිතෙනාති යථා විධානසම්පාදිතෙන.
අවිජ්ජට්ඨාරාදිනිමිත්තං උජ්ජන්තවෙතසිකසුඛසමුට්ඨානෙනි පණිතරූපෙහි
චුට්ඨසරීරස්ස උළාරං කායිකං සුඛං භවතීති ආහ “අවිජ්ජට්ඨාර...පෙ....
පට්ඨංවෙදෙති”ති.

ඉන්ද්‍රියසංවරකථාවණ්ණනා

213. විසෙසො කම්මන්ථාපෙක්ඛනාය සාමඤ්ඤස්ස න තෙහි
පරිවත්තොති ආහ “චක්ඛු-සද්දො කත්ථවි බුද්ධචක්ඛම්හි වත්තති”ති.
විජ්ජමානමෙව හි අභිධෙය්‍යො විසෙසත්ථං විසෙසන්තරනිවත්තනවසෙන
විසෙසසද්දො විභාවෙති, න අවිජ්ජමානං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.
අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං බුද්ධානංයෙව චක්ඛුදස්සනන්ති බුද්ධචක්ඛු,
ආසයානුසයඤ්ඤාණං, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණඤ්ච. සමන්තතො
සබ්බසො දස්සනට්ඨෙන සමන්තචක්ඛු, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං.
අරියමග්ගත්තයපඤ්ඤාති හෙට්ඨිමෙ අරියමග්ගත්තයෙ පඤ්ඤා. ඉධාති
“චක්ඛුනා රූප”න්ති ඉමස්මිං පාඨෙ. අයං චක්ඛු-සද්දො පසාද...පෙ....
වත්තති නිස්සයවොහාරෙ නිස්සිතස්ස වත්තබ්බතො යථා. “මඤ්චා
උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”ති. අසම්මිස්සන්ති කිලෙසදුක්ඛෙන අවොම්ස්සං.
තෙනාහ “පරිසුද්ධ”න්ති. සති හි සුවිසුද්ධෙ ඉන්ද්‍රියසංවරෙ,
පධානභූතපාපධම්මවිගමෙන අධිවිත්තානුයොගො භත්ථගතො එවං හොතීති
ආහ “අධිවිත්තසුඛං පට්ඨංවෙදෙති”ති.

සතිසම්පජ්ඤඤකථාවණ්ණනා

214. සමන්තතො, පකට්ඨං වා සවිසෙසං ජානාතීති සම්පජානො,
සම්පජානස්ස භාවො සම්පජ්ඤඤං, තථාපවත්තඤ්ඤාණං. තස්ස විභජනං
සම්පජ්ඤඤාභාජනීයං, තස්මිං සම්පජ්ඤඤාභාජනීයම්හි. අභික්කමනං
අභික්කන්තන්ති ආහ “අභික්කන්තං වුව්චති ගමන”න්ති. තථා පටික්කමනං
පටික්කන්තන්ති ආහ “පටික්කන්තං නිවත්තන”න්ති. නිවත්තනන්ති ච
නිවත්තිමත්තං. නිවත්තිත්වා පන ගමනං ගමනමෙව. අභිභරන්තොති
ගමනවසෙන කායං උපනෙන්නො. ධානනිසජ්ජාසයනෙසු යො ගමනවිධුරො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා කායස්ස පුරතො අභිභාරො, සො අභික්කමො, පච්ඡතො අපහරණං පටික්කමොති දස්සෙන්නො “යානෙපි”තිආදිමාහ. ආසනස්සාති පීඨකාදිආසනස්ස. පුරිමඅභිගාහිමුඛොති අටනිකාදිපුරිමාවයවාහිමුඛො. සංසරන්නොති සංසප්පන්නො. පච්චාසංසරන්නොති පටිආසප්පන්නො. “ඵසෙව නයො”ති ඉමිනා නිපන්නස්සෙව අභිමුඛසංසප්පනපටිආසප්පනාති නිදස්සෙති.

සම්මා පජානනං සම්පජානං, තෙන අත්තනා කාතබ්බකිච්චස්ස කරණසීලො සම්පජානකාරීති ආහ “සම්පජඤ්ඤාන සබ්බකිච්චකාරී”ති. සම්පජානසද්දස්ස සම්පජඤ්ඤාපරියායනා පුබ්බෙ වුත්තා ඵව. සම්පජඤ්ඤං කරොතෙවාති අභික්කන්තාදීසු අසම්මොහං උප්පාදෙති ඵව. සම්පජඤ්ඤස්ස වා කාරො ඵතස්ස අත්ථිති සම්පජානකාරී. ධම්මතො වඩ්ඪිසම්බාතෙන සහ අත්ථෙත වත්තනීති සාත්ථකං, අභික්කන්තාදි. සාත්ථකස්ස සම්පජානනං සාත්ථකසම්පජඤ්ඤං. සප්පායස්ස අත්තනො භිතස්ස සම්පජානනං සප්පායසම්පජඤ්ඤං. අභික්කමාදීසු භික්ඛාචාරගොචරෙ, අඤ්ඤත්ථාපි ච පවත්තෙසු අවිජ්ඣතෙ කම්මට්ඨානසම්බාතෙ ගොචරෙ සම්පජඤ්ඤං ගොචරසම්පජඤ්ඤං. අභික්කමාදීසු අසම්මුය්හනමෙව සම්පජඤ්ඤං අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං. පරිග්ගහෙත්වාති තුලෙත්වා තීරෙත්වා පටිසම්බායාති, අත්ථො. සම්බදස්සනෙනෙව උපොසථපචාරණාදිඅත්ථං ගමනං සම්බහිතං. අසුභදස්සනාදීති ආදි-සද්දෙන කසිණපරිකම්මාදීනං සම්බහො දට්ඨබ්බො. සම්බෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “වෙනියං වා බොධිං වා දිස්වාපි භී”තිආදි වුත්තං. අරහත්තං පාපුණාතීති උක්කට්ඨනිද්දෙසො ඵසො. සමථිපස්සනුප්පාදනම්පි භි භික්ඛුනො වඩ්ඪියෙව. කෙවිති අභයගිරිවාසිනො.

තස්මිං පනාති සාත්ථකසම්පජඤ්ඤවසෙන පරිග්ගහිතඅත්ථෙ. “අත්ථොති ධම්මතො වඩ්ඪි”ති යං සාත්ථකන්ති අධිප්පෙතං, තං සප්පායං ඵවාති සියා කස්සපි ආසම්බාති තන්තිවත්තනත්ථං “වෙනියදස්සනං තාවා”තිආදි ආරද්ධං. විත්තකම්මරූපකාති වියාති විත්තකම්මකතා පටිමායො විය, යන්තපයොගෙන වා විවිත්තකම්මා පටිමායො විය. අසම්පෙක්ඛනං ගෙහස්සිත අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං. “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස මුල්භස්ස පුපුජ්ජනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308). හත්ථිආදිසම්මද්දෙන ජීවිතන්තරායො. විසභාගරූපදස්සනාදිනා බ්‍රහ්මචරියන්තරායො.

පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය භික්ඛුනං අනුවත්තනකථා ආවිණ්ණො, අනනුවත්තනකථා පන තස්සා දුතියා නාම හොතීති ආහ “ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා”ති. ඵවන්ති “සවෙ පනා”තිආදිකං සබ්බම්පි වුත්තාකාරං පච්චාමසති, න “පුරිසස්ස මාතුගාමාසුහ”න්තිආදිකං වුච්චමානං.

දිසතිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 යොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානතාය භාවනාය ආරම්මණං
 “කම්මට්ඨාන”න්ති වුච්චතීති ආහ “කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතං ගොචර”න්ති.
 උග්ගහෙත්වාති යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, එවං උග්ගහකොසල්ලස්ස
 සම්පාදනවසෙන උග්ගහෙත්වා.

හරතීති කම්මට්ඨානං පවත්තෙති, යාව පිණ්ඩපාතපටික්කමා
 අනුයුඤ්ජතීති අත්ථො. න පච්චාහරතීති ආහාරූපයොගතො යාව
 දිවායානුපසඬ්ඛකමනා කම්මට්ඨානං න පටිනෙති. සරීරපරිකම්මන්ති
 මුඛධොවනාදිසරීරපටිජග්ගනං. ද්වෙ තයො පල්ලඬ්ඛකෙති ද්වෙ තයො
 නිසජ්ජාචාරෙ ද්වෙ තිණි උණ්භාසනානි. තෙනාහ “උසුමං
 ගාභාපෙන්තො”ති. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති කම්මට්ඨානමුඛෙනෙව
 කම්මට්ඨානං අවිජහන්තො එව, තෙන “පත්තොපි අවෙනතො”තිආදිනා
 (දී. නි. අට්ඨ. 1.214) වක්ඛමානං කම්මට්ඨානං, යථාපරිහරියමානං වා
 අවිජහිත්වාති දස්සෙති. තථෙවාති තික්ඛත්තුමෙව. පරිභොගවෙතියතො
 සාරීරකවෙතියං ගරුතරන්ති කත්වා “වෙතියං වන්දිත්වා”ති
 පුබ්බකාලකිරියාය වසෙන වුත්තං. තථා හි අට්ඨකථායං “වෙතියං
 බාධයමානා බොධිසාබා හරිතබ්බා”ති වුත්තා.
 බුද්ධගුණානුස්සරණවසෙනෙව බොධියං පණිපාතකරණන්ති ආහ “බුද්ධස්ස
 හගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා”ති. ගාමසමීපෙති ගාමස්ස
 උපචාරට්ඨානෙන. ජනසඬ්ඛහත්ථන්ති “මයි අකථෙන්නෙ එතෙසං කො
 කථෙස්සති”ති ධම්මානුග්ගහෙන ජනසඬ්ඛහත්ථං. තස්මාති යස්මා
 “ධම්මකථා නාම කථෙතබ්බා එවා”ති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති, යස්මා ව
 ධම්මකථා කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථි, තස්මා.
 කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති අත්තනා පරිහරියමානං කම්මට්ඨානං
 අවිජහන්තො තදනුගුණංයෙව ධම්මකථං කථෙත්වා. අනුමොදනං වත්වාති
 එත්ථාපි “කම්මට්ඨානසීසෙනෙවා”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

සම්පත්තපරිච්ඡේදෙනෙවාති “පරිච්ඡො අපරිච්ඡො”තිආදි විභාගං
 අකත්වා සම්පත්තකොටියා එව, සමාගමමත්තෙනෙවාති අත්ථො. භයෙති
 පරවක්කාදිභයෙ.

“කම්මජතෙජො”ති ගහණිං සන්ධායාහ. කම්මට්ඨානං වීථිං නාරොහති
 බුදාපරිස්සමෙන කිලන්තකායත්තා සමාධානාභාවතො. අවසෙසට්ඨානෙති
 යාගුයා අග්ගහිතට්ඨානෙන. පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛන්ති කම්මට්ඨානුපට්ඨානස්ස
 අවිච්ඡේදදස්සනමෙතං, යථා පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං පවත්තාය සරපටිපාතියා
 අනවිච්ඡේදො, එවමෙතස්සපිති.

නික්ඛිත්තධුරො භාවනානුයොගෙ. වත්තපටිපත්තියා අපුරුණෙන
 සබ්බවත්තානි හින්දිත්වා. “කාමෙසු අවීතරාගො හොති, කායෙ අවීතරාගො,
 රූපෙ අවීතරාගො, යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යාසුඛං
 පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා බ්‍රහ්මවරියං වරති''ති (දී. නි. 3.320; ම. නි. 1.186) එවං චුත්තපඤ්ඤවිධවෙතොබ්ලවිනිබන්ධවිත්තො. වරිත්වාති පවත්තිත්වා.

ගතපච්චාගතිකවත්තවසෙනාති භාවනාසහිතංයෙව හික්ඛාය ගතපච්චාගතං ගමනපච්චාගමනං එතස්ස අත්ථිති ගතපච්චාගතිකං, තදෙව වත්තං, තස්ස වසෙන. අත්තකාමාති අත්තනො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තා, ධම්මච්ඡන්දවන්තොති අත්ථො. ධම්මො හි හිතං තන්තිමිත්තකඤ්ඤව සුඛන්ති. අථ වා විඤ්ඤානං නිබ්බිසෙසත්තා, අත්තභාවපරියාපන්නත්තා ව අත්තා නාම ධම්මො, තං කාමෙන්ති ඉච්ඡන්තීති අත්තකාමා.

උසහං නාම විසති යට්ඨියො. තාය සඤ්ඤායාති තාය පාසාණසඤ්ඤාය, එත්තකං යානං ආගතාති ජානන්තාති අධිප්පායො. සොයෙව නයොති “අයං හික්ඛු”තිආදිකො යො යානෙ චුත්තො, සො එව නිසජ්ජායපි නයො. පච්ඡතො ආගච්ඡන්තානං ඡින්නහත්තභාවහයෙනපි යොනිසොමනසිකාරං පරිබ්‍රහෙති. මද්දන්තාති ධඤ්ඤකරණට්ඨානෙ සාලිසීසාති මද්දන්තා.

මහාපධානං පුජෙස්සාමීති අම්භාකං අත්ථාය ලොකනාට්ඨන ඡවස්සාති කතං දුක්කරවරියමෙවාහං යථාසත්ති පුජෙස්සාමීති. පටිපත්තිපුජා හි සත්ථුපුජා, න ආමිසපුජාති. “යානවඩ්ඪකමමෙවා”ති අධිට්ඨාතබ්බඉරියාපථවසෙන චුත්තං, න භොජනාදිකාලෙසු අවස්සං කත්තබ්බනිසජ්ජාය පටික්ඛෙපවසෙන.

වීථිං ඔතරිත්වා ඉතො චිතො ව අනොලොකෙත්වා පයමමෙව වීථියො සල්ලක්ඛෙතබ්බාති ආහ “වීථියො සල්ලක්ඛෙත්වා”ති. යං සන්ධාය චුවිචති “පාසාදිකෙන අහික්කන්තෙනා”ති, තං දස්සෙතුං “තත්ථ වා”තිආදි චුත්තං. “ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති. අට්ඨඨගසමන්තාගතන්ති “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) චුත්තෙහි අට්ඨහි අධිගෙහි සමන්තාගතං කත්වා. “නෙව දවායා”තිආදි පටික්ඛෙපදස්සනං.

පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකරොති, යදි උපනිස්සයසම්පන්නො භොතීති සම්බන්ධො. එවං සබ්බත්ථ ඉතො පරෙසුපි. තත්ථ පච්චෙකබොධියා උපනිස්සයසම්පදා කප්පානං ද්වෙ අසඬ්ඛොයායාති, සතසහස්සඤ්ඤව තප්පාපුඤ්ඤාණසම්භරණං. සාවකබොධියා අග්ගසාවකානං අසඬ්ඛොයායං, කප්පසතසහස්සඤ්ඤව, මහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.1288) සතසහස්සමෙව තප්පාපුඤ්ඤාණසම්භරණං. ඉතරෙසං අතීතාසු ජාතීසු විචට්ඨසන්නිස්සයවසෙන නිබ්බත්තිතං නිබ්බෙධභාගියං කුසලං. බාහියො දාරුචීරියොති බාහියවිසයෙ සඤ්ජාතසංවඬ්ඨතාය බාහියො, දාරුචීරපරිහරණෙන දාරුචීරියොති ව සමඤ්ඤාතො. සො හි ආයස්මා “තස්මාතිහ තෙ, බාහිය, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති’ති, එවඤ්ඤි තෙ බාහිය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා සික්ඛිතබ්බං. යතො ඛො තෙ බාහිය දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති, තතො ත්වං, බාහිය, න තෙන. යතො ත්වං, බාහිය, න තෙන, තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථ. යතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථ, තතො ත්වං, බාහිය, නෙවිධ න හුරං න උභයමත්තරෙන. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”ති (උදා. 10) එත්තකාය දෙසනාය අරහත්තං සවිජාකාසි. එවං සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනං මහාපඤ්ඤාදිදීපනානි සුත්තපදානි විත්ථාරතො වෙදිතබ්බානි.

තත්ති අසම්මුය්හනං එවන්ති ඉදානි වුවිචමානමාකාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. “අත්තා අභික්කමති”ති ඉමිනා අන්ධපුපුඡ්ජනස්ස දිට්ඨිගාභවසෙන අභික්කමෙ සම්මුය්හනං දස්සෙති, “අහං අභික්කමාමි”ති පන ඉමිනා මානගාභවසෙන. තදුභයං පන තණ්හාය විනා න භොතීති තණ්හගාභවසෙනපි සම්මුය්හනං දස්සිතමෙව භොති. “තථා අසම්මුය්හන්තො”ති වත්ථා තං අසම්මුය්හනං යෙන සනවිතිබ්භොගෙන භොති, තං දස්සෙන්තො “අභික්කමාමි”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා වායොධාතුයා අනුගතා තෙජොධාතු උද්ධරණස්ස පච්චයො. උද්ධරණගතිකා හි තෙජොධාතූති. උද්ධරණෙ වායොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “එකෙකපාදුද්ධරණෙ...පෙ.... බලවතියොති ආහ. යස්මා පන තෙජොධාතුයා අනුගතා වායොධාතු අතිහරණවීතිහරණානං පච්චයො. තිරියගතිකාය හි වායොධාතුයා අතිහරණවීතිහරණෙසු සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති. තෙජොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “තථා අතිහරණවීතිහරණෙසු”ති ආහ. සතිපි අනුගමකඅනුගන්තබ්බතාවිසෙසෙ තෙජොධාතුවායොධාතුභාවමත්තං සන්ධාය තථා-සද්දග්ගහණං,. තත්ථ අක්කන්තට්ඨානතො පාදස්ස උක්ඛිපනං උද්ධරණං. ධීතට්ඨානං අතික්කමිත්ථා පුරතො හරණං අතිහරණං, බාණුආදිපරිහරණත්ථං, පතිට්ඨිතපාදසට්ඨනපරිහරණත්ථං වා පස්සෙන හරණං වීතිහරණං. යාව පතිට්ඨිතපාදො, තාව ආහරණං අතිහරණං, තතො පරං හරණං වීතිහරණන්ති අයං වා එතෙසං විසෙසො.

යස්මා පථවීධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු වොස්සජ්ජනස්ස පච්චයො. ගරුතරසභාවා හි ආපොධාතූති. වොස්සජ්ජනෙ පථවීධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා තාසං ද්විත්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො ආහ “වොස්සජ්ජනෙ...පෙ.... බලවතියො”ති. යස්මා පන ආපොධාතුයා අනුගතා පථවීධාතු සන්තික්ඛෙපනස්ස පච්චයො, පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි තස්සා සාතිසයකිච්චත්තා ආපොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තථා සට්ඨනකිරියාය පථවීධාතුයා වසෙන සන්තිරුජ්ඣනස්ස සිජ්ඣනතො තත්ථාපි පථවීධාතුයා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 ආපොධාතුඅනුගතභාවො, තස්මා චූත්තං “තථා
 සන්නික්ඛෙපනසන්නිරුජ්ඣනෙසු”ති.

තත්ථාති තස්මිං අභික්කමනෙ, තෙසු චා චූත්තෙසු උද්දරණාදීසු
 කොට්ඨාසෙසු. උද්ධරණෙති උද්ධරණක්ඛණෙ. රූපාරූපධම්මාති
 උද්ධරණාකාරෙන පචත්තා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකා අරූපධම්මා ච.
 අතිහරණං න පාපුණන්ති ඛණමත්තාවට්ඨානතො. තත්ථ තත්ථෙචාති යත්ථ
 යත්ථ උජ්ජන්තා, තත්ථ තත්ථෙච. න හි ධම්මානං දෙසන්තරසඬකමනං
 අත්ථි. “පබ්බං පබ්බං”තිආදි උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ සන්ධාය
 සභාගසන්නතිවසෙන චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අතිඉත්තරො හි
 රූපධම්මානම්පි පචත්තික්ඛණො, ගමනස්සාදීනං, දෙවපුත්තානං
 හෙට්ඨුපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි පාදෙ ච බන්ධබුරධාරා
 සමාගමනොපි සීඝ්‍රතරො. යථා තිලානං භජ්ජියමානානං පට්ඨපායනෙන
 හෙදො ලක්ඛියති, එවං සඬකධම්මානං උජ්ජාදෙනාති දස්සනත්ථං
 “පට්ඨපායන්තා”ති චූත්තං. උජ්ජන්තා හි එකන්තතො හිජ්ජන්තිති. “සද්ධිං
 රූපෙනා”ති ඉදං තස්ස තස්ස චිත්තස්ස නිරොධෙන සද්ධිං
 නිරුජ්ඣනකරූපධම්මානං වසෙන චූත්තං, යං තතො සත්තරසමචිත්තස්ස
 උජ්ජාදක්ඛණෙ උජ්ජන්තං. අඤ්ඤථා යදි රූපාරූපධම්මා සමානක්ඛණා
 සියුං, “රූපං ගරුපරිණාමං දන්ධනිරොධ”න්තිආදිවචනෙහි විරොධො සියා,
 තථා “නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං
 ලහුපරිවත්තං, යථසිදං චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48) එවං ආදිපාළියා.
 චිත්තවෙතසිකා හි සාරම්මණසභාවා යථාබලං අත්තනො
 ආරම්මණපච්චයභූතමත්ථං විභාවෙන්තො එව උජ්ජජ්ජන්තිති තෙසං
 තංසභාවනිජ්ජත්තිඅනන්තරං නිරොධො. රූපධම්මා පන අනාරම්මණා
 පකාසෙතබ්බා, එවං තෙසං පකාසෙතබ්බභාවනිජ්ජත්ති සොළසහි චිත්තෙහි
 හොතිති තඬ්ඛණායුක්තා තෙසං ඉච්ඡිතා,
 ලහුවිඤ්ඤාණවිසයසඬගතිමත්තජ්ජවචයනාය තිණ්ණං බන්ධානං,
 විසයසඬගතිමත්තනාය ච විඤ්ඤාණස්ස ලහුපරිවත්තිතා,
 දන්ධමභාභූතජ්ජවචයනාය රූපධම්මානං දන්ධපරිවත්තිතා. නානාධාතුයා
 යථාභූතඤ්ඤාණං බො පන තථාගතස්සෙව, තෙන ච පුරෙජාතපච්චයො
 රූපධම්මොච චූත්තො, පච්ඡාජාතපච්චයො ච තථෙචාති රූපාරූපධම්මානං
 සමානක්ඛණතා න යුජ්ජතෙව. තස්මා චූත්තනායෙනෙවත්ථ අත්ථො
 වෙදිතබ්බො.

අඤ්ඤං උජ්ජජ්ජතෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣතිති යං
 පුරිමුජ්ජන්තං චිත්තං, තං අඤ්ඤං, තං පන නිරුජ්ඣන්තං අපරස්ස
 අනන්තරාදිපච්චයභාවෙනෙව නිරුජ්ඣතිති තථාලද්ධපච්චයං අඤ්ඤං
 උජ්ජජ්ජතෙ චිත්තං. යදි එවං තෙසං අත්තරො ලබ්භෙය්‍යාති? නොති ආහ
 “අවිච්චි මනුජ්ජබන්ධො”ති, යථා විච්චි අත්තරො න ලබ්භති, “තදෙවෙත”න්ති
 අවිසෙසවිදු මඤ්ඤන්ති, එවං අනු අනු පබන්ධො චිත්තසන්නානො
 රූපසන්නානො ච නදීසොනොව නදියං උදකජ්ජවාහො විය වත්තති.

අභිමුඛං ලොකිතං ආලොකිතන්ති ආහ “පුරතො පෙක්ඛන්ති”න්ති. යස්මා යංදිසාභිමුඛො ගච්ඡති, තිට්ඨති, නිසීදති වා තදභිමුඛං පෙක්ඛන්තං ආලොකිතං, තස්මා තදනුගතවිදිසාලොකනං විලොකිතන්ති ආහ “විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛන්ති”න්ති. සම්මජ්ජනපරිභණ්ඩාදිකරණෙ ඔලොකිතස්ස, උල්ලොකනරණාදිසු උල්ලොකිතස්ස, පච්ඡතො ආගච්ඡන්තපරිස්සයස්ස පරිවජ්ජනාදිසු අපලොකිතස්ස සියා සම්භවොති ආහ “ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගභිතානෙවා”න්ති.

කායසක්ඛන්ති කායෙන සවිජ්ඣතවන්තං, පච්චක්ඛකාරිනන්ති අත්ථො. යො හි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙ “යමෙවාහං ඉන්ද්රියෙසු අගුත්තද්වාරතං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතිආදිවිජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගහෙස්සාමි”ති උස්සාහජාතො බලවහිරොත්තජ්ජො, තත්ථ ව කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්රියසංචරෙ උක්කංසපාරමිජ්ජත්තො, තෙනෙව නං සත්ථා “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉන්ද්රියෙසු ගුත්තද්වාරානං, යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.235) එතදග්ගෙ යපෙසි.

සාත්ථකතා ව සප්පායතා ව වෙදිතබ්බා ආලොකිතවිලොකිතස්සාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. තස්මාති කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනස්සෙව ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤභාවතොති චුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති. අත්තතො කම්මට්ඨානවසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතබ්බං, බන්ධාදිකම්මට්ඨානා අඤ්ඤො උපායො න ගවෙසිතබ්බොති අධිප්පායො. ආලොකිතාදිසමඤ්ඤාපි යස්මා ධම්මමත්තස්සෙව පවත්තිවිසෙසො, තස්මා තස්ස යාථාවතො පජානනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති දස්සෙතුං “අබ්භන්තරෙ”තිආදි චුත්තං. විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරවසෙනාති කිරියමයවිත්තසමුට්ඨානාය වායොධාතුයා චලනාකාරජ්ජවත්තිවසෙන. අධො සීදතිති අධො ගච්ඡති. උද්ධං ලඬ්ඝෙතිති ලඬ්ඝං විය උපරි ගච්ඡති.

අඬ්ගකිච්චං සාධයමානන්ති පධානභූතඅඬ්ගකිච්චං නිජ්ඣාදෙන්තං භුත්වාති අත්ථො. “පයමජ්ජනෙපි...පෙ.... න හොති”ති ඉදං පඤ්චද්වාරවීරියං “ඉත්ථි පුරිසො”ති රජ්ජනාදීනං අභාවං සන්ධාය චුත්තං. තත්ථ හි ආවජ්ජන වොට්ඨබ්බපනානං අයොනිසො ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනවසෙන ඉට්ඨෙ ඉත්ථිරූපාදිමිහි ලොභමත්තං, අනිට්ඨෙ ව පටිසමත්තං උජ්ජජ්ජති, මනොද්වාරෙ පන “ඉත්ථි පුරිසො”ති රජ්ජනාදි හොති. තස්ස පඤ්චද්වාරජ්ජනං මූලං, යථාචුත්තං වා සබ්බං භවධිගාදි. එවං මනොද්වාරජ්ජනස්ස මූලවසෙන මූලපරිඤ්ඤා චුත්තා. ආගන්තුකතාවකාලිකතා පන පඤ්චද්වාරජ්ජනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන, ඉත්තරභාවවසෙන ව චුත්තා. “හෙට්ඨුපරියවසෙන භිජ්ජිත්වා පතිතෙසු”ති හෙට්ඨිමස්ස උපරිමස්ස ව අපරාපරං භඩ්ගජ්ජත්තිමාහ.

තන්ති ජවනං, තස්ස අයුත්තන්ති සම්බන්ධො. ආගන්තුකො අබ්භාගතො.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
උදයබ්බයපරිච්ඡින්නො තාවතකො කාලො එතෙසන්ති තාවකාලිකානි.

එතං අසම්මොහසම්පජ්ඤං. සමවායෙති සාමග්ගියං. තත්ථාති
පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ආලොකනවිලොකනෙ පඤ්ඤායමානෙ
තබ්බිනිමුත්තො කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති.

“උපනිස්සයපච්චයො”ති ඉදං සුත්තන්තනයෙන පරියායතො වුත්තං.
සහජාතපච්චයොති නිදස්සනමත්තමෙතං
අඤ්ඤමඤ්ඤසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානම්පි ලබ්භනතො.

කාලෙ සමඤ්ඡිතුං යුත්තකාලෙ සමඤ්ජන්තස්ස. තථා පසාරෙන්තස්සාති
එත්ථාපි. මණ්ඩප්පො නාම එකා සජ්ජාතීති වදන්ති. ලලනන්ති කම්පනං,
ලීලාකරණං වා.

උණ්භපකතිකො පරිලාභබහුලකායො. සීලවිදුසනෙන අභිතාවහත්තා
මිච්ඡාජීවවසෙන උජ්ජන්තං අසජ්ජායං. “විවරම්පි අවෙනන”න්තිආදිනා
විවරස්ස විය කායොපි අවෙනනොති කායස්ස අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන
“අබ්භන්තරො”තිආදිනා වුත්තමෙවත්ථං පරිදීපෙන්තො
ඉතරීතරසන්තොසස්ස කාරණං දස්සෙති, තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතොති ආහතචතුපඤ්චගණ්ඨිකො,
චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහි වා ආහතො තථා.

අට්ඨවිධොපි අත්ථොති අට්ඨවිධොපි පයොජනවිසෙසො
මහාසිවත්ථෙරවාදවසෙන “ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23,
422; ම. නි. 2.387; අ. නි. 2.341; 8.9; ධ. ස. 1355; විහ. 518; මහානි. 206)
නයෙන වුත්තො දට්ඨබ්බො. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “නෙව දවායාතිආදිනා (ම. නි.
1.23, 422; ම. නි. 2.387; අ. නි. 8.9; ධ. ස. 1355; විහ. 518; මහානි. 206)
නයෙනා”ති පන පටික්ඛෙපඨගදස්සනමුඛෙන දෙසනාය ආගතත්තා
වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පථවිසන්ධාරකජලස්ස තංසන්ධාරකවායුනා විය පරිභුත්තස්ස ආහාරස්ස
වායොධාතුයාව ආසයෙ අවට්ඨානන්ති ආහ “වායොධාතුවසෙනෙව
තිට්ඨති”ති. අතිහරතීති යාව මුඛා අභිහරති. විතිහරතීති තතො කුච්ඡියං
විමිස්සං කරොන්තො හරති. අතිහරතීති වා මුඛද්වාරං අතික්කාමෙන්තො
හරති. විතිහරතීති කුච්ඡගතං පස්සතො හරති, පරිවත්තෙතීති අපරාපරං
වාරෙති. එත්ථ ච ආහාරස්ස ධාරණපරිවත්තනසඤ්චුණ්ණනවිසොසනාති
පථවිධාතුසහිතා එව වායොධාතු කරොති, න කෙවලාති තාති පථවිධාතුයාපි
කිච්චභාවෙන වුත්තාති. අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙතීති යථා වායොධාතු ආදීහි
අඤ්ඤෙහි විසොසනං න හොති, තථා අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙති.
තෙජොධාතුති ගහණිසඨ්ඨාතා තෙජොධාතු. සා හි අත්තොපට්ඨං ආහාරං

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා පරිපාටෙති. අඤ්ජයො හොතීති ආහාරස්ස පට්ඨෙසනාදීනං මග්ගො හොති. ආභුජතීති පරියෙසනවසෙන, අජ්ඣෙකාහරණජිණ්ණාජිණ්ණාදිපටිසංවෙදනවසෙන ච ආවජ්ජෙති, විජානාතීති අත්ථො. තංතංවිජානනස්ස පච්චයභූතොයෙව හි පයොගො “සම්මාපයොගො”ති වුත්තො. යෙන හි පයොගෙන පරියෙසනාදි නිජ්ජිජ්ජති, සො තබ්බිසයවිජානනම්පි නිජ්ජාදෙති නාම තදවිනාභාවතො. අථ චා සම්මාපයොගං සම්මාපටිපත්ති මන්වාය ආගම්ම ආභුජති සමන්තාහරති. ආහොගපුබ්බකො හි සබ්බොපි විඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොති තථා වුත්තං.

ගමනතොති හික්ඛාවාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ හික්ඛත්ථං ආහිණ්ඨනතො. පරිභොගතොති ආහාරස්ස පරිභුඤ්ජනතො. ආසයතොති පිත්තාදිආසයතො. ආසයති එත්ථ එකජ්ඣං පචත්තමානොපි කම්මඵලවචත්ථිතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬිකරතො සයති තිට්ඨති පචත්තතීති ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි තිට්ඨනකො පිත්තාදිකො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො. නිධානන්ති යථාභුත්තො ආහාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති නිධානං, ආමාසයො. තතො නිධානතො. අපරිපක්කතොති ගහණීසඬිබානෙන කම්මජතෙජෙන අවිපක්කතො. පරිපක්කතොති යථාභුත්තස්ස ආහාරස විපක්කභාවතො. ඵලතොති නිජ්ජිජ්ජති. නිස්සන්දතොති ඉතො විතො ච නිස්සන්දනතො. සම්මක්ඛනතොති සබ්බසො මක්ඛනතො. අයමෙත්ථ සඬිබෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. ටී. 1.294) ගහෙනබ්බො.

සරිරතො සෙදා මුච්චන්තීති වෙගසංධාරණෙන උජ්ජන්තපරිලාභතො සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති. අඤ්ඤෙ ච රොගා කණ්ණසුලභගන්දරාදයො. අට්ඨානෙති මනුස්සාමනුස්සපරිග්ගහිතෙ අයුත්තට්ඨානෙ ඛේත්තදෙවායතනාදිකෙ. කුද්ධා හි අමනුස්සා, මනුස්සාපි චා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්ති. නිස්සට්ඨත්තා නෙව අත්තතො, කස්සචි අනිස්සජ්ජිත්තා, ජිගුච්ඡතීයත්තා ච න පරස්ස. උදකතුම්ඛතොති වෙළුනාලිආදිඋදකභාජනතො. තන්ති ඡඩ්ඞිතඋදකං.

අද්ධානඉරියාපථා විරතරජ්ජවත්තිකා දීඝකාලිකා ඉරියාපථා. මජ්ඣිමා හික්ඛාවරණාදිවසෙන පචත්තා. වුණ්ණීයඉරියාපථා විහාරෙ, අඤ්ඤත්ථාපි ඉතො විතො ච පරිචත්තනාදිවසෙන පචත්තාති වදන්ති. “ගතෙති ගමනෙ”ති පුබ්බෙ අහික්කමපටික්කමග්ගණෙන ගමනෙනපි පුරතො පච්ඡතො ච කායස්ස අභිහරණං වුත්තන්ති ඉධ ගමනමෙව ගහිත්තති කෙවි.

යස්මා මහාසිවත්ථෙරවාදෙ අනන්තරෙ අනන්තරෙ ඉරියාපථෙ පචත්තරූපාරූපධම්මානං තත්ථ තත්ථෙව නිරොධදස්සනවසෙන සම්පජානකාරිතා ගහිතාති තං සම්පජඤ්ඤවිපස්සනාවාරවසෙන වෙදිතබ්බං.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 තෙන වුත්තං “තයිදං මහාසිවත්ථෙරෙන වුත්තං අසම්මොහධුරං
 මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිප්පෙන”න්ති. ඉමස්මිං පන සාමඤ්ඤඵල
 සබ්බමිපි වතුබ්බිධං සම්පජ්ඤ්ඤං ලබ්භති යාවදෙව
 සාමඤ්ඤඵලවිසෙසදස්සනපරත්තා ඉමස්සා දෙසනාය.
 “සතිසම්පයුත්තස්සෙවා”ති ඉදං යථා සම්පජ්ඤ්ඤස්ස කිව්වතො පධානතා
 ගහිතා, එවං සතියා පිති දස්සනත්ථං වුත්තං, න සතියා
 සබ්භාවමත්තදස්සනත්ථං. න හි කදාවි සතිරහිතා ඤාණප්පවත්ති අත්ථි.
 “එතස්ස හි පදස්ස අයං විත්ථාරො”ති ඉමිනා සතියා ඤාණෙන
 සමධුරතංයෙව විභාවෙති. එතානි පදානීති “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ
 සම්පජානකාරී හොති”තිආදීනි පදානි. විභත්තානෙවාති විසුං කත්වා
 විභත්තානියෙව, ඉමිනාපි සම්පජ්ඤ්ඤස්ස විය සතියාපෙත්ථ පධානතමෙව
 විභාවෙති.

මජ්ඣිමනිකායා පන භණන්ති - එකො භික්ඛු ගච්ඡන්තො අඤ්ඤං
 චින්තෙන්තො අඤ්ඤං චිත්තකෙන්තො ගච්ඡති, එකො කම්මට්ඨානං
 අවිස්සජ්ජෙත්වාග ගච්ඡති. තථා එකො තිට්ඨන්තො...පෙ....
 නිසීදන්තො...පෙ.... සයන්තො අඤ්ඤං චින්තෙන්තො අඤ්ඤං
 චිත්තකෙන්තො සයති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙත්වාග සයති,
 එත්තකෙන පන න පාකටං හොතීති වඩ්ඤාමනෙන දීපෙන්ති. යො හි භික්ඛු
 වඩ්ඤාමං ඔතරිත්වා ව වඩ්ඤාමනකොටියං යීතො පරිග්ගණ්හාති
 “පාචීනවඩ්ඤාමනකොටියං පවත්තා රූපාරූපධම්මා පච්ඡිමවඩ්ඤාමනකොටිං
 අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, පච්ඡිමවඩ්ඤාමනකොටියං පවත්තාපි
 පාචීනවඩ්ඤාමනකොටිං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤාමනමජ්ඣෙ
 පවත්තා උභො කොටියො අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤාමනෙ පවත්තා
 රූපාරූපධම්මා යානං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, යානෙ පවත්තා නිසජ්ජං
 අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, නිසජ්ජාය පවත්තා සයනං අප්පත්වා එත්ථෙව
 නිරුද්ධා”ති එවං පරිග්ගණ්හන්තො පරිග්ගණ්හන්තොයෙව භවඩ්ඨං
 ඔතරති. උට්ඨහන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාග උට්ඨහති, අයං භික්ඛු
 ගතාදීසු සම්පජානකාරී නාම හොතීති. එවමිපි න සොත්තෙ කම්මට්ඨානං
 අවිභූතං හොති, තස්මා භික්ඛු යාව සක්කොති, තාව වඩ්ඤාමිත්වා යත්වා
 නිසීදිත්වා සයමානො එවං පරිග්ගහෙන්වා සයති “කායො අවෙනතො,
 මඤ්ඤො අවෙනතො, කායො න ජානාති ‘අහං මඤ්ඤෙ සයිතො’ති, මඤ්ඤො
 න ජානාති ‘මයි කායො සයිතො’ති, අවෙනතො කායො අවෙනතො මඤ්ඤෙ
 සයිතො”ති එවං පරිග්ගණ්හන්තො එව විත්තං භවඩ්ඨගෙ ඔතාරෙති.
 පබ්බජ්ඣන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාග පබ්බජ්ඣති, අයං සොත්තෙ
 සම්පජානකාරී නාම හොති. කායාදීකිරියානිබ්බත්තෙන තම්මයත්තා,
 ආවජ්ජනකිරියා සමුට්ඨිත්තා ව ජවනං සබ්බමිපි වා ඡද්ධාරප්පවත්තං
 කිරියමයපවත්තං නාම. තස්මිං සති ජාගරිතං නාම හොතීති
 පරිග්ගණ්හන්තො ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අපි ව රත්තින්දිවං ඡ
 කොට්ඨාසෙ කත්වා පඤ්ඤා කොට්ඨාසෙ ජග්ගන්තොපි ජාගරිතෙ
 සම්පජානකාරී නාම හොති. විමුක්තායතනසීසෙන ධම්මං දෙසෙන්තොපි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 බත්තිංසනිරවජානකථං පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතසප්පායකථං
 කට්ඨන්තොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අට්ඨන්තිංසාය ආරම්මණෙසු
 විත්තරුචියං මනසිකාරං පවත්තෙන්තොපි දුතියං ඤානං සමාපන්නොපි
 තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. දුතියඤ්ඤි ඤානං වට්ඨසඬ්ඛාරවිරහතො
 විසෙසතො තුණ්හිභාවො නාමාති. එවන්ති චුත්තප්පකාරෙන, සත්තසුපි
 යානෙසු චතුධාති අත්ථො.

සන්නොසකථාවණ්ණනා

215. යස්ස සන්නොසස්ස අත්තනි අත්ථිතාය භික්ඛු “සන්තුට්ඨො”ති
 වුච්චති, තං දස්සෙන්තො “ඉතරීතරපච්චයසන්නොසෙන සමන්තාගතො”ති
 ආහ. චීවරාදි යත්ථ කත්ථවි පච්චයෙ සන්තුස්සනෙන සමඬ්ඨිභූතොති
 අත්ථො. අථ වා ඉතරං වුච්චති භීතං පණීතතො අඤ්ඤත්තා, තථා පණීතං
 ඉතරං භීතතො අඤ්ඤත්තා. අපෙක්ඛාසිද්ධා හි ඉතරතාති. ඉති යෙන
 ධම්මෙන භීතෙන වා පණීතෙන වා චීවරාදිපච්චයෙන සන්තුස්සති, සො තථා
 පවත්තො අලොභො ඉතරීතරපච්චයසන්නොසො, තෙන සමන්තාගතො.
 යථාලාභං අත්තතො ලාභානුරූපං සන්නොසො යථාලාභසන්නොසො.
 සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. ලබ්භතීති වා ලාභො, යො යො ලාභො
 යථාලාභං, තෙන සන්නොසො යථාලාභසන්නොසො. බලන්ති කායබලං.
 සාරූප්පන්ති පකතිදුබ්බලාදීනං අනුච්ඡවිකතා.

යථාලද්ධතො අඤ්ඤස්ස අපත්ථනා නාම සියා අප්පිච්ඡතායපි
 පවත්තිආකාරොති තතො විනිවත්තිතමෙව සන්නොසස්ස සරූපං
 දස්සෙන්තො “ලහන්තොපි න ගණ්භාති”ති ආහ. තං පරිවත්තෙන්වාති
 පකතිදුබ්බලාදීනං ගරුචීවරං න ඵාසුභාවාවහං, සරීරබෙදාවහඤ්ඤව භොතීති
 පයොජනවසෙන, න අත්තිච්ඡතාදිවසෙන තං පරිවත්තෙන්වා.
 ලහුකචීවරපරිභොගො න සන්නොසවිරොධිති ආහ “ලහුකෙන
 යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොති”ති. මහග්ගං චීවරං බහුනි වා චීවරානි
 ලහිත්වාපි තානි විස්සජ්ජෙන්වා තදඤ්ඤස්ස ගහණං යථාසාරූප්පනායෙ
 ධීතත්තා න සන්නොසවිරොධිති ආහ “තෙසං...පෙ.... ධාරෙන්තොපි
 සන්තුට්ඨොව භොති”ති. එවං සෙසපච්චයෙපි
 යථාබලයථාසාරූප්පනිද්දෙසෙසු අපි-සද්දග්ගහණෙ අධිප්පායො
 වෙදිතබ්බො.

මුත්තහරිතකන්ති ගොමුත්තපරිභාවිතං, පුතිභාවෙන වා ඡඩ්ඨිතං
 හරිතකං. බුද්ධාදිහි වණ්ණිකන්ති “පුතිමුත්තහෙසජ්ජං නිස්සාය
 පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (මහාව. 73, 128) සම්මාසම්බුද්ධාදිහි පසත්ථං.
 අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසු භික්ඛු නියොජෙන්තො පරමසන්තුට්ඨොව භොති
 පරමෙන උක්කංසගතෙන සන්නොසෙන සමන්තාගතත්තා.

කායං පරිහරන්ති පොසෙන්තිති කායපරිහාරිකා. තථා කුච්ඡ්පරිහාරිකා
 වෙදිතබ්බො. කුච්ඡ්පරිහාරිකතා ව අජ්ඣාතරණෙන සරීරස්ස ධීතියා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
උපකාරකතාවසෙන ඉච්ඡිතාති බහිද්ධාව කායස්ස උපකාරකතාවසෙන
කායපරිහාරිකතා දට්ඨබ්බා.

පරික්ඛාරමත්තාති පරික්ඛාරග්ගහණං. තත්ත්වයකපච්චන්ථරණන්ති
අත්තනා අනධිට්ඨන්තිවා තත්ථෙව තිට්ඨනකපච්චන්ථරණං.
පච්චන්ථරණාදීනඤ්ඤෙත්ථ නවමාදිභාවො යථාචුත්තපටිපාටියා දට්ඨබ්බො,
න තෙසං තථා පතිනියතභාවතො. කස්මා? තථා නධාරණතො.
දුප්පොසභාවෙන මහාගජා වියාති මහාගජා. යදි ඉතරෙපි අප්පිච්ඡතාදිසභාවා,
කිං තෙසම්පි වසෙන අයං දෙසනා ඉච්ඡිතාති? නොති ආහ “භගවා
පනා”තිආදි. කායපරිහාරො පයොජනං එතෙනාති කායපරිහාරිකං. තෙනාහ
“කායං පරිහරණමත්තකොනා”ති.

චතුසු දිසාසු සුඛවිහාරතාය සුඛවිහාරට්ඨානභූතා චතස්සො දිසා
එතස්සාති චතුද්දිසො චතුද්දිසො එව චතුද්දිසො. තාසු එව කත්ථවි සත්තෙ
වා සඬබ්බා රෙ වා භයෙන න පටිහනති, සයං වා තෙන න පටිහඤ්ඤතිති
අප්පටිසො. සත්තුස්සමානො ඉතරීතරෙනාති උච්චාවචෙන පච්චයෙන
සකෙන, සත්තෙන, සමමෙව ච තුස්සනකො. පරිච්ච සයන්ති, කායචිත්තාති
පරිසයන්ති අභිභවන්තිති පරිස්සයා, සිහබ්බාග්ගසාදයො, කාමච්ඡන්දාදයො ව,
තෙ පරිස්සයෙ අධිවාසනඛන්ති යා විනයාදීහි ව සහිතා ඛන්තා, අභිභවිතා ව.
ථද්ධභාවකරභයාභාවෙන අජම්භී. එකො වරෙති එකාකී හුත්වා වරිතුං
සක්කුණෙය්‍ය. බග්ගවිසාණකප්පොති තාය එව එකවිහාරිතාය
බග්ගමිගසිඬගසමො.

අසඤ්ජාතවාතාහිසාතෙහි සියා සකුණො අපක්ඛකොති “පක්ඛී
සකුණො”ති විසෙසෙත්වා චුත්තො.

නිවරණජ්ජහානකථාවණ්ණනා

216. වත්තබ්බතං ආපජ්ජති “අසුකස්ස හික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ
තිරච්ඡානගතානං විය, වනවරකානං විය ව නිවාසමත්තමෙව, න පන
අරඤ්ඤවාසානුච්ඡවිකා කාචි සම්මාපටිපත්ති”ති අපවාදවසෙන වත්තබ්බතං,
ආරඤ්ඤකෙහි වා තිරච්ඡානගතෙහි, වනවරවිසභාගජතෙහි වා සද්ධිං
විජ්ජපටිපත්තිවසෙන වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. කාලකසදිසත්තා කාලකං,
ථුල්ලවජ්ජං. තිලකසදිසත්තා තිලකං, අණුමත්තවජ්ජං.

විචිත්තන්ති ජනවිචිත්තං. තෙනාහ “සුඤ්ඤ”න්ති. තං පන
ජනසද්දෙසාසාභාවෙනෙව වෙදිතබ්බං සද්දකණ්ටකත්තා ඤානස්සාති ආහ
“අප්පසද්දං අප්පනිග්ගෙසාසන්ති අත්ථො”ති. එතදෙවාති නිස්සද්දතංයෙව.
විහාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. අඬ්ඪයොගොති
දීඝපාසාදො, “ගරුලසණ්ඨානපාසාදො”තිපි වදන්ති. පාසාදොති
චතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩවිජ්ජනපාසාදො. අට්ටො පටිරාජුනං
පටිබාහනගොගො චතුපඤ්චභූමකො පතිස්සයවිසෙසො. මාලො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා එකකුටසඬිගහිතො අනෙකකොණුවන්තො පතිස්සයවිසෙසො. අපරො නයො විහාරො නාම දීඝමුඛපාසාදො. අඬ්ඬියොගො එකපස්සවිජදනකසෙනාසනං. තස්ස කිර එකපස්සෙ හිත්ති උච්චතරා හොති, ඉතරපස්සෙ නීවා, තෙන තං එකපස්සජදනකං හොති. පාසාදො නාම ආයතවතුරස්සපාසාදො. හම්මීයං මුණ්ඩවිජදනකං චන්දිකඬිගණයුත්තං. ගුහා නාම කෙවලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබද්ධං පබ්භාරං. සෙසං චුත්තනයමෙව. මණ්ඩපොති සාබාමණ්ඩපො.

විහාරසෙනාසනන්ති පතිස්සයභූතං සෙනාසනං. මඤ්චපීඨසෙනාසනන්ති මඤ්චපීඨඤ්චෙව මඤ්චපීඨසම්ඛන්ධසෙනාසනඤ්ච. විමිලිකාදි සන්ථරිතබ්බතො සන්ථතසෙනාසනං. අභිසඬ්ඛරණාභාවතො සයනස්ස නිසජ්ජාය ව කෙවලං ඔකාසභූතං සෙනාසනං. “විවිත්තං සෙනාසන”න්ති ඉමිනා සෙනාසනග්ගහණෙන සඬිගහිතමෙව සාමඤ්ඤජොතනාභාවතො.

යදි එවං කස්මා “අරඤ්ඤ”න්තිආදි චුත්තන්ති ආහ “ඉම පනා”තිආදි. “හික්ඛුනීනං වසෙන ආගත”න්ති ඉදං විනයෙ තථා ආගතතං සන්ධාය චුත්තං, අභිධම්මෙපි පන “අරඤ්ඤන්ති නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්ද්‍රේලා, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති (විහ. 529) ආගතමෙව. තත්ථ හි යං න ගාමපදෙසන්තොගධං, තං “අරඤ්ඤ”න්ති නිජ්ජරියායවසෙන තථා චුත්තං. ධුතඬිගනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.31) යං චුත්තං, තං යුත්තං, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බන්ති අධිජ්ජායො. රුක්ඛමූලන්ති රුක්ඛසමීපං. චුත්තඤ්ඤෙතං “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සමන්තා ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි නිපතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්ති. සෙල-සද්දො අවිසෙසතො පබ්බතපරියායොති කත්වා චුත්තං “පබ්බතන්ති සෙල”න්ති, න සිලාමයමෙව, පංසුමයාදිකො තිවිධොපි පබ්බතො ඵවාති. විවරන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං මිථො ආසන්නතරෙ ධීතානං ඔවරකාදිසදිසං විවරං, එකස්මිංයෙව වා පබ්බතෙ. උමඬිගසදිසන්ති සුදුඬිගාසදිසං. මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානන්ති පකතිසඤ්චාරවසෙන මනුස්සෙහි න සඤ්චරිතබ්බට්ඨානං. ආදි-සද්දෙන “වනපත්ථන්ති වනසණ්ඨානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචනං, වනපත්ථන්ති භීසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සුපචාරානමෙතං, වනපත්ථන්ති දුරභිසම්භවානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති (විහ. 531) ඉමං පාළිසෙසං සඬිගණ්හාති. අවිජන්තන්ති කෙනචි ඡදනෙන අන්තමසො රුක්ඛසාබායපි න ඡාදිතං. නික්කඩ්ඪිත්වාති නිහරිත්වා. පබ්භාරලෙණසදිසෙති පබ්භාරසදිසෙ ලෙණසදිසෙ ව.

පිණ්ඩපාතපරියෙසනං පිණ්ඩපාතො උත්තරපදලොපෙනාති ආහ “පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො”ති. පල්ලඬිකන්ති එත්ථ පරිසද්දො “සමන්තතො”ති එතස්ස අත්ථෙ, තස්මා වාමොරුඤ්ච දක්ඛිණොරුඤ්ච සමං යපෙත්වා උභො පාදෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්ඛන්ධිත්වා

නිසජ්ජා පල්ලඬකන්ති ආහ “සමන්තතො උරුබ්බදාසන”න්ති. උරුතං බන්ධනවසෙන නිසජ්ජා පල්ලඬකං. ආභුජිත්වාති ව යථා පල්ලඬකවසෙන නිසජ්ජා භොති, එවං උභො පාදෙ ආභුග්ගෙ භඤ්ජිතෙ කත්වා, තං පන උභින්නං පාදානං තථා සම්බන්ධතාකරණන්ති ආහ “බන්ධිත්වා”ති.

හෙට්ඨිමකායස්ස ව අනුජුකං යපනං නිසජ්ජාවචනෙනෙව බොධිතන්ති “උජුං කාය”න්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමං සරිරං උජුං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකයපනං සරූපතො, පයොජනතො ව දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”තිආදී වුත්තං. න පණමන්තිති න ඔනමන්ති. න පරිපතතිති න විගච්ඡති විථිං න ලඬසෙති. තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසස්පත්තියා කම්මට්ඨානං වුඩ්ඪිං එතිං වෙපුල්ලං උපගච්ඡති. පරිමුඛන්ති එත්ථ පරිසද්දො අභි-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාභිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුටුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛත්වාති අත්ථො. සමීපත්ථො වා පරිසද්දොති දස්සෙත්තො “මුඛසමීපෙ වා කත්වා”ති ආහ. එත්ථ ව යථා “විචිත්තං සෙනාසනං භජති”තිආදිනා භාවනානුරූපං සෙනාසනං දස්සිතං, එවං “නිසීදති”ති ඉමිනා අලිනානුද්ධවචපක්ඛියො සත්තො ඉරියාපථො දස්සිතො. “පල්ලඬකං ආභුජිත්වා”ති ඉමිනා නිසජ්ජාය දළ්භභාවො, “පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති ඉමිනා ආරම්මණපරිග්ගහුපායො. පරීති පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදීසු විය. මුඛන්ති නියානට්ඨො “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛ”න්තිආදීසු විය. පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො හි නියානට්ඨො, තස්මා පරිග්ගහිතනියානන්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසං පරිවත්තසම්මොසං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

217. අභිජ්ඣායති ගිජ්ඣති අභිකඬ්ඛති එතායාති අභිජ්ඣා, ලොභො. ලුප්පනට්ඨෙතාති හිජ්ජනට්ඨෙත, බණ්ණ බණ්ණ හිජ්ජනට්ඨෙතාති අත්ථො. වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං අනුප්පාදනං අප්පචත්තනං, න පටිපක්ඛානං සුප්පහිනතා. “පහීනත්තා”ති ව පහීනසදිසතං සන්ධාය වුත්තං ඝානස්ස අනාධිගතත්තා. තථාපි නයිදං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං විය සභාවතො විගතාභිජ්ඣං, අථ බො භාවනාවසෙන, තෙනාහ “න චක්ඛුවිඤ්ඤාණසදිසෙනා”ති. එසෙව නයොති යථා ඉමස්ස චිත්තස්ස භාවනාය පරිභාවිතත්තා විගතාභිජ්ඣතා, එවං අඛ්‍යාපන්නං විගතථිනමිද්ධං අනුද්ධනං නිබ්බිචිකිච්ඡඤ්චාති අත්ථො. පුරිමපකතින්ති පරිසුද්ධපණ්ඩරසභාවං. “යා චිත්තස්ස අකල්‍යානාති”ආදිනා (ධ. ස. 1162; විහ. 546) ථිතස්ස, “යා කායස්ස අකල්‍යානා”තිආදිනා (ධ. ස. 1163; විහ. 546) ව මිද්ධස්ස අභිධම්මෙ නිද්දිට්ඨත්තා වුත්තං. “ථිනං චිත්තගෙලඤ්ඤං, මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤං”න්ති. සතිපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං අවිජ්ජයොගෙ චිත්තකායලහුතාදීනං විය චිත්තචෙතසිකානං යථාකම්මං තං තං විසෙසස්ස යා තෙසං අකල්‍යානාදීනං විසෙසස්පච්චයතා, අයමෙතෙසං සභාවොති

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා දට්ඨබ්බං. ආලෝකසඤ්ඤීති එත්ථ අතිසයත්ථවිසිට්ඨඅත්ථි අත්ථාවබ්බොධකො අයමිකාරොති දස්සෙන්තො ආහ “රත්තිමිපි...පෙ.... සමන්තාගතො”ති. ඉදං උභයන්ති සතිසම්පජ්ඤාමාහ. අතික්කමිත්වා වික්ඛම්භනවසෙන පජහිත්වා. “කථමිද්”න්ති පවත්තියා කථංකථා, විචිකිච්ඡා. සා එතස්ස අත්ථිති කථංකථී, න කථංකථීති අකථංකථී, නිබ්බිචිකිච්ඡො. ලක්ඛණාදිභෙදතොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන පච්චයපභානපභායකාදීනම්පි සඬගභො දට්ඨබ්බො. තෙපි හි භෙදතො වත්තබ්බාති.

218. තෙසන්ති ඉණුවසෙන ගහිතධනානං. පරියන්තොති දාතබ්බසෙසො. සො බලවපාමොජ්ජං ලහති “ඉණුපලිබ්බොධතො මුත්තොම්හි”ති. සොමනස්සං අධිගච්ඡති “ජීවිකානිමිත්තං අත්ථි”ති.

219. විසභාගවෙදනුප්පත්තියාති දුක්ඛවෙදනුප්පත්තියා. දුක්ඛවෙදනා හි සුඛවෙදනාය කුසලවිපාකසන්තානස්ස විරොධිතාය විසභාගා. චතුර්ථියාපථං ඡින්නන්තොති චතුර්බ්බමිපි ඉරියාපථජ්ජවත්තිං පච්ඡින්නන්තො. බ්‍යාධිකො හි යථා යානගමනෙසු අසමත්ථො, එවං නිසජ්ජාදීසුපි අසමත්ථො භොති. ආබාධෙතීති පිළෙති. වාතාදීනං විකාරො විසමාවත්ථා බ්‍යාධිති ආහ “තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො”ති. දුක්ඛවෙදනාය පන බ්‍යාධිභාවෙ මූලබ්‍යාධිනා ආබාධිකො ආදිතො බාධතීති කත්වා. අනුබන්ධබ්‍යාධිනා දුක්ඛිතො අපරාපරං සඤ්ජාතදුක්ඛොති කත්වා. ගිලානොති ධාතුසඬ්ඛයෙන පරික්ඛිණසරීරො. අජ්ජමත්තකං වා බලං බලමත්තා. තදුභයන්ති පාමොජ්ජං, සොමනස්සඤ්ඤා. තත්ථ ලභෙථ පාමොජ්ජං “රොගතො මුත්තොම්හි”ති. අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්සං “අත්ථි මෙ කායෙ බල”න්ති.

220. සෙසන්ති “තස්ස හි ‘බන්ධනා මුත්තොම්හි’ති ආවජ්ජයතො තදුභයං භොති. තෙන චුත්ත”න්ති එවමාදි. චුත්තනායෙනෙවාති පට්ඨනියපදෙසු චුත්තනායෙනෙව. සබ්බපදෙසුති අවසිට්ඨපදෙසු තතියාදීසු කොට්ඨාසෙසු.

221-222. න අත්තති අධිතොති න අත්තායත්තො. පරාධිතොති පරායත්තො. අපරාධිනතාය භූජො විය අත්තතො කිච්චෙ එසිතබ්බොති භූජස්සො. සවසොති ආහ “අත්තතො සන්තකො”ති. අනුදකතාය කං පානීයං තාරරන්ති එත්ථාති කන්තාරොති ආහ “නිරුද්ධං දීඝමග්ග”න්ති.

223. තත්‍රාති තස්මිං දස්සනෙ. අයන්ති ඉදානි වූච්චමානා සදිසතා. යෙන ඉණාදීනං උපමාභාවො, කාමච්ඡන්දාදීනඤ්ඤා උපමෙය්‍යභාවො භොති, සො නෙසං උපමොපමෙය්‍යසම්බන්ධො සදිසතාති දට්ඨබ්බං. යො යම්හි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජතීති යො පුග්ගලො යම්හි කාමරාගස්ස වත්ථුභූතෙ පුග්ගලෙ කාමච්ඡන්දවසෙන රත්තො භොති. තං වත්ථුං ගණ්හාතීති තං තණ්හාවත්ථුං “මමෙත”න්ති ගණ්හාති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
උපද්දවෙඨානි උපද්දවං කරොථ.

නක්ඛත්තස්සානි මහස්ස. මුත්තොති ඛන්ධනතො මුත්තො.

විනයෙ අපකතඤ්ඤානානි විනයක්කමෙ අකුසලෙන. සො හි
කප්පියාකප්පියං යාථාවතො න ජානාති. තෙනාහ “කිස්මිඤ්චිදෙවා”තිආදි.

ගච්ඡතිපීති ථොකං ථොකං ගච්ඡතිපි. ගච්ඡන්තො පන තාය ඵව
උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතතාය තත්ථ තත්ථ තිට්ඨතිපි. ඊදිසෙ කන්තාරෙ ගතො
“කො ජානාති කිං හවිස්සති”ති නිවත්තතිපි, තස්මා ගතට්ඨානතො
අගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සද්ධාය ගණ්හිතුං සද්ධෙය්‍යං වත්ථුං
“ඉදමෙව”න්ති සද්දහිතුං න සක්කොති. අත්ථි නත්ථිති “අත්ථි නු බො,
නත්ථි නු බො”ති. අරඤ්ඤං පට්ටියස්ස ආදිමහි ඵව සප්පනං ආසප්පනං. පරි
පරිතො, උපරුපරි වා සප්පනං පරිසප්පනං. උභයෙනපි තත්ථෙව පරිබ්භමනං
වදති. තෙනාහ “අපරියොගාහන”න්ති. ඡම්භිතත්තන්ති අරඤ්ඤසඤ්ඤාය
උප්පන්නං ඡම්භිතභාවං, උත්‍රාසන්ති අත්ථො.

224. තත්‍රායං සදිසතානි එත්ථාපි චුත්තනායානුසාරෙන සදිසතා
වෙදිතබ්බා. යදග්ගෙන හි කාමච්ඡන්දාදයො ඉණාදිසදිසා, තදග්ගෙන තෙසං
පහානං ආණණ්‍යාදිසදිසං අභාවොති කත්වා. ඡ ධම්මෙති අසුභනිමිත්තස්ස
උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ
මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථානි ඉමෙ ඡ ධම්මෙ.
භාවෙත්වානි බුහෙත්වා. මහාසතිපට්ඨානෙන (දී. නි. 2.372-374)
වණ්ණයිස්සාම තත්ථස්ස
අනුප්පන්නානුප්පාදනඋප්පන්නපහානාදිවිභාවනවසෙන සවිසෙසං පාළියා
ආගතත්තා. එස නයො ඛ්‍යාපාදාදිප්පහානකභාවෙපි. පරවත්ථුමහීති
ආරම්මණභූතෙ පරස්මිං වත්ථුස්මිං.

අනත්ථකරොති අත්තතො පරස්ස ව අනත්ථාවහො. ඡ ධම්මෙති
මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තාභාවනානුයොගො, කම්මස්සකතා,
පටිසඬ්ඛානබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථානි ඉමෙ ඡ ධම්මෙ.
තත්ථෙවානි මහාසතිපට්ඨානෙයෙව (දී. නි. 2.372-374). වාරිත්තසීලං
උද්දිස්ස පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදං ආචාරපණ්ණත්ති.

ඛන්ධනාගාරං පච්චෙසිතත්තා අලද්ධනක්ඛත්තානුභවො පුරිසො
“නක්ඛත්තදිවසෙ ඛන්ධනාගාරං පච්චෙසිතො පුරිසො”ති චුත්තො,
නක්ඛත්තදිවසෙ ඵව වා තදනනුභවනත්ථං තථා කතො. මහාඅනත්ථකරන්ති
දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථහාපනමුඛෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකං. ඡ ධම්මෙති
අතිභොජනෙ නනිමිත්තග්ගහො, ඉරියාපථසම්පරිවත්තනතා,
ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා,
සප්පායකථානි ඉමෙ ඡ ධම්මෙ.

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 උද්ධච්චකුක්කුච්චෙ මහාඅනත්ථකරන්ති පරායත්තතාපාදනතො
 චුත්තනයෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකන්ති. අත්ථො ඡ ධම්මෙති
 බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, වුඩ්ඨසෙවිතා,
 කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ.

බලවාති පච්චත්ථිකවිධමනසමත්ථෙන බලෙන බලවා. සප්පාචුධොති
 සන්තද්ධධනුආදිආචුධො. සුරචිරසෙවකජනවසෙන සපරිවාරො. තන්ති
 යථාචුත්තං පුරිසං. බලවත්තතාය, සප්පාචුධතාය, සපරිවාරතාය ව චොරා
 දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යං. අනත්ථකාරිකාති සම්මාපටිපත්තියා
 විබන්ධකරණතො චුත්තනයෙන අනත්ථකාරිකා. ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා,
 පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබ්‍රලතා,
 කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. යථා බාහුසච්චාදීති
 උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති, එවං විචිකිච්ඡාය පිති ඉධාපි
 බහුස්සුතතාදයො ගහිතා. කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථා විය පඤ්චන්තං,
 තස්මා තස්ස තස්ස අනුච්ඡිකසෙවනතා වෙදිතබ්බා. සම්මාපටිපත්තියා
 අප්පටිපත්තිනිමිත්තතාමුඛෙන විචිකිච්ඡා මිච්ඡාපටිපත්තිමෙව පරිබුහෙතීති
 තස්සා පහානං දුච්චරිතවිධුනනුපායොති ආහ “දුච්චරිතකන්තාරං
 නිත්ථරිත්වා”තිආදි.

225. පාමොජ්ජං නාම තරුණපීති, සා කථඤ්චිපි තුට්ඨාවත්ථාති ආහ
 “පාමොජ්ජං ඡායතීති තුට්ඨාකාරො ඡායතී”ති. තුට්ඨස්සාති
 ඔක්කන්තිකභාවජ්ජත්තාය පිතියා වසෙන තුට්ඨස්ස. අත්තතො
 සවිජ්ජාරිකතාය, අත්තසමුට්ඨානපණ්ණිතරුපුජ්ජත්තියා ව සකලසරීරං
 බොහයමානා ඵරණලක්ඛණා පිති ඡායතී. පිතිසහිතං පිති
 උත්තරපදලොපෙන, කිං පන තං? මනො. පිති මනො එතස්සාති පිතිමනො,
 තස්ස පිතිමනස්ස. තයිදං අත්ථමත්තමෙව දස්සෙන්තො
 “පිතිසම්පයුත්තවිත්තස්සා”ති ආහ. කායොති ඉධ අරුපකලාපො
 අධිජ්ජෙනො, න වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයමෙවාති ආහ “නාමකායො
 පස්සම්භතී”ති, පස්සද්ධිද්වයස්ස පිතිවසෙනෙන්ථ පස්සම්භනං අධිජ්ජෙනං.
 විගතදරථොති පහිනඋද්ධච්චාදිකිලෙසදරථො. චුත්තජ්ජකාරාය
 පුබ්බභාගභාවනාය වසෙන චෙතසිකසුඛං පටිසංවෙදෙන්තොයෙව
 තංසමුට්ඨානපණ්ණිතරුපච්චිධසරීරතාය කායිකම්පි සුඛං වෙදෙතීති ආහ
 “කායිකම්පි චෙතසිකම්පි සුඛං වෙදෙතී”ති. ඉමිනාති “සුඛං
 පටිසංවෙදෙතී”ති එවං චුත්තෙන. සංකිලෙසපක්ඛතො නික්ඛන්තත්තා,
 පට්ඨමජ්ඣානපක්ඛිකත්තා ව නෙක්ඛම්මසුඛෙන. සුඛිතස්සාති සුඛිනො.

පට්ඨමජ්ඣානකථාවණ්ණනා

226. “විත්තං සමාධියතී”ති එතෙන උපචාරවසෙනපි අප්පනාවසෙනපි
 විත්තස්ස සමාධානං කථිතං. එවං සන්තෙ “සො විච්චිචෙව
 කාමෙහි”තිආදිකා දෙසනා කිමත්ථියාති ආහ “සො විච්චිචෙව

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා කාමෙහි...පෙ.... වුත්ත”න්ති. තත්ථ උපරිවිසෙසදස්සනත්ථන්ති පටිමජ්ඣානාදිඋපරිවත්තබ්බවිසෙසදස්සනත්ථං. න හි උපචාරසමාධිසමධිගමෙන විනා පටිමජ්ඣානාදිවිසෙසො සමධිගන්තුං සක්කා. පාමොජ්ජප්පාදාදිහි කාරණපරම්පරා දුතියජ්ඣානාදිසමධිගමෙපි ඉච්ඡිතබ්බාව පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි විය දුතියමග්ගාදිසමධිගමෙති දට්ඨබ්බං. තස්ස සමාධිනොති “සුඛිනො විත්තං සමාධියතී”ති එවං සාධාරණවසෙන වුත්තො යො අප්පනාලක්ඛණො, තස්ස සමාධිනො. පහෙදදස්සනත්ථන්ති දුතියජ්ඣානාදිවිභාගස්ස වෙච අභිඤ්ඤාදිවිභාගස්ස ච පහෙදදස්සනත්ථං. කරො වුව්චති පුප්ඵසම්භවං ගබ්භාසයෙ කරියතීති කත්වා, කරතො ජාතො කායො කරජකායො, තදුපසනිස්සයො චතුසන්තතිරූපසමුදායො. කාමං නාමකායොපි විවෙකජෙන පිතිසුබ්බෙන තථාලද්ධුපකාරො, “අභිසන්දෙතී”තිආදිවචනතො පන රූපකායො ඉධාධිජපෙතොති ආහ “ඉමං කරජකාය”න්ති. අභිසන්දෙතීති අභිසන්දනං කරොති. තං පන ඥානමයෙන පිතිසුබ්බෙන කරජකායස්ස තින්තභාවාපාදනං, සබ්බත්ථකමෙව ලුබ්භාවාපනයනන්ති ආහ “කෙමෙතී”තිආදි, තයිදං අභිසන්දනං අත්ථතො යථාවුත්තපිතිසුබ්බසමුට්ඨානෙහි පණ්ණරූපෙහි කායස්ස පරිප්ඵරණං දට්ඨබ්බං. “පරිසන්දෙතී”තිආදීසුපි එසෙව නයො. සබ්බං එතස්ස අත්ථිති සබ්බවා, තස්ස සබ්බාවතො. අවයවාචයවිසම්බන්ධෙ අවයවිති සාම්චචනන්ති අවයවිවිසයො සබ්බ-සද්දො, තස්මා වුත්තං “සබ්බකොට්ඨාසවතො”ති. අචුටං නාම න භොති යත්ථ යත්ථ කම්මජරූපං, තත්ථ තත්ථ විත්තජරූපස්ස අභිබ්බාපනතො. තෙනාහ “උපාදිත්තකසන්තතී”තිආදි.

227. ඡෙකොති කුසලො. තං පනස්ස කොසල්ලං න්භානියවුණ්ණානං සන්තතො පිණ්ඩිකරණෙ ච සමත්ථතාවසෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පට්ඨලො”තිආදි. කංස-සද්දො “මහනියා කංසපානියා”තිආදීසු සුවණ්ණෙ ආගතො.

“කංසො උපහතො යථා”තිආදීසු (ධ. ප. 134) කිත්තිමලොහෙ, කත්ථවි පණ්ණත්තිමත්තෙ “උපකංසො නාම රාජාපි මහාකංසස්ස අත්‍රජො”තිආදි, [ජා. අට්ඨ. 4.10 සට්ඨපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනායං (අත්ථතො සමානං)] ඉධ පන යත්ථ කත්ථවි ලොහෙති ආහ “යෙන කෙනවි ලොහෙන කතභාජනෙ”ති. ස්තෙනානුගතාති උදකසිනෙහෙන අනුපවිසනවසෙන ගතා උපගතා. ස්තෙනපරෙතාති උදකසිනෙහෙන පරිතො ගතා සමත්තතො චුට්ඨා, තතො එව සන්තරබාහිරා චුට්ඨා සිනෙහෙන, එතෙන සබ්බසො උදකෙන තෙමිතභාවමාහ. “න ච පග්ගරණි”ති එතෙන තින්තස්සපි තස්ස සනට්ඨධ්මාවං වදති. තෙනාහ “න ච බිත්දුං බිත්දුං”න්තිආදි.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

229. තාහි තාහි උදකසිරාහි උබ්භිජ්ජතීති උබ්භිදං, උබ්භිදං උදකං එතස්සාති උබ්භිදොදකො. උබ්භින්නඋදකොති නදීතීරෙ බතකුපකො විය උබ්භිජ්ජනකඋදකො. උග්ගච්ඡනකඋදකොති ධාරාවසෙන උට්ඨහනඋදකො. කස්මා පනෙත්ථ උබ්භිදොදකොව රහදො ගහිතො, න ඉතරොති ආහ “හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්ඡී”තිආදි. ධාරානිපාතපුබ්බුළුකෙහීති ධාරානිපාතෙහි උදකපුබ්බුළුකෙහි ව, “ඵෙණුපටලෙහි වා”ති වත්තබ්බං. සන්නිසින්නමෙවාති අපරික්ඛොභතාය නිව්වලමෙව, සුප්පසන්නමෙවාති අධිප්පායො. සෙසන්ති “අභිසන්දෙතී”තිආදිකං.

තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

231. උප්පලාතීති උප්පලගච්ඡාති. සෙතරත්තනීලෙසුති උප්පලෙසු, සෙතූප්පලරත්තූප්පලනීලුප්පලෙසුති අත්ථො. යං කිඤ්චි උප්පලං උප්පලමෙව සාමඤ්ඤගහණතො. සතපත්තන්ති එත්ථ සත-සද්දො බහුපරියායො “සතග්ගී”තිආදීසු විය, තෙන අනෙකසතපත්තස්සපි සඬගහො සිද්ධො හොති. ලොකෙ පන “රත්තං පදුමං, සෙතං පුණ්ඩරික”න්තිපි වුව්වති. යාව අග්ගා, යාව ව මූලා උදකෙන අභිසන්දනාදිසම්භවදස්සනත්ථං උදකානුග්ගතග්ගහණං. ඉධ උප්පලාදීති විය කරජකායො, උදකං විය තතියජ්ඣානසුඛං.

චතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා

233. යස්මා “පරිසුද්ධෙන චෙතසා”ති චතුත්ථජ්ඣානවිත්තමාහ, තඤ්ච රාගාදිඋපක්කිලෙසාපගමනතො නිරුපක්කිලෙසං නිම්මලං, තස්මා ආහ “නිරුපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධ”න්ති. යස්මා පන පාරිසුද්ධියා එව පච්චයවිසෙසෙන පවත්තිවිසෙසො පරියොදාතතා සුවණ්ණස්ස නිසංසනෙන පහස්සරතා විය, තස්මා ආහ “පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාතන්ති චෙදිතබ්බ”න්ති. ඉදන්ති ඔදාතව්වනං. උතුඵරණත්ථන්ති උණ්භඋතුතො ඵරණදස්සනත්ථං. උතුඵරණං න හොති සවිසෙසන්ති අධිප්පායො, තෙනාහ “තඬ්ඛණ...පෙ.... බලවං හොති”ති. වත්ථං විය කරජකායොති යොගිතො කරජකායො වත්ථං විය දට්ඨබ්බො උතුඵරණසදිසෙන චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන ඵරිතබ්බත්තා. පුරිසස්ස සරිරං විය චතුත්ථජ්ඣානං දට්ඨබ්බං උතුඵරණට්ඨානියස්ස සුඛස්ස නිස්සයභාවතො, තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. එත්ථ ව “පරිසුද්ධෙන චෙතසා”ති චෙතො ගහණෙන ඤානසුඛං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, තෙනාහ “උතුඵරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛ”න්ති. නනු ව චතුත්ථජ්ඣානෙ සුඛමෙව නත්ථීති? සච්චං නත්ථී සාතලක්ඛණසන්නසභාවත්තා පනෙත්ථ උපෙක්ඛා “සුඛ”න්ති අධිප්පෙතා. තෙන වුත්තං සම්මොභවිතොදනියං “උපෙක්ඛා පන සන්නත්තා, සුඛමිච්චෙව භාසිතා”ති. (විහ. අට්ඨ. 232; විසුද්ධි. 2.644; පටි. ම. 105, මහානි. අට්ඨ. 27)

න අරුපජ්ඣානලාභීති න වෙදිතබ්බො අවිනාභාවතො, තෙනාහ “න භී”තිආදි. තත්ථ චුද්දසභාකාරෙහිති කසිණානුලොමතො, කසිණපටිලොමතො, කසිණානුලොමපටිලොමතො, ඥානානුලොමතො, ඥානපටිලොමතො, ඥානානුලොමපටිලොමතො, ඥානානුක්කන්තිකතො, කසිණානුක්කන්තිකතො, ඥානකසිණානුක්කන්තිකතො, අභිගසඤ්ඤානුක්කන්තිකතො, ආරම්මණසඤ්ඤානුක්කන්තිකතො, අභිගාරම්මණසඤ්ඤානුක්කන්තිකතො, අභිගවචන්ථානතො, ආරම්මණවචන්ථානතොති ඉමෙහි චුද්දසභාකාරෙහි. සතිපි ඥානෙසු ආවජ්ජනාදිවසිභාවෙ අයං වසිභාවො අභිඤ්ඤානිබ්බත්තෙන එකන්තෙන ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ “න භී...පෙ.... හොති”ති. ස්වායං නයො අරුපසමාපත්තිහි විනා න ඉජ්ඣානිති තායපෙත්ථ අවිනාභාවො වෙදිතබ්බො. යදි එවං කස්මා පාළියං න ආරුපජ්ඣානානි ආගතානිති? විසෙසතො ච රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානපාදකත්තා සබ්බාභිඤ්ඤානං තදන්තොගධා කත්වා තාය දෙසිතා, න අරුපාවචරජ්ඣානානං ඉධ අනුපයොගතො, තෙනාහ “අරුපජ්ඣානානි ආහරිත්වා කට්ඨෙතබ්බානි”ති.

විපස්සනාඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

234. සෙසන්ති “එවං සමාහිතෙ විත්තෙ”තිආදීසු වත්තබ්බං. ඤෙය්‍යං ජානාතීති ඤාණං, තං පන ඤෙය්‍යං පච්චක්ඛං කත්වා පස්සතීති දස්සනං, ඤාණමෙව දස්සනන්ති ඤාණදස්සනං. තයිදං ඤාණදස්සනපදං සාසනෙ අඤ්ඤත්ථ ඤාණවිසෙසෙ නිරුල්භං, තං සබ්බං අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙන්නො “ඤාණදස්සනන්ති මග්ගඤ්ඤාණමපි චුච්චති”තිආදිමාහ. යස්මා විපස්සනාඤ්ඤාණං තෙභුමකසඤ්ඤානෙ අනිච්චාදිතො ජානාති, භවිගානුපස්සනතො පටියාය පච්චක්ඛතො ච තෙ පස්සති තස්මා ආහ “ඉධ පන...පෙ.... ඤාණදස්සනන්ති චුත්ත”ති.

අභිනිභරතීති චුත්තනයෙන අට්ඨඤ්ඤානමත්තාගතෙ තස්මිං විත්තෙ විපස්සනාක්කමෙන ජාතෙ විපස්සනාහිමුඛං පෙසෙති, තෙනාහ “විපස්සනා...පෙ.... කරොති”ති. තදහිමුඛභාවො එව හිස්ස තන්තින්තතාදිකරතා. චුත්තොයෙව බ්‍රහ්මජාලෙ. ඔදනකුම්මාසෙහි උපවීයතීති ඔදනකුම්මාසුපවයො. අනිච්චධම්මොති පහඤ්ඤානාය අද්ධුවසභාවො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථායාති සරීරෙ දුග්ගන්ධස්ස විගමාය. උච්ඡාදනධම්මොති උච්ඡාදෙනබ්බතාසභාවො. උච්ඡාදනෙන හි සරීරෙ සෙදගුඵපිත්තසෙම්භාදිධාතුක්ඛොභගරුභාවදුග්ගන්ධානං අපගමො හොති. මහාසම්බාහනං මල්ලාදීනං බාහුවඩ්ඪනාදිඅත්ථං හොතීති “චුද්දකසම්බාහනෙනා”ති චුත්තං. පරිමද්දනධම්මොති පරිමද්දිතබ්බතාසභාවො. හිජ්ජති වෙච විකිරති වාති අනිච්චතාවසෙන හිජ්ජති ච හින්තඤ්ඤා කිඤ්චි පයොජනං අසාධෙන්නං විජ්ජකිණ්ණඤ්ඤානං හොති. රූපීති අත්තතො පච්චයභුතෙන උතුආභාරලක්ඛණෙන රූපවාති අයමෙත්ථ අත්ථො ඉච්ඡිතොති ආහ “ජහි පදෙහි සමුදයො කථිතො”ති. සංසග්ගෙ හි අයමිකාරො. සන්ධානසම්පාදනමපි තථාරූපරූපුප්පාදනෙනෙව

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 හොතීති උච්ඡාදනපරිමද්දනපදෙනිපි සමුදයො කටීතොති චුත්තං. එවං නවහි
 යථාරහං කායෙ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතා දස්සිතා. නිස්සිතඤ්ච
 ඡට්ඨවත්ථුනිස්සිතත්තා විපස්සනාඤාණස්ස. පටිබද්ධඤ්ච තෙන විනා
 අප්පවත්තනතො, කායසඤ්ඤිතානං රූපධම්මානං ආරම්මණකරණතො ව.

235. සුට්ඨු හානි ඔහාසනීති සුභො, පහාසම්පත්තියාපි මණිතො හද්දතාති
 ආහ “සුභොති සුන්දරො”ති. කුරුවින්දජාති ආදිජාතිවිසෙසොපි මණිතො
 ආකරපරිසුද්ධිමූලකො එවාති ආහ “පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨිතො”ති
 දොසනීහරණවසෙන පරිකම්මනිජ්ඣත්තීති ආහ “සුට්ඨු කතපරිකම්මො
 අපනීතපාසාණසක්ඛරො”ති. ඡවියා සණ්භහාවෙනස්ස අවිජ්ජා, න
 සඬ්ඝාතස්සාති ආහ “අවිජ්ජාති තනුවිජ්ජි”ති, තෙනාහ “විජ්ජසන්නො”ති.
 ධොවනවෙධනාදීහීති චතුසු පාසාණසු ධොවනෙන වෙව
 කාලකාදිඅපහරණත්ථාය සුත්තෙන ආවුනනත්ථාය ව විජ්ඣානෙන.
 තාපසණ්භකරණාදීනං සඬ්ගහො ආදි-සද්දෙන. වණ්ණසම්පත්තින්ති
 සුත්තස්ස වණ්ණසම්පත්තිං. මණි විය කරජකායො පච්චවෙක්ඛිතබ්බතො.
 ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤාණං අනුපවිසිත්වා යිතත්තා. චක්ඛුමා පුරිසො
 විය විපස්සනාලාභී භික්ඛු සම්මදෙව දස්සනතො. තදාරම්මණානන්ති
 රූපධම්මාරම්මණානං. එස්සපඤ්චමකචිත්තවෙතසිකග්ගහණෙන
 ගහිතධම්මාපි විපස්සනාවිත්තුප්පාදපරියාපන්නා එවාති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ච
 තෙසං විපස්සනාඤාණගතිකත්තා “ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤාණං”න්ති
 වචනං අවිරොධිතං හොති. කිං පනෙන ඤාණස්ස ආවි භවන්ති, උදාහු
 පුග්ගලස්සාති? ඤාණස්ස. තස්ස පන ආවිභාවත්තා පුග්ගලස්ස ආවිභූතා නාම
 හොන්ති. ඤාණස්සාති ව පච්චවෙක්ඛණාඤාණස්ස.

මග්ගඤාණස්ස අනන්තරං, තස්මා ලොකියාහිඤ්ඤානං පරතො
 ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය පුරතො වත්තබ්බං විපස්සනාඤාණං. එවං සන්තෙපීති
 යදිපායං ඤාණානුපුබ්බි, එවං සන්තෙපි. එතස්ස අන්තරාවාරො නත්ථීති
 පඤ්චසු ලොකියාහිඤ්ඤාසු කටීතාසු ආකඬ්ඛෙයාසුත්තාදීසු (ම. නි. 1.65)
 විය ඡට්ඨාහිඤ්ඤා කට්ඨෙතබ්බාති එතස්ස අනහිඤ්ඤාලක්ඛණස්ස
 විපස්සනාඤාණස්ස තාසං අන්තරාවාරො න හොති. තස්මා තත්ථ
 අවසරාභාවතො ඉධෙව රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානානන්තරමෙව දස්සිතං
 විපස්සනාඤාණං. යස්මා වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන න කෙවලං
 තදෙව, අථ ඛො ඉදම්පි කාරණං විපස්සනාඤාණස්ස ඉධෙව දස්සනෙති
 ඉමමත්ථං දීපෙති. දිබ්බෙන චක්ඛුනා හෙරවම්පි රූපං පස්සතොති එත්ථ
 “ඉද්ධිවිධඤාණෙන හෙරවං රූපං නිමිතීනිත්වා චක්ඛුනා පස්සතො”තිපි
 වත්තබ්බං, එවම්පි අහිඤ්ඤාලාභිතො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකස්ස භයං
 සන්තාසො උප්පජ්ජති. උච්චාවාලිකවාසි මහානාගත්ථෙරස්ස විය.
 පාටියෙක්කං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං. තෙනාහ භගවා –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත’’න්තිආදි. (ධ. ප. 374);

මනොමයිද්ධිඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

236-7. මනෙන නිබ්බන්තිතන්ති අභිඤ්ඤාමනෙන නිබ්බන්තිතං.
හත්ථපාදාදි අභිගෙහි ව කප්පරජණ්ණආදි පච්චඩ්ගෙහි ව.
සණ්ඨානවසෙනාති කමලදලාදිසදිසසණ්ඨානමත්තවසෙන, න
රූපාභිසාතාරහභූතප්පසාදිඉන්ද්‍රියවසෙන. සබ්බාකාරෙහීති
වණ්ණසණ්ඨානඅවයවවිසෙසාදිසබ්බාකාරෙහි. තෙන ඉද්ධිමතා.
සදිසභාවදස්සනත්ථමෙවාති සණ්ඨානතොපි වණ්ණතොපි
අවයවවිසෙසතොපි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව. සජාතියං ඨිතො, න
නාගිද්ධියා අඤ්ඤජාතිරූපො.

ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකකථාවණ්ණනා

239. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං
විකුබ්බනකිරියාය නිස්සයභාවතො.

241. සුඛන්ති අකිච්ඡෙන, අකසිරෙනාති අත්ථො.

243. මන්දො උත්තානසෙය්‍යකදාරකොපි ‘‘දහරො’’ති වුව්චතීති තතො
විසෙසනත්ථං ‘‘යුචා’’ති වුත්තං. යුචාපි කොචි අනිච්ඡනකො
අමණ්ඩනජාතිකො හොතීති තතො විසෙසනත්ථං
‘‘මණ්ඩනකජාතිකො’’තිආදි වුත්තං, තෙනාහ ‘‘යුචාපීති’’ආදි.
කාළතිලප්පමාණා ඛින්දවො කාළතිලකාති කාළා වා කම්මාසා,
තිලප්පමාණා ඛින්දවො තිලකාති. වඬිගං නාම වියඬිගං.
යොබ්බනපිළකාදයො මුඛදුසිපිළකා. මුඛගතො දොසො මුඛදොසො,
ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙතං මුඛෙ අදොසස්සාපි පාකට්ඨාවස්ස අධිප්පෙනත්තා.
යථා වා මුඛෙ දොසො, එවං මුඛෙ අදොසොපි මුඛදොසො සරලොපෙන.
මුඛදොසො ව මුඛදොසො ව මුඛදොසොති එකසෙසනයෙනපෙත්ථ අත්ථො
දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි ‘‘පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකට්ඨං හොතී’’ති වචනං
සමත්ථිතං හොති.

245. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණුපමායන්ති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණස්ස
දස්සිතඋපමායං. තං දිවසං කතකිරියා නාම පාකතිකසත්තස්සපි යෙභුය්‍යන
පාකට්ඨා හොතීති දස්සනත්ථං තංදිවසංග්ගහණං කතං. තංදිවසගතගාමත්තයං
ග්ගහණෙනෙව මහාභිනිහාරෙහි අඤ්ඤෙසම්පි පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභීනං
තීසු හවෙසු කතකිරියා යෙභුය්‍යන පාකට්ඨා හොතීති දීපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

247. අපරාපරං සඤ්චරන්තෙති තංතංකිච්චවසෙන ඉතො චිතො ව
සඤ්චරන්තෙ. යථාවුත්තපාසාදොවිය භික්ඛුතො කරජකායො දට්ඨබ්බො
තත්ථ පතිට්ඨිතස්ස දට්ඨබ්බදස්සනසිද්ධිතො. චක්ඛුමතො භි
දිබ්බචක්ඛුසමධිගමො. යථාහ ‘‘මංසචක්ඛුස්ස උප්පාදො, මග්ගො දිබ්බස්ස

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා වක්ඛුනෝ”ති (ඉතිවු. 61). වක්ඛුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බවක්ඛුං පත්වා ධීතො භික්ඛු දට්ඨබ්බස්ස දස්සන්තො. ගෙහං පවිසන්තා විය එතං අත්තභාවගෙහං ඔක්කමන්තා, උපපජ්ජන්තාති අත්ථො. ගෙහා නික්ඛමන්තා විය එතස්මා අත්තභාවගෙහතො පක්කන්තා, වචන්තාති අත්ථො. එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තාති පන පුනප්පුනං සංසාරෙ පරිබ්භමන්තා සත්තා. “තත්ථ තත්ථ නිබ්බත්තසත්තා”ති පන ඉමිනා තස්මිං භවෙ ජාතසංවද්ධෙ සත්තෙ වදති. නනු වායං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථා, එත්ථ කස්මා “තීසු භවෙසු”ති චතුටොකාරභවස්සාපි සඬගහො කතොති ආහ “ඉදඤ්චා”තිආදි. තත්ථ ඉදන්ති “තීසු භවෙසු නිබ්බත්තසත්තාන”න්ති ඉදං වචනං. දෙසනාසුඛත්ථමෙවාති කෙවලං දෙසනාසුඛත්ථං, න චතුටොකාරභවෙ නිබ්බත්තසත්තානං දිබ්බවක්ඛුනො ආවිභාවසබ්භාවතො. න භි “යපෙත්වා අරුපභව”න්ති වා “ද්වීසු භවෙසු”ති වා වුවිචමානෙ දෙසනා සුඛාවබ්බොධා ව හොතීති.

ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

248. විපස්සනාපාදකන්ති විපස්සනාය පදට්ඨානභූතං. විපස්සනා ව තිවිධා විපස්සකපුග්ගලභෙදෙන. මහාබොධිසත්තානඤ්ඡි පච්චෙකබොධිසත්තානඤ්ච විපස්සනා චිත්තාමයඤ්ඤාණසංවද්ධිතා සයම්භුඤ්ඤාණභූතා, ඉතරෙසං සුත්තමයඤ්ඤාණසංවද්ධිතා පරොපදෙසසම්භූතා නාම. සා “යපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායන්තං අවසෙසරුපාරුපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා”තිආදිනා අනෙකධා, අරුපමුඛවසෙන චතුර්ධාතුවචත්ථානෙ වුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානඤ්ච අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධා ව විසුද්ධිමග්ගෙ නානානායතො විභාවිතා. මහාබොධිසත්තානං පන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පහෙදගමනතො නානානායං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස අධිට්ඨානභූතං පුබ්බභාගඤ්ඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙන්නං පරිණතං ගච්ඡන්තං පරමගම්භීරං සණ්ඨපුබුමතරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණං හොති, යං අට්ඨකථාසු “මහාවජිරඤ්ඤාණ”න්ති වුවිචති. යස්ස ව පචත්තිවිභාගෙන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සජ්ජහෙදස්ස පාදකභාවෙන සමාපජ්ජියමානා චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬබ්බා දෙවසිකං සත්ථු වළඤ්ජනකසමාපත්තියො වුවිචන්ති, ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. ටී. 1.216) උද්දෙසතො දස්සිතො. අත්ථිකෙහි තතො ගහෙතබ්බො, ඉධ පන සාවකානං විපස්සනා අධිජ්ජෙතා.

ආසවානං බයඤ්ඤාණායාති ආසවානං බෙපනතො සමුවජින්දනතො ආසවක්ඛයො, අරියමග්ගො, තත්ථ ඤ්ඤාණං ආසවානං බයඤ්ඤාණං, තදත්ථං තෙනාහ “ආසවානං බයඤ්ඤාණනිබ්බත්තනත්ථායා”ති. ආසවා එත්ථ බීයන්තීති ආසවානං බයො නිබ්බානං. බෙපෙති පාපධම්මෙති බයො,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා මග්ගො. සො පන පාපක්ඛයො ආසවක්ඛයෙන විනා නත්තීති “ඛයෙ ඤාණ”න්ති එත්ථ ඛයග්ගහණෙන ආසවක්ඛයො චුත්තොති ආහ “ඛයෙ ඤාණ”න්තිආදි. සමිතපාපො සමණොති කත්වා ආසවානං බිණත්තා සමණො නාම හොතිති ආහ “ආසවානං ඛයා සමණො හොතිති එත්ථ ඵල”න්ති. ආසවවච්ඡිදා සඬබ්බාරෙ වච්ඡෙන්නො විසඬබ්බාරතො සුචිදුරවිදුරොති “ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති එත්ථ ආසවක්ඛයපදං විසඬබ්බාරාධිවචනන්ති ආහ “ආසවක්ඛයාති එත්ථ නිබ්බානං චුත්ත”න්ති. හඬගොති ආසවානං බණ්ණනිරොධො “ආසවානං ඛයො”ති චුත්තොති යොජනා.

“ඉදං දුක්ඛ”න්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා භික්ඛුනො පච්චක්ඛතො ගහිතභාවදස්සනං. “එත්තකං දුක්ඛ”න්ති තස්ස පරිච්ඡේදගහිතභාවදස්සනං. “න ඉතො භියො”ති තස්ස අනවසෙසෙත්වා ගහිතභාවදස්සනං. තෙනාහ “සබ්බමිපි දුක්ඛසච්ච”න්තිආදි. සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙනාති සභාවසඬබ්බාතස්ස ලක්ඛණස්ස අසම්මොහතො පටිච්ඡේදකෙන, අසම්මොහපටිච්චෙධොති ව. යථා තස්මිං ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛසච්චස්ස සරුපාදිපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්ති, තෙනාහ “යථාභූතං පජානාති”ති. දුක්ඛං සමුදෙති එතස්මාති දුක්ඛසමුදයො, තණ්හාති ආහ “තස්ස වා”තිආදි. යං යානං පත්වාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයට්ඨෙන කාරණභූතං ආගම්ම, “පත්වා”ති ව තදුභයවතො පුග්ගලස්ස පත්ති තදුභයස්ස පත්ති වියාති කත්වා චුත්තං. පත්වාති වා පාපුණනහෙතු. අප්පවත්තීති අප්පවත්තිනිමිත්තං, තෙ වා නප්පවත්තන්ති එත්ථාති අප්පවත්ති, නිබ්බානං. තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකරණවසෙන සම්මදෙව පාපකං.

කිලෙසවසෙනාති ආසවසඬබ්බාතකිලෙසවසෙන. යස්මා ආසවානං දුක්ඛසච්චපරියායො තප්පරියාපන්නත්තා, සෙසසච්චානඤ්ච තංසමුදයාදිපරියායො අත්ථී, තස්මා චුත්තං “පරියායතො”ති. දස්සෙන්නො සච්චානීති යොජනා. ආසවානංයෙව චෙත්ථ ගහණං “ආසවානං ඛයඤාණායා”ති ආරද්ධත්තා. තථා හි “කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති”තිආදිනා (දී. නි. 1.248; ම. නි. 1.433; ම. නි. 3.19) ආසවවිමුත්තිසීසෙනෙව සබ්බකිලෙසවිමුත්ති චුත්තා. “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාති”තිආදිනා මිස්සකමග්ගො ඉධ කථිතොති “සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කට්ඨං”ති චුත්තං. “ජානතො පස්සතො”ති ඉමිනා පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයා චුත්තා. “විමුච්චති”ති ඉමිනා පහානාහිසමයො චුත්තොති ආහ “ඉමිනා මග්ගක්ඛණං දස්සෙති”ති. “ජානතො පස්සතො”ති වා හෙතුනිද්දෙසොයං. ජානනහෙතු දස්සනහෙතු කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති යොජනා. ධම්මානඤ්ඤි සමානකාලිකානමිපි පච්චයප්පච්චයුප්පන්නා සහජාතකොටියා ලබ්භතීති. හවාසවග්ගහණෙන චෙත්ථ හවරාගස්ස විය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
හවදිට්ඨියාපි සමවරොධොති දිට්ඨාසවස්සාපි සඨගහො දට්ඨබ්බො. ඛිණා
ජාතිතිආදීහි පදෙහි. තස්සාති පච්චවෙක්ඛණාඤාණස්ස. භූමීන්ති
පවත්තිට්ඨානං.

යෙනාධිප්පායෙන “කතමා පනස්සා”තිආදිනා වොදනා කතා, තං
විවරන්තො “න තාවස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා
මග්ගභාවනායාති අධිප්පායො. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව ඛිණත්තා”ති.
න අනාගතා අස්ස ජාති ඛිණාති යොජනා. න අනාගතාති ච
අනාගතභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා ලෙසෙන වොදෙති, තෙනාහ “අනාගතෙ
වායාමාභාවතො”ති. අනාගතවිසෙසො පනෙත්ථ අධිප්පෙනො, තස්ස ච
බෙපනෙ වායාමොපි ලබ්භතෙව, තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා”තිආදි.
එකවතුපඤ්චවොකාරහවෙසුති හවත්තයග්ගහණං. චුත්තනයෙන
අනවසෙසතො ජාතියා ඛිණභාවදස්සනත්ථං. තන්ති යථාචුත්තං ජාතිං. සොති
ඛිණාසවො හික්ඛු.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස
නිබ්බත්තනං එවාති ආහ “පරිචුත්ථ”න්ති. සම්මාදිට්ඨියා චතුසු සච්චෙසු
පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පවත්තමානාය සම්මාසඨකප්පාදිනම්පි
දුක්ඛසච්චෙ පරිඤ්ඤාභිසමයානුගුණා පවත්ති, ඉතරසච්චෙසු ච නෙසං
පහානාභිසමයාදිපවත්ති පාකටා එව, තෙන චුත්තං “චතුසු සච්චෙසු චතුහි
මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙනා”ති.
දුක්ඛනිරොධමග්ගෙසු පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනා යාවදෙව
සමුදයප්පහානත්ථායාති ආහ “තෙන තෙන මග්ගෙන පහානබ්බකිලෙසා
පහීනා”ති. ඉත්ථත්තායාති ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තබ්බාවො ඉත්ථත්තං,
තදත්ථන්ති චුත්තං හොති. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගඛ්‍යාපාරභූතා
පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙනාති ආහ “එවං සොළසකිච්චභාවායා”ති. තෙ හි
මග්ගං පච්චවෙක්ඛතො මග්ගානුභාවෙන පාකටා භුත්වා උපට්ඨහන්ති,
පරිඤ්ඤාදීසු ච පහානමෙව පධානං තදත්ථත්තා ඉතරෙසන්ති ආහ
“කිලෙසක්ඛයභාවාය වා”ති. පහීනකිලෙසපච්චවෙක්ඛණවසෙන වා එවං
චුත්තං. දුතියවිකප්පෙ ඉත්ථත්තායාති නිස්සක්කෙ සම්පදානවචනන්ති ආහ
“ඉත්ථභාවතො”ති. අපරන්ති අනාගතං. ඉමෙ පන වරිමකත්තභාවසඨබ්බාතා
පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති, එතෙන තෙසං අප්පතිට්ඨතං
දස්සෙති. අපරිඤ්ඤාමූලිකා හි පතිට්ඨා. යථාහ “කබ්බිකාරෙ වෙ හික්ඛවෙ
ආහාරෙ අත්ථි රාගො අත්ථි නන්දි අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ
විඤ්ඤාණං විරුළ්භ”න්තිආදි. (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7)
තෙනෙවාහ “ඡිත්තමූලකා රුක්ඛා වියා”තිආදි.

249. පබ්බතමත්ථකෙති පබ්බතසිබරෙ. තඤ්ඤි යෙහුයොන සඨබ්බිත්තං
සඨකුචිතං හොතීති පාළියං “පබ්බතසඨබ්බෙපෙ”ති චුත්තං.
පබ්බතපරියාපන්තො වා පදෙසො පබ්බතසඨබ්බෙපො. අනාව්ලොති

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා අකාලුසියො, සා වස්ස අනාවලිතා කද්දමාභාවෙන භොතීති ආභ “නික්කද්දමො”ති. සිප්පියොති සුත්තියො. සම්බුකාති සඬ්ඛලිකා. ධීතාසුපි නිසින්තාසුපි ගාවීසු. විජ්ජමානාසුති ලබ්භමානාසු, ඉතරා ධීතාපි නිසින්තාපි “වරන්ති”ති වුවුවන්ති සභවරණනායෙන. තිට්ඨන්තමෙව, න පන කදාවිපි වරන්තං. ද්වයන්ති සිප්පිසම්බුකං, මච්ඡගුම්ඛන්ති ඉදං උභයං. තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං වරන්තං පිති අධිප්පායො. “ඉතරඤ්ඤ ද්වය”න්ති ව යථාවුත්තමෙව සිප්පිසම්බුකාදිද්වයං වදති. තඤ්ඤි වරන්ති. කිං වා ඉමාය සභවරියාය, යථාලාභග්ගහණං පනෙත්ථ දට්ඨබ්බං. සක්ඛරකථලස්ස හි වසෙන තිට්ඨන්තන්ති. සිප්පිසම්බුකස්ස මච්ඡගුම්ඛස්ස ව වසෙන තිට්ඨන්තමිපි වරන්තං පිති යොජනා කාතබ්බා.

තෙසං දසන්තං ඤාණානං. තත්ථාති තස්මිං ආරම්මණවිභාගෙ, තෙසු වා ඤාණෙසු. භූමිභෙදතො, කාලභෙදතො, සන්තානභෙදතො වාති සත්තවිධාරම්මණං විපස්සනාඤාණං. “රූපායතනමත්තමෙවා”ති ඉදං තස්ස ඤාණස්ස අභිනිමිමියමානෙ මනොමයෙ කායෙ රූපායතනමෙවාරබ්භ පවත්තනතො වුත්තං, න තත්ථ ගන්ධායතං ආදීනං අභාවතො. න හි රූපකලාපො ගන්ධායතං ආදිරහිතො අත්ථි. පරිනිප්ඵන්තමෙව නිමිතිරූපං, තෙනාහ “පරිත්තපච්චුප්පන්තබ්භිද්ධාරම්මණ”න්ති. ආසවක්ඛයඤාණං නිබ්බානාරම්මණමෙව සමානං පරිත්තත්තිකවසෙන අප්පමාණාරම්මණං, අප්ඤාත්තත්තිකවසෙන බ්භිද්ධාරම්මණං, අතීතත්තිකවසෙන නවත්තබ්බාරම්මණඤ්ඤ ව භොතීති ආභ “අප්පමාණබ්භිද්ධානවත්තබ්බාරම්මණ”න්ති. කුට්ඨො විය කුට්ඨාගාරස්ස භගවතො දෙසනාය අරහත්තං උත්තමඤ්ඤානන්ති ආභ “අරහත්තනිකුට්ඨො”ති. දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති තිත්ථකරමතභරවිභාවිනි. නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාජීවවිද්ධංසිනි. තිට්ඨසීලාලඬිකතං පරමසල්ලෙඛපටිපත්තිදීපනි. ඤානාභිඤ්ඤාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවිභූසිතං වුද්දසවිධමහාසාමඤ්ඤඵලපටිමණ්ඩිතං අනඤ්ඤසාධාරණං දෙසනං නිට්ඨාපෙසී.

අජාතසත්තුඋපාසකත්තපට්චෙදනාකථාවණ්ණනා

250. ආදිමජ්ඣපරියොසානන්ති ආදිඤ්ඤ මජ්ඣඤ්ඤ පරියොසානඤ්ඤ. සක්කච්චං සගාරචං. ආරද්ධං ධම්මසඬ්ඛගාහකෙහි.

අභික්කන්තා විගතාති අත්ථොති ආභ “බයෙ දිස්සති”ති. තථා හි “නික්ඛන්තො පයමො යාමො”ති උපරි වුත්තං. අභික්කන්තතරොති අතිවිය කන්තතරො මනොරමො, තාදියො ව සුන්දරො භද්දකො නාම භොතීති ආභ “සුන්දරෙ දිස්සති”ති. කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීසු කො කතමො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය ඵවරූපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා ඵදිසෙන පරිවාරෙන, පරිපනෙන ව. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතීයෙන අභිරූපෙන. වණ්ණෙනාති

“වොරො වොරො, සජ්ජො සජ්ජො”තිආදීසු භයෙ ආමෙඨිතං, “විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර පහරා”තිආදීසු කොමෙ, “සාධු සාධුතිආදීසු (ම. නි. 1.327; සං. නි. 2.127; 3.35; 5.1005) පසංසායං, “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”තිආදීසු තුරිතෙ, “ආගච්ඡ ආගච්ඡා”තිආදීසු කොතුහලෙ, “බුද්ධො බුද්ධොති විත්තෙත්තො”තිආදීසු (බු. වං. 44) අව්ඡරෙ, “අභික්කමථායස්මත්තො අභික්කමථායස්මත්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ, “කභං එකපුත්තක කභං එකපුත්තකා”තිආදීසු (සං. නි. 2.63) සොකෙ, “අහො සුඛං අහො සුඛං”තිආදීසු (උදා. 20; දී. නි. 3.305; චූළව. 332) පසාදෙ. ව-සද්දො අවුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන ගරභාඅසම්මානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ “පාපො පාපො”තිආදීසු ගරභායං, “අභිරූපක අභිරූපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ දට්ඨබ්බං.

නයිදං ආමෙඨිතවසෙන ද්වික්ඛන්තුං වුත්තං, අථ බො අත්ථද්වයවසෙනාති දස්සෙත්තො “අථ වා”තිආදීමාහ “අභික්කන්ත”න්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬගවසෙන වුත්තං. තං පන භගවතො වචනං ධම්මස්ස දෙසනාති කත්වා තථා වුත්තං. අත්ථමත්තදස්සනං වා එතං, තස්මා අත්ථවසෙනෙත්ථ ලිඬගවිහත්තිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසවිධමනතො. ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාදනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු පධානභූතා දස්සෙතබ්බාති තෙ පධානභූතෙ තාව දස්සෙතුං “සද්ධාජනනතො පඤ්ඤාජනනතො”ති වුත්තං. සද්ධාපමුඛා හි ලොකියා ගුණා පඤ්ඤාපමුඛා ලොකුත්තරා. සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො. සභාවනිරුත්තිසම්පත්තියා සබ්බඤ්ජනතො. සුවිඤ්ඤායසද්දපයොගතාය උත්තානපදතො. සණ්භසුබ්බමහාවෙන දුබ්බිඤ්ඤායත්ථතාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුදුරසද්දපයොගතාය කණ්ණසුබ්බතො. විපුලවිසුද්ධපෙමනීයත්ථතාය හදයඬගමතො. මානාතිමානවිධමනෙන අනත්තුක්කංසනතො. ථම්මසාරම්භනිම්මද්දනෙන අපරවම්භනතො. හිතාධිප්පායජ්ජවත්තියා, පරෙසං රාගපරිලාභාදිවූපගමනෙන ව කරුණාසීතලතො. කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදාතතො. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණීයතො. පුබ්බාපරාවරුද්ධසුවිසුද්ධතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණීයතාය එව සුයාමානසුබ්බතො. විමද්දක්ඛමතාය, හිතජ්ඣාසයජ්ජවත්තියා ව විමංසියමානහිතතො. එවමාදීහිති ආදි-සද්දෙන සංසාරවක්කනිවත්තනතො සද්ධම්මවක්කජ්ජවත්තනතො, මිච්ඡාවාදවිද්ධංසනතො සම්මාවාදපතිට්ඨාපනතො, අකුසලමූලසමුද්ධරණතො කුසලමූලසංරොපනතො, අපායද්වාරපිධානතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණතො, පරිසුට්ඨානවූපසමනතො
අනුසයසමුග්ගසාටනතොති එවමාදීනං සඨගහො දට්ඨබ්බො.

අධොමුඛට්ඨපිතන්ති කෙනචි අධොමුඛං යපිතං. හෙට්ඨාමුඛජාතන්ති
සභාවෙනෙව හෙට්ඨාමුඛං ජාතං. උග්ගසාටෙය්‍යාති විවටං කරෙය්‍ය. හත්ථෙ
ගහෙත්වා “පුරත්ථාහිමුඛො, උත්තරාහිමුඛො වා ගච්ඡා”තිආදීනි අවත්වා
හත්ථෙ ගහෙත්වා නිස්සන්දෙහං කත්වා. “එස මග්ගො, එවං ගච්ඡා”ති
දස්සෙය්‍ය. කාලපක්ඛවාතුද්දසීති කාලපක්ඛෙ වාතුද්දසී. නික්කුජ්ජිතං
ආධෙය්‍යස්ස අනාධාරභූතං භාජනං ආධාරභාවාපාදනවසෙන උක්කුජ්ජෙය්‍ය.
අඤ්ඤාණස්ස අභිමුඛත්තා හෙට්ඨාමුඛජාතතාය සද්ධම්මවිමුඛං
අධොමුඛට්ඨපිතතාය අසද්ධම්මෙ පතිතන්ති එවං පදද්වයං යථාරහං
යොජෙතබ්බං, න යථාසඨං. කාමං කාමච්ඡන්දාදයො පටිච්ඡාදකා
නිවරණභාවතො, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදිකා සත්තෙ
මිච්ඡාහිනිවෙසනවසෙනාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති.
තෙනාහ භගවා “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං භික්ඛවෙ වජ්ජං වදාමි”ති. සබ්බො
අපායගාමිමග්ගො කුම්මග්ගො කුච්ඡිතො මග්ගොති කත්වා.
සම්මාදිට්ඨිආදීනං උජුපටිපක්ඛතාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡන්තධම්මො
මිච්ඡාමග්ගා. තෙනෙව හි තද්දුහයපටිපක්ඛතං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගං
ආවිකරොන්තෙනා”ති වුත්තං. සප්පිආදිසන්තිස්සයො පදීපො න තථා
උජ්ජලො, යථා තෙලසන්තිස්සයොති තෙලපජ්ජොත-ග්ගහණං. එතෙහි
පරියායෙහීති එතෙහි
නික්කුජ්ජිකුක්කුජ්ජනපටිච්ඡන්තවිවරණාදිඋපමොපමිතබ්බස්පකාරෙහි,
එතෙහි වා යථාවුත්තෙහි
නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාජීවවිධිමනාදිවිභාවනපරියායෙහි. තෙනාහ
“අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො”ති.

පසන්තකාරන්ති පසන්තෙහි කාතබ්බං සක්කාරං. සරණන්ති පටිසරණං,
තෙනාහ “පරායණ”න්ති. පරායණභාවො ව අනත්ථනිසෙධනෙන,
අත්ථසම්පටිපාදනෙන ව භොතිති ආහ “අසස්ස තාතා, හිතස්ස ව විධාතා”ති.
අසස්සාති දුක්ඛතොති වදන්ති, පාපතොති පන අත්ථො යුත්තො, නිස්සක්ක
වෙතං සාම්චවනං. එත්ථ ව නායං ගමු-සද්දො නි-සද්දාදයො විය
ද්විකම්මකො, තස්මා යථා “අජං ගාමං නෙතී”ති වුච්චති, එවං “භගවන්තං
සරණං ගච්ඡාමි”ති වත්තුං න සක්කා, “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති පන
වත්තබ්බං. ඉති-සද්දො වෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො. තස්ස වායමත්ථො.
ගමනඤ්ච තදධිප්පායෙන භජනං ජානනං වාති දස්සෙත්තො “ඉමිනා
අධිප්පායෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “භජාමි”තිආදීසු පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං
පච්ඡිමං අත්ථවචනං, භජනං වා සරණාධිප්පායෙන උපසඬ්ඛිතමං, සෙවනං
සන්තිකාවචරතා, පයිරුපාසනං වත්තපටිවත්තකරණෙන උපට්ඨානන්ති එවං
සබ්බථාපි අනඤ්ඤසරණතංයෙව දීපෙති. “ගච්ඡාමි”ති පදස්ස බුජ්ඣාමිති
අයමත්ථො කථං ලබ්භතීති ආහ “යෙසඤ්ඡි”තිආදි.

“අධිගතමග්ගෙ සවිජ්ඣතනිරොධෙ”ති පදද්වයෙනාපි ඵලට්ඨා ඵව දස්සිතා, න මග්ගට්ඨාති තෙ දස්සෙන්තො “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො වා”තිආදිමාහ. නනු ච කල්‍යාණපුපුජ්ජනොපි “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජති”ති වුවචති? කිඤ්චාපි වුවචති, නිජපරියායෙන පන මග්ගට්ඨා ඵව තථා වත්තබ්බා, න ඉතරො නියාමොක්කමනාභාවතො. තථා හි තෙ ඵව චුත්තා “අපායෙසු අපතමානො ධාරෙති”ති. සම්මත්තනියාමොක්කමනෙන හි අපායවිනිවුත්තසම්භවො. අක්ඛායතීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “යාවතා භික්ඛවෙ ධම්මා සඬබ්බතා වා අසඬබ්බතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගං අක්ඛායතී”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) සුත්තපදං සඬගණ්හාති, “විත්ථාරො”ති වා ඉමිනා. එත්ථ ච අරියමග්ගො නියානිකතාය, නිබ්බානං තස්ස තදත්ථසිද්ධිහෙතුතායාති උභයමෙව නිජපරියායෙන “ධම්මො”ති චුත්තො. නිබ්බානඤ්ඤි ආරම්මණපච්චයභූතං ලභිත්වා අරියමග්ගස්ස තදත්ථසිද්ධි. තථාපි යස්මා අරියඵලානං “තාය සද්ධාය අවුපසන්තායා”තිආදි වචනතො මග්ගෙන සමුවිජිත්තානං කිලෙසානං පටිපස්සද්ධිප්පහානකිච්චතාය, නියානානුගුණතාය, නියානපරියොසානතාය ච, පරියත්තිධම්මස්ස පන “නියානධම්මස්ස සමධිගමනහෙතුතායා”ති ඉමිනා පරියායෙන චුත්තනයෙන ධම්මභාවො ලබ්භති ඵව. ස්වායමත්ථො පාඨාරුළ්භො ඵවාති දස්සෙන්තො “න කෙවල”න්තිආදිමාහ.

“කාමරාගො භවරාගො”ති ඵවමාදි හෙදො සබ්බොපි රාගො විරජ්ජති එතෙනාති රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. ඵජාසඬබ්බතාය තණ්හාය, අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස සොකස්ස ච තදුප්පත්තියං සබ්බසො පරික්ඛිණත්තා අනෙජං අසොකන්ති ඵලං කථිතං. අප්පටිකුලන්ති අවිරොධදීපනතො කෙනචි අවිරුද්ධං, ඉට්ඨං පණිතන්ති වා අත්ථො. පගුණරූපෙන පවත්තිතත්තා, පකට්ඨගුණවිභාවනතො වා පගුණං. යථාහ “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුෂ්‍යෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති. (ම. නි. 1.283; ම. නි. 2.339; මහාව. 9) සබ්බධම්මක්ඛන්ධා කථිතාති යොජනා.

දිට්ඨිසීලසඬසානෙනාති “යායං දිට්ඨි අරියා නියානිකා නියානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324; ම. නි. 4.92; 3.54) ඵවං චුත්තාය දිට්ඨියා, “යානි තානි සීලානි අබණ්ඩානි අවිජ්ද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භූජ්ස්සානි විඤ්ඤප්පසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංවත්තනිකානි, තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.323; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.11; පරි. 274) ඵවං චුත්තානං සීලානඤ්ච සංභතභාවෙන, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤගතාති අත්ථො. සංභතොති සට්ඨො, සමෙතොති අත්ථො. අරියපුග්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ ඨිතාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංභතා ඵව. අට්ඨ ච පුග්ගලධම්මදසා තෙති තෙ පුරිසයුගවසෙන වත්තාරොපි පුග්ගලවසෙන අට්ඨෙව අරියධම්මස්ස පච්චක්ඛදස්සාවිතාය ධම්මදසා. තිණි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා වත්ථුනි “සරණ”න්ති ගමනෙන, තික්ඛන්තුං ගමනෙන ව තිණි සරණගමනානි. පටිච්චෙදෙසීති අත්තනො හදයගතං වාචාය පටිච්චෙදෙසී.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

සරණගමනස්ස විසයජ්ජහෙදඵලසංකිලෙසහෙදානං විය කත්තු ව විභාවනා තත්ථ කොසල්ලාය හොතීති “සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති චුත්තං තෙන විනා සරණගමනස්සෙව අසම්භවතො. කස්මා පනෙත්ථ වොදානං න ගහිතං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ථ කොසල්ලාවහාති? සච්චමෙතං, තං පන සංකිලෙසග්ගහණෙනෙව අත්ථතො දීපිතං හොතීති න ගහිතං. යානි හි නෙසං සංකිලෙසකාරණානි අඤ්ඤාණාදීනි, තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුජ්ජන්තානං අනුජ්ජාදනෙන, උජ්ජන්තානඤ්ච පහානෙන වොදානං හොතීති. හිංසත්ථස්ස සර-සද්දස්ස වසෙනෙතං පදං දට්ඨබ්බන්ති “හිංසතීති සරණ”න්ති වත්ථා තං පන හිංසනං කෙසං කථං කස්ස වාති වොදනං සොධෙන්තො “සරණගතාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ භයන්ති වට්ටහයං. සන්තාසන්ති චිත්තුත්තාසං තෙනෙව චෙතසිකදුක්ඛස්ස ගහිතත්තා. දුක්ඛන්ති කායිකදුක්ඛං. දුග්ගතිපරිකිලෙසන්ති දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බමිපි දුක්ඛං, තයිදං සබ්බං පරතො ඵලකථායං ආවිභවිස්සති. එතන්ති “සරණ”න්ති පදං.

එවං අවිසෙසතො සරණ-සද්දස්ස අත්ථං දස්සෙන්වා ඉදානි විසෙසතො දස්සෙන්තුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. හිතෙ පවත්තනෙනානි “සම්පන්නසීලා හික්ඛවෙ විහරතා”තිආදිනා (ම. නි. 1.64, 69) අත්ථෙ නියොජනෙන. අහිකා ව නිවත්තනෙනානි. “පාණාතිපාතස්ස ඛො පාපකො විපාකො, පාපකං අහිසම්පරාය”න්තිආදිනා ආදීනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්ථතො නිවත්තනෙන. භයං හිංසතීති හිතාහිතෙසු අජ්ජවත්තිපවත්තිහෙතුකං ඛ්‍යාසනං අජ්ජවත්තිකරණෙන විනාසෙති. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන මග්ගසංඛ්‍යාතො ධම්මො, ඉතරො අස්සාසදානෙන සත්තානං භයං හිංසතීති යොජනා. කාරානන්ති දානවසෙන පුජාවසෙන ව උපනීතානං සක්කාරානං. විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසතීති යොජනා, අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවතොති අධිජ්ජායො. ඉමිනාපි පරියායෙනානි ඉමිනාපි විහජිත්වා චුත්තෙන කාරණෙන.

“සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුජ්ජපිපන්නො සඬ්ඝො”ති එවං පවත්තො තත්ථ රතනත්තයෙ පසාදො තජ්ජසාදො, තදෙව රතනත්තයං ගරු එතස්සාති තග්ගරු තබ්භාවො තග්ගරුතා, තජ්ජසාදො ව තග්ගරුතා ව තජ්ජසාදතග්ගරුතා, තාහි තජ්ජසාදතග්ගරුතාහි. විධුතදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසම්මොහඅස්සද්ධියාදිත්තාය විහතකිලෙසො. තදෙව රතනත්තයං පරායණං පරාගති තාණං ලෙණන්ති එවං පවත්තියා තජ්ජපරායණකාරජ්ජවත්තො චිත්තුජ්ජාදො සරණගමනං සරණං ගච්ඡති එතෙනානි. තංසමඬ්ඨීති තෙන යථාචුත්තචිත්තුජ්ජාදෙන සමන්තාගතො.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා ඵලං උපෙතීති භජති සෙවති පයිරුපාසති, ඵලං වා ජානාති බුද්ධිකීති ඵලමත්ථො වෙදිතබ්බො. ඵත්ථ ච පසාද-ග්ගහණෙන ලොකියසරණගමනමාහ. තඤ්ඤි පසාදප්පධානං. ගරුතාගහණෙන ලොකුත්තරං. අරියා හි රතනත්තයං ගුණාභිඤ්ඤතාය පාසාණවිජත්තං විය ගරුං කත්වා පස්සන්ති. තස්මා තප්පසාදෙන වික්ඛම්භනවසෙන විගතකිලෙසො, තග්ගරුතාය සමුච්ඡේදවසෙනාති යොජෙතබ්බං අගාරවකරණහෙතුනං සමුච්ඡන්දනතො. තප්පරායණතා පනෙත්ථ තග්ගතිකතාති තාය චතුබ්බිධමපි වක්ඛමානං සරණගමනං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිසෙසෙන වා පසාදගරුතා ජොතිතාති පසාදග්ගහණෙන අවෙච්චප්පසාදස්ස ඉතරස්ස ච ගහණං, තථා ගරුතාගහණෙනාති උභයෙනාපි උභයං සරණගමනං යොජෙතබ්බං.

මග්ගක්ඛණෙ ඉද්ධකීති යොජනා. “නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති එතෙන අත්ථතො චතුසච්චාධිගමො ඵල ලොකුත්තරසරණගමනන්ති දස්සෙති. තත්ථ හි නිබ්බානධම්මො සච්ඡිකිරියාභිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො භාවනාභිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛියමානොයෙව සරණගමනත්ථං සාධෙති. බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන, තථා අරියසඬ්ඝගුණා, තෙනාහ “කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉද්ධකී”ති. ඉද්ධකුත්තඤ්ච සහෙව ඉද්ධකී, න ලොකියං විය පතිපාටියා අසම්මොහපටිවෙධෙන පටිච්චිද්ධත්තාති අධිප්පායො. යෙ පන වදන්ති “න සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා පවත්ති. මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව හොති එකච්චානං තෙවිජ්ජාදීනං ලොකියවිජ්ජාදයො වියා”ති, තෙසං ලොකියමෙව සරණගමනං සියා, න ලොකුත්තරං, තඤ්ච අයුත්තං දුට්ඨස්සාපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා.

තන්ති ලොකියං සරණගමනං. සද්ධාපටිලාභො “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”තිආදිනා. සද්ධාමූලිකාති යථාචුත්තසද්ධාපුබ්බචගමා සම්මාදිට්ඨිති බුද්ධසුබුද්ධතං, ධම්මසුධම්මතං, සඬ්ඝසුප්පටිපත්තිඤ්ච ලොකියාවබොධවසෙනෙව සම්මා ඤායෙන දස්සනතො. “සද්ධාමූලිකා සම්මාදිට්ඨි”ති එතෙන සද්ධුපනිස්සයා යථාචුත්තලක්ඛණා පඤ්ඤා ලොකියසරණගමනන්ති දස්සෙති, තෙනාහ “දිට්ඨිජුකම්මන්ති වුවවති”ති. දිට්ඨි ඵල අත්තතො පච්චයෙහි උජු කරියතීති කත්වා දිට්ඨි වා උජු කරියති එතෙනාති දිට්ඨිජුකම්මං, තථා පවත්තො විත්තුප්පාදො. ඵලඤ්ච කත්වා “තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො විත්තුප්පාදො”ති ඉදං වචනං සමත්ථිතං හොති. සද්ධාපුබ්බචගමසම්මාදිට්ඨිග්ගහණං පන විත්තුප්පාදස්ස තප්පධානතායාති දට්ඨබ්බං. “සද්ධාපටිලාභො”ති ඉමිනා මාතාදිහි උස්සාහිතදාරකාදීනං විය ඤාණවිප්පයුත්තං සරණගමනං දස්සෙති, “සම්මාදිට්ඨි”ති ඉමිනා ඤාණසම්පයුත්තං සරණගමනං. තයිදං ලොකියං සරණගමනං. අත්තා සන්තියායාතියති අප්පියති පරිච්චජියති එතෙනාති අත්තසන්තියායාතනං, යථාචුත්තං දිට්ඨිජුකම්මං. තං රතනත්තයං පරායණං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා පටිසරණං එතස්සාති තප්පරායණො, පුග්ගලො, විත්තුප්පාදො වා. තස්ස භාවො තප්පරායණකා, යථාචුත්තං දිට්ඨිජුකම්මමෙව. “සරණ”න්ති අධිප්පායෙන සිස්සභාවං අන්තෙවාසිකභාවං උපගච්ඡති එතෙනාති සිස්සභාවූපගමනං. සරණගමනාධිප්පායෙනෙව පණිපතති එතෙනාති පණිපාතො. සබ්බත්ථ යථාචුත්තදිට්ඨිජුකම්මවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අත්තපරිච්චජනන්ති සංසාරදුක්ඛනිත්ථරණත්ථං අත්තනො අත්තභාවස්ස පරිච්චජනං. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. බුද්ධාදීනං යෙවාති අවධාරණං අත්තසන්නියාතනාදීසුපි තත්ථ තත්ථ චත්තබ්බං. එවඤ්ඡි තදඤ්ඤනිවත්තනං කතං භොති.

එවං අත්තසන්නියාතනාදීනි එකෙන පකාරෙන දස්සෙත්වා ඉදාති අපරෙහිපි පකාරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං, තෙන පරියායන්තරෙහිපි අත්තසන්නියාතනාදි කතමෙව භොති අත්ථස්ස අභින්නත්තාති දස්සෙති. ආලවකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සාතාගිරහෙමවතාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. නනු වෙනෙ ආලවකාදයො මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කථං තෙසං තප්පරායණකාසරණගමනං චුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි. “සො අහං විවරිස්සාමි...පෙ.... සුධම්මතං” (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194) “තෙ මයං විවරිස්සාම, ගාමා ගාමං නගා නගං...පෙ.... සුධම්මතං”න්ති, (සු. නි. 182) තෙහි තප්පරායණකාකාරස්ස පවෙදිතත්තා තථා චුත්තං.

සො පනෙස ඤාති...පෙ.... වසෙනාති එත්ථ ඤාතිවසෙන, භයවසෙන, ආචරියවසෙන, දක්ඛිණෙයාවසෙනාති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. තත්ථ ඤාතිවසෙනාති ඤාතිභාවවසෙන. එවං සෙසෙසුපි. දක්ඛිණෙයාපණිපාතෙනාති දක්ඛිණෙයාතාහෙනුකෙන පණිපාතෙන. ඉතරෙහිති ඤාතිභාවාදිවසප්පවත්තෙහි තිහි පණිපාතෙහි. “ඉතරෙහි”තිආදීනා සඬබෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. චන්දනීති පණිපාතස්ස ලක්ඛණවචනං. එවරූපන්ති දිට්ඨධම්මිකං සන්ධාය වදති. සම්පරායිකඤ්ඡි නියානිකං වා අනුසාසනිං පච්චාසිසන්තො දක්ඛිණෙයාපණිපාතමෙව කරොතීති අධිප්පායො.

සරණගමනප්පහදොති සරණගමනවිභාගො.

අරියමග්ගො එව ලොකුත්තරං සරණගමනන්ති “චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵල”න්ති චුත්තං. සබ්බදුක්ඛක්ඛයොති සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො. එතන්ති “චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති”ති එවං චුත්තං අරියසච්චස්ස දස්සනං.

නිව්වාදිතො අනුපගමනාදිවසෙනාති “නිව්ව”න්ති අග්ගහණාදිවසෙන. අට්ඨානන්ති හෙතුපටික්ඛෙපො. අනවකාසොති පච්චයපටික්ඛෙපො. උභයෙනාපි කාරණමෙව පටික්ඛිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සමන්තාගතො සොතාපන්නො. කඤ්චි සඬබ්බාරන්ති චතුභුමකෙසු සඬබ්බසඬබ්බාරෙසු එකසඬබ්බාරම්පි. නිව්වතො උපගච්ඡෙය්‍යාති “නිව්වො”ති ගණ්හෙය්‍ය. “සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. “එකන්තසුඛි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා”ති (දී. නි. 1.76) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන සුඛතො ගාහං සන්ධායෙනං වුත්තං. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිළාභවූපසමන්තථං මත්තහත්ථිපරිත්තාසිතො විය වොක්ඛබ්බාහ්මණො උක්කාරභූමිං කඤ්චි සඬබ්බාරං සුඛතො උපගච්ඡති. අත්තවාටෙර කසිණාදිපඤ්ඤත්තිසඬගහත්ථං “සඬබ්බාර”න්ති අවත්වා “කඤ්චි ධම්ම”න්ති වුත්තං. ඉමෙසුපි වාරෙසු චතුභුමකවසෙනෙව පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො, තෙභුමකවසෙනෙව වා. යං යඤ්චි පුටුජ්ජනො ගාහවසෙන ගණ්හාති, තතො තතො අරියසාවකො ගාහං විනිවෙදෙති.

“මාතර”න්තිආදීසු ජනිකා මාතා, ජනකො පිතා, මනුස්සභූතො ඛිණාසවො අරහාති අධිජ්ජෙතො. කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති? එතම්පි අට්ඨානං, පුටුජ්ජනභාවස්ස පන මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං, අරියසාවකස්ස ච ඵලදස්සනත්ථං එවං වුත්තං. දුට්ඨවිත්තොති වධකචිත්තෙන පදුට්ඨවිත්තො. ලොභිතං උජ්ජාදෙය්‍යාති ජීවමානකසරීරෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොභිතං උජ්ජාදෙය්‍ය. සඬ්ඝං භින්දෙය්‍යාති සමානසංවාසකං සමානසීමායං ධීතං සඬ්ඝං. “කම්මෙන, උද්දෙසෙන, වොහරන්තො, අනුස්සාවනෙන, සලාකග්ගාහෙනා”ති (පරි. 458) එවං වුත්තෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි භින්දෙය්‍ය. අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති අඤ්ඤං තිත්ථකරං “අයං මෙ සත්ථා”ති එවං ගණ්හෙය්‍ය, තෙනං යානං විජ්ජතිති අත්ථො. න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමීන්ති තෙ බුද්ධං සරණං ගතා තංතිමිත්තං අපායං න ගම්ස්සන්ති, දෙවකායං පන පරිපුරෙස්සන්තිති අත්ථො.

දසහි යානෙහීති දසහි කාරණෙහි. අධිගණ්හන්තිති අභිභවන්ති. වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාපිති එත්ථ කරිසස්ස චතුත්ථභාගජ්ජමාණානං චතුරාසිතිසහස්සසඬ්ඛානං සුවණ්ණපාතිරූපියපාතිකංසපාතිනං යථාක්කමං රූපියසුවණ්ණහිරඤ්ඤපුරානං, සබ්බාලඬ්ඛකාරපටිමණ්ඩිතානං චතුරාසිතියා හත්ථිසහස්සානං, චතුරාසිතියා අස්සසහස්සානං, චතුරාසිතියා රථසහස්සානං, චතුරාසිතියා ධෙනුසහස්සානං, චතුරාසිතියා කඤ්ඤාසහස්සානං, චතුරාසිතියා පල්ලඬ්ඛකසහස්සානං, චතුරාසිතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං, අපරිමාණස්ස ච ඛජ්ජහොජ්ජාදිහෙදස්ස ආහාරස්ස පරිච්චන්තවසෙන සත්තමාසාධිකානි සත්තසංවච්ඡරානි නිරන්තරං පවත්තවෙලාමමහාදානතො එකස්ස සොතාපන්නස්ස දින්නදානං මහජ්ඵලතරං, තතො සතං

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා සොනාපන්නානං දින්නදානතො එකස්ස සකදාගාමිනො, තතො එකස්ස අනාගාමිනො, තතො එකස්ස අරහතො, තතො එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස, තතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තතො බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඤ්ඤාස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං, තතො වාතුද්දිසසඤ්ඤාං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො සරණගමනං මහජ්ජලතරන්ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නස්ස වෙලාමසුත්තස්ස (අ. නි. 9.20) වසෙන. චුත්තඤ්ඤෙන “යං ගහපති වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං, යො වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහජ්ජලතර”න්තිආදි (අ. නි. 9.20). වෙලාමසුත්තාදීනි ආදිසද්දෙන අග්ගජ්ජසාදසුත්තාදීනං (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සඤ්ඤාං දට්ඨබ්බො.

අඤ්ඤාණං චත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අජානනං, තත්ථ සම්මොහො. “බුද්ධො නු බො, න නු බො”න්තිආදීනා විචිකිච්ඡා සංසයො. මිච්ඡාඤ්ඤාණං තස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පනෙන විපරිතග්ගාහො. ආදි-සද්දෙන අනාදරාගාරවාදීනං සඤ්ඤාං. න මහාජුතිකන්ති න උජ්ජලං, අපරිසුද්ධං අපරියොදාතන්ති අත්ථො. න මහාවිජ්ජාරන්ති අනුළාරං. සාවජ්ජොති තණ්හාදිට්ඨාදිවසෙන සදොසො, ලොකියසරණගමනං සික්ඛාසමාදානං විය අග්ගහිතකාලපරිච්ඡේදං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධහෙදෙන හෙදොති ආහ “අනවජ්ජො කාලකිරියායා”ති. සොති අනවජ්ජො සරණගමනහෙදො. සතිප්පි අනවජ්ජත්තෙ ඉට්ඨඵලොපි න හොතිති ආහ “අඵලො”ති. කස්මා? අවිපාකත්තා. න හි තං අකුසලන්ති.

කො උපාසකොති සරුපපුච්ඡා, කිංලක්ඛණො උපාසකොති චුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා, තෙන කෙන පවත්තිනිමිත්තෙන උපාසක-සද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුළ්භොති දස්සෙති, තෙනාහ “කස්මා උපාසකොති වුවච්ඡි”ති. සද්දස්ස අභිධෙය්‍යො පවත්තිනිමිත්තං තදත්ථස්ස තබ්බාවකාරණං. කිමස්ස සීලන්ති කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සීලං, කිත්තකෙන සීලෙනායං සීලසම්පන්නො නාම හොතිති අත්ථො. කො ආජීවොති කො අස්ස සම්මාආජීවො, යො පන මිච්ඡාජීවස්ස පරිවජ්ජනෙන හොතිති යොපි විහජීයති. කා විපත්තිති කා අස්ස සීලස්ස, ආජීවස්ස වා විපත්ති. අනන්තරස්ස හි විධි වා පටිසෙධො වා. සම්පත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො.

යො කොච්ඡි ඛන්තියාදීසු යො කොච්ඡි, තෙන සරණගමනං ඵලං කාරණං, න ජාති ආදිවිසෙසොති දස්සෙති.

උපාසනතොති තෙනෙව සරණගමනෙන, තත්ථ ඵ සක්කච්චකිරියාය ආදර ගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පයිරුපාසනතො.

වෙරමණියොති වෙරං වුවච්ඡි පාණාතිපාතාදිදුස්සීලායං, තස්ස මණනතො භනනතො විනාසනතො වෙරමණියො, පඤ්ච වීරතියො වීරතිපධානත්තා තස්ස සීලස්ස, තෙනෙවාහ “පටිවීරතො හොති”ති.

මිච්ඡාවණිජ්ජාති න සම්මාවණිජ්ජා අයුත්තවණිජ්ජා අසාරුප්පවණිජ්ජා. පභායාති අකරණෙනෙව පජහිත්වා. ධම්මෙනාති ධම්මතො අනපෙතෙන, තෙන අඤ්ඤම්පි අධම්මිකං ජීවිකං පටික්ඛිපති. සමෙනාති අවිසමෙන, තෙන කායවිසං ආදිදුච්චරිතං වජ්ජෙත්වා කායසමාදිනා සුවරිතෙන ජීවිකං දස්සෙති. සත්ථවණිජ්ජාති ආවුධහණ්ඩං කත්වා වා කාරෙත්වා වා යථාකතං වා පටිලහිත්වා තස්ස වික්කයො. සත්තවණිජ්ජාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිජ්ජාති සුනකාරාදයො විය මිගසුකාරාදිකෙ පොසෙත්වා මංසං සම්පාදෙත්වා වික්කයො. මජ්ජවණිජ්ජාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙත්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිජ්ජාති විසං යොජෙත්වා වා විසං ගහෙත්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ සත්ථවණිජ්ජා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණීයා චුත්තා සත්තවණිජ්ජා අභුජ්ස්සභාවකරණතො, මංසවණිජ්ජා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිජ්ජා පමාදට්ඨානතො.

තස්සෙවාති පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණස්ස සීලස්ස වෙව පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාලක්ඛණස්ස ආජීවස්ස ව. විපත්තීති හෙදො, පකොපො ව. යායාති යාය පටිපත්තියා. චණ්ඩාලොති උපාසකචණ්ඩාලො. මලන්ති උපාසකමලං. පටිකිට්ඨොති උපාසකනිහිනො. බුද්ධාදීසු කම්මකම්මඵලෙසු ච සද්ධාවිපරියායො අස්සද්ධියං මිච්ඡාධිමොක්ඛො, යථාචුත්තෙන අස්සද්ධියෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාචුත්තසීලවිපත්තිආජීවවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඬගලං හොති”ති එවං බාලජනපරිකප්පිතකොතුහලසඬබ්බාතෙන දිට්ඨසුතමුතමඬගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඬගලිකො. මඬගලං පච්චෙතීති දිට්ඨමඬගලාදිහෙදං මඬගලමෙව පත්තියායති. නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතො ව ඛනිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤබුද්ධසාසනතො ඛනිද්ධා බාහිරකසමයෙ. දක්ඛිණෙයාං පරියෙසනීති දුප්පටිපන්නං දක්ඛිණාරහසඤ්ඤී ගවෙසති. පුබ්බකාරං කරොතීති දානමානං ආදිකං කුසලකිරියං පට්ඨකරං කරොති. එත්ථ ච දක්ඛිණෙයාපරියෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා.

විපත්තියං චුත්තවිපරියායෙන සම්පත්ති වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො — චතුත්තම්පි පරිසානං රතිජනනට්ඨෙන උපාසකොව රතනං උපාසකරතනං. ගුණසොභාකිත්තිසද්දසුගන්ධතාය උපාසකොව පදුමං උපාසකපදුමං. තථා උපාසකපුණ්ඩරිකං.

ආදිමහීතිආදිඅත්ථෙ. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන, “ඉමස්මිං ගබ්බෙ වසන්තානම්දං නාම පනසඵලං පාපුණාති”තිආදිනා තං තංවසනට්ඨානකොටියාසෙනාති අත්ථො. අජ්ජතග්ගන්ති වා අජ්ජදග්ගන්ති වා අජ්ජ ඉච්චෙව අත්ථො.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා
 “පාණෙන උපෙන”න්ති ඉමිනා තස්ස සරණගමනස්ස
 ආපාණකොටිකතං දස්සෙන්නො “යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති”තිආදීනි
 වත්වා පුන ජීවිතෙනාපි තං වත්ථුත්තයං පටිපුපෙන්නො “සරණගමනං
 රක්ඛාමී”ති උප්පන්නං තස්ස රඤ්ඤො අධිප්පායං විභාවෙන්තො
 “අහඤ්ඤී”තිආදිමාහ. පාණෙන උපෙනන්ති හි යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව
 සරණං උපෙනං, උපෙන්නො ච න වාචාමත්තෙන, න එකචාරං
 විත්තුප්පාදමත්තෙන, අථ ඛො පාණානං පරිච්චජනවසෙන යාවජීවං
 උපෙනන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අව්චයනං සාධුමරියාදං මද්දිත්වා වීතික්කමනං අව්චයොති ආහ
 “අපරාධො”ති. අව්චෙති අතික්කමති එතෙනාති වා අව්චයො, වීතික්කමස්ස
 පවත්තනකො අකුසලධම්මො. සො එව අපරජ්ඣාති එතෙනාති අපරාධො.
 සො හි අපරජ්ඣාත්තං පුරිසං අභිභවිත්වා පවත්තති, තෙනාහ “අතික්කම්ම
 අභිභවිත්වා පවත්තො”ති. චරතීති ආචරති කරොති. ධම්මෙනෙවාති
 ධම්මතො අනපෙතෙන පයොගෙන. පටිග්ගණ්හාතුති අධිවාසනවසෙන
 සම්පට්ච්ඡතුති අත්ථොති ආහ “බමතු”ති.

251. සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො අරියො,
 තථාගතොති ආහ “අරියස්ස විනයෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ”ති.
 පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්නොති කාමං “චුද්ධි හෙසා”ති
 ධම්මාධිට්ඨානවසෙන වාක්‍යං ආරද්ධං, තථාපි දෙසනං පන පුග්ගලාධිට්ඨානං
 කරොන්නො සංවරං ආපජ්ජතීති ආහාති යොජනා.

253. ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නිප්පජ්ජනකානං අත්තනො
 කුසලමූලානං ඛණනෙන බතො, තෙසංයෙව උපහනනෙන උපහතො.
 උභයෙනාපි තස්ස කම්මාපරාධමෙව වදති. පතිට්ඨාති
 සම්මත්තනියාමොක්කමනං එතායාති පතිට්ඨා, තස්ස උපනිස්සයසම්පදා. සා
 කිරියාපරාධෙන හින්තා විනාසිතා එතෙනාති හින්තපතිට්ඨො, තෙනාහ
 “තථා”තිආදි. ධම්මෙසු වක්ඛුන්ති වතුසච්චධම්මෙසු තෙසං දස්සනට්ඨෙන
 වක්ඛු. අඤ්ඤෙසු යානෙසුති අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු. මුච්චිස්සතීති සට්ඨි
 වස්සසහස්සාති පච්චිත්වා ලොහකුම්භී නරකතො මුච්චිස්සති.

යදි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ නරකෙ පච්චති, ඉමං පන සුත්තං සුත්වා
 රඤ්ඤො කො ආනිසංසො ලද්ධොති ආහ “මහානිසංසො”තිආදි. සො පන
 ආනිසංසො නිද්දාලාහසීසෙන චුත්තො තදා කායිකචෙතසිකදුක්ඛාපගමො,
 තිණ්ණං රතනානං මහාසක්කාරකිරියා, සාතිසයො
 පොථුජ්ජනිකසද්ධාපටිලාභොති එවංපකාරො දිට්ඨධම්මිකො, සම්පරායිකො
 පන අපරාපරෙසුපි භවෙසු අපරිමාණො යෙවාති වෙදිතබ්බො.

එත්ථාහ — යදි රඤ්ඤො කම්මත්තරායාභාවෙ තස්මිංයෙව ආසනෙ
 ධම්මවක්ඛු උප්පජ්ජිස්සති, කථං අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා පරිනිබ්බායිස්සති. අථ පච්චෙකඛුද්ධො භුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, කථං තදා ධම්මෙවක්ඛුං උප්පජ්ජීස්සති, නනු ඉමෙ සාවකඛොධිපච්චෙකඛොධිඋපනිස්සයා භින්නනිස්සයාති? නායං චිරොධො ඉතො පරතො ඵවස්ස පච්චෙකඛොධිසම්භාරානං සම්භරණීයතො. සාවකඛොධියා බුජ්ඣනකසත්තාපි හි අසති තස්සා සමවායෙ කාලන්තරෙ පච්චෙකඛොධියා බුජ්ඣස්සන්ති කතාභිනීභාරසම්භවතො. අපරෙ පන භණන්ති “පච්චෙකඛොධියා යෙවායං කතාභිනීභාරො. කතාභිනීභාරාපි හි තත්ථ නියතිං අප්පත්තා තස්ස ඤාණස්ස පරිපාකං අනුපගතත්තා සත්ථු සම්මුඛීභාවෙ සාවකඛොධිං පාපුණ්ණස්සන්තීති හගවා ‘සවායං භික්ඛුවෙ රාජා’තිආදිමාහ. මහාඛොධිසත්තානමෙව ච ආනන්තරියපරිමුත්ති, න ඉතරඛොධිසත්තානං. තථා හි පච්චෙකඛොධියං නියතො සමානො දෙවදත්තො චිරකාලසම්භූතෙන ලොකනාමෙ ආසාතෙන ගරුතරාති ආනන්තරියාති පසච්චි, තස්මා කම්මන්තරායෙනායං ඉදාති අසමචෙනදස්සනාභිසමයො රාජා පච්චෙකඛොධිනියාමෙන අනාගතෙ පච්චෙකඛුද්ධො භුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති”ති දට්ඨබ්බං.

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

3. අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා

අද්ධානගමනවණ්ණනා

254. අපුබ්බපදවණ්ණනාති අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන හෙට්ඨා අග්ගහිතතාය අපුබ්බස්ස පදස්ස වණ්ණනා අත්ථවිහජනා“ .හිත්වා පුනස්පුනාගතමත්ථ .යථ .ති .දී) තිත්”1.ගන්ථාරම්භකථා.තංහි චුත් (ජනපදිනොති ජනපදවන්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන කොසලා නාම. යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”තිතකා හි ඊදිසෙසුබරවින්අක් . යානෙසු යුත්තෙ විය ඊදිසලිඬිගවචනාති ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුළුභි යථා අඤ්ඤත්ථපි “කුරුසු විහරති, අඬිගෙසු විහරතිබ්බෙසසනෙපිතබ්බ .ති ව” ජනපද-සද්දෙ ජාතිදෙ සද්- .එකවචනමෙව පොරාණා පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො, තෙන පුටුඅත්ථවිසයතාය එවඤ්ඤෙතං පුටුවචනන්ති වක්ඛමානවිසෙසං ජොතෙති . පහෙදො හි සොබහුප් පදෙසො තියොජනසතපරිමාණතාය. නඬිගලානිපි ජඬිඬෙත්වාති කම්මප්පහානවසෙන නඬිගලානිපි පහාය, නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතංසකා එවකස් න කෙවලං ., අථ බො අඤ්ඤෙපි මනුස්සා අත්තනො අත්තනො කිච්චං පහාය තත්ථ සන්තිපතිංසු. “සො පදෙසො”ති පදෙසසාමඤ්ඤතො චුත්තං, වචනවිපල්ලාසෙන වා, තෙ පදෙසාති අත්ථො. කොසලාති වුවචති කුසලා එව කොසලාති කත්වා.

වාරිකන්ති වරණං, වරණං වා වාරො, සො එව වාරිකා. තයිදං මග්ගගමනං ඉධාධිප්පෙතං, න චුණ්ණිකගමනමත්තන්ති ආහ “අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො”ති. තං විභාගෙන දස්සෙතුං “වාරිකා ව නාමෙසා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ දුරෙපීති නාතිදුරෙපි. සහසා ගමනන්ති සීසගමනං. මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදිං එකදෙසෙන වත්වා වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස වත්ථුං විත්ථාරෙත්වා ජනපදවාරිකං කථෙතුං “හගවා හී”තිආදි ආරද්ධං. ආකාසගාමීහි එව සද්ධිං ගන්තුකාමො “ඡලභිඤ්ඤානං ආරොවෙහී”ති ආහ.

සඬ්ඝකම්මවසෙන සිජ්ඣමානාපි උපසම්පදා සත්ථු ආණාවසෙනෙව සිජ්ඣනතො “බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී”ති චුත්තන්ති වදන්ති. අපරෙ පන අපරිපුණ්ණවිසතිවස්සස්සෙව තස්ස උපසම්පදං අනුජානන්තො “දස්සාමී”ති අවොවාති වදන්ති. උපසම්පාදෙත්වාති ධම්මසෙනාපතිනා උපජ්ඣායෙන උපසම්පාදෙත්වා.

නවයොජනසතිකම්පි යානං මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නමෙව, තතො පරං නාධිප්පෙතං තුරිතවාරිකාවසෙන අගමනතො. සමන්තාති ගතගතට්ඨානස්ස චතුසු පස්සෙසු සමන්තතො. අඤ්ඤෙතපි කාරණෙනාති හික්ඛුනං සමථවිපස්සනාතරුණභාවතො අඤ්ඤෙතපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඔසරති.

“සත්තහි වා”තිආදි “එකමාසං වා”තිආදිනා චුත්තානුක්කමෙන යොජෙතබ්බං.

සරීරඵාසුකත්ථායාති එකස්මිංයෙව යානෙ නිබද්ධවාසවසෙන උස්සන්තධාතුකස්ස සරීරස්ස විවරණෙන ඵාසුකත්ථාය. අට්ඨුප්පත්තිකාලාභිකච්චනත්ථායාති අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්ත (අ. නි. 7.72) මසදෙවජාතකාදි (ජා. 1.1.9) දෙසනානං විය ධම්මදෙසනාය අට්ඨුප්පත්තිකාලං ආකච්චමානෙන. සුරාපානසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙ (පාවි. 328) විය සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය. බොධනෙය්‍යසත්තෙ අච්ඡලිමාලාදිකෙ (ම. නි. 2.347) බොධනත්ථාය. කඤ්චි, කතිපයෙ වා පුග්ගලෙ උද්දිස්ස වාරිකා නිබද්ධවාරිකා. තදඤ්ඤා අනිබද්ධවාරිකා.

දසසහස්සි ලොකධාතුයාති ජාතිබ්බත්තභූතෙ දසසහස්සවක්කවාළෙ. තත්ථ හි සත්තෙ පරිපක්කිත්ථියෙ පස්සිතුං බුද්ධඤ්ඤාණං අභිනීහරිත්වා යීතො භගවා ඤාණජාලං පත්ථරතීති වුච්චති. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණජාලස්ස අන්තො පටිට්ඨොති තස්ස ඤාණස්ස ගොචරභාවං උපගතො. භගවා කිර මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය “යෙ සත්තා භබ්බා පරිපාකඤ්ඤාණා අජ්ජ මයා විනෙතබ්බා, තෙ මය්හං ඤාණස්ස උපට්ඨහන්තු”ති විත්තං අධිට්ඨාය සමන්තාහරති. තස්ස සහ සමන්තාහාරා එකො වා ද්වෙ වා ඛණ්ඩ වා තදා විනාශ්‍යපගා වෙනෙය්‍යා ඤාණස්ස ආපාඨමාගච්ඡන්ති අයමෙත්ථ බුද්ධානුභාවො. එවම්පි ආපාඨමාගතානං පන නෙසං උපනිස්සයං පුබ්බවරියං පුබ්බහෙතුං සම්පති වත්තමානඤ්ච පටිපත්තිං ඔලොකෙති, තෙනාහ “අථ භගවා”තිආදි. වාදපට්ඨාදං කත්වාති “එවං නු තෙ අම්බට්ඨා”තිආදිනා මයා චුත්තවචනස්ස “යෙ ච බො තෙ භො ගොතම මුණ්ඩකා සමණකා”තිආදිනා පටිච්චනං කත්වා තික්ඛන්තුං ඉබ්බවාදනිපාතනවසෙන නානාජපකාරං අසම්භිවාකායං සාධුසභාවාය වාචාය වත්තුං අයුත්තවචනං වක්ඛති. නිබ්බිසෙවනන්ති විගතතුදනං, මානදබ්බවසෙන අපගතපරිප්පන්දනන්ති අත්ථො.

අවසරිතබ්බන්ති උපගන්තබ්බං. ඉච්ඡානච්ඡලෙති ඉදං තදා භගවතො ගොචරගාමනිදස්සනං සම්පත්ථෙ භූමිමන්ති කත්වා. “ඉච්ඡානච්ඡලවනසණ්ඛෙ”ති නිවාසනට්ඨානදස්සනං අධිකරණ භූමිමන්ති. තදුභයං විවරන්තො “ඉච්ඡානච්ඡලං උපනිස්සායා”තිආදිමාහ. ධම්මරාජස්ස භගවතො සබ්බසො අධම්මනිග්ගණ්හනපරා පටිපත්ති, සා ච සීලසමාධිපඤ්ඤාවසෙනාති තං දස්සෙතුං “සීලබන්ධාවාර”න්තිආදි චුත්තං. යථාභිරුචිතෙනාති දිබ්බවිහාරාදිසු යෙන යෙන අත්තතො අභිරුචිතෙන විහාරෙන.

පොක්ඛරසාතිවත්ථුචණ්ණනා

255. මන්තෙති ඉරුබ්බෙදාදිමන්තසත්ථෙ. පොක්ඛරෙ කමලෙ සයමානො නිසීදීති පොක්ඛරසාතී. සාති වුච්චති සමසණ්ඨානං, පොක්ඛරෙ

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටීකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
සණ්ඨානාවයවෙ ජාතොති “පොක්ඛරසාති”තිපි වුවිච්ඡි.
සෙනපොක්ඛරසදිසොති සෙනපදුමවණ්ණො. සුවට්ටිකාති වට්ටභාවස්ස
යුත්තට්ඨානෙ සුට්ඨු වට්ටුලා. කාළවඩ්ඞගතිලකාදිනං අභාවෙන සුපරිසුද්ධා.

ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කිදිසො පුබ්බයොගො, යෙන නං භගවා
අනුග්ගණ්හිතුං තං යානං උපගතොති ආහ “අයං පනා”තිආදි. පදුමගබ්භෙ
නිබ්බන්ති තෙනායං සංසෙදපො ජාතො. න පුප්ඵතීති න විකසති.
රජතබ්බිකන්ති රුපියමයං රූපකං.

අප්ඤ්ඤාචසනීති එත්ථ අධි-සද්දො ඉස්සරියත්ථදීපනො, ආසද්දො
මරියාදත්ථොති දස්සෙන්තො “අභිභවිත්වා”තිආදිමාහ. තෙහි යුත්තත්තා හි
උක්කට්ඨන්ති උපයොගවචනං, තෙනාහ “උපසග්ගවසෙනා”තිආදි. යාය
මරියාදායාති යාය අවත්ථාය. නගරස්ස වත්ථුන්ති “අයං බණො, සුමුහුත්තං
මා අතික්කමී”ති රත්තිවිභායනං අනුරක්ඛන්තා රත්තියං උක්කා යපෙත්වා
උක්කාසු ජලමානාසු නගරස්ස වත්ථුං අග්ගහෙසුං, තස්මා උක්කාසු යීතාති
උක්කට්ඨා, උක්කාසු විජ්ජොතයන්තීසු යීතා පතිට්ඨිතාති
මූලවිභුජාදිපක්ඛෙපෙන සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා, නිරුත්තින යෙන වා උක්කාසු
යීතාසු යීතා ආසීති උක්කට්ඨා. අපරෙ පන භණන්ති “භූමිභාගසම්පත්තියා,
උපකරණසම්පත්තියා, මනුස්සසම්පත්තියා ව තං නගරං
උක්කට්ඨගුණයොගතො උක්කට්ඨාති නාමං ලභී”ති. තස්සාති
“උක්කට්ඨ”න්ති උපයොගවසෙන වුත්තපදස්ස. අනුපයොගත්තාති
විසෙසනභාවෙන අනුපයුත්තත්තා. සෙසපදෙසුති
“සත්තුස්සද”න්තිආදිපදෙසු. යථාවිධි හි අනුපයොගො පුරිමස්මිං. තත්ථාති
“උපසග්ගවසෙනා”තිආදිනා වුත්තවිධානෙ. “සද්දසත්ථතො
පරියෙසිතබ්බ”න්ති එතෙන සද්දලක්ඛණානුගතො වායං සද්දප්පයොගොති
දස්සෙති. උපඅනුඅධිආඉතිඑවංපුබ්බකෙ වසනකිරියායානෙ
උපයොගවචනමෙව පාපුණාතීති සද්දවිදු ඉවිජන්ති.

උස්සදතා නාමෙත්ථ බහුලතාති, තං බහුලතං දස්සෙතුං
“බහුජන”න්තිආදි වුත්තං. ගහෙන්වා පොසෙතබ්බං පොසාවනියං.
ආවිජ්ඣන්තොති පරික්ඛිපිත්වා.

රඤ්ඤා විය භුඤ්ජිතබ්බන්ති වා රාජභොග්ගං. රඤ්ඤො දායභූතන්ති
කුලපරම්පරාය යොග්‍යභාවෙන රාජතො ලද්ධදායභූතං. තෙනාහ
“දායජ්ජන්ති අත්ථො”ති. රාජනීභාරෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බතො උද්ධං
පරිභොගලාභස්ස සෙට්ඨදෙය්‍යතා නාම නත්ථීති ආහ “ජත්තං උස්සාපෙත්වා
රාජසඩ්ධිපෙන භුඤ්ජිතබ්බ”න්ති. “සබ්බං ජෙජ්ජහෙජ්ජ”න්ති
සරිරදණ්ඩධනදණ්ඩාදි හෙදං සබ්බං දණ්ඩමාහ. නදීතිත්ථපබ්බතාදීසුති
නදීතිත්ථපබ්බතපාදගාමද්වාරඅට්ඨිමුඛාදීසු. “රාජදාය”න්ති ඉමිනාව
රඤ්ඤො දින්නභාවෙ සිද්ධෙ “රඤ්ඤො පසෙනදිනා කොසලෙන

දින්න”න්ති වචනං කිමත්ථියන්ති ආහ “දායකරාජදීපනත්ථ”න්තිආදි. නිස්සට්ඨපරිච්චත්තන්ති මුත්තවාගවසෙන පරිච්චත්තං කත්වා. එවඤ්භි තං සෙට්ඨදෙය්‍යං උත්තමදෙය්‍යං ඡාතං.

උපලභීති සවනවසෙන උපලභීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “සොතද්වාර...පෙ.... අඤ්ඤාසී”ති ආහ. අවධාරණඵලත්තා සබ්බමිපි වාක්‍යං අන්තොගධාවධාරණන්ති ආහ “පදපුරණමත්තෙ නිපාතො”ති. “අවධාරණත්ථෙ”ති පන ඉමිනා ඉට්ඨතොවධාරණත්ථං බො-සද්දග්ගහණන්ති දස්සෙති. “අස්සොසී”ති පදං බො-සද්දෙ ගහිතෙ තෙන ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය භොන්තං පූරිතං නාම භොති, තෙන ච පුරිමපච්ඡිමපදානි සිලිට්ඨානි භොන්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙති ආහ “පදපුරණෙන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙවා”ති. මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙනස්ස අනත්ථන්තරදීපනතා දස්සිතා භොති, එව-සද්දෙන පන බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාය එකන්තිකතා.

සමිතපාපත්තාති අච්චන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමිතපාපත්තා. එවඤ්භි බාහිරකවිරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපාපසමනතො භගවතො පාපසමනං විසෙසිතං භොති, තෙනාහ වුත්තඤ්ඤෙතන්තිආදි. අනෙකත්ථත්තා නිපාතානං ඉධ අනුස්සවත්ථො අධිජ්ජෙතොති ආහ “බලුති අනුස්සවත්ථෙ නිපාතො”ති. ආලපනමත්තන්ති පියාලාපවචනමත්තං. පියසමුදාහාරො හෙතෙ “භො”ති වා “ආවුසො”ති වා “දෙවානං පියා”ති වා. ගොත්තවසෙනාති එත්ථ ගං තායතීති ගොත්තං. ගොතමොති හි පවත්තමානං වචනං, බුද්ධිඤ්ච තායති එකංසිකච්ඡය්‍යතාය රක්ඛතීති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත වීනා න වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙය්‍යභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසඬ්ඛාතො අත්ථො තානි තායති රක්ඛතීති වුව්චති. කො පන සොති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්තසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ච “සමණො”ති ඉමිනා සරික්ඛකජනෙහි භගවතො බහුමතභාවො දස්සිතො සමිතපාපතාකිත්තනතො. “ගොතමො”ති ඉමිනා ලොකියජනෙහි උළාරකුලසම්භූතතාදීපනතො.

උච්චාකුලපරිදීපනං උදිතොදිතවිපුලඛත්තියකුලවිභාවනතො. සබ්බඛත්තියානඤ්භි ආදිභූතමහාසම්මතමහාරාජතො පට්ඨාය අසම්භින්නං උළාරතමං සක්‍යරාජකුලං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤානාති ඤාතිපාරිජුඤ්ඤභොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන පාරිභානියා. අනභිභූතො අනජ්ඣෙධාත්ථතො. තථා හි තස්ස කුලස්ස න කිඤ්චි පාරිජුඤ්ඤං ලොකනාථස්ස අභිජාතියං, අථ බො වඩ්ඪිසියෙව. අභිනික්ඛමනෙ ච තතොපි සමිද්ධතමභාවො ලොකෙ පාකටො පඤ්ඤාතො. ඉති “සක්‍යකුලා පබ්බජිතො”ති ඉදං වචනං භගවතො සද්ධාපබ්බජිතභාවදීපනං වුත්තං මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං, මහන්තඤ්ච භොගක්ඛන්ධං පහාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා පබ්බජිතභාවසිද්ධිතො. සුන්දරන්ති හද්දකං. හද්දකතා ච පස්සන්තස්ස භික්ෂුඛාවහභාවෙන වෙදිතබ්බාති ආහ අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති. තත්ථ අත්ථාවහන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථසංභිතභිතාවහං. සුඛාවහන්ති යථාචුත්තතිවිධසුඛාවහං. තථාරූපානන්ති තාදිසානං. යාදිසෙහි පන ගුණෙහි භගවා සමන්තාගතො, තෙහි චතුප්පමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බථාපි අවිචන්තාය සද්ධාය පසාදනීයො තෙසං යථාභූතසභාවත්තාති දස්සෙන්නො යථාරූපොතිආදිමාහ. තත්ථ යථාභූතං...පෙ.... අරහතන්ති ඉමිනා ධම්මප්පමාණානං, ලුඛප්පමාණානඤ්ච සත්තානං භගවතො පසාදාවහනං දස්සෙති. තං දස්සෙනෙනෙව ච ඉතරෙසම්පි අත්ථතො පසාදාවහනා දස්සිතා භොතීති දට්ඨබ්බං තදවිනාභාවතො. දස්සනමත්තම්පි සාධු භොතීති එත්ථ කොසියසකුණවත්ථුං (ම. නි. අට්ඨ. 1.144; බු. පා. අට්ඨ. 10) කථෙතබ්බං.

අම්බට්ඨමාණවකථාවණ්ණනා

256. මන්තෙ පරිවත්තෙතීති වෙදෙ සජ්ඣායති, පරියාපුණාතීති අත්ථො. මන්තෙ ධාරෙතීති යථාඅධිතෙ මන්තෙ අසම්මුට්ඨෙ කත්වා හදයෙ යපෙති ඔට්ඨපහතකරණවසෙන, න අත්ථවිභාවනවසෙන.

සනිසණ්ඩුකෙටුභානන්ති එත්ථ වචනීයවාචකභාවෙන අත්ථං සද්දඤ්ච නිබ්බති භින්දති විහජ්ජ දස්සෙතීති නිබ්ණ්ඩු, සා එව ඉධ බ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා “නිසණ්ඩු”ති චුත්තො. කිට්ඨති ගමෙති ඤාපෙති කිරියාදිවිභාගං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො ගමෙන්නො පුරෙතීති කෙටුහං. වෙච්චනප්පකාසකන්ති පරියායසද්දදීපකං, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති අත්ථො. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං අනෙකෙසම්පි අත්ථානං එකසද්දවචනීයතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්ථස්ස පවත්තත්තා. වච්චෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, සො පන වණ්ණපදසම්ඛන්ධපදත්ථාදිවිභාගතො බහුවිකප්පොති ආහ “කිරියාකප්පවිකප්පො”ති. ඉදඤ්ච මූලකිරියාකප්පගන්ථං සන්ධාය චුත්තං. සො හි සතසහස්සපරිමාණො නයවරියාදිපකරණං. යානකරණාදිවිභාගතො, නිබ්බචනවිභාගතො ච අක්ඛරා පහෙදියන්ති එතෙහිති අක්ඛරප්පහෙදා, සික්ඛානිරුත්තියො. එතෙසන්ති වෙදානං.

තෙ එව වෙදෙ පදසො කායතීති පදකො. තං තං සද්දං තදත්ථඤ්ච බ්‍යාකරොති බ්‍යාචික්ඛති එතෙනාති බ්‍යාකරණං, සද්දසත්ථං. ආයතිං භිතං තෙන ලොකො න යතති න ඊහතීති ලොකායතං. තඤ්චි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය විත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති.

වයතීති වයො, ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කත්ථවි අපරිකිලමන්තො අවිත්ථායන්තො තෙ ගන්ථෙ සන්ධාරෙති පුරෙතීති අත්ථො. ද්වෙ පටිසෙධා පකතිං ගමෙන්නීති දස්සෙන්නො “අවයො න භොතී”ති වත්වා තත්ථ අවයං දස්සෙතුං “අවයො නාම...පෙ.... න සක්කොතී”ති චුත්තං.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 “අනුඤ්ඤාතො”ති පදස්ස කම්මසාධනවසෙන, “පටිඤ්ඤාතො”ති පන
 පදස්ස කත්තුසාධනවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො
 “ආවරියෙන”තිආදිමාහ. ආවරියපරම්පරාහතං ආවරියකං. ගරුති භාරියං
 අත්තානං තතො මොවෙත්වා ගමනං දුක්කරං හොති. අනත්ථොපි උප්පජ්ජති
 නින්දාඛ්‍යාරොසඋපාරම්භාදි.

257. “අබ්භුග්ගතො”ති එත්ථ අභිසද්දයොගෙන
 ඉත්ථම්භුතාඛ්‍යානත්ථවසෙනෙව උපයොගවචනං.

258. ලක්ඛණානීති ලක්ඛණදීපනානි මන්තපදානි. අන්තරධායන්තීති න
 කෙවලං ලක්ඛණමන්තානියෙව, අථ බො අඤ්ඤානිපි බ්‍රාහ්මණානං
 ඤාණබලාභාවෙන අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති. තථා හි වදන්ති
 “එකසතං අද්ධරියං සාබා සහස්සවත්තකො සාමා”තිආදි. පණ්ඩි ...පෙ....
 මහතොති එත්ථ පණ්ඩිමහතො සමාදානමහතොති ආදිනා පච්චෙකං
 මහන්ත-සද්දො යොජෙතබ්බො. පණ්ඩිමහන්තතාදි වස්ස
 බුද්ධවංසවරියාපිටකවණ්ණනාදිවසෙන වෙදිතබ්බො. නිට්ඨාති
 නිප්පත්තියො. භවහෙදෙති භවවිසෙසෙ. ඉතො ච එත්තො ච ඛ්‍යාපෙත්වා
 ධීතතා විසට්ඨාවො.

ජාතිසාමඤ්ඤතොති ලක්ඛණජාතියා ලක්ඛණභාවමත්තෙන
 සමානභාවතො. යථා හි බුද්ධානං ලක්ඛණානි සුච්ඡදානි, සුපරිබ්‍යක්තානි,
 පරිපුණ්ණානි ච හොන්ති, න එවං චක්කවත්තීනං, තෙනාහ “න තෙහෙව
 බුද්ධො හොති”ති. අභිරූපතා, දීඝායුකතා, අප්පාතඬිකතා, බ්‍රාහ්මණාදීනං
 පියමනාපතාති ඉමෙහි චතුහි අච්ඡරියසභාවෙහි. දානං, පියවචනං,
 අත්ථවරියා, සමානත්තතාති ඉමෙහි චතුහි සඬිගහවත්ථුහි. රඤ්ජනතොති
 පිතිජනනතො. චක්කං චක්කරතනං වත්තෙති පවත්තෙතීති චක්කවත්තී.
 සම්පත්තිචක්කෙහි සයං වත්තති, තෙහි ච පරං සත්තනිකායං වත්තෙති
 පවත්තෙතීති චක්කවත්තී. පරහිතාවහො ඉරියාපථචක්කානං වත්තො
 වත්තනං එතස්ස, එත්ථාති වා චක්කවත්තී. අප්පට්ඨතං වා ආණාසඬ්ඛානං
 චක්කං වත්තෙතීති චක්කවත්තී. බත්තියමණ්ඩලාදිසඤ්ඤිතං චක්කං සමුහං
 අත්තතො වසෙ වත්තෙතීති චක්කවත්තී චක්කවත්තිවත්තසඬ්ඛානං ධම්මං
 චරති, චක්කවත්තිවත්තසඬ්ඛාතො ධම්මො එතස්මිං අත්ථීති වා ධම්මිකො.
 ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො රඤ්ජනට්ඨෙත රාජාති ධම්මරාජා. “රාජා
 හොති චක්කවත්තී”ති චුත්තත්තා “වාතුරන්තො”ති පදං වතුදීපිස්සරතං
 විභාවෙතීති ආහ “වතුසමුද්දඅන්තායා”තිආදි. තත්ථ “වතුද්දීපවිභුසිතායා”ති
 අවත්වා “වතුබ්බිධා”ති විධග්ගහණං තංතංපරිත්තදීපානම්පි සඬිගහත්ථන්ති
 දට්ඨබ්බං. කොපාදීති ආදි-සද්දෙන කාමමොහමානමදාදිකෙ සඬිගණ්භාති.
 විජිතාවිති විජිතවා. කෙනපි අකම්පියට්ඨෙත ජනපදෙ ථාවරියප්පත්තො,
 දළ්ඞහත්තිභාවතො වා, ජනපදො ථාවරියං පත්තො එත්ථාති
 ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 විත්තීකතභාවාදිනාපි (බු. පා. අට්ඨ. 3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50) චක්කස්ස රතනට්ඨො වෙදිතඛිබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි. රතනිමිත්තතාය වා විත්තීකතාදිභාවස්ස රතිජනනට්ඨෙන එකසඬගහතාය විසුං අග්ගහණං. ඉමෙහි පන රතනෙහි රාජා චක්කචත්තී යං යමත්ථං පච්චනුහොති, තං තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි වුත්තං. අජිතං ජිනාති මහෙසක්ඛතාසංවත්තනියකම්මනිස්සන්දභාවතො. විජිතෙ යථාසුඛං අනුවචරති හත්ථිරතනං අස්සරතනඤ්ච අභිරුහිත්වා තෙසං ආනුභාවෙන අන්තොපාතරාසෙයෙව සමුද්දපරියන්තං පථවිං අනුසංයායිත්වා රාජධානිමෙව පච්චාගමනතො. පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති තෙන තත්ථ තත්ථ කාතඛිබ්බිච්චස්ස සංවිධානතො. අවසෙසෙහීති මණිරතනඉත්ථිරතනගහපතිරතනෙහි. තත්ථ මණිරතනෙන යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකදස්සනාදිනා සුඛමනුභවති, ඉත්ථිරතනෙන අතික්කන්තමානුසකරුපසම්පත්තිදස්සනාදිවසෙන, ගහපතිරතනෙන ඉච්ඡිතිවිජිතමණිකතකරජනාදිධනපටිලාභවසෙන.

උස්සාහසත්තියොගො තෙන කෙනචි අප්පට්ඨතාණාවක්කභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමෙනාති පරිණායකරතනෙන. තඤ්ඤි සඛ්ඛරාජකිච්චෙසු කුසලං අවිරජ්ඣන යොගං, තෙනාහ “මන්තසත්තියොගො”ති. හත්ථිඅස්සරතනානං මහානුභාවතාය කොසසම්පත්තියාපි පභාවසම්පත්තිසිද්ධිතො “හත්ථි...පෙ.... යොගො”ති වුත්තං. (කොසො හි නාම සති උස්සාහසම්පත්තියං දුග්ගං තෙජං කුසුමොරං පරක්කමං පඛිබ්බොමුඛං අමොසපහරණං) තිවිධසත්තියොගඵලං පරිපුණ්ණං හොතීති සම්බන්ධො. සෙසෙහීති සෙසෙහි පඤ්චහි රතනෙහි.

අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති අදොසසඬ්ඛාතෙන කුසලමූලෙන සහජාතාදිපච්චයවසෙන උප්පාදිතකම්මස්ස ආනුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති සොමමතරරතනජාතිකත්තා. මජ්ඣිමානි මණිඉත්ථිගහපතිරතනාති. අලොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති උළාරස්ස ධනස්ස, උළාරධනපටිලාභකාරණස්ස ච පරිච්චාගසම්පදාහෙතුකත්තා. පච්ඡිමන්ති පරිණායකරතනං. තඤ්ඤි අමොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජති මහාපඤ්ඤෙනෙව චක්කචත්තිරාජකිච්චස්ස පරිණෙතඛිබ්බත්තා. උපදෙසො නාම සවිසෙසං සත්තන්තං රතනානං විචාරණවසෙන පචත්තො කථාබන්ධො.

සරණතො පටිපක්ඛවිධමනතො සුරා, තෙනාහ “අභිරුකජාතිකා”ති. අසුරෙ විජිනිත්වා ධීතත්තා වීරො, සක්කො දෙව්නං ඉන්දො. තස්ස අඬගං දෙවපුත්තො සෙනඬගභාවතොති වුත්තං. “වීරඬගරුපාති දෙවපුත්තසදිසකායා”ති. “එකෙ”ති සාරසමාසාවරියමාහ. සභාවොති සභාවභූතො අත්ථො. වීරකාරණන්ති වීරභාවකාරණං. වීරියමයසරීරා වියාති

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
සවිග්ගහවීරියසදිසා, සවිග්ගහං වෙ වීරියං සියා තංසදිසාති අත්ථො. නනු
රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පටිසෙනා නාම නත්ථී, ය'මස්ස පුත්තා
පමද්දෙය්‍යං, අථ කස්මා පරසෙනප්පමද්දනාති චුත්තන්ති වොදනං
සන්ධායාහ සචෙතිආදි, තෙන පරසෙනා හොතු වා මා වා තෙ පන එවං
මහානුභාවාති දස්සෙති. ධම්මෙනාති කතුපටිතෙන අත්තනො
පුඤ්ඤධම්මෙන. තෙන හි සඤ්චොදිතා පථවියං සබ්බරාජානො
පච්චුග්ගන්ත්වා “ස්වාගතං තෙ මහාරාජා”ති ආදිං වත්වා අත්තනො රජ්ජං
රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස නියායාතෙන්ති, තෙන චුත්තං “සො ඉමං...පෙ....
අජ්ඣාචසති”ති. අට්ඨකථායං පන තස්ස යථාචුත්තස්ස ධම්මස්ස විරතරං
විපච්චිතුං පච්චයභුතං චක්කවත්තිචත්තසමුදාගතං පයොගසම්පත්තිසංඛ්‍යාතං
ධම්මං දස්සෙතුං “පාණො න හත්තබ්බොතිආදිතා පඤ්චසිලධම්මෙනා”ති
චුත්තං. එවඤ්ඤි “අදණ්ඨෙන අසත්ථෙතා”ති ඉදං වචනං සුට්ඨුතරං
සමන්ථිතං හොතිති. යස්මා රාගාදයො පාපධම්මා උප්පජ්ජමානා
සත්තසන්තානං ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨන්ති කුසලජ්ජවත්තිං
නිවාරෙන්ති, තස්මා තෙ “ජදනා, ඡදා”ති ව චුත්තා. විවට්ඨෙත්වාති
විගමෙත්වා. පූජාරහතා චුත්තා “අරහතීති අරහ”න්ති. තස්සා පූජාරහතාය.
යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො, තස්මා අරහන්ති. බුද්ධත්තහෙතුභූතා විවට්ඨච්ඡදනා
චුත්තා සවාසනසබ්බකිලෙසජ්ජහානපුබ්බකත්තා බුද්ධභාවස්ස.

අරහං වට්ඨාභාවෙනාති එලෙන හෙතුඅනුමානදස්සනං. සම්මාසම්බුද්ධො
ඡදනාභාවෙනාති හෙතුනා ඵලානුමානදස්සනං. හෙතුද්වයං චුත්තං
“විවට්ඨො විච්ඡදො වා”ති. දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙනාති “බිණ්ණසවස්ස තෙ
පටිජානතො”තිආදිතා චුත්තෙන වෙසාරජ්ජෙන. පුරිමසිද්ධිති පුරිමස්ස
පදස්ස අත්ථසිද්ධිති අත්ථො. පඨමෙනාති “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ
පටිජානතො”තිආදිතා (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8) චුත්තෙන වෙසාරජ්ජෙන.
දුතියසිද්ධිති දුතියස්ස පදස්ස අත්ථසිද්ධි, බුද්ධත්ථසිද්ධිති අත්ථො.
තතියචතුත්ථෙහිති “යෙ බො පන තෙ අත්තරායිකා ධම්මා”තිආදිතා, (ම.
නි. 1.150; අ. නි. 4.8) “යස්ස බො පන තෙ අත්ථායා”තිආදිතා (ම. නි.
1.150; අ. නි. 4.8) ව චුත්තෙහි තතියචතුත්ථෙහි වෙසාරජ්ජෙහි. තතියසිද්ධිති
විවට්ඨච්ඡදනතාසිද්ධි යථාවතො අත්තරායිකනියානිකධම්මාපදෙසෙන හි
සත්ථු විවට්ඨච්ඡදනභාවො ලොකෙ පාකට්ඨො අහොසි. පුරිමං ධම්මචක්ඛුන්ති
පුරිමපදං භගවතො ධම්මචක්ඛුං සාධෙති කිලෙසාරීනං, සංසාරචක්කස්ස ව
අරානං හතභාවදීපනතො. දුතියං පදං බුද්ධචක්ඛුං සාධෙති
සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව තංසබ්භාවතො. තතියං පදං සමන්තචක්ඛුං සාධෙති
සවාසනසබ්බකිලෙසජ්ජහානදීපනතො. “සම්මාසම්බුද්ධො”ති හි වත්වා
“විවට්ඨච්ඡදො”ති වචනං බුද්ධභාවාවහමෙව සබ්බකිලෙසජ්ජහානං
විභාවෙති. “සුරභාව”න්ති ලක්ඛණවිභාවනෙ විසදඤ්ඤාණතං.

259. එවං හොති එත්ථ එවන්ති වචනසම්පටිච්ඡනෙ නිපාතො.
වචනසම්පටිච්ඡනඤ්ඤෙත්ථ “තථා මයං තං භවන්තං ගොතමං වෙදිස්සාම,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතා’ති ච එවං පවත්තස්ස පොක්ඛරසානිනො වචනස්ස සම්පටිග්ගහොති ආහ. “සොපි තායා”තිආදි. තත්ථ තායාති තාය යථාචුත්තාය සමුත්තෙජ්ජාය. අයානභූමීන්ති යානස්ස අභූමිං. දිවාපඨානිකාති දිවාපඨානානුයුක්ඛජනකා.

260. යදිපි පුබ්බෙ අම්බට්ඨකුලං අප්පඤ්ඤාතං, තදා පන පඤ්ඤායතීති ආහ “තදා කීරා”තිආදි. අතුරිතොති අවෙගායන්තො.

261. යථා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තොති යථා භගවා “කච්චි වො මාණවා ඛමනියං, කච්චි යාපනිය”න්තිආදිනා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තො තෙහි මාණවෙහි සද්ධිං පඨමං පවත්තමොදො අහොසි පුබ්බභාසිතාය තදනුකරණෙන එවං තෙපි මාණවා භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහෙසුන්ති යොජනා. තං පන සමප්පවත්තමොදනං උපමාය දස්සෙතුං “සීතොදකං වියා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. එකීභාවන්ති සම්මොදනාකිරියාය සමානතං. ඛමනියන්ති “ඉදං චතුවක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං දුක්ඛබ්බුලතාය සභාවතො දුස්සභං කච්චි ඛමිතුං සක්කුණෙය්”න්ති පුච්ඡන්ති, යාපනියන්ති ආභාරාදිපච්චයපටිබද්ධචුත්තිකං චිරප්පබන්ධසඬ්ඛාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙය්. සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං, දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬ්ඛං, තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලහුට්ඨානං, තදනුරූපබලයොගතො කච්චි බලං, සුඛවිහාරසඬ්ඛාවෙන කච්චි ඵාසුචිභාරො අත්ථිති සබ්බත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. බලප්පත්තා පීති පීතියෙව. තරුණපීති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතීති සම්මොදනිකං තදෙව සම්මොදනීයං. සම්මොදිතබ්බතො සම්මොදනීයන්ති ඉදං පන අත්ථං දස්සෙතුං චුත්තං “සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො”ති. සරිතබ්බභාවතො අනුස්සරිතබ්බභාවතො “සරණීය”න්ති වත්තබ්බෙ “සාරණීය”න්ති දීඝං කත්වා චුත්තං. “සුයාමානසුඛතො”ති ආපාඨමධුරතමාහ, “අනුස්සරියමානසුඛතො”ති විමද්දරමණීයතං. “බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතායා”ති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියමාහ, “අත්ථපරිසුද්ධතායා”ති අත්ථස්ස නිරුපක්කිලෙසතං. අනෙකෙහි පරියායෙහීති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අපසාදෙස්සාමීති මඬ්ඛං කරිස්සාමි. කණ්ඨෙ ඔලම්බෙන්වාති උභොසු ඛන්ධෙසු සාටකං ආසජ්ජෙත්වා කණ්ඨෙ ඔලම්බිත්වා. දුස්සකණ්ණං ගහෙන්වාති නිවත්ථසාටකස්ස දසාකොටිං එකෙන හත්ථෙත ගහෙන්වා. වඬ්ඛමං අභිරුහිත්වාති වඬ්ඛමිතුං ආරහිත්වා. ධාතුසමතාති රසාදිධාතූනං සමාවත්ථතා, අරොගතාති අත්ථො. අනාවාරභාවසාරණීයන්ති අනාවාරභාවෙන සරණීයං. “අනාවාරො වතාය”න්ති සරිතබ්බකං.

262. “භවග්ගං ගහෙතුකාමො වියා”තිආදි අසක්කුණෙය්‍යත්තා දුක්කරං කිච්චං ආරහතීති දස්සෙතුං වුත්තං. අසක්කුණෙය්‍යඤ්භෙනං සදෙවකෙනාපි ලොකෙන, යදිදං භගවතො අපසාදනං, තෙනාහ “අට්ඨානෙ වායමතී”ති. අයං බාලො “මයි කිඤ්චි අකථෙත්තෙ මයා සද්ධිං කථෙතුමිපි න විසහතී”ති මානමෙව පග්ගණ්හිස්සති, කථෙත්තෙ පන කථාපසඬිගෙනස්ස ජාතිගොත්තෙ විභාවිතෙ මානනිග්ගහො භවිස්සතීති භගවා “එවං නු තෙ”තිආදිමාහ. තෙන වුත්තං “අථ ඛො භගවා”තිආදි. ආචාරසමාචාරසික්ඛාපනෙන ආචරියා, තෙසං පන ආචරියානං පකට්ඨා ආචරියාති පාචරියා යථා පටිතාමහොති, තෙනාහ “ආචරියෙහි ව තෙසං පාචරියෙහි වා”ති.

පට්ඨමඉබ්භවාදවණ්ණනා

263. තීසු ඉරියාපථෙසුති යානගමනනිසජ්ජාසු. කථාපළාසන්ති කථාවසෙන යුගග්ගාහං. සයානෙන ආචරියෙන සද්ධිං සයානස්ස කථා නාම ආචාරො න හොති, තං ඉතරෙහි සදිසං කත්වා කථනං ඉධ කථාපළාසො.

තස්ස පන යං අනාචාරභාවවිභාවනං සත්ථාරා අම්බට්ඨෙයන සද්ධිං කථෙත්තෙන කතං, තං සඬිගීතිඅනාරුළ්භං පරම්පරාහතන්ති උපරි පාළියා සම්බන්ධභාවෙන දස්සෙන්නො “තතො කිරා”තිආදිමාහ. මුණ්ඩකා සමණකාති ව ගරභායං ක-සද්දො, තෙනාහ “භීළෙන්තො”ති. ඉහස්ස පයොගො ඉහො උත්තරපදලොපෙන, තං ඉහං අරහන්තීති ඉබ්භා. කිං වුත්තං හොති? යථා ඉහො හත්ථිවාහනභූතො පරස්ස වසෙන වත්තති, න අත්තතො, එවං එතෙපි බ්‍රාහ්මණානං සුස්සුසකා සුද්දා පරස්ස වසෙන වත්තන්ති, න අත්තතො, තස්මා ඉහසදිසපයොගතාය ඉබ්භාති. තෙ පන කුටුම්භිකතාය සරවාසිනො සරස්සාමිකා හොන්තීති ආහ “ගහපතිකා”ති. කණ්භාති කණ්භජාතිකා. දිජා එව හි සුද්ධජාතිකා, න ඉතරෙහි තස්ස අධිජ්ජායො, තෙනාහ “කාළකා”ති. මුඛතො නික්ඛන්තාති බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බපුරිසා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො නික්ඛන්තා, අයං තෙසං පට්ඨප්පත්තීති අධිජ්ජායො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. “සමණා පිට්ඨිපාදතො”ති ඉදං පනස්ස “මුඛතො නික්ඛන්තා”තිආදිවචනතොපි අනිවිය අසමචෙක්ඛිතවචනං චතුර්වණ්ණපරියාපන්තස්සෙව සමණභාවසම්භවතො. අනියමෙත්වාති අවිසෙසෙත්වා, අනුද්දෙසිකභාවෙනාති අත්ථො.

මානුස්සයවසෙන කථෙතීති මානුස්සයං අවස්සාය අත්තානං උක්කංසෙන්නො, පරෙ ව වම්භෙන්නො “මුණ්ඩකා”ති ආදිං කථෙති. ජානාපෙමීති ජාතිගොත්තස්ස පමාණං යාථාවතො විභාවතෙන පමාණං ජානාපෙමීති. අත්ථො එතස්ස අත්ථිති අත්ථිකං දණ්ඩිකඤ්ඤායෙන.

“යායෙව ඛො පනත්ථායා”ති ඉත්ථිලිඬිගවසෙන වුත්තන්ති වදන්ති, තං පරතො “පුරිසලිඬිගවසෙනෙවා”ති වක්ඛමානත්තා යුත්තං. යාය අත්ථායාති වා පුල්ලිඬිගවසෙනෙව තදත්ථෙ සම්පදානවචනං, යස්ස අත්ථස්ස අත්ථායාති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 අත්ථො. අස්සාති අම්බට්ඨස්ස දස්සෙත්වාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙසන්ති
 අඤ්ඤෙසං සාධුරූපානං. සන්තිකං ආගතානන්ති ගුරුට්ඨානියානං සන්තිකං
 උපගතානං. වත්තන්ති තෙහි වරිතබ්බආචාරං. අසික්ඛිතොති ආචාරං
 අසික්ඛිතො. තතො එව අප්පස්සුතො. බාහුසච්චඤ්ඤි නාම යාවදෙව
 උපසමත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, තදභාවතො අම්බට්ඨො අප්පස්සුතො අසික්ඛිතො
 “අවුසිතො”ති විඤ්ඤායති, තෙනාහ “එතස්ස හී”තිආදි.

264. කොධවසවිත්තතාය අසකමතො. මානනිම්මදනත්ථන්ති මානස්ස
 නිම්මදනත්ථං. උග්ගිලෙත්වාති සිනෙහපානෙන කිලින්තං උබ්බමනං
 කත්වා. ගොත්තෙන ගොත්තන්ති තෙන චුත්තෙන පුරාතනගොත්තෙන
 ඉදාති තං තං අනවජ්ජසඤ්ඤිතං ගොත්තං සාවජ්ජතො උට්ඨාපෙත්වා
 උද්ධරිත්වා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ ගොත්තං ආදිපුරිසවසෙන,
 කුලාපදොසො, තදන්වයෙ උප්පන්නඅභිඤ්ඤානපුරිසවසෙන වෙදිතබ්බො
 යථා “ආදිච්චො, මසදෙවො”ති. ගොත්තමූලස්ස ගාරය්හතාය
 අමානවත්ථුභාවපවෙදනතො “මානද්ධජං මූලෙ ඡෙත්වා”ති චුත්තං.
 සට්ටෙන්තොති ඔමසන්තො.

යස්මිං මානුස්සයකොධුස්සයා අඤ්ඤමඤ්ඤුපත්ථද්ධා, සො
 “චණ්ඩො”ති චුච්චතීති ආහ “චණ්ඩාති මානනිස්සිතකොධුස්සත්තා”ති.
 බරාති චිත්තෙන, වාචාය ච කක්ඛලා. ලහුකාති තරුණා. භස්සාති
 “සාහසිකා”ති කෙච්චි වදන්ති, “සාරම්භකා”ති අපරෙ. සමානාති හොන්තා,
 භවමානාති අත්ථොති ආහ “සන්තාති පුරිමපදස්සෙව වෙච්චන”න්ති. න
 සක්කරොන්තීති සක්කාරං න කරොන්ති. අපචිතිකම්මන්ති පණිපාතකම්ම
 නානුලොමන්ති අත්තතො ජාතියා න අනුච්ඡවිකන්ති අත්ථො.

දුතියඉබ්බවාදවණ්ණනා

265. කාමං සකායරාජකුලෙ යො සබ්බෙසං බුද්ධතරො සමත්ථො ව,
 සො එව අභිසෙකං ලහති, එකච්චො පන අභිසිත්තො සමානො “ඉදං රජ්ජං
 නාම බහුකිච්චං බහුබ්බාපාර”න්ති තතො නිබ්බිජ්ජ රජ්ජං වයසා
 අනන්තරස්ස නියයාතෙති, කදාචි සොපි අඤ්ඤස්සාති තාදිසෙ සන්ධායාහ
 “සකායාති අභිසිත්තරාජානො”ති. කුලවංසං ජානන්තීති කණ්භායනතො
 පට්ඨාය පරම්පරාගතං අනුස්සවවසෙන ජානන්ති. කුලාභිමානිතො හි
 යෙභුයෙයන පරෙසං උච්චාවචං කුලං තථා තථා උදාහරන්ති, අත්තතො ච
 කුලවංසං ජානන්ති, එවං අම්බට්ඨොපි. තථා හි සො පරතො භගවතා
 පුච්ඡිතො වජිරපාණිහයෙන යාථාවතො කට්ඨෙ.

තතියඉබ්බවාදවණ්ණනා

266. ඛේත්තලෙඬ්ඛුනන්ති ඛේත්තෙ කසනවසෙන නඬගලෙන
 උට්ඨාපිතලෙඬ්ඛුනං “ .ලට්ඨකිකාඤාතාවෙව පඤ්ඤච ” බුද්දකසකුණිකා
 ලට්ඨකිකොපමවණ්ණනායං “වාතකසකුණිකා.ති .ම) ති” අට්ඨ .3.150)

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 වුත්තා. කොධවසෙන ලග්ගිතුන්ති උපන්ය්හිතුං, ආසාතං බන්ධිතුන්ති
 අත්ථො. “අම්භෙ හංසකොඤ්චමොරසමෙ කරොති”ති ඉමිනා න තං “
 ගීතිංතිආදිවචනං සඬ්”කොචි හංසො වා අනාරුල්භං තදා හගවතා
 වුත්තමෙවාති දස්සෙති“ .එවං නු තෙතිආදිවචනං”,
 “අවුසිතවායෙවාචතිආදිවචනඤ්ඤ” මානවසෙන සමණෙන ගොතමෙන
 වුත්තන්ති මඤ්ඤතිති අධිප්පායෙනාහ “නිම්මානො දානි ජාතොති
 මඤ්ඤමානො”ති.

දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා

267. නිම්මාදෙතීති අ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ
 “නිම්මදෙතී”ති. කාමං ගොත්තං නාමෙතං පිනිතො ලද්ධබ්බං, න මානිතො
 න හි බ්‍රාහ්මණානං සගොත්තාය ආවාහවිවාහො ඉච්ඡිතො, ගොත්තනාමං
 පන යස්මා ජාතිසිද්ධං, න කිත්තිමං, ජාති ව උභයසම්බන්ධීති, තස්මා
 “මාතාපෙත්තිකන්ති මාතාපිතුනං සන්තක”න්ති වුත්තං. නාමගොත්තන්ති
 ගොත්තනාමං, න කිත්තිමනාමං, න ගුණනාමං වා. තත්ථ
 “කණ්භායනො”ති නිරුල්භා යා නාමපණ්ණත්ති, තං සන්ධායාහ
 “පණ්ණත්තිවසෙන නාමන්ති. තං පන කණ්භඉසිතො පට්ඨාය තස්මිං
 කුලපරම්පරාවසෙන ආගතං, න එතස්මිංයෙව නිරුල්භං, තෙන වුත්තං
 “පට්ඨෙඤ්චසෙන ගොත්ත”න්ති. ගොත්ත-පදස්ස පන අත්ථො හෙට්ඨා
 වුත්තොයෙව. අනුස්සරතොති එත්ථ න කෙවලං අනුස්සරණං අධිප්පෙනං,
 අථ ඛො කුලසුද්ධිවිමංසනවසෙනාති ආහ “කුලකොට්ඨං සොධෙත්තස්සා”ති.
 අයාපුත්තාති අයාපිකපුත්තාති ආහ “සාමිනො පුත්තා”ති. දිසා
 ඔක්කාකරඤ්ඤො අන්තොජාතා දාසීති ආහ “සරදාසියා පුත්තො”ති. එත්ථ
 ව යස්මා අම්බට්ඨො ජාතිං නිස්සාය මානත්ථද්ධො, න වස්ස යාථාවතො
 ජාතියා අවිභාවිතාය මානනිග්ගහො හොති, මානනිග්ගහෙ ව කතෙ
 අපරභාගෙ රතනත්තයෙ පසිදිස්සති, න “දාසී”ති වාචා ඵරුසවාචා නාම
 හොති චිත්තස්ස සණ්භවාතො. අභයසුත්තඤ්ඤවෙත්ථ (ම. නි. 2.83; අ. නි.
 4.184) නිදස්සනං. කෙච්ච සත්තා අග්ගිනා විය ලොභාදයො කක්ඛලාය
 වාචාය මුදුභාවං ගච්ඡන්ති, තස්මා හගවා අම්බට්ඨං නිබ්බිසෙවනං
 කාතුකාමො “අයාපුත්තා සකායා හවන්ති, දාසිපුත්තො ත්වමසි
 සකායාන”න්ති අවොච.

යපෙත්තීති පඤ්ඤපෙත්ති, තෙනාහ “ඔක්කාකො”තිආදි. පභා නිච්ඡරති
 දන්තානං අතිවිය පහස්සරභාවතො.

පයමකප්පිකානන්ති පයමකප්පස්ස ආදිකාලෙ නිබ්බත්තානං. කීර-
 සද්දො අනුස්සවත්ථෙ, තෙන යො වුච්චමානාය රාජපරම්පරාය කෙසඤ්චි
 මතිහෙදො, තං උල්ලිඬිගෙති. මහාසම්මතස්සාති “අයං නො රාජා”ති
 මහාජනෙන සම්මන්ත්තිත්වා යපිතත්තා “මහාසම්මතො”ති එවං සම්මතස්ස.
 යං සන්ධාය වදන්ති –

“ආදිවචකුලසම්භූතො, සුවිසුද්ධගුණාකරො;
මහානුභාවො රාජාසී, මහාසම්මතනාමකො.

යො චක්ඛුභූතො ලොකස්ස, ගුණරංසිසමුප්පලො;
තමොනුදො විරොචිත්ථ, දුතියො විය භාණුමා.

යපිතා යෙන මරියාදා, ලොකෙ ලොකහිතෙසිනා;
වචන්ටීතා සක්කුණන්ති, න විලඬිසයිතුං ජනා.

යසස්සිනං තෙජස්සිනං, ලොකසීමානුරක්ඛකං;
ආදිභූතං මහාවීරං, කථයන්ති ‘මනු’ති ය’න්ති.

තස්ස ච පුත්තපපුත්තපරම්පරං සන්ධාය –

“තස්ස පුත්තො මහාතෙජො, රොජො නාම මහීපති;
තස්ස පුත්තො වරරොජො, පවරො රාජමණ්ඩලෙ.

තස්සාසී කල්‍යාණගුණො, කල්‍යාණො නාම අත්‍රුජො;
රාජා තස්සාසී තනයො, වරකල්‍යාණනාමකො.

තස්ස පුත්තො මහාවීරො, මන්ධාතා කාමහොගිනං;
අග්ගභූතො මහින්දෙන, අධිඨරජ්ජෙන පුජිතො.

තස්ස සුත්‍ර මහාතෙජො, වරමන්ධාතුනාමකො;
‘උපොසථො’ති නාමෙන, තස්ස පුත්තො මහායසො.

වරො නාම මහාතෙජො, තස්ස පුත්තො මහාවරො;
තස්සාසී උපවරොති, පුත්තො රාජා මහාබලො.

තස්ස පුත්තො මසදෙවො, දෙවතුල්ලො මහීපති;
චතුරාසීතිසහස්සාති, තස්ස පුත්තපරම්පරා.

තෙසං පච්ඡිමකො රාජා, ‘ඔක්කාකො’ ඉති විස්සුතො;
මහායසො මහාතෙජො, අබුද්දො රාජමණ්ඩලෙ”ති.

ආදි තෙසං පච්ඡකොති තෙසං මසදෙව පරම්පරභූතානං
කළාරජනකපරියොසානානං අනෙකසතසහස්සානං රාජුනං අපරභාගෙ
ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසී, තස්ස පරම්පරාභූතානං
අනෙකසතසහස්සානං රාජුනං අපරභාගෙ අපරො ඔක්කාකො නාම රාජා
අහොසී, තස්ස පරම්පරභූතානං අනෙකසතසහස්සානං රාජුනං අපරභාගෙ
පුනාපරො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසී, තං සන්ධායාහ “තයො
ඔක්කාකචංසා අහෙසුං. තෙසු තතියඔක්කාකස්සා”තිආදි.

සහසා වරං අදාසීන්ති පුත්තදස්සනෙන සොමනස්සප්පත්තො සහසා අවිමංසිත්වා තුට්ඨියා වසෙන වරං අදාසිං, “යං ඉච්ඡසී, තං ගණ්භා”ති. රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡතීති සා ජන්තුකුමාරස්ස මාතා මම තං වරදානං අත්තරං කත්වා ඉමං රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡතීති.

නප්පසහෙය්‍යාති න පරියත්තො භවෙය්‍ය.

නික්ඛම්මාති සරාවාසතො, කාමෙහි ච නික්ඛමිත්වා. හෙට්ඨා වාති ව-සද්දෙන “අසීතිහත්ථෙ”ති ඉදං අනුකඬ්ඨති. තෙහීති මිගසුකරෙහි, මණ්ඩුකමුසිකෙහි ච. තෙති සීහබ්‍යග්ඝාදයො, සප්පබ්බ්‍යො ච.

අවසෙසාහි අත්තනො අත්තනො කතිට්ඨාහි.

වඩ්ඨමානානන්ති අනාදරෙ සාමිවචනං. කුට්ඨරොගො නාම සාසමසුරීරොගා විය යෙහුයොන සඬ්ඛමනසභාවොති චුත්තං “අයං රොගො සඬ්ඛමතීති චිත්තෙත්වා”ති.

මිගසුකරාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වනවරසොණාදිකෙ සඬ්ගණ්භාති.

තස්මිං නිසින්තෙති සම්බන්ධො. බත්තියමායාරොචනෙන අත්තනො බත්තියභාවං ජානාපෙත්වා.

නගරං මාපෙහීති සාහාරං නගරං මාපෙහීති අධිප්පායො.

කෙසග්ගහණන්ති කෙසවෙණිබන්ධනං. දුස්සග්ගහණන්ති වත්ථස්ස නිවාසනාකාරො.

268. අත්තනො උපාරම්භමොචනත්ථායාති ආවරියෙන අම්බට්ඨයෙන ච අත්තනො අත්තනො උපරි පාපෙතබ්බඋපවාදස්ස අපනයනත්ථං. අස්මිං වචනෙති “වත්තාරොමෙ හො ගොතම වණ්ණා”තිආදීනා අත්තනා චුත්තෙ, හොතා ච ගොතමෙන චුත්තෙ “ජාතිවාදෙ”ති ඉමස්මිං යථාධිකතෙ වචනෙ. තත්ථ පන යස්මා වෙදෙ චුත්තවිධිනාව තෙන පටිමන්තෙතබ්බං හොති, තස්මා චුත්තං “වෙදත්තයවචනෙ”ති, “එතස්මිං වා දාසිපුත්තවචනෙ”ති ච.

270. ධම්මො නාම කාරණං “ධම්මපට්ඨසම්භිදා”තිආදීසු (විහ. 718) විය, සහ ධම්මෙනාති සහධම්මො, සහධම්මො ඵව සහධම්මීකොති ආහ “සහෙතුකො”ති.

271. තස්මා තදා පටිඤ්ඤාතත්තා. තාසෙත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජාපෙස්සාමිති ආගතො යථා තං සච්චකසමාගමෙ. “භගවා වෙච පස්සති අම්බට්ඨො වා”ති එත්ථ ඉතරෙසං අදස්සනෙ කාරණං දස්සෙතුං.

“යදි හී”තිආදි චුත්තං. ආවාහෙත්වාති මන්තබලෙන ආනෙත්වා. තස්සාති අම්බට්ඨස්ස. වාදසඨ්ඨසට්ඨෙති වාචාසඨ්ඨසට්ඨෙ.

272. තාණන්ති ගවෙසමානොති, “අයමෙව සමණො ගොතමො ඉතො භයතො මම තායකො”ති හගවත්තංයෙව “තාණ”න්ති පරියෙසන්තො උපගච්ඡන්තො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තායතීති යථාඋපට්ඨිතභයතො පාලෙති, තෙනාහ “රක්ඛතී”ති, එතෙන තාණ-සද්දස්ස කත්තුසාධනතමාහ. යථුපට්ඨිතෙන භයෙන උපද්දතො නිලීයති එත්ථාති ලෙණං, උපලයනං, එතෙන ලෙණ-සද්දස්ස අධිකරණසාධනතමාහ. “සරතී”ති එතෙන සරණ-සද්දස්ස කත්තුසාධනතමාහ.

අම්බට්ඨවංසකථාවණ්ණනා

274. ගඨගාය දක්ඛිණතොති ගඨගාය නදියා දක්ඛිණදිසාය. ආවුධං න පරිවත්තතීති සරං වාසත්තිආදිං වා පරස්ස උපරි බිපිතුකාමස්ස හත්ථං න පරිවත්තති, හත්ථෙ පන අපරිවත්තෙන්තෙ කුතො ආවුධපරිවත්තනන්ති ආහ “ආවුධං න පරිවත්තතී”ති. සො කිර “කථං නාමාහං දිසාය දාසියා කුච්ඡිමහි නිබ්බත්තො”ති තං හීනං ජාතිං ජිගුච්ඡන්තො “හන්දාහං යථා තථා ඉමං ජාතිං සොධෙස්සාමි”ති නිග්ගතො, තෙනාහ “ඉදානි මෙ මනොරථං පූරෙස්සාමි”තිආදි. විජ්ජාබලෙන රාජානං තාසෙත්වා තස්ස ධිතුයා ලද්ධකාලතො පටියාය මායායං ජාතිසොධිතා හවිස්සතීති තස්ස අධිජ්ජායො. අම්බට්ඨං නාම විජ්ජන්ති සත්තානං සරීරෙ අබ්භඨිගං යපෙතීති අම්බට්ඨාති එවං ලද්ධනාමං විජ්ජං, මන්තන්ති අත්ථො. යතො අම්බට්ඨා එතස්මිං අත්ථිති අම්බට්ඨොති කණ්හො ඉසි පඤ්ඤායිත්ථ, තංඛංසජාතතාය අයං මාණවො “අම්බට්ඨො”ති වොහරීයති.

සෙට්ඨමන්තෙ වෙදමන්තෙති අධිජ්ජායො. මන්තානුභාවෙන රඤ්ඤො බාහුක්ඛම්භමත්තං ජාතං තෙන පනස්ස බාහුක්ඛම්භෙන රාජා, “කො ජානාති, කිං හවිස්සතී”ති හීතො උස්සඨ්ඨි උත්තාසො අහොසි, තෙනාහ “භයෙන වෙධමානො අටියාසී”ති. සොත්ථි හද්දන්තෙති ආදිවචනං අවොචුං. “අයං මහානුභාවො ඉසි”ති මඤ්ඤමානා.

උන්ද්‍රියස්සතීති විජ්ජකිරියස්සතී, තෙනාහ “හිජ්ජස්සතී”ති. මන්තෙ පරිවත්තිතෙති බාහුක්ඛම්භකමන්තස්ස පටිජ්ජස්සම්භකවිජ්ජාසඨ්ඨාතෙ මන්තෙ “සරො ඔතරතු”ති පරිවත්තිතෙ. එවරුපානඤ්ඤි මන්තානං එකංසෙනෙව පටිජ්ජස්සම්භකවිජ්ජා හොන්තියෙව යථා තං කුසුමාරකවිජ්ජානං. අත්තනො ධිතු අපවාදමොචනත්ථං තස්ස භුජිස්සකරණං. තස්සානුරූපෙ ඉස්සරියෙ යපනත්ථං උළාඨෙ ව නං යානෙ යපෙසි.

බත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා

275. සමස්සාසනත්ථමාහ කරුණායන්තො, න කුලීනභාවදස්සනත්ථං, තෙනාහ “අථ ඛො භගවා”තිආදි. බ්‍රාහ්මණෙසුති බ්‍රාහ්මණානං සමීපෙ, තතො බ්‍රාහ්මණෙහි ලද්ධබ්බං ආසනාදිං සන්ධාය “බ්‍රාහ්මණානං අන්තරෙ”ති වුත්තං. කෙවලං සද්ධාය කාතබ්බං සද්ධං, පරලොකගතෙ සන්ධාය න තතො කිඤ්චි අපත්ථෙත්තෙන කාතබ්බත්ති අත්ථො, තෙනාහ “මතකෙ උද්දිස්ස කතහත්තෙ”ති. මඬගලාදිහත්තෙති ආදි-සද්දෙන උස්සවදෙවතාරාධනාදිං සඬගණ්හාති. යඤ්ඤහත්තෙති පාපසඤ්ඤමාදිවසෙන කතහත්තෙ. පාඣුනකානන්ති අතිථිනං. බත්තියභාවං අප්පත්තො උභතො සුජාතතාභාවතො, තෙනාහ “අපරිසුද්ධොති අත්ථො”ති.

276. ඉත්ථිං කරිත්වාති එත්ථ කරුණං කිරියාසාමඤ්ඤවිසයන්ති ආහ “ඉත්ථිං පරියෙසිත්වා”ති. බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤං ඉත්ථිං බත්තියකුමාරස්ස භරියාභූතං ගහෙත්වාපි බත්තියාව සෙට්ඨා, භීනා බ්‍රාහ්මණාති යොජනා. පුරිසෙන වා පුරිසං කරිත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පකරණෙති රාගාදිවසෙන පද්ධිට්ඨෙ පක්ඛලිතෙ කාරණෙ, තෙනාහ “දොසෙ”ති. භස්සති නිරත්ථකභාවෙන බිජියතීති භස්සං, ඡාරිකා.

277. ජනිතස්මිත්ති කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තෙ. ජනෙ එතස්මිත්ති වා ජනෙතස්මිං, මනුස්සෙසුති අත්ථො, තෙනාහ “ගොත්තපට්ඨාරිනො”ති. සංසන්දිත්වාති සට්ඨෙත්වා, අවිරුද්ධං කත්වාති අත්ථො.

පට්ඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා

278. ඉදං වට්ටතීති ඉදං අජ්ඣෙකුතාදි කත්තුං ලබ්භති. ජාතිවාදවිනිබ්බද්ධාති ජාතිසන්තිස්සිතවාදෙ විනිබ්බද්ධා. බ්‍රාහ්මණස්සෙව අජ්ඣෙකුතජ්ඣාපනායජනායාජනාදයොති එවං යෙ අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන පවත්තා, තතො එව තෙ මානවාදපට්ඨෙව ව භොන්ති. යෙ පන ආවාහවිවාහවිනිබ්බද්ධා, තෙ එව සම්බන්ධත්තයවසෙන “අරහසි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහසි”ති එවං පවත්තනකා.

යත්ථාති යස්සං විජ්ජාවරණසම්පත්තියං. ලග්ගිස්සාමාති ඔලග්ගා අන්තොගධා භවිස්සාමාති වින්තයිම්භ. පරමත්ථතො අවිජ්ජාවරණානියෙව “විජ්ජාවරණානී”ති ගහෙත්වා යිතො පරමත්ථතො විජ්ජාවරණෙසු විහජියමානෙසු සො තතො දුරතො අපතීතො නාම භොතිති ආහ “දුරමෙව අවක්ඛිජී”ති. සමුදාගමතො පභූතීතිආදිසමුට්ඨානතො පට්ඨාය.

279. තිව්ධං සීලන්ති බුද්දකාදිහෙදං තිව්ධං සීලං. සීලවසෙනෙවාති සීලපරියායෙනෙව. කිඤ්චි කිඤ්චිති අභිංසනාදියමනියමලක්ඛණං කිඤ්චි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 කිඤ්චි සීලං අත්ථී. තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍යාති තස්මිං තස්මිංයෙව
 බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධෙ සීලමත්තෙ “චරණ”න්ති ලග්ගෙය්‍ය. අට්ඨපි
 සමාපත්තියො චරණන්ති නිය්‍යාතිතා භොන්ති
 රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානනිද්දෙසෙනෙව අරූපජ්ඣානානම්පි
 නිද්දිට්ඨභාවාපත්තිතො නිය්‍යාතිතා නිදස්සිතා.

චතුර්‍යායමුක්ඛථාවණ්ණනා

280. අසම්පාපුණන්තොති ආරහිත්වා සම්පත්තුං අසක්කොන්තො.
 අවිසහමානොති ආරහිතුමෙව අසක්කොන්තො. බාරිත්ති පරික්ඛාරං. තං පන
 විහජිත්වා දස්සෙතුං “අරණී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අරණීති අග්ගිධමනකං
 අරණීද්වයං. සුජාති දබ්බි. ආදි-සද්දෙන තිදණ්ඩතිසට්ඨාදිං සඬගණ්හාති
 බාරිහරිතන්ති බාරිහි පුණ්ණං. නනු උපසම්පන්නස්ස හික්ඛුනො
 සාසනිකොපි යො කොචි අනුපසම්පන්නො අත්ථනො පරිවාරකොව, කිං
 අඬගං පන බාහිරකපබ්බජිතෙති තත්ථ විසෙසං දස්සෙතුං “කාමඤ්චා”තිආදි
 වුත්තං. වුත්තනෙය්‍යොති “කප්පියකරණ...පෙ.... වත්තකරණවසෙනා”ති
 එවං වුත්තෙන නෙය්‍ය. පරිවාරකො භොති උපසම්පන්නභාවස්ස
 විසිට්ඨභාවතො. “නවකොට්ඨසහස්සානී”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.20; පටි. ම.
 අට්ඨ. 37) වුත්තජ්ජහෙදානං අනෙකසහස්සානං සංවරවිනයානං සමාදිශිත්වා
 වත්තනෙන උපරිභූතා අග්ගභූතා සම්පදාති හි “උපසම්පදා”ති වුච්චතිති.
 ගුණාධිකොපිති ගුණෙහි උක්කට්ඨොපි. අයං පනාති වුත්තලක්ඛණො
 තාපසො.

තාපසා නාම කම්මවාදිකිරියාවාදිනො, න සාසනස්ස පටාණිභූතා, යතො
 නෙසං පබ්බජිතුං ආගතානං තිත්ථියපරිවාසෙන විනාව පබ්බජ්ජා
 අනුඤ්ඤාතාති කත්වා “කස්මා පනා”ති වොදනං සමුට්ඨපෙති වොදකො.
 ආචරියො “යස්මා”තිආදිනා වොදනං පරිහරති. “ඔසක්කිස්සති”ති
 සඬබෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “ඉමස්මිඤ්චි”තිආදි වුත්තං.
 බුරුධාරූපමත්ති බුරුධාරානං මත්ථකෙනෙව අක්කමිත්වා ගමනුපමං.
 අඤ්ඤෙති අඤ්ඤෙ හික්ඛු. අග්ගිසාලන්ති අග්ගිහුත්තසාලං. නානාදාරුහීති
 පලාසදණ්ඩාදිනානාවිධසම්මාදාරුහි.

ඉදන්ති “චතුද්වාරං ආගාරං කත්වා”තිආදිනා වුත්තං. අස්සාති අස්ස
 චතුත්ථස්ස පුග්ගලස්ස. පටිපත්තිමුක්ඛන්ති කොහඤ්ඤපටිපත්තියා මුක්ඛත්තං.
 යො හි නානාවිධෙන කොහඤ්ඤෙන ලොකං විමිහාපෙන්නො තත්ථ අවිජති,
 තෙනාහ “ඉමිනා හි මුක්ඛෙන යො එවං පටිපජ්ජති”ති.

බලාදීසු මනුස්සානං සන්තිකෙ උපතිට්ඨිත්වා විහිමුග්ගතිලමාසාදීති
 හික්ඛාවරියානියාමෙන සඬකඩ්ඪිත්වා උඤ්ජනං උඤ්ජා, සා එව වරියා වුත්ති
 එතෙසන්ති උඤ්ජාවරියා. අග්ගිපක්කෙන ජීවන්තිති අග්ගිපක්කිකා, න
 අග්ගිපක්කිකා අනග්ගිපක්කිකා. උඤ්ජාවරියා හි බලෙසු ගන්ත්වා බලග්ගං
 නාම මනුස්සෙහි දියාමානං ධඤ්ඤං ගණ්හන්ති, තං ඉමෙ න ගණ්හන්තිති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 අනග්ගිපක්කිකා නාම ජාතා. අසාමපාකාති අසයංපාවකා. අස්මමුට්ඨිනා
 මුට්ඨිපාසාණෙන චත්තන්තිති අස්මමුට්ඨිකා. දන්තෙන උප්පාටිතං චක්කලං
 රුක්ඛත්තවො දන්තචක්කලං, තෙන චත්තන්තිති දන්තචක්කලිකා. පචත්තං
 රුක්ඛාදිතො පාතිතං ඵලං භුඤ්ජන්තිති පචත්තඵලභොජිනො.
 ජිණ්ණපක්කතාය පණ්ඩුභූතං පලාසං, තංසදිසඤ්ච පණ්ඩුපලාසං, තෙන
 චත්තන්තිති පණ්ඩුපලාසිකා, සයංපතිතපුප්ඵඵලපත්තභොජිනො.

ඉදානි තෙ අට්ඨවිධෙපි සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.
 සඬකඬසීත්ථාති භික්ඛාවරියාවසෙන ලද්ධධඤ්ඤං එකජ්ඣං කත්වා.

පරියෙට්ඨි නාම දුක්ඛාති පරෙසං ගෙහතො ගෙහං ගන්ත්වා පරියෙට්ඨි
 නාම දීනවුත්තිභාවෙන දුක්ඛා. පාසාණස්ස පරිග්ගහො දුක්ඛො
 පබ්බජිතස්සාති වා දන්තෙහෙව උප්පාටෙත්වා බාදන්ති.

ඉමාහි චතුහියෙවාති “බාරිවිධං ආදායා”තිආදිනා වුත්තාහි චතුහි ඵච
 තාපසපබ්බජ්ජාහීති.

282. අපායෙ විනාසෙ නියුත්තො ආපායිකො. තබ්භාවං පරිපුරෙතුං
 අසක්කොන්තො තෙන අපරිපුණ්ණො අපරිපුරමානො, කරණෙ චෙතං
 පච්චත්තච්චනං, තෙනාහ “ආපායිකෙනාපි අපරිපුරමානෙනා”ති.

පුබ්බකඉසිභාවානුයොගවණ්ණනා

283. දියතීති දත්ති, දත්තියෙව දත්තිකන්ති ආහ “දින්නක”න්ති. යදි
 බ්‍රාහ්මණස්ස සම්මුඛිභාවො රඤ්ඤො න දාතබ්බො, කස්මාස්ස
 උපසඬකමනං න පටික්ඛිත්තන්ති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි.
 බෙත්තවිජ්ජායාති නීතිසත්ථෙ. පයාතන්ති සද්ධං, සස්සතිකං වා, තෙනාහ
 “අභිහරිත්වා දින්න”න්ති. කස්මා භගවා “රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස
 කොසලස්ස දත්තිකං භුඤ්ජති”තිආදිනා බ්‍රාහ්මණස්ස මම්මච්චනං අවොවාති
 තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “ඉදං පන කාරණං”න්තිආදි වුත්තං.

284. රජුපත්ථරෙති රථස්ස උපරි අත්ථරිතපදෙසෙ. පාකටමන්තනන්ති
 පකාසභූතං මන්තනං. තඤ්චි සුද්දාදිහි ඤායතීති න රහස්සමන්තනං.
 භණ්ණීති අපි නු භණ්ණති.

285. පචත්තාරොති පාවචනභාවෙන චත්තාරො, යස්මා තෙ තෙසං
 මන්තනං පචත්තකා, තස්මා ආහ “පචත්තසිතාරො”ති. සුද්දෙ බහි කත්වා
 රහො භාසිතබ්බට්ඨෙයෙන මන්තා ඵච, තංතංඅත්ථපටිපත්තිහෙතුතාය පදන්ති
 මන්තපදං, අනුපනීතාසාධාරණතාය වා රහස්සභාවෙන චත්තබ්බං
 භිතකිරියාය අධිගමුපායං. සජ්ඣායිතන්ති ගායනවසෙන සජ්ඣායිතං, තං
 පන උදත්තානුදත්තාදීනං සරානං සම්පාදනවසෙනෙව ඉච්ඡිතන්ති ආහ
 “සරසම්පත්තිවසෙනා”ති. අඤ්ඤෙසං වුත්තන්ති පාවචනභාවෙන

අඤ්ඤාසං චුත්තං. සමුපබ්බුළුහන්ති සඬගහෙත්වා උපරුපරි සඤ්ඤාලේහං. රාසිකතන්ති ඉරුවෙදයජුවෙදසාමවෙදාදිවසෙන, තත්ථාපි පච්චෙකං මන්තබ්බුග්ගාදිවසෙන, අජ්ඣායානුචාකාදිවසෙන ච රාසිකතං.

තෙසන්ති මන්තානං කත්තුනං. දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙත්වාති දිබ්බචක්ඛුපරිහණ්ඨෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන සත්තානං කම්මස්සකතාදිං පච්චක්ඛන්තො දස්සනට්ඨෙන දිබ්බචක්ඛුසදිසෙන පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙන අතීතකප්පෙ බ්‍රාහ්මණානං මන්තජ්ඣෙධනවිධිඤ්ඤා ඔලොකෙත්වා. පාවචනෙන සහ සංසන්දිත්වාති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යං වචනං වට්ටසන්තිස්සිතං, තෙන සහ අවිරුද්ධං කත්වා. න හි තෙසං විවට්ටසන්තිස්සිතො අත්ථො පච්චක්ඛො හොති. අපරාපරෙ පනාති අට්ඨකාදීහි අපරා පරෙ පච්ඡිමා ඔක්කාකරාජකාලාදීසු උප්පන්නා. පක්ඛිපිත්වාති අට්ඨකාදීහි ගන්ථිතමන්තපදෙසු කිලෙසසන්තිස්සිතපදානං තත්ථ තත්ථ පදෙ පක්ඛිපනං කත්වා. විරුද්ධෙ අකංසුති බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තාදීසු ආගතනයෙන සංකිලෙසිකත්ථදීපනතො පච්චනීකභූතෙ අකංසු. ඉධාති “ත්‍යාගං මන්තෙ අධියාමි”ති එතස්මිං යානෙ. පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වාති “තං කිං මඤ්ඤසි”ති එවං පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වාච.

286. නිරාමගන්ධාති කිලෙසාසුචිවසෙන විස්සගන්ධරහිතා. අනිත්ථිගන්ධාති ඉත්ථිතං ගන්ධමත්තස්සපි අවිසහනෙන ඉත්ථිගන්ධරහිතා. එත්ථ ච “නිරාමගන්ධා”ති එතෙන තෙසං පොරාණානං බ්‍රාහ්මණානං වික්ඛම්භිතකිලෙසතං දස්සෙති, “අනිත්ථිගන්ධා බ්‍රහ්මවාරිනො”ති එතෙන එකවිහාරිතං, “රජොජල්ලධරා”ති එතෙන මණ්ඩනවිභූසනානුයොගාභාවං, “අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වසිංසු”ති එතෙන මනුස්සුපචාරං පහාය විචිත්තවාසං, “වනමූලඵලාහාරා වසිංසු”ති එතෙන සාලිමංසොදනාදිපණීතාහාරපටික්ඛෙපං, “යදා”තිආදිනා යානවාහනපටික්ඛෙපං, “සබ්බදිසාසු”තිආදිනා රක්ඛාවරණපටික්ඛෙපං, එවඤ්ඤා වදන්තො මිච්ඡාපටිපදාපක්ඛිකං සාවරියස්ස අම්බට්ඨස්ස චුත්තිං උපාදාය සම්මාපටිපදාපක්ඛිකාපි තෙසං බ්‍රාහ්මණානං චුත්ති අරියචිනයෙ සම්මාපටිපත්තිං උපාදාය මිච්ඡාපටිපදායෙව. කුතස්ස සල්ලෙඛපටිපත්තියුත්තරාති. “එවං සුතෙ”තිආදිනා භගවා අම්බට්ඨං සන්තජ්ජෙත්තො නිග්ගණ්භාතීති දස්සෙති.

වෙය්කෙහීති වෙය්කපට්ටකාහි. සමන්තානගරන්ති නගරස්ස සමන්තතො. කතසුධාකම්මං පාකාරස්ස අධොභාගෙ යානං චුච්චතීති අධිප්පායො.

ද්වෙලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා

287. න සක්කොතිසඬකුචිතෙ ඉරියාපථෙ අනවසෙසතො තෙසං දුබ්බිභාවනතො. ගවෙසීති ඤාණෙන පරියෙසනමකාසි. සමානසීති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 ඤාණෙන සඬකලෙන්තො සම්මා ආනයි සමාහරි. “කඬබ්බි”ති පදස්ස
 ආකඬබ්බිති අයමත්ථොති ආහ “අහො වත පස්සෙය්‍යන්ති පත්ථනං
 උප්පාදෙති”ති. කිච්ඡති කිලමති. “කඬබ්බි”ති පදස්ස පුබ්බෙ
 ආසිසනත්ථනං වත්වා ඉදානිස්ස සංසයත්ථනමෙව විකප්පන්තරවසෙන
 දස්සෙන්තො “කඬබ්බාය වා දුබ්බලා වීමති චුත්තා”ති ආහ. තිහි ධම්මෙහීති
 තිප්පකාරෙහි සංසයධම්මෙහි. කාලුසියභාවොති අප්පසන්නතාය හෙතුභූතො
 ආවිලභාවො.

යස්මා භගවතො කොසොහිතං සබ්බබුද්ධානං ආවෙණිකං අඤ්ඤෙහි
 අසාධාරණං වත්ථගුය්‍හං සුවිසුද්ධකඤ්චනමණ්ඩලසන්නිකාසං, අත්තනො
 සණ්ඨානසන්නිවෙසසුන්දරතාය ආජානෙය්‍යගන්ධහත්ථිනො
 වරඬිගපරමවාරුභාවං,
 විකසමානතපනියාරවින්දසමුප්පලකෙසරාවත්තවිලාසං,
 සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතජලවනන්තරාහිලක්ඛිතසම්පුණ්ණවන්දමණ්ඩලසොභ
 ඤ්ච අත්තනො සිරියා අභිභූයා විරාජති, යං බාහිරබ්හන්තරමලෙහි
 අනුපක්කිලිට්ඨතාය, විරකාලං සුපරිවිතබ්‍රහ්මවරියාධිකාරතාය,
 සුසණ්ඨිතසණ්ඨානසම්පත්තියා ව, කොපිනම්පි සන්තං අකොපිනමෙව,
 තස්මා චුත්තං “භගවතො හී”තිආදි. පහුතභාවන්ති පුට්ඨලභාවං. එත්ථෙව හි
 තස්ස සංසයො, තනුමුදුසුකුමාරතාදීසු පනස්ස ගුණෙසු විචාරණා එව
 නාහොසි.

288. හිරිකරණොකාසන්ති හිරිසිතබ්බට්ඨානං. ඡායන්ති පටිබ්බිමං. කථං
 කීදිසන්ති ආහ “ඉද්ධියා”තිආදි. ඡායාරූපකමත්තන්ති භගවතො
 පටිබ්බිමරූපං. තඤ්ච බො බුද්ධසන්නානතො විනිමුත්තත්තා රූපකමත්තං
 භගවතො සරීරවණ්ණසණ්ඨානාවයවං ඉද්ධිමයං බිම්බකමත්තං. තං පන
 රූපකමත්තං දස්සෙන්තො භගවා යථා අත්තනො බුද්ධරූපං න දිස්සති, තථා
 කත්වා දස්සෙති. නින්තෙත්වාති නිහරිත්වා. කල්ලොසීති පුච්ඡාචිස්සජ්ජනෙ
 කුසලො ඡෙකො අසි. තථාකරණෙනාති කථිතසුචිං විය කරණෙන. එත්ථාති
 පහුතජීවහාය. මුදුභාවො පකාසිතො අමුදුතො සනසුබ්‍රමභාවාපාදනත්ථං
 අසක්කුණෙය්‍යත්තා දීඝභාවො, තනුභාවො වාති දට්ඨබ්බං.

291. “අත්ථවරකෙනා”ති ඉමිනා බ්‍යතිරෙකමුඛෙන
 අනත්ථවරකතංයෙව විභාවෙති. න අඤ්ඤත්‍රාති න අඤ්ඤස්මිං සුගතියන්ති
 අත්ථො. උපනෙත්වා උපනෙත්වාති තං තං දොසං උපනෙත්වා උපනෙත්වා,
 තෙනාහ “සුට්ඨදාසාදිභාවං ආරොපෙත්වා”ති. පාතෙසීති පවට්ටනවසෙන
 පාතෙසි.

පොක්ඛරසාතිබුද්ධුපසඬකමනවණ්ණනා

293-6. ආගමා නුති ආගතො නු. බොති නිපාතමත්තං. ඉධාති එත්ථ,
 තුම්භාකං සන්නිකන්ති අත්ථො. අධිවාසෙතුති සාදියතු, තං පන සාදියනං
 මනසා සම්පට්ඨිගහො හොතිති ආහ “සම්පට්ච්ඡතු”ති.

297. යාවදත්ථන්ති යාව අත්ථො, තාව භොජනෙන තදා කතන්ති අත්ථො. ඔණිත්තන්ති ආමිසාපනයනෙන සුචිකතං, තෙනාහ “හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා”ති.

298. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපුබ්බං කථෙතබ්බකථං, තෙනාහ “අනුපටිපාටිකථ”න්ති. කා පන සා? දානාදිකථාති ආහ “දානානන්තරං සීල”න්තිආදි. තෙන දානකථා තාව පචුරජනෙසුපි පවත්තියා සබ්බසාධාරණත්තා, සුකරත්තා, සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ව ආදිතො කථෙතබ්බො. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගහිතවත්ථුසු නිස්සඬිගභාවතො සුබ්බෙනෙව සීලාති සමාදියති, තත්ථ ව සුප්පතිට්ඨිතො භොති. සීලෙන දායකපටිග්ගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපීළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, භොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ව දානකථානන්තරං සීලකථා කථෙතබ්බො, තඤ්ථෙව දානසීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං ඉමෙහි ව දානසීලමයෙහි පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්නෙහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජිකාදිසු පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්නා අපරිමෙය්‍යා දිබ්බභොගසම්පත්තියො ලද්ධබ්බාති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථා. ස්වායං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො, සබ්බථානුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගානන්තරං මග්ගො කථෙතබ්බො. මග්ගඤ්ච කථෙන්නෙන තදධිගමුපායසන්දස්සනත්ථං සග්ගපරියාපන්නාපි, පගෙව ඉතරෙ සබ්බෙපි කාමා නාම බන්ධාදීනවා අනිච්චා අද්ධුවා විපරිණාමධම්මාති කාමානං ආදීනවො, භීනා ගම්මා පොථුප්පනිකා අනරියා අනත්ථසඤ්ඡිතාති තෙසං ඔකාරො ලාමකභාවො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභූතාති තත්ථ සංකිලෙසො, සබ්බසංකිලෙසවිප්පමුත්තං නිබ්බානන්ති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ව කථෙතබ්බොති අයමත්ථො බොධිතොති වෙදිතබ්බො. මග්ගොති චෙත්ථ ඉති-සද්දෙන ආදිඅත්ථදීපනතො “කාමානං ආදීනවො”ති ඵලමාදීනං සඬිගභොති ඵලමයං අත්ථවණ්ණනා කතාති වෙදිතබ්බො. “තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථං”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු මග්ගඤ්ඤාණං අසඬිබ්බතධම්මාරම්මණං, න සඬිබ්බතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තඤ්ඡි”තිආදි. තත්ථ පටිච්ඡ්ඤාන්තන්ති අසම්මොහපටිච්චෙධවසෙන පටිච්ඡ්ඤාන්තං, තෙනාහ “කිච්චවසෙනා”ති.

පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපටිච්චෙදනාකථාවණ්ණනා

299. එත්ථ ව “දිට්ඨධම්මො”තිආදි පාළියං දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථි, තත්තිවත්තනත්ථං “පත්තධම්මො”ති චුත්තං. පත්ති ව ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤම්පි විජ්ජතිති තතො විසෙසදස්සනත්ථං “විදිතධම්මො”ති චුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා එකදෙසතොපි භොතීති නිප්පදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං “පරියොගාළ්භධම්මො”ති චුත්තං. තෙනස්ස සච්චාහිසම්බොධංයෙව

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා
 දීපෙනි. මග්ගඤ්ඤාණඤ්ඤි එකාභිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙන්නං
 නිජ්ජදෙසෙන චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාළ්භං නාම හොති, තෙනාහ
 “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. තිණ්ණා
 විචිකිච්ඡාති සජ්ජට්ඨයකන්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා, අට්ඨවත්ථුකා ච
 තිණ්ණා විතිණ්ණා විචිකිච්ඡා. විගතා කථංකථාති පවත්තිආදීසු. “එවං නු
 බො, න නු බො”ති එවං පවත්තිකා විගතා සමුච්ඡින්නා කථංකථා.
 වෙසාරජ්ජප්පත්තොති සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහීනත්තා,
 තජ්ජට්ඨකබ්බෙසු ච සීලාදිගුණෙසු සුජ්ජතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදහාවං
 වෙය්‍යත්තියං පත්තො අධිගතො. සායං වෙසාරජ්ජප්පත්ති
 සුජ්ජතිට්ඨිතභාවොති කත්වා ආහ “සත්ථුසාසනෙ”ති. අත්තනා
 පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා අධිගතත්තා න පරං පච්චෙති, න තස්ස පරො
 පච්චෙතඛිබ්බො අත්ථිති අපරජ්ජච්චයො. යං පනෙත්ථ චත්තඛිබ්බං අවුත්තං, තං
 පරතො ආගමිස්සති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

4. සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

300. සුන්දරභාවෙන සාතිසයානි අඬගානි එතෙසං අත්ථිති අඬගා, රාජකුමාරානි ආහ “අඬගා නාම අඬගපාසාදිකතායා”තිආදි. ඉධාපි අධිජ්ජෙතා, න අමිබ්බියසුත්තෙ එව. ආගන්තුං න දස්සන්තීති ආගමනෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා පටික්ඛිපනවසෙන ආගන්තුං න දස්සන්ති, නානුජානිස්සන්තීති අධිජ්ජායො. නීලාසොකකණ්ණිකාරකොවිලාරකුන්දරාජරුක්ඛෙහි සම්මිස්සතාය තං වම්පකවනං “නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිත”න්ති දට්ඨබ්බං. න වම්පකරුක්ඛානංයෙව නීලාදිපඤ්චකුසුමතායානි වදන්ති. “භගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරති”ති ඉමිනා න මාපනකාලෙ එව තස්මිං නගරෙ වම්පකරුක්ඛා උස්සන්තා, අථ ඛො අපරභාගෙ පිති දස්සෙති. මාපනකාලෙ හි වම්පකානං උස්සන්තතාය සා නගරී “වම්පා”ති නාමං ලභී. ඉස්සරත්තානි අධිපතිභාවතො. සෙනා එතස්ස අත්ථිති සෙනිකො, සෙනිකො එව සෙනියො, අත්ථිතා වෙත්ථ බහුභාවවිසිට්ඨානි වුත්තං “මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා”ති.

301-2. සංභතානි සන්තිපතිතා, “සඬ්ඝිනො”ති වත්තබ්බෙ “සඬ්ඝි”ති පුටුත්ථෙ එකවචනං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං අධිජ්ජෙතත්තා, තෙනාහ “එතෙස”න්ති. රාජරාජඤ්ඤාදීනං භණ්ඩධරා පුරිසා බතා, තෙසං තායනතො බත්තා. සො හි යෙහි යත්ථ පෙසිතො, තත්ථ තෙසං දොසං පරිහරන්තො යුත්තපත්තවසෙන පුච්ඡිතමත්ථං කථෙති, තෙනාහ “පුච්ඡිතපඤ්ඤෙහි බ්‍යාකරණසමත්ථො”ති. කුලාපදෙසාදිනා මහතී මත්තා එතස්සානි මහාමත්තො.

සොණදණ්ඩගුණකථාවණ්ණනා

303. විසිට්ඨං රජ්ජං විරජ්ජං, විරජ්ජමෙව වෙරජ්ජං යථා “වෙකතං වෙසය”න්ති, නානාවිධං වෙරජ්ජං නානාවෙරජ්ජං, තත්ථ ජාතානිආදිනා සබ්බං වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. උත්තමබ්‍රාහ්මණොති අභිජනසම්පත්තියා විත්තසම්පත්තියා විජ්ජාසම්පත්තියා උග්ගතතරො, උළාරො වා බ්‍රාහ්මණො. අසන්තිපාතොති ලාභමච්ඡරෙන නිජ්ජිලිතතාය අසන්තිපාතො විය භවිස්සති.

“අඬගෙනි ගමෙනි ඤාපෙතීති අඬගං, හෙතූති ආහ “ඉමිනාපි කාරණො”ති. “උභතො සුජාතො”ති එත්තකෙ වුත්තෙ යෙහි කෙහිවි ද්විහි භාගෙහි සුජාතතා විඤ්ඤායෙය්‍ය. සුජාත-සද්දො ව “සුජාතො වාරුදස්සනො”තිආදීසු (ථෙරගා. 818) ආරොහසම්පත්තිපරියායොති ජාතිවසෙනෙව සුජාතතං විභාවෙතුං “මානිකො ව පිතිකො වා”ති වුත්තං. අනොරසපුත්තවසෙනාපි ලොකෙ මාතුපිතුසමඤ්ඤා දිස්සති, ඉධ පනස්ස ඔරසපුත්තවසෙනෙව ඉච්ඡිතානි දස්සෙතුං “සංසුද්ධගහණිකො”ති වුත්තං. ගබ්භං ගණ්භානි ධාරෙතීති ගහණී, ගබ්භාසයසඤ්ඤිතො

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා මාතුකුච්ඡිප්පදෙසො. යථාභුත්තස්ස ආහාරස්ස විපාවනවසෙන ගණ්හනතො අජඬ්ඨනතො ගහණී, කම්මජතෙජොධාතු.

පිතා ච මාතා ච පිතරො, පිතුනං පිතරො පිතාමහා, තෙසං යුගො ද්වන්දො පිතාමහයුගො, තස්මා, යාච සත්තමා පිතාමහයුගා පිතාමහද්වන්දාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි පිතාමහග්ගහණෙනෙව මාතාමහොපි ගහිතොති. සො අට්ඨකථායං විසුං න උද්ධටො. යුග-සද්දො චෙත්ථ එකසෙසනායෙන දට්ඨබ්බො “යුගො ච යුගො ච යුගා”ති. එවඤ්ඤි තත්ථ තත්ථ ද්වන්දං ගහිතමෙව හොති, තෙනාහ “තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගහිතා”ති. පුරිසග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි “මාතිතො”ති පාළිවචනං සමත්ථිතං හොති. අක්ඛිත්තොති අජ්ජත්තබ්බෙපො. අනවක්ඛිත්තොති සද්ධථාලිපාකාදීසු න අවක්ඛිත්තො න ඡඩ්ඨිතො. ජාතිවාදෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනන්ති දස්සෙතුං “කෙන කාරණෙන”තිආදි වුත්තං. එත්ථ ච “උභතො...පෙ.... පිතාමහයුගා”ති එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස යොනිදොසාභාවො දස්සිතො සංසුද්ධගහණිකභාවකිත්තනතො, “අක්ඛිත්තො”ති ඉමිනා කිරියාපරාධාභාවො. කිරියාපරාධෙන හි සත්තා බෙපං පාපුණන්ති. “අනුපක්කුට්ඨො”ති ඉමිනා අයුත්තසංසග්ගාභාවො. අයුත්තසංසග්ගමිපි හි පටිච්ච සත්තා අක්කොසං ලහන්ති.

ඉස්සරොති ආධිපතෙයාසංවත්තනියකම්මබ්බලෙන ඊසනසීලො, සා පනස්ස ඉස්සරතා විභවසම්පත්තිපච්චයා පාකටා ජාතාති අඬ්ඨිතාපරියායභාවෙනෙව වදන්තො “අඬ්ඨොති ඉස්සරො”ති ආහ. මහන්තං ධනං අස්ස භූමිගතඤ්ඤෙව වෙහාසට්ඨඤ්චාති මහද්ධනො. තස්සාති තස්ස තස්ස. වදන්ති “අන්වයතො, ඛාතිරෙකතො ච අනුපසඬ්ඨකමනකාරණං කිත්තෙමා”ති.

අධිකරුපොති විසිට්ඨරුපො උත්තමසරීරො. දස්සනං අරහතීති දස්සනීයො, තෙනාහ “දස්සනායොග්ගො”ති. පසාදං ආවහතීති පාසාදිකො, තෙනාහ “චිත්තජ්ජසාදජනනතො”ති. වණ්ණස්සාති වණ්ණධාතුයා. සරීරන්ති සන්තිවෙසවිසිට්ඨං කරවරණගීවාසිසාදිඅවයවසමුදායං, සො ච සණ්ඨානමුඛෙන ගය්හතීති “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති...පෙ.... සම්පත්තියා චා”ති වුත්තං. සබ්බවණ්ණෙසු සුවණ්ණවණ්ණොව උත්තමොති වුත්තං “සෙට්ඨොන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතො”ති. තථා හි බුද්ධා, චක්කවත්තිතො ච සුවණ්ණවණ්ණොව හොන්ති. බ්‍රහ්මවච්ඡසීති උත්තමසරීරාහො, සුවණ්ණාහො ඉච්චෙව අත්ථො. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධාය “මහාබ්‍රහ්මිනො සරීරසදිසෙනෙව සරීරෙන සමන්තාගතො”ති වුත්තං, න බ්‍රහ්මපුගත්තතං. අබුද්දාවකාසො දස්සනායාති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, අවයවපාරිපූරියා ව දස්සනාය ඔකාසො න බුද්දකො, තෙනාහ “සබ්බානෙවා”තිආදි.

යමනියමලක්ඛණං සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා. තං පනස්ස රත්තඤ්ඤානාය වුද්ධං වඩ්ඪිතං අත්ථිති වුද්ධසීලී. තෙන ව සබ්බදා සම්මායොගතො වුද්ධසීලෙන සමන්තාගතො. සබ්බමෙතං පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති තතො පරං සීලස්ස තත්ථ අභාවතො, තෙසඤ්ච අජානනතො.

යානකරණසම්පත්තියා, සික්ඛාසම්පත්තියා ව කත්ථවිපි අනුනතාය පරිමණ්ඩලපදානි ඛාඤ්ජනානි අක්ඛරානි එතිස්සාති පරිමණ්ඩලපදඛාඤ්ජනා. අථ වා පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාදි. යථාධිජ්ජෙතමත්ථං ඛාඤ්ජෙතිති ඛාඤ්ජනං, වාක්‍යං. තෙසං පරිපුණ්ණතාය පරිමණ්ඩලපදඛාඤ්ජනා. අත්ථඤාපනෙ සාධනතාය වාචාව කරණන්ති වාක්කරණං, උදාහාරසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, තෙන වා භාසිතබ්බඅත්ථස්ස. පුරෙ පුණ්ණභාවෙ. පුරෙති ව පුරිමස්මිං අත්ථෙ ආධාරෙ භුමිමං, දුතියස්මිං විසයෙ. “සුබ්බමාලත්තනෙනා”ති ඉමිනා තස්සා වාචාය මුදුසණ්භවාමාහ. අපලිබුද්ධාය පිත්තසෙම්භාදිති. සන්දිට්ඨං සබ්බං දස්සෙත්වා විය එකදෙසං කථනං. විලම්බිතං සණ්කං විරායිත්වා කථනං. “සන්දිද්ධවිලම්බිතාදි”ති වා පාඨො. තත්ථ සන්දිද්ධං සන්දෙහපනකං. ආදි-සද්දෙන දුක්ඛලිතානුකඩ්ඪිතාදිං සඬගණ්හාති. “ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා”ති ඉමිනා තස්සා වාචාය අත්ථපාරිපූරිං වදන්ති.

“ජිණ්ණො”තිආදිති පදානි සුවිඤ්ඤායානි, හෙට්ඨා චුත්තත්ථානි ව. දුතියනායෙ පන ජිණ්ණොති නායං ජිණ්ණො වයොමත්තෙන, අථ බො කුලපරිවට්ටෙන පුරාණතාති ආහ “ජිණ්ණොති පොරාණො”තිආදි, තෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලවසෙන උදිතොදිතභාවමාහ. ජාතිවුද්ධියා “වයොඅනුජ්ජත්තො”ති වක්ඛමානත්තා, ගුණවුද්ධියා තතො සාතිසයත්තා ව “වුද්ධොති සීලාචාරාදිගුණවුද්ධියා යුත්තො”ති ආහ. තථා ජාතිමහල්ලකතාය වක්ඛමානත්තා “මහල්ලකො”ති පදෙන විභවමහත්තතා යොජිතා. මග්ගපටිපත්තොති බ්‍රාහ්මණානං පටිපත්තිවිථිං උපගතො තං අවොක්කම්ම වරණතො. අන්තිමවයන්ති පච්ඡිමවයං.

බුද්ධගුණකථාවණ්ණනා

304. තාදිසෙහි මහානුභාවෙහි සද්ධිං යුගග්ගාහවසෙනපි දහනං න මාදිසානං අනුච්ඡවිකං, කුතො පන උක්කංසනන්ති ඉදං බ්‍රාහ්මණස්ස න යුත්තරුපන්ති දස්සෙත්තො ආහ “න බො පන මෙතං යුත්ත”න්තිආදි. සදිසාති එකදෙසෙන සදිසා. න හි බුද්ධානං ගුණෙහි සබ්බථා සදිසා කෙවිපි ගුණා අඤ්ඤාසු ලබ්භන්ති. ඉතරෙති අත්තතො ගුණෙහි අසදිසගුණ. ඉදන්ති ඉදං අත්ථජාතං. ගොපදකන්ති ගාවියා පදෙ ධීතඋදකං.

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා
 සට්ඨිකුලසතසහස්සන්ති සට්ඨිසහස්සාධිකං කුලසතසහස්සං
 කුලපරියායෙනාති සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලානුක්කමෙන ආගතං.
 තෙසුපිති තෙසුපි චතුසු නිධිසු. ගහිතගහිතන්ති ගහිතං ගහිතං යානං
 පුරතියෙව ධනෙන පටිපාකතිකමෙව හොති. අපරිමාණොයෙවාති
 “එත්තකො එසො”ති කෙනචි පරිච්ඡන්දිතුං අසක්කුණෙය්‍යනාය
 අපරිච්ඡන්තො එව.

තත්ථාති මඤ්චකෙ. සීහසෙය්‍යං කප්පෙසීති යථා රාහු අසුරින්දො
 ආයාමතො, විත්ථාරතො උබ්බෙධතො ච හගවතො රූපකායස්ස පරිච්ඡේදං
 ගහෙතුං න සක්කොති, තථා රූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අහිසඬ්ඛරොන්තො
 සීහසෙය්‍යං කප්පෙසී.

කිලෙසෙහි ආරකත්තා පරිසුද්ධටියෙන අරියන්ති ආහ “අරියං උත්තමං
 පරිසුද්ධ”න්ති. අනවජ්ජටියෙන කුසලං, න සුඛවිපාකටියෙන. කත්ථචි
 චතුරාසීතිපාණසහස්සානි, කත්ථචි අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා යස්මා
 චතුර්විසතියා යානෙසු අසඬ්ඛොය්‍යා අපරිමෙය්‍යා දෙවමනුස්සා
 මග්ගඵලාමතං පිටිංසු, කොට්ඨසතසහස්සාදිපරිමාණෙනපි බහු එව, තස්මා
 අනුත්තරාචාරසික්ඛාපනවසෙන හගවා බහුතං ආචරියො. තෙති
 කාමරාගතො අඤ්ඤෙ හගවතො පහීනකිලෙසෙ. කෙළනාති කෙළායනා
 ධනායනා.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙ පුරෙ කරොති, න වා පාපං පුරතො
 කරොතීතිපි අපාපපුරෙක්ඛාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපාපෙ
 නවලොකුත්තරධම්මෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අපාපෙති පාපපටිපක්ඛෙ,
 පාපරහිතෙ ව. බ්‍රහ්මනි සෙටියෙ බුද්ධෙ හගවති හවා තස්ස
 ධම්මදෙසනාවසෙන අරියාය ජාතියා ජාතත්තා, බ්‍රහ්මුතො වා හගවතො හිතා
 ගරුකරණාදිනා, යථානුසිටියපටිපත්තියා ව, බ්‍රහ්මං වා සෙටියං අරියමග්ගං
 ජානාතීති බ්‍රහ්මඤ්ඤා, අරියසාවකසඬ්ඛාතා පජා, තෙනාහ
 “සාරිපුත්තා”තිආදි. පකතිබ්‍රාහ්මණජාතිවසෙනාපි “බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායා”ති
 පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං.

තිරොරට්ඨා තිරොජනපදාති එත්ථ රජ්ජං රට්ඨං, රාජන්ති රාජානො
 එතෙනාති, තදෙකදෙසභූතා පදෙසා පන ජනපදො,ජනා පජ්ජන්ති එත්ථ
 සුඛජීවිකං පාපුණන්තීති. පුච්ඡාය වා දොසං සල්ලක්ඛෙත්වාති සම්බන්ධො.
 අසමත්ථතන්ති අත්තතො අසමත්ථතං. හගවා විස්සජ්ජෙති තෙසං
 උපනිස්සයසම්පත්තිං, ඤාණපරිපාකං, විත්තාචාරඤ්ච ඤත්වාති අධිප්පායො.

“එහි ස්වාගතවාදී”ති ඉමිනා සුඛසම්භාසපුබ්බකං පියවාදිතං දස්සෙති,
 “සබ්බො”ති ඉමිනා සණ්ඨවාචනං, “සම්මොදකො”ති ඉමිනා
 පටිසන්ධාරකුසලතං, “අභාකුටිකො”ති ඉමිනා සබ්බත්ථෙව
 විජ්ජසන්තමුඛතං, “උත්තානමුඛො”ති ඉමිනා සුඛාලාපතං, “පුබ්බභාසී”ති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා
ඉමිනා ධම්මානුග්ගහස්ස ඔකාසකරණතො හිතජ්ඣාසයනං භගවතො
විභාවෙති.

යත්ථ කිරාති කිර-සද්දො අරුච්ඡුවනත්ථො, තෙන භගවතා
අධිචුත්ථපදෙසෙ න දෙවතානුභාවෙන මනුස්සානං අනුපද්දවතා, අථ බො
බුද්ධානුභාවෙනාති දස්සෙති. තෙනාහ “අපිවා”තිආදි.

අනුසාසිතබ්බොති විනෙයාජනසමුහො ගය්හතීති නිබ්බන්තිතං
අරියසංඝසමෙව දස්සෙතුං “සයං වා”තිආදි චුත්තං, අනන්තරස්ස විධි
පටිසෙධො වාති කත්වා. “තාදිසොවා”ති ඉමිනා “සයං වා”තිආදිනා
චුත්තවිකප්පො එව පච්චාමට්ඨොති. “පුරිමපදස්සෙව වා”ති
විකප්පන්තරග්ගහණං. බහුනං තිත්ථකරානන්ති පුරණාදීනං අනෙකෙසං
තිත්ථකරානං, නිද්ධාරණෙ වෙතං සාමිවචනං. කාරණෙනාති
අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨතාදිසමාරොපනලක්ඛණෙන කාරණෙන. ආගන්තුකා
නවකාති අභිනවා ආගන්තුකා අබ්භාගතා. පරියාපුණාමීති පරිච්ඡින්නදිතුං
ජානාමි සක්කොමි, තෙනාහ “ජානාමි”ති. “කප්පමිපි වෙ
අඤ්ඤමහාසමානො”ති අභූතපරිකප්පනවචනමෙතං තථා භාසමානස්ස
අභාවතො.

305. අලං-සද්දො අරහත්තොපි හොති “අලමෙව
නිබ්බන්දිතු”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.124) වියාති ආහ “අලමෙවාති
යුත්තමෙවා”ති. පුට්ඨන නෙත්වා අසිතබ්බතො පරිභුඤ්ජිතබ්බතො පුට්ඨසං
වුච්චති පාථෙය්‍යං. පුට්ඨසෙන පුරිසෙන.

සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා

307. උභතොපක්ඛිකාති මිච්ඡාදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨිතං වසෙන
උභයපක්ඛිකා. කෙරාටිකාති සයා.

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

309. විසාතන්ති විත්තදුක්ඛං.

311-3. සුජන්ති හොමදබ්බිං පග්ගණ්හන්තෙසුති ජුහනත්ථං
ගණ්හනකෙසු, ඉරුබ්බිජ්ජෙසුති අත්ථො. පයමො වාති තත්ථ
සන්තිපතිතෙසු යජනකිරියායං සබ්බපධානො වා. දුතියො වාති
තදනන්තරො වා. “සුජ”න්ති කරණෙ එතං උපයොගවචනන්ති ආහ
“සුජායා”ති. අග්ගිහුත්තපමුඛතාය යඤ්ඤස්ස යඤ්ඤෙ දියාමානං
සුජාමුඛෙන දියතීති ආහ “සුජාය දියාමාන”න්ති. පොරාණාති
අට්ඨකථාවරියා. විසෙසතොති විජ්ජාවරණවිසෙසතො, න බ්‍රාහ්මණෙහි
ඉච්ඡිතවිජ්ජාවරණමත්තතො. උත්තමබ්‍රාහ්මණස්සාති
අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යතාය උක්කට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස. බ්‍රාහ්මණසමයන්ති
බ්‍රාහ්මණසිද්ධන්තං. මා හින්දි මා විනාසෙසි.

316. සමසමොති සමොයෙව හුත්වා සමො. භීනොපමවසෙනපි සමතා වුවච්ඡිති තං නිවත්තෙන්තො “යපෙත්වා එකදෙසසමත්ත”න්තිආදිමාහ. කුලකොට්ඨපරිදීපනන්ති කුලආදිපරිදීපනං අපාපි සියාති අපාපි තුම්භාකං එවං පරිවිතක්කො සියා. බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙති වණ්ණො. මන්තජාතීසුපි එසෙව නයො. සීලමෙව සාධෙස්සති බ්‍රාහ්මණභාවං. කස්මාති චෙ? ආහ “තස්මිඤ්ඤිස්සා”තිආදි. සම්මොහමත්තං වණ්ණාදයොති වණ්ණමන්තජාතියො හි බ්‍රාහ්මණභාවස්ස අභිගන්ති සම්මොහමත්තමෙතං අසමචෙක්ඛිතාහිමානභාවතො.

සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

317. කථිතො බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤොති “සීලවා ච හොති”තිආදිනා ද්විත්තමෙව අභිගානං වසෙන යථාපුච්ඡිතො පඤ්ඤො යාථාවතො විස්සජ්ජිතො එත්ථාති එතස්මිං යථා විස්සජ්ජිතෙ අත්ථෙ. තස්සාති සොණදණ්ඩස්ස. සීලපරිසුද්ධාති සීලසම්පත්තියා සබ්බසො සුද්ධා අනුපක්කිලිට්ඨා. කුතො දුස්සීලෙ පඤ්ඤා අසමාහිතත්තා තස්ස. ජලෙ එළමුගෙ කුතො සීලන්ති ජලෙ එළමුගෙ දුස්සීලෙ කුතො සීලං සීලවිභාගස්ස, සීලපරිසොධනුපායස්ස ච අජානනතො. පකට්ඨං උක්කට්ඨං ඤාණං පඤ්ඤාණන්ති, පාකතිකං ඤාණං නිවත්තෙන්තො “පඤ්ඤාණ”න්ති වුත්තන්ති තයිදං පකාරෙහි ජානනතො පඤ්ඤාචාති ආහ “පඤ්ඤාණන්ති පඤ්ඤා යෙවා”ති.

සීලෙනධොතාති සමාධිපදට්ඨානෙන සීලෙන සකලසංකිලෙසමලවිසුද්ධියා ධොතා විසුද්ධා, තෙනාහ “කථං පනා”තිආදි. තත්ථ ධොවතීති සුජ්ඣති. මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො වියාති සට්ඨිවස්සමහාථෙරො විය. වෙදනාපරිග්ගහමත්තමිති එත්ථ වෙදනාපරිග්ගහො නාම යථාඋප්පන්නං වෙදනං සභාවරසතො උපධාරෙත්වා “අයං වෙදනා එස්සං පටිච්ච, සො එස්සො අනිච්චො දුක්ඛො විපරිණාමධම්මො”ති ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා පවත්තිතවිපස්සනා. එවං විපස්සන්තෙන “සුඛෙන සක්කා සා වෙදනා අධිවාසෙත්තුං “වෙදනා එව වෙදියතී”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වාති යථාඋප්පන්නං දුක්ඛං වෙදනං අනනුවත්තිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා වීරීං පටිපන්නාය විපස්සනාය තං විනොදෙන්වා. සංසුමාරපතිතෙනාති කුම්භීලෙන විය භූමියං උරෙන නිපජ්ජනෙන. පඤ්ඤාය සීලං ධොවිත්වාති අඛණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන සීලං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාය සුවිසොධිතං කත්වා.

318. “කස්මා ආහා”ති උපරිදෙසනාය කාරණං පුච්ඡති. ලජ්ජා නාම “සීලස්ස ජාතියා ච ගුණදොසපකාසනෙන සමණෙන ගොතමෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤා විස්සජ්ජෙසී”ති පරිසාය පඤ්ඤාතතා. එත්තකපරමාති එත්තකඋක්කංසකොට්ඨා පඤ්ඤා සීලාති, වෙදත්තයවිභාවනං පඤ්ඤාඤ්ච ලක්ඛණාදිතො නිද්ධාරෙත්වා ජානනං තත්ථී, කෙවලං තත්ථ වච්ඡරමා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා මයන්ති දස්සෙතීති ආහ “සීලපඤ්ඤාණන්ති වචනමෙව පරමං අම්භාක”න්ති. “අයං පන විසෙසො”ති ඉදං නිය්‍යාතනාපෙක්ඛං සීලනිද්දෙසෙ, තෙනාහ “සීලමිච්චෙව නිය්‍යාතිත”න්ති. සාමඤ්ඤඵලෙ පන “සාමඤ්ඤඵල” මිච්චෙව නිය්‍යාතිතං, පඤ්ඤානිද්දෙසෙ පන කුමානපඤ්ඤං අධිට්ඨානං කත්වා විපස්සනාපඤ්ඤාවසෙනෙව පඤ්ඤානිය්‍යාතනං කතං, තෙනාහ “පයමජ්ඣානාදීනී”ති.

සොණදණ්ඩලපාසකත්තපටිච්චෙදනාකථාවණ්ණනා

321-2. නත්තාති පුත්තපුත්තො. අගාරවං නාම නත්ථී, න වායං භගවති අගාරවෙන “අභඤ්ඤෙව ඛො පනා”තිආදිමාහ, අථ ඛො අත්තලාභපරිභානිභයෙන. අයඤ්ඤි යථා තථා අත්තනො මහාජනස්ස සම්භාවනං උප්පාදෙත්වා කොහඤ්ඤෙන පරෙ විම්භාපෙත්වා ලාභුප්පාදං නිජිගිසත්තො විවරති, තස්මා තථා අවොච, තෙනාහ “ඉමිනා කිරා”තිආදි.

තඬ්ඛණානුරූපායාති යාදිසී තදා තස්ස අජ්ඣාසයප්පවත්ති, තදනුරූපායාති අත්ථො. තස්ස තදා තාදිසස්ස විචට්ටසන්තිස්සිතස්ස ඤාණස්ස පරිපාකස්ස අභාවතො කෙවලං අබ්භුදයනිස්සිතො ඵව අත්ථො දස්සිතොති ආහ “දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකමත්ථං සන්දස්සෙත්වා”ති, පච්චක්ඛතො විභාවෙත්වාති අත්ථො. කුසලෙ ධම්මෙති තෙභූමකෙ කුසලෙ ධම්මෙ, “චතුභූමකෙ”තිපි වත්තුං වට්ටතියෙව, තෙනෙවාහ “ආයතිං නිබ්බානත්ථාය වාසනාභාගියා වා”ති. තත්ථාති කුසලධම්මෙ යථා සමාදපිතෙ. නන්ති බ්‍රාහ්මණං සමුත්තෙජෙත්වාති සම්මදෙව උපරුපරි නිසානෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය තික්ඛවිසදභාවං ආපාදෙත්වා. තං පන අත්ථතො තත්ථ උස්සාහජනනං භොතීති ආහ “සඋස්සාහං කත්වා”ති. ඵවං පුඤ්ඤකිරියාය සඋස්සාහතා, ඵවරූපං ගුණසමඬ්ඛිතා ව නියමතො දිට්ඨධම්මිකා අත්ථසම්පාදනීති ඵවං සඋස්සාහතාය, අඤ්ඤෙති ව තස්මිං විජ්ජමානගුණෙහි සම්පහංසෙත්වා සම්මදෙව හට්ඨතුට්ඨභාවං ආපාදෙත්වා.

යදි භගවා ධම්මරතනවස්සං වස්සි, අථ කස්මා සො විසෙසං නාධිගච්ඡතීති ආහ “බ්‍රාහ්මණො පනා”තිආදි. යදි ඵවං කස්මා භගවා තස්ස තථා ධම්මරතනවස්සං වස්සිති ආහ “කෙවලමස්සා”තිආදි. න හි භගවතො නිරත්ථකා දෙසනා භොතීති.

සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

5. කූටදන්තසුත්තවණ්ණනා

323. පුරිමසුත්තද්වයෙති අම්බට්ඨසොණදණ්ඩසුත්තද්වයෙ. වුත්තනයමෙවාති යං තත්ථ ආගතසදිසං ඉධාගතං තං අත්ථවණ්ණනතො වුත්තනයමෙව, තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති අත්ථො. “තරුණො අම්බරුක්ඛො අම්බලට්ඨිකා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.2) බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං වුත්තන්ති ආහ “අම්බලට්ඨිකා බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තසදිසාවා”ති.

යඤ්ඤාචාටං සම්පාදෙත්වා මහායඤ්ඤං උද්දිස්ස සවිඤ්ඤාණකානි, අවිඤ්ඤාණකානි ච යඤ්ඤපකරණානි උපට්ඨපිතානීති වුත්තං පාළියං “මහායඤ්ඤො උපක්ඛට්ඨො”ති, තං උපක්ඛරණං තෙසං තථාසජ්ජනන්ති ආහ “උපක්ඛට්ඨොති සජ්ජිතො”ති. වච්ඡතරසතානීති යුවහාවජ්ජත්තානි බලවච්ඡසතානි, තෙ පන වච්ඡා ඵව හොන්ති, න දම්මා බලිබද්දා වාති ආහ “වච්ඡසතානී”ති. එතෙති උසභාදයො උරබ්භපරියොසානා. අනෙකෙසන්ති අනෙකජාතිකානං. සඬ්ඛ්‍යාවසෙන අනෙකතා සත්තසතග්ගහණෙනෙව පරිච්ඡින්නා. මිගපක්ඛින්නන්ති

මහීංසරුරුපසදකුරුඬිගගොකණ්ණමිගානඤ්චෙව
මොරකපිඤ්ජරතිත්තිරකපොතාදිපක්ඛිනඤ්ච.

328. යඤ්ඤසඬ්ඛාතස්ස පුඤ්ඤස්ස යො සංකිලෙසො, තස්ස නිවාරණතො නිසෙධනතො විධා වුව්චන්ති විජ්ජට්ඨාරවිනොදනා. තතො ඵව තා තං පුඤ්ඤාභිසන්දං අවිච්ඡින්නදිත්වා යපෙන්නීති “යපනා”ති වුත්තා. තාසං පන යඤ්ඤස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙන තීඝු කාලෙසු පවත්තියා යඤ්ඤො තිට්ඨපනොති ආහ “තිට්ඨපනන්ති අත්ථො”ති. පරික්ඛරොන්ති අභිසඬ්ඛරොන්තිති පරික්ඛාරා, පරිවාරාති වුත්තං. “සොළසපරික්ඛාරන්ති සොළසපරිවාර”න්ති.

මහාවිජ්ජනරාජයඤ්ඤකථාවණ්ණනා

336. පුබ්බවරිතන්ති අත්තතො පුරිමජාතිසම්භූතං බොධිසම්භාරභූතං පුඤ්ඤවරියං. තථා භිස්ස අනුගාමිනොව නිධිස්ස ථාවරො නිධි නිදස්සිතො. අඬ්ඬිතා නාම විභවසම්පන්නතා, සා තං තං උපාදායුපාදාය වුව්චතීති ආහ “යො කොචි අත්තතො සත්තකෙන විභවෙන අඬ්ඬො හොතී”ති. තථා මහද්ධනතාපිති තං උක්කංසගතං දස්සෙතුං “මහතා අපරිමාණසඬ්ඛ්‍යන ධනෙන සමන්නාගතො”ති වුත්තං. භුඤ්ජිතබ්බතො පරිභුඤ්ජිතබ්බතො විසෙසතො කාමා හොගො නාමාති ආහ “පඤ්චකාමගුණවසෙනා”ති. පිණ්ඩපිණ්ඩවසෙනාති භාජනාලඬ්ඛකාරාදිවිභාගං අහුත්වා කෙවලං බණ්ඩබණ්ඩවසෙන.

මාසකාදීති ආදි-සද්දෙන ථාලකාදිං සඬ්ගණ්හාති. භාජනාදීති ආදි-සද්දෙන වත්ථසෙය්‍යාවසථාදිං සඬ්ගණ්හාති.

සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාවෙළිරියවජීරපවාළානි “සත්තරතනානී”ති වදන්ති. සාලිව්හිආදි පුබ්බණ්ණං පුරක්ඛතංසස්සඵලන්ති කත්වා. තබ්බිපරියායතො මුග්ගමාසාදි අපරණ්ණං. දෙවසිකං...පෙ.... වසෙනාති දිවසෙ දිවසෙ පරිභුඤ්ජිතබ්බදාතබ්බවඨිසේතබ්බාදිවිධිනා පරිවත්තනකධනධඤ්ඤවසෙන.

කොට්ඨං වුව්වති ධඤ්ඤස්ස ආයපනට්ඨානං, කොට්ඨභූතං අගාරං කොට්ඨාගාරං තෙනාහ “ධඤ්ඤෙන...පෙ.... ගාරො වා”ති. ඵලං සාරගබ්භං “කොසො”ති, ධඤ්ඤස්ස ආයපනට්ඨානඤ්ඤව “කොට්ඨාගාර”න්ති දස්සෙත්වා ඉදානි තතො අඤ්ඤථා තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යථා අසිනො තික්ඛ්භාවපරිහාරතො පරිච්ඡදො “කොසො”ති වුව්වති, ඵලං රඤ්ඤො තික්ඛ්භාවපරිහරණත්තා චතුරඨිගිනී සෙනා “කොසො”ති ආහ “චතුබ්බිධො කොසො හත්ථී අස්සා රථා පත්ති”ති. “චත්ථකොට්ඨාගාරග්ගහණෙනෙව සබ්බස්සාපි හණ්ඩට්ඨපනට්ඨානස්ස ගහිතත්තා තිව්ධං කොට්ඨාගාරන්ති වුත්තං. “ඉදං ඵලං බහු”න්තිආදි රාජා තමත්ථං ජානන්තොව හණ්ඩාගාරිකෙන කථාපෙත්වා පරිසාය නිස්සද්දභාවාපාදනත්ථඤ්ඤව ආහ ඵලං මෙ පකතික්ඛොහො න හවිස්සතිති.

337-8. බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි ජනපදස්ස අනුපද්දවත්ථඤ්ඤවෙව යඤ්ඤස්ස ව විරානුපවත්තනත්ථඤ්ඤව, තෙනාහ “අයං රාජා”තිආදි.

සත්තානං හිතස්ස සුඛස්ස ව විදුසනතො අහිතස්ස දුක්ඛස්ස ව ආවහනතො වොරා ඵල කණ්ටකා, තෙහි වොරකණ්ටකෙහි. යථා ගාමවාසීනං සාතා ගාමසාතා, ඵලං පන්ථිකානං දුහනා විබාධනා පන්ථදුහනා. අධම්මකාරීති ධම්මතො අපෙතස්ස අයුත්තස්ස කරණසීලො, අත්තතො විජිතෙ ජනපදාදීනං තතො අනත්ථතො තායනෙන බත්තියො යො බත්තධම්මො, තස්ස වා අකරණසීලොති අත්ථො. දස්සවො ඵල බීලසදිසත්තා දස්සුබ්බිලං. යථා හි බෙත්තෙ බීලං කසනාදීනං සුඛජ්ජවත්තිං, මූලසන්තානෙන සස්සස්ස බුද්ධිඤ්ඤව විබන්ධති, ඵලං දස්සවො රජ්ජෙ රාජාණාය සුඛජ්ජවත්තිං, මූලවිරුළ්භියා ජනපදානං පරිබුද්ධිඤ්ඤව විබන්ධන්ති. තෙන වුත්තං “දස්සවො ඵල බීලසදිසත්තා දස්සුබ්බිල”න්ති. වධ-සද්දො හිංසනත්ථොපි හොතිති වුත්තං “මාරණෙන වා කොට්ටනෙන වා”ති. අද්දුබන්ධනාදිනාති ආදි-සද්දෙන රජ්ජුබන්ධනසඬ්ඛලිකබන්ධනාදිං සඬ්ගණ්භාති. ජානියාති ධනජානියා, තෙනාහ “සතං ගණ්භථා”තිආදි. පඤ්චසිඛමුණ්ඩකරණන්ති කාකපක්ඛකරණං. ගොමයසිඤ්ඤවනන්ති සීසෙ ජකණොදකාවසෙවනං. කුදණ්ඩකබන්ධනන්ති ගද්දුලබන්ධනං. ඵලමාදීනීති ආදි-සද්දෙන බුරමුණ්ඩං කරිත්වා හස්මපුට්ඨොපාථනාදිං සඬ්ගණ්භාති. උභනිස්සාමීති උද්ධරිස්සාමි, අපනෙස්සාමීති අත්ථො. උස්සහන්තිති පුබ්බෙ තත්ථ කතපරිවයතාය උස්සාහං කාතුං සක්කොන්ති. අනුජ්ජදෙතුති අනු අනු පදෙතු, තෙනාහ “දින්නෙ අජ්ජහොන්තෙ”තිආදි. සක්ඛිකරණපණ්ණාරොපනානි වඨිඪියා සහ වා විනා වා පුන

ගහෙනුකාමස්ස, ඉධ පන තං නත්ථිති ආහ “සක්ඛිං අකත්වා”තිආදි, තෙනාහ “මූලච්ඡේද්දවසෙනා”ති. පකාරතො භණ්ඩානි ආහරති සම්භරති පරිවයති එතෙනාති පාහතං, භණ්ඩමූලං.

දිවසෙ දිවසෙ දාතබ්බහත්තං දෙවසිකහත්තං. “අනුමාසං, අනුපොසථ”න්තිආදිනා දාතබ්බං වෙතනං මාසිකාදිපරිබ්බයං. තස්ස තස්ස කුලානුරූපෙන කම්මානුරූපෙන සුරභාවානුරූපෙනාති පච්චෙකං අනුරූප-සද්දො යොජෙතබ්බො. සෙනාපච්චාදි යානත්තරං. සකකම්මපසුතත්තා, අනුපද්දවත්තා ච ධනධක්ඛ්ඤානං රාසිකො රාසිකාරභුතො. ඛෙමෙන ඨිතාති අනුපද්දවෙන පවත්තා, තෙනාහ “අභයා”ති, කුතොච්ඡි භයරහිතාති අත්ථො.

චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා

339. තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ අනුයන්ති අනුවත්තන්තිති අනුයන්තා, අනුයන්තා එව ආනුයන්තා යථා “අනුභාවො එව ආනුභාවො”ති. අස්සාති රඤ්ඤො. තෙති ආනුයන්තඛත්තියාදයො. අත්තමනා න භවිස්සන්ති “අම්හෙ එත්ථ බහි කරොති”ති. නිබන්ධවිපුලාගමො ගාමො නිගමො, විවඬිසීතමහාආයො මහාගාමොති අත්ථො. ඡනපද-සද්දො හෙට්ඨා වුත්තත්ථො එව. ඡන්තං පකතීතං වසෙන රඤ්ඤො හිතසුඛාහිබුද්ධි, තදෙකදෙසා ච ආනුයන්තාදයොති වුත්තං “යං තුම්භාකං අනුජානනං මම භවෙය්‍යා දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති.

අමා සහ භවන්ති කිච්චෙසුති අමච්චා, රජ්ජකිච්චවොසාසනකා. තෙ පන රඤ්ඤො පියා, සහපවත්තනකා ච භොන්තිති ආහ “පියසභායකා”ති. රඤ්ඤො පරිසති භවාති පාරිසජ්ජා, තෙ පන කෙති ආහ “සෙසා ආණාත්තිකරා”ති, යථාවුත්තආනුයන්තඛත්තියාදී හි අවසෙසා රඤ්ඤො ආණාකරාති අත්ථො. සතිපි දෙය්‍යධම්මෙ ආනුභාවසම්පත්තියා, පරිවාරසම්පත්තියා ච අභාවෙ තාදිසං දාතුං න සක්කා, වුඬ්ඨකාලෙ ච තාදිසානම්පි රාජුතං තදුභයං භායතෙවාති ආහ “මහල්ලකකාලෙ...පෙ.... න සක්කා”ති. අනුමතියාති අනුජානනෙන, පක්ඛාති සපක්ඛා යඤ්ඤස්ස අඬගභුතා. පරික්ඛරොන්තිති පරික්ඛාරා, සම්භාරා. ඉමෙ තස්ස යඤ්ඤස්ස අඬගභුතා පරිවාරා විය භොන්තිති ආහ “පරිවාරා භවන්ති”ති.

අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා

340. යසසාති ආනුභාවෙන, තෙනාහ “ආණායපනසමත්ථකායා”ති. සද්දහතීති “දාතා දාතස්ස ඵලං පච්චනුහොතී”ති පත්තියායති. දාතො සුරොති දාතසුරො දෙය්‍යධම්මෙ ඊසකම්පි සඬගං අකත්වා මුත්තවාගො. ස්වායමත්ථො කම්මස්සකතඤ්ඤාණස්ස තික්ඛවිසදභාවෙන වෙදිතබ්බො, තෙනාහ “න සද්ධාමත්තකෙනෙවා”තිආදි. යස්ස හි කම්මස්සකතා පච්චක්ඛතො විය උපට්ඨාති, සො එවං වුත්තො. යං දානං දෙතීති යං දෙය්‍යධම්මං පරස්ස දෙති. තස්ස පති හුත්වාති තබ්බිසයං ලොහං සුට්ඨු

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා කූටදන්තසුත්තවණ්ණනා
අභිභවන්තො තස්ස අධිපති හුත්වා දෙති අනධිභවනීයත්තා. “න දාසො, න
සභායො”ති වත්වා තදුභයං අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ච දස්සෙතුං “යො
භී”තිආදි වුත්තං. දාසො හුත්වා දෙති තණ්හාය දානස්ස දාසබ්‍යතං
උපගතත්තා. සභායො හුත්වා දෙති තස්ස පියභාවානිස්සජ්ජනතො. සාමී
හුත්වා දෙති තත්ථ තණ්හාදාසබ්‍යතො අත්තානං මොවෙත්වා අභිභුයා
පවත්තනතො. සාමිපරිභොගසදිසා හෙතස්සායං පවත්තතීති.

සමීතපාපා සමණා, බාහිතපාපා බ්‍රාහ්මණා උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන,
පබ්බජ්ජාමත්තසමණා ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණා පන
කපණාදිග්ගහණෙනෙවෙත්ථ ගහිතාති අධිප්පායො. දුග්ගතාති දුක්කරජීවිකං
උපගතා කසිරවුත්තිකා, තෙනාහ “දලිද්දමනුස්සා”ති. අද්ධිකාති
අද්ධානමග්ගගාමිතො. වණ්ඤ්ඤාති දායකානං ගුණකිත්තනවසෙන,
කම්මඵලකිත්තනමුඛෙන ච යාවනකා සෙය්‍යාපාපි නග්ගවරියාදයො,
තෙනාහ “ඉට්ඨං දින්න”න්තිආදි. “පසතමත්ත”න්ති විහිතණ්ඩුලාදිවසෙන
වුත්තං, “සරාවමත්ත”න්ති යාගුහත්තාදිවසෙන. ඔපානං වුව්චති ඔගාහෙත්වා
පාතබ්බතො නදිතළාකාදීනං සබ්බසාධාරණනිත්ථං. ඔපානං විය භූතොති
ඔපානභූතො, තෙනාහ “උදපානභූතො”තිආදි. සුතමෙව සුතජාතන්ති ජාත-
සද්දස්ස අනත්ථත්තරවාචකතමාහ යථා “කොසජාත”න්ති.

අතීතාදිඅත්ථවිත්තනසමත්ථතා නාමස්ස රඤ්ඤො අනුමානවසෙන,
ඉතිකත්තබ්බතාවසෙන ච වෙදිතබ්බා, න බුද්ධානං විය තත්ථ
පච්චක්ඛදස්සිතායාති දස්සෙතුං “අතීතෙ”තිආදි වුත්තං. අඬ්ඬතාදයො තාව
යඤ්ඤස්ස පරික්ඛාරා හොත්තු තෙහි විනා තස්ස අසිජ්ඣනතො, සුජාතතා
සුරූපතා පන කථන්ති ආහ “එතෙහි කිරා”තිආදි. එත්ථ ච කෙචි “යථා
අඬ්ඬතාදයො යඤ්ඤස්ස එකංසතො අඬ්ඬානි, න එවමහිජාතතා, අභිරූපතා
වාති දස්සෙතුං කිරසද්දග්ගහණ”න්ති වදන්ති “අයං දුජ්ජාතො”තිආදි
වචනස්ස අනෙකන්තිකතං මඤ්ඤමානා, තයිදං අසාරං,
සබ්බසාධාරණවසෙන හෙස යඤ්ඤාරම්භො තත්ථ සියා කෙසඤ්චි
තථාපරිචිතක්කොති තස්සාපි අවකාසාභාවාදස්සනත්ථං තථා වුත්තත්තා.
කිර-සද්දො පන තදා බ්‍රාහ්මණෙන විත්තිතාකාරසුවනත්ථො දට්ඨබ්බො.
එවමාදීනීති ආදි-සද්දෙන “අයං විරූපො දලිද්දො අප්පෙසක්ඛො අස්සද්ධො
අප්පස්සුතො අනත්ථඤ්ඤා න මෙධාවී”ති එතෙසං සඬ්ඝහො දට්ඨබ්බො.

වතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා

341. “සුජං පග්ගණන්තාන”න්ති පුරොහිතස්ස සයමෙව
කටචිජුග්ගහණණොනෙන එවං සහත්ථා, සක්කච්චඤ්ච දානෙ යුත්තතා
ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති. එවං දුජ්ජාතස්සාති එත්ථාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව
අත්ථො වෙදිතබ්බො.

342. තිණ්ණං යානානන්ති දානස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානභූතාසු තිසු
භූමිසු, අවත්ථාසුති අත්ථො. වලන්තීති කම්පන්ති පුරිමාකාරෙන න

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා
 තිට්ඨන්ති. කරණත්ථෙති තතියාවිහත්තිඅත්ථෙ. කත්තරි හෙතං සාමිවචනං
 කරණියසද්දාපෙක්ඛාය. “පච්චානුතාපො න කත්තබ්බො”ති වත්වා තස්ස
 අකරණුපායං දස්සෙතුං “පුබ්බවෙනනා පන අවලා පතිට්ඨපෙතබ්බා”ති
 චුත්තං. තත්ථ අවලාති දළ්භා කෙනචි අසංභීරා. පතිට්ඨපෙතබ්බාති
 සුපතිට්ඨිතා කාතබ්බා. එවං කරණෙන හි යථා තං දානං සම්පති යථාධිප්පායං
 නිප්පජ්ජති, එවං ආයතිමිපි විපුලඵලතායාති ආහ “එවඤ්ඤි දානං මහජ්ඵලං
 භොතිති දස්සෙති”ති, විජ්ජට්ඨසාරෙන අනුපක්කිලිට්ඨභාවතො.
 මුඤ්චවෙනනාති පරිච්චාගවෙනනා. තස්සා නිව්වලභාවො නාම මුත්තවාගතා
 පුබ්බාහිසඬ්ඛාරවසෙන උළාරභාවො, සමනුස්සරණවෙනනාය පන
 නිව්වලභාවො “අහො මයා දානං දින්තං සාධු සුට්ඨු”ති තස්ස සක්කච්චං
 පච්චවෙක්ඛණාවසෙන වෙදිතබ්බො. තථා අකරොන්තස්සාති
 මුඤ්චවෙනනං, තත්ථ පච්චාසමනුස්සරණවෙනනඤ්ච චුත්තතයෙන නිව්වලං
 අකරොන්තස්ස විජ්ජට්ඨසාරං උප්පාදෙන්තස්ස. ඛෙත්තවිසෙසෙ පරිච්චාගස්ස
 කතත්තා ලද්ධෙසුපි උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නාපි නමති. යථා කථන්ති
 ආහ “මහාරොරුචං උපපන්නස්ස සෙට්ඨිගහපතිනො වියා”ති.

සො කිර තගරසිබ්බං පච්චෙකඛුද්ධං අත්තනො ගෙහද්වාරෙ පිණ්ඩාය
 යීතං දිස්වා “ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපාතං දෙහි”ති හරියං ආණාපෙත්වා
 රාජුපට්ඨානත්ථං පක්කාමි. සෙට්ඨිහරියා සජ්ජඤ්ඤජාතිකා, සා චිත්තෙසි
 “මයා එත්තකෙන කාලෙන ‘ඉමස්ස දෙථා’ති වචනමත්තං පිස්ස න
 සුතපුබ්බං, අයඤ්ච මඤ්ඤෙ අහොසි පච්චෙකසම්බුද්ධො, යථා තථා අදත්වා
 පණීතං පිණ්ඩපාතං දස්සාමි”ති උපගන්ත්වා පච්චෙකසම්බුද්ධං
 පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ආදාය අත්තොනිවෙසනෙ
 පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙත්වා පරිසුද්ධෙහි සාලිතණ්ඩුලෙහි හත්තං
 සම්පාදෙන්වා තදනුරූපං බාදනීයං, බ්‍යඤ්ජනං, සුපෙය්‍යඤ්ච අභිසඬ්ඛරිත්වා
 බහි ගන්ධෙහි අලඬ්ඛරිත්වා පච්චෙකසම්බුද්ධස්ස හත්ථෙසු පතිට්ඨපෙත්වා
 වන්දි. පච්චෙකඛුද්ධො “අඤ්ඤෙසමිපි පච්චෙකඛුද්ධානං සඬ්ගහං
 කර්ස්සාමි”ති අපරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සොපි බො
 සෙට්ඨි රාජුපට්ඨානං කත්වා ආගච්ඡන්තො පච්චෙකඛුද්ධං දිස්වා අහං
 “තුම්භාකං පිණ්ඩපාතං දෙථා”ති වත්වා පක්කන්තො, අපි වො ලද්ධො
 පිණ්ඩපාතොති. ආම සෙට්ඨි ලද්ධොති. “පස්සාමා”ති ගීවං උක්ඛිපිත්වා
 ඔලොකෙසි. අථස්ස පිණ්ඩපාතගන්ධො උට්ඨහිත්වා නාසපුටං පුරෙසි. සො
 “මහා වත මෙ ධනබ්‍යයො ජාතො”ති චිත්තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො
 පච්ඡා විජ්ජට්ඨසාරී අහොසි. විජ්ජට්ඨසාරස්ස පන උප්පන්නාකාරො
 “වරමෙත”න්තිආදිනා (සං. නි. 1.131) පාළියං ආගතොයෙව. භාතු පනායං
 එකං පුත්තකං සාපතෙය්‍යකාරණා ජීවිතා වොරොපෙසි, තෙන මහාරොරුචං
 උපපන්නො. පිණ්ඩපාතදානෙන පනෙස සත්තක්ඛත්තුං සුග්ගතිං සග්ගං
 ලොකං උපපන්නො, සත්තක්ඛත්තුමෙව ච සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තො, න
 වාස්ස උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නමි, තෙන චුත්තං “නාපි උළාරෙසු
 භොගෙසු චිත්තං නමති”ති.

343. ආකරොති අත්තනො අනුරූපතාය සමරියාදං සපරිච්ඡෙදං ඵලං නිබ්බත්තෙතීති ආකාරො, කාරණන්ති ආහ “දසහි ආකාරෙහිති දසහි කාරණෙහි”ති. පටිග්ගාහකතො වාති බලවතරො හුත්වා උප්පජ්ජමානො පටිග්ගාහකතොව උප්පජ්ජති, ඉතරො පන දෙයාධම්මතො, පරිවාරජනතොපි උප්පජ්ජෙය්‍යෙව. උප්පජ්ජිතුං යුත්තන්ති උප්පජ්ජනාරහං. තෙසංයෙව පාණාතිපාතීනං. යජනං නාමෙත්ථ දානං අධිජ්ජෙතං, න අග්ගිජුහනන්ති ආහ “යජනං භවන්ති දෙතු භව”න්ති. විස්සජ්ජතුති මුත්තවාගවසෙන විස්සජ්ජතු. අබ්භන්තරන්ති අජ්ඣන්තං, සකසන්තානෙති අත්ථො.

344. හෙට්ඨා සොළස පරික්ඛාරා වුත්තා යඤ්ඤස්ස තෙ වත්ථුං කත්වා, ඉධ පන සන්දස්සනාදිවසෙන අනුමොදනාය ආරද්ධන්තා වුත්තං “සොළසහි ආකාරෙහි”ති. දස්සෙත්වා අත්තනො දෙසනානුභාවෙන පච්චක්ඛතො විය ඵලං දස්සෙත්වා, අනෙකචාරං පන කථනතො ච ආමෙඛිතවචනං. තමත්ථන්ති යථාවුත්තං දානඵලවසෙන කම්මඵලසම්බන්ධං. සමාදපෙත්වාති සුතමත්තමෙව අකත්වා යථා රාජා තමත්ථං සම්මදෙව ආදියති චිත්තෙ කරොන්තො සුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හාති, තථා සක්කච්චං ආදාපෙත්වා. ආමෙඛිතකාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

“විජ්ජපිසාරවිනොදනෙනා”ති ඉදං නිදස්සනමත්තං ලොහදොසමොහඉස්සාමච්ඡරියමානාදයොපි හි දානචිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, තෙසං විනොදනෙනපි තං සමුත්තෙජ්ජිතං නාම හොති තික්ඛවිසද්භාවජ්ජත්තිතො. ආසන්නතරභාවතො වා විජ්ජපිසාරස්ස තබ්බිනොදනමෙව ගහිතං, පවත්තිතෙපි හි දානෙ තස්ස සම්භවතො. යාථාවතො විජ්ජමානෙහි ගුණෙහි තුට්ඨපහට්ඨභාවාපාදනං සම්පහංසනන්ති ආහ “සුන්දරං තෙ...පෙ.... ථුතිං කත්වා කට්ඨෙසි”ති. ධම්මතොති සච්චතො. සච්චඤ්ඤි ධම්මතො අනපෙතන්තා ධම්මං, උපසමවරියාභාවතො සමං, යුත්තභාවෙන කාරණන්ති ච වුච්චතීති.

345. තස්මිං යඤ්ඤෙ රුක්ඛනිණ්ණච්ඡෙදොපි නාම නාහොසි, කුතො පාණවධොති පාණවධාභාවස්සෙව දළ්ඞිකරණත්ථං සබ්බසො විපරිතගාභාවිදුස්සිතඤ්ඤවස්ස දස්සෙතුං පාළියං “නෙව ගාවො හඤ්ඤිංසු”ති ආදිං වත්වාපි “න රුක්ඛා ඡ්ජ්ජිංසු”තිආදි වුත්තං, තෙනාහ “කිං පන ගාවො”තිආදි. බරිහිසත්ථායාති පරිච්ඡෙදනත්ථාය. වනමාලාසඬ්ඛෙපෙනාති වනපුජ්ජෙහි ගන්ථිතමාලානියාමෙන. භූමියං වා පත්ථරන්තීති වෙදිභූමිං පරික්ඛිපන්තා තත්ථ පත්ථරන්ති. අන්තොගෙහදාසාදයොති අන්තොජාතධනක්කීතකරමරානීතසයංදාසා. පුබ්බමෙවාති භතීකරණතො පගෙව. ගහෙත්වා කරොන්තීති දිවසෙ දිවසෙ ගහෙත්වා කරොන්ති. තජ්ජිතාති ගජ්ජිතා. පියසමුදාවාරෙනෙවාති ඉට්ඨවචනෙනෙව. ථාණිතෙන වෙවාති ඵත්ථ ච-සද්දො අවුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන පණිතපණිතානං

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටීකා කූටදන්තසුත්තවණ්ණනා
 නානප්පකාරානං බාදනීයභොජනීයාදීනඤ්චෙව
 චත්ථමාලාගන්ධවිලෙපන යානසෙය්‍යාදීනඤ්ච සඬිගභො දට්ඨබ්බො,
 තෙනාහ “පණීතෙහි සප්පිතෙලාදිසම්මිස්සෙහෙවා”ති ආදි.

346. සං නාම ධනං, තස්ස පතීති සපති, ධනවා.
 දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකහිතාවහත්තා තස්ස හිතන්ති සාපතෙය්‍යං, තදෙව
 ධනං. තෙනාහ “පඤ්ඤානං සාපතෙය්‍යං ආදායාති බහුං ධනං ගහෙත්වා”ති.
 ගාමභාගෙනාති සඬිකිත්තනවසෙන ගාමෙ වා ගහෙතබ්බභාගෙන.

347. “යාගුං පිවිත්වා”ති යාගුසීසෙන පාතරාසභොජනමාහ.
 පුරත්ථිමෙන යඤ්ඤවාටස්සාති රඤ්ඤො දානසාලාය නාතිදුරෙ
 පුරත්ථිමදිසාහාගෙනි අත්ථො, යතො තත්ථ පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා
 අකිලන්තරූපායෙව සායන්තෙ සාලං පාපුණන්ති “දක්ඛිණෙන
 යඤ්ඤවාටස්සා”ති ආදිසුපි ඵසෙව නයො.

348. පරිභාරෙනාති භගවන්තං ගරුං කත්වා අගාරවපරිභාරෙන.

නිව්වදානඅනුකූලයඤ්ඤවණ්ණනා

349. උට්ඨාය සමුට්ඨායාති දානෙ උට්ඨානවීරියං සක්කච්චං කත්වා.
 අප්පසම්භාරතරොති අතිවිය පරිත්තසම්භාරො. සමාරභීයති යඤ්ඤො
 ඵතෙහීති සමාරම්භා, සම්භාරසම්භරණවසෙන පවත්තසත්තපිළා.
 අප්පට්ඨතරොති පන අතිවිය අප්පකිච්චොති අත්ථො. විපාකසඤ්ඤිතං
 අතිසයෙන මහන්තං සදිසඵලං ඵතස්සාති මහජ්ඵලතරො. උදයසඤ්ඤිතං
 අතිසයෙන මහන්තං නිස්සන්දාදිඵලං ඵතස්සාති මහානිසංසතරො.
 ධූවදානානීති ධූවානි ටීරානි අවිජින්නානි කත්වා දාතබ්බදානානි.
 අනුකූලයඤ්ඤානීති අනුකූලං කුලානුක්කමං උපාදාය දාතබ්බදානානි,
 තෙනාහ “අම්භාක”න්ති ආදි. නිබද්ධදානානීති නිබන්ධෙත්වා නියමෙත්වා
 පවෙණිවසෙන පවත්තිතදානානි.

හත්ථිදන්තෙන පවත්තිතා දන්තමයසලාකා, යත්ථ දායකානං නාමං
 අඬිකන්ති. රඤ්ඤොති සෙනවාහනරඤ්ඤො.

ආදීනීති ආදි-සද්දෙන “සෙනො විය මංසපෙසිං කස්මා ඔක්ඛන්දිත්වා
 ගණ්භාසී”ති ඵවමාදීනං සඬිගභො.
 පුබ්බචෙතනාමුඤ්චචෙතනාඅපරචෙතනාසම්පත්තියා දායකස්ස වසෙන තිණි
 අඬිගානි, විතරාගතාවිතදොසතාවිතමොහතාපටිපත්තියා දක්ඛිණෙය්‍යස්ස
 වසෙන තිණිති ඵවං ඡළඬිගසමන්තාගතාය දක්ඛිණාය. අපරාපරං
 උප්පජ්ජනකචෙතනාවසෙන මහානදී විය, මහොසො විය ව ඉතො විතො ව
 අභිසන්දිත්වා ඔක්ඛන්දිත්වා පවත්තියා පුඤ්ඤමෙව පුඤ්ඤාභිසන්දො.

350. කිච්චපරියොසානං නත්ථී දිවසෙ දිවසෙ දායකස්ස
 බ්‍යාපාරාපජ්ජනතො, තෙනාහ “එකෙනා”තිආදි. කිච්චපරියොසානං අත්ථී
 යථාරද්ධස්ස ආවාසස්ස කතිපයෙනාපි කාලෙන පරිසමාපෙතබ්බතො,
 තෙනාහ “පණ්ණසාල”න්තිආදි. සුත්තන්තපරියායෙනාති
 සුත්තන්තපාළිනායෙන. (ම. නි. 1.12, 13; අ. නි. 2.58) නව ආනිසංසාති
 සීතපටිසාතාදයො පටිසල්ලානාරාමපරියොසානා නව උදයා. අප්පමත්තතාය
 වෙනෙ වුත්තා.

යස්මා ආවාසං දෙන්තෙන නාම සබ්බමිපි පච්චයජාතං දින්තමෙව
 හොති. ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සපි
 ඡායුදකසම්පන්නං ආරාමං පටිසිත්වා න්හායින්වා පතිස්සයෙ මුහුත්තං
 නිපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය නිසින්තස්ස කායෙ බලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය
 හොති. ඛෙ විවරන්තස්ස ච කායෙ වණ්ණධාතු වාතාතපෙහි කිලමති,
 පතිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිධාය මුහුත්තං නිපන්තස්ස විසභාගසන්තති
 වූපසම්මති, සභාගසන්තති පතිට්ඨාති, වණ්ණධාතු ආහරින්වා පක්ඛිත්තා විය
 හොති. ඛෙ විවරන්තස්ස ච පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති,
 සරිසපාදිපරිස්සයා වෙව වොරහයඤ්ච උප්පජ්ජති, පතිස්සයං පටිසිත්වා
 ද්වාරං පිධාය නිපන්තස්ස සබ්බෙ තෙ පරිස්සයා න හොන්ති,
 සජ්ඣායන්තස්ස ධම්මපිතිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තස්ස
 උපසම්පුබ්බඤ්ච උප්පජ්ජති ඛෙද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො. ඛෙ විවරන්තස්ස ච
 කායෙ සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පටිසනක්ඛණ්ණ
 මඤ්චපීඨාදීනි න පඤ්ඤායන්ති, මුහුත්තං නිසින්තස්ස පන අක්ඛිතං පසාදො
 ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරවාතපානමඤ්චපීඨාදීනි
 පඤ්ඤායන්ති. එතස්මිඤ්ච ආවාසෙ වසන්තං දිස්වා මනුස්සා චතුහි
 පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති. තෙන වුත්තං “ආවාසං දෙන්තෙන නාම
 සබ්බමිපි පච්චයජාතං දින්තමෙව හොති”ති, තස්මා එතෙ යථාවුත්තා
 සබ්බමිපි ආනිසංසා වෙදිතබ්බා. තෙන වුත්තං “අප්පමත්තතාය වෙනෙ
 වුත්තා”ති.

සීතන්ති අජ්ඣන්තං ධාතුක්ඛොභවසෙන වා ඛෙද්ධා
 උතුච්චරිණාමවසෙන වා උප්පජ්ජනකසීතං. උණ්හන්ති අග්ගිසන්තාපං,
 තස්ස වනඩාහාදීසු (වනදාහාදීසු වා සාරත්ථ. ටී. වුළුවග්ග 3.295) සම්භවො
 වෙදිතබ්බො. පටිහන්තීති පටිබාහති, යථා තදුහයවසෙන කායචිත්තානං
 බාධනං න හොති, එවං කරොති. සීතුණ්හබ්බාහතෙ හි සරීරෙ
 වික්ඛිත්තවිත්තො හික්ඛු යොනියො පදහිතුං න සක්කොති. වාළුමිගානීති
 සීහබ්‍යග්ගසාදිවණ්ඩමිගෙ. ගුත්තසෙනාසනඤ්චි ආරඤ්ඤකම්පි පටිසිත්වා
 ද්වාරං පිධාය නිසින්තස්ස තෙ පරිස්සයා න හොන්තීති. සරිසපෙති යෙ කෙච්චි
 සරන්තෙ ගච්ඡන්තෙ දීඝජාතිකෙ සප්පාදිකෙ. මකසෙති
 නිදස්සනමත්තමෙතං, ඩංසාදීනමිපි එතෙස්වෙව (එතනෙව සාරත්ථ. ටී.
 වුළුවග්ග 3.295) සඬගහො දට්ඨබ්බො. සිසිරෙති සිසිරකාලවසෙන,

සත්තාභවද්දලිකාදිවසෙන ච උප්පන්නෙ සිසිරසම්ඵස්සෙ. වුට්ඨියොති යදා තදා උප්පන්නා වස්සවුට්ඨියො පටිභනතීති යොජනා.

වාතාතපො ඝොරොති රුක්ඛගච්ඡාදීනං. උම්මුලභඤ්ජනාදිවසෙන පවත්තියා ඝොරො සරජඅරජාදිහෙදො වාතො වෙච ගිම්භපරිලාභසමයෙසු උප්පත්තියා ඝොරො සුරියාතපො ච. පටිභඤ්ඤතීති පටිබාහීයති. ලෙණත්ථන්ති නානාරම්මණතො චිත්තං නිවත්තෙන්වා පටිසල්ලානාරාමත්ථං. සුඛත්ථන්ති චුත්තපරිස්සයාභාවෙන ඵාසුචිභාරත්ථං. කුමාසිතුන්ති අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තං උපනිබන්ධිත්වා උපනිජ්ඣාසිතුං. විපස්සිතුන්ති අනිච්චාදිතො සඬබ්බරෙ සම්මසිතුං.

විභාරෙති පතිස්සයෙ. කාරයෙති කාරාපෙය්‍ය. රම්මෙති මනොරමෙ නිවාසසුඛෙ. වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙති කාරෙත්වා පන එත්ථ විභාරෙසු බහුස්සුතෙ සීලවත්තෙ කල්‍යාණධම්මෙ නිවාසෙය්‍ය, තෙ නිවාසෙන්තො පන තෙසං බහුස්සුතානං යථා පච්චයෙහි කිලමටො න භොති, එවං අන්තඤ්ච පානඤ්ච වත්ථසෙනාසනානි ච දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු අජ්ඣාසයසම්පන්නෙසු කම්මකම්මඵලානං, රතනත්තයගුණානඤ්ච සද්දහනෙන විජ්ජසන්නෙන වෙනසා.

ඉදාති ගහට්ඨපබ්බජිතානං අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරිතං දස්සෙතුං. “තෙ තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ තෙති බහුස්සුතා. තස්සාති උපාසකස්ස. ධම්මං දෙසෙන්තීති සකලවට්ටදුක්ඛපනුදනං සද්ධම්මං දෙසෙන්ති. යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤායාති සො උපාසකො යං සද්ධම්මං ඉමස්මිං සාසනෙ සම්මාපටිපජ්ජනෙන ජානිත්වා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අනාසවො හුත්වා පරිනිබ්බාති එකාදසග්ගිවුපසමෙන සිති භවති.

සීතපටිසාතාදයො විපස්සනාවසානා තෙරස, අන්තාදිලාභො, ධම්මස්සවනං, ධම්මාවබ්බොධො, පරිනිබ්බානන්ති එවං සත්තරස.

351. අත්තනො සත්තකාති අත්තනියා. දුප්පරිච්චජනං ලොභං නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තස්ස. සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා සන්තිකෙති යොජනා. තත්ථාති යථාගහිතෙ සරණං. නත්ථී පුනප්පුනං කත්තබ්බතා විඤ්ඤාජාතිකස්සාති අධිජ්ජායො. “ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤ”න්ති “සවෙ ත්ථං න යථාගහිතං සරණං භින්දිස්සති, එවාහං තං මාරෙමි”ති යදිපි කොචි තිණ්හෙන සත්ථෙත ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, තථාපි “නෙවාහං බුද්ධං න බුද්ධොති, ධම්මං න ධම්මොති, සඬ්ඝං න සඬ්ඝොති වදාමි”ති දළ්භතරං කත්වා ගහිතසරණස්ස වසෙන චුත්තං.

352. සරණං උපගතෙන කායවාචාවිත්තෙහි සක්කච්චං වත්ථුත්තයපුජා කාතබ්බා, තත්ථ ච සංකිලෙසො පරිහනිතබ්බො, සික්ඛාපදානි පන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා කූටදන්තසුත්තවණ්ණනා
සමාදානමත්තං, සම්පත්තවත්ථුතො විරමණමත්තඤ්චාති සරණගමනතො
සීලස්ස අප්පට්ඨතරතා, අප්පසමාරම්භතරතා ච වෙදිතබ්බා. සබ්බෙසං
සත්තානං ජීවිතදානාදිනා දණ්ඩනිධානතො,
සකලලොකියලොකුත්තරගුණාධිට්ඨානතො වස්ස
මහප්ඵලමහානිසංසතරතා දට්ඨබ්බා.

වක්ඛමානනායෙන ච වෙරහෙතුතාය වෙරං වුවචති
පාණාතිපාතාදිපාපධම්මො, තං මණති “මයි ඉධ ධීතාය කථං ආගච්ඡි”ති
තජ්ජෙත්ති විය නිහරතීති වෙරමණී, තතො වා පාපධම්මතො විරමති
එතායාති “විරමණී”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනායෙන ඉකාරස්ස එකාරං
කත්වා “වෙරමණී”ති වුත්තා. අසමාදින්නසීලස්ස සම්පත්තතො
යථාඋපට්ඨිතවීතික්කම්තබ්බවත්ථුතො විරති සම්පත්තවිරති. සමාදානවසෙන
උප්පන්නා විරති සමාදානවිරති. සෙතු වුවචති අරියමග්ගො, තප්පරියාපන්නා
හුත්වා පාපධම්මානං සමුච්ඡෙදවසෙන සාතනවිරති සෙතුසාතවිරති. ඉදානි
තිස්සො විරතියො සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පරිහරතීති
අවිතික්කමවසෙන පරිවජ්ජෙති. න හනාමිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො,
තෙන “අදින්නං නාදියාමී”ති එවං ආදීනං සඬගහො, වා-සද්දෙන වා,
තෙනාහ “සික්ඛාපදානි ගණ්හන්තස්සා”ති.

මග්ගසම්පයුත්තාති සම්මාදිට්ඨියාදිමග්ගසම්පයුත්තා. ඉදානි තාසං
විරතීනං ආරම්මණතො විහාගං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පුරිමා
ද්වෙති සම්පත්තසමාදානවිරතියො. පච්ඡිමාති සෙතුසාතවිරති. සබ්බානිපි
භින්නානි හොත්ති එකජ්ඣං සමාදින්නත්තා. තදෙව භිජ්ජති විසුං විසුං
සමාදින්නත්තා. ගහට්ඨවසෙන වෙතං වුත්තං. හෙදො නාම නත්ථී
පටිපක්ඛසමුච්ඡින්නදනෙන අකුප්පසභාවත්තා, තෙනාහ “භවන්තරෙපි”ති.
යොනිසිද්ධන්ති මනුස්සතිරච්ඡානානං උද්ධං තිරියමෙව දීඝතා විය
ජාතිසිද්ධන්ති අත්ථො. බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ බොධිසත්තමාතුසීලං විය
ධම්මතාය සභාවෙනෙව සිද්ධං ධම්මතාසිද්ධං, මග්ගධම්මතාය වා
අරියමග්ගානුභාවෙන සිද්ධං ධම්මතාසිද්ධං. දිට්ඨිඋජ්ජකරණං නාම භාරියං
දුක්ඛං, තස්මා සරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානතො මහට්ඨතරමෙව, න
අප්පට්ඨතරන්ති අධිප්පායො. යථා තථා වා ගණ්හන්තස්සාපිති ආදරගාරවං
අකත්වා සමාදියන්තස්සාපි. සාධුකං ගණ්හන්තස්සාපිති සක්කච්චං සීලානි
සමාදියන්තස්සාපි, න දිගුණං, තිගුණං වා උස්සාහො කරණියො.

අභයදානතාය සීලස්ස දානභාවො, අනවසෙසං වා සත්තනිකායං දයති
තෙන රක්ඛතීති දානං, සීලං. “අග්ගානී”ති ඤාතත්තා අග්ගඤ්ඤානී.
විරරත්තතාය ඤාතත්තා රත්තඤ්ඤානී. “අරියානං සාධුනං වංසානී”ති
ඤාතත්තා වංසඤ්ඤානී. “පොරාණානී”තිආදීසු පුරිමානං එතානි
පොරාණානී. සබ්බෙසො කෙනවිපි පකාරෙන සාධුහි න කිණ්ණානි න
බිත්තානි න ඡඩ්ඨිතානිති අසඬකිණ්ණානී. අයඤ්ච නයො නෙසං යථා

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා කූටදන්තසුත්තවණ්ණනා
 අතීතෙ, එවං එතරහි, අනාගතෙ චාති ආහ “අසඬිකිණ්ණපුබ්බානි න
 සඬිකියන්ති න සඬිකිසිස්සන්ති”ති. තතො එව අප්පජිකුට්ඨානි න
 පටික්ඛිත්තානි. න හි කදාවිපි විඤ්ඤ සමණව්‍යාභ්මණා හිංසාදිපාපධම්මං
 අනුජානන්ති. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙතීති සබ්බෙසු භූතෙසු
 නිහිතදණ්ඩත්තා සකලස්සපි සත්තනිකායස්ස භයාභාවං දෙති. න හි
 අරියසාවකතො කස්සපි භයං භොති. අවෙරන්ති වෙරාභාවං.
 අඛ්‍යාපජ්ඣන්ති නිද්දක්ඛනං.

නනු ච පඤ්චසීලං සබ්බකාලිකං, න ච එකන්තතො විමුත්තායතනං,
 සරණගමනං පන බුද්ධුප්පාදහෙතුකං, එකන්තවිමුත්තායතනඤ්ච, තත්ථ
 කථං සරණාගමනතො පඤ්චසීලස්ස මහජ්ඵලතාති ආහ “කිඤ්චාපී”තිආදී.
 ඡෙට්ඨකන්ති උත්තමං. “සරණගමනෙයෙව පතිට්ඨායා”ති ඉමිනා තස්ස
 සීලස්ස සරණගමනෙන අභිසම්බතතමාහ.

353. ඊදිසමෙවාති එවං සංකිලෙසං පටිපක්ඛමෙව හුත්වා. හෙට්ඨා
 වුත්තෙහි ගුණෙහිති එත්ථ හෙට්ඨා වුත්තගුණා නාම සරණගමනං,
 සීලසම්පදා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතාති එවං ආදයො. පට්ඨමජ්ඣානං
 නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමතීති යොජනා. තාතීති පට්ඨමජ්ඣානාදීති.
 “පට්ඨමජ්ඣාන”න්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසො අයන්ති ආහ “එකං කප්ප”න්ති,
 එකං මහාකප්පන්ති අත්ථො. හීනං පන පට්ඨමජ්ඣානං, මජ්ඣමඤ්ච
 අසඬිබ්‍යායාකප්පස්ස තතියං භාගං, උපඬ්ඨකප්පඤ්ච ආයුං දෙති. “දුතියං
 අට්ඨකප්පෙ”ති ආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො,
 මහාකප්පවසෙනෙව ච ගහෙතබ්බං. යස්මා චා පණිතානියෙවෙත්ථ ඝාතානි
 අධිප්පෙතානි මහජ්ඵලතරභාවදස්සනපරත්තා දෙසනාය, තස්මා
 “පට්ඨමජ්ඣානං එකං කප්ප”න්තිආදී වුත්තං. තදෙවාති චතුත්ථමජ්ඣානමෙව.
 යදි එවං කථං ආරුප්පතාති ආහ “ආකාසානඤ්චායතනාදී”තිආදී.

සම්මදෙව නිව්චසඤ්ඤාදිපටිපක්ඛවිධමනවසෙන පවත්තමානා
 පුබ්බභාගියෙ එව බොධිපක්ඛියධම්මෙ සම්මානෙන්ති විපස්සනා
 විපස්සකස්ස අනප්පකං පිතිසොමනස්සං සමාවහතීති ආහ
 “විපස්සනා...පෙ.... අභාවා”ති. තෙනාහ භගවා –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
 ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

යස්මා අයං දෙසනා ඉමිනා අනුක්කමෙන ඉමානි ඤාණානි
 නිබ්බත්තෙන්තස්ස වසෙන පවත්තිතා, තස්මා “විපස්සනාඤාණෙ පතිට්ඨාය
 නිබ්බත්තෙන්තො”ති හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමං උපරිමස්ස උපරිමස්ස
 පතිට්ඨාභූතං කත්වා වුත්තං. සමානරූපනිම්මානං නාම මනොමයිද්ධියා
 අඤ්ඤෙහි අසාධාරණකිව්චන්ති ආහ “අත්තතො...පෙ.... මහජ්ඵලා”ති.
 විකුබ්බනදස්සනසමත්ථතායාති හත්ථිඅස්සාදිවිවිධරූපකරණං විකුබ්බනං,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා කූටදන්තසුත්තවණ්ණනා
 තස්ස දස්සනසමත්ථභාවෙන. ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං නාම පුරිමජාතීසු
 ඉච්ඡිතිච්ඡිතො ඛන්ධජ්ජදෙසො. සමාපෙන්නොති පරියොසාපෙන්නො.

කූටදන්තඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථාවණ්ණනා

354-8. සබ්බෙ තෙ පාණයොති “සත්ත ව උසහසනානී”තිආදිනා
 චුත්තෙ සබ්බෙ පාණිනො. ආකුලභාවොති භගවතො සන්තිකෙ ධම්මස්ස
 සුතත්තා පාණිසු අනුද්දයං උපට්ඨපෙත්වා ධීතස්ස “කථඤ්ඤි නාම මයා තාව
 බහු පාණිනො මාරණත්ථාය ඛන්ධාපිතා”ති චිත්තෙ පරිබ්‍යාකුලභාවො
 උදපාදි. සුත්වාති “ඛන්ධනතො මොචිතා”ති සුත්වා. කාමච්ඡන්දවිගමෙන
 කල්ලචිත්තතා අරොගචිත්තතා, බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන
 මුදුචිත්තතා අකලීනචිත්තතා, උද්ධව්වකුක්කුච්චජ්ජභානෙන
 වික්ඛෙපවිගමනතො විනීවරණචිත්තතා තෙහි න පිහිතචිත්තතා,
 ලීනමිද්ධවිගමෙන උදග්ගචිත්තතා සංපග්ගණ්භනවසෙන අලීනචිත්තතා,
 විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපට්ඨත්තියා අධිමුත්තතාය පසන්නචිත්තතා ව
 භොතීති ආහ “කල්ලචිත්තන්තිආදි අනුපුබ්බිකථානුභාවෙන
 වික්ඛම්භිතනීවරණං සන්ධාය චුත්ත”න්ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො
 අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කූටදන්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

6. මහාලිපුත්තවණ්ණනා

බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා

359. පුනඡ්ඡුනං විසාලිභාවුපගමනතොති පුබ්බෙ කිර පුත්තධීතුචසෙන ද්වෙ ද්වෙ හුත්වා සොළසක්ඛත්තුං ජානානං ලිච්ඡවීරාජකුමාරානං සපරිවාරානං අනුක්කමෙනෙව වඩ්ඪන්තානං නිවාසනට්ඨානාරාමියානපොක්ඛරණීආදීනං පතිට්ඨානස්ස අප්පභොනකතාය නගරං තික්ඛත්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු, තෙනස්ස පුනඡ්ඡුනං විසාලිභාවං ගතත්තා “වෙසාලී” ත්වෙව නාමං ජාතං, තෙන චුත්තං “පුනඡ්ඡුනං විසාලිභාවුපගමනතො වෙසාලීති ලද්ධනාමකෙ නගරෙ”ති. සයංජාතන්ති සයමෙව ජාතං අරොපිමං. මහන්තභාවෙනෙවාති රුක්ඛගච්ඡානං, ධීතොකාසස්ස ච මහන්තභාවෙන, තෙනාහ “භිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං හුත්වා”ති. කූටාගාරසාලාසඬ්ඛෙපෙනාති හංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කූටාගාරසාලානියාමෙන. කොසලෙසු ජාතා, හවා වා, තං වා රට්ඨං නිවාසො එතෙසන්ති කොසලකා. එවං මාගධකා වෙදිතබ්බා. යස්ස අකරණෙ පුග්ගලො මහාජානියො හොති, තං කරණං අරහතීති කරණීයං තෙන කරණීයෙන, තෙනාහ “අවස්සං කත්තබ්බකම්මෙනා”ති. තං කිච්චන්ති වුවචති සති සමවායෙ කාතබ්බතො.

360. යා බුද්ධානං උප්පජ්ජනාරහා නානත්තසඤ්ඤා, තාසං වසෙන නානාරම්මණාවාරතො. සම්භවන්තස්සෙව පටිසෙධො. පටික්කම්මාති නිවත්තිත්වා තථා චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා. සල්ලීනොති ක්කානසමාපත්තියා එකත්තාරම්මණං අල්ලීනො.

ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවීවත්ථුවණ්ණනා

361. අද්ධොට්ඨතායාති තස්ස කිර උත්තරොට්ඨං අප්පකතාය තිරියං ඵාලෙත්වා අපනීතද්ධං විය බායති වත්තාරො දන්තෙ, ද්වෙ ච දායා න ඡාදෙති, තෙන නං “ඔට්ඨද්ධො”ති වොහරන්ති. අයං කිර උපාසකො සද්ධො පසන්තො දායකො දානපති බුද්ධමාමකො ධම්මමාමකො සඬ්ඝමාමකො, තෙනාහ පුරෙහත්තන්තිආදි.

362. සාසනෙ යුත්තපයුත්තොති භාවනං අනුයුත්තො. සබ්බත්ථ සීහසමානචුත්තිනොපි භගවතො පරිසාය මහන්තෙ සති තදජ්ඣාසයානුරූපං පවත්තියමානාය ධම්මදෙසනාය විසෙසො හොතීති ආහ “මහන්තෙන උස්සාහෙන ධම්මං දෙසෙස්සතී”ති.

“විස්සාසිකො”ති වත්වා තමස්ස විස්සාසිකභාවං විභාවෙතුං “අයඤ්ඡී”තිආදි චුත්තං. ථෙරස්ස ඛිණා සවස්සසතො ආලසියභාවො “අප්පභීතො”ති න වත්තබ්බො, වාසනාලෙසං පන උපාදායාහ “ඊසකං අප්පභීතො විය හොතී”ති. න භි සාවකානං සවාසනා කිලෙසා පභියන්ති.

363. විනෙයාජනානුරොධෙන බුද්ධානං පාටිභාරියවිජම්භනං භොතීති වුත්තං “අථ ඛො භගවා”තිආදි, තෙනෙවාහ “සංසුචිතනික්ඛමනො”ති. ගන්ධකුටිතො නික්ඛමනවෙලායඤ්ඨි ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො ආවෙළාවෙළායමලායමලා හුත්වා සවිසෙසා පහස්සරා විනිච්ඡරිංසු.

364. තතො පරන්ති “භියො”ති වුත්තදිවසතො අනන්තරං පරං පුරිමතරං අතිසයෙන පුරිමන්තා. ඉති ඉමෙසු ද්විසු වචන්ටීතො යථාක්කමං පුරිමපුරිමතරභාවො. එවං සන්තෙපි යදෙන්ථ “පුරිමතර”න්ති වුත්තං, තතො පහුති යං යං ඔරං, තං තං පුරිමං, යං යං පරං, තං තං පුරිමතරං, ඔරපාරභාවස්ස විය පුරිමපුරිමතරභාවස්ස ච අපෙක්ඛාසිද්ධිතො, තෙනාහ “තතො පටියායා”තිආදි. මූලදිවසතො පටියායාතිආදිදිවසතො පටියාය. අග්ගන්ති පයමං. තං පනෙන්ථ පරා අතීතා කොටි භොතීති ආහ “පරකොටිං කත්වා”ති. යං-සද්දෙයොගෙන වායං “විහරාමී”ති වත්තමානප්පයොගො, අත්ථො පන අතීතකාලවසෙනෙව වෙදිතබ්බො, තෙනාහ “විහාසින්ති වුත්තං භොතී”ති. පයමවිකප්පෙ “විහරාමී”ති පදස්ස “යදග්ගෙ”ති ඉමිනා උජුකං සම්බන්ධො දස්සිතො, දුතියවිකප්පෙ පන “තීණි වස්සානී”ති ඉමිනාපි.

පියජාතිකානීති ඉටියසභාවානි. සාතජාතිකානීති මධුරසභාවානි. මධුරං වියාති හි “මධුර”න්ති වුවචති මනොරමං යං කිඤ්චි. කාමුපසඤ්ඨිතානීති ආරම්මණං කරොන්තෙන කාමෙන උපසංහිතානි, කාමනීයානීති අත්ථො, තෙනාහ “කාමස්සාදයුත්තානී”ති, කාමස්සාදස්ස යුත්තානි යොග්‍යානීති අත්ථො. සරීරසණ්ඨානෙනි සරීරබ්බිමබ්බෙ, ආධාරෙ වෙනං භූමිමං. තස්මා සද්දෙනාති තං නිස්සාය තතො උප්පන්නෙන සද්දෙනාති අත්ථො. මධුරෙනාති ඉටියෙන. එත්තාවතාති දිබ්බසොතඤ්ඤාණස්ස පරිකම්මාකථනමත්තෙන. “අත්තනා ඤාතමිපි න කථෙති, කිමස්ස සාසනෙ අධිට්ඨානෙනා”ති කුජ්ඣන්තො ආසාතං බන්ධිත්වා සහ කුජ්ඣනෙනෙව ඤානාභිඤ්ඤාහි පරිභාසි. වින්තෙසීති “කස්මා නු ඛො මය්හං තං පරිකම්මං න කථෙසී”ති පරිචිතක්කෙන්තො අයොනියො උම්මුජ්ජනවසෙන වින්තෙසී. අනුක්කමෙනාති පාටිකසුත්තෙ ආගතනයෙන තං තං අයුත්තමෙව වින්තෙන්තො, භාසන්තො, කරොන්තො ච අනුක්කමෙන. භගවති බද්ධාසාතතාය සාසනෙ පතිට්ඨං අලහන්තො ගිහිභාවං පත්වා.

එකංසභාවිතසමාධිවණ්ණනා

366-371. එකංසායාති තදන්තෙපයෙව චතුත්ථී, තස්මා එකංසත්ථන්ති අත්ථො. අංස-සද්දො වෙන්ථ කොටියාසපරියායො, සො ච අධිකාරතො දිබ්බරූපදස්සනදිබ්බසද්දස්සවනවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “එකකොටියාසායා”තිආදි. අනුදිසායාති පුරන්ටීදෙක්ඛිණාදිහෙදාය චතුබ්බිධාය අනුදිසාය. උභයකොටියාසායාති දිබ්බරූපදස්සනත්ථාය, දිබ්බසද්දස්සවනත්ථාය ච. භාවිතොති යථා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං,

දිබ්බසොතඤ්ඤාණඤ්ඤාණං සමධිගතං හොති, එවං භාවිතො. තයිදං විසුං විසුං පරිකම්මකරණෙන ඉජ්ඣන්තිසු වත්තබ්බං නත්ථි, එකජ්ඣං ඉජ්ඣන්තිසුපි කමෙනෙව කිච්චසිද්ධිං එකජ්ඣං කිච්චසිද්ධියා අසම්භවතො. පාළියම්පි එකස්ස උභයසමත්ථතාසන්දස්සනත්ථමෙව “දිබ්බානඤ්ඤාණං රූපානං දස්සනාය, දිබ්බානඤ්ඤාණං සද්දානං සවනායා”ති චුත්තං, න එකජ්ඣං කිච්චසිද්ධිසම්භවතො. “එකංසභාවිතො සමාධිහෙනු”ති ඉමිනා සුනක්ඛන්තො දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාය එව පරිකම්මස්ස කතත්තා විජ්ජමානම්පි දිබ්බසද්දං නාස්සොස්සිති දස්සෙති. අපණ්ණකන්ති අවිරජ්ඣනකං, අනවජ්ජන්ති වා අත්ථො.

372. “සමාධි එව” භාවෙනබ්බට්ඨොන සමාධිභාවනා. “දිබ්බසොතඤ්ඤාණං සෙට්ඨ”න්ති මඤ්ඤමානෙනාපි මහාලිනා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණම්පි තෙන සහ ගහෙත්වා “එතාසං නුන හන්තෙ”තිආදිනා පුච්ඡිතන්ති “උභයංසභාවිතානං සමාධීනන්ති අත්ථො”ති චුත්තං. බාහිරා එතා සමාධිභාවනා අනියානිකත්තා. තා හි ඉතො බාහිරකානම්පි ඉජ්ඣන්ති. න අජ්ඣන්තිකා හගවතො සාමුක්කංසිකභාවෙන අප්පචෙදිතත්තා. යදත්ථන්ති යෙසං අත්ථාය. තෙති තෙ අරියඵලධම්මෙ. තෙ හි සච්ඡිකාතබ්බාති.

චතුර්ථාර්යඵලවණ්ණනා

373. තස්මාති වට්ටදුක්ඛෙ සංයොජනතො. “මග්ගසොතං ආපන්නො”ති ඵලට්ඨස්ස වසෙන චුත්තං. මග්ගට්ඨො හි මග්ගසොතං ආපජ්ජති. තෙනෙවාහ “සොතාපන්නෙ”ති, “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ”ති (ම. නි. 3.379) ව. අපතනධම්මොති අනුප්පජ්ජන- (ම. නි. 3.379) සභාවො. ධම්මනියාමෙනාති මග්ගධම්මනියාමෙන. හෙට්ඨිමන්තතො සත්තමභවතො උපරි අනුප්පජ්ජනධම්මතාය වා නියතො. පරං අයනං පරාගති.

තනුත්තං නාම පවත්තියා මන්දතා, විරලතා වාති ආහ “තනුත්තා”තිආදි. හෙට්ඨාභාගියානන්ති හෙට්ඨාභාගස්ස කාමභවස්සපච්චයභාවෙන හිතානං. ඔපපාතිකොති උපපාතිකො උපපතනෙ සාධුකාරිති කත්වා. විමුච්චතිති විමුත්ති, චිත්තමෙව විමුත්ති වෙතොවිමුත්තිති ආහ “සබ්බකිලෙස...පෙ.... අධිවචන”න්ති. චිත්තසීසෙන වෙන්ථ සමාධි ගහිතො “චිත්තං පඤ්ඤාඤ්ඤාණං භාවය”න්ති. ආදිසු (සං. නි. 1.23; පෙට්කො. 22; මි. ප. 2.9) විය. පඤ්ඤාච්චුත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො, තෙනාහ “පඤ්ඤාච්චුත්තිති”ති. සාමන්ති අත්තනාව, අපරප්පච්චයෙනාති අත්ථො. අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “අභිජානිත්වා”ති.

අරියඅට්ඨකිංකමග්ගවණ්ණනා

374-5. අරියසාවකො නිබ්බානං, අරියඵලඤ්ඤාණං පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා, සා ව තස්ස පුබ්බභාගො ඵවාති ඉධ “පුබ්බභාගපටිපදායා”ති

අරියමග්ගමාහ. “අට්ඨ අභිගානි අස්සා”ති අඤ්ඤපදත්ථසමාසං අකත්වා අට්ඨභිගානි අස්ස සන්තීති අට්ඨභිගිකොති පදසිද්ධි දට්ඨබ්බා.

සම්මා අවිපරීතං යාථාවතො චතුර්තං අරියසච්චානං පච්චක්ඛතො දස්සනසභාවා සම්මා දස්සනලක්ඛණා. සම්මදෙව නිබ්බානාරම්මණෙ චිත්තස්ස අභිනිරොපනසභාවො සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො. චතුරභිගසමන්තාගතා වාචා ජනං සභිගණ්භාතීති තබ්බිපක්ඛවිරතිසභාවා සම්මාවාචා හෙදකරම්චිජාවාවාපහානෙන ජනෙ සම්පයුත්තෙ ච පරිග්ගණ්භනකිච්චවතී හොතීති සම්මා පරිග්ගණලක්ඛණා. යථා විවරකම්මාදිකො කම්මන්තො එකං කාතබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, තං තං කිරියානිජ්ඣාදකො වා චෙතනාසභිබ්බාතො කම්මන්තො හත්ථපාදවලනාදිකං කිරියං සමුට්ඨාපෙනි, එවං

සාවජ්ජකත්තබ්බකිරියාසමුට්ඨාපකම්චිජාකම්මන්තජ්ජහානෙන සම්මාකම්මන්තො නිරවජ්ජසමුට්ඨාපනකිච්චවා හොති, සම්පයුත්තෙ ච සමුට්ඨාපෙන්තො එව පචත්තතීති සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. කායවාචානං, ඛන්ධසන්තානස්ස ච සංකිලෙසභූතම්චිජාජීවජ්ජහානෙන සම්මා වොදාපනලක්ඛණො සම්මාආජීවො. කොසජ්ජපක්ඛතො පතිතුං අදත්වා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්භනසභාවොති සම්මා පග්ගාහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මදෙව උපට්ඨානසභාවාති සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණා සම්මාසති. වික්ඛෙපවිද්ධංසනෙන සම්මදෙව චිත්තස්ස සමාදහනසභාවොති සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.

අත්තනො පච්චනීකකිලෙසා දිට්ඨෙකට්ඨා අවිජ්ජාදයො. පස්සතීති පකාසෙති කිච්චපට්ඨෙවෙධෙන පට්ඨිජ්ඣති, තෙනාහ “තජ්ජට්චිජාදක...පෙ.... අසම්මොහතො”ති. තෙනෙව හි සම්මාදිට්ඨිසභිබ්බාතෙන අභිගෙන තත්ථ පච්චවෙක්ඛණා පචත්තතීති තථෙවාති අත්තනො පච්චනීකකිලෙසෙහි සද්ධිත්ති අත්ථො.

කිච්චතොති පුබ්බභාගෙහි දුක්ඛාදිඤ්ඤාණෙහි කාතබ්බස්ස කිච්චස්ස ඉධ සාතිසයං නිජ්ඣත්තීතො ඉමස්සෙව වා ඤාණස්ස දුක්ඛාදිජ්ජකාසනකිච්චතො. චත්තාරි නාමානි ලහති චතුසු සච්චෙසු කාතබ්බකිච්චනිජ්ජත්තීතො. තිණි නාමානි ලහති කාමසඤ්ඤාපදිජ්ජහානකිච්චනිජ්ජත්තීතො. සික්ඛාපදවිහඪගෙ (විහ. 703) “විරතිචෙතනා, සබ්බෙ සම්පයුත්තධම්මා ච සික්ඛාපදානි”ති වූච්චන්තීති තත්ථ පධානානං විරතිචෙතනානං වසෙන “විරතියොපි හොන්ති චෙතනායොපි”ති ආහ. මුසාවාදාදිහි විරමණකාලෙ වා විරතියො, සුභාසිතාදිවාචාහාසනාදිකාලෙ ච චෙතනායො යොජෙතබ්බා. මග්ගක්ඛණෙ විරතියොව චෙතනානං අමග්ගභිගත්තා එකස්ස ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤ්ඤාණතා විය, එකාය විරතියා මුසාවාදාදිවිරතිභාවො විය ච එකාය චෙතනාය

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා මහාලිසුත්තවණ්ණනා
සම්මාවාදාදිකීව්චත්තයසාධනසභාවාහාවා සම්මාවාදාදිභාවාසිද්ධිනො,
තංසිද්ධියඤ්ච අභිගත්තයත්තාසිද්ධිනො ව.
සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙනාති
චතුසම්මප්පධානචතුසතිපට්ඨානභාවවසෙන.

පුබ්බභාගෙහි මග්ගක්ඛණෙහි සම්මාසමාධියෙව්නි. යදිපි
සමාධිඋපකාරකානං අහිනිරොපනානුමප්පනසම්පියායනබ්බහනසත්තසුඛානං
විතක්කාදීනං වසෙන චතුහි ක්කානෙහි සම්මාසමාධි විහත්තො, තථාපි
වායාමො විය අනුප්පත්තාකුසලානුප්පාදනාදිචතුවායාමකීව්චං, සති විය ච
අසුභාසුඛාතිව්චානත්තෙසු කායාදීසු සුභාදිසඤ්ඤාපහානචතුසතිකීව්චං
එකො සමාධි චතුක්කප්ඤ්ඤානසමාධිකීව්චං න සාධෙතීති පුබ්බභාගෙහි
පට්ඨමප්ඤ්ඤානසමාධි පට්ඨමප්ඤ්ඤානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙහි, තථා
පුබ්බභාගෙහි චතුත්ථප්ඤ්ඤානසමාධි චතුත්ථප්ඤ්ඤානසමාධි එව
මග්ගක්ඛණෙහිති අත්ථො.

තස්මාති පඤ්ඤාපජ්ජොතත්තා අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා
පඤ්ඤාසත්ථත්තා කිලෙසවොරෙ සාතෙන්තො. බහුකාරත්තාති ය්වායං
අනාදිමති සංසාරෙ ඉමිනා කදාචිපි අසමුග්ගාට්තපුබ්බො කිලෙසගණො
තස්ස සමුග්ගාටකො අරියමග්ගො. තත්ථ වායං සම්මාදිට්ඨි
පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන පවත්තියා පුබ්බභිගමා හොතීති බහුකාරා, තස්මා
බහුකාරත්තා.

තස්සාති සම්මාදිට්ඨියා. “බහුකාරො”ති වත්වා තං බහුකාරතං උපමාය
විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. “අයං” තම්බකංසාදිමයත්තා කුටො.
අයං සමසාරතාය මහාසාරතාය ඡෙකො. එවන්ති යථා හෙරඤ්ඤිකස්ස
චක්ඛුනා දිස්වා කභාපණවිභාගජානනෙ කරණන්තරං බහුකාරං යදිදං
හත්ථො, එවං යොගාවචරස්ස පඤ්ඤාය ඔලොකෙන්වා ධම්මවිභාගජානනෙ
ධම්මන්තරං බහුකාරං යදිදං විතක්කො විතක්කෙන්වා තදවබොධනො,
තස්මා සම්මාසඤ්ඤාපො සම්මාදිට්ඨියා බහුකාරොති අධිප්පායො.
දුතියඋපමායං එවන්ති යථා තච්ඡකො පරෙන පරිවත්තෙන්වා පරිවත්තෙන්වා
දින්තං දබ්බසම්භාරං වාසියා තච්ඡෙන්වා ගෙහකරණකම්මෙ උපනෙති, එවං
යොගාවචරො විතක්කෙන ලක්ඛණාදිනො විතක්කෙන්වා දින්තධම්මෙ
යාථාවතො පරිච්ඡින්නදින්වා පරිඤ්ඤාහිසමයාදිකම්මෙ උපනෙතීති යොජනා.
වච්චෙදස්ස උපකාරකො විතක්කො
සාවජ්ජානවජ්ජවච්චෙදනිවත්තනපවත්තනකරාය සම්මාවාචායපි
උපකාරකො එවාති “ස්වාය”න්තිආදි වුත්තං.

වච්චෙදස්ස නියාමිකා වාචා කායිකකිරියානියාමකස්ස කම්මන්තස්ස
උපකාරිකා. තදුභයානන්තරන්ති දුච්චරිතද්වයපහායකස්ස
සුචරිතද්වයපාරිපුරිහෙතුභූතස්ස සම්මාවාචාසම්මාකම්මන්තද්වයස්ස
අනන්තරං. ඉදං වීරියන්ති චතුබ්බිධං සම්මප්පධානවීරියං. ඉන්ද්‍රියසමතාදයො

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා මහාලිසුත්තවණ්ණනා
සමාධිස්ස උපකාරධම්මා. තබ්බිපරියායතො අපකාරධම්මා වෙදිතබ්බා.
ගතියොති නිජ්චත්තියො, කිච්චාදිසභාවෙ වා. සමන්තෙසින්වාති
උපධාරෙත්වා.

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

376-7. “කස්මා ආරද්ධ”න්ති අනුසන්ධිකාරණං පුච්ඡන්වා තං
විභාවෙතුං “අයං කිරා”තිආදි චුත්තං, තෙන අජ්ඣාසයානුසන්ධිවසෙන
උපරි දෙසනා පවත්තාති දස්සෙති. තෙනාති තථාලද්ධිකත්තා. අස්සාති
ලිච්ඡවීරඤ්ඤා. දෙසනායාති සණ්භසුබ්බමායං සුඤ්ඤතපටිසංයුත්තායං
යථාදෙසිතදෙසනායං. නාධිමුච්චතීති න සද්දහති න පසිදති. තත්තිධම්මං
නාම කථෙත්තොති යෙසං අත්ථාය ධම්මො කථීයති, තස්මිං තෙසං අසතිපි
මග්ගපටිච්චෙධෙ කෙවලං සාසනෙ තත්තිධම්මං කත්වා කථෙත්තො.
ඵවරූපස්සාති සම්මාසම්බුද්ධත්තා අවිපරිතධම්මදෙසනතාය
ඵවංපාකට්ඨමිමකායස්ස සත්ථු. යුත්තං නු ඛො ඵතං අස්සාති අස්ස
පඨමජ්ඣානාදිසමධිගමෙන සමාහිතවිත්තස්ස කුලපුත්තස්ස ඵතං “තං
ජීව”න්තිආදිනා උච්ඡෙදාදිගාහගහණං අපි නු යුත්තන්ති පුච්ඡති. ලද්ධියා
පන ඝාතාධිගමමත්තෙන න තාව විචෙචිතත්තා “තෙහි යුත්ත”න්ති චුත්තං
තං වාදං පටික්ඛිපිත්වාති ඝාතලාභිනොපි තං ගහණං “අයුත්තමෙවා”ති තං
උච්ඡෙදවාදං සස්සතවාදං වා පටික්ඛිපිත්වා. අත්තමනා අහෙසුන්ති යස්මා
බිණ්ණාසවො විගතසම්මොහො තිණ්ණවිචිකිච්ඡො, “තස්මා තස්ස තථා
චත්තුං න යුත්ත”න්ති උජ්ජන්තනිච්ඡයතාය තං මම වචනං සුත්වා
අත්තමනා අහෙසුන්ති අත්ථො. සොපි ලිච්ඡවී රාජා තෙ විය
සඤ්ජාතනිච්ඡයත්තා අත්තමනො අහොසි. යං පනෙත්ථ අත්ථනො
අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

මහාලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

378. “සොසිතෙන සෙට්ඨිනා කතෙ ආරාමෙ”ති වත්ථා තත්ථ කොයං සොසිතසෙට්ඨි නාම, කථස්ඤ්චානෙන ආරාමො කාරිතො, කථං වා තත්ථ භගවා විභාසිති තං සබ්බං සමුදාගමතො පට්ඨාය සඬබ්බෙපතොව දස්සෙතුං “පුබ්බෙ කිරා”ති ආදි වුත්තං. තතොති අල්ලකප්පරට්ඨතො. තදාති තෙසං තං ගාමං පට්ටියදිවසෙ. බලවපායාසන්නි ගරුතරං බහුපායාසං. අසන්නිභිතෙති ගෙහතො බහි ගතෙ. භුස්සතීති රවති. සොසකදෙවපුත්තොත්ථෙව නාමං අහොසි සරසොසසම්පත්තියා. වෙය්‍යත්තියෙනාති පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙන. සොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතො තාය එව චස්ස සරසම්පත්තියා සොසිතනාමතා.

සරීරසන්තප්පනත්ථන්ති භිමවන්තෙ ඵලමුලාභාරතාය කිලන්තසරීරා ලොණම්බිලසෙවනෙන තස්ස සන්තප්පනත්ථං පීනනත්ථං. තසිතාති පිපාසිතා. කිලන්තාති පරිස්සන්තකායා. තෙ කිර තං වටරුක්ඛං පත්ථා තස්ස සොභාසම්පත්තිං දිස්ථා මහානුභවා මඤ්ඤෙ එත්ථ අධිවත්ථා දෙවතා, “සාධු වතායං දෙවතා අම්භාකං අද්ධානපරිස්සමං විනොදෙය්‍යා”ති චින්තෙසුං, තෙන වුත්තං “තත්ථ අධිවත්ථා...පෙ.... නිසීදිංසු”ති. සොති අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති. භතකානන්ති භතියා වෙය්‍යාවච්චං කරොන්තානං දාසපෙසකම්මකරානං. පකතිභත්තවෙනනන්ති පකතියා දාතබ්බභත්තවෙනනං, තදා උපොසථිකත්තා කම්මං අකරොන්තානම්පි කම්මකරණදිවසෙන දාතබ්බභත්තවෙනනමෙවාති අත්ථො. කඤ්චිති කඤ්චිපි භතකං.

උපෙච්ච පරස්ස වාචාය ආරම්භනං බාධනං උපාරම්භො, දොසදස්සනවසෙන සට්ඨනන්ති අත්ථො, තෙනාහ “උපාරම්භාධිප්පායෙන වාදං ආරොපෙතුකාමා හුත්වා”ති. වදන්ති නින්දනවසෙන කථෙන්නි එතෙනාති හි වාදො, දොසො. තං ආරොපෙතුකාමා, පතිට්ඨාපෙතුකාමා හුත්වාති අත්ථො. “තං ජීවං තං සරීරං”න්ති, ඉධ යං වත්ථුං ජීවසඤ්ඤිතං, තදෙව සරීරසඤ්ඤිතන්ති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති වාදං ගහෙත්වා වදන්ති. රූපඤ්ච අත්තානඤ්ච අද්වයං කත්ථා සමනුපස්සනවසෙන “සත්තො”ති වා බාහිරකපරිකප්පිතං අත්තානං සන්ධාය වදන්ති. භිජ්ජතීති නිරුද්ධවිනාසවසෙන විනස්සති. තෙන ජීවසරීරානං අනඤ්ඤත්තානුජානනතො, සරීරස්ස ච හෙදදස්සනතො. න හෙත්ථ යථා හෙදවතා සරීරතො අනඤ්ඤත්තා අදිට්ඨොපි ජීවස්ස හෙදො වුත්තො, එවං අදිට්ඨහෙදතො අනඤ්ඤත්තා සරීරස්සාපි අහෙදොති සක්කා විඤ්ඤාතුං තස්ස හෙදස්ස පච්චක්ඛසිද්ධත්තා, භූතූපාදායරූපවිනිමුත්තස්ස ච සරීරස්ස අභාවතොති ආහ “උච්ඡේදවාදො භොති”ති.

“අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං”න්ති අඤ්ඤදෙව වත්ථුං ජීවසඤ්ඤිතං, අඤ්ඤං වත්ථුං සරීරසඤ්ඤිතන්ති “රූපවන්තං අත්තානං

සමනුපස්සති” තිආදිනයප්පවත්තං වාදං ගහෙත්වා වදන්ති. රූපෙ හෙදස්ස දිට්ඨත්තා, අත්තනි ව තදභාවතො අත්තා නිව්චොති ආපන්නමෙවාති ආහ “තුම්භාකං...පෙ.... ආපජ්ජති” ති.

379-380. තයිදං නෙසං වඤ්ඤාසුතස්ස දීඝරස්සතාපරිකප්පනසදිසන්ති කත්වා යපනියොයං පඤ්භොති තත්ථ රාජනිථීලනං කත්වා සත්ථා උපරි නෙසං “තෙන භාවුසො සුඤ්ඤාථා” තිආදිනා ධම්මදෙසනං ආරභිති ආහ “අථ භගවා” තිආදි. තස්සා යෙවාති මජ්ඣිමාය පටිපදාය.

සද්ධාපබ්බජිතස්සාති සද්ධාය පබ්බජිතස්ස “ඵවමහං ඉතො වට්ඨකුක්ඛතො නිස්සරිස්සාමි” ති ඵවං පබ්බජ්ජං උපගතස්ස තදනුරූපඤ්ච සීලං පුරෙත්වා පයමජ්ඣානෙන සමාහිතචිත්තස්ස. එතං වත්තුන්ති එතං කිලෙසවට්ඨපරිබුද්ධිදීපනං “තං ජීවං තං සරීරං” තිආදිකං දිට්ඨිසංකිලෙසනිස්සිතං වචනං වත්තුන්ති අත්ථො. නිබ්බිචිකිච්ඡො න භොතීති ධම්මෙසු තිණ්ණචිකිච්ඡො න භොති, තත්ථ තත්ථ ආසප්පනපරිසප්පනවසෙන පවත්තතීති අත්ථො.

එතමෙවං ජානාමීති යෙන සො භික්ඛු පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එතං සසම්පයුත්තධම්මං චිත්තන්ති ඵවං ජානාමි. නො ව ඵවං වදාමිති යථා දිට්ඨගතිකා තං ධම්මජාතං සනිස්සයං අහෙදතො ගණ්හන්තා “තං ජීවං තං සරීරං” තිආදි වා තදුභයං හෙදතො ගණ්හන්තා “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං” තිආදි වා අත්තතො මිච්ඡාගාහං පවෙදෙන්ති, අහං පන න ඵවං වදාමි තස්ස ධම්මස්ස සුපරිඤ්ඤාතත්තා, තෙනාහ “අථ ඛො” තිආදි. බාහිරකා යෙභුයොන කසිණජ්ඣානානි ඵව නිබ්බත්තෙන්තීති ආහ “කසිණපරිකම්මං භාවන්තෙස්සා” ති. යස්මා භාවනානුභාවෙන ඤානාධිගමො, භාවනා ව පථවිකසිණාදිසඤ්ජානනමුඛෙන භොතීති සඤ්ඤාසීසෙන නිද්දිසීයති, තස්මා ආහ “සඤ්ඤාබලෙන උප්පන්න” තිආදි. තෙනාහ – “පථවිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති” තිආදි. “න කල්ලං තස්සෙත” තිආදි ඉදං යස්මා භගවතා තත්ථ තත්ථ “අථ ව පනාහං න වදාමි” ති වුත්තං, තස්මා න වත්තබ්බං කිරෙතං කෙවලිනා උත්තමපුරිසෙනාති අධිප්පායෙනාහ, තෙන වුත්තං “මඤ්ඤමානා වදන්ති” ති. සෙසං සබ්බත්ථ සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ජාලියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා

381. යස්මිං රට්ඨෙ තං නගරං, තස්ස රට්ඨස්සපි යස්මිං නගරෙ තදා භගවා විහාසී, තස්ස නගරස්සපි එතදෙව නාමං, තස්මා උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤාජනපදෙ උරුඤ්ඤාසඬ්ඛානෙ නගරෙති අත්ථො. රමණීයොති මනොහරභූමිභාගතාය ඡායුදකසම්පත්තියා, ජනවිචිත්තතාය ච මනොරමො. නාමන්ති ගොත්තනාමං. තපනං සන්තපනං කායස්ස ඛෙදනං තපො, සො එතස්ස අත්ථිති තපස්සී, තං තපස්සීං. යස්මා තථාභූතො තපං නිස්සීතො, තපො වා තං නිස්සීතො, තස්මා ආහ “තපනිස්සිතක”න්ති. ලුඛං වා ඵරුසං සාධුසම්මතාවාරවිරහතො නපසාදනියං ආජීවති චත්තතිති ලුඛාජීවී, තං ලුඛාජීවීං. මුත්තාචාරාදීති ආදි-සද්දෙන පරතො පාළියං (දී. නි. 1.397) ආගතා භත්ථාපලෙඛනාදයො සඬ්ඛති. උප්පණ්ඩෙතීති උභසනවසෙන පරිභාසති. උපවදතීති අවඤ්ඤාපුබ්බකං අපවදති, තෙනාහ “භීලෙති වම්භෙති”ති. ධම්මස්ස ච අනුධම්මංති එත්ථ ධම්මො නාම හෙතු “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදීසු (විභ. 720) වියාති ආහ “කාරණස්ස අනුකාරණ”න්ති. කාරණන්ති චෙත්ථ තථාපවත්තස්ස සද්දස්ස අත්ථො අධිජ්ජෙතො තස්ස පවත්තිහෙතුභාවතො. අත්ථජ්ජයුත්තො භි සද්දජ්ජයොගො. අනුකාරණන්ති ච සො එව පරෙහි තථා වුව්චමානො. පරෙහිති “යෙ තෙ”ති චුත්තසත්තෙහි පරෙහි. චුත්තකාරණෙනාති යථා තෙහි චුත්තං, තථා චෙ තුම්භෙහි න චුත්තං, එවං සති තෙහි චුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා තතො පරං තස්ස අනුවාදො කොචි අප්පමත්තකොපි විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං ධානං කාරණං නාගච්ඡෙය්‍යා, කිමෙවං නාගච්ඡතීති යොජනා. “ඉදං චුත්තං හොති”තිආදිනා තමෙවත්ථං සඬ්ඛෙපතො දස්සෙති.

382. ඉදානි යං විහජ්ජවාදං සන්ධාය භගවතා “න මෙ තෙ චුත්තවාදිනො”ති සඬ්ඛෙපතො චත්වා තං විහජ්ජවා දස්සෙතුං “ඉධාහං කස්සපා”තිආදි චුත්තං, තං විභාගෙන දස්සෙන්නො “ඉධෙකච්චො”තිආදිමාහ. භගවා භි නිරත්ථකං අනුපසමසංචත්තනිකං කායකිලමථං “අත්තකිලමථානුයොගො දුක්ඛො අනරියො අනත්ථසංභිතො”තිආදිනා (සං. නි. 3.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) ගරහති. සාත්ථකං පන උපසමසංචත්තනිකං “ආරඤ්ඤිකො හොති, පංසුකුලිකො හොති”තිආදිනා වණ්ණෙති. අප්පපුඤ්ඤායාති අපුඤ්ඤායා. තීණි දුව්චරිතානි පුරෙත්වාති මිච්ඡාදිට්ඨිභාවතො කම්මඵලං පටික්ඛිපන්නො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94, 95, 225; 3.91, 115; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විභ. 938) මිච්ඡාදිට්ඨිං පුරක්ඛත්වා තථා තථා තීණි දුව්චරිතානි පුරෙත්වා. අනෙසනවසෙනාති කොහඤ්ඤෙ යත්වා අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය මිච්ඡාජීවවසෙන. ඉමෙ ද්වෙති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා
“අප්පපුඤ්ඤො පුඤ්ඤවා”ති ච චුත්තෙ දුච්චරිතකාරිනො ද්වෙ පුග්ගලෙ
සන්ධාය.

“ඉමෙ ද්වෙ සන්ධායා”ති එත්ථ පන දුතියනයෙ “අප්පපුඤ්ඤො,
පුඤ්ඤවා”ති ච චුත්තෙ සුචරිතකාරිනොති ආදිනා යොජෙතබ්බං.
කම්මකිරියවාදිනො හි ඉමෙ ද්වෙ පුග්ගලා. ඉති පට්ඨානදුතියනයෙසු
චුත්තනයෙනෙව තතියවතුත්ථනයෙසු යොජනා වෙදිතබ්බා.

බාහිරකාචාරයුත්තො තිත්ථියාචාරයුත්තො, න විමුත්තාචාරො. අත්තානං
සුඛෙත්වාති අධම්මිකෙන සුඛෙන අත්තානං සුඛෙත්වා, තෙනාහ
“දුච්චරිතානි පුරෙත්වා”ති. “න දානි මයා සදිසො අත්ථී”තිආදිනා
තිස්සන්තං මඤ්ඤනානං වසෙන දුච්චරිතපුරණමාහ. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනාති
“නත්ථී කාමෙසු දොසො”ති එවං පවත්තමිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන.
පරිබ්බාජිකායාති පබ්බජ්ජං උපගතාය තාපසදාරිකාය. දහරායාති තරුණාය.
මුදුකායාති සුබ්බමාලාය. ලොමසායාති තනුතම්බලොමතාය අප්පලොමාය.
කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. පාතබ්බාතන්ති පරිභුඤ්ජිතබ්බං, පාතබ්බාතන්ති වා
පරිභුඤ්ජනකතං. ආපජ්ජන්තොති උපගච්ඡන්තො. පරිභොගත්ථො හි අයං
පා-සද්දො, කත්තුසාධනො ච තබ්බ-සද්දො, යථාරුචි පරිභුඤ්ජන්තොති
අත්ථො. කිලෙසකාමොපි හි අස්සාදියමානො වත්ථුකාමන්තොගධොයෙව.

ඉදන්ති යථාචුත්තං අත්ථජ්ජහෙදං විහජ්ජනං. තිත්ථියවසෙන ආගතං
අට්ඨකථායං තථා විහත්තත්තා. සාසනෙපීති ඉමස්මිං සාසනෙපි.

අරහත්තං වා අත්තනි අසන්තං “අත්ථී”ති විජ්ජෙතීතිචා.
සාමන්තජ්ජපනං, පච්චයපටිසෙවනං, ඉරියාපට්ඨිස්සිතන්ති ඉමානි තිණි වා
කුහනවත්ථුනි. තාදිසො වාති ධුතඨග- (මි. ප. 4.2; විසුද්ධි. 1.22)
සමාදානවසෙන ලුබ්භිච්චි එව. දුල්ලහසුඛො භවිස්සාමි දුග්ගතිසු
උපපත්තියාති අධිජ්ජායො.

383. අසුකට්ඨානතොති අසුකභවතො. ආගතාති නිබ්බත්තනවසෙන
ඉධාගතා. ඉදානි ගන්තබ්බට්ඨානන්ති ආයතිං නිබ්බත්තනට්ඨානං. පුන
උපපත්තින්ති ආයතිං අනන්තරභවතො තතියං උපපත්තිං, පුන උපපත්තිති
පුනස්පුනං නිබ්බත්ති. කෙන කාරණෙනාති යථාභූතං අජානන්තො හි
ඉච්ඡාදොසවසෙන යං කිඤ්චි ගරහෙය්‍ය, අහං පන යථාභූතං ජානන්තො
සබ්බං තං කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමි, තං කාරණං නත්ථීති අධිජ්ජායො,
තෙනාහ “ගරහිතබ්බමෙවා”තිආදි. තමත්ථන්ති ගරහිතබ්බස්සෙව ගරහණං,
පසංසිතබ්බස්ස ච පසංසනං.

න කොචි “න සාධු”ති වදති දිට්ඨධම්මිකස්ස, සම්පරායිකස්ස ච
අත්ථස්ස සාධනවසෙනෙව පවත්තියා හද්දකත්තා. පඤ්චවිධං චෙරන්ති
පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධං චෙරං. තඤ්චි පඤ්චවිධස්ස සීලස්ස

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා පටිසත්තුභාවතො, සත්තානං වෙරහෙතුකාය ව “වෙර”න්ති වුවිති. තතො එව තං න කොචි “සාධු”ති වදති, තථා දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථානං අසාධනතො, සත්තානං සාධුභාවස්ස ව දුසනතො. න නිරුන්ධිතබ්බන්ති රුපග්ගහණෙන න නිවාරෙතබ්බං. දස්සනීයදස්සනත්ථො හි චක්ඛුපටිලාභොති තෙසං අධිජ්ජායො. යදග්ගෙන තෙසං පඤ්චද්ද්වාරෙ අසංචරො සාධු, තදග්ගෙන තත්ථ සංචරො න සාධුති ආහ “පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චද්ද්වාරෙ සංචර”න්ති.

අථ වා යං තෙ එකච්චං වදන්ති “සාධු”ති තෙ “එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”ති චුත්තා තිත්ථියා යං අත්තකිලමථානුයොගාදිං “සාධු”ති වදන්ති, මයං තං න “සාධු”ති වදාම. යං තෙ එකච්චං වදන්ති “න සාධු”ති යං පන තෙ අනවජ්ජපච්චයපරිභොගං, සුනිවත්ථසුපාරුපනාදිසම්මාපටිපත්තිඤ්ච “න සාධු”ති වදන්ති, තං මයං “සාධු”ති වදාමාති එවං පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං යං පරවාදමූලකං චතුක්කං දස්සිතං, තදෙව පුන සකවාදමූලකං කත්වා දස්සිතන්ති පකාසෙත්තො “එව”න්තිආදිමාහ. යඤ්චි කිඤ්චි කෙනචි සමානං, තෙනපි තං සමානමෙව, තථා අසමානං පීති. සමානාසමානතන්ති සමානාසමානතාමත්තං. අනවසෙසතො හි පහාතබ්බානං ධම්මානං පහානං සකවාදෙ දිස්සති, න පරවාදෙ. තථා පරිපුණ්ණමෙව ච උපසම්පාදෙතබ්බධම්මානං උපසම්පාදනං සකවාදෙ, න පරවාදෙ. තෙන චුත්තං “තායාහ”න්තිආදි.

සමනුයුඤ්ජාපනකථාවණ්ණනා

385. ලද්ධිං පුච්ඡන්තොති “කිං සමණො ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පහාය චත්තති, උදාහු පරෙ ගණාවරියා. එත්ථ තාව අත්තතො ලද්ධිං වදා”ති ලද්ධිං පුච්ඡන්තො. කාරණං පුච්ඡන්තොති “සමණො ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පහාය චත්තති”ති චුත්තෙ “කෙන කාරණෙන එවමත්ථං ගාහයා”ති කාරණං පුච්ඡන්තො. උභයං පුච්ඡන්තොති “ඉදං නාමෙත්ථ කාරණං”න්ති කාරණං චත්ථා පටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධියමානෙ අත්ථයතො, ඛාතිරෙකතො ච කාරණං සමත්ථෙත්තුං සදිසාසදිසහෙදං උපමොදාහරණද්වයං පුච්ඡන්තො, උභයං පුච්ඡන්තො කාරණස්ස ච තිලක්ඛණසම්පත්තියා යථාපටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධිතෙ සම්මදෙව අනුපච්ඡා භාසන්තො නිගමෙත්තො සමනුභාසති නාම. උපසංහරිත්ථාති උපනෙත්ථා. “කිං තෙ”තිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. දුතියපදෙති “සඬ්ඝෙන වා සඬ්ඝ”න්ති ඉමස්මිං පදෙ.

තමත්ථන්ති තං පහාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං පහාය චත්තනසඬ්ඛාතඤ්ච සමාදාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං සමාදාය චත්තනසඬ්ඛාතඤ්ච අත්ථං. යොජෙත්ථාති අකුසලාදිපදෙහි යොජෙත්ථා. අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලා වෙව තතොයෙව අකුසලාති ව සඬ්ඛං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා ගතාති සඬබ්බාතා තත්ථ පුරිමපදෙන ඵකන්තාකුසලෙ වදති, දුතියපදෙන තංසහගතෙ, තංපක්ඛියෙ ව, තෙනාහ “කොට්ඨාසං වා කත්වා යපිතා”ති, අකුසලපක්ඛියභාවෙන වචත්ථාපිතාති අත්ථො. අවජ්ජටියො දොසටියො ගාරය්හපරියායත්තාති ආහ “සාවජ්ජාති සදොසා”ති. අරියා නාම නිද්දොසා, ඉමෙ පන කත්ථවිපි නිද්දොසා න භොන්තිති නිද්දොසටියෙන අරියා භවිතුං නාලං අසමත්ථා.

386-392. යන්ති කාරණෙ ඵතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙන විඤ්ඤ”ති. යං වා පනාති “යං පන කිඤ්චී”ති අසම්භාවනවචනමෙතන්ති ආහ “යං වා තං වා අප්පමත්තක”න්ති. ගණාවරියා පුරණාදයො. සත්ථුප්පහවත්තා සඬසස්ස සඬසසම්පත්තියාපි සත්ථුසම්පත්ති විභාවියතිති ආහ “සඬසපසංසායපි සත්ථුයෙව පසංසාසිද්ධිතො”ති. සා පන පසංසා පසාදහෙතුකාති පසාදමුඛෙන තං දස්සෙතුං “පසිදමානාපි හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පි-සද්දෙන යථා අන්වයතො පසංසා සමුච්චියති, එවං සත්ථුවිප්පටිපත්තියා සාවකෙසු, සාවකවිප්පටිපත්තියා ව සත්ථරි අප්පසාදො සමුච්චියතිති දට්ඨබ්බං. සරීරසම්පත්තින්ති රූපසම්පත්තිං, රූපකායපාරිසුරින්ති අත්ථො. භවන්ති චත්තාරො රූපප්පමාණා, සොසධම්මප්පමාණා ව. පුන භවන්ති චත්තාරොති ධම්මප්පමාණවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. යා සඬසස්ස පසංසාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

තත්ථ යා බුද්ධානං, බුද්ධසාවකානංයෙව ව පාසංසතා, අඤ්ඤෙසඤ්ච තදභාවො ජොතිතො, තං විරතිප්පහානසංවරුද්දෙසවසෙන නීහරිත්වා දස්සෙතුං “අයමධිප්පායො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සෙතුසාතවීරති නාම අරියමග්ගවීරති. විපස්සනාමත්තවසෙනාති “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වා විවිධං දස්සනමත්තවසෙන, න පන නාමරූපවචත්ථානපච්චයපරිග්ගණ්හනපුබ්බකං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා සඬබ්බාරානං සම්මසනවසෙන. ඉතරානීති සමුච්චේදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණප්පහානාති. “සෙස”න්ති පඤ්චසීලතො අඤ්ඤො සබ්බො සීලසංවරො, “බමො භොති”තිආදිනා (ම. නි. 1.24; 3.159; අ. නි. 4.114) වුත්තො සුපරිසුද්ධො ඛන්තිසංවරො, “පඤ්ඤායෙතෙ පිටියායරෙ”ති (සු. නි. 1041; වුළුති. 60) එවං වුත්තො කිලෙසානං සමුච්චේදකො මග්ගඤ්ඤාණසඬබ්බාතො ඤාණසංවරො, මනව්ජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං පිදහනවසෙන පවත්තො පරිසුද්ධො ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදායා”තිආදිනා (දී. නි. 2.402; ම. නි. 1.135; සං. නි. 5.8; විභ. 205) වුත්තො සම්මප්පධානසඬබ්බාතො වීරියසංවරොති ඉමං සංවරපඤ්චකං සන්ධායාහ. පඤ්ච බො පනිමෙ පානිමොක්ඛුද්දෙසාතිආදි සාසනෙ සීලස්ස බහුභාවං දස්සෙත්වා තදෙකදෙසෙ එව පරෙසං අවට්ඨානදස්සනත්ථං යථාවුත්තසීලසංවරස්සෙව පුන ගහණං.

අරියඅට්ඨකිංකරමග්ගවණ්ණනා

393. සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං, අහීතනාදං කෙනචි අප්පට්ඨත්තියනාදන්ති අත්ථො. “අයං යථාචුත්තො මම වාදො අවිපරීතො, තස්ස අවිපරීතභාවො ඉමං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අපරප්පච්චයතො ජානිතබ්බො”ති එවං අවිපරීතභාවාවබ්බොධනත්ථං. “අත්ථී කස්සපා”ති ආදීසු යං මග්ගං පටිපන්නො සමණො ගොතමො වදන්තො යුත්තපත්තකාලෙ, තථභාවතො භූතං, එකංසතො හිතාවිහභාවෙන අත්ථං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, විනයයොගතො පරෙසං විනයනතො ච විනයං වදන්ති සාමංයෙව අත්තපච්චක්ඛන්තො ජානිස්සති, සො මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදිතො සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණභූතො අත්ථී කස්සප මග්ගො, තස්ස ච අධිගමුපායභූතා පුබ්බභාගපටිපදාති අයමෙත්ථ යොජනා. තෙන “සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ”ති ආදිනයස්පවත්තො වාදො කෙනචි අසංකම්පියො යථාභූතසීහනාදොති දස්සෙති.

“එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති”ති ආදීසු (අ. නි. 3.134) විය මග්ගඤ්ච පටිපදඤ්ච එකතො කත්වා දස්සෙන්නො. “අයමෙවා”ති වචනං මග්ගස්ස පුටුභාවපටික්ඛෙපනත්ථං, සබ්බඅරියසාධාරණභාවදස්සනත්ථං, සාසනෙ පාකටභාවදස්සනත්ථඤ්ච. තෙනාහ “එකායනො අයං හික්ඛෙවෙ මග්ගො”ති, (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.367, 384, 409) “එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො දස්සනස්ස විසුද්ධියා”ති (ධ. ප. 274),

“එකායනං ජාතිබ්බන්තදස්සී,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; මහානි. 191; චූළනි. 107, 121; තෙත්ති. 170);

සබ්බෙසු සුත්තපදෙසෙසු අභිධම්මපදෙසෙසු ච එකොවායං මග්ගො පාකටො පඤ්ඤාතො ආගතො වාති.

තපොපක්කමකථාවණ්ණනා

394. තපොයෙව උපක්කම්තබ්බතො ආරහිතබ්බතො තපොපක්කමොති ආහ “තපාරම්භා”ති. ආරම්භනඤ්චෙත්ථ කරණමෙවාති ආහ “තපොකම්මානීති අත්ථො”ති. සමණකම්මසඬ්ඛාතාති සමණෙහි කත්තබ්බකම්මසඤ්ඤිතා. නිච්චොලොති නිස්සට්ඨවෙලො සබ්බෙන සබ්බං පටික්ඛිත්තවෙලො. නග්ගියවතසමාදානෙන නග්ගො. “යීතකොච උච්චාරං කරොති”ති ආදි නිදස්සනමත්තං, වම්ත්වා මුඛවික්ඛාලනාදිආචාරස්සපි තෙන විස්සට්ඨත්තා. ජීවිහාය හත්ථං අපලිබ්ඪි අපලිහති උදකෙන අධොවනතො. දුතියවිකප්පෙපි එසෙව නයො. “එහි හද්දන්තෙ”ති චුත්තෙ උපගමනසඬ්ඛාතො විධි එහිහද්දන්තො, තං වරතීති එහිහද්දන්තිකො,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා තප්පටික්ඛෙපෙන න එහිහද්දන්තිකො. න කරොති සමණෙන නාම පරස්ස වචනකරෙන න භවිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන. පුරෙතරන්ති තං යානං අත්තනො උපගමනතො පුරෙතරං. තං කිර සො “භික්ඛුනා නාම යාදිව්ජකී එව භික්ඛා ගහෙතබ්බා”ති අධිප්පායෙන න ගණ්හාති. උද්දිස්සකතං “මම නිමිත්තභාවෙන බහු බුද්දකා පාණා සඬ්ඝාතං ආපාදිතා”ති න ගණ්හාති. නිමන්තනං න සාදියති “එවං තෙසං වචනං කතං භවිස්සති”ති. කුම්භිආදීසුපි සො සත්තසඤ්ඤීති ආහ “කුම්භිකලොපියො”තිආදි.

කබලන්තරායොති කබලස්ස අන්තරායො හොතීති. ගාමසභාගාදිවසෙන සඬ්ගම්ම කිත්තෙන්ති එතිස්සාති සඬ්කිත්ති, තථා සංහටතණ්ඩුලාදිසඤ්චයො. මනුස්සාති වෙය්‍යාවච්චකරමනුස්සා.

සුරාපානමෙවාති මජ්ජලක්ඛණප්පත්තාය සුරාය පානමෙව සුරාග්ගහණෙන චෙත්ථ මෙරයම්පි සඬ්ගහිතං. එකාගාරමෙව උඤ්ජතීති එකාගාරිකො. එකාලොපෙනෙව වත්තතීති එකාලොපිකො. දීයති එතායාති දත්ති, ද්වත්තිආලොපමත්තගාහි බුද්දකං භික්ඛාදානභාජනං, තෙනාහ “බුද්දකපාති”ති. අභුඤ්ජනවසෙන එකො අහො එතස්ස අත්ථිති එකාහිකො, ආහාරො. තං එකාහිකං, සො පන අත්ථනො එකදිවසලඬ්ඝකොති ආහ “එකදිවසන්තරික”න්ති. “ද්විහික”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො. එකාහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහං භුඤ්ජනං එකාහවාරො, තං එකාහිකමෙව අත්ථනො. ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා ද්විහං භුඤ්ජනං ද්විහවාරො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. උක්කට්ඨො පන පරියායහත්තභොජනිකො ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහමෙව භුඤ්ජති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

395. කුණ්ඩකන්ති තනුතරං තණ්ඩුලසකලං.

396. සණෙහි සණවාකෙහි නිබ්බන්තවත්ථාති සාණාති. මිස්සසාණාති මසාණාති, න භඩ්ගාති. එරකතිණාදීතීති ආදි-සද්දෙන අක්කමකච්ඡිකදලීවාකාදීනං සඬ්ගහො. එරකාදීහි කතාති හි ඡවාති ලාමකාති දුස්සාතීති වත්තබ්බතං ලහන්ති.

මිච්ඡාවායාමවසෙනෙව උක්කුට්ඨකවතානුයොගොති ආහ “උක්කුට්ඨකචීරියං අනුයුත්තො”ති. ථණ්ඩිලන්ති වා සමා පකතිභූමි වුව්වති “පත්ථණ්ඩිලෙ පාතුරහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 4.10) විය, තස්මා ථණ්ඩිලසෙය්‍යන්ති අනන්තරහිතාය පකතිභූමියං සෙය්‍යන්ති චුත්තං හොති. ලද්ධං ආසනන්ති නිසීදිතුං යථාලද්ධං ආසනං. අකොපෙත්වාති අඤ්ඤත්ථ අනුපගන්ත්වා, තෙනාහ “තත්ථෙව නිසීදනසීලො”ති. සො හි තං අජඩ්ඛෙන්තො අපරිච්චජන්තො අකොපෙන්තො නාම හොති. විකටන්ති ගුථං වුව්වති ආසයවසෙන විරූපං ඡාතන්ති කත්වා.

එත්ථ ච “අවෙලකො හොති” තිආදීනි වතපදානි යාව “න ථූසොදකං පිවතී” ති එතානි එකවාරානි. “එකාගාරිකො චා” තිආදීනි නානාවාරානි, නානාකාලිකානි චා. තථා “සාකහක්ඛො චා” තිආදීනි, “සාණානිපි ධාරෙති” තිආදීනි ච. තථා හෙත්ථ චා-සද්දග්ගහණං, පි-සද්දග්ගහණඤ්ච කතං. පි-සද්දොපි විකප්පත්ථො එව දට්ඨබ්බො. පුරිමෙසු පන න කතං. එවඤ්ච කත්වා “අවෙලකො හොති” ති වත්වා “සාණානිපි ධාරෙති” තිආදි වචනස්ස, “රජොජල්ලධරො හොති” ති වත්වා “උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො” ති වචනස්ස ච අවිරොධො සිද්ධො හොති. අථ චා කිමෙත්ථ අවිරොධවිත්තය. උම්මත්තකපච්ඡිසදියො හි තිත්ථියවාදො. අථ චා “අවෙලකො හොති” ති ආරහිත්වා තප්පසඨිගෙන සබ්බමිපි අත්තකිලමථානුයොගං දස්සෙන්නෙන “සාණානිපි ධාරෙති” තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තපොපක්කමනිරත්ථකථාවණ්ණනා

397. සීලසම්පදාදීහි විනාති සීලසම්පදා, සමාධිසම්පදා, පඤ්ඤාසම්පදානි ඉමාහි ලොකුත්තරාහි සම්පදාහි විනා න කදාපි සාමඤ්ඤං චා බ්‍රහ්මඤ්ඤං චා සම්භවති, යස්මා ච තදෙවං, තස්මා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ථකතං දස්සෙන්නොති යොජනා. “දොසවෙරවිරහිත”න්ති ඉදං දොසස්ස මෙත්තය උජුපටිපක්ඛතය වුත්තං. දොස-ග්ගහණෙන චා සබ්බමිපි ඤානපටිපක්ඛා සංකිලෙසධම්මා ගහිතා, වෙර-ග්ගහණෙන පච්චත්ථිකභූතා සත්තා. යදග්ගෙන හි දොසරහිතං, තදග්ගෙන වෙරරහිතන්ති.

398. පාකට්ඨාවෙන කායති ගමෙතීති පකති, ලොකසිද්ධවාදො, තෙනාහ “පකති ඛො එසාති පකතිකථා එසා” ති. මත්තායාති මත්තා-සද්දො “මත්තා සුඛපරිච්චාගා” තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය අප්පත්ථං අත්තොනීතං කත්වා පමාණවාචකොති ආහ “ඉමීනා පමාණෙන එවං පරිත්තකෙනා” ති. තෙන පන පමාණෙන පහාතබ්බො පකරණප්පත්තො පටිපත්තික්කමොති ආහ “පටිපත්තික්කමෙනා” ති. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

399. අඤ්ඤථා වදථාති යදි අවෙලකභාවාදිනා සාමඤ්ඤං චා බ්‍රහ්මඤ්ඤං චා අභවිස්ස, සුවිජානොච සමණො සුවිජානො බ්‍රාහ්මණො. යස්මා පන තුම්හෙ ඉතො අඤ්ඤථාව සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච වදථ, තස්මා දුප්පජානොච සමණො දුප්පජානො බ්‍රාහ්මණො, තෙනාහ “ඉදං සන්ධායාහා” ති. තං පකතිවාදං පටික්ඛිපිත්වාති පුබ්බෙ යං පාකතිකං සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච හදයෙ යටෙත්වා තෙන “දුක්කර”න්තිආදි වුත්තං, තමෙව සන්ධාය හගවතාපි “පකති ඛො එසා” තිආදි වුත්තං. ඉධ පන තං පකතිවාදං පාකතිකසමණබ්‍රාහ්මණවිසයං කථං පටික්ඛිපිත්වා පටිසංහරිත්වා සභාවතොච පරමත්ථතොච සමණස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ච දුප්පජානභාවං ආචිකරොන්තො පකාසෙන්නො. තත්‍රාපිති සමණබ්‍රාහ්මණවාදෙපි වුත්තනයෙනෙව.

සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා

400-1. පණ්ඩිතොති හෙනුසම්පත්තිසිද්ධොන පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො, කථං උග්ගහෙසි පරිපක්කඤ්ඤාණත්තා සංථෙ පදීපෙන විය අබ්භන්තරෙ සමුප්පලන්තෙන පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියෙන තත්ථ තත්ථ භගවතා දෙසිතමත්ථං පරිග්ගණ්හන්තො තම්පි දෙසනං උපධාරෙසි. තස්ස වාති යො අවෙලකො හොති යාව උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරති, තස්ස ච. තා සම්පත්තියො පුච්ඡාමි, යාහි සමණො ච හොතීති අධිප්පායො. සීලසම්පදායාති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන “චිත්තසම්පදාය පඤ්ඤාසම්පදායා”ති පදද්වයං සඬගණ්හාති අසෙක්ඛසීලාදිඛන්ධත්තයසඬගහිතඤ්ඤි අරහත්තං, තෙනාහ “අරහත්තඵලමෙව සන්ධාය වුත්ත”න්තිආදි. තත්ථ ඉදන්ති ඉදං වචනං.

සීහනාදකථාවණ්ණනා

402. අනඤ්ඤසාධාරණතාය, අනඤ්ඤසාධාරණත්ථවිසයතාය ච අනුත්තරං බුද්ධසීහනාදං නදන්තො. අතිවිය අච්චන්තවිසුද්ධතාය පරමවිසුද්ධං. පරමන්ති උක්කට්ඨං, තෙනාහ “උත්තම”න්ති. සීලමෙව ලොකියසීලත්තා. යථා අනඤ්ඤසාධාරණං භගවතො ලොකුත්තරසීලං සවාසනං පටිපක්ඛවිද්ධංසනතො, එවං ලොකියසීලම්පි තස්ස අනුච්ඡවිකභාවෙන සම්භූතත්තා, සමෙන සමන්ති සමසමන්ති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “මම සීලසමෙන සීලෙන මයා සම”න්ති. “යදිදං අධිසීල”න්ති ලොකියං, ලොකුත්තරඤ්ඤාති දුට්ඨම්පි බුද්ධසීලං එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං. තෙනාහ “සීලෙපි”ති. ඉති ඉමන්ති එවං ඉමං සීලවිසයං. පයමං පවත්තත්තා පයමං.

තපතීති සන්තප්පති, විධමතීති අත්ථො. ජිගුච්ඡතීති භීලෙති ලාමකතො යපෙති. නිද්දොසත්තා අරියා ආරකා කිලෙසෙහිති. මග්ගඵලසම්පයුත්තා වීරියසඬබ්බාතා තපොජිගුච්ඡාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. පරමා නාම සබ්බුක්කට්ඨභාවතො. යථා යුචිතො භාවො යොබ්බනං, එවං ජිගුච්ඡිතො භාවො ජෙගුච්ඡං. කිලෙසානං සමුච්ඡින්නපටිප්පස්සම්භනාති සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියො. නිස්සරණවිමුත්ති නිබ්බානං. අථ වා සම්මාවාචාදීනං අධිසීලග්ගහණෙන, සම්මාවායාමස්ස අධිජෙගුච්ඡග්ගහණෙන, සම්මාදිට්ඨියා අධිපඤ්ඤාග්ගහණෙන ගහිතත්තා අග්ගහිතග්ගහණෙන සම්මාසඬකප්පසතිසමාධියො මග්ගඵලපරියාපන්නා සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියො දට්ඨබ්බා. නිස්සරණවිමුත්ති පන නිබ්බානමෙව.

403. යං කිඤ්චි ජනවිචිත්තං යානං ඉධ “සුඤ්ඤාගාර”න්ති අධිප්පෙනං. තත්ථ නදන්තෙන විනා නාදො නත්ථීති ආහ “එකතොව නිසීදිත්වා”ති. අට්ඨසු පරිසාසුති ඛත්තියපරිසා, බ්‍රාහ්මණපරිසා, ගහපතිපරිසා, සමණපරිසා,

වාතුමහාරාජිකපරිසා, තාවතිංසපරිසා, මාරපරිසා, බ්‍රහ්මපරිසාති ඉමාසු අට්ඨසු පරිසාසු.

වෙසාරජ්ජානීති විසාරදහවා ඤාණජපහානසම්පදානිමිත්තං. කුතොචි අසත්තස්සනහවා නිබ්භයහාවාති අත්ථො. ආසහං යානන්ති සෙට්ඨං යානං, උත්තමං යානන්ති අත්ථො. ආසහා වා පුබ්බබුද්ධා, තෙසං යානන්ති අත්ථො.

අපිච උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං, ආසහං වියාති ආසහං. යථා හි නිසහසඬ්ඛාතො උසහො අත්තනො උසහබලෙන චතුහි පාදෙහි පථවිං. උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසහි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො චතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසාපථවිං. උජ්ජිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනචි පච්චත්ථිකෙන අකම්පියො අවලෙන යානෙන තිට්ඨති. එවං තිට්ඨමානොච තං ආසහං යානං පටිජානාති උපගච්ඡති න පච්චක්ඛාති අත්තති ආරොපෙති. තෙන වුත්තං “ආසහං යානං පටිජානාති” ති.

සීහනාදං නදතීති යථා මීගරාජා පරිස්සයානං සහනතො, වනමහිංසමත්තවාරණාදීනං හනනතො ච “සීහො” ති වුච්චති, එවං තථාගතො ලොකධම්මානං සහනතො, පරජ්ජවාදානං හනනතො ච “සීහො” ති වුච්චති. එවං වුත්තස්ස සීහස්ස නාදං සීහනාදං. තත්ථ යථා සීහො සීහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදති, එවං තථාගතසීහොපි දසහි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො “ඉති රූප” ත්තිආදිනා (සං. නි. 3.78; අ. නි. 8.2) නයෙන නානාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදති.

පඤ්භං අභිසඬ්ඛරිත්වාති ඤාතුං ඉච්ඡිතමත්ථං අත්තනො ඤාණබලානුරූපං අභිරචිත්වා තඬ්ඛණංයෙවාති පුච්ඡිතක්ඛණෙයෙව යානුජ්ජත්තිකපටිභානෙන විස්සජ්ජෙති. චිත්තං පරිතොසෙතියෙව අජ්ඣාසයානුරූපං විස්සජ්ජනතො. සොතබ්බඤ්චස්ස මඤ්ඤන්ති අට්ඨක්ඛණචජ්ජිතෙන නවමෙන බණෙන ලබ්භමානත්තා. “යං නො සත්ථා භාසති, තං නො සොස්සාමා” ති ආදරගාරවජාතා මහත්තෙන උස්සාහෙන සොතබ්බං සම්පට්ච්ඡිතබ්බං මඤ්ඤන්ති. සුජ්ජසන්නා පසාදාහිබුද්ධියා විගතපක්කිලෙසතාය කල්ලචිත්තා මුදුචිත්තා භොන්ති. පසන්නකාරන්ති පසන්නෙහි කාතබ්බසක්කාරං, ධම්මාමිසපුජන්ති අත්ථො. තත්ථ ආමිසපුජං දස්සෙන්නො “පණ්ණානී” තිආදිමාහ. ධම්මපුජා පන “තථත්තායා” ති ඉමිනා දස්සිතා. තථාභාවායාති යථත්තාය යස්ස වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, තථාභාවාය, තෙනාහ “ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථායා” ති. සා ච ධම්මානුධම්මපටිපත්ති යාය අනුපුබ්බියා පටිපජ්ජිතබ්බා, පටිපජ්ජන්තානඤ්ච සති අජ්ඣාත්තිකඬ්ඛසමවායෙ එකංසිකා තස්සා පාරිපුරිති තං අනුපුබ්බිං දස්සෙතුං “කෙචි සරණෙසු” තිආදි වුත්තං.

ඉමස්මිං පනොකාසෙ යත්වාති “පටිපන්නා ච ආරාධෙන්නී”ති එතස්මිං සීහනාදකිච්චපාරිපූරිදිපනෙ පාළිපදෙසෙ යත්වා. සමොධානෙතඛිබ්බාති සඬකලිතඛිබ්බා. එකො සීහනාදො අසාධාරණො අඤ්ඤෙහි අප්පට්චත්තියො සෙට්ඨනාදො අභීතනාදොති කත්වා. එස නයො සෙසෙසුපි. පූරිමානං දසන්නන්තිආදිතො පටියාය යාව “විමුත්තියා මය්හං සදිසො නත්ථී”ති එතෙසං පූරිමානං දසන්නං සීහනාදානං, නිද්ධාරණෙ චෙත්ථ සාමිච්චනං, තෙනාහ “එකෙකස්සා”ති. “පරිසාසු ච නදතී”ති ආදයො පරිවාරා “එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බත්තං පස්සාමී”ති සීහනාදං නදන්නො භගවා පරිසායං නදති විසාරදො නදති යාව “පටිපන්නා ආරාධෙන්නී”ති අත්ථයොජනාය සම්භවතො. තථා සෙසෙසුපි නවසු.

“එව”න්තිආදි යථාචුත්තානං තෙසං සඬකලෙත්වා දස්සනං. තෙ දසාති තෙ “පරිසාසු ච නදතී”ති ආදයො සීහනාදා. පූරිමානං දසන්නන්ති යථාචුත්තානං පූරිමානං දසන්නං. පරිවාරවසෙනාති පච්චෙකං පරිවාරවසෙන යොජියමානා සතං සීහනාදා. පූරිමා ච දසාති තථා අයොජියමානා පූරිමා ච දසාති එවං දසාධිකං සීහනාදසතං භොති. එවං වාදීනං වාදන්ති එවං පවත්තවාදානං තිත්ථියානං වාදං. පටිසෙධෙත්වාති තථාභාවාභාවදස්සනෙන පටික්ඛිපිත්වා. යං භගවා උදුම්බරිකසුත්තෙ “ඉධ නිග්‍රොධ තපස්සී”තිආදිනා (දී. නි. 3.33) උපක්කිලෙසවිභාගං, පාරිසුද්ධිවිභාගඤ්ච දස්සෙන්නො සපරිසස්ස නිග්‍රොධස්ස පරිබ්බාජකස්ස පුරතො සීහනාදං නදි, තං දස්සෙතුං “ඉදානි පරිසති නදිතපුබ්බං සීහනාදං දස්සෙන්නො”තිආදි චුත්තං.

තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා

404. ඉදන්ති “රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තං මං...පෙ.... පඤ්භං පුච්ඡී”ති ඉදං වචනං. කාමං යදා නිග්‍රොධො පඤ්භං පුච්ඡී, භගවා චස්ස විස්සජ්ජෙසි, න තදා ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරති, රාජගහසමීපෙ පන විහරතීති කත්වා “රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තං ම”න්ති චුත්තං, ගිජ්ඣකුටෙ විහරණඤ්චස්ස තදා අවිච්ඡින්නන්ති, තෙනාහ “යං තං භගවා”තිආදි. යොගෙති නයෙ, දුක්ඛනිස්සරණුපායෙති අත්ථො.

405. යං පරිවාසං සාමණෙරභූමියං යීතො පරිවසතීති යොජනා. යස්මා සාමණෙරභූමියං යීතෙන පරිවසිතඛිබ්බං, න ගිහිභූතෙන, තස්මා අපරිවසිත්වායෙව පබ්බජ්ජං ලහති. ආකඬ්ඛති පබ්බජ්ජං, ආකඬ්ඛති උපසම්පදන්ති එත්ථ පන පබ්බජ්ජා-ග්ගහණං වචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙව “දිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍ය”න්ති (පාවි. 50) එත්ථ දිරත්තග්ගහණං විය.

ගාමජ්ජවෙසනාදීනීති

ආදි-සද්දෙන

වෙසියාවිධවාචුල්ලකුමාරිපණ්ඩකහික්ඛුනිගොචරතා,

සබ්බමචාරීනං

උච්චාවචෙසු කිංකරණියෙසු දක්ඛානලසාදිතා,

උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිසු තිබ්බජන්දතා,

යස්ස තිත්ථායතනතො ඉධාගතො, තස්ස අවණ්ණෙ,

රතනත්තයස්ස ච වණ්ණෙ අනත්තමනතා, තදුභයං යථාක්කමං වණ්ණෙ ච

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා
අවණ්ණෙ ච අත්තමනතාති ඉමෙසං සඨගහො වෙදිතඛිබ්බො, තෙනාහ “අට්ඨ
වත්තාති පුරෙන්නෙනා”ති. සංසිත්වා කොට්ටෙන්වාති අජ්ඣාසයස්ස
විමංසනවසෙන සුවණ්ණං විය සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා.

ගණමජ්ඣෙ නිසිදිත්වාති උපසම්පදාකම්මස්ස ගණප්පහොනකානං
හික්ඛුනං මජ්ඣෙ සඨසත්ථෙරො විය තස්ස අනුග්ගහත්ථං නිසිදිත්වා.
වූපකට්ඨොති විචිත්තො. තාදිසස්ස සීලවිසොධනෙ අප්පමාදො
අවුත්තසිද්ධොති ආහ “කම්මට්ඨානෙ සතිං අවිජ්ඣන්තො”ති.
පෙසිතවිත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතවිත්තො තංතින්තො තප්පොණො
තප්පඛිභාරො. ජාතිකුලපුත්තාපි ආචාරසම්පන්නා එව අරහත්තාධිගමාය
පබ්බජ්ජාපෙක්ඛා හොන්තීති තෙපි තෙහි එකසඨගහෙ කරොන්තො ආහ
“කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා”ති, තෙනාහ “සම්මදෙවාති හෙතුනාව
කාරණෙනවා”ති. “ඔතිණ්ණොම්හි ජාතියා”තිආදිනා නයෙන හි
සංවෙගපුබ්බිකං යථානුසිට්ඨං පබ්බජ්ජං සන්ධාය ඉධ “සම්මදෙවා”ති
වුත්තං. හෙතුනාති ඤායෙන. පාපුණ්ත්වාති පත්වා අධිගන්ත්වා.
සම්පාදෙන්වාති අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤා නිජ්ජාදෙන්වා, පරිපුරෙන්වා
වාති අත්ථො.

නිට්ඨාපෙතුන්ති නිගමනවසෙන පරියොසාපෙතුං.
“බුහ්මචරියපරියොසානං...පෙ.... විහාසී”ති ඉමිනා එව හි
අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා පරියොසාපිතා. තං පන නිගමෙන්තො
“අඤ්ඤතරො බො පනා...පෙ.... අහොසී”ති වුත්තං ධම්මසඨගාහකෙහි.
යං පනෙත්ථ අත්ථොන න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

9. පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා

පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

406. සාවත්ථියන්ති සමීපත්ථෙ භූමිමන්ති ආහ “සාවත්ථීං උපනිස්සායා”ති. ජෙනස්ස කුමාරස්ස වනෙති ජෙනෙන නාම රාජකුමාරෙන රොපිතෙ උපවනෙ. නිවාසභාසුතාදිනා පබ්බජිතා ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො, විහාරො. ථොටො පාදෙසු ජාතොති පොට්ඨපාදො. වත්ථවිජායාජාදනපබ්බජ්ජපගතත්තා ඡන්තපරිබ්බාජකො. බ්‍රාහ්මණමහාසාලොති මහාවිභවතාය මහාසාරතාපත්තො බ්‍රාහ්මණො. සමයන්ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසො, තං තං සමයන්ති අත්ථො. පවදන්තීති පකාරතො වදන්ති, අත්තනා අත්තනා උග්ගහිතනියාමෙන යථා තථා සමයං වදන්තීති අත්ථො. “පභුතයො”ති ඉමිනා තොදෙය්‍යජාණුසොණීසොණදණ්ඩාදිකෙ සඬිගණ්හාති, පරිබ්බාජකාදයොති ආදි-සද්දෙන ඡන්තපරිබ්බාජකාදිකෙ. තිත්ථුකාවීරමෙත්ථ අත්ථීති තිත්ථුකාවීරො, ආරාමො. තථා එකා සාලා එත්ථාති එකසාලකො, තස්මිං තිත්ථුකාවීරෙ එකසාලකෙ.

අනෙකාකාරානවසෙසඤ්ඤායත්ථවිභාවනතො, අපරාපරුප්පත්තිතො ව භගවතො ඤාණං තත්ථ පත්ථං විය හොතීති වුත්තං “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා”ති, යතො තස්ස ඤාණජාලතා වුච්චති, වෙනෙය්‍යානං තදන්තොගධතා හෙට්ඨා වුත්තායෙව. වෙනෙය්‍යසත්තපරිග්ගණ්හනත්ථං සමන්තාහාරෙ කතෙ පඨමං තෙසං වෙනෙය්‍යභාවෙනෙව උපට්ඨානං හොති, අථ සරණගමනාදිවසෙන කිච්චනිජ්ජත්ති වීමංසියතීති ආහ “කිං නු බො භවිස්සතීති උපපරික්ඛන්තො”ති. නිරොධන්ති සඤ්ඤානිරොධං. නිරොධා වුට්ඨානන්ති තතො නිරොධතො වුට්ඨානං සඤ්ඤාප්පත්තිං. සබ්බබුද්ධානං ඤාණෙන සංසන්දිත්ථාති යථා තෙ නිරොධං, නිරොධතො වුට්ඨානඤ්ච බ්‍යාකරිංසු, බ්‍යාකරිස්සන්ති ව, තථා බ්‍යාකරණවසෙන සංසන්දිත්ථා. හත්ථිසාරිපුත්තොති හත්ථිසාරිතො පුත්තො. “යුගන්ධරපබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා”ති ඉදං පරිකප්පවචනං “තාදිසං අත්ථී වෙ, තං වියා”ති. මෙසවණ්ණන්ති රත්තමෙසවණ්ණං, සඤ්ඤාප්පභානුරඤ්ඡිතමෙසසඬිකාසන්ති අත්ථො. පච්චග්ගන්ති අභිනවං ආදිතො තථාලද්ධවොහාරෙන, අනඤ්ඤපරිභොගතාය, තථා වා සත්ථු අධිට්ඨානෙන සො පත්තො සබ්බකාලං “පච්චග්ගං” ත්වෙව වුච්චති, සීලාදිවුත්තරතනලක්ඛණුපපත්තියා වා සො පත්තො “පච්චග්ගං”න්ති වුච්චති.

407. අත්තතො රුච්චසෙන සද්ධම්මට්ඨිතිජ්ඣාසයවසෙන, න පරෙන උස්සාහිතොති අධිප්පායො. “අනිජ්ජගභාවමෙව දිස්වා”ති ඉදං භූතකථනං න තාව හික්ඛාවාරවෙලා සමීපත්තාති දස්සනත්ථං. භගවා හි තදා කාලස්සෙව විහාරතො නික්ඛන්තො “වාසනාභාගියාය ධම්මදෙසනාය පොට්ඨපාදං

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා අනුග්ගණ්හිස්සාමී”ති. යන්ත්‍රනාහන්ති අඤ්ඤත්ථ සංසයපරිදීපනො, ඉධ පන සංසයපරිදීපනො විය. කස්මාති ආහ “බුද්ධාන”න්තිආදි. සංසයො නාම නත්ථි බොධිමූලෙ එව සමුග්ගාටිතත්තා. පරිචිතක්කපුබ්බහාගොති අධිජ්ජෙනකිච්චස්ස පුබ්බහාගපරිචිතක්කො එව. බුද්ධානං ලබ්භතීති “කරිස්සාම, න කරිස්සාමා”තිආදිකො එස විත්තවාරො බුද්ධානං ලබ්භති සම්භවති විචාරණවසෙන පවත්තනතො, න පන සංසයවසෙන. තෙනාහාති යෙන බුද්ධානම්පි ලබ්භති, තෙනෙවාහ භගවා “යන්ත්‍රනාහ”න්ති. පරිකප්පනෙ වායං නිපාතො. “උපසඬකමෙය්‍ය”න්ති කිරියාපදෙන වුච්චමානො එව හි අත්ථො “යන්ත්‍රනා”ති නිපාතපදෙන ජොතියති. අහං යන්ත්‍රන උපසඬකමෙය්‍යන්ති යොජනා. යදි පනාති ඉදම්පි තෙන සමානත්ථන්ති ආහ “යදි පනාහන්ති අත්ථො”ති.

408. යථා උන්තතජ්ජායො සද්දො උන්තාදො, එවං විපුලභාවෙන උපරුපරි පවත්තොපි උන්තාදොති තදුභයං එකජ්ඣං කත්වා පාළියං “උන්තාදිනියා”ති වත්වා පුන විභාගෙන දස්සෙතුං “උච්චාසද්දමහාසද්දායා”ති වුත්තන්ති තමත්ථං විවරන්තො “උච්චං නදමානායා”තිආදිමාහ. අස්සාති පරිසාය. උද්ධංගමනවසෙනාති උන්තතබ්බුලතාය උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා පවත්තනවසෙන. දිසාසු පත්ථට්ඨවසෙනාති විපුලභාවෙන භූතපරම්පරාය සබ්බදිසාසු පත්ථරණවසෙන. ඉදාති පරිබ්බාජකපරිසාය උච්චාසද්දමහාසද්දායා කාරණං, තස්ස ච පවත්තිආකාරං දස්සෙන්නො “තෙසඤ්ඨී”තිආදිමාහ. කාමස්සාදො නාම කාමගුණස්සාදො. කාමභවාදිගතො අස්සාදො භවස්සාදො.

409. සණ්ඨපෙසීති සංයමනවසෙන සම්මදෙව යිපෙසී, සණ්ඨපනඤ්ඤවත්ථ තිරච්ඡානකථාය අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං අගාරවස්ස ජහාපනවසෙන ආචාරස්ස සික්ඛාපනං, යථාවුත්තදොසස්ස නිගුහනඤ්ච භොතීති ආහ “සික්ඛාපෙසී”තිආදි. අජ්ජසද්දන්ති නිස්සද්දං, උච්චාසද්දමහාසද්දාහාවන්ති අධිජ්ජායො. නජ්ජමජ්ජන්තීති න අගාරවං කරොන්ති.

410. නො ආගතෙ ආනන්දොති භගවති ආගතෙ නො අම්භාකං ආනන්දො පීති භොතී. පියසමුදාවාරාති පියාලාපා. “පච්චුග්ගමනං අකාසී”ති වත්වා න කෙවලමයමෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි පබ්බජිතා යෙභුයොන භගවතො අපචිතිං කරොන්තෙවාති දස්සෙතුං “භගවන්තඤ්ඨී”තිආදිං වත්වා, තත්ථ කාරණමාහ “උච්චාකුලීනතායා”ති, තෙන සාසනෙ අජ්ජසන්තාපි කුලගාරවෙන භගවති අපචිතිං කරොන්තෙ වාති දස්සෙති. එතස්මිං අන්තරෙ කා නාම කථාති එතස්මිං යථාවුත්තපරිච්ඡෙදබ්බන්තරෙ කථා කා නාම. විජ්ජකතා ආරද්ධා හුත්වා අපරියොසිතා. “කා කථා විජ්ජකතා”ති වදන්තො අත්ථතො තස්සා පරියොසාපනං පටිජානාති නාම. “කා කථා”ති ච අවිසෙසවොදනාති යස්සා තස්සා සබ්බස්සාපි කථාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා පරියොසාපනං පටිඤ්ඤාතඤ්ච හොති, තඤ්ච පරෙසං අසබ්බඤ්ඤානං අවිසයන්ති ආහ “පරියන්තං නෙත්වා දෙමීති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසී”ති.

අභිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා

411. සුකාරණන්ති සුන්දරං අත්ථාවහං භිතාවහං කාරණං. නානාතිත්ථෙපු නානාලද්ධිසු නියුත්තාති නානාතිත්ථිකා, තෙ ඵ්ච නානාතිත්ථියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. කුතුහලමෙත්ථ අත්ථිති කොතුහලා, සා ඵ්ච සාලාති කොතුහලසාලා, තෙනාහ “කොතුහලුප්පත්තිට්ඨානතො”ති. සඤ්ඤානිරොධෙති සඤ්ඤාසීසෙනායං දෙසනා, තස්මා සඤ්ඤාසහගතා සබ්බෙපි ධම්මා සභිගස්සන්ති, තත්ථ පන චිත්තං පධානන්ති ආහ “චිත්තනිරොධෙ”ති. අවිචන්තනිරොධස්ස පන තෙහි අනධිප්පෙතත්තා, අවිසයත්තා ච “බණ්කනිරොධෙ”ති ආහ. කාමං සොපි තෙසං අවිසයොව, අත්ථතො පන නිරොධකථා වුච්චමානා තත්ථෙව තිට්ඨතීති තථා වුත්තං. කිත්තිසොසොති “අහො බුද්ධානුභාවො භවන්තරපට්ඨිජන්තං කාරණං ඵ්චං හත්ථාමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සෙති, සාවකෙ ච ඵදිසෙ සංවරසමාදානෙ පතිට්ඨාපෙතී”ති ටුතිසොසො යාව භවග්ගා පත්ථරති. පටිභාගකිරියන්ති පළාසවසෙන පටිභාගභූතං පයොගං කරොන්තො. භවන්තරසමයන්ති තත්ත තත්ත වුට්ඨිනසමයං අභූතපරිකප්පිතං කිඤ්ච උප්පාදියං වත්ථුං අත්තතො සමයං කත්වා. කිඤ්චිදෙව සික්ඛාපදන්ති “ඵලමුගෙන භවිතබ්බං, ඵත්තකං, වෙලං ඵකස්මිංයෙව යානෙ නිසීදිතබ්බ”න්ති ඵ්චමාදිකං කිඤ්චිදෙව කාරණං සික්ඛාකොට්ඨාසං කත්වා පඤ්ඤාපෙත්ති. නිරොධකථන්ති නිරොධසමාපත්තිකථං.

තෙසුති කොතුහලසාලායං සන්තිපතිතෙසු තිත්ථියසමණුක්ඛාහමණෙසු. ඵකච්චෙති ඵකෙ. පුරිමොති “අහෙනු අප්පච්චියා”ති ඵ්චංවාදී. ය්වායං ඉධ උප්පජ්ජතීති යොජනා. සමාපත්තින්ති අසඤ්ඤාභාවාවහං සමාපත්තිං. නිරොධෙති සඤ්ඤානිරොධෙ. හෙතුං අපස්සන්තොති යෙන හෙතුනා අසඤ්ඤාභවෙ සඤ්ඤාය නිරොධො සබ්බසො අනුප්පාදො, යෙන ච තතො චුතස්ස ඉධ පඤ්චවොකාරභවෙ තස්සා උප්පාදො, තං අවිසයනාය අපස්සන්තො.

නන්ති පයමවාදිං. නිසෙධෙත්වාති “න ඛො නාමෙතං හො ඵ්චං භවිස්සතී”ති ඵ්චං පටික්ඛිපිත්වා. අසඤ්ඤාකභාවන්ති මුඤ්ජාපත්තියා කිරියමයසඤ්ඤාවසෙන විගතසඤ්ඤාභාවං. වක්ඛති හි “විසඤ්ඤා භුත්වා”ති. වික්ඛම්භනවසෙන කිලෙසානං සන්තාපනෙන අත්තන්තපො. සොරතපොති දුක්කරතාය භීමතපො. පරිමාරිතින්ද්‍රියොති නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනෙන සබ්බසො මිලාපිතවක්ඛාදින්ද්‍රියො. හග්ගොති හඤ්ජිතකුසලජ්ඣාසයො. ඵ්චමාහාති “ඵ්චං සඤ්ඤා හි හො පුරිසස්ස අත්තා”තිආදිආකාරෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා සඤ්ඤානිරොධමාහ. ඉමිනා නයෙන ඉතො පරෙසු ද්විසු යානෙසු යථාරහං යොජනා වෙදිතබ්බා.

ආට්ඨබ්බණ්ණපයොගන්ති ආට්ඨබ්බණ්ණවෙදවිහිතං ආට්ඨබ්බණ්ණකානං විසඤ්ඤිභාවාපාදනපයොගං. ආට්ඨබ්බණ්ණං පයොජෙත්වාති ආට්ඨබ්බණ්ණවෙදෙ ආගතඅග්ගිජුහනපුබ්බකං මන්තජජ්ජනං පයොජෙත්වා සීසවිජිත්තතාදිදස්සනෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. තස්සාති යස්ස සීසවිජිත්තතාදි දස්සිතං, තස්ස.

යක්ඛදාසීනන්ති දෙවදාසීනං, යා “දෙවතාහනියොතිපි” වුව්චන්ති. මදනිද්දන්ති සුරාමදනිමිත්තකං සුපනං දෙවතුපහාරන්ති නච්චනගායනාදිනා දෙවතානං පූජං. සුරාපාතින්ති පාතිපුණ්ණං සුරං. දිවාති අතිදිවා උස්සුරෙ.

එලමුගකථා වියාති ඉමෙසං පණ්ඩිතමානීනං කථා අන්ධබාලකථාසදිසී. චත්තාරො නිරොධෙති අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරෙ චත්තාරො නිරොධෙ එතෙ පඤ්ඤපෙත්ති. න ච අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධනානාසභාවෙන තෙන භවිතබ්බං, අථ ඛො එකසභාවෙන, තෙනාහ “ඉමිනා වා”තිආදි. අඤ්ඤෙනෙවාති ඉමෙහි චුත්තාකාරතො අඤ්ඤාකාරෙනෙව භවිතබ්බං. “අයං නිරොධො, අයං නිරොධො”ති ආමෙඛිතවචනං සත්ථා අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන අනෙකාකාරවොකාරං නිරොධං විභාවෙස්සතීති දස්සනත්ථං කතං අහො නුනාති එත්ථ අහොති අච්ඡරියෙ, නුනාති අනුස්සරණෙ නිපාතො. තස්මා අහො නුන භගවා අනඤ්ඤසාධාරණදෙසනත්තා නිරොධම්පි අහො අච්ඡරියං කත්වා කට්ඨයා මඤ්ඤෙති අධිජ්ජායො. “අහො නුන සුගතො”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අච්ඡරියවිභාවනතො එව චෙත්ථ ද්වික්ඛත්තුං වචනං, අච්ඡරියත්ථොපි චෙත්ථ අහො-සද්දො. සො යස්මා අනුස්සරණමුඛෙනෙව තෙන ගහිතො, තස්මා චුත්තං “අහො නුනාති අනුස්සරණත්ථෙ”ති. කාලපුග්ගලාදිවිභාගෙන බහුභෙදත්තා ඉමෙසං නිරොධධම්මානන්ති බහුවචනං, කුසල-සද්දයොගෙන සාමිවචනං භූමිමත්ථෙ දට්ඨබ්බං. විණ්ණවසිකායාති නිරොධසමාපත්තියං වසිභාවස්ස විණ්ණත්තා. සභාවං ජානාතීති නිරොධස්ස සභාවං යාථාවතො ජානාති.

අහෙනුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා

412. සරමජ්ඣෙයෙව පක්ඛලිතාති සරතො බහි ගන්තුකාමා පුරිසා මග්ගං අනොතරිත්වා සරාජිරෙන සමතලෙ විවට්ඨගණෙ එව පක්ඛලනං පත්තා, එවං සම්පදමිදන්ති අත්ථො. අසාධාරණො හෙනු, සාධාරණො පච්චයොති එවමාදි විභාගෙන ඉධ පයොජනං නත්ථි සඤ්ඤාය අකාරණභාවපටික්ඛෙපත්තා වොදනායාති චුත්තං “කාරණස්සෙව නාම”න්ති.

පාළියං “උජ්ජජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”ති චුත්තං, තත්ථ “සහෙනු සජ්ජව්වයා සඤ්ඤා උජ්ජජ්ජන්ති, උජ්ජන්තා පන නිරුජ්ඣන්තියෙව, න

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා තිට්ඨන්ති”ති දස්සනත්ථං. “නිරුජ්ඣන්ති”ති වචනං, න නිරොධස්ස සහෙතුසප්පච්චයභාවදස්සනත්ථං. උප්පාදො හි සහෙතුකො, න නිරොධො. යදි හි නිරොධොපි සහෙතුකො සියා, තස්ස නිරොධෙනාපි භවිතබ්බං අඬිකුරාදීනං විය, න ච තස්ස නිරොධො අත්ථී. තස්මා වුත්තනයෙනෙව පාළියා අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච නයො ඛණ්ණනිරොධවසෙන වුත්තො. යො පන යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන සබ්බසොව අනුප්පාදනිරොධො, සො “සහෙතුකො”ති වෙදිතබ්බො තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො. තෙනාහ භගවා “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති. (දී. නි. 1.412) තතො එව ච ඉධාපි වුත්තං “සඤ්ඤාය සහෙතුකං උප්පාදනිරොධං දීපෙතු”න්ති.

සික්ඛා එකාති එත්ථ සික්ඛාති කරණෙ පච්චත්තවචනං, එක-සද්දො අඤ්ඤපරියායො “ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති සතො වා පන සත්තස්සා”තිආදීසු (දී. නි. 1.85 ආදයො; ම. නි. 3.21) විය, න සඬ්ඛ්‍යාවාචිති ආහ “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්ති සික්ඛාය එකච්චා සඤ්ඤා ඡායන්ති”ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

413. තත්ථාති තස්සං උපරිදෙසනායං. සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඛකප්පවසෙන පරියාපන්නත්තා ආගතාති සභාවතො උපකාරතො ච පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ පරියාපන්නත්තා සඬ්ගහිතත්තා තතියා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඛකප්පවසෙන ආගතා. තථා හි වුත්තං “යා වාචුසො විසාඛ සම්මාදිට්ඨි, යො ච සම්මාසඬ්ඛකප්පො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඬ්ගහිතා”ති (ම. නි. 1.462) කාමඤ්ඤෙත්ථ වුත්තනයෙන තිස්සොපි සික්ඛා ආගතා එව, තථාපි අධිවිත්තසික්ඛාය එව අභිසඤ්ඤානිරොධො දස්සිතො, ඉතරා තස්ස සම්භාරභාවෙන ආනීතා.

පඤ්චකාමගුණිකරාගොති පඤ්චකාමකොට්ඨාසෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනකරාගො. අසමුප්පන්නකාමවාරොති වත්තමානුප්පන්නතාවසෙන අසමුප්පන්නො යො කොචි කාමවාරො යා කාචි ලොභුප්පත්ති. පුරිමො විසයවසෙන නියමිතත්තා කාමගුණාරම්මණොව ලොභො දට්ඨබ්බො, ඉතරො පන ඤානනිකන්තිභවරාගාදිප්පහෙදො සබ්බොපි ලොභවාරො කාමනට්ඨෙත කාමෙසු පවත්තනතො. සබ්බෙපි හි තෙභූමකා ධම්මා කාමනියට්ඨෙත කාමාති. උභයෙසම්පි කාමසඤ්ඤාතිනාමතා සභවරණඤ්ඤායෙනාති “කාමසඤ්ඤා”ති පද්ද්ධාරං කත්වා තදුභයං නිද්දිට්ඨං.

“තත්ථා”තිආදි අසමුප්පන්නකාමවාරතො පඤ්චකාමගුණිකරාගස්ස විසෙසදස්සනං. කාමං පඤ්චකාමගුණිකරාගොපි අසමුප්පන්නො එව මග්ගෙන සමුග්ගාටියති, තස්මිං පන සමුග්ගාටිතෙපි න සබ්බො රාගො සමුග්ගාටං ගච්ඡති, තස්මා පඤ්චකාමගුණිකරාගග්ගහණෙන න ඉතරස්ස සබ්බස්ස රාගස්ස ගහණං භොතීති උභයසාධාරණෙන පරියායෙන උභයං සඬ්ගහෙත්වා දස්සෙතුං පාළියං කාමසඤ්ඤාග්ගහණං කතන්ති තදුභයං

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා
 සරූපතො විසෙසතො ච දස්සෙත්වා සබ්බසම්මානිකභාවතො
 “අසමුප්පන්නකාමවාරො පන ඉමස්මිං යානෙ වට්ටති”ති වුත්තං.

සදිසත්තාති කාමසඤ්ඤාදිභාවෙන සමානත්තා, එතෙන පාළියං
 “පුරිමා”ති සදිසකප්පනාවසෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. අනාගතා හි ඉධ
 “නිරුජ්ඣති”ති වුත්තා අනුප්පාදස්ස අධිප්පෙතත්තා, තෙනාහ
 “අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජති”ති.

නීවරණවිවේකතො ජාතත්තා විවේකජෙහි පයමජ්ඣානපිතිසුඛෙහි සහ
 අක්ඛාතබ්බා, තංකොට්ඨාසිකා වාති විවේකජං පිතිසුඛසම්බාතා.
 නානත්තසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤාහි නිපුණතාය සුමුමභූතතාය සුමුමසඤ්ඤා
 භූතා සුමුමභාවෙන, පරමත්ථභාවෙන අවිපරිතසභාවා. ක්කානං
 තංසම්පයුත්තධම්මානං භාවනාසිද්ධා සණ්ඨසුමුමතා
 නීවරණවික්ඛම්භනවසෙන විඤ්ඤායතීති ආහ
 “කාමච්ඡන්දාදිමළාරිකභග්ගප්පභානාවසෙන සුමුමා”ති. භූතතායාති
 විජ්ජමානතාය. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

සමාපජ්ජනාධිට්ඨානාති විය වුට්ඨානං ක්කානෙ පරියාපන්නම්පි හොති
 යථා තං ධම්මානං භවිගක්ඛණො ධම්මෙසු, න ආවජ්ජනපච්චවේක්ඛණානීති
 “පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජන්තො අධිට්ඨහන්තො වුට්ඨහන්තො ච
 සික්ඛති”ති වුත්තං, න “ආවජ්ජන්තො පච්චවේක්ඛන්තො”ති. තන්ති
 පයමජ්ඣානං. තෙනාති හෙතුම්හි කරණවචනං, තස්මා පයමජ්ඣානෙන
 හෙතුභූතෙනාති අත්ථො. හෙතුභාවො වෙන්ථ ක්කානස්ස යථාවුත්තසඤ්ඤාය
 උප්පත්තියා සහජාතාදිපච්චයභාවො කාමසඤ්ඤාය නිරොධස්ස
 උපනිස්සයතාව, තඤ්ච බො සුත්තන්තපරියායෙන. තථා වෙච සංවණ්ණිතං
 “තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො”ති. එතෙනුපායෙනාති ය්වායං
 පයමජ්ඣානතප්පටිපක්ඛසඤ්ඤාවසෙන “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති,
 සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣති”ති එත්ථ අත්ථො වුත්තො, එතෙන
 නයෙන. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

414. යස්මා පනෙත්ථ සමාපත්තිවසෙන තංතංසඤ්ඤානං
 උප්පාදනිරොධෙ වුච්චමානෙ අභිගවසෙන සො වුත්තොති ආහ “යස්මා
 පනා”තිආදි. “අභිගතො සම්මසන”න්ති අනුපදධම්මවිපස්සනාය
 ලක්ඛණවචනං. අනුපදධම්මවිපස්සනඤ්ඤි කරොන්තො සමාපත්තිං පත්වා
 අභිගතො සම්මසනං කරොති, න ච සඤ්ඤා සමාපත්තියා කිඤ්චි අභිගං
 හොති. වුත්තඤ්ච “ඉදඤ්ච සඤ්ඤා සඤ්ඤාති එවං අභිගතො සම්මසනං
 උද්ධට්”න්ති. අභිගතොති වා අවයවතොති අත්ථො, අනුපදධම්මතොති
 වුත්තං හොති. තදෙවාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනමෙව.

යතො බොති පච්චත්තෙ නිස්සක්කවචනන්ති ආහ “යො නාමා”ති යථා
 “ආදිම්හි”ති එතස්මිං අත්ථෙ “ආදිතො”ති වුච්චති ඉතරවිහත්තිතොපි තො-

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා සද්දස්ස ලබ්භනතො. සකස්මිං අත්තනා අධිගතෙ සඤ්ඤා සකසඤ්ඤා, සා එතස්ස අත්ථිති සකසඤ්ඤී, තෙනාහ “අත්තනො පට්ඨමජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤවා”ති. සකසඤ්ඤීති චෙත්ථ උපරි වුවිච්ඡානනිරොධපාදකතාය සාතිසයාය ඥානසඤ්ඤාය අත්ථිභාවජොතකො ඊ-කාරො දට්ඨබ්බො, තෙනෙවාහ “අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤග්ගං පුසති”තිආදි. තස්මා තත්ථ තත්ථ සකසඤ්ඤිතාග්ගහණෙන තස්මිං තස්මිං ඥානෙ සබ්බසො සුවිණ්ණවසිභාවො දීපිතොති වෙදිතබ්බං.

ලොකියානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං, සාම්අත්ථෙ එව වාගෙන හි යදග් . තං තෙසු සෙට්ඨං, තදග්ගෙන තෙසම්පි සෙට්ඨන්ති. “ලොකියානති න්” .යභාවතොස අසෙට්ඨිති තස්තරසමාපත්ථිසෙසනං ලොකුත් “කිච්චකාරකසමාපත්තින”න්ති විසෙසනං අකිච්චකාරකසමාපත්තිතො තස්ස අසෙට්ඨභාවතොසා චකාරකතා චස්අකිච්ච . ඤායතිවාභාවච්චනතො විඤ්ඤාකිච්චපටුසඤ්ඤා යථෙව හි තත්ථ සඤ්ඤා, එවං එස්සාදයො පිනිට්ඨගෙන හි තත්යදග් . සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බමභාවජපත්තියා පකතිවිපස්සකානං සම්මසිතුං අසක්කුණෙයාරූපෙන ධීතා, තදග්ගෙන හෙට්ඨිමසමාපත්තිධම්මා විය පටුකිච්චකරණසමත්ථාපි න භොන්තිති. ස්වායමත්ථො පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං ආරුප්පකථායං (විසුද්ධි .ටී .1.286) සවිසෙසං වුත්තො, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බොකෙවි පන . “යථා හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා සමාපත්තියො උපරිමානං උපරිමානං අධිට්ඨානකිච්චං සාධෙත්ති, න එවං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති කස්සවිපි අධිට්ඨානකිච්චං සාධෙති, තස්මා සා අකිච්චකාරිකා, ඉතරා කිච්චකාරිකා වුත්තාතිති වදන්”, තදයුත්තං තස්සාපි විපස්සනාවිත්තපරිදමනාදීනං අධිට්ඨානකිච්චසාධනතොමාතස් . පුරිමොයෙව අත්ථො යුත්තො.

පකප්පෙතීති සංවිදහති. ඥානං සමාපජ්ජන්තො හි ඥානසුඛං අත්තති සංවිදහති නාම. අභිසඬ්ඛරොතිති ආයුහති, සම්පිණ්ඨෙතීති අත්ථො. සම්පිණ්ඨනත්ථො හි සමුදයට්ඨො. යස්මා නිකන්තිවසෙන චෙතනාකිච්චස්ස මත්ථකප්පත්ති, තස්මා එලූපවාරෙන කාරණං දස්සෙන්තො “නිකන්තිං කුරුමානො අභිසඬ්ඛරොති නාමා”ති වුත්තං. ඉමා ඉදානි මෙ ලබ්භමානා ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුජ්ඣෙය්‍යං තංසමතික්කමෙනෙව උපරිඥානත්ථාය චෙතනාභිසඬ්ඛරණසම්භවතො. අඤ්ඤාති ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනසඤ්ඤාහි අඤ්ඤා. තතො පුලතරභාවතො ඔලාරිකා. කා පන තාති ආහ “භවඬ්ඛසඤ්ඤා”ති. ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය එව හි උපරිඥානත්ථාය චෙතනාභිසඬ්ඛරණානි භවෙය්‍යං, වුට්ඨානඤ්ඤා භවඬ්ඛවසෙන භොති. යාව ච උපරි ඥානසමාපජ්ජනං, තාව අන්තරන්තරා භවඬ්ඛප්පවත්තිති ආහ “භවඬ්ඛසඤ්ඤා උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති.

වෙනෙන්නොවාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනජ්ඣානං එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ සමාපජ්ජන්තො එව. න වෙනෙති තථා හෙට්ඨිමජ්ඣානෙසු විය වා පුබ්බාභොගාභාවතො පුබ්බාභොගවසෙන හි ඥානං පකප්පෙන්තො ඉධ “වෙනෙති”ති වුත්තො. යස්මා “අභමෙතං ඥානං නිබ්බන්තෙමි උපසම්පාදෙමි සමාපජ්ජාමි”ති එවං අභිසංඛරණං තත්ථ සාලයස්සෙව හොති, න අනාලයස්ස, තස්මා එකං විත්තක්ඛණිකමපි ඥානං පවත්තෙන්තො තත්ථ අප්පහීනනිකන්තිකතාය අභිසංඛරොන්තො එවාති අත්ථො. යස්මා පනස්ස තථා හෙට්ඨිමජ්ඣානෙසු විය වා තත්ථ පුබ්බාභොගො නත්ථි, තස්මා “න අභිසංඛරොති”ති වුත්තං. “ඉමස්ස භික්ඛුනො”තිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. “ස්වායමත්ථො”තිආදිනා තමෙවත්ථං උපමාය පටිපාදෙති.

පච්ඡාභාගෙති පිතුසරස්ස පච්ඡාභාගෙ. තතො පුත්තසරතො. ලද්ධසරමෙවාති යතො අනෙත භික්ඛා ලද්ධා, තමෙව සරං පුත්තගෙහමෙව. ආසනසාලා විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති තතො පිතුසරපුත්තසරට්ඨානියානං.

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනනිරොධසමාපත්තීනං උපගන්තබ්බතො. පිතුසරං අමනසිකරිත්වාති පටිසිත්වා සමතික්කන්තමපි පිතුසරං න මනසි කත්වා. පුත්තසරස්සෙව ආචික්ඛනං විය එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ සමාපජ්ජිතබ්බමපි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං න මනසි කත්වා පරතො නිරොධසමාපත්තිඅත්ථාය එව මනසිකාරො. එවං අමනසිකාරසාමඤ්ඤෙන, මනසිකාරසාමඤ්ඤෙන ච උපමුපමෙය්‍යතා වෙදිතබ්බා ආචික්ඛනෙනපි මනසිකාරස්සෙව පොතිතත්තා. න හි මනසිකාරෙන විනා ආචික්ඛනං සම්භවති.

තා ඥානසඤ්ඤාති තා එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ පවත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසඤ්ඤා. නිරුජ්ඣන්තීති පදෙසෙනෙව නිරුජ්ඣන්ති, පුබ්බාභිසංඛාරවසෙන පන උපරි අනුප්පාදො. යථා ච ඥානසඤ්ඤානං, එවං ඉතරසඤ්ඤානං පිති ආහ “අඤ්ඤා ච ඔළාරිකා භවංගසඤ්ඤා නුප්පජ්ජන්ති”ති, යථාපරිච්ඡින්නකාලන්ති අධිප්පායො. සො එවං පටිපන්නො භික්ඛුති සො එවං යථාවුත්තෙ සඤ්ඤාග්ගෙ යිතො අරහත්තෙ, අනාගාමිඵලෙ වා පතිට්ඨිතො භික්ඛු ද්විහි ඵලෙහි සමන්තාගමො, තිණ්ණං සංඛාරානං පටිප්පස්සද්ධි, සොළසවිධා ඤාණචරියා, නවවිධා සමාධිචරියාති ඉමෙසං වසෙන නිරොධපටිපාදනපටිපත්තිං පටිපන්නො. චූසතීති එත්ථ චූසනං නාම වින්දනං පටිලද්ධිති ආහ “වින්දති පටිලභති”ති. අත්ථතො පන යථාපරිච්ඡින්නකාලං විත්තවෙතසිකානං සබ්බසො අප්පවත්ති එව.

අහීති උපසග්ගමත්තං නිරත්ථකං, තස්මා “සඤ්ඤා” ඉව්වෙව අත්ථො. නිරොධපදෙන අනන්තරිකං කත්වා සමාපත්තිපදෙ වත්තබ්බෙ තෙසං ද්වින්නං අන්තරෙ සම්පජානපදං ධරිතන්ති ආහ “නිරොධපදෙන

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා අනන්තරිකං කත්වා චුත්ත”න්ති, තෙනාහ “අනුපටි...පෙ.... අත්ථො”ති. තත්‍රාපීති තස්මිම්පි තථා පදානුපුබ්බිධපනෙපි අයං විසෙසත්ථොති යොජනා. සම්පජානන්තස්සාති තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය තත්ථ තත්ථ සඬබ්බාරානං සම්මසනවසෙන පජානන්තස්ස. අන්තෙති යථාචුත්තාය නිරොධපටිපත්තියා පරියොසානෙ. දුතියවිකප්පෙ සම්පජානන්තස්සාති සම්පජානකාරිනොති අත්ථො, තෙන නිරොධසමාපජ්ජනකස්ස භික්ඛුනො ආදිනො පට්ඨාය සබ්බපාටිභාරිකපඤ්ඤාය සද්ධිං අත්ථසාධිකා පඤ්ඤා කිච්චනො දස්සිතා හොති, තෙනාහ “පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො”ති.

සබ්බාකාරොනාති “සමාපත්තියා සරූපවිසෙසො, සමාපජ්ජනකො, සමාපජ්ජනස්ස ධානං, කාරණං, සමාපජ්ජනාකාරො”ති එවමාදි සබ්බජ්ජකාරෙන. තත්ථාති විසුද්ධිමග්ගෙ. (විසුද්ධි. 2.867) කථිතතොවාති කථිතට්ඨානතො එව ගහෙතබ්බා, න ඉධ තං වදාම පුනරුත්තිභාවතොති අධිජ්ජායො.

එවං ඛො අහන්ති එත්ථ ආකාරත්ථො එවං-සද්දො උග්ගහිතාකාරදස්සනන්ති කත්වා. එවං පොට්ඨපාදාති එත්ථ පන සම්පට්ච්ඡනත්ථො, තෙනාහ “සුඋග්ගහිතං තයාති අනුජානන්තො”ති.

415. සඤ්ඤා අග්ගා එත්ථාති සඤ්ඤාග්ගං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං. අට්ඨසු සමාපත්තිසුපි සඤ්ඤාග්ගං අත්ථී උපලබ්භතීති චිත්තෙත්ථා. “පුච්ඡ”ති පාළියං ලිඬිගවිපල්ලාසං දස්සෙන්නො ආහ “බ්‍රහ්මනිපි”ති. “යථා”ති ඉමිනා පකාරවිසෙසො කරණජ්ජකාරො ගහිතො, න පකාරසාමඤ්ඤන්ති ආහ “යෙන යෙන කසිණෙන”ති, පට්චිකසිණෙන කරණභූතෙන”ති ව. ඤානං තාව යුත්තො කරණභාවො සඤ්ඤානිරොධච්ඡසනස්ස සාධකතමභාවතො, කථං කසිණානන්ති? තෙසම්පි සො යුත්තො එව. යදග්ගෙන හි ඤානානං නිරොධච්ඡසනස්ස සාධකතං අභාවො, තදග්ගෙන කසිණානම්පි තදවිනාභාවතො. අනෙකකරණාපි කිරියා හොතියෙව යථා “අස්සෙන යානෙන දීපිකාය ගච්ජති”ති.

එකචාරන්ති සකිං. පුරිමසඤ්ඤානිරොධන්ති කාමසඤ්ඤාදිපුරිමසඤ්ඤාය නිරොධං, න නිරොධසමාපත්තිසඤ්ඤිතං සඤ්ඤානිරොධං. එකං සඤ්ඤාග්ගන්ති එකං සඤ්ඤාභූතං අග්ගං සෙට්ඨන්ති අත්ථො හෙට්ඨිමසඤ්ඤාය උක්කට්ඨභාවතො. සඤ්ඤා ව සා අග්ගඤ්චාති සඤ්ඤාග්ගං, න සඤ්ඤාසු අග්ගන්ති. ද්වෙ වාරෙති ද්වික්ඛත්තුං. සෙසකසිණසුති කසිණානංයෙව ගහණං නිරොධකථාය අධිකතත්තා. තතො එව චෙත්ථ ඤානග්ගහණෙන කසිණජ්ඣානාති එව ගහිතානීති චෙදිතබ්බං. “පට්ඨමජ්ඣානෙන කරණභූතෙන”ති ආරම්මණං අනාමසිත්වා වදති යථා “යෙන යෙන කසිණෙන”ති එත්ථ ඤානං අනාමසිත්වා චුත්තං. “ඉතී”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං සඬිගහෙත්වා

දීඝනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටීකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා නිගමනවසෙන වදති. සබ්බමිථිති සබ්බං එකචාරං සමාපන්නකුමාරං. සඨගහෙත්වාති සඤ්ජානනලක්ඛණෙන තංසභාවාවිසෙසතො එකජ්ඣං සඨගහෙත්වා. අපරාපරන්ති පුනස්පුනං.

416. කුමාරපද්ධතං විපස්සනං වධිචේත්තස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන සඤ්ඤාඤාණානි දස්සිතානි පට්ඨානායෙ. දුතියනායෙ පන යස්මා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගෙන සට්ඨන්තස්ස මග්ගඤාණං උප්පජ්ජති, තස්මා විපස්සනාමග්ගවසෙන සඤ්ඤාඤාණානි දස්සිතානි. යස්මා පන පට්ඨානායො ලොකියත්තා ඔළාරිකො, දුතියනායො මිස්සකො තස්මා තදුභයං අසම්භාවෙත්වා අවිචන්තසුඛමං සුභං ටීරං නිබ්බන්තිතලොකුත්තරමෙව දස්සෙතුං මග්ගඵලවසෙන සඤ්ඤාඤාණානි දස්සිතානි තතියනායෙ. තයොපෙනෙ නයා මග්ගසොධනවසෙන දස්සිතා.

“අයං පනෙත්ථ සාරො”ති විභාවෙතුං තිපිටකමහාසිවත්ථෙරවාදො ආභතො. නිරොධං පුච්ඡන්තො තස්මිං කථිතෙ තදනන්තරං සඤ්ඤාඤාණුප්පත්තිං පුච්ඡන්තො අත්ථතො නිරොධතො වුට්ඨානං පුච්ඡති නාම, නිරොධතො ච වුට්ඨානං අරහත්තඵලප්පත්තියා චා සියා අනාගාමිඵලප්පත්තියා චා, තත්ථ සඤ්ඤා පධානා, තදනන්තරඤ්ච පව්චචෙක්ඛණඤාණන්ති තදුභයං නිද්ධාරෙත්තො ථෙරො “කිං ඉමෙ භික්ඛු භණන්ති”ති ආදිමාභ. තත්ථ “කිං ඉමෙ භික්ඛු භණන්ති”ති තදා දීඝනිකායතන්තිං පරිවත්තන්තෙ ඉමං ධානං පත්වා යථාචුත්තෙන පටිපාටියා තයො නයෙ කථෙත්තෙ භික්ඛු සන්ධාය වදති.

යස්ස යථා මග්ගවීරියං මග්ගඵලඤාණෙසු උප්පන්නෙසු නියමතො මග්ගඵලපව්චචෙක්ඛණඤාණානි භොන්ති, එවං ඵලසමාපත්තියං ඵලපව්චචෙක්ඛණඤාණන්ති ආභ “පච්ඡා පව්චචෙක්ඛණඤාණ”න්ති. “ඉදං අරහත්තඵල”න්ති ඉදං පව්චචෙක්ඛණඤාණස්ස පවත්තිආකාරදස්සනං. ඵලසමාධිසඤ්ඤාපව්චයාති ඵලසමාධිසහගතසඤ්ඤාපව්චයා. කීර්-සද්දො අනුස්සරණත්ථො. යථාධිගතධම්මානුස්සරණපක්ඛියා හි පව්චචෙක්ඛණා. සමාධිසිසෙන චෙත්ථ සබ්බං අරහත්තඵලං ගහිතං සහවරණඤායෙන, තස්මිං අසති පව්චචෙක්ඛණාය අසම්භවො එවාති ආභ “ඉදප්පව්චයා”ති.

සඤ්ඤාඅත්තකථාවණ්ණනා

417. දෙසනාය සණ්භභාවෙන සාරම්භමක්ඛිස්සාදිමලවිසොධනතො සුතමයඤාණං න්භාපිතං විය, සුඛුමභාවෙන තනුලෙපනවිලිත්තං විය, තිලක්ඛණබ්භාගතතාය කුණ්ඩලාදිඅලඬිකාරවිභූසිතං විය ච භොති, තදනුපසෙවතො ඤාණස්ස ච තථාභාවො තංසමඬගිතො පුග්ගලස්ස තථාභාවාපත්ති, නිරොධකථාය නිවෙසනඤ්චස්ස සිරිසයනප්පවෙසනසදිසන්ති ආභ “සණ්භසුඛමං...පෙ.... ආරොපිතොපි”ති. තත්ථාති තස්සං නිරොධකථායං. සුඛං අවින්දන්තො මන්දබුද්ධිතාය අලභන්තො. මලවිදුසිතතාය ගුට්ඨධානසදිසං. අත්තතො ලද්ධිං අත්තදිට්ඨිං.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා අනුමතීං ගහෙත්වාති අනුඤ්ඤං ගහෙත්වා “එදිසො මෙ අත්තා”ති අනුජානාපෙත්වා, අත්තනො ලද්ධියං පතිට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. කං පනාති ඔළාරිකො, මනොමයො, අරුපීති තිණ්ණං අත්තවාදානං වසෙන තිව්ඨෙසු කතමන්ති අත්ථො. පරිහරන්තොති විද්ධංසනතො පරිහරන්තො, නිගුහන්තොති අධිප්පායො. යස්මා චතුසන්තතිරුපප්පබන්ධං එකත්තවසෙන ගහෙත්වා රුපිභාවතො “ඔළාරිකො අත්තා”ති පච්චෙති අත්තවාදී, අන්තපානොපධානතඤ්ඤවස්ස පරිකප්පෙත්වා “සස්සතො”ති මඤ්ඤති, රුපිභාවතො එව ච සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්තං ඤායාගතමෙව, යං වෙදවාදිනො “අන්තමයො, පානමයො”ති ච ද්විධා වොහරන්ති, තස්මා පරිබ්බාජකො තං සන්ධායා “ඔළාරිකං බො”ති ආහ.

තත්ථ යදි අත්තා රුපී, න සඤ්ඤී, සඤ්ඤාය අරුපභාවත්තා, රුපධම්මානඤ්ඤව අසඤ්ජානනසභාවත්තා, රුපී ච සමානො යදි තව මතෙන නිව්චො, සඤ්ඤා අපරාපරං පවත්තනතො තත්ථ තත්ථ හිප්පතීති හෙදසබ්භාවතො අනිව්චා, එවම්පි “අඤ්ඤා සඤ්ඤා, අඤ්ඤො අත්තා”ති සඤ්ඤාය අභාවතො අවෙතනොති න කම්මස්ස කාරකො, ඵලස්ස ච න උපභුඤ්ජකොති ආපන්නමෙව, තෙනාහ “ඔළාරිකො ච හී තෙ”තිආදි. පච්චාගච්ඡතොති පච්චාගච්ඡන්තස්ස, ජානතොති අත්ථො. “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති කස්මා චුත්තං, නනු උප්පාදපුබ්බකො නිරොධො, න ච උප්පන්නං අනිරුජ්ඣකං නාම අත්ථීති වොදනං සන්ධායාහ “චතුන්තඤ්ඤව බන්ධාන”න්තිආදි.

418-420. මනොමයන්ති ඤානමනසො වසෙන මනොමයං. යො හි බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛො, සො මනසාව නිබ්බත්තොති මනොමයො. රුපලොකෙ නිබ්බත්තසරීරං සන්ධාය වදති, යං වෙදවාදිනො ආනන්දමයො, විඤ්ඤාණමයොති ච ද්විධා වොහරන්ති. තත්වාපීති “මනොමයො අත්තා”ති ඉමස්මිම්පි පක්ඛෙ. දොසෙ දින්නෙති “අඤ්ඤාව සඤ්ඤා හවිස්සති”තිආදිනා දොසෙ දින්නෙ. ඉධාපි පුරිමවාදෙ චුත්තනයෙනෙව දොසදස්සනං වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො – යදි අත්තා මනොමයො, සබ්බභිගපච්චඪගී, අහිනින්ද්‍රියො ච භවෙය්‍ය, එවං සති “රුපං අත්තා සියා, න ච සඤ්ඤී”ති පුබ්බෙ විය වත්තබ්බං. තෙනාහ – “මනොමයො ච හී තෙ”තිආදි. කස්මා පනායං පරිබ්බාජකො පයමං ඔළාරිකං අත්තානං පටිජානිත්වා තං ලද්ධිං විස්සජ්ජෙත්වා පුන මනොමයං අත්තානං පටිජානාති, තඤ්ඤව විස්සජ්ජෙත්වා අරුපිං අත්තානං පටිජානාතීති? කාමඤ්ඤෙත්ථ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව, තථාපි ඉමෙ තිත්ථියා නාම අනවට්ඨිතචිත්තා ථුසරාසිම්හි නිබාතබාණුකො විය වඤ්ඤවලාති දස්සෙතුං “යථා නාම උම්මත්තකො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සඤ්ඤායාති පකතිසඤ්ඤාය. උප්පාදනිරොධං ඉච්ඡති අපරාපරං පවත්තාය සඤ්ඤාය උදයවයදස්සනතො. තථාපි “සඤ්ඤා සඤ්ඤා”ති පවත්තසමඤ්ඤං “අත්තා”ති ගහෙත්වා තස්ස

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා
ව අවිච්ඡේදං පරිකප්පෙත්තො සස්සතං මඤ්ඤති, තෙනාහ “අත්තානං පන
සස්සතං මඤ්ඤති”ති.

තට්ඨවාති යථා “රුපී අත්තා”ති, “මනොමයො අත්තා”ති ව වාදද්වයෙ
සඤ්ඤාය අත්තතො අඤ්ඤතා, තථා වස්ස අවෙනනතාදිදොසප්පසඬිගො
දුන්නිවාරො, තට්ඨව ඉමස්මිං වාදෙ දොසො. තෙනාහ “තට්ඨවස්ස දොසං
දස්සෙත්තො”ති. මිච්ඡාදස්සනෙනාති අත්තදිට්ඨිසඬිබාතෙන
මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. අභිභූතත්තාති අනාදිකාලභාවිතභාවෙන
අජ්ඣාත්ථටත්තා නිවාරිතඤ්ඤාණවාරත්තා. තං නානත්තං අජානන්තොති
යෙන සන්තතිසනෙන, සමුහසනෙන ව වඤ්චිතො බාලො පබන්ධවෙසෙන
පවත්තමානං ධම්මසමුහං මිච්ඡාගාහවෙසෙන “අත්තා”ති, “නිව්චො”ති ව
අභිනිවිස්ස වොහරති, තං එකත්තසඤ්ඤිතං සනග්ගහණං විනිභූජ්ජ
යථාවතො ජානනං සනවිනිබ්භොගො, සබ්බෙන සබ්බං තිත්ථියානං සො
නත්ථිති අයමපි පරිබ්බාජකො තාදිසස්ස ඤාණස්ස පරිපාකස්ස අභාවතො
වුච්චමානමපි නාඤ්ඤාසි. තෙන වුත්තං “භගවතා වුච්චමානමපි තං
නානත්තං අජානන්තො”ති. සඤ්ඤා නාමායං නානාරම්මණා නානාක්ඛණේ
උප්පජ්ජති, වෙති වාති සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං පස්සන්තොපි සඤ්ඤාමයං
සඤ්ඤාභූතං අත්තානං පරිකප්පෙත්වා යථාවුත්තසනවිනිබ්භොගාභාවතො
නිව්චමෙව කත්වා මඤ්ඤති දිට්ඨිමඤ්ඤනාය. තථාභූතස්ස ව තස්ස
සණ්ඨසුබ්බමපරමගම්භිරධම්මතා න ඤායතෙවාති වුත්තං “දුජ්ජානං
බො”තිආදි.

දිට්ඨිආදීසු “ඵවමෙත”න්ති දස්සනං අභිනිවිසනං දිට්ඨි. තස්සා ඵව
පුබ්බභාගභූතං “ඵවමෙත”න්ති නිජ්ඣානවෙසෙන බමනං බන්ති. තථා
රොචනං රුචි. “අඤ්ඤථා”තිආදි තෙසං දිට්ඨිආදීනං විභජ්ත්වා දස්සනං.
තත්ථ අඤ්ඤථාති යථා අරියවිනයෙ අත්තද්වයං අනුපග්ගම්ම මජ්ඣිමා
පටිපදාවෙසෙන දස්සනං භොති, තතො අඤ්ඤථායෙව. අඤ්ඤදෙවාති යං
පරමත්ථතො විජ්ජති බන්ධායතනාදි, තස්ස ව අනිව්චතාදි, තතො
අඤ්ඤදෙව පරමත්ථතො අවිජ්ජමානං අත්තානං සස්සතාදි තෙ බමති වෙව
රුච්චති ව. ආයුඤ්ජනං අනුයුඤ්ජනං ආයොගො, තෙනාහ
“යුත්තපයුත්තතා”ති. පටිපත්තියාති
පරමත්තවිත්තනාදිපරිබ්බාජකපටිපත්තියා. දුජ්ජානමෙතං ධම්මතං ත්වං
“අයං පරමත්ථො, අයං සම්මුති”ති ඉමස්ස විභාගස්ස පුබ්බිභාගත්තා. “යදි
එතං දුජ්ජානං, තං තාව තිට්ඨතු, ඉමං පනත්ථං භගවත්තං පුච්ඡිස්සාමි”ති
විත්තෙත්වා යථා පටිපජ්ජි, තං දස්සෙතුං “අථ පරිබ්බාජකො”තිආදි වුත්තං.
අඤ්ඤො වා සඤ්ඤතොති සඤ්ඤාසභාවතො අඤ්ඤො සභාවො වා අත්තා
භොතුති අත්ථො. අස්සාති අත්තතො.

ලොකීයති දිස්සති එත්ථ පුඤ්ඤපාපං, තබ්බිපාකො වාති ලොකො,
අත්තා. සො භිස්ස කාරකො, වෙදකො වාති ඉච්ඡිතො. දිට්ඨිගතන්ති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා
 “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදි (දී. නි. 1.31; උදා. 55)
 නයජ්ජවත්තං දිට්ඨිගතං. න හෙස දිට්ඨාහිනිවෙසො
 දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථනිස්සිතො තදසංවත්තනතො. යො හි තදාවහො, සො
 තංනිස්සිතොති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍ය යථා තං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො.
 එතෙනෙව තස්ස න ධම්මනිස්සිතතාපි සංවණ්ණිතා දට්ඨබ්බා.
 ආදිබ්‍රහ්මවරියස්සාති ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තදෙව ආදිබ්‍රහ්මවරියකං යථා
 “විනයො එව වෙනයිකො”ති, (පාරා. අට්ඨ. 21) තෙනාහ
 “සික්ඛත්තයසඬ්ඛාතස්සා”තිආදි. දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස සංසාරවට්ටෙ
 නිබ්බදාවිරාගනිරොධුපසමාසංවත්තනං. වට්ටන්තොගධත්තා, තස්ස
 වට්ටසම්බන්ධනතො ව. තථා අභිඤ්ඤාසම්බොධනිබ්බානාසංවත්තනඤ්ච
 දට්ඨබ්බං. අභිජානනායාති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අභිජානනත්ථාය.
 සම්බුජ්ඣනත්ථායාති තීරණපභානපරිඤ්ඤාවසෙන සම්බොධනත්ථායාති
 වදන්ති. අභිජානනායාති අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාවසෙන ජානනාය, තං පන
 වට්ටස්ස පච්චක්ඛකරණමෙව හොතීති ආහ “පච්චක්ඛකිරියායා”ති.
 සම්බුජ්ඣනත්ථායාති පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පටිවෙධාය.

කාමං තණ්හාපි දුක්ඛසභාවා, තස්සා පන සමුදයභාවෙන විසුං ගහිතත්තා
 “තණ්හං යපෙත්වා”ති චුත්තං. පභාවනතො උප්පාදනතො. දුක්ඛං
 පභාවෙන්තීපි තණ්හා අවිජ්ජාදිපච්චයන්තරසහිතා එව පභාවෙති, න
 කෙවලාති ආහ “සජ්ජවචයා”ති. උභින්නං අජ්ජවත්තීති උභින්නං
 අජ්ජවත්තීනිමිත්තං, නජ්ජවත්තන්ති එත්ථ දුක්ඛසමුදයා එතස්මිං. වා
 අධිගතෙති අජ්ජවත්ති. දුක්ඛනිරොධං නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති, තදත්ථං
 පටිපදා වාති දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදා. මග්ගපාතුභාවොති
 අග්ගමග්ගසමුප්පාදො. එලසච්ඡිකිරියාති අසෙක්ඛඵලාධිගමො. ආකාරන්ති
 තං ගමනලිඬ්ගං.

421. සමන්තතො නිග්ගණ්හනවසෙන තොදනං විජ්ඣනං
 සන්තිකොදකං, වාචායාති ව පච්චත්තෙ කරණවචනන්ති ආහ
 “වචනපතොදෙනා”ති. සජ්ඣානිකරිතන්ති සමන්තතො භූසං අරිතං අකංසුති
 සතමත්තෙහි තුත්තකෙහි විය තිංසසතමත්තා පරිබ්බාජකා වාචාපතොදනෙහි
 තුදිංසු සභාවතො විජ්ජමානන්ති පරමත්ථසභාවතො උපලබ්භමානං,
 නපකතිආදි විය අනුපලබ්භමානං. තච්ඡන්ති සච්චං. තථන්ති අවිපරිතං
 ලොකුත්තරධම්මෙසුති විසයෙ භූමිමං තෙ ධම්මෙ විසයං කත්වා.
 ධීතසභාවන්ති අවට්ඨිතසභාවං, තදුප්පාදකන්ති අත්ථො.
 ලොකුත්තරධම්මනියාමතන්ති ලොකුත්තරධම්මසම්පාපනනියාමෙන
 නියතං, තෙනාහ “බුද්ධානඤ්ඡී”තිආදි. එදිසාති “ධම්මට්ඨිතත”න්තිආදිනා
 චුත්තජ්ජකාරා.

විත්තභත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුවණ්ණනා

422. සුබ්බමෙසු අත්ථන්තරෙසුති ඛන්ධායතනාදීසු සුබ්බමඤ්ඤාණගොචරෙසු ධම්මෙසු. කුසලොති පුබ්බෙ බුද්ධසාසනෙ කතපරිවයතාය ඡෙකො අභොසී. ගිහිභාවෙ ආනිසංසකථාය කථිතත්තා සීලවත්තස්ස භික්ඛුනො තථා කථනෙන විබ්භමනෙ නියොජිතත්තා ඉදානි සයම්පි සීලවා එව හුත්වා ඡ වාරෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 37; ඡා. අට්ඨ. 1.1.69) විබ්භමි. කම්මසරික්ඛකෙන හි එලෙන හවිතබ්බං. මහාසාවකස්ස කථිතෙති මහාසාවකස්ස මහාකොට්ඨිකත්ථෙරස්ස අපසාදනකථිතනිමිත්තං. පතිට්ඨාතුං අසක්කොන්තොති සාසනෙ පතිට්ඨං ලද්ධුං අසක්කොන්තො.

423. පඤ්ඤාවක්ඛුනො නත්ථිතායාති සුචුත්තදුරුත්තසම්මිසමදස්සනසමත්ථපඤ්ඤාවක්ඛුනො අභාවෙන. වක්ඛුමාති එත්ථ යාදිසෙන වක්ඛුනා පුරිසො “වක්ඛුමා”ති වුත්තො, තං දස්සෙතුං “සුභාසිතා”තිආදි වුත්තං. එකකොට්ඨාසාති එකන්තිකා, නිබ්බානාවහභාවෙන නිව්ඡිතාති අධිජ්ජායො. යපිතාති වචන්ථාපිතා. න එකකොට්ඨාසා න එකන්තිකා, න නිබ්බානාවහභාවෙන නිව්ඡිතා වට්ටන්තොගධභාවතොති අධිජ්ජායො.

එකංසිකධම්මවණ්ණනා

425. “කස්මා ආරභී”ති කාරණං පුච්ඡිත්වා “අනියානිකභාවදස්සනත්ථ”න්ති පයොජනං විස්සජ්ජිතං. සති හි එලසිද්ධියං හෙතුසිද්ධොයෙව හොතීති. පඤ්ඤාපිතනිට්ඨායාති පවෙදිතවිමුත්තිමග්ගස්ස, වට්ටදුක්ඛපරියොසානං ගච්ඡති එතායාති “නිට්ඨා”ති විමුත්ති වුත්තා. නිට්ඨාමග්ගො හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන “නිට්ඨා”ති වුත්තො. තස්ස හි අනියානිකතා, නියානිකතා ව වුව්චති, න නිට්ඨාය. නියානං වා නිග්ගමනං නිස්සරණං, වට්ටදුක්ඛස්ස වුපසමොති අත්ථො. නියානමෙව නියානිකං, න නියානිකං අනියානිකං, සො එව භාවො අනියානිකභාවො, තස්ස දස්සනත්ථන්ති යොජෙතබ්බං. “එව”න්ති “නිබ්බානං නිබ්බාන”න්ති වචනමත්තසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා වදති, න පන පරමත්ථතො තෙසං සමයෙ නිබ්බානපඤ්ඤාපනස්ස ලබ්භනතො, තෙන වුත්තං “සා ව න නියානිකා”තිආදි. ලොකථුපිකාදිවසෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “අඤ්ඤො පුරිසො, අඤ්ඤො පකතී”ති පකතිපුරිසන්තරාවබොධො මොක්ඛො, බුද්ධිආදිගුණවිනිමුත්තස්ස අත්තතො සකත්තනි අවට්ඨානං මොක්ඛො, කායපචත්තිගතිජාතිඛන්ධානං අප්පමජ්ජනවසෙන අප්පචත්තො මොක්ඛො, යඤ්ඤෙහි ජුතෙන පරෙන පුරිසෙන සලොකතා මොක්ඛො, සම්පතා මොක්ඛො, සහයොගො මොක්ඛොති එවමාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. යථාපඤ්ඤත්තාති පඤ්ඤත්තප්පකාරා හුත්වා න නියානි, යෙනාකාරෙන “නිට්ඨා පාපුණීයතී”ති තෙහි පවෙදිතා, තෙනාකාරෙන තස්සා අප්පත්තබ්බතො න නියානි. පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තාති “නායං නිට්ඨා පටිපදා වට්ටස්ස අනතික්කමනතො”ති බුද්ධාදීහි පණ්ඩිතෙහි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා පටික්ඛිත්තා. නිවත්තනීති පටික්ඛෙපස්ස කාරණවචනං, තස්මා තෙහි පඤ්ඤත්තා නිට්ඨා පටිපදා න නිය්‍යාති, අඤ්ඤදත්ථු තංසමඛිගිනං පුග්ගලං සංසාරෙ එව පරිබ්භමාපෙන්නී නිවත්තනී.

පධානං ජානනං නාම පච්චක්ඛතො ජානනං තස්ස පමාණපෙට්ඨභාවතො, ඉතරස්ස සංසයානුබද්ධත්තාති වුත්තං “ජානං පස්ස”න්ති. තෙනෙත්ථ දස්සනෙන ජානනං විසෙසෙති. ඉදං වුත්තං හොති – තුම්භාකං එකන්තසුඛෙ ලොකෙ පච්චක්ඛතො ඤාණදස්සනං අත්ථීති. ජානන්ති වා තස්ස ලොකස්ස අනුමානවිසයනං පුච්ඡති, පස්සන්ති පච්චක්ඛතො ගොචරතං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – අපි තුම්භාකං ලොකො පච්චක්ඛතො ඤාතො, උදාහු අනුමානතොති.

යස්මා ලොකෙ පච්චක්ඛභූතො අත්ථො ඉන්ද්‍රියගොචරභාවෙන පාකටො, තස්මා වුත්තං “දිට්ඨපුබ්බානී”තිආදි. දිට්ඨපුබ්බානීති දිට්ඨවා, දස්සනභූතෙන, තදනුගතෙන ච ඤාණෙන ගහිතපුබ්බානීති අත්ථො. එවඤ්ච කත්වා “සරීරසණ්ඨානාදීනී”ති වචනං සමත්ථීතං හොති. “අප්පාටිභීරක ත”න්ති අනුනාසිකලොපං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ “අප්පාටිභීරකං ත”න්ති “අප්පාටිභීරං කත”න්ති එවමෙත්ථ වණ්ණෙන්නී. පටිපක්ඛහරණතො පටිභාරියං, තදෙව පාටිභාරියං, උත්තරවීරහිතං වචනං. පාටිභාරියමෙවෙත්ථ “පාටිභීරක”න්ති වා වුත්තං. න පාටිභීරකං අප්පාටිභීරකං පරෙහි වුවචමානඋත්තරෙහි සඋත්තරත්තා, තෙනාහ “පටිහරණවීරහිත”න්ති. සඋත්තරඤ්ඤි වචනං තෙන උත්තරෙන පටිභාරියති අතිවිපරිවත්තීයති. තතො එව නිය්‍යානස්ස පටිහරණමග්ගස්ස අභාවතො “අනිය්‍යානික”න්ති වත්තබ්බතං ලහති.

426. විලාසො ලීලා. ආකප්පො කෙසඛන්ධවත්ථග්ගහණං ආදිආකාරවිසෙසො, වෙසසංවිධානං වා. ආදි-සද්දෙන භාවාදීනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. “භාවො”ති ච වාතුරියං වෙදිතබ්බං.

තයොඅත්තපටිලාභවණ්ණනා

428. ආහිතො අහං මානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවොති ආහ “අත්තපටිලාභොති අත්තභාවපටිලාභො”ති. කාමභවං දස්සෙති තස්ස ඉතරද්වයත්තභාවතො ඔළාරිකත්තා. රූපභවං දස්සෙති කුඛානමනෙන නිබ්බත්තං හුත්වා රූපිභාවෙන උපලබ්භනතො. සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම ද්වාදස අකුසලචිත්තුප්පාදා තදභාවෙ කස්සපි සංකිලෙසස්සාපි අසම්භවතො. වොදානියා ධම්මා නාම සමථවිපස්සනා තාසං වසෙන සබ්බසො චිත්තවොදානස්ස සිජ්ඣනතො.

429. පටිපක්ඛධම්මානං අසමුච්ඡෙදෙ පන න කදාවිපි අනවජ්ජධම්මානං පාරිපුරී, වෙපුල්ලං වා සම්භවති, සමුච්ඡෙදෙ පන සති එව සම්භවතීති මග්ගපඤ්ඤාඵලපඤ්ඤා-ග්ගහණං. තා හි සකිං පරිපුණ්ණා පරිපුණ්ණා එව

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා අපරිභානාධම්මත්තා. තරුණපීතීති උප්පන්නමත්තා අලද්ධාසෙවනා දුබ්බලා පීති. බලවතුට්ඨිති පුනප්පුනං උප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනා උපරිවිසෙසාධිගමස්ස පච්චයභූතා ථීරතරා පීති. “යං අවොචුම්භා”තිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යං වොහාරං “සංකිලෙසිකවොදානියධම්මානං පහානාහිවුද්ධිනිට්ඨං පඤ්ඤාය පාරිසුරිවෙපුල්ලභූතං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපරප්පච්චයෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛතො සම්පාදෙත්වා විහරිස්සති”ති කථයිමිහ. තත්ථ තස්මිං විහාරෙ තස්ස මම ඔවාදකරස්ස හික්ඛුනො එවං චුත්තප්පකාරෙන විහරණනිමිත්තං පමොදප්පභාවිතා පීති ව භවිස්සති, තස්සා ව පච්චයභූතං පස්සද්ධිද්වයං සම්මදෙව උපට්ඨිතා සති ව උක්කංසගතං ඤාණඤ්ච තථාභූතො ව සො විහාරො. සන්තප්ඤ්ඤාය අතප්පකො අනඤ්ඤාසාධාරණො සුබ්බිහාරොති වත්තබ්බතං අරහතීති.

පයමජ්ඣානෙ පටිලද්ධමත්තෙ භීනභාවතො පීති දුබ්බලා පාමොජ්ජපක්ඛිකා, සුවිභාවිතෙ පන තස්මිං පගුණෙ සා පණිතා බලවභාවතො පරිපුණ්ණකිච්චා පීතීති චුත්තං. “පයමජ්ඣානෙ පාමොජ්ජාදයො ඡපි ධම්මා ලබ්භන්ති”ති. “සුඛො විහාරො”ති ඉමිතා සමාධි ගහිතො. සුඛං ගහිතන්ති අපරෙ, තෙසං මනෙන සන්තසුඛතාය උපෙක්ඛා චතුත්ථජ්ඣානෙ “සුඛ”න්ති ඉච්ඡිතා, තෙනාහ “තථා චතුත්ථෙ”තිආදි. පාමොජ්ජං නිවත්තතීති දුබ්බලපීතිසඬ්ඛාතං පාමොජ්ජං ඡසු ධම්මෙසු නිවත්තති භායති. විතක්කවිචාරක්ඛොභවිරහෙන දුතියජ්ඣානෙ සබ්බදා පීති බලවතී එව හොති, න පයමජ්ඣානෙ විය කදාපි දුබ්බලා. සුද්ධවිපස්සනා පාදකජ්ඣානමෙවාති උපරි මග්ගං අකථෙත්වා කෙවලං විපස්සනාපාදකජ්ඣානං කථිතං. චතුහි මග්ගෙහි සද්ධිං විපස්සනා කථිතාති විපස්සනාය පාදකභාවෙන ඥානානි කථෙත්වා තතො පරං විපස්සනාපුබ්බකා චත්තාරොපි මග්ගා කථිතාති අත්ථො. චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්ති කථිතාති පයමජ්ඣානිකාදිකා ඵලසමාපත්තියො අකථෙත්වා චතුත්ථජ්ඣානිකා එව ඵලසමාපත්ති කථිතා. පීතිවෙච්චනමෙව කත්වාති ද්වින්නං පීතීනං එකස්මිං විත්තුප්පාදෙ අනුප්පජ්ජනතො පාමොජ්ජං පීතිවෙච්චනමෙව කත්වා. පීතිසුඛානං අපරිච්චත්තත්තා, “සුඛො ව විහාරො”ති සාතිසයස්ස සුබ්බිහාරස්ස ගහිතත්තා ව දුතියජ්ඣානිකඵලසමාපත්ති නාම කථිතා. කාමං පයමජ්ඣානෙපි පීතිසුඛානි ලබ්භන්ති, තානි පන විතක්කවිචාරක්ඛොහෙන න සන්තප්ඤ්ඤානි, සන්තප්ඤ්ඤානි ව ඉධාධිප්පෙතානි.

432-437. විභාවනත්ථොති පකාසනත්ථො සරූපතො නිරූපනත්ථො, තෙනාහ “අයං සො”තිආදි. නන්ති ඔළාරිකං අත්තපට්ඨාහං. සප්පට්ඨරණන්ති පරෙන වොදිතවචනෙන සපරිහාරං සඋත්තරං. තුච්ඡොති මුසා අභූතො. ස්වෙච්චාති සො එව අත්තපට්ඨාහො. තස්මිං සමයෙ හොතීති තස්මිං පච්චුප්පන්නසමයෙ විජ්ජමානො හොති. අත්තපට්ඨාහොත්ථෙව නිය්‍යාතෙසි, න නං සරූපතො නිහරිත්වා දස්සෙසි. රූපාදයො චෙත්ථ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා
 ධම්මානි රූපවෙදනාදයො එව එත්ථ ලොකෙ සභාවධම්මා.
 අත්තපට්ඨලාභොති පන තෙ රූපාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්ධො උපාදාය පඤ්ඤත්ති,
 තෙනාහ “නාමමත්තමෙත”න්ති. නාමපණ්ණත්තිවසෙනාති
 නාමභූතපඤ්ඤත්තිමත්තතාවසෙන.

438. එවඤ්ච පන වත්ථාති “අත්තපට්ඨලාභොති රූපාදිකෙ උපාදාය
 පඤ්ඤත්තිමත්ත”න්ති ඉමමත්ථං. “යස්මිං චිත්ත සමයෙ”තිආදිනා වත්ථා.
 පටිපුච්ඡිත්ථා විනයනත්ථන්ති යථා පරෙ පුච්ඡෙය්‍යං, තෙනාකාරෙන
 කාලවිභාගතො පටිපදාති පුච්ඡිත්ථා තස්ස අත්ථස්ස ඤාපනවසෙන
 විනයනත්ථං. තස්මිං සමයෙ සච්චො අභොසිති තස්මිං අතීතසමයෙ
 උපාදානස්ස විජ්ජමානතාය සච්චභූතො විජ්ජමානො විය වත්තබ්බො
 අභොසි, න පන අනාගතො ඉදාති පච්චුප්පන්තො වා අත්තපට්ඨලාභො
 තදුපාදානස්ස තදා අවිජ්ජමානත්තා. යෙ තෙ අතීතා ධම්මා අතීතසමයෙ
 අතීතත්තපට්ඨලාභස්ස උපාදානභූතා රූපාදයො. තෙ එතරහි නත්ථී
 නිරුද්ධත්තා. තතො එව අහෙසුන්ති සඬබ්බං ගතා. තස්මාති තස්මිංයෙව
 සමයෙ ලබ්භනතො. සොපි තදුපාදානො මෙ අත්තපට්ඨලාභො තස්මිංයෙව
 අතීතසමයෙ සච්චො භූතො විජ්ජමානො විය අභොසි.
 අනාගතපච්චුප්පන්තානන්ති අනාගතානඤ්චෙව පච්චුප්පන්තානඤ්ච
 රූපධම්මානං උපාදානභූතානං තදා තස්මිං අතීතසමයෙ අභාවා තදුපාදානො
 අනාගතො පච්චුප්පන්තො ව අත්තපට්ඨලාභො තස්මිං අතීතසමයෙ මොඝො
 තුච්ඡො මුසා නත්ථීති අත්ථො. නාමමත්තමෙවාති සමඤ්ඤාමත්තමෙව.
 අත්තපට්ඨලාභං පටිජානාති පරමත්ථතො අනුපලබ්භමානත්තා.

“එසෙව නයො”ති ඉමිනා යෙ තෙ අනාගතා ධම්මා, තෙ එතරහි නත්ථී,
 “භවිස්සන්ති”ති පන සඬබ්බං ගමිස්සන්ති, තස්මා සොපි මෙ
 අත්තපට්ඨලාභො තස්මිංයෙව සමයෙ සච්චො භවිස්සති.
 අතීතපච්චුප්පන්තානං පන ධම්මානං තදා අභාවා තස්මිං සමයෙ මොඝො
 අතීතො මොඝො පච්චුප්පන්තො. යෙ ඉමෙ පච්චුප්පන්තා ධම්මා, තෙ
 එතරහි අත්ථී, තස්මා යොයං මෙ අත්තපට්ඨලාභො, සො ඉදාති සච්චො.
 අතීතානාගතානං පන ධම්මානං ඉදාති අභාවා තස්මිං සමයෙ මොඝො
 අතීතො මොඝො අනාගතොති එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව
 අත්තපට්ඨලාභං පටිජානාති ඉමමත්ථං අතිදිසති.

439-443. සංසන්දිතුන්ති සමානෙකුං. යස්මිං සමයෙ බීරං භොතීති
 යස්මිං කාලෙ භූතූපාදායසඤ්ඤිතං උපාදානවිසෙසං උපාදාය බීරපඤ්ඤත්ති
 භොති. න තස්මිං...පෙ.... ගච්ඡති බීරපඤ්ඤත්තිඋපාදානස්ස
 දධිආදිපඤ්ඤත්තියා අනුපාදානතො. පටිනියතවත්ථුකා හි එකා
 ලොකසමඤ්ඤා, තෙනාහ “යෙ ධම්මෙ උපාදායා”තිආදි. තත්ථ සඬබ්බායති
 එතායාති සඬබ්බා, පඤ්ඤත්ති. නිද්ධාරෙත්ථා වචන්ති වදන්ති එතායාති
 නිරුත්ති. නමන්ති එතෙනාති නාමං. වොහරන්ති එතෙනාති වොහාරො,

පඤ්ඤත්තියෙව. එස නයො සබ්බත්ථාති “යස්මිං සමයෙ”තිආදිනා බීරෙ
වුත්තනයං දධිආදීසු අතිදිසති.

සමනුජානනමත්තකානීති “ඉදං බීරං, ඉදං දධි”තිආදිනා තාදිසෙ
භූතූපාදායරූපවිසෙසෙ ලොකෙ පරම්පරාහතං පඤ්ඤත්තියං අප්පට්ඨිත්ථිතා
සමනුජානනං විය පච්චයවිසෙසවිසිට්ඨං රූපාදිඛන්ධසමූහං උපාදාය
“ඔළාරිකො අත්තපට්ඨලාභො”ති ව “මනොමයො අත්තපට්ඨලාභො”ති ව
“අරූපො අත්තපට්ඨලාභො”ති ව තථා තථා සමනුජානනමත්තකානී, න ව
තබ්බිනිමුත්තො උපාදානතො අඤ්ඤො කොචි අත්ථො අත්ථිති අත්ථො.
නිරුත්තිමත්තකානීති සද්දනිරුත්තියා ගහණූපායමත්තකානී. “සත්තො
එස්සොති හි සද්දග්ගහණුත්තරකාලං
තදනුච්ඡිද්ධපණ්ණත්තිග්ගහණමුඛෙනෙව තදත්ථාවබොධො.
වචනපට්මත්තකානීති තස්සෙව වෙච්චනං. වොහාරමත්තකානීති තථා තථා
වොහාරමත්තකානී. නාමපණ්ණත්තිමත්තකානීති තස්සෙව වෙච්චනං,
තංතංනාමපඤ්ඤාපනමත්තකානී. සබ්බමෙතන්ති “අත්තපට්ඨලාභො”ති වා
“සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා සබ්බමෙතං වොහාරමත්තකං
පරමත්ථතො අනුපලබ්භනතො, තෙනාහ “යස්මා පරමත්ථතො සත්තො
නාම නත්ථි”තිආදි.

යදි එවං කස්මා තං බුද්ධෙහිපි වුව්චතිති ආහ “බුද්ධානං පන ද්වෙ
කථා”තිආදි. සම්මුතිසා වොහාරස්ස කථනං සම්මුතිකථා. පරමත්ථස්ස
සභාවධම්මස්ස කථනං පරමත්ථකථා. අනිච්චාදිකථාපි
පරමත්ථසන්නිස්සිතකථා පරමත්ථකථාති කත්ථා පරමත්ථකථා.
පරමත්ථධම්මො හි “අනිච්චො, දුක්ඛො, අනත්තා”ති ව වුව්චති, න
සම්මුතිධම්මො. කස්මා පනෙවං දුට්ඨා බුද්ධානං කථාපචත්තීති තත්ථ
කාරණමාහ “තත්ථ යො”තිආදිනා. යස්මා පරමත්ථකථාය
සච්චසම්පට්ඨෙවො, අරියසච්චකථා ව සිඛාප්පත්තා දෙසනා, තස්මා
විනෙය්‍යපුග්ගලවසෙන සම්මුතිකථං කථෙන්නොපි භගවා
පරමත්ථකථංයෙව කථෙතිති ආහ “තස්ස භගවා ආදිතොව...පෙ....
කථෙති”ති, තෙනාහ “තථා”තිආදි, තෙනස්ස කත්ථවි සම්මුතිකථාපුබ්බිකා
පරමත්ථකථා හොති පුග්ගලඡ්ඤාසයවසෙන, කත්ථවි පරමත්ථකථාපුබ්බිකා
සම්මුතිකථා. ඉති විනෙය්‍යදමනකුසලස්ස සත්ථු විනෙය්‍යඡ්ඤාසයවසෙන
තථා තථා දෙසනාපචත්තීති දස්සෙති. සබ්බත්ථ පන භගවා ධම්මතං
අවිජ්ඣන්තො එව සම්මුතිං අනුවත්තති, සම්මුතිං අපරිච්චජන්තොයෙව
ධම්මතං විභාවෙති, න තත්ථ අභිනිවෙසාතිධාවනාති. වුත්තඤ්ඤෙතං
“ජනපදනිරුත්තියං නාභිනිවිසෙය්‍ය, සමඤ්ඤං නාතිධාවෙය්‍යා”ති.

පයමං සම්මුතිං කත්ථා කථනං පන වෙනෙය්‍යවසෙන යෙහුයෙයන
බුද්ධානං ආවිණ්ණන්ති තං කාරණෙන සද්ධිං දස්සෙන්නො “පකතියා
පනා”තිආදිමාහ. නනු ව සම්මුති නාම පරමත්ථතො අවිජ්ජමානත්තා අභූතා,

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා
තං කථං බුද්ධා කථෙන්නීති ආහ “සම්මුතිකථං කථෙන්නාපී”තිආදි.
සච්චමෙවාති තථමෙව. සභාවමෙවාති සම්මුතිභාවෙන තංසභාවමෙව,
තෙනාහ “අමුසාවා”ති. පරමත්ථස්ස පන සච්චාදිභාවෙ චත්තබ්බමෙව
නත්ථි.

ඉමෙසං පන සම්මුතිපරමත්ථානං කො විසෙසො? යස්මිං භින්නෙ,
බුද්ධියා චා අවයවවිනිබ්භොගෙ කතෙ න තංසඤ්ඤා, සො
සට්ඨාදිප්පහෙදො සම්මුති, තබ්බිපරියායතො පරමත්ථො. න භි
කක්ඛළුප්පනාදිසභාවෙ අයං නයො ලබ්භති. එවං සන්නෙපි චුත්තනයෙන
සම්මුතිපි සච්චසභාවා එවාති ආහ “දුච්චෙ සච්චානි අක්ඛාසී”තිආදි.

ඉදානි නෙසං සච්චසභාවං කාරණෙන දස්සෙන්නො “සඬකෙතච්චනං
සච්චන්ති ගාථමාහ. තත්ථ සඬකෙතච්චනං සච්චං විසංවාදනාභාවතො. තත්ථ
හෙතුමාහ “ලොකසම්මුතිකාරණ”න්ති. ලොකසිද්ධා භි සම්මුති
සඬකෙතච්චනස්ස අවිසංවාදනතාය කාරණං. පරමො උත්තමො අත්ථො
පරමත්ථො, ධම්මානං යථාභූතසභාවො. තස්ස ච්චනං සච්චං යාථාවතො
අවිසංවාදනවසෙන ච පචිත්තනතො. තත්ථ කාරණමාහ “ධම්මානං
භූතලක්ඛණ”න්ති, සභාවධම්මානං යො භූතො අවිපරිතො සභාවො, තස්ස
ලක්ඛණං අඬගනං ඤාපනන්ති කත්වා.

යදි තථාගතො පරමත්ථසච්චං සම්මදෙව අභිසම්බුජ්ඣත්තවා යීතොපි
ලොකසමඤ්ඤං ගහෙත්වාච වදති, කො එත්ථ ලොකියමහාජනෙහි
විසෙසොති ආහ. “යාහි තථාගතො වොහරති අපරාමාස”න්තිආදි.
ලොකියමහාජනො අප්පභීනපරාමාසත්තා “එතං මමා”තිආදිනා
පරාමසන්නො වොහරති, තථාගතො පන සබ්බසො පභීනපරාමාසත්තා
අපරාමසන්නො යස්මා ලොකසමඤ්ඤාහි විනා ලොකියො අත්ථො ලොකෙ
කෙනවි දුට්ඨඤ්ඤෙය්සා, තස්මා තාහි තං වොහරති. තථා වොහරන්නො එව
ච අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන වෙනෙය්සත්තෙ පරමත්ථසච්චෙ
පතිට්ඨපෙති. දෙසනං විනිවට්ටෙන්වාති හෙට්ඨා පචිත්තිතකථාය
විනිවට්ටෙන්වා විචෙචෙන්වා දෙසනං “අපරාමාස”න්ති
තණ්හාමානපරාමාසප්පහානකිත්තතෙන අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙසී.
යං යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්සමෙව.

පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

10. සුභසුත්තවණ්ණනා

සුභමාණුවකවත්ථුවණ්ණනා

444. “අචිරපරිනිබ්බතෙ”ති සත්ථු පරිනිබ්බතභාවස්ස චිරකාලතාපටික්ඛෙපෙන ආසන්නතා දස්සිතා, කාලපරිච්ඡේදො න දස්සිතොති තං පරිච්ඡේදතො දස්සෙතුං “පරිනිබ්බානතො උද්ධං මාසමත්තෙ කාලෙ”ති චුත්තං. තත්ථ මත්ත-ග්ගහණෙන කාලස්ස අසම්ප්පුණ්ණතං ජොතෙති. තුදිසඤ්ඤිතො ගාමො නිවාසො එතස්සාති තොදෙය්‍යා. තං පනෙස යස්මා සොණදණ්ඩො විය වම්පං, කුට්ඨන්තො විය ව බාණුමතං අජ්ඣාචසති, තස්මා චුත්තං “තස්ස අධිපතිත්තා”ති ඉස්සරභාවතොති අත්ථො. සමාහාරන්ති සන්නිවයං. පණ්ඩිතො සරමාවසෙති යස්මා අප්පතරප්පතරෙපි වයමානෙ භොගා බියන්ති, අප්පතරප්පතරෙපි සඤ්චියමානෙ වඩ්ඪන්ති, තස්මා විඤ්ඤාජාතිකො කිඤ්චි වයං අකත්වා ආයමෙව උප්පාදෙන්තො සරාවාසං අනුතිට්ඨෙය්‍යාති ලොභාදෙසිතං පටිපත්තිං උපදිසති.

අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා ලොභාභිභූතතාය තස්මීංයෙව සරෙ සුනාමො හුත්වා නිබ්බත්ති. ලොභවසිකස්ස හි දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා. අතිවිය පියායති පුබ්බපරිවයෙන. පිණ්ඩාය පාවිසි සුභං මාණවං අනුග්ගණ්හිතුකාමො. නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සසි කතොකාසස්ස කම්මස්ස පටිබාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යභාවතො.

බ්‍රාහ්මණවාරිත්තස්ස භාවිතතං සන්ධාය, තථා පිතරං උක්කංසෙන්තො ව “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො”ති ආහ. තං පවත්තිං පුච්ඡිති සුතමෙනං මයා “මය්‍හං පිතා සුනාමො හුත්වා නිබ්බත්තො”ති තුම්හෙහි චුත්තං, කිමිදං සච්චන්ති පුච්ඡි. තථෙව වත්ථාති යථා පුබ්බෙ සුනාමස්ස චුත්තං, තථෙව වත්ථා. අවිසංවාදනත්ථන්ති සච්චාපනත්ථං “තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණො සුනාමො හුත්වා නිබ්බත්තො”ති අත්තතො වචනස්ස අවිසංවාදනත්ථං අවිසංවාදභාවස්ස දස්සනත්ථන්ති අත්ථො. සබ්බං දස්සෙසිති බුද්ධානුභාවෙන සො සුනාමො තං සබ්බං නෙත්වා දස්සෙසි, න ජාතිස්සරතාය. භගවන්තං දිස්වා භුක්කරණං පන පුරිමජාතිසිද්ධවාසනාවසෙන. චුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්ථාති “දිස්සන්ති හි භො ගොතම මනුස්සා අප්පායුකා, දිස්සන්ති දීඝායුකා. දිස්සන්ති බව්භාබාධා, දිස්සන්ති අප්පාබාධා. දිස්සන්ති දුබ්බණ්ණා, දිස්සන්ති වණ්ණවන්තො. දිස්සන්ති අප්පෙසක්ඛා, දිස්සන්ති මහෙසක්ඛා. දිස්සන්ති අප්පභොගා, දිස්සන්ති මහාභොගා. දිස්සන්ති නිවකුලීනා, දිස්සන්ති උච්චාකුලීනා. දිස්සන්ති දුප්පඤ්ඤා, දිස්සන්ති පඤ්ඤාවන්තො”ති (ම. නි. 3.289). ඉමෙ චුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්ථා, අඬ්ගසුභතාය කිරෙස “සුභො”ති නාමං ලභි.

445. “එකා ව මෙ කඬ්ඛා අත්ථී”ති ඉමිනා උපරි පුච්ඡියමානස්ස පඤ්ඤස්ස පගෙව තෙන අභිසඬ්ඛතභාවං දස්සෙති. වීසභාගවෙදනාති

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා සුභසුත්තවණ්ණනා දුක්ඛවෙදනා. සා හි කුසලකම්මනිබ්බන්තෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනකසුඛවෙදනාපටිපක්ඛනාවතො “විසභාගවෙදනා”ති. කායං ගාල්භා හුත්වා බාධති පිළෙතීති “ආබාධො”ති ච වුච්චති. එකදෙසෙ උප්පජ්ජන්වාති සරීරස්ස එකදෙසෙ උට්ඨිතාපි අයපට්ටෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්හාති අපරිචත්තභාවකරණතො, එතෙන බලවරොගො ආබාධො නාමාති දස්සෙති. කිච්ඡජ්චිතකරොති අසුඛජ්චිතාවහො, එතෙන දුබ්බලො අප්පමත්තකො රොගො ආතඬිකොති දස්සෙති. උට්ඨානන්ති සයනනිසජ්ජාදිතො උට්ඨහනං, තෙන යථා තථා අපරාපරං සරීරස්ස පරිචත්තනං වදති. ගරුකන්ති භාරියං කිච්ඡසිද්ධිකං. කායෙ බලං න භොතීති එත්ථාපි “ගිලානස්සෙවා”ති පදං ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බං. හෙට්ඨා චතුහි පදෙහි අභාසුචිභාරාභාවං පුච්ඡිත්වා ඉදානි ඵාසුචිභාරසබ්භාවං පුච්ඡති, තෙන සවිසෙසො ඵාසුචිභාරො පුච්ඡිතොති දට්ඨබ්බො, අසනිපි අතිසයත්ථජොතනෙ සද්දෙ අතිසයත්ථස්ස ලබ්භනතො යථා “අහිරුපාය දෙයාං දාතබ්බ”න්ති.

447. කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායාති. එත්ථ කාලො නාම උපසඬ්ඛකමනස්ස යුත්තපත්තකාලො. සමයො නාම තස්සෙව පච්චයසාමග්ගී, අත්ථතො තජ්ජං සරීරබලඤ්චෙව තප්පච්චයපරිස්සයාභාවො ච. උපාදානං නාම ඤාණෙන තෙසං ගහණං සල්ලක්ඛණන්ති දස්සෙතුං “කාලඤ්චා”තිආදි චුත්තං. ඵරිස්සතීති වඩ්ඪිස්සති.

448. චෙතියරට්ඨෙති චෙතිරට්ඨෙ. ය-කාරෙන හි පදං වඩ්ඪෙත්වා චුත්තං. චෙතිරට්ඨතො අඤ්ඤං විසුංයෙවෙකං රට්ඨන්ති ච වදන්ති. මරණපටිසංයුත්තන්ති මරණං නාම තාදිසානං රොග වසෙනෙව භොතීති යෙන රොගෙන තං ජාතං, තස්ස සරුපපුච්ඡා, කාරණපුච්ඡා, මරණහෙතුකචිත්තසන්තාපපුච්ඡා, තස්ස ච සන්තාපස්ස සබ්බලොකසාධාරණතා, තථා මරණස්ස ච අප්පතිකාරතාති එවං ආදිනා මරණපටිසංයුත්තං සම්මොදනීයං කථං කට්ඨෙති දස්සෙතුං “භො ආනන්දා”තිආදි චුත්තං. න රත්ඨගවෙසී මාරො විය, න වීමංසනාධිප්පායො උත්තරමාණුවො වියාති අධිප්පායො. යෙසු ධම්මෙසුති විමොක්ඛුපායෙසු නියානධම්මෙසු. ධරන්තීති තිට්ඨන්ති, පචත්තන්තීති අත්ථො.

449. අත්ථප්පයුත්තතාය සද්දපයොගස්ස සද්දප්පබන්ධලක්ඛණානි තිණි පිටකානි තදත්ථභූතෙහි සීලාදීහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සඬ්භග්ගන්තීති චුත්තං “තිණි පිටකානි තිහි බන්ධෙහි සඬ්භගෙත්වා”ති. සඬ්ඛිත්තෙන කථිතන්ති “තිණ්ණං බන්ධාන”න්ති එවං ගහණතො සාමඤ්ඤතො චාති සඬ්ඛෙපෙනෙව කථිතං. “කතමෙසං තිණ්ණ”න්ති අයං අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා, න කට්ඨකමායතා පුච්ඡාති චුත්තං “විත්ථාරතො පුච්ඡස්සාමී ‘ති විත්තෙත්වා ‘කතමෙසං තිණ්ණ’න්ති ආභා”ති. කට්ඨකමායතාභාවෙ පනස්ස ථෙරස්ස වචනතා සියා.

සීලක්ඛන්ධවණ්ණනා

450-453. සීලක්ඛන්ධස්සාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස...පෙ.... පතිට්ඨාපෙසී”ති අයං එත්තකො පාඨො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං තෙනාහ “තෙසු දස්සිතෙසු”ති, උද්දෙසවසෙනාති අධිජ්ජායො. හගවතා චුත්තනයෙනෙවාති සාමඤ්ඤඵලදෙසනාදියු හගවතා දෙසිතනයෙනෙව, තෙනස්ස සුත්තස්ස සත්ථුහාසිතභාවං ජීනවචනභාවං දස්සෙති. සාසනෙ න සීලමෙව සාරොති අරියමග්ගසාරෙ හගවතො සාසනෙ යථා දස්සිතං සීලං සාරො ඵව න හොති සාරවතො මහතො රුක්ඛස්ස පපටිකට්ඨානියත්තා. යදි ඵවං කස්මා ඉධ ගහිතන්ති ආහ “කෙවලඤ්ඤෙනං පතිට්ඨාමත්තකමෙවා”ති. ඤානාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ අධිගන්තුකාමස්ස අධිට්ඨානමත්තං තත්ථ අජ්ජතිට්ඨිතස්ස තෙසං අසම්භවතො. අථ වා න සීලමෙව සාරොති කාමඤ්ඤවෙත්ථ සාසනෙ “මග්ගසීලං, ඵලසීල”න්ති ඉදං ලොකුත්තරසීලම්පි සාරමෙව, තථාපි න සීලක්ඛන්ධො ඵව සාරො අථ ඛො සමාධික්ඛන්ධොපි පඤ්ඤාක්ඛන්ධොපි සාරො ඵවාති ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පුරිමො ඵව සාරො, තෙනාහ “ඉතො උත්තරි”තිආදි.

සමාධික්ඛන්ධවණ්ණනා

454. කස්මා පනෙත්ථ ථෙරො සමාධික්ඛන්ධං. පුට්ඨො ඉන්ද්‍රියසංවරාදිකෙ විස්සජ්ජෙසී, නනු ඵවං සන්නෙ අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො අම්බං. පුට්ඨො ලබුජං බ්‍යාකරොත්තො විය හොතීති ඊදිසී වොදනා ඉධ අනොකාසාති දස්සෙන්නො “කථඤ්ච මාණව හික්ඛු...පෙ.... සමාධික්ඛන්ධං දස්සෙතුකාමො ආරභී”ති ආහ, තෙනෙත්ථ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයොපි සමාධිඋපකාරතං උපාදාය සමාධික්ඛන්ධපක්ඛිකාති උද්දිට්ඨානීති දස්සෙති රූපජ්ඣානානෙව ආගතානි, න අරූපජ්ඣානානි රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානදෙසනානන්තරං අභිඤ්ඤාදෙසනාය අවසරොති කත්වා. රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානපාදිකා හි සපරිභණ්ඩා ඡපි අභිඤ්ඤායො. ලොකියා අභිඤ්ඤා පන සිජ්ඣාමානා යස්මා අට්ඨසු සමාපත්තිසු චුද්දසවිධෙන විත්තපරිදමනෙන විනා න ඉජ්ඣන්ති, තස්මා අභිඤ්ඤාසු දෙසියමානාසු අරූපජ්ඣානානිපි දෙසිතානෙව හොන්ති නානන්තරියභාවතො, තෙනාහ “ආනෙත්වා පන දීපෙනබ්බානී”ති. චුත්තනයෙන දෙසිතානෙව කත්වා සංවණ්ණකෙහි පකාසෙනබ්බානීති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතී”ති ඉමිනාව අරූපජ්ඣානම්පි සධිගහිතන්ති දස්සෙතුං “චතුත්ථජ්ඣානෙන භී”තිආදි චුත්තං. චතුත්ථජ්ඣානඤ්චී රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තං “අරූපජ්ඣාන”න්ති වුවවතීති.

471-480. න විත්තෙකග්ගතාමත්තකෙනෙවාති එත්ථ හෙට්ඨා චුත්තනයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලොකියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස අධිජ්ජෙතත්තා “න විත්තෙ...පෙ.... අත්ථී”ති චුත්තං. අරිය-සද්දො වෙත්ථ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා සුභසුත්තවණ්ණනා
 සුද්ධපරියායො, න ලොකුත්තරපරියායො. තථා හෙට්ඨාපි
 ලොකියාහිඤ්ඤාපට්ඨසම්භිදාහි විනාව අරහත්තෙ අධිගතෙ නත්ථෙව
 උත්තරිංකරණියන්ති සක්කා චත්තුං යදත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති,
 තස්ස සිද්ධත්තා. ඉධ පන ලොකියාහිඤ්ඤාපි ආගතා ඵල. සෙසං
 සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

සුභසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

11. කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා

කෙවට්ටගහපතිපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

481. පාචාරිකම්බවනෙති පාචාරිකසෙට්ඨිනො අම්බබ්‍රලෙ උපවනෙ. තං කිර සො සෙට්ඨි භගවතො අනුච්ඡවිකං ගන්ධකුටිං, භික්ඛුසඤ්ඤාසංඝං වරත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානකුටිමණ්ඩපාදීනි සම්පාදෙත්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකසම්පන්නං කත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඤ්ඤාසංඝං නියානෙසී, පුරිමවොහාරෙන පන “පාචාරිකම්බවන”න්ති වුච්චති, තස්මිං පාචාරිකම්බවනෙ. කෙවට්ටොති ඉදං තස්ස නාමං කෙවට්ටෙහි සංරක්ඛිතත්තා, තෙසං වා සන්තිකෙ සංවඩ්ඪිතත්තාති කෙවි. “ගහපතිපුත්තස්සා”ති එත්ථ කාමං තදා සො ගහපතිට්ඨානෙ ධීතො, පිතු පනස්ස අවිරකාලංකතතාය පුරිමසමඤ්ඤාය “ගහපතිපුත්තො” ත්වෙව වොහරීයති, තෙනාහ “ගහපති මහාසාලො”ති. මහාවිභවතාය මහාසාරො, ගහපතීති අත්ථො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා “මහාසාලො සුමුමාලො අහ”න්තිආදීසු (අ. නි. 3.39) විය. සද්ධාසම්පන්නොති පොථුජ්ජනිකාය සද්ධාය වසෙන සද්ධා සමන්තාගතො.

සම්ඤ්ඤාති සම්මදෙව ඉද්ධා, ඉද්ධියා විභවසම්පත්තියා වෙසුල්ලජ්ජනිතාති අත්ථො. “එහි ත්වං භික්ඛු අන්වද්ධමාසං, අනුමාසං, අනුසංවච්ඡරං වා මනුස්සානං පසාදාය ඉද්ධිපාටිභාරියං කරොහී”ති එකස්ස භික්ඛුනො ආණාපනං තස්මිං යානෙ තස්ස යපනං නාම හොතීති ආහ “යානන්තරෙ යපෙතු”ති. උත්තරිමනුස්සානං ධම්මතොති උත්තරිමනුස්සානං බුද්ධාදීනං අධිගමධම්මතො. නිද්ධාරණෙ වෙතං නිස්සක්කං. ඉද්ධිපාටිභාරියඤ්ඤි තතො නිද්ධාරෙති. මනුස්සධම්මතො උත්තරීති පකතිමනුස්සධම්මතො උපරි. පජ්ජලිතපදීපොති පජ්ජලන්තො පදීපො.

482. න ධංසෙමීති ගුණසම්පත්තිතො න වාවෙමි, තෙනාහ “සීලහෙද”න්තිආදි. විස්සාසං වඩ්ඪෙත්වා භගවති අත්තතො විස්සත්ථභාවං බුහෙත්වා විභූතං පාකටං කත්වා.

ඉද්ධිපාටිභාරියවණ්ණනා

483-4. ආදීනවන්ති දොසං. ගන්ධාරීති වුළගන්ධාරී, මහාගන්ධාරීති ද්වෙ ගන්ධාරීවිජ්ජා. තත්ථ වුළගන්ධාරී නාම තිවස්සතො ඔරං මනානං සත්තානං උපපන්නට්ඨානජානනවිජ්ජා. මහාගන්ධාරී තම්පි ජානාති තතො උත්තරිපි ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණකප්පං යෙභුයොන ඉද්ධිවිධකිච්චං සාධෙති. තස්සා කිර විජ්ජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසකාලෙ මන්තං පරිජ්ජිත්වා බ්‍රහ්මාපි අත්තානං දස්සෙති, හත්ථිආදීනිපි දස්සෙති, දස්සනීයොපි හොති, අග්ගිථම්හම්පි කරොති, ජලථම්හම්පි කරොති, ආකාසෙපි අත්තානං දස්සෙති. සබ්බං ඉන්ද්‍රජාලසදිසං දට්ඨබ්බං. අට්ටොති දුක්ඛිතො බාධිතො, තෙනාහ “පිළිතො”ති.

ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා

485. කාමං “වෙනසික”න්ති පදං යෙ වෙනසි නියුත්තා චිත්තෙන සම්පයුත්තා, තෙසං සාධාරණච්චනං, සාධාරණෙ පන ගහිතෙ චිත්තවිසෙසො ගහිතොව හොති, සාමඤ්ඤජොතනා ව විසෙසෙ අවතිට්ඨතීති වෙනසිකග්ගහණස්ස අධිප්පායං විවරන්තො “සොමනස්සදොමනස්සං අධිප්පෙන”න්ති ආහ. සොමනස්සග්ගහණෙන චෙත්ථ තදෙකට්ඨා රාගාදයො, සද්ධාදයො ව දස්සිතා හොන්ති, දොමනස්සග්ගහණෙන දොසාදයො. විතක්කවිචාරා පන සරූපෙනෙව දස්සිතා. එවං තව මනොති ඉමිනා ආකාරෙන තව මනො පවත්තොති අත්ථො. කෙන පකාරෙන පවත්තොති ආහ “සොමනස්සිකො වා”තිආදි. “එවං තව මනො”ති ඉදං පන සොමනස්සිකතාදිමත්තදස්සනං, න පන යෙන යෙන සොමනස්සිකො වා දොමනස්සිකො වා, තං තං දස්සනං. දුතියන්ති “ඉත්ථමිපි තෙ මනො”ති ඉදං. ඉතිපීති එත්ථ ඉති-සද්දො නිදස්සනත්ථො “අත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයමෙකො අත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15; 3.90) විය, තෙනාහ “ඉමඤ්ච ඉමඤ්ච අත්ථං චිත්තයමාන”න්ති පි-සද්දො චුත්තත්ථසම්පිණ්ඩනත්ථො. පරස්ස චිත්තං මනති ජානාති එතෙනාති චිත්තාමණි. තස්සා කිර විජ්ජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසකාලෙ මත්තං පරිජජ්ජිත්වා යස්ස චිත්තං ජානිතුකාමො, තස්ස දිට්ඨසුතාදිවිසෙසසඤ්ජානනමුඛෙන චිත්තාචාරං අනුමිනන්තො කට්ඨති කෙවි. අපරෙ “වාචං නිව්ඡරාපෙත්වා තත්ථ අක්ඛරසල්ලක්ඛණවසෙනා”ති වදන්ති.

අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා

486. පවත්තෙන්තාති පවත්තනකා හුත්වා, පවත්තනවසෙනාති අත්ථො. “එව”න්ති හි පදං යථානුසිට්ඨාය අනුසාසනියා විධිවසෙන, පටිසෙධවසෙන ව පවත්තිආකාරපරාමසනං, සා ව සම්මාවිතක්කානං මිච්ඡාවිතක්කානඤ්ච පවත්තිආකාරදස්සනවසෙන පවත්තති තත්ථ ආනිසංසස්ස ආදීනවස්ස ව විභාවනත්ථං. අනිච්චසඤ්ඤමෙව න නිච්චසඤ්ඤන්ති අත්ථො. පටියොගිනිවත්තනත්ථඤ්චි එව-කාරග්ගහණං. ඉධාපි එවං සද්දග්ගහණස්ස අත්ථො, පයොජනඤ්ච චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉදංගහණෙපි එසෙව නයො. පඤ්චකාමගුණිකරාගන්ති නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං, තදඤ්ඤරාගස්ස, දොසාදීනඤ්ච පහානස්ස ඉච්ඡිතත්තා, තප්පහානස්ස ව තදඤ්ඤරාගාදිබෙපනස්ස උපායභාවතො තථා චුත්තං දුට්ඨලොභිතවිමොචනස්ස පුබ්බදුට්ඨමංසබෙපනුපායතා විය. ලොකුත්තරධම්මමෙවෙති අවධාරණං පටිපක්ඛභාවතො සාවජ්ජධම්මතිවත්තනපරං දට්ඨබ්බං තස්සාධිගමුපායානිසංසභුතානං තදඤ්ඤෙසං අනවජ්ජධම්මානං නානත්තරියභාවතො. ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති දස්සෙති ඉද්ධිදස්සනෙන පරසන්තානෙ පසාදාදීනං පටිපක්ඛස්ස හරණතො. ඉමිනා නයෙන සෙසපද්ද්වයෙපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. සත්තං ධම්මදෙසනාති සබ්බකාලං දෙසෙතබ්බධම්මදෙසනා.

ඉද්ධිපාටිභාරියෙනාති සහයොගෙ කරණවචනං, ඉද්ධිපාටිභාරියෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. ආදෙසනාපාටිභාරියෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ධම්මසෙනාපතිස්ස ආවිණ්ණන්ති යොජනා. “චිත්තාචාරං ඤත්වා”ති ඉමිනා ආදෙසනාපාටිභාරියං දස්සෙති. “ධම්මං දෙසෙසි”ති ඉමිනා අනුසාසනීපාටිභාරියං “බුද්ධානං සතතං ධම්මදෙසනා”ති අනුසාසනීපාටිභාරියස්ස තත්ථ සාතිසයනාය වුත්තං. සඋපාරම්භානි පතිරූපෙන උපාරම්භිතබ්බතො. සදොසානි දොසසමුච්ඡින්නස්ස අනුපායභාවතො. සදොසත්තා එව අද්ධානං න තිට්ඨන්ති විරකාලට්ඨායීනි න භොන්ති. අද්ධානං අතිට්ඨනතො න නියාන්තිති එලෙන හෙතුතො අනුමානං. අනියානිකතාය හි තානි අනද්ධනියානි. අනුසාසනීපාටිභාරියං අනුපාරම්භං විසුද්ධිප්පභවතො, විසුද්ධිනිස්සයතො ව. තතො එව නිද්දොසං. න හි තත්ථ පුබ්බාපරවිරොධාදිදොසසම්භවො. නිද්දොසත්තා එව අද්ධානං තිට්ඨති පරවාදවාතෙහි, කිලෙසවාතෙහි ව අනුපහන්තබ්බතො. තස්මාති යථාවුත්තකාරණතො, තෙන සඋපාරම්භාදිං, අනුපාරම්භාදිං වාති උභයං උභයත්ථ යථාක්කමං ගාරය්හපාසංසභාවානං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති.

භූතනිරොධෙසකවත්ථුචණ්ණනා

487. අනියානිකභාවදස්සනත්ථන්ති යස්මා මහාභූතපරියෙසකො භික්ඛු පුරිමෙසු ද්විසු පාටිභාරියෙසු වසිප්පත්තො කුසලොපි සමානො මහාභූතානං අපරියෙසසනිරොධසඬ්ඛාතං නිබ්බානං නාවබුජ්ඣි, තස්මා තානි නියානාවහතාභාවතො අනියානිකානීති තෙසං අනියානිකභාවදස්සනත්ථං. තතියං පන තක්කරස්ස එකන්තතො නියානාවහන්ති තස්සෙව නියානිකභාවදස්සනත්ථං.

එවමෙතිස්සා දෙසනාය මුඛ්‍යපයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි අනුසඬ්ඛිකම්පි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. මහාභූතෙ පරියෙසන්තොති අපරියෙසං නිරුජ්ඣිකවසෙන මහාභූතෙ ගවෙසන්තො, තෙසං අනවසෙසනිරොධං විමංසන්තොති අත්ථො. විචරිත්වාති ධම්මතාය වොදියමානො විචරිත්වා. ධම්මතාසිද්ධං කිරෙතං, යදිදං තස්ස භික්ඛුතො තථා විචරණං, යථා අභිජාතියං මහාපට්ඨිකම්පාදි. මහන්තභාවප්පකාසනත්ථන්ති සදෙවකෙ ලොකෙ අනඤ්ඤසාධාරණස්ස බුද්ධානං මහන්තභාවස්ස මහානුභාවතාය දීපනත්ථං. ඉදඤ්ච කාරණන්ති සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං සාසනෙ ඊදිසො එකො භික්ඛු තදානුභාවප්පකාසනො භොතීති ඉදම්පි කාරණං දස්සෙන්නො.

කත්ථාති නිමිත්තෙ භූමිමං, තස්මා කත්ථාති කිස්මිං යානෙ කාරණභූතෙ. කිං ආගම්මාති කිං ආරම්මණං පච්චයභූතං අධිගන්ත්වා, තෙනාහ “කිං පත්තස්සා”ති. තෙති මහාභූතා. අප්පචත්තිවසෙනාති අනුප්පජ්ජනවසෙන. සබ්බාකාරෙනාති වචනත්ථලක්ඛණාදිසමුට්ඨානකලාපවුණ්ණනානත්තෙකත්තවිනිබ්භොගාවි

සභාගවිසභාගඅප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරසඬගහපච්චයසමන්තාහාරපච්චයවිභාගාකාරතො,
සසම්භාරසඬබ්බෙපසසම්භාරවිහත්තිසලක්ඛණසඬබ්බෙපසලක්ඛණවිහත්තිආකාරතො වාති සබ්බෙන ආකාරෙන.

488. දිබ්බත්ති එත්ථ පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඬගීභූතා හුත්වා විවරන්ති, කීළන්ති, ජොතන්ති වාති දෙවො, දෙවලොකො. තං යන්ති උපගච්ඡන්ති එතෙනාති දෙවයානියො. වසං වත්තෙන්තොති එත්ථ වසවත්තනං නාම යථිච්ඡිතට්ඨානගමනං. වත්තාරො මහාරාජානො එතෙසං ඉස්සරාති වාතුමහාරාජිකා යා දෙවතා මග්ගඵලලාභිනො තා තමත්ථං එකදෙසෙන ජාතෙය්‍යං බුද්ධවිසයො පනායං පඤ්භොති විත්තෙන්වා “න ජානාමා”ති ආහංසු, තෙනාහ “බුද්ධවිසයෙ”තිආදි. අප්ඤ්ඤාත්ථරණං නාමෙත්ථ නිප්පිළනන්ති ආහ “පුනප්පුනං පුච්ඡති”ති. අභික්කන්තතරාති රූපසම්පත්තියා වෙව පඤ්ඤාපටිභානාදිගුණෙහි ච අමිහෙ අභිභූයා පරෙසං කාමනීයතරා. පණීතතරාති උළාරතරා, තෙනාහ “උත්තමතරා”ති.

491-3. දෙවයානියසදිසො ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව අධිප්පෙනත්තා. “දෙවයානියමග්ගොති වා ...පෙ.... සබ්බමෙන ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව නාම”න්ති ඉදං පාළියං අට්ඨකථාසු ච තත්ථ තත්ථ ආගතරුළුභිවසෙන වුත්තං.

494. ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තන්ති බ්‍රහ්මුනො ආගමනස්ස පුබ්බභාගෙ උප්පජ්ජනනිමිත්තං. පාතුරහොසිති ආවි හවි. පාකටො අහොසිති පකාසො අහොසි.

497. පදෙසෙනාති එකදෙසෙන, උපාදින්නකවසෙන, සත්තසන්නානපරියාපන්නෙනාති අත්ථො. අනුපාදින්නකෙපීති අනින්ද්‍රියබද්ධෙපි. නිප්පදෙසතො අනවසෙසතො. පුච්ඡාමුළුභස්සාති පුච්ඡිතුං අජානන්තස්ස. පුච්ඡාය දොසං දස්සෙත්වාති තෙන කතපුච්ඡාය පුච්ඡිතාකාරෙ දොසං විභාවෙන්වා. යස්මා විස්සජ්ජනං නාම පුච්ඡානුරූපං පුච්ඡාසභාගෙන විස්සජ්ජෙනබ්බතො, න ච තථාගතා විරජ්ඣිත්වා කතපුච්ඡානුරූපං විස්සජ්ජෙන්ති, අත්ථසභාගතාය ච විස්සජ්ජනස්ස පුච්ඡකා තදත්ථං අනවබුජ්ඣන්තා සම්මුය්හන්ති, තස්මා පුච්ඡාය සික්ඛාපනං බුද්ධාචිණ්ණං, තෙනාහ “පුච්ඡං සික්ඛාපෙත්වා”තිආදි.

498. අප්පතිට්ඨාති අප්පච්චයා, සබ්බසො සමුච්ඡින්නකාරණාති අත්ථො. උපාදින්නං යෙවාති ඉන්ද්‍රියබද්ධමෙව. යස්මා එකදිසාහිමුඛං සන්නානවසෙන සණ්ඨිතෙ රූපප්පබන්ධෙ දීඝසමඤ්ඤා තං උපාදාය තතො අප්පකෙ රස්සසමඤ්ඤා තදුභයඤ්ච විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හති, තස්මා ආහ “දීඝඤ්ච රස්සඤ්චාති සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං වුත්ත”න්ති.

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා
 අප්පපරිමාණෙ රූපසඬ්ඝානෙ අණුසමඤ්ඤා, තං උපාදාය තතො මහති
 පුලසමඤ්ඤා. ඉදම්පි ද්වයං විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හති,
 තෙනාහ “ඉම්නාපි”තිආදි. පි-සද්දෙන චෙත්ථ “සණ්ඨානවසෙන
 උපාදාරූපං වුත්ත”න්ති එත්ථාපි වණ්ණමත්තමෙව කථිතන්ති ඉමමත්ථං
 සමුවචිනතීති වදන්ති. සුභන්ති සුන්දරං, ඉට්ඨන්ති අත්ථො. අසුභන්ති
 අසුන්දරං, අනිට්ඨන්ති වුත්තං හොති. තෙනෙවාහ “ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං
 පනෙවං කථිත”න්ති. දීඝං රස්සං, අණුං පුලං, සුභාසුභන්ති තීසු යානෙසු
 උපාදාරූපස්සෙව ගහණං, භූතරූපානං විසුං ගහිතත්තා. නාමන්ති
 වෙදනාදික්ඛන්ධවතුක්කං තඤ්භි ආරම්මණාහිමුඛං නමනතො,
 නාමකරණතො ච “නාම”න්ති වුවචති. හෙට්ඨා “දීඝං රස්ස”න්තිආදිනා
 වුත්තමෙව ඉධ රූප්පනට්ඨෙන “රූප”න්ති ගහිතන්ති ආහ “දීඝාදිහෙදං
 රූපඤ්චා”ති. දීඝාදීති ච ආදි-සද්දෙන ආපාදීනඤ්ච සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො.
 යස්මා චා දීඝාදිසමඤ්ඤා න රූපායතනවත්ථුකාව, අථ බො
 භූතරූපවත්ථුකාපි. තථා හි සණ්ඨානං චූසනමුඛෙනපි ගය්හති, තස්මා
 දීඝරස්සාදිග්ගහණෙන භූතරූපම්පි ගය්හතෙවාති “දීඝාදිහෙදං රූප”ම්චිචෙව
 වුත්තං. කිං ආගම්මාති කිං අධිගන්ත්වා කිස්ස අධිගමහෙනු.
 “උපරුජ්ඣති”ති ඉදං අනුප්පාදනිරොධං සන්ධාය වුත්තං, න
 ඛණනිරොධන්ති ආහ “අසෙසමෙතං නප්පවත්තති”ති.

499. විඤ්ඤාතබ්බන්ති විසිට්ඨෙන ඤාතබ්බං, ඤාණුත්තමෙන
 අරියමග්ගඤාණෙන පච්චක්ඛතො ජානිතබ්බන්ති අත්ථො, තෙනාහ
 “නිබ්බානස්සෙතං නාම”න්ති. නිදිස්සතීති නිදස්සනං, චක්ඛුවිඤ්ඤෙඤ්ජායං. න
 නිදස්සනං අනිදස්සනං, අචක්ඛුවිඤ්ඤෙඤ්ජායන්ති එතමත්ථං වදන්ති.
 නිදස්සනං චා උපමා, තං එතස්ස නත්ථිති අනිදස්සනං. න හි නිබ්බානස්ස
 නිච්චස්ස එකස්ස අච්චන්තසන්තප්පණිකසභාවස්ස සදිසං නිදස්සනං කුතොචි
 ලබ්භතීති. යං අහුත්වා සම්භොති, හුත්වා පටිචෙති තං සඬ්ඛතං
 උදයවයන්තෙහි සඅන්තං, අසඬ්ඛතස්ස පන නිබ්බානස්ස නිච්චස්ස තෙ
 උභොපි අන්තා න සන්ති, තතො එව නවභාවාපගමසඬ්ඛාතො ජරන්තොපි
 තස්ස නත්ථිති ආහ “උප්පාදන්තො...පෙ.... අනන්ත”න්ති. “තිත්ථස්ස
 නාම”න්ති වත්ථා තත්ථ නිබ්බවනං දස්සෙතුං “පපන්ති එත්ථාති පප”න්ති
 වුත්තං. එත්ථ හි පපන්ති පානතිත්ථං. භ-කාරො කතො නිරුත්තිනයෙන.
 විසුද්ධට්ඨෙන චා සබ්බතොපහං, කෙනචි අනුපක්කිලිට්ඨතාය සමන්තතො
 පහස්සරන්ති අත්ථො. යෙන නිබ්බානං අධිගතං, තං
 සන්තතිපරියාපන්තානංයෙව ඉධ අනුප්පාදනිරොධො අධිප්පෙතොති වුත්තං
 “උපාදිත්තකධම්මජාතං නිරුජ්ඣති අප්පවත්තං හොති”ති.

තත්ථාති “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනා”ති යං පදං වුත්තං, තස්මිං.
 “විඤ්ඤාණ”න්ති විඤ්ඤාණං උද්ධරති විහත්තබ්බත්තා එත්ථෙතං
 උපරුජ්ඣතීති එතස්මිං නිබ්බානෙ එතං නාමරූපං
 චරිමකවිඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුප්පාදවසෙන නිරුජ්ඣති අනුපාදිසෙසාය

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා
නිබ්බානධාතුයා, තෙනාහ “විජ්ඣාතදීපසිඛා විය අපණ්ණත්තිකභාවං
යාති”ති. “වරිමකවිඤ්ඤාණ”න්ති හි අරහතො චුතිචිත්තං අධිජ්ජෙතං.
“අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්සාපි”තිආදිනාපි සඋපාදිසෙසනිබ්බානමුඛෙන
අනුපාදිසෙසනිබ්බානමෙව වදති නාමරූපස්ස අනවසෙසතො
උපරුජ්ඣනස්ස අධිජ්ජෙතත්තා, තෙනාහ “අනුජ්ජාදවසෙන
උපරුජ්ඣති”ති. සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙනාති කත්තරි, කරණෙ වා
කරණවචනං. නිරොධෙනාති පන හෙතුමිහි. එත්ථාති එතස්මිං නිබ්බානෙ.
සෙසමෙත්ථ යං අත්ථතො න විහත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

12. ලොහිච්චසුත්තවණ්ණනා

ලොහිච්චබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා

501. සාලවතිකාති ඉත්ථිලිඛිගවසෙන තස්ස ගාමස්ස නාමං. ගාමණිකාභාවෙනාති කෙවි. ලොහිතො නාම තස්ස කුලෙ පුබ්බපුරිසො, තස්ස වසෙන ලොහිච්චොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගොත්තතො ආගතං නාමං.

502. “දිට්ඨිගත”න්ති ලද්ධිමත්තං අධිප්පෙතන්ති ආහ “න පන උච්ඡේදසස්සතානං අඤ්ඤකර”න්ති. න හි උච්ඡේදසස්සතගාහවිනිමුත්තො කොචි දිට්ඨිගාහො අත්ථි. “භාසති යෙවා”ති තස්සා ලද්ධියා ලොකෙ පාකටභාවං දස්සෙති. අත්තතො අඤ්ඤො පරොති යථා අනුසාසකතො අනුසාසිතබ්බො පරො, එවං අනුසාසිතබ්බතොපි අනුසාසකො පරොති වුත්තං “පරො පරස්සාති පරො යො”තිආදි. කිං-සද්දාපෙක්ඛාය වෙන්ථ “කරිස්සති”ති අනාගතකාලවචනං, අනාගතෙපි වා තෙන තස්ස කාතබ්බං නත්ථිති දස්සනත්ථං. කුසලං ධම්මන්ති අනවජ්ජධම්මං නික්කිලෙසධම්මං විමොක්ඛධම්මන්ති අත්ථො. “පරෙසං ධම්මං කථෙස්සාමි”ති තෙහි අත්තානං පරිවාරාපෙත්වා විවරණං කිං අත්ථියං ආසයබුද්ධස්සාපි අනුරොධෙන විනා තං න භොතිති තස්මා අත්තනා පටිලද්ධං...පෙ.... විභාතබ්බන්ති වදති. තෙනාහ “එවං සම්පදමිදං පාපකං ලොභධම්මං වදාමි”ති.

504. සොති ලොහිච්චො බ්‍රාහ්මණො.

508. කථාචාසුකත්ථන්ති කථාසුඛත්ථං, සුඛෙන කථං කථෙතුඤ්ඤවෙච සොතුඤ්ඤාති අත්ථො. අප්පෙව නාම සියාති එත්ථ පිනිවසෙන ආමෙඨිතං දට්ඨබ්බං. තථා හි තං “බුද්ධගජ්ජිත”න්ති වුච්චති. භගවා හි ඊදිසෙසු යානෙසු විසෙසතො පිතිසොමනස්සජාතො භොති. තෙනාහ “අයං කිරෙත්ථ අධිප්පායො”තිආදි.

ලොහිච්චබ්‍රාහ්මණානුයොගවණ්ණනා

509. සමුදයසඤ්ජාතිති ආයුජ්ජාදො. අනුපුබ්බො කම්පි-සද්දො ආකඨිකතත්ථො භොතිති “ඉච්ඡති අත්ථො”ති වුත්තං. සාතිසයෙන වා හිතෙන අනුකම්පකො අනුග්ගණ්හනකො හිතානුකම්පි. සම්පජ්ජතිති ආසෙවනලාභෙන නිජ්ජප්පති බලවතී භොති, අවග්ගහාති අත්ථො, තෙනාහ “නියතා භොති”ති. නිරයෙ නිබ්බත්තති මිච්ඡාදිට්ඨිකො.

510-11. දුතියං උපපත්තින්ති “නනු රාජා පසෙනදී කොසලො”තිආදිනා දුතියං උපපත්තිං සාධනායුත්තිං. කාරණඤ්ඤි භගවා උපමාමුඛෙන දස්සෙති. යෙ විමෙති යෙ ව ඉමෙ කුලපුත්තා දිබ්බා ගබ්භා පරිපාවෙන්තිති යොජනා. අසක්කුණන්තා උපනිස්සයසම්පත්තියා, ඤාණපරිපාකස්ස වා අභාවෙන. යෙ පන “පරිපච්චන්ති”ති පඨන්ති, තෙසං

දිසනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ලොහිව්වසුත්තවණ්ණනා “දිබ්බෙ ගබ්භෙ”ති වචනවිපල්ලාසෙන පයොජනං නත්ථි. අත්ථො ච දුතියවිකප්පෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අභිතානුකම්පිතා ච තංසමඬ්ඨිගිසත්තවසෙන. දිවි භවාති දිබ්බා. ගබ්භෙන්ති පරිපච්චනවසෙන සත්තානං පබන්ධෙන්තිති ගබ්භා. “ජන්තං දෙවලොකාන”න්ති නිදස්සනවචනමෙතං. බ්‍රහ්මලොකස්සාපි හි දිබ්බගබ්භභාවො ලබ්භතෙව දිබ්බවිහාරහෙතුකත්තා. එවඤ්ච කත්වා “භාවනං භාවයමානා”ති ඉදම්පි වචනං සමත්ථිතං භොති. භවන්ති එත්ථ යථාරුචි සුඛසමප්පිතාති භවා, විමානාති. දෙවභාවාවහත්තා දිබ්බා. චුත්තනයෙනෙව ගබ්භා. දානාදයො දෙවලොකසංවත්තනියපුඤ්ඤවිසෙසා. දිබ්බා භවාති දෙවලොකපරියාපන්තා උපපත්තිභවා. තදාවහො හි කම්මභවො පුබ්බෙ ගහිතො.

තයොචොදනාරහවණ්ණනා

513. අනියම්තෙනෙවාති අනියමෙනෙව “ත්ථං එවංදිට්ඨිකො එවං සත්තානං අනත්ථස්ස කාරකො”ති එවං අනුද්දෙසිකෙනෙව. මානන්ති “අභමෙතං ජානාමි, අභමෙතං පස්සාමි”ති එවං පණ්ඩිතමානං. භින්දිත්වාති විධමෙත්වා, ජහාපෙත්වාති අත්ථො. තයො සත්ථාරෙති අසම්පාදිතඅත්තහිතො අනොවාදකරසාවකො, අසම්පාදිතඅත්තහිතො ඔවාදකරසාවකො, සම්පාදිතඅත්තහිතො අනොවාදකරසාවකොති ඉමෙ තයො සත්ථාරෙ. චතුත්ථො පන සම්මාසම්බුද්ධො න චොදනාරහො භොතිති “තෙන පුච්ඡිතෙ එව කථෙස්සාමි”ති චොදනාරහෙ තයො සත්ථාරෙ පයමං දස්සෙසි, පච්ඡා චතුත්ථංසත්ථාරං. කාමඤ්චෙන්ථ චතුත්ථො සත්ථා එකො අදුතියො අනඤ්ඤසාධාරණො, තථාපි සො යෙසං උත්තරිමනුස්සධම්මානං වසෙන “ධම්මමයො කායො”ති වුව්වති, තෙසං සමුදායභූතොපි තෙ ගුණාවයවෙ සත්ථුට්ඨානියෙ කත්වා දස්සෙන්තො භගවා “අයම්පි බො, ලොහිව්ව, සත්ථා”ති අභාසි.

අඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසො “සයං අභිඤ්ඤා”ති ආදීසු (දී. නි. 1.28, 37, 52; ම. නි. 1.284; 2.341; අ. නි. 2.5; 10.11; මහාව. 11; ධ. ප. 353; කථා. 405) විය. අඤ්ඤායාති ච තදත්ථියෙ සම්පදානවචනන්ති ආභ “ආජානනත්ථායා”ති. සාවකත්තං පටිජානිත්වා ඨිතත්තා එකදෙසෙනස්ස සාසනං කරොන්තිති ආභ “නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්වා”ති. උක්කම්ත්වා වත්තන්තිති යථිච්ඡිතං කරොන්තිති අත්ථො. පටික්කමන්තියාති අනභිරතියා අගාරවෙන අපගච්ඡන්තියා, තෙනාභ “අනිච්ඡන්තියා”තිආදි. එකායාති එකාය ඉත්ථියා. එකො ඉච්ඡෙය්‍යාති එකො පුරිසො තාය අනිච්ඡන්තියා සම්පයොගං කාමෙය්‍ය. ඔසක්කනාදිමුඛෙන ඉත්ථිපුරිසසම්බන්ධනිදස්සනං ගෙහසිතඅපෙක්ඛාවසෙන තස්ස සත්ථුනො සාවකෙසු පටිපත්තිති දස්සෙති. අතිවිය විරත්තභාවතො දට්ඨුම්පි අනිච්ඡමානං. ලොභෙනාති පරිවාරවසෙන උප්පජ්ජනකලාභසක්කාරලොභෙන. තත්ථ සම්පාදෙහීති තස්මිං.

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා
පටිපත්තිධම්මෙ පතිට්ඨිතං කත්වා සම්පාදෙහි. උජුං කරොහි
කායවඩ්ඛාදිවිගමෙන.

515. එවං වොදනං අරහතීති එවං චුත්තනයෙන සාවකෙසු
අප්පොස්සුක්කභාවාපාදනෙ නියොජනවසෙන වොදනං අරහති, න පඨමො
විය “එවරුපො තව ලොභධම්මො”තිආදිනා, න ච දුතියො විය
“අත්තානමෙව තාව තත්ථ සම්පාදෙහි”තිආදිනා. කස්මා?
සම්පාදිතඅත්තහිතතාය තතියස්ස.

නවොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා

516. “න වොදනාරහො”ති එත්ථ යස්මා වොදනාරහතා නාම
සත්ථුවිජ්ජපටිපත්තියා වා සාවකවිජ්ජපටිපත්තියා වා උභයවිජ්ජපටිපත්තියා වා,
තයිදං සබ්බම්පි ඉමස්මිං සත්ථරි නත්ථි, තස්මා න වොදනාරහොති ඉමමත්ථං
දස්සෙතුං “අයඤ්ඡි”තිආදි චුත්තං.

517. මයා ගහිතාය දිට්ඨියාති සබ්බසො අනවජ්ජෙ සම්මාපටිපන්නො
පරෙසං සම්මදෙව සම්මාපටිපත්තිං දෙස්සෙන්නෙ සත්ථරි
අභුතදොසාරොපනවසෙන මිච්ඡාගහිතාය නිරයගාමිනියා පාපදිට්ඨියා.
නරකපපාතන්ති නරකසඩ්ධාතං මහාපපාතං. පපතන්ති තත්ථාති හි පපාතො.
සග්ගමග්ගථලෙති සග්ගගාමිමග්ගභූතෙ පුඤ්ඤධම්මථලෙ. සෙසං
සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

13. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

518. උත්තරෙතාති එත්ථ එන-සද්දො දිසාවාවිසද්දතො
පඤ්චමීඅන්තතො අදුරත්ථො ඉච්ඡිතො, තස්මා උත්තරෙන-සද්දෙන
අදුරත්ථජොතනං දස්සෙන්නො “අදුරෙ උත්තරපස්සෙ”ති ආහ.
අක්ඛරවිත්තකා පන එන-සද්දෙයොගෙ අවධිවාචිති පදෙ උපයොගවචනං
ඉච්ඡන්ති. අත්ථො පන සාම්චසෙනෙව ඉච්ඡිතොති ඉධ සාම්චචනවසෙනෙව
චුත්තං.

519. කුලවාරිත්තාදීති ආදි-සද්දෙන මන්තජ්ඣකුණාහිරුපතාදිසම්පත්තිං
සඩ්ගණ්හාති. මන්තසජ්ඣායකරණත්ථන්ති ආථබ්බණමන්තානං
සජ්ඣායකරණත්ථං, තෙනාහ “අඤ්ඤෙසං බහුතං පචෙසනං
නිවාරෙත්වා”ති.

මග්ගමග්ගකථාවණ්ණනා

520. “ජඩ්ඝ්චාර”න්ති වඩ්ඛමතො ඉතො විතො ව වරණමාහ. සො හි
ජඩ්ඝ්චාරාසු කිලමථවිතොදනත්ථො වාරොති තථා චුත්තො. තෙනාහ
“අනුවඩ්ඛමන්තානං අනුවිවරන්තාන”න්ති. තෙනාති උභොසුපි

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ලොභිවිච්ඡුත්තවණ්ණනා අනුවඨිකමනානුවිචාරණානං ලබ්භනතො. සභායා හි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤ සභාගවුත්තිකා. “මග්ගො”ති ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති මග්ගො, උජුමග්ගො. තදඤ්ඤො අමග්ගො, තස්මිං මග්ගෙ ච අමග්ගෙ ච. පටිපදන්ති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගස්ස පුබ්බභාගපටිපදං.

නියායානීති නියායානියො, සො එව “නියායානිකො”ති වුත්තොති ආහ “නියායායන්තො”ති. යස්මා නියායාතපුග්ගලවසෙනස්ස නියායානිකභාවො, තස්මා “නියායායන්තො”ති පුග්ගලස්ස යොනිසො පටිපජ්ජනවසෙන නියායායන්තො මග්ගො “නියායානී”ති වුත්තො. කරොතීති අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙති. උප්පාදෙන්තොයෙව හි තත්ථ පටිපජ්ජති නාම. සහ බොති වත්තතීති සහබොයා, සහවත්තනකො. තස්ස භාවො සහබ්‍යතාති ආහ “සහභාවායා”තිආදි. සහභාවොති ච සලොකතා, සමීපතා වා වෙදිතබ්බා, තෙනාහ “එකට්ඨානෙ පාතුභාවායා”ති. සකමෙව ආචරියවාදන්ති අත්තනො ආචරියෙන පොක්ඛරසාතිනා කථිතමෙව ආචරියවාදං. ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා “අයමෙව උජුමග්ගො අයමඤ්ඤපසායනො”ති පසංසිත්වා උක්කංසිත්වා. භාරද්වාපොපි සකමෙවාති භාරද්වාපොපි මාණුවො අත්තනො ආචරියෙන තාරුක්ඛෙන කථිතමෙව ආචරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා විවරතීති යොජනා. තෙන වුත්තන්ති තෙන යථා තථා වා අභිනිවිට්ඨභාවෙන වුත්තං පාළියං.

521-2. අනියායානිකා වාති අප්පාටිභාරියාව අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා අවිපරිතත්ථදස්සනත්ථං උත්තරරහිතා එව. අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වාදස්ස ආදිතො විරුද්ධග්ගහණං විග්ගහො, ස්වෙව විවදනවසෙන අපරාපරං උප්පන්තො විවාදොති ආහ “පුබ්බුජ්ජත්තිකො විග්ගහො අපරභාගෙ විවාදො”ති. දුට්ඨොපි එසො විග්ගහො, විවාදොති ද්විධා වුත්තොපි විරොධො. නානාආචරියානං වාදතොති නානාරුචිකානං ආචරියානං වාදභාවතො. නානාවාදො නානාවිධො වාදොති කත්වා.

523. එකස්සාපිති තුම්හෙසු ද්විසු එකස්සාපි. එකස්මින්ති සකවාදපරවාදෙසු එකස්මිම්පි. සංසයො නත්ථිති “මග්ගො නු බො, න මග්ගො නු බො”ති සංසයො විචිකිච්ඡා නත්ථි. අඤ්ඤපසායනභාවෙ පන සංසයො. තෙනාහ “එස කිරා”තිආදි. භගවා පන යදි සබ්බත්ථ මග්ගසඤ්ඤිතො, එවං සති “කිස්මිං වො විග්ගහො”ති පුච්ඡති.

524. “ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති මග්ගො, උජුමග්ගො. තදඤ්ඤො අමග්ගො”ති වුත්තො වායමත්ථො. සබ්බෙ තෙති සබ්බෙපි තෙ නානාආචරියෙහි වුත්තමග්ගො.

යෙ පාළියං “අද්ධරියා බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා වුත්තා. අද්ධරො නාම යඤ්ඤවිසෙසො, තදුපයොගිභාවතො “අද්ධරියා” ත්වෙව වුච්චන්ති යජුනි, තානි සජ්ඣායන්තීති අද්ධරියා, යජුබ්බෙදිතො. යෙ ච තිත්තිරිඉසිනා කතෙ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා මන්තෙ සජ්ඣායන්ති, තෙ තිත්තිරියා, යජ්ඣබ්බෙදිනො එව. යජ්ඣබ්බෙදසාබා හෙසා, යදිදං තිත්තිරං. ඡන්දො චුච්චති විසෙසතො සාමචෙදො, තං සරෙන කායන්තිති ඡන්දොකා, සාමචෙදිනො. “ඡන්දොගා”තිපි පඨන්ති, සො එවත්ථො. බහවො ඉරයො එත්ථාති බව්හාරි, ඉරුබ්බෙදො. තං අධියන්තිති බව්හාරිජ්ඣා.

“බහුනී”ති එත්ථායං උපමාසංසන්දනා – යථා තෙ නානාමග්ගා එකංසතො තස්ස ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා පචෙසාය හොන්ති, එවං බ්‍රාහ්මණොහි පඤ්ඤාපියමානාපි නානාමග්ගා බ්‍රහ්මලොකුපගමනාය බ්‍රහ්මුනා සහබ්‍යතාය එකංසෙනෙව හොන්තිති.

527-529. ව-කාරො ආගමසන්ධිමත්තන්ති අනත්ථකො ව-කාරො, තෙන වණ්ණාගමෙන පදන්තරසන්ධිමත්තං කතන්ති අත්ථො. අන්ධපචෙණ්ති අන්ධපන්ති. “පඤ්ඤාසසට්ඨි අන්ධා”ති ඉදං තස්සා අන්ධපචෙණියා මහතො ගච්ඡගුම්ඛස්ස අනුපරිගමනයොග්‍යතාදස්සනං. එවඤ්ඤි තෙ “සුචිරං චෙලං මග්ගං ගච්ඡාමා”ති එවං සඤ්ඤිනො හොන්ති. නාමකංයෙවාති අත්ථාභාවතො නාමමත්තංයෙව, තං පන භාසිතං තෙහි සාරසඤ්ඤිතමිපි නාමමත්තතාය අසාරභාවතො නිහීනමෙවාති ආහ “ලාමකංයෙවා”ති.

530. යතොති භූමිමත්ථෙ නිස්සක්කවචනං, සාමඤ්ඤජොතනා ව විසෙසෙ අවතිට්ඨන්ති ආහ “යස්මිං කාලෙ”ති. ආයාවන්තිති පත්ථෙන්නි. උග්ගමනං ලොකස්ස බහුකාරභාවතො තථා ථොමනාති. අයං කිර බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි “බ්‍රාහ්මණානං ආයාවනාය වන්දිමසුරියා ගන්ත්වා ලොකෙ ඔභාසං කරොන්ති”ති.

532. ඉධ පන කිං වත්තබ්බන්ති ඉමස්මිං පන අප්පච්චක්ඛන්තස්ස බ්‍රහ්මුනො සහබ්‍යතාය මග්ගදෙසනෙ තෙවිජ්ජානං කිං වත්තබ්බං අත්ථී, යෙ පච්චක්ඛන්තානම්පි වන්දිමසුරියානං සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙතුං න සක්කොන්තිති අධිජ්ජායො. “යත්ථා”ති “ඉධ පනා”ති චුත්තමෙවත්ථං පච්චාමසති.

අචිරවතීනදීඋපමාකථාවණ්ණනා

542. සමහරිතාති සම්පුණ්ණා. තතො එව කාකපෙය්‍යා. පාරාති පරතීරං. අපාරන්ති ඔරිමතීරං. එහීති ආගච්ඡ.

544. පඤ්චසීල...පෙ.... වෙදිතබ්බා යමනියමාදිබ්‍රාහ්මණධම්මානං තදන්තොගධභාවතො. තබ්බිපරිතාති පඤ්චසීලාදිවිපරිතා පඤ්ච වෙරාදයො. “සුනපි”ති වත්ථා “අපරමිපි”ති වචනං ඉතරායපි නදි උපමාය සඬිගණ්හනත්ථං.

546. කාමයිතබ්බට්ඨයෙනාති කාමනීයභාවෙන. බන්ධනට්ඨයෙනාති තෙනෙනව කාමෙතබ්බභාවෙන සත්තානං චිත්තස්ස ආබන්ධනභාවෙන. කාමඤ්චායං ගුණ-සද්දො අත්ථන්තරෙසුපි දිට්ඨිප්පයොගො, තෙසං පනෙත්ථ අසම්භවතො පාරිසෙසඤායෙන බන්ධනට්ඨයෙයව යුත්තොති දස්සෙතුං. “අනුජානාමි”තිආදිනා අත්ථුද්ධාරො ආරද්ධො, එසෙවාති බන්ධනට්ඨයො එව. න හි රූපාදීනං කාමෙතබ්බභාවෙ වුව්චමානෙ පටලට්ඨයො යුජ්ජති තථා කාමෙතබ්බතාය අනධිජ්ජෙතත්තා. රාසට්ඨආනිසංසට්ඨයෙසුපි එසෙව නයො තථාපි කාමෙතබ්බතාය අනධිජ්ජෙතත්තා. පාරිසෙසතො පන බන්ධනට්ඨයො ගහිතො. යදග්ගෙන හි නෙසං කාමෙතබ්බතා, තදග්ගෙන බන්ධනභාවො වාති.

කොට්ඨාසට්ඨයොපි තෙසු යුජ්ජතෙව වක්ඛුච්ඤ්ඤායාදිකොට්ඨාසභාවෙන නෙසං කාමෙතබ්බතො. කොට්ඨාසෙ ව ගුණ-සද්දො දිස්සති “දිගුණං වඩ්ඪෙතබ්බ”න්තිආදීසු, සම්පදාට්ඨයොපි –

“අසඬ්ඛෙය්‍යායාති නාමාති, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 76);

ආදීසු සොපි ඉධ න යුජ්ජතීති අනුද්ධටො.

වක්ඛුච්ඤ්ඤායාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන විජානිතබ්බා, තෙන පන විජානනං දස්සනමෙවාති ආහ “පස්සිතබ්බා”ති. “සොතච්ඤ්ඤාණෙන සොතබ්බා”ති එවමාදි එතෙනුපායෙනාති අතිදිස්සති. ගවෙසිතමපි “ඉට්ඨ”න්ති වුව්චති, තං ඉධ නාධිජ්ජෙතත්ති ආහ “පරිඨිට්ඨා වා භොන්තු මා වා”ති. ඉට්ඨාරම්මණභූතාති සුඛාරම්මණභූතා. කාමනීයාති කාමෙතබ්බා. ඉට්ඨභාවෙන මනං අප්පායන්තීති මනාපා. පියජාතිකාති පියසභාවා.

ගෙට්ඨෙනාති ලොභෙන අභිභූතා හුත්වා පඤ්චකාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තීති යොජනා. මුව්චාකාරන්ති මොහනාකාරං. අධිඔසන්තාති අධිග්ගය්හ අජ්ඣොසාය අවසන්තා, තෙනාහ “ඔගාළ්හා”ති. පරිනිට්ඨානප්පත්තාති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනවසෙන පරිනිට්ඨානං උපගතා. ආදීනවන්ති කාමපරිභොගෙ සම්පති, ආයතිඤ්ච දොසං අපස්සන්තා. සාසච්ඡාදනාදිසම්භොගනිමිත්තසංකිලෙසතො නිස්සරන්ති අපගච්ඡන්ති එතෙනාති නිස්සරණං, යොනිසො පච්චවෙක්ඛිත්වා තෙසං පරිභොගපඤ්ඤා. තදභාවතො අනිස්සරණපඤ්ඤාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදමෙත්ථා”තිආදිමාහ.

548-9. ආවරන්තීති කුසලප්පවන්ති. ආදිතොව නිවාරෙන්ති. නිවාරෙන්තීති නිරවසෙසතො වාරයන්ති. ඔනන්ධන්තීති ඔගාහන්තා විය ඡාදෙන්ති. පරියොනන්ධන්තීති සබ්බසො ඡාදෙන්ති. ආවරණාදීනං

දිසනිකායෙ සිලක්ඛන්ධවග්ගටිකා ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා
වසෙනාති ආවරණාදිඅත්ථානං වසෙන. තෙ හි ආසෙවනබලවතාය
පුරිමපුරිමෙහි පච්ඡිමපච්ඡිමා දළ්භතරතමාදිභාවජ්ජත්තා වුත්තා.

සංසන්දනකථාවණ්ණනා

550. ඉත්ථිපරිග්ගහෙ සති පුරිසස්ස පඤ්චකාමගුණපරිග්ගහො
පරිපුණ්ණො එව හොතීති වුත්තං. “සපරිග්ගහොති ඉත්ථිපරිග්ගහෙන
සපරිග්ගහො”ති. “ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහො”ති ව ඉදං
තෙවිජ්ජබ්‍රාහ්මණෙසු දිස්සමානපරිග්ගහානං
දුට්ඨුල්ලතමපරිග්ගහාභාවදස්සනං. එවංභූතානං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං
කා බ්‍රහ්මුතා සංසන්දනා, බ්‍රහ්මා පන සබ්බෙන සබ්බං අපරිග්ගහොති.
වෙරච්ඡිත්තෙන අවෙරො, කුතො එතස්ස වෙරජ්ජයොගොති අධිජ්ජායො.
චිත්තගෙලඤ්ඤසඬ්ඛාතෙනාති චිත්තජ්ජාදගෙලඤ්ඤසඤ්ඤිතෙන,
තෙනස්ස සබ්බරූපකායගෙලඤ්ඤභාවො වුත්තො හොති. ඛ්‍යාපජ්ඣකානාති
දුක්ඛෙන. උද්ධච්චකුක්කුච්චාදිහීති ආදි-සද්දෙන තදෙකට්ඨා
සංකිලෙසධම්මා සඬගස්හන්ති. අජ්ජපිපත්තිහෙතුභූතාය විචිකිච්ඡාය සති න
කදාපි චිත්තං පුරිසස්ස වසෙ වත්තති, පහිනාය පන සියා වසවත්තනන්ති ආහ
“විචිකිච්ඡාය අභාවතො චිත්තං වසෙ වත්තෙති”ති. චිත්තගතිකාති
චිත්තවසිකා, තෙනාහ චිත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති”ති. න තාදිසොති බ්‍රාහ්මණා
විය චිත්තවසිකො න හොති, අථ ඛො වසිභූතජ්ඣානාහිඤ්ඤතාය චිත්තං
අත්තතො වසෙ වත්තෙතිති වසවත්ති.

552. බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගෙ පටිපජ්ජිතබ්බෙ,
පඤ්ඤපෙතබ්බෙ වා, තං පඤ්ඤපෙත්තාති අධිජ්ජායො. උපගන්ත්වාති
අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති මිච්ඡාපටිපජ්ජනෙන උපගන්ත්වා, පටිජානිත්වා
වා. පඬිකං ඔතිණ්ණා වියාති මත්ථකෙ එකඬිගුලං වා උපඬිඪඬිගුලං වා
සුක්ඛතාය “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය අනෙකපොරිසං මහාපඬිකං ඔතිණ්ණා
විය. අනුජ්ජවිසන්තිති අපායමග්ගං බ්‍රහ්මලොකමග්ගසඤ්ඤාය ඔගාහයන්ති.
තතො එව සංසීදිත්වා විසාදං පාපුණන්ති. එවන්ති “සමතල”න්තිආදිනා
වුත්තනායෙන. සංසීදිත්වාති නිමිමුජ්ජිත්වා. සුක්ඛතරණං මඤ්ඤෙ තරන්තිති
සුක්ඛනදිතරණං තරන්ති මඤ්ඤෙ. තස්මාති යස්මා තෙවිජ්ජා අමග්ගමෙව
“මග්ගො”ති උපගන්ත්වා සංසීදන්ති, තස්මා. යථා තෙති යථා තෙ
“සමතල”න්ති සඤ්ඤාය පඬිකං ඔතිණ්ණා. ඉධෙව වාති ඉමස්මිඤ්ච
අත්තභාවෙ. සුඛං වා සාතං වා න ලහන්තිති කුමානසුඛං වා විපස්සනාසාතං
වා න ලහන්ති, කුතො මග්ගසුඛං වා නිබ්බානසාතං වාති අධිජ්ජායො.
මග්ගදීපකන්ති මග්ගදීපකාහිමතං. “ඉරිණ”න්ති අරඤ්ඤානියා ඉදං
අධිවචනන්ති ආහ “අගාමකං මහාරඤ්ඤ”න්ති. මිගරුරුආදිනම්පි
අනුපභොගරුක්ඛෙහි. පරිවත්තිතුම්පි න සක්කා හොන්ති මහාකණ්ටකතාය.
ඤාතීනං ඛ්‍යාසනං විනාසො ඤාතිඛ්‍යාසනං. එවං භොගසීලඛ්‍යාසනාති
වෙදිතබ්බාති. රොගො එව ඛ්‍යාසති විබාධතීති රොගඛ්‍යාසනං. එවං
දිට්ඨිඛ්‍යාසනම්පි දට්ඨබ්බං.

554. ජාතසංවඨ්චෙති ජාතො භුත්වා සංවඨ්චිතො. න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති පරිවයාභාවතො. චිරනික්ඛන්තොති නික්ඛන්තො භුත්වා චිරකාලො. දන්ධායිතත්තන්ති විස්සජ්ජනෙ මන්දන්තං සණ්කවුත්ති, තං පන සංසයවසෙන විරායනං නාම භොතීති ආහ “කඨිබාවසෙන විරායිතත්ත”න්ති. විත්ථායිතත්තන්ති සාරජ්ජිතත්තං. අට්ඨකථායං පන විත්ථායිතත්තං නාම ඡම්භිතත්තන්ති අධිජ්ජායෙන “ථද්ධභාවග්ගහණ”න්ති වුත්තං.

555. උ-ඉති උපසග්ගයොගෙ ලුම්ප-සද්දො උද්ධරණත්ථො භොතීති “උල්ලුම්පතු”ති පදස්ස උද්ධරතුති අත්ථමාහ. උපසග්ගවසෙන හි ධාතු-සද්දො අත්ථවිසෙසවුත්තිතො භොන්ති යථා “උද්ධරතු”ති.

බ්‍රහ්මලොකමග්ගදෙසනාවණ්ණනා

556. යස්ස අතිසයෙන බලං අත්ථී, සො “බලවා”ති වුත්තොති ආහ “බලසම්පන්නො”ති. සඬ්ඛං ධම්යතීති සඬ්ඛධම්මකො, තං ධම්යිත්වා තතො සද්දපචත්තකො. අප්පනාව වට්ටති පටිපක්ඛතො සම්මදෙව චෙතසො විමුත්තිභාවතො.

පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං පමාණකරානං සංකිලෙසධම්මානං අවික්ඛම්භනතො. තථා හි තං බ්‍රහ්මවිහාරපුබ්බභාගභූතං පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔදිස්සකානොදිස්සකදිසාඵරණවසෙන වඬ්චෙතුං න සක්කා. වුත්තවිපරියායතො පන අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචරං, තෙනාහ “තඤ්ඤී”තිආදි. තත්ථ අරූපාවචරෙ ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන ඵරණං න ලබ්භති, තථා දිසාඵරණං.

කෙච්චි පන තං ආගමනවසෙන ලබ්භතීති වදන්ති, තද්‍යුත්තං. න හි බ්‍රහ්මවිහාරනිස්සන්දො ආරුජ්ජං, අථ බො කසිණනිස්සන්දො, තස්මා යං සුචිභාවිතං වසිභාවං පාපිතං ආරුජ්ජං, තං “අප්පමාණකත”න්ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. යං වා සාතිසයං බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය අභිසඬ්ඛතෙන සන්තානෙන නිබ්බන්තිතං, යඤ්ච බ්‍රහ්මවිහාරසමාපත්තිතො වුට්ඨාය සමාපන්නං අරූපාවචරජ්ඣානං, තං ඉමිනා පරියායෙන ඵරණප්පමාණවසෙන අප්පමාණකතන්ති වත්තුං වට්ටතීති අපරෙ. වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

රූපාවචරාරූපාවචරකම්මෙති රූපාවචරකම්මෙ, අරූපාවචරකම්මෙ ච සති. න ඔභීයති න තිට්ඨතීති කතුපචිතම්පි කාමාවචරකම්මං යථාධිගතෙ මහග්ගතජ්ඣානෙ අපරිභිනෙ තං අභිභවිත්වා පටිබාහිත්වා සයං ඔභීයකං භුත්වා පටිසන්ධිං දාතුං සමත්ථභාවෙ න තිට්ඨති. ලග්ගිතුන්ති ආවරිතුං නිසෙධෙතුං. යාතුන්ති පටිබලො භුත්වා යාතුං. ඵරිත්වාති පටිජ්ඵරිත්වා. පරියාදිසිත්වාති තස්ස සාමත්ථීයං බෙපෙත්වා. කම්මස්ස පරියාදියනං නාම තස්ස විපාකුජ්ජාදනං නිසෙධෙත්වා අත්තතො විපාකුජ්ජාදනන්ති ආහ

දීඝනිකායෙ සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා
“තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා”තිආදි. එවං මෙත්තාදිවිහාරීති එවං චූත්තානං
මෙත්තාදීනං බ්‍රහ්මවිහාරානං වසෙන මෙත්තාදිවිහාරී.

559. අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ...පෙ.... අලත්ථුන්ති අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ
ආගතනායෙන උපසම්පදඤ්ඤෙව අරහත්තඤ්ඤෙව අලත්ථුං පටිලහිංසු. සෙසං
සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

නිට්ඨිතා ව තෙරසසුත්තපටිමණ්ඩිතස්ස සීලක්ඛන්ධවග්ගස්ස
අත්ථවණ්ණනාය

ලීනත්ථජ්ජකාසනාති.

සීලක්ඛන්ධවග්ගටීකා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා නන්ති ජිනාච මානා,
නමෙව නාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උපාය පිණිසයි.....